This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/

BREVIARIUM

SENONENSE,

Autoritate Illuſtriſſimi & Reverendiſſimi in Chriſto Patris D.D. DIONYSII-FRANCISCI BOUTHILLIER DE CHAVIGNY, Senonenſis Archiepiſcopi, editum,

Ac Juſſu Eminentiſſimi D. D. Cardinalis PAULI D'ALBERT DE LUYNES, Archiepiſcopi Vice-Comitis Senonenſis, Galliarum & Germaniæ Primatis, Corbeienſis Abbatis & Comitis, Regii Ordinis Sancti-Spiritûs Commendatoris, &c. &c. &c. necnon ejuſdem Eccleſiæ Decani & Capituli conſenſu recognitum, & typis denuo mandatum.

PARS HIEMALIS.

SENONIS,

Apud P. HARDUINUM TARBÉ, Em. D. D. Card. Archiep. & Cleri Senonenſis Typographum.

M. DCC. LXXX.

PSALTERIUM
DISPOSITUM
PER HEBDOMADAM.

PARS HIEMALIS.

DOMINICA
AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Ante Officium Nocturnum dicitur ſecretò :

PAter noſter, qui es in cœlis; ſanctificétur nomen tuum : advéniat regnum tuum : fiát volúntas tua ſicut in cœlo & in terra : panem noſtrum quotidiánum da nobis hódie : & dimítte nobis débita noſtra, ſicut & nos dimíttimus debitóribus noſtris : & ne nos indúcas in tentatiónem; ſed líbera nos à malo. Amen. *Matt.* 6. 9. *ad* 13.

AVe, María, grátiâ plena, Dóminus tecum : benedícta tu in muliéribus, & benedíctus fructus ventris tui, Jeſus. *Luc.* 1. 28. 42.

Sancta María, mater Dei, ora pro nobis peccatóribus nunc, & in hora mortis noſtræ. Amen.

CRedo in Deum, Patrem omnipotentem, creatórem cœli & terræ. Et in Jeſum Chriſtum, Fílium ejus únicum, Dóminum noſtrum : qui conceptus eſt de Spíritu-ſancto, natus ex María Vírgine; paſſus ſub Póntio Piláto, crucifixus, mórtuus, & ſepúltus : deſcéndit ad ínferos; tértiâ die reſurréxit à mórtuis : aſcendit ad cœlos; ſedet ad déxteram Dei Patris omnipoténtis : inde ventúrus eſt judicáre vivos & mórtuos. Credo in Spíritum-ſanctum, ſanctam Eccléſiam cathólicam, Sanctórum communiónem, remiſſiónem peccatórum, carnis reſurrectiónem, vitam æternam. Amen.

Deinde clarâ ſed demiſſâ voce dicitur,

DOmine, lábia mea apéries; ℟. Et os meum annuntiábit laudem tuam. *Pſ.* 50. 16.

DEus, in adjutórium meũ inténde, ℟. Dómine, ad adjuvándum me feſtína *Pſ.* 69. 2.

Glória Patri, & Fílio, & Spirítui-ſancto ; Sicut erat in princípio, & nunc, & ſemper, & in ſécula ſeculórum. Amen. Allelúia.

[*A Septuageſima ad Paſcha, loco,* Allelúia. *dicitur*: Laus tibi, Dómine, Rex ætérnæ glóriæ.]

In Adventu Invitatorium, Hymnus, Antiphonæ, Verſiculi, & Reſponſoria habentur in Proprio de Tempore.

A Dominica ſecunda poſt Epiphaniam ad Quadrageſimam dicitur Invitatorium, Jubilémus Deo ſalutári noſtro : * Præoccupémus fáciem ejus in confeſſióne. *Pſ.* 94. 1. *Repetitur*, Jubilémus.

PSALMUS 94.

Deus Rex & Creator; colendus : Deus judex & ultor; timendus.

VEníte, exultémus Dómino ; jubilémus Deo ſalutári noſtro : præoccupémus fáciem ejus in confeſſióne, & in pſalmis jubilémus ei.

Invitatorium, Jubilémus.

Quóniam Deus magnus Dóminus, & Rex magnus ſuper omnes deos ; quóniam non repéllet Dóminus plebem ſuam ; quia in manu ejus ſunt omnes fines terræ, & altitúdines móntium ipſe cónſpicit.

Diviſio, * Præoccupémus.

Quóniam ipsíus eſt mare & ipſe fecit illud, & áridam fundavérunt manus ejus : veníte, adorémus, & procidámus ante Deum, plorémus coram Dómino qui fecit nos ; quia ipſe eſt Dóminus Deus noſter : nos autem pópulus ejus, & oves páſcuæ ejus.

Invitatorium, Jubilémus.

Hódie ſi vocem ejus audiéritis, nolíte obduráre corda veſtra ; ſicut in exacerbatióne ſecúndùm diem tentatiónis in deſerto, ubi tentavérunt me patres veſtri, probavérunt, & vidérunt ópera mea.

Diviſio, * Præoccupémus.

Quadraginta annis próximus fui generatióni huic ; & dixi : Semper hi errant corde ; ipſi verò non cognovérunt vias meas : quibus jurávi in ira mea : Si introíbunt in réquiem meam.

Invitatorium, Jubilémus.

Glória Patri, & Fílio, & Spirítui ſancto : Sicut erat in princípio, & nunc, & ſemper, & in ſécula ſeculórum. Amen.

Diviſio, * Præoccupémus.

Deinde repetitur Invitatorium, Jubilémus.

Sic ſemper in omni Officio dicitur Invitatorium, niſi aliter notetur.

Quóniam non eſt in morte, qui memor ſit tuî : * in inférno autem quis confitébitur tibi ?

Laborávi in gémitu meo; * lavábo per ſingulas noctes lectum meum ; lácrymis meis ſtratum meum rigábo.

Turbátus eſt à furóre óculus meus : * inveterávi inter omnes inimícos meos.

Diſcédite à me, omnes qui operámini iniquitátem;* quóniam exaudívit Dóminus vocem fletûs mei.

Exaudívit Dóminus deprecatiónem meam : * Dóminus oratiónem meam ſuſcépit.

Erubéſcant & conturbéntur vehementer omnes inimíci mei : * convertántur & erubéſcant valde velóciter.

Poſt Epiph. Ant. Convértere, Dómine, & éripe ánimam meam : ſalvum me fac propter miſericórdiam tuam. *v.* 4.

Ant. 6. F. Juſtum.

PSALMUS 7.

Petit juſtus ſalutem ſibi; malis prædicit excidium.

Domine Deus meus, in te ſperávi : * ſalvum me fac ex ómnibus perſequéntibus me, & líbera me;

Nequándo rápiat ut leo ánimam meam, * dum non eſt qui rédimat, neque qui ſalvum fáciat.

Dómine Deus meus, ſi feci iſtud, * ſi eſt iníquitas in mánibus meis;

Si réddidi retribuéntibus mihi mala, * décidam méritò ab inimícis meis inánis;

Perſequátur inimícus ánimam meam, & comprehéndat, & concúlcet in terra vitam meam, * & glóriam meam in púlverem dedúcat.

Exúrge, Dómine, in ira tua; * & exaltáre in fínibus inimicórum meórum.

Et exúrge, Dómine Deus meus, in præcépto quod mandáſti : * & ſynagóga populórum circúmdabit te :

Et propter hanc in altum regrédere, * Dóminus júdicat pópulos :

Júdica me, Dómine, ſecúndùm juſtítiam meam, * & ſecúndùm innocéntiam meam ſuper me.

Conſumétur nequítia peccatórum, & díriges juſtum; * ſcrutans corda & renes, Deus.

Juſtum adjutórium meum à Dómino, * qui ſalvos facit rectos corde.

Deus judex juſtus, fortis, & pátiens; * numquid iráſcitur per ſíngulos dies ?

Niſi convérſi fuéritis, gládium ſuum vibrábit : * arcum ſuum teténdit, & parávit illum;

Et in eo parávit vaſa mortis; * ſagittas ſuas ardéntibus effécit.

Ecce partúriit injuſtítiam; * concépit dolórem, & péperit iniquitátem.

Lacum apéruit, & effódit eum; * & incidit in fóveam quam fecit.

Convertétur dolor ejus in caput ejus ; * & in vérticem ipſíus iníquitas ejus deſcéndet.

Confitébor Dómino ſecundùm juſtítiam ejus ; * & pſallam nómini Dómini altíſſimi.

Poſt Epiph. Ant. Juſtum adjutórium meum à Dómino, qui ſalvos facit rectos corde. *v.* 11.

℣. Mediâ nocte ſurgébam ad confiténdum tibi ℟. Super judícia juſtificatiónis tuæ. *Pſ.* 118. 62.

Pater, *ſecretò.* ℣. Et ne nos, *ut ſuprà.*

IN III. NOCTURNO.

Poſt Epiph. Ant. 7. *d.* Dómine.

PSALMUS 8.

Oratio ſpectantis naturam & ejus autorem mirantis.

DOmine Dóminus noſter, * quàm admirábile eſt nomen tuum in univérſa terra!

Quóniam eleváta eſt magnificéntia tua * ſuper cœlos.

Ex ore infántium & lacténtium perfecíſti laudem propter inimícos tuos, * ut déſtruas inimícum & ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum ; * lunam & ſtellas, quæ tu fundáſti :

Quid eſt homo, quòd memor es ejus ? * aut filius hóminis, quóniam víſitas eum ?

Minuíſti eum paulò minùs ab Angelis, * glóriâ & honóre coronáſti eum, & conſtituíſti eum ſuper ópera mánuum tuárum.

Omnia ſubjecíſti ſub pédibus ejus, * oves & boves univérſas, inſuper & pécora campi,

Vólucres cœli, * & piſces maris, qui perámbulant ſémitas maris.

Dómine Dóminus noſter, * quàm admirábile eſt nomen tuum in univerſa terra!

Poſt Epiph. Ant. Dómine Dóminus noſter, quàm admirábile eſt nomen tuum in univérſa terra! *v.* 1.

Ant. 8. G. Lætábor.

PSALMUS 9.

Anima pro victoriis reportatis grates agit ; pro reportandis opem poſcit.

COnfitébor tibi, Dómine, in toto corde meo ; * narrábo ómnia mirabília tua.

Lætábor & exultábo in te, * pſallam nómini tuo, Altíſſime.

In convertendo inimícum meum retrórsùm : * infirmabúntur, & peribunt à fácie tua.

Quóniam fecíſti judícium meum & cauſam meam : * ſedíſti ſuper thronum, qui júdicas juſtítiam.

Increpáſti gentes, & périit ímpius : * nomen eórum deléſti in ætérnum, & in ſéculum ſéculi.

Inimíci defecérunt frámeæ in finem; * & civitátes eórum deſtruxíſti.

Périit memória eórum cum ſónitu; * & Dóminus in ætérnum pérmanet.

Parávit in judício thronum ſuum; * & ipſe judicábit orbem terræ in æquitáte, judicábit pópulos in juſtítia.

Et factus eſt Dóminus refúgium paúperi: * adjútor in opportunitátibus, in tribulatióne.

Et ſperent in te, qui novérunt nomen tuum; * quóniam non dereliquíſti quæréntes te, Dómine.

Pſállite Dómino qui hábitat in Sion; * annuntiáte inter gentes ſtúdia ejus;

Quóniam requírens ſánguinem eórum recordátus eſt; * non eſt oblítus clamórem paúperum.

Miſerére meî, Dómine: * vide humilitátem meam de inimícis meis,

Qui exáltas me de portis mortis, * ut annúntiem omnes laudatiónes tuas in portis fíliæ Sion.

Exultábo in ſalutári tuo: * infíxæ ſunt gentes in intéritu quem fécérunt.

In láqueo iſto quem abſcondérunt, * comprehénſus eſt pes eórum.

Cognoſcétur Dóminus judícia fáciens: * in opéribus mánuum ſuárum comprehénſus eſt peccátor.

Convertántur peccatóres in inférnum, * omnes gentes quæ oblivíſcúntur Deum.

Quóniam non in finem oblívio erit paúperis: * patiéntia paúperum non períbit in finem.

Exúrge, Dómine; non confortétur homo: * judicéntur gentes in conſpéctu tuo.

Conſtítue, Dómine, legiſlatórem ſuper eos; * ut ſciant gentes quóniam hómines ſunt.

Poſt Epiph. Ant. Lætábor & exultábo in te, pſallam nómini tuo, Altíſſime. *v.* 2.

Ant. 7. a. Dóminus regnábit.

Diviſio Psalmi 9.

Ut quid, Dómine, receſsíſti longè, * déſpicis in opportunitátibus, in tribulatióne?

Dum ſupérbit ímpius, incénditur paúper: * comprehendúntur in consíliis quibus cógitant.

Quóniam laudátur peccátor in deſidériis ánimæ ſuæ; * & iníquus benedícitur.

Exacerbávit Dóminũ peccátor, * ſecúndùm multitúdinem iræ ſuæ non quæret.

Non eſt Deus in conſpéctu ejus: * inquinátæ ſunt viæ illíus in omni témpore.

Auferúntur judícia tua à fácie ejus: * ómnium inimicórum ſuórum dominábitur.

Dixit enim in corde ſuo: non movébor; * à genera-

ſtióne in generatiónem ſine malo.

Cujus maledictióne os plenum eſt, & amaritúdine, & dolo: * ſub lingua ejus labor & dolor.

Sedet in inſídiis cum divítibus in occúltis, * ut interficiat innocentem.

Oculi ejus in paúperem reſpíciunt: * inſidiátur in abſcóndito quaſi leo in ſpelúnca ſua;

Inſidiátur ut rápiat paúperem: * rápere páuperem, dùm áttrahit eum.

In láqueo ſuo humiliábit eum, * inclinábit ſe, & cadet, cùm dominátus fúerit paúperum.

Dixit enim in corde ſuo: Oblítus eſt Deus, * avertit fáciem ſuam, ne vídeat in finem.

Exúrge, Dómine Deus; exaltétur manus tua: * ne oblivíſcáris paúperum.

Propter quid irritávit ímpius Deum? * dixit enim in corde ſuo: Non requíret.

Vides, quóniam tu labórem & dolórem consíderas,* ut tradas eos in manus tuas.

Tibi derelíctus eſt paúper: * órphano tu eris adjútor.

Cóntere bráchium peccatóris & malígni: * quærétur peccátum illíus, & non inveniétur.

Dóminus regnábit in ætérnum, & in ſéculum ſéculi: * períbitis, gentes, de terra illíus.

Deſidérium paúperũ exaudívit Dóminus: * præparatiónem cordis eórum audívit auris tua.

Judicáre pupíllo & húmili, * ut non appónat ultrà magnificáre ſe homo ſuper terram.

Poſt Epiph. Ant. Dóminus regnábit in ætérnum, & in ſéculum ſéculi. *v.* 40.

℣. In nóctibus extóllite manus veſtras in ſancta, ℟. Et benedícite Dóminum. *Pſ.* 133. 3.

Pater, *ſecretò*, Et ne nos.

Poſt ultimum Reſponſorium dicitur Te Deum, *ſi dicendum ſit.*

TE Deum laudámus: * te Dóminum confitémur.

Te ætérnum Patrem * omnis terra venerátur.

Tibi omnes Angeli, * tibi cœli, & univerſæ poteſtátes,

Tibi Chérubim & Séraphim * inceſſábili voce proclámant:

Sanctus,
Sanctus,
Sanctus,
Dóminus Deus Sábaoth.

Pleni ſunt cœli & terra * majeſtátis glóriæ tuæ.

Te glorióſus * Apoſtolórum chorus,

Te Prophetárum * laudábilis númerus,

Te Mártyrum candidátus * laudat exércitus.

Te per orbem terrárum * ſancta confitétur Eccléſia,

Patrem * imménſæ majeſtátis;

Venerándum tuum verum, * & únicum Filium,

Sanctum quoque * paraclétum Spíritum.

Tu Rex glóriæ, * Chriſte.

Tu Patris * ſempitérnus es Filius.

Tu, ad liberándum ſuſceptúrus hóminem, * non horruiſti Vírginis úterum.

Tu, devícto mortis acúleo, * aperuiſti credéntibus regna cœlórum.

Tu ad déxteram Dei ſedes * in glória Patris.

Judex créderis * eſſe ventúrus.

Te ergo, quæſumus, fámulis tuis ſúbveni, * quos pretióſo ſánguine redemiſti.

Ætérna fac * cum ſanctis tuis in glória numerári.

Salvum fac pópulum tuum, Dómine, * & bénedic hereditáti tuæ;

Et rege eos, * & extólle illos uſque in ætérnum.

Per ſingulos dies * benedícimus te;

Et laudámus nomen tuum in ſéculum, * & in ſéculum ſéculi.

Dignáre, Dómine, die iſto * ſine peccáto nos cuſtodíre.

Miſerére noſtri, Dómine, * miſerére noſtri.

Fiat miſericórdia tua, Dómine, ſuper nos, * quemádmodum ſperávimus in te.

In te, Dómine, ſperávi, * non confundar in ætérnum.

℣. *Sacerdotalis.* Magnus Dóminus, & laudábilis nimis; ℟. Et magnitúdinis ejus non eſt finis. *Pſ.* 144. 3

[*Si Laudes non ſequantur continuò, hìc dicitur* Dóminus vobiſcum; ℟. Et cum ſpíritu tuo. Orémus. *Deinde Oratio propria cum integra concluſione; ac poſtea iterum,* Dóminus vobiſcum; ℟. Et cum ſpíritu tuo. ℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias; *Tum ſubmiſſâ voce,* Fidélium ánimæ per miſericórdiam Dei requiéſcant in pace. ℟. Amen. *Ac tandem,* Pater noſter, *ſecretò.*]

AD LAUDES.

[*Si ſeparentur ab Officio Nocturno, dicitur ſecretò,* Pater & Ave, *& ſic aliis diebus.*]

Deus, in adjutórium meum intende, ℟. Dómine, ad adjuvándum me feſtína. *Pſ.* 69. 1.

Glória Patri, &c.

In Adventu, Antiphonæ ut in Proprio.

Poſt Epiph. Ant. 3. *a.* Dóminus regnávit.

PSALMUS 92.

Quantus Deus in operibus! domum ejus decet ſanctitas.

Dominus regnávit, decórem indútus eſt; * indútus eſt Dóminus fortitúdinem, & præcinxit ſe.

Etenim firmávit orbem

terræ, * qui non commovébitur.

Paráta ſedes tua extunc: * à ſæculo tu es.

Elevavérunt flúmina, Dómine, * elevavérunt flúmina vocem ſuam.

Elevavérunt flúmina fluctus ſuos, * à vócibus aquárum multárum.

Mirábiles elatiónes maris; * mirábilis in altis Dóminus.

Teſtimónia tua credibília facta ſunt nimis: * domum tuam decet ſanctitúdo, Dómine, in longitúdinem diérum.

Poſt Epiph. Ant. Dóminus regnávit, decórem indútus eſt; indútus eſt Dóminus fortitúdinem. ℣. 1.

Ant. 2. *D.* Laudáte.

P S A L M U S 99.

Ad cultum & laudes Dei patris & regis exhortatio.

JUbiláte Deo, omnis terra, * ſervíte Dómino in lætítia.

Introíte in conſpéctu ejus, * in exultatióne.

Scitóte quóniam Dóminus ipſe eſt Deus; ipſe fecit nos, & non ipſi nos: * pópulus ejus, & oves páſcuæ ejus.

Introíte portas ejus in confeſſióne, átria ejus in hymnis, * confitémini illi.

Laudáte nomen ejus, quóniam ſuávis eſt Dóminus, * in ætérnum miſericórdia ejus, & uſque in generatiónem & generatiónem véritas ejus.

Poſt Epiph. Ant. Laudáte nomen ejus, quóniam ſuávis eſt Dóminus, in ætérnum miſericórdia ejus. ℣. 5.

Ant. 8. *G.* Deus.

P S A L M U S 62.

Juſtus primâ luce ſuſpirat ad Deum, ejus auxilio lætus & ſecurus.

DEus, Deus meus; * ad te de luce vígilo.

Sitívit in te ánima mea; * quàm multiplíciter tibi caro mea!

In terra deſérta, & ínvia, & inaquóſa, ſic in ſancto appárui tibi, * ut vidérem virtútem tuam, & glóriam tuam.

Quóniam mélior eſt miſericórdia tua ſuper vitas; * lábia mea laudábunt te.

Sic benedícam te in vita mea, * & in nómine tuo levábo manus meas.

Sicut ádipe & pinguédine repleátur ánima mea, * & lábiis exultatiónis laudábit os meum.

Si memor fui tuî ſuper ſtratum meum, in matutínis meditábor in te; * quia fuíſti adjútor meus.

Et in velaménto alárum tuárum exultábo, adhæſit ánima mea poſt te; * me ſuſcépit déxtera tua.

Ipſi verò in vanum quæſiérunt ánimam meam; * introíbunt in inferióra terræ, tradentur in manus gládii, partes vúlpium erunt.

Rex verò lætábitur in Deo, laudabúntur omnes qui jurant in eo; * quia obſtrúctum eſt os loquéntium iníqua.

Poſt Epiph. Ant. Deus, Deus meus, ad te de luce vígilo. Sitívit in te ánima mea. *v.* 1. 2.

Ant. 3. g. Benedícite.

CANTICUM trium puerorum. Dan. 3. 57. *ad* 88.

Omnes creaturæ ad benedidicendum Deo invitantur.

BEnedícite, ómnia ópera Dómini, Dómino: * laudáte & ſuperexaltáte eum in ſécula.

Benedícite, Angeli Dómini, Dómino: * benedícite, cœli, Dómino.

Benedícite, aquæ omnes quæ ſuper cœlos ſunt, Dómino: * benedícite, omnes virtútes Dómini, Dómino.

Benedícite, ſol & luna, Dómino: * benedícite, ſtellæ cœli, Dómino.

Benedícite, omnis imber & ros, Dómino: * benedícite, omnes ſpíritus Dei, Dómino.

Benedícite, ignis & æſtus, Dómino: * benedícite, frigus & æſtus, Dómino.

Benedícite, rores & pruína, Dómino: * benedícite, gelu & frigus, Dómino.

Benedícite, glácies & nives, Dómino: * benedícite, noctes & dies, Dómino.

Benedícite, lux & ténebræ, Dómino: * benedícite, fúlgura & nubes, Dómino.

Benedícat terra Dóminum; * laudet & ſuperexáltet eum in ſécula.

Benedícite, montes & colles, Dómino: * benedícite, univerſa germinántia in terra, Dómino.

Benedícite, fontes, Dómino: * benedícite, mária & flúmina, Dómino.

Benedícite, cete, & ómnia quæ moventur in aquis, Dómino: * benedícite, omnes vólucres cœli, Dómino.

Benedícite, omnes béſtiæ & pécora, Dómino: * benedícite, fílii hóminum, Dómino.

Benedícat Iſraël Dóminum; * laudet & ſuperexaltet eum in ſécula.

Benedícite, ſacerdótes Dómini, Dómino: * benedícite, ſervi Dómini, Dómino.

Benedícite, ſpíritus & ánimæ juſtórum, Dómino: * benedícite, ſancti & húmiles corde, Dómino.

Benedícite, Anánia, Azária, Míſaël, Dómino; * laudáte & ſuperexaltáte eum in ſécula.

Hic, loco Glória Patri, *dicitur,*

Benedicámus Patrem, & Fílium * cum ſancto Spíritu;

Laudémus & ſuperexaltémus eum * in ſécula ſeculórum. Amen.

Poſt Epiph. Ant. Benedícite, ómnia ópera Dómini,

Dómino : laudáte & ſuper-exaltáte eum in ſécula. *Dan.* 3. 57.

Ant. 1. *a.* Laudáte Dóminum.

PSALMUS *Laudum.* 150.

Laudandus omnimodè Deus.

LAudáte Dóminum in ſanctis ejus ; * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus : * laudáte eum ſecúndùm multitúdinem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in ſono tubæ ; * laudáte eum in pſaltério & cíthara.

Laudáte eum in tympano & choro : * laudáte eum in chordis & órgano.

Laudáte eum in cymbalis beneſonántibus ; laudáte eum in cymbalis jubilatiónis . * omnis ſpíritus laudet Dóminum.

Poſt Epiph. Ant. Laudáte Dóminum in ſanctis ejus ; laudáte eum in firmaménto virtútis ejus. *v.* 1.

Sequens Capitulum, Hymnus, & ℣. dicuntur, quando propria non aſſignantur.

CAPITULUM. *Apoc.* 7. 12.

BEnedíctio , & cláritas , & ſapiéntia , & gratiárum áctio , honor , & virtus, & fortitúdo Deo noſtro in ſécula ſeculórum. Amen.

℟. Deo grátias.

Sic reſpondetur in fine omnium Capitulorum.

HYMNUS.

ÆTERNE rerum Cónditor,
Noctem diémque tu regis,
Et témporum mutans vices
Vitæ levas faſtídium.

SURGAMUS , ecce lúcifer
Cœli fugat calíginem,
Lucíſque præco cántibus
Nobis diem prænúntiat.

JESU , labántes réſpice ,
Noſtris refúlge ſénſibus :
Si réſpicis nos , ſurgimus ,
Bonúſque vota ſúſcipis.

DEO Patri ſit glória ,
Ejúſque ſoli Fílio,
Tibíque , ſancte Spíritus ,
In ſempitérna ſécula.
Amen.

℣. Prævenérunt óculi mei ad te dilúculò , ℟. Ut meditárer elóquia tua. *Pſ.* 118. 148.

Ad Benedíctus, *Antiphona habetur in Proprio.*

CANTICUM *Zachariæ.*
Luc. 1. 68. *ad* 79.

Hymnus Deo propter datum hominibus Chriſtum , lucem , miſericordiam & ſalutem.

BEnedíctus Dóminus Deus Iſraël ; * quia viſitávit , & fecit redemptiónem plebis ſuæ ;

Et eréxit cornu ſalútis nobis , * in domo David púeri ſui.

Sicut locútus eſt per os ſanctórum , * qui à ſéculo ſunt , Prophetárum ejus ,

Salútem ex inimícis noſtris , * & de manu ómnium qui odérunt nos ;

Ad faciéndam miſericórdiam cum pátribus noſtris, * & memorári teſtaménti ſui ſancti :

Jusjurándum quod jurávit ad Abraham patrem noſtrum, * datúrum ſe nobis ;

Ut ſine timóre, de manu inimicórum noſtrórum liberáti, * ſerviámus illi,

In ſanctitáte & juſtítia córam ipſo * ómnibus diébus noſtris.

Et tu, puer, Prophéta Altiſſimi vocáberis ; * præíbis enim ante fáciem Dómini paráre vias ejus ;

Ad dandam ſciéntiam ſalútis plebi ejus, * in remiſſiónem peccatórum eórum,

Per víſcera miſericórdiæ Dei noſtri, * in quibus viſitávit nos óriens ex alto,

Illumináre his qui in ténebris & in umbra mortis ſedent, * ad dirigéndos pedes noſtros in viam pacis.

Poſt Canticum dicitur Antiphona. Deinde, Dóminus vobíſcum ; ℟. Et cum ſpíritu tuo. Orémus. *Tum Oratio propria cum integra concluſione ; & poſt Orationem*, Dóminus vobíſcum ; ℟. Et cum ſpíritu tuo. ℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

Si qua occurrat commemoratio, hoc loco fit per Antiphonam, Verſiculum, & Orationem ; qua ſumuntur vel ex Proprio vel ex Communi, ut ſuis locis notatur.

Poſt ultimam commemorationem repetitur, Dómi nus vobíſcum ; ℟. Et cum ſpíritu tuo. ℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

Poſt quamlibet Horam ſi aliud Officium non ſequatur, dicitur ſecretò, Fidélium ánimæ, &c. *Deinde*, Pater noſter, *ſecretò.*

AD PRIMAM.

Pater, Ave, Credo, *ſecretò.*

℣. Deus, in adjutórium, *ſuprà.*

HYMNUS.

Jam lucis orto ſídere,
Deum precémur ſúpplices,
Ut in diúrnis áctibus
Nos ſervet à nocéntibus.

Linguam refrænans témperet,
Ne litis horror ínſonet :
Viſum fovéndo cóntegat,
Ne vanitátes haúriat.

Sint pura cordis íntima,
Abſíſtat & vecórdia ;
Carnis domet ſupérbiam
Potûs cibíque párcitas.

Ut cùm dies abſcéſſerit,
Diemque nox excéperit,
Mundi per abſtinéntiam
Ipſi canámus glóriam.

Præsta, Pater piíſſime,
Patríque compar Unice,
Sancto ſimul cum Spíritu
Regnans per omne ſéculum.
Amen.

In Adventu, Antiphona ex Laudibus Dominica in Proprio.

Poſt Epiph. Ant. 1. D. Benedíctus es, Dómine.

PSALMUS 117.

Victis hoſtibus & adeptâ ſalute, liberatori & miſericordi Deo Canticum.

CONfitémini Dómino quóniam bonus, * quóniam in ſéculum miſericórdia ejus.

Dicat nunc Iſraël quóniam bonus, * quóniam in ſéculum miſericórdia ejus.

Dicat nunc domus Aáron, * quóniam in ſéculum miſericórdia ejus.

Dicant nunc qui timent Dóminum, * quóniam in ſéculum miſericórdia ejus.

De tribulatióne invocávi Dóminum, * & exaudívit me in latitúdine Dóminus.

Dóminus mihi adjútor, * non timébo quid fáciat mihi homo.

Dóminus mihi adjútor, * & ego deſpíciam inimícos meos.

Bonum eſt confídere in Dómino, * quàm confídere in hómine.

Bonum eſt ſperáre in Dómino, * quàm ſperáre in princípibus.

Omnes gentes circuiérunt me; * & in nómine Dómini quia ultus ſum in eos.

Circumdántes circumdedérunt me; * & in nómine Dómini quia ultus ſum in eos.

Circumdedérunt me ſicut apes, & exarſérunt ſicut ignis in ſpinis; * & in nómine Dómini quia ultus ſum in eos.

Impúlſus, evérſus ſum ut cáderem, * & Dóminus ſuſcépit me.

Fortitúdo mea, & laus mea Dóminus, * & factus eſt mihi in ſalútem.

Vox exultatiónis & ſalútis * in tabernáculis juſtórum.

Déxtera Dómini fecit virtútem, déxtera Dómini exaltávit me, * déxtera Dómini fecit virtútem.

Non móriar, ſed vivam; * & narrábo ópera Dómini.

Caſtígans caſtigávit me Dóminus, * & morti non trádidit me.

Aperíte mihi portas juſtítiæ, ingreſſus in eas confitébor Dómino: * hæc porta Dómini, juſti intrábunt in eam.

Confitébor tibi quóniam exaudíſti me, * & factus es mihi in ſalútem.

Lápidem quem reprobavérunt ædificántes, * hic factus eſt in caput ánguli.

A Dómino factum eſt iſtud, * & eſt mirábile in óculis noſtris.

Hæc eſt dies quam fecit Dóminus; * exultémus & lætémur in ea.

O Dómine, ſalvum me fac, ô Dómine, bene proſperáre: * benedíctus qui venit in nómine Dómini.

Benedíximus vobis de domo Dómini: * Deus Dóminus, & illúxit nobis.

Conſtitúite diem ſolémnem in condénſis, * uſque ad cornu altáris.

Deus meus es tu, & confitébor tibi; * Deus meus es tu, & exaltábo te.

Confitébor tibi quóniam exaudíſti me; * & factus es mihi in ſalútem.

Confitémini Dómino quóniam bonus: * quóniam in ſéculum miſericórdia ejus.

PSALMUS 118.

Legis divinæ laus & amor, utilitas & ſapientia.

BEáti immaculáti in via, * qui ámbulant in lege Dómini.

Beáti qui ſcrutántur teſtimónia ejus, * in toto corde exquírunt eum.

Non enim qui operántur iniquitátem, * in viis ejus ambulavérunt.

Tu mandáſti * mandáta tua cuſtodíri nimis.

Utinam dirigántur viæ meæ * ad cuſtodiéndas juſtificatiónes tuas!

Tunc non confúndar, * cùm perſpéxero in ómnibus mandátis tuis.

Confitébor tibi in directióne cordis, * in eo quód dídici judícia juſtítiæ tuæ.

Juſtificatiónes tuas cuſtódiam; * non me derelínquas uſquequáque.

In quo córrigit adoleſcéntior viam ſuam? * in cuſtodiéndo ſermónes tuos.

In toto corde meo exquiſívi te; * ne repéllas me à mandátis tuis.

In corde meo abſcóndi elóquia tua, * ut non peccem tibi.

Benedíctus es, Dómine, * doce me juſtificatiónes tuas.

In lábiis meis * pronuntiávi ómnia judícia oris tui.

In via teſtimoniórum tuórum delectátus ſum, * ſicut in ómnibus divítiis.

In mandátis tuis exercébor, * & conſiderábo vias tuas.

In juſtificatiónibus tuis meditábor, * non oblivíſcar ſermónes tuos.

Diviſio PSALMI 118.

REtribue ſervo tuo; * vivífica me, & cuſtódiam ſermónes tuos.

Revéla óculos meos; * & conſiderábo mirabília de lege tua.

Incola ego ſum in terra; * non abſcóndas à me mandáta tua.

Concupívit ánima mea deſideráre juſtificatiónes tuas * in omni témpore.

Increpaſti ſuperbos; * maledícti qui declínant à mandátis tuis.

Aufer à me oppróbrium & contémptum: * quia teſtimónia tua exquiſívi.

Etenim ſedérunt príncipes, & adversùm me loquebántur; * ſervus autem tuus exercebátur in juſtificatiónibus tuis;

Nam & teſtimónia tua meditátio mea eſt, * & conſílium meũ juſtificatiónes tuæ.

Adhæſit paviménto ánima mea, * vivífica me ſecúndùm verbum tuum.

Vias meas enuntiávi, & exaudíſti me; * doce me juſtificatiónes tuas.

Viam juſtificatiónum tuárum ínſtrue me, * & èxercébor in mirabílibus tuis.

Dormitávit ánima mea præ tædio, * confirma me in verbis tuis.

Viam iniquitátis ámove à me, * & de lege tua miſerére meî.

Viam veritátis elégi, * judícia tua non ſum oblítus.

Adhæſi teſtimóniis tuis, Dómine, * noli me confúndere.

Viam mandatórum tuórum cucúrri, * cùm dilatáſti cor meum.

Quando fit Officium de Dominica ut in Pſalterio, & in feſtis SS. Trinitatis dicitur ſequens

SYMBOLUM.

QUicúmque vult ſalvus eſſe, * ante ómnia opus eſt ut téneat cathólicam fidem,

Quam niſi quiſque íntegram inviolatámque ſerváverit, * abſque dúbio in ætérnum períbit.

Fides autem cathólica hæc eſt, * ut unum Deum in Trinitáte, & Trinitátem in Unitáte venerémur.

Neque confundentes perſónas, * neque ſubſtántiam ſeparántes;

Alia eſt enim perſóna Patris, ália Fílii, * ália Spíritûs ſancti.

Sed Patris, & Fílii, & Spíritûs-ſancti una eſt divínitas, * æquális glória, coætérna majeſtas.

Qualis Pater, talis Fílius,* talis Spíritus-ſanctus.

Increátus Pater, increátus Fílius, * increátus Spíritus-ſanctus.

Imménſus Pater, imménſus Fílius, * imménſus Spíritus-ſanctus.

Ætérnus Pater, ætérnus Fílius, * ætérnus Spíritus-ſanctus:

Et tamen non tres ætérni; * ſed unus ætérnus.

Sicut non tres increáti, nec tres imménſi; * ſed unus increátus, & unus imménſus.

Simíliter omnípotens Pater, omnípotens Fílius, * omnípotens Spíritus-ſanctus;

Et tamen non tres omnipoténtes; * ſed unus omnípotens.

Ita Deus Pater, Deus Fílius, * Deus Spíritus-ſanctus:

Et tamen non tres dii; * ſed unus eſt Deus.

Ita Dóminus Pater, Dóminus Fílius, * Dóminus Spíritus-ſanctus;

Et tamen non tres Dómini; * ſed unus eſt Dóminus.

Quia ſicut ſingillátim unamquámque perſónam, Deum ac Dóminum confitéri chriſtiánâ veritáte compéllimur; * ita tres Deos aut Dó-

minos dícere cathólicâ religióne prohibémur.

Pater à nullo eſt factus, * nec creátus, nec génitus.

Fílius à Patre ſolo eſt; * non factus, nec creátus, ſed génitus.

Spíritus-ſanctus à Patre & Fílio; * non factus, nec creátus, nec génitus, ſed procédens.

Unus ergo Pater, non tres Patres; unus Fílius, non tres Fílii; * unus Spíritus-ſanctus, non tres Spíritus-ſancti.

Et in hac Trinitáte nihil prius aut poſtérius, nihil majus aut minus; * ſed totæ tres perſónæ coætérnæ ſibi ſunt & coæquáles.

Ita ut per ómnia, ſicut jam ſuprà dictum eſt, * & Unitas in Trinitáte, & Trínitas in Unitáte veneránda ſit.

Qui vult ergo ſalvus eſſe, * ita de Trinitáte ſéntiat.

Sed neceſſárium eſt ad ætérnam ſalútem, * ut Incarnatiónem quoque Dómini noſtri Jeſu Chriſti fidéliter credat.

Eſt ergo fides recta, ut credámus & confiteámur, * quia Dóminus noſter Jeſus Chriſtus Dei Fílius, Deus & homo eſt.

Deus eſt ex ſubſtántia Patris ante ſécula génitus; * & homo eſt ex ſubſtántia matris in ſéculo natus.

Perféctus Deus, perféctus homo; * ex ánima rationáli & humána carne ſubſíſtens.

Æquális Patri ſecúndùm divinitátem; * minor Pat[re] ſecúndùm humanitátem.

Qui licèt Deus ſit & h[o]mo; * non duo tamen, ſ[ed] unus eſt Chriſtus.

Unus autem non conve[r]ſióne divinitátis in carnem; ſed aſſumptióne humanitát[is] in Deum.

Unus omníno non conf[u]ſióne ſubſtántiæ; * ſed un[i]táte perſónæ.

Nam ſicut ánima rationa[li]lis & caro unus eſt homo, ita Deus & homo unus e[ſt] Chriſtus:

Qui paſſus eſt pro ſalút[e] noſtra, deſcéndit ad ínfe[r]ros, * tertiâ die reſurréxit [à] mórtuis;

Aſcéndit ad cœlos, ſede[t] ad déxteram Dei Patris om[]nipoténtis, * inde ventúru[s] eſt judicáre vivos & mórtuos.

Ad cujus advéntum omnes hómines reſúrgere habent cum corpóribus ſuis, * & redditúri ſunt de factis própriis ratiónem;

Et qui bona egérunt, ibunt in vitam ætérnam; * qui verò mala, in ignem ætérnum.

Hæc eſt fides cathólica, * quam niſi quiſque fidéliter firmitérque credíderit, ſalvus eſſe non póterit.

Poſt Epiph. Ant. Benedíctus es, Dómine, doce me juſtificatiónes tuas. *Pſ.* 118. 12.

CAPITULUM. 1. *Tim.* 1. 17.

Regi ſeculórum immortáli, inviſíbili, ſoli Deo honor & glória in ſécula ſe-

culórum. Amen. ℟. Deo grátias.

℟. *breve.* Chriſte Jeſu fili Dei vivi, * Miſerére nobis. *Repetitur*, Chriſte Jeſu fili Dei vivi, miſerére nobis. ℣. Qui ſedes ad déxteram Patris, * Miſerére nobis. Glória Patri, & Filio, & Spirítui-ſancto. *Repetitur*, Chriſte Jeſu fili Dei vivi, miſerére nobis. *Matt.* 16. 16. *Tob.* 8. 10. *Hebr.* 1. 3.

℣. Exúrge, Dómine, ádjuva nos, ℟. Et rédime nos propter nomen tuum. *Pſ.* 43. 27.

℣. Dóminus vobíſcum; ℟. Et cum ſpíritu tuo.

Orémus. *Oratio.*

[*In feſtis Annualibus ac per eorum Octavas, Oratio feſti præmittitur Orationi ſequenti, & terminantur ſub una & eadem concluſione.*]

DOmine Deus omnípotens, qui ad princípium hujus diéi nos perveníre fecíſti, tuâ nos hódie ſalva virtúte; ut ad nullum declinémus peccátum, ſed ſemper ad tuam juſtítiam faciéndam noſtra procédant elóquia, dirigántur cogitatiónes & ópera; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs-ſancti Deus, per ómnia ſǽcula ſæculórum. ℟. Amen.

℣. Dóminus vobíſcum; ℟. Et cum ſpíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

Deinde Hebdomadarius facit Confeſſionem, mediocri voce dicens,

COnfiteor Deo omnipoténti, beátæ Maríæ ſemper vírgini, beáto Michaéli archángelo, beáto Joánni Baptíſtæ, ſanctis apóſtolis Petro & Paulo; ómnibus Sanctis, (& vobis, fratres,) quia peccávi nimis cogitatióne; verbo & ópere; meâ culpâ, meâ culpâ, meâ máximâ culpâ. Ideo precor beátam Maríam ſemper vírginem, beátum Michaélem archángelum, beátum Joánnem Baptíſtam, ſanctos apóſtolos Petrum & Paulum, omnes Sanctos, (& vos, fratres,) oráre pro me ad Dóminum Deum noſtrum.

Chorus reſpondet,

MIſereátur tuî omnípotens Deus, & dimiſſis peccátis tuis, perdúcat te ad vitam ætérnam. *Hebdomadarius dicit*, Amen.

Deinde Chorus repetit Confeſſionem; & ubi dictum eſt, vobis, fratres, *& vos*, fratres; *dicit*, tibi, pater, *&* te, pater.

Factâ Confeſſione à Choro, Hebdomadarius dicit,

MIſereátur veſtrî omnípotens Deus, & dimiſſis peccâtis veſtris, perdúcat vos ad vitam ætérnam. ℟. Amen.

Qui ſolus recitat, ſemel dicit Confiteor, *ut ſuprà, omiſſis vocibus quæ clauduntur parentheſi. Deinde,* Miſereátur *ſemel, ad quod dicit* noſtrî, noſtris, nos.

INdulgéntiam, abſolutiónem, & remiſſiónem peccatórum noſtrórum tríbuat nobis omnípotens & miſéricors Dóminus. ℟. Amen.

AD OFFICIUM CAPITULI.

Primò Lector petit benedictionem, dicens, Jube, Dómine, bene dícere. *Hebdomadarius benedicit:* Bonitátem, & diſciplínam, & ſciéntiam dóceat nos Dóminus. *Pſ.* 118. 66. *Reſpondet Chorus,* Amen. *Tum fit lectio Canonis, qui quâlibet die varius legitur, & habetur in Proprio de Tempore, vel de Sanctis, poſt Lectiones Officii Nocturni, vel poſt Laudes. In fine Canonis dicitur,* Tu autem, Dómine, miſerére noſtrî. *Chorus reſpondet,* Deo grátias.

[*In Capitulo Eccleſiæ Metropolitanæ ad arbitrium Præcentoris, & pro opportunitate temporis, loco Canonis occurrentis, fit lectio brevis ex Concilio Aquiſgranenſi, quod eſt regula Canonicorum, eo ritu quo ſuprà dictum eſt: & expoſitione lectionis dicti Concilii, à Præcentore paucis verbis factâ, legitur Martyrologium.*]

[*A privatim recitantibus poſt lectionem Canoni omiſſo Martyrologio, qu extra Chorum ad libitu legitur, dicitur,* ℣. Pr tióſa, & Sancta María, *infrà.*]

Deinde fit lectio Marty rologii ſeu denuntiatio Sa ctorum, in cujus fine nih reſpondetur, ſed Hebdom darius ſtatim dicit,

℣. Pretióſa in conſpéct Dómini ℟. Mors Sanctó rum ejus. *Pſ.* 115. 5.

Et abſolutè ſine Dómin vobíſcum, & ſine Orémus

SAncta María, & omne Sancti intercédant pr nobis ad Dóminum; ut no mereámur ab eo adjuvári & ſalvári, qui vivit & re gnat in ſécula ſeculórum ℟. Amen.

Hebdomadarius dici ℣. Adjutórium noſtrum i nómine Dómini, ℟. Qu fecit cœlum & terram. *Pſ* 123. 8.

Submiſſiori voce dicit Benedícite. *Lector verſus a eum,* Dóminus: *& ſtatin ſubjungit Hebdomadariu ad abſolutionem Capituli,*

℣. Deus pacis aptet vo in omni bono, ut faciáti ejus voluntátem; fáciens i vobis quod pláceat coram ſe per Jeſum Chriſtum, cu eſt glória in ſécula ſeculórum. ℟. Amen. *Hebr.* 13. 21.

Secretò, Fidélium ánimæ, &c.

Pater noſter.

AD TERTIAM.

Pater, Ave, *ſecretò.*

℣. Deus, in adjutórium.

HYMNUS.

NUnc ſanĉte nobis Spíritus,
Unum Patri cum Fílio,
Dignáre promptus íngeri
Noſtro refúſus péĉtori.

Os, lingua, mens, ſenſus, vigor
Confeſſiónem pérſonent;
Flamméſcat igne cáritas,
Accéndat ardor próximos.

PRÆSTA, Pater piíſſime,
Patríque compar Unice,
Sanĉto ſimul cum Spíritu
Regnans per omne ſéculum.
Amen.

In Adventu, Antiphona ex Laudibus Dominicæ in Proprio.

Poſt Epiph. Ant. 2. D. Véniant mihi.

Ex PSALMO 118.

LEgem pone mihi, Dómine, viam juſtificatiónum tuárum, * & exquíram eam ſemper.

Da mihi intelléĉtum, & ſcrutábor legem tuam, * & cuſtódiam illam in toto corde meo.

Deduc me in ſémitam mandatórum tuórum, * quia ipſam vólui.

Inclína cor meum in teſtimónia tua, * & non in avarítiam.

Averte óculos meos ne vídeant vanitátem; * in via tua vivífica me.

Státue ſervo tuo elóquium tuum * in timóre tuo.

Amputa oppróbrium meũ quòd ſuſpicátus ſum; * quia judícia tua jucúnda.

Ecce concupívi mandáta tua; * in æquitáte tua vivífica me.

Et véniat ſuper me miſericórdia tua, Dómine, * ſalutáre tuum ſecundùm elóquium tuum.

Et reſpondébo exprobrántibus mihi verbum; * quia ſperávi in ſermónibus tuis.

Et ne áuferas de ore meo verbum veritátis uſquequáque; * quia in judíciis tuis ſuperſperávi.

Et cuſtódiam legem tuam ſemper, * in ſéculum & in ſéculum ſéculi.

Et ambulábam in latitúdine; * quia mandáta tua exquisívi.

Et loquébar de teſtimóniis tuis in conſpeĉtu regum, * & non confundébar.

Et meditábar in mandátis tuis * quæ diléxi.

Et levávi manus meas ad mandáta tua quæ diléxi, * & exercébar in juſtificatiónibus tuis.

Diviſio PSALMI 118.

MEmor eſto verbi tui ſervo tuo, * in quo mihi ſpem dedíſti.

Hæc me conſoláta eſt in humilitáte mea; * quia elóquium tuum vivificávit me.

Supérbi iníquè agébant uſquequáque, * à lege autem tua non declinávi.

Memor fui judiciórum tuórum à ſéculo, Dómine; * & conſolátus ſum.

Deféctio ténuit me * pro peccatóribus derelinquéntibus legem tuam.

Cantábiles mihi erant juſtificatiónes tuæ, * in loco peregrinatiónis meæ.

Memor fui nocte nóminis tui, Dómine, * & cuſtodívi legem tuam.

Hæc facta eſt mihi; * quia juſtificatiónes tuas exquiſívi.

Pórtio mea, Dómine, * dixi cuſtodíre legem tuam.

Deprecátus ſum fáciem tuam in toto corde meo, * miſerére meî ſecúndùm elóquium tuum.

Cogitávi vias meas, * & convérti pedes meos in teſtimónia tua.

Parátus ſum, & non ſum turbátus, * ut cuſtódiam mandáta tua.

Funes peccatórum circumpléxi ſunt me; * & legem tuam non ſum oblítus.

Mediâ nocte ſurgébam ad confiténdum tibi * ſuper judícia juſtificatiónis tuæ.

Párticeps ego ſum ómnium timéntium te, * & cuſtódiéntium mandáta tua.

Miſericórdiâ tuâ, Dómine, plena eſt terra; * juſtificatiónes tuas doce me.

Diviſio Psalmi 118.

Bonitátem fecíſti cum ſervo tuo, Dómine, * ſecundùm verbum tuum.

Bonitátem, & diſciplínam, & ſciéntiam doce me; * mandátis tuis crédidi.

Priúſquàm humiliá[r] ego deliqui; * propt[er] elóquium tuum cuſtodí[vi].

Bonus es tu, * & in [bo]nitáte tua doce me juſti[fica]tiónes tuas.

Multiplicáta eſt ſuper [me] iníquitas ſuperbórum; * [e]autem in toto corde [m]ſcrutábor mandáta tua.

Coagulátum eſt ſicut [lac] cor eórum; * ego verò [le]gem tuam meditátus ſum.

Bonum mihi quia hum[i]liáſti me, * ut diſcam juſ[ti]ficatiónes tuas.

Bonum mihi lex oris tui ſuper míllia auri & argent[i].

Manus tuæ fecérunt me & plaſmavérunt me; * d[a] mihi intelléctum, & diſcam mandáta tua.

Qui timent te vidébun[t] me, & lætabúntur; * quia in verba tua ſuperſperávi.

Cognóvi, Dómine, quia æquitas judícia tua, * & in veritáte tua humiliáſti me.

Fiat miſericórdia tua ut conſolétur me, * ſecúndùm elóquium tuum ſervo tuo.

Véniant mihi miſeratiónes tuæ, & vivam; * quia lex tua meditátio mea eſt.

Confundántur ſupérbi, quia injuſtè iniquitátem fecérunt in me; * ego autem exercébor in mandátis tuis.

Convertántur mihi timéntes te, * & qui novérunt teſtimónia tua.

Fiat cor meum immacu-

lútum in juſtificatiónibus tuis, * ut non confundar.

Poſt Epiph. Ant. Véniant mihi miſeratiónes tuæ, & vivam. *v.* 77.

Capitulum. I. *Joan.* 4. 16.

Deus cáritas eſt: & qui manet in caritáte, in Deo manet, & Deus in eo.

℟. *breve.* Da mihi intelléctum, Dómine, * Et ſcrutábor legem tuam, ℟. Da mihi. ℣. Et cuſtódiam illam in toto corde meo. * Et ſcrutábor. Glória. ℟. Da mihi. *Pſ.* 118. 34.

℣. Deduc me in ſémitam mandatórum tuórum, ℟. Quia ipſam vólui. *Pſ.* 118. 35.

Oratio conveniens.

AD SEXTAM.

Pater, Ave, *ſecretò.*

℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus.

Rector potens, verax Deus,
Qui témperas rerum vices;
Splendóre manè pérficis,
Et ígnibus merídiem.

Extingue flammas lítium,
Aufer calórem nóxium,
Confer ſalútem córporum,
Verámque pacem córdium.

Præsta, Pater piíſſime,
Patríque compar Unice,
Sancto ſimul cum Spíritu
Regnans per omne ſéculum.
Amen.

In Adventu, Antiphona ex Laudibus Dominicæ in Proprio.

Poſt Epiph. Ant. 7. d. Jurávi, & ſtátui.

Ex Psalmo 118.

Defécit in ſalutáre tuú ánima mea, * & in verbum tuum ſuperſperávi.

Defecérunt óculi mei in elóquium tuum, * dicéntes: Quando conſoláberis me?

Quia factus ſum ſicut uter in pruína; * juſtificatiónes tuas non ſum oblítus.

Quot ſunt dies ſervi tui? * quando fácies de perſequéntibus me judícium?

Narravérunt mihi iníqui fabulatiónes, * ſed non ut lex tua.

Omnia mandáta tua véritas: * iníquè perſecúti ſunt me, ádjuva me.

Pauló minùs conſummavérunt me in terra; * ego autem non derelíqui mandáta tua.

Secundùm miſericórdiam tuam vivífica me, * & cuſtódiam teſtimónia oris tui.

In æternum, Dómine, * verbum tuum pérmanet in cœlo.

In generatiónem & generatiónem véritas tua: * fundáſti terram, & pérmanet.

Ordinatióne tua perſevérat dies; * quóniam ómnia ſérviunt tibi.

Niſi quòd lex tua meditátio meä eſt, * tunc forté períſſem in humilitáte mea.

In ætérnum non oblivíſcar

juſtificatiónes tuas; * quia in ipſis vivificáſti me.

Tuus ſum ego, * ſalvum me fac, quóniam juſtificatiónes tuas exquisívi.

Me expectavérunt peccatóres ut pérderent me; * teſtimónia tua intellexi.

Omnis conſummatiónis vidi finem; * latum mandátum tuum nimis.

Diviſio PSALMI 118.

QUómodo diléxi legem tuam, Dómine! * totâ die meditátio mea eſt.

Super inimícos meos prudéntem me feciſti mandáto tuo, * quia in ætérnum mihi eſt.

Super omnes docéntes me intelléxi; * quia teſtimónia tua meditátio mea eſt.

Super ſenes intellexi; * quia mandáta tua quæsívi.

Ab omni via mala prohíbui pedes meos, * ut cuſtódiam verba tua.

A judíciis tuis non declinávi; * quia tu legem poſuíſti mihi.

Quàm dúlcia faúcibus meis elóquia tua! * ſuper mel ori meo.

A mandátis tuis intellexi;* proptérea odívi omnem viã iniquitátis.

Lucérna pédibus meis verbum tuum, * & lumen ſémitis tuis.

Jurávi, & ſtátui * cuſtodíre judícia juſtítiæ tuæ.

Humiliátus ſum uſquequáque, Dómine; * vivífica me ſecúndùm verbum tuum.

Voluntária oris mei beneplácita fac, Dómine; * & judícia tua doce me.

Anima mea in mánibus meis ſemper, * & legem tuam non ſum oblítus.

Poſuérunt peccatóres láqueum mihi, * & de mandátis tuis non errávi.

Hereditáte acquisívi teſtimónia tua in ætérnum; * quia exultátio cordis mei ſunt.

Inclinávi cor meum ad faciéndas juſtificatiónes tuas in ætérnum, * propter retributiónem.

Glória.

Diviſio PSALMI 118.

INíquos ódio hábui, * & legem tuam diléxi.

Adjútor & ſuſcéptor meus es tu; * & in verbum tuum ſuperſperávi.

Declináte à me, maligni,* & ſcrutábor mandáta Dei mei.

Súſcipe me ſecúndùm elóquium tuum, & vivam; * & non confúndas me ab expectatióne mea.

Adjuva me, & ſalvus ero;* & meditábor in juſtificatiónibus tuis ſemper.

Sprevíſti omnes diſcedéntes à judíciis tuis; * quia injuſta cogitátio eórum.

Prævaricántes reputávi omnes peccatóres terræ; * ídeò dilexi teſtimónia tua.

Confige timóre tuo carnes meas, * à judíciis enim tuis tímui.

Feci judícium & juſtitiam,

ſiam; * non tradas me calumniántibus me.

Súſcipe ſervum tuum in bonum; * non calumniéntur me ſupérbi.

Oculi mei defecérunt in ſalutáre tuum, * & in elóquium juſtítiæ tuæ.

Fac cum ſervo tuo ſecúndùm miſericórdiam tuam; * & juſtificatiónes tuas doce me.

Servus tuus ſum ego; * da mihi intelléctum, ut ſciam teſtimónia tua.

Tempus faciéndi, Dómine: * diſſipavérunt legem tuam.

Ideo diléxi mandáta tua; * ſuper aurum & topázion.

Proptérea ad ómnia mandáta tua dirigébar; * omnem viam iníquã ódio hábui.

Poſt Epiph. Ant. Jurávi, & ſtátui cuſtódire judícia juſtítiæ tuæ. *Pſ.* 118 106.

Capitulum. 1. *Theſſ.* 5. 21. 22.

Omnia probáte: quod bonum eſt tenéte: ab omni ſpécie mala abſtinéte vos.

℟. *breve*, Fac cum ſervo tuo * Secúndùm miſericórdiam tuam; ℟. Fac. ℣. Et juſtificatiónes tuas doce me. * Secúndùm miſericórdiam tuam. Glória. ℟. Fac. *Pſ.* 118. 124.

℣. Servus tuus ſum ego; da mihi intelléctum, ℟. Ut ſciam teſtimónia tua. *Pſ.* 118. 125.

Oratio conveniens.

Pars Hiemalis.

AD NONAM.

Pater, Ave, *ſecretò.*

℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus.

Rerum Deus tenax vigor,
Immótus in te pérmanens,
Lucis diúrnæ témpora
Succéſſibus detérminans,

Largire lucem véſpere,
Quæ corda nuſquã déferat,
Sed præmium mortis ſacræ
Perénnis inſtet glória.

Præsta, Pater piíſſime,
Patríque compar Unice,
Sancto ſimul cum Spíritu
Regnans per omne ſéculum.
Amen.

In Adventu, Antiphona ex Laudibus Dominicæ in Proprio.

Poſt Epiph. Ant. 8. a. Aſpice in me.

Ex Psalmo 118.

Mirabília teſtimónia tua; * ídeo ſcrutáta eſt ea ánima mea.

Declarátio ſermónum tuórum illúminat, * & intelléctum dat párvulis.

Os meum apérui, & attráxi ſpíritum; * quia mandáta tua deſiderábam.

Aſpice in me, & miſerére meî * ſecúndùm judícium diligéntium nomen tuum.

Greſſus meos dírige ſecúndùm elóquium tuum, * & non dominétur meî omnis injuſtítia.

Rédime me à calúmniis hóminum, * ut cuſtódiam mandáta tua.

Fáciem tuam illúmina ſuper ſervum tuum, * & doce me juſtificatiónes tuas.

Exitus aquárum deduxérunt óculi mei; * quia non cuſtodiérunt legem tuam.

Juſtus es, Dómine, * & rectum judícium tuum.

Mandáſti juſtítiam teſtimónia tua, * & veritátem tuam nimis.

Tabéſcere me fecit zelus meus; * quia oblíti ſunt verba tua inimíci mei.

Ignítum elóquium tuum veheménter, * & ſervus tuus diléxit illud.

Adoleſcéntulus ſum ego & contémptus; * juſtificatiónes tuas non ſum oblítus.

Juſtítia tua, juſtítia in ætérnum; * & lex tua véritas.

Tribulátio & angúſtia invenérunt me; * mandáta tua meditátio mea eſt.

Æquitas teſtimónia tua in ætérnum; * intelléctum da mihi, & vivam.

Diviſio Psalmi 118.

CLamávi in toto corde meo, exáudi me, Dómine; * juſtificatiónes tuas requíram.

Clamávi ad te, ſalvum me fac, * ut cuſtódiam mandáta tua.

Prævéni in maturitáte, & clamávi; * quia in verba tua ſuperſperávi.

Prævenérunt óculi mei ad te dilúculò; * ut meditárer elóquia tua.

Vocem meam audi ſecúndùm miſericórdiam tuam Dómine; * & ſecúndùm judícium tuum vivífica me.

Appropinquavérunt perſequéntes me iniquitáti; à lege autem tua longè facti ſunt.

Propè es tu, Dómine, & omnes viæ tuæ véritas.

Inítio cognóvi de teſtimóniis tuis; * quia in ætérnum fundáſti ea.

Vide humilitátem meam, & éripe me; * quia legem tuam non ſum oblítus.

Júdica judícium meum, & rédime me; * propter elóquium tuum vivífica me.

Longè à peccatóribus ſalus; * quia juſtificatiónes tuas non exquiſiérunt.

Miſericórdiæ tuæ multæ, Dómine; * ſecúndùm judícium tuum vivífica me.

Multi qui perſequúntur me, & tríbulant me; * à teſtimóniis tuis non declinávi.

Vidi prævaricántes, & tabeſcébam; * quia elóquia tua non cuſtodiérunt.

Vide quóniam mandáta tua diléxi, Dómine; * in miſericórdia tua vivífica me.

Princípium verbórum tuórum véritas: * in ætérnum ómnia judícia juſtítiæ tuæ.

Diviſio Psalmi 118.

PRíncipes perſecúti ſunt me grátis, * & à verbis tuis formidávit cor meum.

Lætábor ego ſuper elóquia tua, * ſicut qui invénit ſpólia multa.

Iniquitátem ódio hábui, & abominátus ſum; * legem autem tuam diléxi.

Sépties in die laudem dixi tibi, * ſuper judícia juſtítiæ tuæ.

Pax multa diligéntibus legem tuam, * & non eſt illis ſcándalum.

Expectábam ſalutáre tuũ, Dómine; * & mandáta tua diléxi.

Cuſtodívit ánima mea teſtimónia tua, * & diléxit ea veheménter.

Servávi mandáta tua & teſtimónia tua; * quia omnes viæ meæ in conſpéctu tuo.

Appropínquet deprecátio mea in conſpéctu tuo, Dómine: * juxta elóquium tuum da mihi intelléctum.

Intret poſtulátio mea in conſpéctu tuo: * ſecúndùm elóquium tuum éripe me.

Eructábũt lábia mea hymnum, * cùm docúeris me juſtificatiónes tuas.

Pronuntiábit lingua mea elóquium tuum; * quia ómnia mandáta tua æquitas.

Fiat manus tua ut ſalvet me; * quóniam mandáta tua elégi.

Concupívi ſalutáre tuum, Dómine; * & lex tua meditátio mea eſt.

Vivet ánima mea, & laudábit te; * & judícia tua adjuvábunt me.

Errávi ſicut ovis quæ périit, * quære ſervum tuum, quia mandáta tua non ſum oblítus.

Poſt Epiph. Ant. Aſpice in me, & miſerére meî. *Pſ.* 118. 132.

CAPITULUM. 1. *Cor.* 6. 20.

Empti eſtis prétio magno: glorificáte, & portáte Deum in corpore veſtro.

℞. *breve*, Clamávi in toto corde meo: * Exaúdi me, Dómine; ℞. Clamávi. ℣. Juſtificatiónes tuas requíram. * Exaúdi me, Dómine. Glória. ℞. Clamávi. *Pſ.* 118. 145.

℣. Clamávi ad te: ſalvum me fac, ℞. Ut cuſtódiam mandáta tua. *Pſ.* 118. 146.

Oratio conveniens.

AD VESPERAS.

Pater noſter. Ave María.

℣. Deus, in adjutórium.

In Adventu, Antiph. propria.

Poſt Epiph. Ant. 7. d. Dixit Dóminus.

PSALMUS 109.

Chriſti divinitas & imperium, ſacerdotium & victoria.

Dixit Dóminus Dómino meo; * Sede à dextris meis,

Donec ponam inimícos tuos * ſcabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion: * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in ſplendóribus ſanctórum: * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, & non pœnitébit eum; * Tu es Sacérdos in æternum ſecúndùm órdinem Melchíſedech.

Dóminus à dextris tuis, * confrégit in die iræ ſuæ reges.

Judicábit in natiónibus, implébit ruínas, * conquáſſábit cápita in terra multórum.

De torrénte in via bibet, * proptérea exaltábit caput.

Ant. Dixit Dóminus Dómino meo; Sede à dextris meis. *v.* 1.

Ant. 4. *E.* Fidélia.

PSALMUS 110.

Canticum Deo Redemptori.

CONfitébor tibi, Dómine, in toto corde meo, * in concílio juſtórum, & congregatióne.

Magna ópera Dómini, * exquiſíta in omnes voluntátes ejus.

Confèſſio & magnificéntia opus ejus; * & juſtítia ejus manet in ſéculum ſéculi.

Memóriam fecit mirabílium ſuórum miſéricors & miſerátor Dóminus: * eſcam dedit timéntibus ſe.

Memor erit in ſéculum teſtaménti ſui: * virtútem óperum ſuórum annuntiábit pópulo ſuo,

Ut det illis hereditátem géntium: * ópera mánuum ejus véritas & judícium.

Fidélia ómnia mand[ata] ejus, confirmáta in ſécul[um] ſéculi, * facta in veritát[e et] æquitáte.

Redemptiónem miſit [po]pulo ſuo, * mandávit [in] ætérnum teſtaméntum [ſuum].

Sanctum & terríbile [no]men ejus: * inítium ſapi[en]tiæ timor Dómini.

Intelléctus bonus óm[ni]bus faciéntibus eum: * l[au]dátio ejus manet in ſécul[um] ſéculi.

Ant. Fidélia ómnia m[an]dáta ejus, confirmáta i[n ſé]culum ſéculi *v.* 7.

Ant. 4. *E.* Qui ti[met] Dóminum.

PSALMUS 111.

Timenti Dominum pro[ſpe]ritas; gloria ſublev[at] miſeros; peccatori c[alami]tas.

BEátus vir qui timet [Dó]minum, * in man[dátis] ejus volet nimis.

Potens in terra erit ſe[men] ejus: * generátio rectó[rum] benedicétur.

Glória & divítiæ in d[omo] ejus; * & juſtítia ejus m[anet] in ſéculum ſéculi.

Exórtum eſt in tén[ebris] lumen rectis, * miſéri[cors] & miſerátor, & juſtus.

Jucúndus homo, qu[i miſe]rétur, & cómmodat[, diſ]pónet ſermónes ſuos i[n ju]dício; * quia in æté[rnum] non commovébitur.

In memória ætérna [erit] juſtus, * ab auditióne [mala] non timébit.

Parátum cor ejus ſperáre in Dómino, * confirmátum eſt cor ejus, non commovébitur donec deſpíciat inimícos ſuos.

Diſpérſit, dedit paupéribus; * juſtítia ejus manet in ſéculum ſéculi, cornu ejus exaltábitur in glória.

Peccátor vidébit, & iraſcétur; déntibus ſuis fremet, & tabéſcet: * deſidérium peccatórum períbit.

Ant. Qui timet Dóminum, in mandátis ejus volet nimis. *v.* 1.

Ant. 7. c. Sit nomen Dómini.

PSALMUS 112.

Laudes Domino ſuper omnia excelſo, & humiles exaltanti.

LAudáte, púeri, Dóminum, * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum * ex hoc nunc & uſque in ſéculum.

A ſolis ortu uſque ad occáſum * laudábile nomen Dómini.

Excélſus ſuper omnes gentes Dóminus, * & ſuper cœlos glória ejus.

Quis ſicut Dóminus Deus noſter, * qui in altis hábitat, & humília réſpicit in cœlo, & in terra?

Súſcitans à terra ínopem, * & de ſtércore érigens páuperem,

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli ſui;

Qui habitáre facit ſtérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Ant. Sit nomen Dómini benedíctum ex hoc nunc & uſque in ſéculum. *v.* 2.

Ant. 1. D ⁑. Nos qui vívimus.

PSALMUS 113.

Dei potentia; idolorum vanitas; invocatur Dei benedictio in ſuos.

IN éxitu Iſraël de Ægypto, * domûs Jacob de pópulo bárbaro,

Facta eſt Judæa ſanctificátio ejus, * Iſraël potéſtas ejus.

Mare vidit, & fugit; * Jordánis convérſus eſt retrórſum.

Montes exultavérunt ut aríetes, * & colles ſicut agni óvium.

Quid eſt tibi, mare, quòd fugíſti? * & tu, Jordánis, quia convérſus es retrórſum?

Montes, exultáſtis ſicut aríetes? * & colles ſicut agni óvium?

A fácie Dómini mota eſt terra, * à fácie Dei Jacob,

Qui convértit petram in ſtagna aquárum, * & rupem in fontes aquárum.

Non nobis, Dómine, non nobis, * ſed nómini tuo da glóriam ſuper miſericórdia tua & veritáte tua;

Nequándo dicant gentes: * Ubi eſt Deus eórum?

Deus autem noſter in cœlo; * ómnia quæcúmque vóluit, fecit.

Simulácra géntium, argéntum & aurum, * ópera mánuum hóminum:

Os habent, & non loquéntur; * óculos habent, & non vidébunt;

Aures habent, & non áudient; * nares habent, & non odorábunt;

Manus habent, & non palpábunt; * pedes habent, & non ambulábunt; non clamábunt in gútture ſuo.

Símiles illis fiant qui fáciunt ea, * & omnes qui confídunt in eis.

Domus Iſraël ſperávit in Dómino, * adjútor eórum & protéctor eórum eſt.

Domus Aáron ſperávit in Dómino, * adjútor eórum & protéctor eórum eſt.

Qui timent Dóminum ſperavérunt in Dómino, * adjútor eórum & protéctor eórum eſt.

Dóminus memor fuit noſtrî, * & benedíxit nobis.

Benedíxit dómui Iſraël, * benedíxit dómui Aáron.

Benedíxit ómnibus qui timent Dóminum, * puſíllis cum majóribus.

Adjíciat Dóminus ſuper vos, * ſuper vos, & ſuper fílios veſtros.

Benedícti vos à Dómino, * qui fecit cœlum & terram.

Cœlum cœli Dómino, * terram autem dedit fíliis hóminum.

Non mórtui laudábunt te Dómine, * neque omnes qui deſcéndunt in inférnum.

Sed nos qui vívimus, benedícimus Dómino * ex hoc nunc & uſque in ſéculum.

Ant. Nos qui vívimus benedícimus Dómino. *v.* 27

Sequens Capitulum, Hymnus, & ℣. *dicuntur, quando propria non aſſignantur.*

CAPITULUM. 2. *Cor.* 1. 3. 4.

BEnedíctus Deus, & Pater Dómini noſtri Jeſu Chriſti, Pater miſericordiárum, & Deus totíus conſolatiónis, qui conſolátur nos in omni tribulatióne noſtra.

HYMNUS.

LUcis Creátor óptime,
Mentes ſubi, ſenſus rege;
Nobis tuæ ſol grátiæ
Lucére numquam déſinat.

EN nox diúrno síderi
Succédit; ætérnus dies,
Calígo nulla quem tegit,
Erróris umbras díſcute.

ABSTERGE quidquid nóxium
Lethális afflávit lues:
Inténta cœlo mens nihil
Te præter unum cógitet.

DUM forte mortáles gravi
Inter cadúca volvimur,
Sanctus ſupérnam júgiter
Suſpíret ardor pátriam.

IN te ſalútis ànchoram
Spes fundet; ut poſt férvidos
Vitæ tumúltus, in tuo
Detur ſinu quiéſcere.

DEO Patri ſit glória,
Ejúſque ſoli Fílio,
Tibíque, ſancte-Spíritus,
In ſempitérna ſécula. Amen.

℣. Dirigátur orátio mea ſicut incénſum in conſpéctu tuo : ℟. Elevátio mánuum meárum, ſacrificium veſpertínum. *Pſ.* 140. 2.

Ad Magníficat, *Antiphona ut in Proprio.*

CANTICUM *B. Mariæ Virginis. Luc.* 1. 46. *ad* 55.

Canticum Deo ſuperbos humilianti, humiles exaltanti, & mundum liberanti.

MAgníficat * ánima mea Dóminum;

Et exultávit ſpíritus meus * in Deo ſalutári meo;

Quia reſpéxit humilitátem ancíllæ ſuæ; * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes;

Quia fecit mihi magna qui potens eſt, * & ſanctum nomen ejus:

Et miſericórdia ejus à progénie in progénies * timéntibus eum.

Fecit poténtiam in bráchio ſuo; * diſpérſit ſupérbos mente cordis ſui.

Depóſuit poténtes de ſede; * & exaltávit húmiles.

Eſuriéntes implévit bonis; * & dívites dimíſit inánes.

Suſcépit Iſraël púerum ſuum, * recordátus miſericórdiæ ſuæ,

Sicut locútus eſt ad patres noſtros, * Abraham, & ſémini ejus, in ſécula.

Deinde dicitur Antiphona & Oratio conveniens.

Poſtea, ſi occurrat aliqua Commemoratio de Sancto, fit eo loco; & ſic in ſequentibus Feriis.

FERIA SECUNDA.

AD OFFICIUM NOCT.

Pater. Ave. Credo.

Dómine, lábia mea apéries, *ſuprà*, 1.

℣. Deus, in adjutórium, &c.

Et ſic aliis diebus.

Invitatorium, Veníte, * Exultémus Dómino, *Pſ.* 94. 1.

Continuatur Pſalmus, Jubilémus Deo ſalutári noſtro, &c. *ut ſuprà*, 2.

HYMNUS.

TU, Chriſte, ſopítos vocas;
Spreto cubíli súrgimus:
Sacris decet nos cánticis
Noctis quiétem rúmpere.

TE lingua primùm cóncinat,
Te mentis ardor ámbiat,
Te júgiter nox prædicet,
Laudet dies te júgiter.

TOTOS tibi nos víndica,
Tibíque ſic fac vívere,
Ut áctuum ſis ómnium
Et finis & primórdium.

DEO Patri ſit glória,
Ejúſque ſoli Fílio,
Tibíque, ſancte-Spíritus,
In ſempitérna ſécula. Amen.

In Feriis & aliis Officiis trium Lectionum, novem Pſalmi poſiti ad ſingulas Ferias dicuntur pro unico Nocturno.

PRO I. NOCTURNO.

Ant. 1. *a.* Réſpice.

PSALMUS 10.

Animæ in Deo confidentis ſecuritas.

IN Dómino confido : * quómodò dícitis ánimæ meæ , Tranſmígra in montem ſicut paſſer ?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum , paravérunt ſagíttas ſuas in pháretra , * ut ſagíttent in obſcúro rectos corde.

Quóniam quæ perfecíſti, deſtruxérunt : * juſtus autem quid fecit ?

Dóminus in templo ſancto ſuo, * Dóminus in cœlo ſedes ejus :

Oculi ejus in paúperem reſpíciunt ; * pálpebræ ejus intérrogant fílios hóminum.

Dóminus intérrogat juſtum, & ímpium :* qui autem díligit iniquitátem, odit ánimam ſuam.

Pluet ſuper peccatóres láqueos : * ignis, & ſulfur, & ſpíritus procellárum pars cálicis eórum.

Quóniam juſtus Dóminus , & juſtítias diléxit : * æquitátem vidit vultus ejus.

PSALMUS 11.

Anima calumniis deſolata, Deum protectorem invocat & ſperat.

SAlvum me fac, Dómine, quóniam defécit ſanctus ; * quóniam diminútæ ſunt veritátes à fíliis hóminum.

Vana locúti ſunt unuſquiſque ad próximum ſuum : * lábia dolóſa , in corde & corde locúti ſunt.

Diſpérdat Dóminus univérſa lábia dolóſa , * & linguam magníloquam ,

Qui dixérunt : Linguam noſtram magnificábimus , lábia noſtra à nobis ſunt : * quis noſter Dóminus èſt ?

Propter miſériam ínopum & gémitum paúperum , nunc exúrgam , * dicit Dóminus.

Ponam in ſalutári ; * fiduciáliter agam in eo.

Elóquia Dómini , elóquia caſta ; * argéntum igne examinátum, probátum terræ, purgátum ſéptuplùm.

Tu , Dómine , ſervábis nos :* & cuſtódies nos à generatióne hac in ætérnum.

In circúitu ímpii ámbulant : * ſecúndùm altitúdinem tuam multiplicáſti fílios hóminum.

PSALMUS 12.

Animæ confidentis & afflictæ deprecatio.

USquequò , Dómine , oblivíſcéris me in finem ? * úſquequò avértis fáciem tuam à me ?

Quámdiu ponam consília in ánima mea, * dolórem in corde meo per diem ?

Uſquequò exaltábitur inimícus meus ſuper me ? * réſpice, & exaúdi me, Dómine Deus meus.

Illúmina óculos meos, ne unquam obdórmiam in mor-

te : * nequando dicat inimícus meus : Præválui advérſus eum.

Qui tríbulant me, exultábunt ſi motus fúero ; * ego autem in miſericórdia tua ſperávi.

Exultábit cor meum in ſalutári tuo, * cantábo Dómino qui bona tríbuit mihi, & pſallam nómini Dómini altíſſimi.

Ant. Réſpice, & exaúdi me, Dómine Deus meus. *Pſ.* 12. 3.

PRO II. NOCTURNO.

Ant. 3. *c.* Conſérva me.

PSALMUS 13.

Impiorum malitia ; bonis è cœlo fuit & erit liberator.

DIxit inſípiens in corde ſuo : * Non eſt Deus.

Corrúpti ſunt, & abominábiles facti ſunt in ſtúdiis ſuis : * non eſt qui fáciat bonum, non eſt uſque ad unum.

Dóminus de cœlo proſpéxit ſuper filios hóminum, * ut vídeat ſi eſt intélligens, aut requírens Deum.

Omnes declinavérunt, ſimul inútiles facti ſunt : * non eſt qui fáciat bonum, non eſt uſque ad unum.

Sepúlcrum patens eſt guttur eórum ; linguis ſuis dolóſè agébant ; * venénum áſpidum ſub lábiis eórum,

Quórum os maledictióne & amaritúdine plenum eſt: * velóces pedes eórum ad effundéndum ſánguinem.

Contrítio & infelícitas in viis eórum, & viam pacis non cognovérunt : * non eſt timor Dei ante óculos eórum.

Nonne cognóſcent omnes qui operántur iniquitátem, * qui dévorant plebem meam ſicut eſcam panis ?

Dóminum non invocavérunt : * illic trepidavérunt timóre, ubi non erat timor.

Quóniam Dóminus in generatióne juſta eſt : * consílium ínopis confudíſtis, quóniam Dóminus ſpes ejus eſt.

Quis dabit ex Sion ſalutáre Iſraël ? * cùm avérterit Dóminus captivitátem plebis ſuæ, exultábit Jacob, & lætábitur Iſraël.

PSALMUS 14.

Quæ ſit ad cœlum via ?

DOmine, quis habitábit in tabernáculo tuo ? * aut quis requiéſcet in monte ſancto tuo ?

Qui ingréditur ſine mácula, * & operátur juſtitiam :

Qui lóquitur veritátem in corde ſuo ; * qui non egit dolum in lingua ſua :

Nec fecit próximo ſuo malum, * & oppróbrium non accépit advérſus próximos ſuos.

Ad níhilum dedúctus eſt in conſpéctu ejus malígnus;* timéntes autem Dóminum gloríficat.

Qui jurat próximo ſuo, &

non décipit; * qui pecúniam ſuam non dedit ad uſúram, & múnera ſuper innocéntem non accépit.

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

PSALMUS 15.

Deus hereditas juſti; eum protegit; à morte ſuſcitabit & in æternum beabit.

CONſérva me, Dómine, quóniam ſperávi in te: * dixi Dómino, Deus meus es tu, quóniam bonórum meórum non eges.

Sanctis qui ſunt in terra ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicátæ ſunt infirmitátes eórum; * póſtea acceleravérunt.

Non congregábo conventícula eórum de ſanguínibus; * nec memor ero nóminum eórũ per lábia mea.

Dóminus pars hereditátis meæ, & cálicis mei: * tu es qui reſtítues hereditátem meam mihi.

Funes cecidérunt mihi in præcláris; * étenim herédítas mea præclára eſt mihi.

Benedícam Dóminum, qui tríbuit mihi intelléctum; * ínſuper & uſque ad noctem increpuérunt me renes mei.

Providébam Dóminum in conſpéctu meo ſemper; * quóniam à dextris eſt mihi ne commóvear.

Propter hoc lætátum eſt cor meum, & exultávit lingua mea: * ínſuper & caro mea requiéſcet in ſpe:

Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno; * nec dabis ſanctum tuum vidére corruptiónem.

Notas mihi feciſti vias vitæ; adimplébis me lætítia cum vultu tuo: * delectatiónes in déxtera tua uſque in finem.

Ant. Conſérva me, Dómine, quóniam ſperávi in te. *Pſ.* 15. 1.

PRO III. NOCTURNO.

Ant. 1. D. Pérfice greſſus meos.

PSALMUS 16.

Juſtus in anguſtiis à Deo poſcit & ſperat opem & felicitatem.

EXaúdi, Dómine, juſtítiam meam: * inténde deprecatiónem meam.

Aúribus pércipe oratiónem meam, * non in lábiis dolóſis.

De vultu tuo judícium meum pródeat: * óculi tui vídeant æquitátes.

Probáſti cor meum, & viſitáſti nocte: * igne me examináſti, & non eſt invénta in me iníquitas.

Ut non loquátur os meum ópera hóminum: * propter verba labiórum tuórum ego cuſtodívi vias duras.

Pérfice greſſus meos in ſémitis tuis, * ut non moveántur veſtígia mea.

Ego clamávi, quóniam exaudíſti me, Deus: * inclína aurem tuam mihi, & exaúdi verba mea.

Mirífica miſericórdias

mas, * qui ſalvos facis ſperántes in te.

A reſiſténtibus déxteræ tuæ cuſtódi me, * ut pupillam óculi.

Sub umbra alárum tuárum prótege me, * à fácie impiórum qui me afflixérunt.

Inimíci mei ánimam meã circumdedérunt, ád pem ſuum concluſérunt: * os eórum locútum eſt ſupérbiam.

Projiciéntes me nunc circumdedérunt me: * óculos ſuos ſtatuérunt declináre in terram.

Suſcepérunt me ſicut leo parátus ad prædam, * & ſicut cátulus leónis hábitans in ábditis.

Exúrge, Dómine, præveni eum, & ſupplánta eum: * éripe ánimam meam ab ímpio, frámeam tuam ab inimícis manûs tuæ.

Dómine, à paucis de terra dívide eos in vita eórum: * de abſcónditis tuis adimplétus eſt venter eórum.

Saturáti ſunt filiis: * & dimiſérunt relíquias ſuas párvulis ſuis.

Ego autem in juſtítia apparébo conſpéctui tuo: * ſatiábor cùm apparúerit glória tua.

P S A L M U S 17.

Victis hoſtibus & adeptâ ſalute, triumphatori Deo, Chriſti Eccleſia & anima Canticum.

Diligam te, Dómine, fortitúdo mea: * Dóminus firmaméntum meum, & refúgium meum, & liberátor meus.

Deus meus adjútor meus, * & ſperábo in eum.

Protéctor meus, & cornu ſalútis meæ, * & ſuſcéptor meus.

Laudans invocábo Dóminum; * & ab inimícis meis ſalvus ero.

Circumdedérunt me dolóres mortis, * & torréntes iniquitátis conturbavérunt me.

Dolóres inférni circumdedérunt me: * præoccupavérunt me láquei mortis.

In tribulatióne mea invocávi Dóminum, * & ad Deum meum clamávi:

Et exaudívit de templo ſancto ſuo vocem meam; * & clamor meus in conſpéctu ejus introívit in aures ejus.

Commóta eſt & contrémuit terra: fundaménta móntium conturbáta ſunt, & commóta ſunt; * quóniam irátus eſt eis.

Aſcéndit fumus in ira ejus, & ignis à fácie ejus exárſit: * carbónes ſuccénſi ſunt ab eo.

Inclinávit cœlos, & deſcéndit: * & calígo ſub pédibus ejus.

Et aſcéndit ſuper Chérubim, & volávit: * volávit ſuper pennas ventórum.

Et póſuit ténebras latíbulum ſuum, in circúitu ejus tabernáculum ejus: * tenebróſa aqua in núbibus áeris.

Præ fulgóre in conſpéctu ejus nubes tranſiérunt, *

grando, & carbónes ignis.

Et intónuit de cœlo Dóminus, & Altíſſimus dedit vocem ſuam: * grando & carbónes ignis.

Et miſit ſagíttas ſuas, & diſſipávit eos: * fúlgura multiplicávit, & conturbávit eos.

Et apparuérunt fontes aquárum, * & reveláta ſunt fundaménta orbis terrárum,

Ab increpatióne tua, Dómine, * ab inſpiratióne ſpíritûs iræ tuæ.

Miſit de ſummo, & accépit me; * & aſſúmpſit me de aquis multis.

Erípuit me de inimícis meis fortíſſimis, & ab his qui odérunt me; * quóniam confortáti ſunt ſuper me.

Prævenérunt me in die afflictiónis meæ; * & factus eſt Dóminus protéctor meus.

Et edúxit me in latitúdinem: * ſalvum me fecit, quóniam vóluit me.

Et retríbuet mihi Dóminus ſecúndùm juſtítiam meam, * & ſecúndùm puritátem mánuum meárum retríbuet mihi:

Quia cuſtodívi vias Dómini, * nec ímpiè geſſi à Deo meo.

Quóniam ómnia judícia ejus in conſpéctu meo, * & juſtítias ejus non répuli à me.

Et ero immaculátus cum eo, * & obſervábo me ab iniquitáte mea.

Et retríbuet mihi Dóminus ſecúndùm juſtítiam meam, * & ſecúndùm puritátem mánuum meárum in conſpéctu oculórum ejus.

Cum ſancto ſanctus eris, * & cum viro innocénte innocens eris.

Et cum elécto eléctus eris, * & cum pervérſo pervertéris.

Quóniam tu pópulum húmilem ſalvum fácies, * & óculos ſuperbórum humiliábis.

Quóniam tu illúminas lucérnam meam, Dómine: * Deus meus, illúmina ténebras meas.

Quóniam in te erípiar à tentatióne, * & in Deo meo tranſgrédiar murum.

Diviſio PSALMI 17.

DEus meus, impollúta via ejus: elóquia Dómini igne examináta: * protéctor eſt ómnium ſperántium in ſe.

Quóniam quis Deus præter Dóminum? * aut quis Deus præter Deum noſtrum?

Deus qui præcínxit me virtúte, * & póſuit immaculátam viam meam.

Qui perfécit pedes meos tanquam cervórum; * & ſuper excélſa ſtátuens me:

Qui docet manus meas ad prælium: * & poſuíſti ut arcum æreum bráchia mea;

Et dedíſti mihi protectiónem ſalútis tuæ, * & déxtera tua ſuſcépit me;

Et diſciplína tua corréxit me in finem; * & diſciplína tua ipſa me docébit.

Dilatáſti greſſus meos ſubtus me, * & non ſunt infirmáta veſtígia mea.

Pérſequar inimícos meos, & comprehéndam illos; * & non convértar donec defíciant.

Confríngam illos, nec póterunt ſtare; * cadent ſubtus pedes meos.

Et præcinxíſti me virtúte ad bellum, * & ſupplantáſti inſurgéntes in me ſubtus me.

Et inimícos meos dedíſti mihi dorſum, * & odiéntes me diſperdidíſti.

Clamavérunt, nec erat qui ſalvos fáceret: * ad Dóminum; nec exaudívit eos.

Et comminúam eos ut púlverem ante fáciem venti; * ut lutum plateárum delébo eos.

Erípies me de contradictiónibus pópuli; * conſtítues me in caput géntium.

Pópulus quem non cognóvi, ſervívit mihi; * in audítu auris obedívit mihi.

Filii aliéni mentíti ſunt mihi; * filii aliéni inveteráti ſunt, & claudicavérunt à ſémitis ſuis.

Vivit Dóminus, & benedíctus Deus meus; * & exaltétur Deus ſalútis meæ.

Deus, qui das vindíctas mihi, & ſubdis pópulos ſub me: * liberátor meus de inimícis meis iracúndis.

Et ab inſurgéntibus in me exaltábis me; * à viro iníquo erípies me.

Proptérea confitébor tibi in natiónibus, Dómine; * & nómini tuo pſalmum dicam.

Magníficans ſalútes Regis ejus, & fáciens miſericórdiam chriſto ſuo David, * & ſémini ejus uſque in ſéculum.

Ant. Pérfice greſſus meos in ſémitis tuis, ut non moveántur veſtígia mea. *Pſ. 16. 6.*

In Adventu, ℣. ℟℟℟. *&* ℣. *Sacerdotalis habentur in Proprio poſt Dominicam primam Adventûs; & ſic in Feriis ſequentibus.*

Poſt Epiph. ℣. Illúmina óculos meos ℟. Ne unquam obdórmiam in morte. *Pſ.* 12. 4.

Pater, *ſecretò.* ℣. Et ne nos.

Benedictiones, ut ordinantur poſt Pſalterium.

Lectiones cum ℟℟℟. *ut in Proprio de Tempore.*

Non dicitur Te Deum *in Feriis, niſi Tempore Paſchali.*

Poſt Epiph. ℣. *Sacerd.* Cantábo Dómino qui bona tríbuit mihi, ℟. Et pſallam nómini Dómini altíſſimi. *Pſ.* 12. 7.

AD LAUDES.

℣. Deus; in adjutórium.

Ant. 8. c. Cœli enárrant.

PSALMUS 18.

Splendidus ſol, lex Domini pulcrior; dulces cœli, timor Dei dulcior & utilior.

CŒli enárrant glóriam Dei, * & ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum,* & nox nocti índicat ſciéntiam.

Non ſunt loquélæ, neque ſermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit ſonus eórum; * & in fines órbis terræ verba eórum.

In ſole póſuit tabernáculum ſuum; * & ipſe tanquam ſponſus procédens de thálamo ſuo:

Exultávit ut gigas ad curréndam viam: * à ſummo cœlo egréſſio ejus,

Et occúrſus ejus uſque ad ſummum ejus; * nec eſt qui ſe abſcóndat à calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta, convértens ánimas: * teſtimónium Dómini fidéle, ſapiéntiã præſtans párvulis.

Juſtítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda: * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini ſanctus, pérmanens in ſéculum ſéculi: * judícia Dómini vera, juſtificáta in ſemetípſa.

Deſiderabília ſuper aurum & lápidem pretióſum multùm; * & dulcióra ſuper mel & favum.

Etenim ſervus tuus cuſtódit ea; * in cuſtodiéndis illis retribútio multa.

Delícta quis intélligit? * ab occúltis meis munda me, & ab aliénis parce ſervo tuo.

Si meî non fúerint domináti, tunc immaculátus ero, * & emundábor à delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei; * & meditátio cordis mei in conſpéctu tuo ſemper.

Dómine, adjútor meus, * & redémptor meus.

Ant. Cœli enárrant glóriam Dei, & ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum *v.* 1.

Ant. 8. G. In nómine.

PSALMUS 19.

Votum pro Principe.

EXaúdiat te Dóminus in die tribulatiónis; * prótegat te nomen Dei Jacob.

Mittat tibi auxílium de ſancto, * & de Sion tueátur te.

Memor ſit omnis ſacrifícii tui, * & holocaúſtum tuum pingue fiat.

Tríbuat tibi ſecúndùm cor tuum, * & omne consílium tuum confírmet.

Lætábimur in ſalutári tuo, * & in nómine Dei noſtri magnificábimur.

Impleat Dóminus omnes petitiónes tuas: * nunc co-

gnóvi quóniam ſalvum fecit Dóminus chriſtum ſuum.

Exaúdiet illum de cœlo ſancto ſuo : * in potentátibus ſalus déxteræ ejus.

Hi in cúrribus, & hi in equis : * nos autem in nómine Dómini Dei noſtri invocábimus.

Ipſi obligáti ſunt, & cecidérunt : * nos autem ſurréximus, & erécti ſumus.

Dómine, ſalvum fac regem ; * & exaúdi nos in die quâ invocavérimus te.

Ant. In nómine Dei noſtri magnificábimur. *v.* 5.

Ant. 7. a. Exaltáre, Dómine.

PSALMUS 20.

Ob victoriam de hoſtibus reportatam hymnus eucharisticus Deo.

DOmine, in virtúte tua lætábitur rex ; * & ſuper ſalutáre tuum exultábit veheménter.

Deſidérium cordis ejus tribuíſti ei, * & voluntáte labiórum ejus non fraudáſti eum ;

Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis : * poſuíſti in cápite ejus corónam de lápide pretióſo.

Vitam pétiit à te ; * & tribuíſti ei longitúdinem diérum in ſéculum, & in ſéculum ſéculi.

Magna eſt glória ejus in ſalutári tuo : * glóriam & magnum decórem impónes ſuper eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in ſéculum ſéculi : * lætificábis eum in gaúdio cum vultu tuo :

Quóniam rex ſperat in Dómino, * & in miſericórdia Altíſſimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis : * déxtera tua invéniat omnes qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultûs tui : * Dóminus in ira ſua conturbábit eos, & devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes, * & ſemen eórum à fíliis hóminum ;

Quóniam declinavérunt in te mala ; * cogitavérunt consília quæ non potuérunt ſtabilíre.

Quóniam pones eos dorſum ; * in relíquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre, Dómine, in virtúte tua : * cantábimus & pſallémus virtútes tuas.

Ant Exaltáre, Dómine, in virtúte tua : cantábimus & pſallémus virtútes tuas. *v.* 17.

Ant. 1. *a.* Confitémini.

CANTICUM. *Iſaiæ. c.* 12. *v.* 1. *ad fin.*

Celebrat anima Deum placatum, ſalvantem & inter homines habitantem.

COnfitébor tibi, Dómine, quóniam irátus es mihi ; * convérſus eſt furor tuus, & conſolátus es me.

Ecce Deus ſalvátor meus ;*

fiduciáliter agam, & non timébo;

Quia fortitúdo mea, & laus mea Dóminus, * & factus eſt mihi in ſalútem.

Hauriétis aquas in gaúdio de fóntibus Salvatóris; * & dicétis in die illa: Confitémini Dómino, & invocáte nomen ejus:

Notas fácite in pópulis adinventiónes ejus: * mementóte quóniam excélſum eſt nomen ejus.

Cantáte Dómino, quóniam magníficè fecit; * annuntiáte hoc in univérſa terra.

Exúlta, & lauda, habitátio Sion; * quia magnus in médio tuî Sanctus Iſraël.

Ant. Confitémini Dómino, & invocáte nomen ejus.

℣. 4.

[*In Feſtis, loco ſuperioris Cantici, dicitur ſequens*

CANTICUM. *Eccli.* 39. 19. *ad* 25.

Omnium creatori & inſpectori Deo Canticum.

COllaudáte cánticum, & benedícite Dóminum * in opéribus ſuis.

Date nómini ejus magnificéntiam, & confitémini illi * in voce labiórum veſtrórum, & in cánticis labiórum, & cítharis,

Et ſic dicétis in confeſſióne: * Opera Dómini univérſa bona valde.

In verbo ejus ſtetit aqua ſicut congéries: * & in ſermóne oris illíus ſicut exceptória aquárum:

Quóniam in præcépto ipsíus placor fit, * & non eſt minorátio in ſalúte ipsíus.

Opera omnis carnis coram illo, * & non eſt quidquam abſcónditum ab óculis ejus.

A ſéculo uſque in ſéculum réſpicit, * & nihil eſt mirábile in conſpéctu ejus.]

Ant. 1. a. Senes.

PSALMUS *Laudum* 148.

Cælum & terram Deus creavit; hymnus ſit Deo cœli & terræ.

LAudáte Dóminum de cœlis; * laudáte eum in excélſis:

Laudáte eum, omnes Angeli ejus; * laudáte eum, omnes virtútes ejus:

Laudáte eum, ſol & luna; * laudáte eum, omnes ſtellæ & lumen:

Laudáte eum, cœli cœlórum; * & aquæ omnes quæ ſuper cœlos ſunt, laudent nomen Dómini,

Quia ipſe dixit, & facta ſunt; * ipſe mandávit, & creáta ſunt.

Státuit ea in ætérnum, & in ſéculum ſéculi: * præcéptum póſuit, & non prætéribit.

Laudáte Dóminum de terra, * dracónes, & omnes abyſſi;

Ignis, grando, nix, glácies, ſpíritus procellárum, * quæ fáciunt verbum ejus;

Montes & omnes col-

les, * ligna fructífera, & omnes cedri;

Béſtiæ, & univérſa pécora, * ſerpéntes & vólucres pennátæ:

Reges terræ & omnes pópuli, * príncipes, & omnes júdices terræ,

Júvenes & vírgines, ſenes cum junióribus laudent nomen Dómini; * quia exaltátum eſt nomen ejus ſolíus.

Confeſſio ejus ſuper cœlum & terram; * & exaltávit cornu pópuli ſui.

Hymnus ómnibus ſanctis ejus, * fíliis Iſraël, pópulo appropinquánti ſibi.

Ant. Senes cum junióribus laudent nomen Dñi *v.* 12.

In Adventu, Capitulum, Hymnus, ℣. *& Antiphona ad* Benedíctus, *habentur in Proprio; & ſic in ſequentibus Feriis.*

CAPITULUM. *Rom.* 13. 12. 13.

NOx præcéſſit, dies autem appropinquávit: abjiciámus ergo ópera tenebrárum, & induámur arma lucis; ſicut in die honéſtè ambulémus.

HYMNUS.

SPLENDOR patérnæ glóriæ,
Lux lucis, & fons lúminis,
Sol verus affúlge; tui
Emítte lumen Spíritûs.

AFFLANTE cujus númine,
Oblíta prorſus ſéculum
Mens, & ſuî jam nil memor,
Suſpíret ætérnas domos.

VOTIS vocémus & Patrem,
Qui nos trahens ad Fílium,
Quod velle dat pius bonum,
Hoc & potens det exéqui.

INSIDAT altis méntibus
Intamináta cáſtitas:
Expers doli, plenum fide
Cor caritáte férveat.

DEO Patri ſit glória,
Ejúſque ſoli Fílio,
Tibíque, ſancte-Spíritus,
In ſempitérna ſécula. Amen.

℣. Ad te orábo, Dómine;
℟. Manè exaúdies vocem meam. *Pſ.* 5. 3.

Ad Benedíctus, *Ant.* 6. *F.* Benedíctus Dóminus Deus Iſraël. *Luc* 1. 68.

Preces quando dicuntur, & Suffragia habentur infrà ad calcem Pſalterii.

In Adventu ad Primam, Tertiam, Sextam & Nonam, omnia ut ordinantur in Proprio poſt Dominicam primam Adventûs; & ſic in Feriis ſequentibus.

AD PRIMAM.

Pater. Ave. Credo.

℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus, Jam lucis, *infrà ad calcem Pſalterii.*

Poſt Epiph. Ant. 4. E. Dómine.

PSALMUS 21.

Chriſti patientis dolores & ultima morientis ſuſpiria; inde naſcentis Eccleſiæ dignitas, cibus & æternitas.

DEus, Deus meus, réſpice in me, quare me dereliquíſti? * longè à ſalúte mea verba delictórum meórum.

Deus meus, clamábo per diem, & non exaúdies; * & nocte, & non ad inſipiéntiam mihi.

Tu autem in ſancto hábitas, * laus Iſraël.

In te ſperavérunt patres noſtri; * ſperavérunt, & liberáſti eos.

Ad te clamavérunt, & ſalvi facti ſunt: * in te ſperavérunt, & non ſunt confúſi.

Ego autem ſum vermis, & non homo; * oppróbrium hóminum, & abjéctio plebis.

Omnes vidéntes me, deriſérunt me: * locúti ſunt lábiis, & movérunt caput.

Sperávit in Dómino, erípiat eum; * ſalvum fáciat eum, quóniam vult eum.

Quóniam tu es qui extraxiſti me de ventre, * ſpes mea ab ubéribus matris meæ:

In te projéctus ſum ex útero; * de ventre matris meæ Deus meus es tu;

Ne diſcéſſeris à me; * quóniam tribulátio próxima eſt, quóniam non eſt qui ádjuvet.

Circumdedérunt me vítuli multi; * tauri pingues obſedérunt me.

Aperuérunt ſuper me ós ſuum, * ſicut leo rápiens & rúgiens.

Sicut aqua effúſus ſum; * & diſpérſa ſunt ómnia oſſa mea.

Factum eſt cor meum tanquam cera liquéſcens * in médio ventris mei.

Aruit tanquam teſta virtus mea, & lingua mea a hæſit faúcibus meis: * in púlverem mortis ded xiſti me.

Quóniam circumdedéru me canes multi: * concíliu malignántium obſédit m

Fodérunt manus meas pedes meos; * dinumeravé runt ómnia oſſa mea.

Ipſi verò conſideravérun & inſpexérunt me: * divi ſérunt ſibi veſtiménta mea & ſuper veſtem meam miſérunt ſortem.

Tu autem, Dómine, ne elongáveris auxílium tuum à me; * ad defenſiónem meam cónſpice.

Erue à frámea, Deus, ánimam meam, * & de manu canis únicam meam.

Salva me ex ore leónis, * & à córnibus unicórnium humilitátem meam.

Narrábo nomen tuum frátribus meis; * in médio eccléſiæ laudábo te.

Diviſio PSALMI 21.

QUi timétis Dóminum, laudáte eum; * univérſum ſemen Jacob, glorificáte eum.

Tímeat eum omne ſemen Iſraël; * quóniam non ſprevit, neque deſpéxit deprecatiónem paúperis:

Nec avértit fáciem ſuam à me; * & cùm clamárem ad eum, exaudívit me.

Apud te laus mea in eccléſia magna: * vota mea reddam in conſpéctu timéntium eum.

Edent paúperes, & ſaturabúntur: & laudábunt Dóminum qui requírunt eum: * vivent corda eórum in ſéculum ſéculi.

Reminiſcéntur & converténtur ad Dóminum * univérſi fines terræ.

Et adorábunt in conſpéctu ejus * univérſæ famíliæ géntium.

Quóniam Dómini eſt regnum, * & ipſe dominábitur géntium.

Manducavérunt, & adoravérunt omnes pingues terræ: * in conſpéctu ejus cadent omnes qui deſcéndunt in terram.

Et ánima mea illi vivet; * & ſemen meum ſérviet ipſi.

Annuntiábitur Dómino generátio ventúra: * & annuntiábunt cœli juſtítiam ejus pópulo qui naſcétur, quem fecit Dóminus.

PSALMUS 22.

Deus Paſtor, ovibus nil ab ipſa morte timendum.

DOminus regit me, & nihil mihi déerit; * in loco páſcuæ ibi me collocávit.

Super aquam refectiónis educávit me; * ánimam meam convértit.

Dedúxit me ſuper ſémitas juſtítiæ, * propter nomen ſuum.

Nam, & ſi ambulávero in médio umbræ mortis, non timébo mala, * quóniam tu mecum es.

Virga tua, & báculus tuus, * ipſa me conſoláta ſunt.

Paráſti in conſpéctu meo menſam, * advérsus eos qui tríbulant me.

Impinguáſti in óleo caput meum: * & calix meus inébrians quàm præclárus eſt!

Et miſericórdia tua ſubſequétur me * ómnibus diébus vitæ meæ.

Et ut inhábitem in domo Dómini, * in longitúdinem diérum.

Poſt Epiph. Ant. Dómine, ne elongáveris auxílium tuum à me; ad defenſiónem meam cónſpice. *Pſ.* 21. 20.

Capitulum, ℟. breve, & Preces quando dicuntur, habentur infrà ad calcem Pſalterii.

AD TERTIAM.

Pater noſter. Ave, María.

℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus, Nunc ſancte, *infrà ad calcem Pſalterii.*

Poſt Epiph. Ant. 8. G. Delícta.

PSALMUS 23.

Deus omnium rex, juſtorum felicitas & magnificus triumphator.

DOmini eſt terra, & plenitúdo ejus; * orbis terrárum, & univérſi qui hábitant in eo.

Quia ipſe ſuper mária fundávit eum, * & ſuper flúmina præparávit eum.

Quis aſcéndet in montem Dómini? * aut quis ſtabit in loco ſancto ejus?

Innocens mánibus, & mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam ſuam, nec jurávit in dolo próximo ſuo.

Hic accípiet benedictiónem à Dómino, * & miſericórdiam à Deo ſalutári ſuo.

Hæc eſt generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, veſtras, & elevámini, portæ æternáles; * & introíbit Rex glóriæ.

Quis eſt iſte Rex glóriæ?* Dóminus fortis & potens, Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, príncipes, veſtras, & elevámini, portæ æternáles; * & introíbit Rex glóriæ.

Quis eſt iſte Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipſe eſt Rex glóriæ.

PSALMUS 24.

Oratio petentis à Deo veritatis lucem, peccatorum remiſſionem & animæ ſalutem.

AD te, Dómine, levávi ánimam meam: * Deus meus, in te confido, non erubéſcam.

Neque irrídeant me inimíci mei: * étenim univérſi qui ſúſtinent te, non confundéntur.

Confundántur omnes iníqua agéntes * ſupervácuè.

Vias tuas, Dómine, demónſtra mihi; * & ſémitas tuas édoce me.

Dírige me in veritáte tua, & doce me; * quia tu es Deus ſalvátor meus, & ſuſtínui totâ die.

Reminíſcere miſeratiónum tuárum, Dómine, & miſericordiárum tuárum quæ à ſéculo ſunt.

Delícta juventútis meæ, * & ignorántias meas ne memíneris.

Secúndùm miſericórdiam tuam meménto meî tu, * propter bonitátem tuam, Dómine.

Dulcis & rectus Dóminus: * propter hoc legem dabit delinquéntibus in via.

Díriget manſuétos in judício: * docébit mites vias ſuas.

Univérſæ viæ Dómini, miſericórdia & véritas, * requiréntibus teſtaméntum ejus & teſtimónia ejus.

Propter nomen tuum, Dómine, propitiáberis peccáto meo: * multum eſt enim.

Diviſio PSALMI 24.

QUis eſt homo qui timet Dóminum? * legem ſtátuit ei in via quam elégit.

Anima ejus in bonis demorábitur; * & ſemen ejus hereditábit terram.

Firmaméntum eſt Dóminus timéntibus eum; * & teſtaméntum ipsíus, ut manifeſtétur illis.

Oculi mei ſemper ad Dóminum; * quóniam ipſe evéllet de láqueo pedes meos.

Réſpice in me, & miſerére meî; * quia únicus & pauper ſum ego.

Tribulatiónes cordis mei

multiplicátæ ſunt : * de neceſſitátibus meis érue me.

Vide humilitátem meam, & labórem meum ; * & dimítte univérſa delícta mea.

Réſpice inimícos meos, quóniam multiplicáti ſunt;* & ódio iníquo odérunt me.

Cuſtódi ánimam meam,& érue me : * non erubeſcam, quóniam ſperávi in te.

Innocéntes & recti adhæſérunt mihi, * quia ſuſtínui te.

Líbera, Deus, Iſraël * ex ómnibus tribulatiónibus ſuis.

Poſt Epiph. Ant. Delícta juventútis meæ, & ignorántias meas ne memíneris: *v. 7.*

Capitulum, ℟. *breve*, & *Preces quando dicuntur*, *ut infrà ad calcem Pſalterii.*

AD SEXTAM.

Pater noſter. Ave, María.

℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus, Rector potens, *infrà ad calcem Pſalterii.*

Poſt Epiph. Ant. 1. â. Dóminus.

PSALMUS 25.

Bonorum ſocietatem & cultum Dei ſapiens eligit & malorum vitat conſortia.

JUdica me, Dómine, quóniam ego in innocéntia mea ingréſſus ſum ; * & in Dómino ſperans non infirmábor.

Proba me, Dómine, & tenta me : * ure renes meos, & cor meum.

Quóniam miſericórdia tua ante óculos meos eſt ; * & complácui in veritáte tua.

Non ſedi cum concílio vanitátis ; * & cum iníqua geréntibus non introíbo.

Odívi ecclésiam malignántium ; * & cum ímpiis non ſedébo.

Lavábo inter innocéntes manus meas ; * & circúmdabo altáre tuum, Dómine,

Ut aúdiam vocem laudis, * & enárrem univérſa mirabília tua.

Dómine, diléxi decórem domûs tuæ, * & locum habitatiónis glóriæ tuæ.

Ne perdas cum ímpiis, Deus, ánimam meam ; * & cum viris ſánguinum vitam meam,

In quorum mánibus iniquitátes ſunt ; * déxtera eórum repléta eſt munéribus.

Ego autem in innocéntia mea ingréſſus ſum : * rédime me, & miſerére meî.

Pes meus ſtetit in dirécto : * in ecclésiis benedícam te, Dómine.

PSALMUS 26.

Anima fiducia, protegente Deo ; & ejus, hoſte premente, gemitus & vota.

DOminus illuminátio mea, & ſalus mea : * quem timébo ?

Dóminus protéctor vitæ meæ : * à quo trepidábo ?

Dum apprópiant ſuper me nocéntes, * ut edant carnes meas.

Qui tríbulant me inimíci

mei, * ipſi infirmáti ſunt, & cecidérunt.

Si consíſtant advérsùm me caſtra, * non timébit cor meum.

Si exúrgat advérsùm me prælium, * in hoc ego ſperábo.

Unam pétii à Dómino, hanc requíram, * ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus vitæ meæ:

Ut vídeam voluptátem Dómini, * & víſitem templum ejus.

Quóniam abſcóndit me in tabernáculo ſuo: * in die malórum protéxit me in abſcóndito tabernáculi ſui.

In petra exaltávit me: * & nunc exaltávit caput meũ ſuper inimícos meos.

Circuívi, & immolávi in tabernáculo ejus hóſtiam vociferatiónis: * cantábo, & pſalmum dicam Dómino.

Diviſio PSALMI 26.

EXaúdi, Dómine, vocem meam, quâ clamávi ad te: * miſerére meî, & exaúdi me.

Tibi dixit cor meum, Exquisívit te fácies mea: * fáciem tuam, Dómine, requíram.

Ne avértas fáciem tuam à me; * ne declínes in ira à ſervo tuo.

Adjútor meus eſto, ne derelínquas me; * neque deſpícias me, Deus ſalutáris meus.

Quóniam pater meus & mater mea dereliquérun me; * Dóminus autem a ſúmpſit me.

Legem pone mihi, Dómi ne, in via tua; * & dírig me in ſémitam rectam prop ter inimícos meos.

Ne tradíderis me in ánimas tribulántium me: * quóniam insurrexérunt in me teſtes iníqui, & mentíta eſt iníquitas ſibi.

Credo vidére bona Dómini * in terra vivéntium.

Expécta Dóminum, viríliter age, & confortétur cor tuum, * & ſuſtine Dóminũ.

Poſt Epiph. Ant. Dóminus illuminátio mea, & ſalus mea: quem timébo? *v.* 1.

Capitulum, ℞. *breve*, & *Preces quando dicuntur, infrà ad calcem Pſalterii.*

AD NONAM.

Pater noſter. Ave, María.

℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus, Rerum Deus, *infrà ad calcem Pſalterii.*

Poſt Epiph. Ant. 1. f. Dómine, Deus meus.

PSALMUS. 27.

Urgente malo, Deum invocat anima protectorem & ducem.

AD te, Dómine, clamábo; Deus meus, ne síleas à me; * nequando táceas à me, & aſſimilábor deſcendéntibus in lacum.

Exaúdi, Dómine, vocem deprecatiónis meæ, dum oro ad te; * dum extóllo manus

meas ad templum ſanctum tuum.

Ne ſimul trahas me cum peccatóribus; * & cum operántibus iniquitátem ne perdas me.

Qui loquúntur pacem cum próximo ſuo, * mala autem in córdibus eórum.

Da illis ſecúndùm ópera eórum, * & ſecúndùm nequítiam adinventiónum ipſórum.

Secúndùm ópera mánuum eórum tríbue illis, * redde retributiónem eórum ipſis.

Quóniam non intellexérunt ópera Dñi, & in ópera mánuum ejus, * déſtrues illos, & non ædificábis eos.

Benedíctus Dóminus; * quóniam exaudívit vocem deprecatiónis meæ.

Dóminus adjútor meus, & protéctor meus: * in ipſo ſperávit cor meum, & adjútus ſum.

Et reflóruit caro mea; * & ex voluntáte mea confitébor ei.

Dóminus fortitúdo plebis ſuæ; * & protéctor ſalvatiónum chriſti ſui eſt.

Salvum fac pópulum tuum, Dómine, & bénedic hereditáti tuæ; * & rege eos, & extolle illos uſque in ætérnum.

PSALMUS 28.

Ad ſacrificium & adorationem potentis Dei, filii ejus invitantur.

AFférte Dómino, filii Dei; * afférte Dómino fílios aríetum.

Afférte Dómino glóriam & honórem, afférte Dómino glóriam nómini ejus; * adoráte Dóminum in átrio ſancto ejus.

Vox Dómini ſuper aquas, Deus majeſtátis intónuit; * Dóminus ſuper aquas multas.

Vox Dómini in virtúte; * vox Dómini in magnificéntia.

Vox Dómini confringéntis cedros; * & confrínget Dóminus cedros Líbani.

Et comminuet eas tanquam vítulum Líbani: * & diléctus quemádmodùm fílius unicórnium.

Vox Dómini intercidéntis flammam ignis: vox Dómini concutiéntis deſértũ; * & commovébit Dóminus deſértum Cades.

Vox Dómini præparántis cervos, & revelábit condénſa; * & in templo ejus omnes dicent glóriam.

Dóminus dilúvium inhabitáre facit; * & ſedébit Dóminus rex in ætérnum.

Dóminus virtútem pópulo ſuo dabit; * Dóminus benedícet pópulo ſuo in pace.

PSALMUS 29.

Partam ſibi ſalutem autori Deo gratulatur anima.

EXaltábo te, Dómine, quóniam ſuſcepíſti me; * nec delectáſti inimícos meos ſuper me.

Dómine Deus meus, clamávi ad te; * & ſanáſti me.

Dómine, eduxíſti ab inférno ánimam meam: * ſalváſti me à deſcendéntibus in lacum.

Psállite Dómino, ſancti ejus; * & confitémini memóriæ ſanctitátis ejus.

Quóniam ira in indignatióne ejus; * & vita in voluntáte ejus.

Ad véſperum demorábitur fletus, * & ad matutínum lætítia.

Ego autem dixi in abundántia mea; * Non movébor in ætérnum.

Dómine, in voluntáte tua * præſtitíſti decóri meo virtútem.

Avertíſti fáciem tuam à me, * & factus ſum conturbátus.

Ad te, Dómine, clamábo; * & ad Deum meum deprecábor.

Quæ utílitas in ſánguine meo, * dum deſcéndo in corruptiónem?

Numquid confitébitur tibi pulvis, * aut annuntiábit veritátem tuam?

Audívit Dóminus, & miſértus eſt meî; * Dóminus factus eſt adjútor meus.

Convertíſti planctum meū in gáudium mihi; * conſcidíſti ſaccum meum, & circumdedíſti me lætitiâ,

Ut cantet tibi glória mea, & non compúngar: * Dómine Deus meus, in ætérnum confitébor tibi.

Poſt Epiph. Ant. Dómine Deus meus; clamávi ad te, & ſanáſti me. *Pſ. 29. 2.*

Capitulum, ℟. breve, & Preces quando dicuntur, infrà ad calcem Pſalterii.

AD VESPERAS.

Pater noſter. Ave, María.

℣. Deus, in adjutórium.

Ant. 1. D. Cuſtódiens.

PSALMUS 114.

Orantem humilem Deus liberat à morte.

DIlexi, quóniam exáudiet Dóminus * vocem oratiónis meæ;

Quia inclinávit aurem ſuam mihi, * & in diébus meis invocábo.

Circumdedérunt me dolóres mortis, * & perícula inférni invenérunt me.

Tribulatiónem & dolórem invéni, * & nomen Dómini invocávi.

O Dómine, líbera ánimam meam; * miſéricors Dóminus, & juſtus, & Deus noſter miſerétur.

Cuſtódiens párvulos Dóminus, * humiliátus ſum, & liberávit me.

Convértere, ánima mea, in réquiem tuam, * quia Dóminus beneféci tibi;

Quia erípuit ánimam meā de morte, * óculos meos à lácrymis, pedes meos à lapſu.

Placébo Dómino * in regióne vivórum.

Ant. Cuſtódiens párvulos Dóminus, humiliátus ſum, & liberávit me.

Ant. 7. a. Dirupíſti.

PSALMUS 115.

PSALMUS 115.

Soſpitatori Deo vota animæ liberatæ.

CRédidi, propter quod locútus ſum; * ego autem humiliátus ſum nimis:

Ego dixi in excéſſu meo: * Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino * pro ómnibus quæ retríbuit mihi?

Cálicem ſalutáris accípiam, * & nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus: * pretióſa in conſpéctu Dñi mors Sanctórum ejus.

O Dómine, quia ego ſervus tuus, * ego ſervus tuus, & filius ancíllæ tuæ,

Dirupíſti víncula mea, * tibi ſacrificábo hóſtiam laudis, & nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conſpéctu omnis pópuli ejus, * in átriis domûs Dómini, in médio tuî, Jerúſalem.

Ant. Dirupíſti víncula mea, tibi ſacrificábo hóſtiam laudis. *v.* 7.

Ant. 3. c. Véritas.

PSALMUS 116.

Deus in omnes miſericors, Deum laudent omnes.

LAudáte Dóminum, omnes gentes: * laudáte eum, omnes pópuli;

Quóniam confirmáta eſt ſuper nos miſericórdia ejus, * & véritas Dómini manet in ætérnum.

Ant. Véritas Dómini manet in ætérnum. *v.* 2.

Ant. 8. G. Ad Dóminum.

PSALMUS 119.

Juſtus ſolatium à Deo petit adversùs obtrectatores: luget præſentis vitæ miſerias.

AD Dóminum cùm tribulárer clamávi, * & exaudívit me.

Dómine, líbera ánimam meam à lábiis iníquis, * & à lingua dolóſa.

Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi * ad linguam dolóſam?

Sagíttæ poténtis acútæ, * cum carbónibus deſolatóriis.

Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus eſt; habitávi cum habitántibus Cedar; * multùm íncola fuit ánima mea.

Cum his qui odérunt pacem, eram pacíficus; * cùm loquébar illis, impugnábant me gratìs.

Ant. Ad Dóminum cùm tribulárer clamávi, & exaudívit me. *v.* 1.

Ant. 2. D. Auxílium.

PSALMUS 120.

E cælo ſalus; inde vigil Deus ſuos die noctequè protegit.

LEvávi óculos meos in montes, * unde véniet auxílium mihi.

Auxílium meum à Dómino, * qui fecit cœlum & terram.

Non det in commotió-

nem pedem tuum, * neque dormítet qui cuſtódit te.

Ecce non dormitábit, neque dórmiet * qui cuſtódit Iſraël.

Dóminus cuſtódit te; Dóminus protéctio tua * ſuper manum déxteram tuam.

Per diem ſol non uret te,* neque luna per noctem.

Dóminus cuſtódit te ab omni malo; * cuſtódiat ánimam tuam Dóminus.

Dóminus cuſtódiat intróitum tuum, & éxitum tuum * ex hoc nunc & uſque in ſéculum.

Ant. Auxílium meum à Dómino. *v.* 2.

CAPITULUM. 1. *Petr.* 5. 8. 9.

SObrii eſtóte, & vigiláte; quia adverſárius veſter diábolus tanquam leo rugiens círcuit, quærens quem dévoret; cui resíſtite fortes in fide.

HYMNUS. *Beſnault.*

ILLUMINET ſeu ſol diem,
Seu nox tenébras íngerat,
Noſtris, Deus, te cánticis
Laudáre non ceſſábimus.

VERBO jubes, & prótinus
Quod nil fuit, fit ómnia:
Cœlum ſupérnè ténditur,
Inâne terram ſúſtinet.

UTRINQUE cólligis ſuo
Moles aquárum límite;
Et péndulis has núbibus,
Et cóntines illas mari.

SIC tu, fidélis pérſequi,
Imples opus quod cœperas:
Hinc éxcitas nos à tuis
Ceſſáre nunquam laúdibus.

DEO Patri ſit glória,
Ejúſque ſoli Fílio,
Tibíque, ſancte-Spíritus,
In ſempitérna ſécula. Amen.

℣. In Deo laudábimur totâ die, ℟. Et in nómine tuo confitébimur in ſéculum. *Pſ.* 43. 9.

Ad Magníficat, *Ant.* 8. G. * Magníficat ánima mea Dóminum. *Luc.* 1. 46.

Preces, ſi dicendæ ſint, & Suffragia, habentur infrà ad calcem Pſalterii.

Oratio, quando non aſſignatur propria, dicitur de Dominica præcedenti.

FERIA TERTIA.
AD OFFICIUM NOCT.

Invitatorium, In pſalmis * Jubilémus Dómino. *Pſ.* 94. 2.

Pſalmus, Veníte. 2.

HYMNUS. *Beſnault.*

CANDOR patérni lúminis,
Lux, Chriſte, lucis & dies,
Noctúrna per ſiléntia
Noſtris adéſto cántibus.

NUSQUAM ſopor nos óbruat:
Aufer benígno lúmine
Quam méntibus calíginem
Spargúnt malígni ſpíritus.

DA puriores júgiter
Tollámus ad cœlum manus;
Ut, quas tibi perſólvimus,
Placátus admíttas preces.

DEO Patri ſit glória,
Ejúſque ſoli Fílio,
Tibíque, ſancte-Spíritus,
In ſempitérna ſécula. Amen.

PRO I. NOCTURNO.

Ant. 1. f. Deus meus es tu.

PSALMUS 30.

Chriſtus moriens Patrem invocat, ipſi animam ſuam commendat, & certus auxilii ſuos in adverſis ad ſpem hortatur.

IN te, Dómine, ſperávi, non confúndar in ætérnum: * in juſtítia tua líbera me.

Inclína ad me aurem tuam, * accélera ut éruas me.

Eſto mihi in Deum protectórem, & in domum refúgii, * ut ſalvum me fácias.

Quóniam fortitúdo mea, & refúgium meum es tu; * & propter nomen tuum dedúces me, & enútries me.

Edúces me de láqueo hoc, quem abſcondérunt mihi; * quóniã tu es protéctor meus.

In manus tuas commén do ſpíritum meum; * redemíſti me, Dómine, Deus veritátis.

Odíſti obſervántes vanitátes* ſupervácuè.

Ego autem in Dómino ſperávi: * exultábo, & lætábor in miſericórdia tua;

Quóniam reſpexíſti humilitátem meam; * ſalváſti de neceſſitátibus ánimam meam;

Nec concluſíſti me in mánibus inimíci; * ſtatuíſti in loco ſpatióſo pedes meos.

Miſerére meî, Dómine, quóniam tríbulor: * conturbátus eſt in ira óculus meus, ánima mea, & venter meus;

Quóniam defécit in dolóre vita mea, * & anni mei in gemítibus.

Infirmáta eſt in paupertáte virtus mea, * & oſſa mea conturbáta ſunt.

Super omnes inimícos meos factus ſum oppróbrium, & vicínis meis valde; * & timor notis meis;

Qui vidébant me, * foràs fugérunt à me:

Oblivióni datus ſum tanquam mórtuus à corde; * factus ſum tanquam vas pérditum:

Quóniam audívi vituperatiónem multórum commorántium in circúitu, in eo dum convenírent ſimul advérſùm me; * accípere ánimam meam conſiliáti ſunt.

Ego autem in te ſperávi, Dómine; * dixi, Deus meus es tu: in mánibus tuis ſortes meæ;

Eripe me de manu inimicórum meórum, * & à perſequéntibus me.

Illúſtra fáciem tuam ſuper ſervum tuum, * ſalvum me fac in miſericórdia tua.

Dómine, non confúndar, quóniam invocávi te: * erubéſcant ímpii, & deducántur in inférnum.

Muta fiant lábia dolóſa, * quæ loquúntur advérſùs juſtum iniquitátem in ſupérbia & in abuſióne.

Diviſio Psalmi 30.

QUàm magna multitúdo dulcédinis tuæ, Dómine, * quam abſcondíſti timéntibus te!

Perfecíſti eis, qui ſperant in te, * in conſpéctu filiórum hóminum.

Abſcóndes eos in abſcóndito faciéi tuæ, * à conturbatióne hóminum.

Próteges eos in tabernáculo tuo, * à contradictióne linguárum.

Benedíctus Dóminus; * quóniam mirificávit miſericórdiam ſuam mihi in civitáte muníta.

Ego autem dixi in excéſſu mentis meæ: * Projéctus ſum à fácie oculórum tuórũ.

Ideo exaudíſti vocem oratiónis meæ, * dum clamárem ad te.

Dilígite Dóminum, omnes ſancti ejus; * quóniam veritátem requíret Dóminus, & retríbuet abundánter faciéntibus ſupérbiam.

Viríliter ágite, & confortétur cor veſtrum, * omnes qui ſperátis in Dómino.

Psalmus 31.

Pia adhortatio, ut quiſque à peccatis ſe abſtrahat.

BEáti quorum remíſſæ ſunt iniquitátes, * & quorum tecta ſunt peccáta.

Beátus vir cui non imputávit Dóminus peccátum, * nec eſt in ſpíritu ejus dolus.

Quóniam tácui, inveteravérunt oſſa mea, * dum clamárem totâ die.

Quóniam die ac nocte graváta eſt ſuper me manus tua: * convérſus ſum in ærúmna mea, dum configitur ſpina.

Delíctum meum cógnitum tibi feci, * & injuſtítiam meam non abſcóndi.

Dixi, Confitébor advérſum me injuſtítiam meam Dómino: * & tu remisíſti impietátem peccáti mei.

Pro hac orábit ad te omnis ſanctus, * in témpore opportúno.

Verúmtamen in dilúvio aquárum multárum, * ad eum non approximábunt.

Tu es refúgium meum à tribulatióne, quæ circúmdedit me: * exultátio mea, érue me à circumdántibus me.

Intelléctum tibi dabo, & inſtruam te in via hac quâ gradiéris; * firmábo ſuper te óculos meos.

Nolíte fieri ſicut equus & mulus, * quibus non eſt intelléctus.

In camo & fræno maxíllas eórum conſtrínge, * qui non appróximant ad te.

Multa flagélla peccatóris; * ſperántem autem in Dómino miſericórdia circúmdabit.

Lætámini in Dómino, & exultáte, juſti, * & gloriámini, omnes recti corde.

Ant. Deus meus es tu: in mánibus tuis ſortes meæ. *Pſ.* 30. 15. 16.

PRO II. NOCTURNO.

Ant. 3. *a.* Beáta gens.

PSALMUS 32.

Creatori omnium, inſpectori cordium, & ſuorum proviſori munifico Deo grates agit anima.

EXultáte, juſti, in Dómino: * rectos decet collaudátio.

Confitémini Dómino in cíthara: * in pſaltério decem chordárum pſállite illi.

Cantáte ei cánticum novum: * bene pſállite ei in vociferatióne;

Quia rectum eſt verbum Dómini; * & ómnia ópera ejus in fide.

Díligit miſericórdiam & judícium: * miſericórdiâ Dómini plena eſt terra.

Verbo Dómini cœli firmáti ſunt, * & ſpíritu oris ejus omnis virtus eórum.

Cóngregans ſicut in utre aquas maris; * ponens in theſaúris abyſſos.

Tímeat Dóminum omnis terra: * ab eo autem commoveántur omnes inhabitántes orbem;

Quóniam ipſe dixit, & facta ſunt; * ipſe mandávit, & creáta ſunt.

Dóminus diſſipat consília géntium; * réprobat autem cogitatiónes populórum, & réprobat consília príncipum.

Consílium autem Dómini in ætérnum manet: * cogitatiónes cordis ejus in generatiónem & generatiónem.

Beáta gens, cujus eſt Dóminus Deus ejus; * pópulus, quem elégit in hereditátem ſibi.

Diviſio PSALMI 32.

DE cœlo reſpéxit Dóminus; * vidit omnes fílios hóminum.

De præparáto habitáculo ſuo * reſpéxit ſuper omnes qui hábitant terram.

Qui finxit ſingillátim corda eórum; * qui intélligit ómnia ópera eórum.

Non ſalvátur rex per multam virtútem; * & gigas non ſalvábitur in multitúdine virtútis ſuæ.

Fallax equus ad ſalútem; * in abundántia autem virtútis ſuæ non ſalvábitur.

Ecce óculi Dómini ſuper metuéntes eum, * & in eis qui ſperant ſuper miſericórdia ejus.

Ut éruat à morte ánimas eórum, * & alat eos in fame.

Anima noſtra ſúſtinet Dóminum; * quóniam adjútor & protéctor noſter eſt;

Quia in eo lætábitur cor noſtrum, * & in nómine ſancto ejus ſperávimus.

Fiat miſericórdia tua, Dómine, ſuper nos, * quemádmodùm ſperávimus in te.

PSALMUS 33.

Deus ſuorum lumen & tutela: impiorum everſor.

BEnedícam Dóminum in omni témpore, * ſemper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea; * aúdiant manſuéti, & lætentur.

Magnificáte Dóminũ mecum, * & exaltémus nomen ejus in idipſum.

Exquisívi Dóminum, & exaudívit me; * & ex ómnibus tribulatiónibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, & illuminámini; * & fácies veſtræ non confundentur.

Iſte pauper clamávit, & Dóminus exaudívit eum; * & de ómnibus tribulatiónibus ejus salvávit eum.

Immittet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum * & erípiet eos.

Guſtáte, & vidéte quóniam ſuávis eſt Dóminus: * beátus vir qui ſperat in eo.

Timéte Dóminum, omnes ſancti ejus; * quóniam non eſt inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt & eſuriérunt; * inquiréntes autem Dóminum non minuéntur omni bono.

Veníte, filii, audíte me: * timórem Dómini docébo vos.

Quis eſt homo qui vult vitam, * díligit dies vidére bonos?

Próhibe linguam tuam à malo, * & lábia tua ne loquántur dolum.

Divérte à malo, & fac bonum: * inquíre pacem, & perſéquere eam.

Oculi Dómini ſuper juſtos; * & aures ejus in preces eórum.

Vultus autem Dómini ſuper faciéntes mala, * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt juſti, & Dóminus exaudívit eos; * & ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos.

Juxta eſt Dóminus iis qui tribuláto ſunt corde; * & húmiles ſpíritu ſalvábit.

Multæ tribulatiónes juſtórum, * & de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Cuſtódit Dóminus ómnia oſſa eórum; * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum péſſima: * & qui odérunt juſtum delínquent.

Rédimet Dóminus ánimas ſervórum ſuórum; * & non delínquent omnes qui ſperant in eo.

Ant. Beáta gens, cujus eſt Dóminus Deus ejus. *Pſ.* 32. 12.

PRO III. NOCTURNO.

Ant. 7. a. Lingua mea.

PSALMUS 34.

Oratio poſtulantis opem Dei adversùs hoſtium dolos & odia.

JUdica, Dómine, nocéntes me; * expúgna impugnántes me.

Apprehénde arma & ſcutum; * & exúrge in adjutórium mihi.

Effúnde frámeam, & conclúde advérsùs eos qui perſequúntur me: * dic ánimæ

meæ, Salus tua ego ſum.

Confundántur & reverreántur * quæréntes ánimam meam.

Avertántur retrórsùm, & confundántur * cogitántes mihi mala.

Fiant tanquam pulvis ante fáciem venti; * & Angelus Dómini coárctans eos.

Fiat via illórum ténebræ, & lúbricum; * & Angelus Dómini pérſequens eos;

Quóniam gratìs abſcondérunt mihi intéritum láquei ſui; * ſupervácuè exprobravérunt ánimam meã.

Véniat illi láqueus quem ignórat; & cáptio quam abſcóndit, apprehéndat eum; * & in láqueum cadat in ipſum.

Anima autem mea exultábit in Dómino, * & delectábitur ſuper ſalutári ſuo.

Omnia oſſa mea dicent: * Dómine, quis ſímilis tibi?

Erípiens ínopens de manu fortiórum ejus, * egénum & paúperem à diripiéntibus eum.

Diviſio Psalmi 34.

SUrgéntes teſtes iníqui, * quæ ignorábam interrogábant me.

Retribuébant mihi mala pro bonis, * ſterilitátem ánimæ meæ.

Ego autem, cùm mihi moléſti eſſent, * induébar cilício.

Humiliábam in jejúnio ánimam meam, * & orátio mea in ſinu meo convertétur.

Quaſi próximum, & quaſi fratrem noſtrum, ſic complacébam: * quaſi lugens & contriſtátus, ſic humiliábar.

Et advérsùm me lætáti ſunt, & convenérunt: * congregáta ſunt ſuper me flagélla, & ignorávi.

Diſſipáti ſunt, nec compúncti; tentavérunt me, ſubſannavérunt me ſubſannatióne; * frenduérunt ſuper me déntibus ſuis.

Dómine, quando reſpícies? * reſtítue ánimam meam à malignitáte eórum, à leónibus únicam meam.

Confitébor tibi in eccléſia magna, * in pópulo gravi laudábo te.

Non ſupergaúdeant mihi qui adverſántur mihi iníquè; * qui odérunt me gratis, & ánnuunt óculis.

Quóniam mihi quidem pacíficè loquebántur; * & in iracúndia terræ loquéntes, dolos cogitábant.

Et dilatavérunt ſuper me os ſuum: * dixérunt, Euge, euge, vidérunt óculi noſtri.

Vidíſti, Dómine, ne ſíleas; * Dómine, ne diſcédas à me.

Exúrge, & inténde judício meo; * Deus meus & Dóminus meus in causam meam.

Júdica me ſecúndùm juſtítiam tuam, Dómine Deus meus; * & non ſupergaúdeant mihi.

Non dicant in córdibus ſuis, Euge, euge, ánimæ

noſtræ : * nec dicant, Devorávimus eum.

Erubéſcant & revereántur ſimul, * qui gratulántur malis meis.

Induántur confuſióne & reveréntiâ, * qui magna loquúntur ſuper me.

Exúltent & lætént ur qui volunt juſtítiam meam ; * & dicant ſemper : Magnificétur Dóminus, qui volunt pacem ſervi ejus.

Et lingua mea meditábitur juſtítiam tuam, * totâ die laudem tuam.

PSALMUS 35.

Impiorum malitia : juſtitia Dei : juſtorum gloria.

Dixit injúſtus ut delínquat in ſemetípſo : * non eſt timor Dei ante óculos ejus.

Quóniam dolóſè egit in conſpéctu ejus, * ut inveniátur iníquitas ejus ad ódium.

Verba oris ejus iníquitas & dolus ; * nóluit intellígere, ut bene ágeret.

Iniquitátem meditátus eſt in cubíli ſuo ; áſtitit omni viæ non bonæ, * malítiam autem non odívit.

Dómine, in cœlo miſericórdia tua, * & véritas tua uſque ad nubes.

Juſtítia tua ſicut montes Dei : * judícia tua abyſſus multa.

Hómines & juménta ſalvábis, Dómine : * quemádmodùm multiplicáſti miſericórdiam tuam, Deus.

Fílii autem hóminum * in tégmine alárum tuárum ſperábunt.

Inebriabúntur ab ubertáte domûs tuæ, * & torrénte voluptátis tuæ potábis eos.

Quóniam apud te eſt fons vitæ ; * & in lúmine tuo vidébimus lumen.

Præténde miſericórdiam tuam ſciéntibus te, * & juſtítiam tuam his qui recto ſunt corde.

Non véniat mihi pes ſupérbiæ ; * & manus peccatóris non móveat me.

Ibi cecidérunt qui operántur iniquitátem ; * expúlſi ſunt, nec potuérunt ſtare.

Ant. Lingua mea meditábitur juſtítiam tuam, totâ die laudem tuam. *Pſ.* 34. 28.

Poſt Epiph. ℣. Meditátus ſum nocte cum corde meo, ℟. Et exercitábar, & ſcopébam ſpíritum meũ. *Pſ.* 76. 6.

Poſt Epiph. ℣. *Sacerdotalis*, Magnificáte Dóminum mecum, ℟. Et exaltémus nomen ejus in idípſum. *Pſ.* 33. 4.

AD LAUDES.

Ant. 8. c. Delectáre in Dómino.

PSALMUS 36.

Bonorum & malorum quàm diſpar ſtatus & exitus ! hinc Propheta gravis adhortatio ad virtutem.

Noli æmulári in malignántibus, * neque zeláveris faciéntes iniquitátem.

Quóniam tanquam fœnum velóciter aréſcent, * & quemádmodùm ólera herbárum citò décident.

Spera in Dómino, & fac bonitátem; * & inhábita terram, & paſcéris in divítiis ejus.

Delectáre in Dómino; * & dabit tibi petitiónes cordis tui.

Revéla Dómino viam tuam, & ſpera in eo; * & ipſe fáciet.

Et edúcet quaſi lumen juſtítiam tuam, & judícium tuum tanquam merídiem: * ſúbditus eſto Dómino, & ora eum.

Noli æmulári in eo qui proſperátur in via ſua; * in hómine faciénte injuſtítias.

Déſine ab ira, & derelínque furórem; * noli æmulári, ut malignéris:

Quóniam qui malignántur, exterminabúntur; * ſuſtinéntes autem Dóminum, ipſi hereditábunt terram.

Et adhuc puſíllùm, & non erit peccátor; * & quæres locum ejus, & non invénies.

Manſuéti autem hereditábunt terram; * & delectabúntur in multitúdine pacis.

Obſervábit peccátor juſtum, * & ſtridébit ſuper eum déntibus ſuis.

Dóminus autem irridébit eum, * quóniam próſpicit quòd véniet dies ejus.

Gládium evaginavérunt peccatóres, * intendérunt arcum ſuum,

Ut dejíciant páuperem & ínopem, * ut trucídent rectos corde.

Gládius eórum intret in corda ipſórum, * & arcus eórum confringátur.

Ant. Delectáre in Dómino, & dabit tibi petitiónes cordis tui. *v.* 4.

Ant. 8. G. Benedicéntes ei.

Diviſio PSALMI 36.

MElius eſt módicum juſto * ſuper divítias peccatórum multas;

Quóniam brácchia peccatórum conteréntur; * confírmat autem juſtos Dñus.

Novit Dóminus dies immaculatórum, * & heréditas eórum in ætérnum erit.

Non confundéntur in témpore malo, & in diébus famis ſaturabúntur; * quia peccatóres períbunt.

Inimíci verò Dómini mox ut honorificáti fúerint & exaltáti, * deficiéntes quemádmodùm fumus defícient.

Mutuábitur peccátor, & non ſolvet: * juſtus autem miſerétur, & tribuet.

Quia benedicéntes ei hereditábunt terram; * maledicéntes autem ei diſperíbunt.

Apud Dóminum greſſus hóminis dirigéntur; * & viam ejus volet.

Cùm cecíderit, non collidétur; * quia Dóminus ſuppónit manum ſuam.

Júnior fui, étenim sénui; * & non vidi juſtum derelíctum, nec ſemen ejus quærens panem.

Totâ die miſerétur, & cómmodat; * & ſemen illíus in benedictióne erit.

Ant. Benedicéntes ei hereditábunt terram. *v.* 22.

Ant. 6. F. Os juſti.

Altera diviſio Psalmi 36.

DEclina à malo, & fac bonum; * & inhábita in ſéculum ſéculi.

Quia Dóminus amat judícium, & non derelínquet ſanctos ſuos; * in ætérnum conſervabúntur.

Injuſti puniéntur; * & ſemen impiórum períbit.

Juſti autem hereditábunt terram, * & inhabitábunt in ſéculum ſéculi ſuper eam.

Os juſti meditábitur ſapiéntiam, * & lingua ejus loquétur judícium.

Lex Dei ejus in corde ipſíus; * & non ſupplantabúntur greſſus ejus.

Conſíderat peccátor juſtum, * & quærit mortificáre eum:

Dóminus autem non derelínquet eum in mánibus ejus; * nec damnábit eum cùm judicábitur illi.

Expécta Dóminum, & cuſtódi viam ejus; & exaltábit te, ut hereditáte cápias terram: * cùm períerint peccatóres, vidébis.

Vidi ímpium ſuperexaltátum, * & elevátum ſicut cedros Líbani:

Et tranſívi, & ecce non erat; * & quæſívi eum, & non eſt invéntus locus ejus.

Cuſtódi innocéntiam, & vide æquitátem; * quóniam ſunt relíquiæ hómini pacífico.

Injúſti autem diſperíbunt ſimul: * relíquiæ impiórum intéribunt:

Salus autem juſtórum à Dómino, * & protéctor eórũ in témpore tribulatiónis.

Et adjuvábit eos Dóminus, & liberábit eos; & éruet eos à peccatóribus, & ſalvábit eos; * quia ſperavérunt in eo.

Ant. Os juſti meditábitur ſapiéntiam. *v.* 30.

Ant. 7. d. Pſalmos noſtros.

Canticum *Ezechiæ.*

Iſ. 38. 10. *ad* 20.

Juſti, inſtante morte, timor, preces & vota.

EGo dixi: In dimídio diérum meórum vadam ad portas ínferi: * quæſívi reſíduum annórum meórum.

Dixi: Non vidébo Dóminum Deum in terra vivéntium; * non aſpíciam hóminem ultrà, & habitatórem quiétis.

Generátio mea abláta eſt, * & convolúta eſt à me, quaſi tabernáculum paſtórũ.

Præcíſa eſt velut à texente vita mea; dum adhuc ordírer, ſuccídit me: * de manè uſque ad véſperam fínies me.

Sperábam uſque ad ma-

nè; * quaſi leo ſic contrívit ómnia oſſa mea.

De manè uſque ad véſperam finies me: * ſicut pullus hirúndinis ſic clamábo, meditábor ut colúmba.

Attenuáti ſunt óculi mei * ſuſpiciéntes in excélſum.

Dómine, vim pátior, reſpónde pro me: * quid dicam, aut quid reſpondébit mihi, cùm ipſe fécerit?

Recogitábo tibi omnes annos meos * in amaritúdine ánimæ meæ.

Dómine, ſi ſic vívitur, & in tálibus vita ſpíritûs mei, corrípies me, & vivificábis me: * ecce in pace amaritúdo mea amaríſſima.

Tu autem eruíſti ánimam meam ut non períret; * projecíſti poſt tergum tuum ómnia peccáta mea:

Quia non inférnus confitébitur tibi, neque mors laudábit te; * non expectábunt qui deſcéndunt in lacum veritátem tuam.

Vivens, vivens ipſe confitébitur tibi, ſicut & ego hódie: * pater fíliis notam fáciet veritátem tuam.

Dómine, ſalvum me fac, * & pſalmos noſtros cantábimus cunctis diébus vitæ noſtræ in domo Dómini.

Ant. Pſalmos noſtros cantábimus cunctis diébus vitæ noſtræ in dómo Dómini.

℣. 20.

[*In Feſtis loco ſuperioris Cantici, dicitur ſequens.*

CANTICUM. *Eccli.* 36. 1. *ad* 16.

Vota Judæorum in hoſtes; chriſtianorum in malè ſanas cupiditates.

MIſerére noſtrî, Deus ómnium, & réſpice nos; * & oſténde nobis lucem miſeratiónum tuárum:

Et immítte timórem tuum ſuper gentes quæ non exquiſiérunt te; * ut cognóſcant quia non eſt Deus, niſi tu, & enárrent magnália tua.

Alleva manum tuam ſuper gentes aliénas, * ut vídeant poténtiam tuam.

Sicut enim in conſpéctu eórum ſanctificátus es in nobis, * ſic in conſpéctu noſtro magnificáberis in eis;

Ut cognóſcant te, ſicut & nos cognóvimus: * quóniam non eſt Deus præter te, Dómine.

Innova ſigna, & immúta mirabília: * glorífica manum, & bráchium dextrum.

Excita furórem, & effúnde iram; * tolle adverſárium, & afflíge inimícum.

Feſtína tempus, & meménto finis; * ut enárrent mirabília tua.

In ira flammæ devorétur qui ſalvátur; * & qui péſſimant plebem tuam, invéniant perditiónem.

Cóntere caput príncipum inimicórum, * dicéntium: Non eſt álius præter nos.

Cóngrega omnes tribus Jacob, * ut cognóſcant quia non eſt Deus, niſi tu,

& enárrent magnália tua;
Et hereditábis eos, * ſicut ab inítio.
Miſerére plebi tuæ, ſuper quam invocátum eſt nomen tuum; * & Iſraël, quem coæquáſti primogénito tuo.
Miſerére civitáti ſanctificatiónis tuæ Jerúſalem, * civitáti requiéi tuæ.
Reple Sion inenarrabílibus verbis tuis, * & glóriâ tuâ pópulum tuum.]

Ant. 4. *irreg.* A. Cantáte Dómino.

PSALMUS *Laudum* 149.
Laudatur Deus, qui exaltat manſuetos in ſalutem.

CAntáte Dómino cánticum novum; * laus ejus in ecclésia ſanctórum.
Lætétur Iſraël in eo qui fecit eum, * & filii Sion exúltent in rege ſuo.
Laudent nomen ejus in choro, * in tympano, & pſaltério pſallant ei;
Quia beneplácitum eſt Dómino in pópulo ſuo, * & exaltábit manſuétos in ſalútem.
Exultábunt ſancti in glória; * lætabúntur in cubílibus ſuis.
Exaltatiónes Dei in gútture eórum; * & gládii ancípites in mánibus eórum,
Ad faciéndam vindíctam in natiónibus, * increpatiónes in pópulis;
Ad alligándos reges eórum in compédibus, * & nóbiles eórum in mánicis férreis,
Ut fáciant in eis judícium conſcríptum: * glória hæc eſt ómnibus ſanctis ejus.

Ant. Cantáte Dómino cánticum novum; laus ejus in ecclésia ſanctórum. ℣. ℟.

CAPITULUM. I. *Theſſ.* 5. 17. 18.

SIne intermiſſióne oráte. In ómnibus grátias ágite: hæc eſt enim volúntas Dei in Chriſto Jeſu in ómnibus vobis.

HYMNUS.

O Tu diúrno lúmine
Qui próvehi diem jubes,
Jeſu, refúlge déſuper
Puris amóris ígnibus.

TE lux agátur árbitro,
Quæ te recúrrit aúſpice:
Soli tibi fac vívere
Nos qui tui toti ſumus.

SI quando curæ díſtrahunt,
Nuſquam malis nos ímplicent:
Mens réſpuat terréſtria,
Supérna ſemper áppetat.

DEO Patri ſit glória,
Ejúſque ſoli Fílio,
Tibíque, ſancte-Spíritus,
In ſempitérna ſécula.
Amen.

℣. Manè aſtábo tibi, Dómine, ℟. Et vidébo; quóniam non Deus volens iniquitátem tu es. *Pſ.* 5. 4.

Ad Benedíctus, *Ant.* 7. a. Viſitávit, & fecit redemptiónem plebis ſuæ. *Luc.* 1, 68.

AD PRIMAM.

Poſt Epiph. Ant. 8. *G.* Dómine.

PSALMUS 37.

Peccato miſer gemit, petitque opem à Deo & miſericordiam.

DOmine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me;

Quóniam ſagíttæ tuæ infixæ ſunt mihi,* & confirmáſti ſuper me manum tuam.

Non eſt ſánitas in carne mea à fácie iræ tuæ; * non eſt pax óſſibus meis à fácie peccatórum meórum;

Quóniam iniquitátes meæ ſupergréſſæ ſunt caput meum, * & ſicut onus grave gravátæ ſunt ſuper me.

Putruérunt & corrúptæ ſunt cicatríces meæ, * à fácie inſipiéntiæ meæ.

Miſer factus ſum & curvátus ſum uſque in finem: * totâ die contriſtátus ingrediébar:

Quóniam lumbi mei impléti ſunt illuſiónibus, * & non eſt ſánitas in carne mea.

Afflíctus ſum & humiliátus ſum nimis; * rugiébam à gémitu cordis mei.

Dómine, ante te omne deſidérium meum, * & gémitus meus à te non eſt abſcónditus.

Cor meum conturbátum eſt, dereliquit me virtus mea; * & lumen oculórum meórum, & ipſum non eſt mecum.

Diviſio PSALMI 37.

AMici mei, & próximi mei * advérſum me appropinquavérunt & ſtetérunt;

Et qui juxta me erant, de longè ſtetérunt; * & vim faciébant qui quærébant ánimam meam.

Et qui inquirébant mala mihi, locúti ſunt vanitátes; * & dolos totâ die meditabántur.

Ego autem tanquam ſurdus non audiébam, * & ſicut mutus non apériens os ſuum:

Et factus ſum ſicut homo non aúdiens, * & non habens in ore ſuo redargutiónes.

Quóniam in te, Dómine, ſperávi, * tu exáudies me, Dómine Deus meus.

Quia dixi: Nequándo ſupergaúdeant mihi inimíci mei; * &, dum commovéntur pedes mei, ſuper me magna locúti ſunt.

Quóniam ego in flagélla parátus ſum, * & dolor meus in conſpéctu meo ſemper.

Quóniam iniquitátem meam annuntiábo, * & cogitábo pro peccáto meo:

Inimíci autem mei vivunt, & confirmáti ſunt ſuper me, * & multiplicáti ſunt qui odérunt me iníquè.

Qui retríbuunt mala pro bonis, detrahébant mihi; *

quóniam ſequébar bonitátem.

Ne derelínquas me, Dómine Deus meus, * ne diſcéſſeris à me.

Inténde in adjutórium meum, * Dómine Deus ſalútis meæ.

PSALMUS 38.

Mundi vanitas, vitæ brevitas, dolorum acerbitas: patitur anima ſilens & gemens poſcit auxilia.

DIxi: Cuſtódiam vias meas, * ut non delínquam in lingua mea.

Póſui ori meo cuſtódiam, * cùm conſíſteret peccátor advérsùm me.

Obmútui, & humiliátus ſum, & ſílui à bonis: * & dolor meus renovátus eſt.

Concáluit cor meum intrà me, * & in meditatióne mea exardéſcet ignis.

Locútus ſum in lingua mea: * Notum fac mihi Dómine, finem meum,

Et númerum diérum meórum quis eſt, * ut ſciam quid deſit mihi.

Ecce menſurábiles poſuíſti dies meos: * & ſubſtántia mea tanquam nihilum ante te.

Verúmtamen univérſa vánitas, * omnis homo vivens.

Verúmtamen in imágine pertránſit homo; * ſed & fruſtrà conturbátur.

Theſaurízat, * & ignórat cui congregábit ea,

Et nunc, quæ eſt expectátio mea? nonne Dóminus? * & ſubſtántia mea apud te eſt.

Ab ómnibus iniquitátibus meis érue me, * oppróbrium inſipiénti dedíſti me.

Obmútui, & non apérui os meum, * quóniam tu fecíſti:

Amove à me plagas tuas; * à fortitúdine manus tuæ ego deféci.

In increpatiónibus propter iniquitátem corripuíſti hóminem, & tabéſcere fecíſti ſicut aráneam ánimã ejus: * verúmtamen vanè conturbátur omnis homo.

Exaúdi oratiónem meam, Dómine, & deprecatiónem meam: * aúribus pércipe lácrymas meas.

Ne síleas: quóniam ádvena ego ſum apud te, & peregrínus, * ſicut omnes patres mei.

Remítte mihi, ut refrígerer priùſquàm ábeam; * & ámpliùs non ero.

Poſt Epiph. Ant. Dómine, ante te omne deſidérium meum, & gémitus meus à te non eſt abſcónditus. *Pſ.* 37. 10.

AD TERTIAM.

Poſt Epiph. Ant. 8. G. Dómine.

PSALMUS 39.

Chriſtus ſe victimis antiquis ſubſtituit; novam legem promulgat & moriens ſibi ſuiſque poſcit opem Dei.

EXpéctans expectávi Dóminum, * & inténdit mihi;

Et exaudívit preces meas: *

& edúxit me de lacu miſériæ, & de luto fæcis.

Et ſtátuit ſuper petram pedes meos ; * & diréxit greſſus meos.

Et immíſit in os meum cánticum novum, * carmen Deo noſtro.

Vidébunt multi, & timébunt, * & ſperábunt in Dómino.

Beátus vir cujus eſt nomen Dómini ſpes ejus, * & non reſpéxit in vanitátes, & inſánias falſas.

Multa feciſti tu, Dómine Deus meus, mirabília tua : * & cogitatiónibus tuis non eſt qui símilis ſit tibi.

Annuntiávi & locútus ſum : * multiplicáti ſunt ſuper númerum.

Sacrifícium & oblatiónem noluíſti ; * aures autem perfeciſti mihi.

Holocaúſtum & pro peccáto non poſtuláſti : * tunc dixi : Ecce vénio.

In cápite libri ſcriptum eſt de me : ut fácerem voluntátem tuam ; * Deus meus, vólui, & legem tuam in médio cordis meï.

Diviſio Psalmi 39.

Annuntiávi juſtítiam tuã in eccléſia magna : * ecce lábia mea non prohibébo ; Dómine, tu ſciſti.

Juſtítiam tuam non abſcóndi in corde meo : * veritátem tuam, & ſalutáre tuum dixi.

Non abſcóndi miſericórdiam tuam, & veritátem tuam * à concílio multo.

Tu autem, Dómine, ne longè fácias miſeratiónes tuas à me : * miſericórdia tua & véritas tua ſemper ſuſcepérunt me.

Quóniam circumdedérunt me mala, quorum non eſt númerus ; * comprehendérunt me iniquitátes meæ, & non pótui ut vidérem.

Multiplicátæ ſunt ſuper capillos cápitis mei, * & cor meum derelíquit me.

Compláceat tibi, Dómine, ut éruas me ; * Dómine, ad adjuvándum me réſpice.

Confundántur & reveteántur ſimul qui quærunt ánimam meam, * ut aúferant eam.

Convertántur retrórsùm, & revereántur, * qui volunt mihi mala.

Ferant conféſtim confuſiónem ſuam, * qui dicunt mihi, Euge, euge.

Exúltent, & læténtur ſuper te omnes quæréntes te ; * & dicant ſemper : Magnificétur Dóminus, qui díligunt ſalutáre tuum.

Ego autem mendícus ſum, & pauper : * Dóminus ſollícitus eſt meî.

Adjútor meus, & protéctor meus tu es : * Deus meus, ne tardáveris.

Psalmus 40.

Laus eleemoſynæ & liberatoris Dei.

Beátus qui intélligit ſuper egénum & paûperem ; * in die mala

liberábit eum Dóminus.

Dóminus conſérvet eum, & vivíficet eum, & beátum fáciat eum in terra, * & non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

Dóminus opem ferat illi ſuper lectum dolóris ejus; * univérſum ſtratum ejus verſáſti in infirmitáte ejus.

Ego dixi: Dómine, miſerére meî; * ſana ánimam meam, quia peccávi tibi.

Inimíci mei dixérunt mala mihi; * Quando moriétur, & peribit nomen ejus?

Et ſi ingrediebátur ut vidéret, vana loquebátur: * cor ejus congregávit iniquitátem ſibi.

Egrediebátur foràs, * & loquebátur in idípſum.

Advérsùm me ſuſurrábant omnes inimíci mei, * advérsùm me cogitábant mala mihi.

Verbum iníquum conſtituérunt advérsùm me: * Numquid qui dormit, non adjíciet ut reſúrgat?

Etenim homo pacis meæ, in quo ſperávi, * qui edébat panes meos, magnificávit ſuper me ſupplantatiónem.

Tu autem, Dómine, miſerére meî, & reſúſcita me; * & retríbuam eis.

In hoc cognóvi quóniam voluíſti me: * quóniam non gaudébit inimícus meus ſuper me.

Me autem propter innocéntiam ſuſcepíſti, * & confirmáſti me in conſpéct tuo in ætérnum.

Benedíctus Dóminus Dei Iſraël à ſéculo, & uſque i ſéculum. * Fiat, fiat.

Poſt Epiph. Ant. Dómi ne, ne longè fácias miſera tiónes tuas à me. *Pſ.* 39 12.

AD SEXTAM.

Poſt Epiph. Ant. 4. *irreg.* A. Apud me orátio.

PSALMUS 41.

Solatium juſti, ſpes melioris vitæ.

Quemádmodùm desíderat cervus ad fontes aquárum, * ita desíderat ánima mea ad te, Deus.

Sitívit ánima mea ad Deum fortem, vivum: * quando véniam, & apparébo ante fáciem Dei?

Fuérunt mihi lácrymæ meæ panes die ac nocte, * dum dícitur mihi quotídie: Ubi eſt Deus tuus?

Hæc recordátus ſum, & effúdi in me ánimam meá: * quóniam transíbo in locum tabernáculi admirábilis, uſque ad domum Dei,

In voce exultatiónis & confeſſiónis, * ſonûs epulántis.

Quare triſtis es, ánima mea, * & quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi; * ſalutáre vultûs mei, & Deus meus.

Diviſio Psalmi 41.

AD meípſum ánima mea conturbáta eſt: * proptéreà memor ero tuî de terra Jordánis, & Hermóniim à monte módico.

Abyſſus abyſſum ínvocat, * in voce cataractárum tuárum.

Omnia excélſa tua, & fluctus tui * ſuper me tranſiérunt.

In die mandávit Dóminus miſericórdiam ſuam, * & nocte cánticum ejus.

Apud me orátio Deo vitæ meæ; * dicam Deo: Suſcéptor meus es.

Quare oblítus es meî? * & quare contriſtátus incédo, dum afflígit me inimícus?

Dum confringúntur oſſa mea, * exprobravérunt mihi qui tríbulant me inimíci mei:

Dum dicunt mihi per ſíngulos dies, * Ubi eſt Deus tuus?

Quare triſtis es, ánima mea, * & quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi; * ſalutáre vultûs mei, & Deus meus.

Psalmus 42.

Invocatio divinæ veritatis: in eâ ſperandum: eâ duce ad altaria accedendum.

JUdica me, Deus, * & diſcérne cauſam meam de gente non ſancta.

Ab hómine iníquo & dolóſo érue me, * quia tu es Deus fortitúdo mea:

Quare me repuliſti? & quare triſtis incédo, * dum afflígit me inimícus?

Emítte lucem tuam & veritátem tuam: * ipſa me deduxérunt, & adduxérunt in montem ſanctum tuum, & in tabernácula tua.

Et introíbo ad altáre Dei;* ad Deum qui lætíficat juventú tem meam.

Confitébor tibi in cíthara, Deus, Deus meus: * quare triſtis es, ánima mea, & quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi; * ſalutáre vultûs mei, & Deus meus.

Poſt Epiph. Ant. Apud me orátio Deo vitæ meæ; dicam Deo: Suſcéptor meus es. *Pſ.* 41. 9. 10.

AD NONAM.

Poſt Epiph. Ant. 3. g. In nómine tuo.

Psalmus 43.

Anima preſſa malis, Dei auxilia antiqua recolit, nova poſtulat & urget.

DEus, áuribus noſtris audívimus, patres noſtri annuntiavérunt nobis opus, * quod operátus es in diébus eórum, & in diébus antíquis.

Manus tua gentes diſpérdidit; & plantáſti eos: * afflixíſti pópulos, & expulíſti eos.

Nec enim in gládio ſuo

poſſedérunt terram, * & bráchium eórum non ſalvávit eos:

Sed déxtera tua, & bráchium tuum, & illuminátio vultûs tui; * quóniam complacuíſti in eis.

Tu es ipſe rex meus & Deus meus, * qui mandas ſalútes Jacob.

In te inimícos noſtros ventilábimus cornu, * & in nómine tuo ſpernémus inſurgéntes in nobis.

Non enim in arcu meo ſperábo; * & gládius meus non ſalvábit me:

Salváſti enim nos de affligéntibus nos, * & odiéntes nos confudíſti.

In Deo laudábimur totâ die, * & in nómine tuo confitébimur in ſéculum.

Diviſio PSALMI 43.

NUnc autem repuliſti, & confudíſti nos; * & non egrediéris, Deus, in virtútibus noſtris.

Avertíſti nos retrórsùm poſt inimícos noſtros; * & qui odérunt nos diripiébant ſibi.

Dedíſti nos tanquam oves eſcárum, * & in géntibus diſpersíſti nos.

Vendidíſti pópulum tuum ſine prétio, * & non fuit multitúdo in commutatiónibus eórum.

Poſuíſti nos oppróbrium vicínis noſtris; * ſubſannatiónem & deríſum his qui ſunt in circúitu noſtro.

Poſuíſti nos in ſimilitúdinem géntibus, * commoti[onem] cápitis in pópulis.

Totâ die verecúndia m[ea] contra me eſt, * & co[n]fúſio faciéi meæ coopér[uit] me,

A voce exprobrántis [&] obloquéntis, * à fácie in[imíci] & perſequéntis.

Hæc ómnia venérunt ſu[per] nos, nec oblíti ſumu[s] te, * & iníquè non égimu[s] in teſtaménto tuo:

Et non recéſſit retrò co[r] noſtrum, * & declináſti ſé[mitas] noſtras à via tua:

Quóniam humiliáſti nos in loco afflictiónis, * & coopéruit nos umbra mortis.

Altera diviſio PSALMI 43.

SI oblíti ſumus nomen Dei noſtri, * & ſi expándimus manus noſtras ad deum aliénum,

Nonne Deus requíret iſta? * ipſe enim novit abſcóndita cordis.

Quóniam propter te mortificámur totâ die, * æſtimáti ſumus ſicut oves occiſiónis.

Exurge, quare obdórmis, Dómine? * exurge, & ne repéllas in finem.

Quare fáciem tuam avértis? * oblivíſceris inópiæ noſtræ, & tribulatiónis noſtræ?

Quóniam humiliáta eſt in púlvere ánima noſtra, * conglutinátus eſt in terra venter noſter.

Exúrge, Dómine, ádjuva

nos, * & rédime nos propter nomen tuum.

Poſt Epiph. Ant. In nómine tuo ſpernémus inſurgéntes in nobis. *Pſ.* 43. 6.

AD VESPERAS.

Ant. 3. c. In domum.

PSALMUS 121.

Eccleſia petit à Deo gentis & templi proſperitatem.

LÆtátus ſum in his quæ dicta ſunt mihi; * In domum Dómini íbimus.

Stantes erant pedes noſtri * in átriis tuis, Jerúſalem;

Jerúſalem, quæ ædificátur ut cívitas, * cujus participátio ejus in idipſum:

Illuc enim aſcendérunt tribus, tribus Dómini, teſtimónium Iſraël, * ad confiténdum nómini Dómini:

Quia illìc ſedérunt ſedes in judício, * ſedes ſuper domum David.

Rogáte quæ ad pacem ſunt Jerúſalem; * & abundántia diligéntibus te.

Fiat pax in virtúte tua, * & abundántia in túrribus tuis.

Propter fratres meos, & próximos meos, * loquébar pacem de te.

Propter domum Dómini Dei noſtri, * quæsívi bona tibi.

Ant. In domum Dómini íbimus. *v.* 1.

Ant. 7. a. Oculi noſtri.

PSALMUS 122.

A Deo ſalus: ad ipſum anima tribulata confugit.

AD te levávi óculos meos, * qui hábitas in cœlis.

Ecce, ſicut óculi ſervórum * in mánibus dominórum ſuórum;

Sicut óculi ancíllæ in mánibus dóminæ ſuæ, * ita óculi noſtri ad Dóminum Deum noſtrum, donec miſereátur noſtrî.

Miſerére noſtrî, Dómine, miſerére noſtrî; * quia multùm repléti ſumus deſpectióne;

Quia multùm repléta eſt ánima noſtra; * oppróbrium abundántibus, & deſpéctio ſupérbis.

Ant. Oculi nóſtri ad Dóminum Deum noſtrum, donec miſereátur noſtri. *v.* 3.

Ant. 1. â. Adjutórium noſtrum.

PSALMUS 123.

Deo liberatori gratias agit anima.

NIſi quia Dóminus erat in nobis, dicat nunc Iſraël, * niſi quia Dóminus erat in nobis,

Cùm exúrgerent hómines in nos, * fortè vivos deglutíſſent nos.

Cùm iraſcerétur furor eórum in nos, * fórſitan aqua abſorbuíſſet nos.

Torréntem pertransívit ánima noſtra, * fórſitan

pertranſíſſet ánima noſtra aquam intolerábilem.

Benedíctus Dóminus, * qui non dedit nos in captiónem déntibus eórum.

Anima noſtra, ſicut paſſer, erepta eſt * de láqueo venántium;

Láqueus contrítus eſt, * & nos liberáti ſumus.

Adjutórium noſtrum in nómine Dómini, * qui fecit cœlum & terram.

Ant. Adjutórium noſtrum in nómine Dómini. *v.* 8.

Ant. 8. c. Bénefac.

PSALMUS 124.

Fidelium Deus ipſe cuſtos: iniqui perituri.

QUi confídunt in Dómino, ſicut mons Sion; * non commovébitur in ætérnum, qui hábitat in Jerúſalem.

Montes in circúitu ejus, * & Dóminus in circúitu pópuli ſui ex hoc nunc & uſque in ſéculum:

Quia non relínquet Dóminus virgam peccatórum ſuper ſortem juſtórum, * ut non exténdant juſti ad iniquitátem manus ſuas.

Bénefac, Dómine, * bonis, & rectis corde.

Declinántes autem in obligatiónes addúcet Dóminus cum operántibus iniquitátem: * pax ſuper Iſraël.

Ant. Bénefac, Dómine, bonis, & rectis corde. *v.* 4.

Ant. 6. F. Convérte.

PSALMUS 125.

Poſt labores, merces: p[oſt] dolores, ſolatia.

IN converténdo Dómin[us] captivitátem Sion, * f[a]cti ſumus ſicut conſoláti.

Tunc replétum eſt gau[]dio os noſtrum, * & lingu[a] noſtra exultatióne:

Tunc dicent inter gen[]tes: * Magnificávit Dóminus fácere cum eis.

Magnificávit Dóminus fácere nobíſcum; * facti ſumus lætántes.

Convérte, Dómine, captivitátem noſtram, * ſicu[t] torrens in auſtro.

Qui ſéminant in lácrymis, * in exultatióne metent.

Eúntes ibant, & flebant, * mitténtes ſémina ſua;

Veniéntes autem vénient cum exultatióne, * portántes manípulos ſuos.

Ant. Convérte, Dómine, captivitátem noſtram. *v.* 5.

CAPITULUM. 2 *Petr.* 1. 10.

SAtágite, ut per bona ópera certam veſtram vocatiónem, & electiónem faciátis: hæc enim faciéntes, non peccábitis aliquándo.

HYMNUS. *Beſnault.*

DEus jubes: ab árida
Aquæ recédunt; nec mora,
Unum ferúntur in locum,
Et nomen impónis mari.

Suis decóra flóribus
Appáruit tellus ferax;
Et quas opes condit ſinu,
Fecúnda mater prótulit.

MENS ecce ceu tellus iners,
Mendáxque fundus, áruit;
Infúnde rorem grátiæ,
Et úberes fructus dabit.

DEO Patri ſit glória,
Ejúſque ſoli Filio,
Tibíque, ſancte-Spíritus,
In ſempitérna ſécula.
Amen.

℣. Véſperè, & manè, & merídiè narrabo, & annuntiábo; ℟. Et exaúdiet Dóminus vocem meam. *Pſ.* 54. 18.

Ad Magníficat, *Ant.* 5. a. Exultávit ſpíritus meus in Deo ſalutári meo. *Luc.* 1. 47.

FERIA QUARTA.

AD OFFICIUM NOCT.

Invitatorium, Deus magnus Dóminus : * Veníte, adórémus. *Pſ.* 94. 6.

Pſalmus, Veníte, 2.

HYMNUS.

QUAM grande nobis, ô Deus,
Cœlo volúmen éxplicas!
Quàm te diſértis úndique
Cœlum canit concéntibus!

QUOT aſtra nobis éxhibet,
Tot óribus te prædicat:
Cœlo magiſtro nos quoque
Te júgiter laudábimus.

DUM rúmpimus noctis moras,
Tibíque, Chriſte, pſállimus;
Ne quid canámus díſſonum;
Tu quod ſit aptum ſúggere.

NIL ſancta turbet ótia
Vani tumúltûs ſéculi;
Sit únicus nobis labor
Tuis vacáre laúdibus.

DEO Patri ſit glória,
Ejúſque ſoli Fílio,
Tibíque, ſancte-Spíritus,
In ſempitérna ſécula.
Amen.

PRO I. NOCTURNO.

Ant. 6. F. Pópuli.

PSALMUS 44.

Carmen nuptiale : Chriſti & Eccleſiæ dotes.

ERuctávit cor meum verbum bonum: * dico ego ópera mea regi.

Lingua mea cálamus ſcribæ * velóciter ſcribéntis.

Speciósus formâ præ filiis hóminum, diffúſa eſt grátia in lábiis tuis : * proptéreà benedixit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo ſuper femur tuum, * Potentíſſime,

Spécie tuâ, & pulcritúdine tuâ * inténde, próſperè procéde.

Et regna propter veritátem, & manſuetúdinem, & juſtítiam; * & dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, * pópuli ſub te cadent, in corda inimicórum regis.

Sedes tua, Deus, in ſéculum ſéculi: * virga directiónis, virga regni tui.

Dilexiſti juſtítiam, & odíſti iniquitátem : * proptéreà

unxit te, Deus, Deus tuus óleo lætítiæ præ conſórtibus tuis.

Myrrha, & gutta, & cáſia à veſtiméntis tuis, à dómibus ebúrneis: * ex quibus delectavérunt te filiæ regum in honóre tuo.

Aſtitit regína à dextris tuis in veſtítu deauráto, * circúmdata varietáte.

Audi, filia, & vide, & inclína aurem tuam; * & oblivíſcere pópulum tuum, & domum patris tui:

Et concupíſcet rex decórem tuum; * quóniam ipſe eſt Dóminus Deus tuus, & adorábunt eum.

Et filiæ Tyri in munéribus: * vultum tuum deprecabúntur omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus filiæ regis ab intùs; * in fimbriis áureis circumamícta varietátibus.

Adducéntur regi vírgines poſt eam: * próximæ ejus afferéntur tibi;

Afferéntur in lætítia & exultatióne, * adducéntur in templum regis.

Pro pátribus tuis nati ſunt tibi filii: * conſtítues eos príncipes ſuper omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui * in omni generatióne & generatiónem.

Proptéreà pópuli confitebúntur tibi in ætérnum, * & in ſéculum ſéculi.

PSALMUS 45.

Felix Eccleſia & anima ju[...] ta confidentia: in ip[...] Deus, in eis bella a[...] nulla aut vana.

Deus noſter refúgium [...] virtus; * adjútor in t[...] bulatiónibus, quæ inven[...] runt nos nimis.

Proptéreà non timébim[...] dùm turbábitur terra: * [...] transferéntur montes in c[...] maris.

Sonuérunt & turbátæ ſu[...] aquæ eórum: * conturb[...] ſunt montes in fortitúdi[...] ejus.

Flúminis ímpetus lætífic[...] civitátem Dei: * ſanctifi[...] vit tabernáculum ſuum A[...] tíſſimus.

Deus in médio ejus; n[...] commovébitur: * adjuvá[...] eam Deus manè dilúculò.

Conturbátæ ſunt gent[...] & inclináta ſunt regna: [...] dedit vocem ſuam, mota [...] terra.

Dóminus virtútum no[...] cum: * ſuſcéptor no[...] Deus Jacob.

Veníte, & vidéte óp[...] Dómini, quæ póſuit pro[...] gia ſuper terram: * aú[...] rens bella uſque ad fin[...] terræ.

Arcum cónteret, & c[...] fringet arma, * & ſc[...] combúret igni.

» Vacáte, & vidéte q[...]
» niam ego ſum Deus[...]
» exaltábor in géntibus[...]
» exaltábor in terra. »

Dóminus virtútum no[...]

cum: * ſuſcéptor noſter Deus Jacob.

P s a l m u s 46.

Deus omnis terræ Dominus, ipſi plaudant omnes gentes.

OMnes gentes, pláudite mánibus; * jubiláte Deo in voce exultatiónis.

Quóniam Dóminus excélſus, terríbilis; * Rex magnus ſuper omnem terrã.

Subjécit pópulos nobis, * & gentes ſub pédibus noſtris.

Elégit nobis hereditátem ſuã, * ſpéciem Jacob, quam diléxit.

Aſcéndit Deus in júbilo, * & Dóminus in voce tubæ.

Pſállite Deo noſtro, pſállite: * pſállite Regi noſtro, pſállite.

Quóniam rex omnis terræ Deus; * pſállite ſapiénter.

Regnábit Deus ſuper gentes: * Deus ſedet ſuper ſedem ſanctam ſuam.

Príncipes populórum congregáti ſunt cum Deo Abraham; * quóniam dii fortes terræ veheménter eleváti ſunt.

Ant. Pópuli confitebúntur tibi in ætérnum, & in ſéculum ſéculi. *Pſ.* 44. 18.

PRO II. NOCTURNO.

Ant. 6. F. Invoca me.

P s a l m u s 47.

Felix urbs, quam Deus incolit & regit!

MAgnus Dóminus, & laudábilis nimis * in civitáte Dei noſtri, in monte ſancto ejus.

Fundátur exultatióne univérſæ terræ mons Sion, látera Aquilónis, * cívitas Regis magni.

Deus in dómibus ejus cognoſcétur, * cùm ſuſcípiet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregáti ſunt, * convenérunt in unum.

Ipſi vidéntes ſic admiráti ſunt, * conturbáti ſunt, commóti ſunt.

Tremor apprehéndit eos; * ibi dolóres ut parturiéntis.

In ſpíritu vehementi * cónteres naves Tharſis.

Sicut audívimus, ſic vídimus in civitáte Dómini virtútum, in civitáte Dei noſtri: * Deus fundávit eam in ætérnum.

Suſcépimus, Deus, miſericórdiam tuam * in médio templi tui.

Secúndùm nomen tuum, Deus, ſic & laus tua in fines terræ: * juſtitiâ plena eſt déxtera tua.

Lætétur mons Sion, & exúltent filiæ Judæ * propter judícia tua, Dómine.

Circúmdate Sion, & compléctimini eam; * narráte in túrribus ejus.

Pónite corda veſtra in virtúte ejus, & diſtribúite domos ejus, * ut enarrétis in progénie áltera;

Quóniam hic eſt Deus, Deus noſter in ætérnum, & in ſéculum ſéculi: * ipſe reget nos in ſécula.

PSALMUS 48.

Nil opes contra mortem; ſed virtus mortem vincit.

AUdite hæc, omnes gentes, * áuribus percípite, omnes qui habitátis orbem,

Quique terrígenæ, & filii hóminum, * ſimul in unum dives & pauper.

Os meum loquétur ſapiéntiam, * & meditátio cordis mei prudéntiam.

Inclinábo in parábolam aurem meam, * apériam in pſaltério propoſitiónem meam.

Cur timébo in die mala? * iníquitas calcánei mei circúmdabit me.

Qui confídunt in virtúte ſua, * & in multitúdine divitiárum ſuárum gloriántur.

Frater non rédimit, rédimet homo? * non dabit Deo placatiónem ſuam,

Et prétium redemptiónis ánimæ ſuæ: * & laborábit in ætérnum, & vivet adhuc in finem.

Non vidébit intéritum, cùm víderit ſapiéntes moriéntes: * ſimul insípiens & ſtultus peribunt.

Et relínquent aliénis divítias ſuas, * & ſepúlcra eórum domus illórum in ætérnum.

Tabernácula eórum in progénie & progénie: * vocavérunt nómina ſua in terris ſuis.

Et homo, cùm in honóre eſſet, non intelléxit; * comparátus eſt juméntis inſipiéntibus, & ſímilis factus eſt illis.

Hæc via illórum ſcándalum ipſis: * & póſteà in ore ſuo complacébunt.

Sicut oves in inférno póſiti ſunt: * mors depáſcet eos.

Et dominabúntur eórum juſti in matutíno: * & auxílium eórum veteráſcet in inférno à glória eórum.

Verúmtamen Deus rédimet ánimam meam de manu ínferi, * cùm accéperit me.

Ne timúeris, cùm dives factus fúerit homo, * & cùm multiplicáta fúerit glória domûs ejus.

Quóniam, cùm interíerit, non ſumet ómnia, * neque deſcéndet cum eo glória ejus:

Quia ánima ejus in vita ipsíus benedicétur; * confitébitur tibi, cùm benefécerꝑis ei.

Introíbit uſque in progénies patrum ſuórum; * & uſque in ætérnum non vidébit lumen.

Homo, cùm in honóre eſſet, non intelléxit: * comparátus eſt juméntis inſipiéntibus, & ſímilis factus eſt illis.

PSALMUS 49.

Surgant ſacerdotes ad judicium; væ qui Deum verbis celebrant & operibus contemnunt!

DEus deórum Dóminus locútus eſt, * & vocávit terram à ſolis ortu uſque ad occáſum.

Ex Sion ſpécies decóris ejus. * Deus manifeſtè véniet: Deus noſter, & non ſilébit.

Ignis in conſpéctu ejus exardéſcet, * & in circúitu ejus tempéſtas válida.

Advocábit cœlum deſúrſum, & terram, * diſcérnere pópulum ſuum.

Congregáte illi ſanctos ejus, * qui órdinant teſtaméntum ejus ſuper ſacrifícia.

Et annuntiábunt cœli juſtítiam ejus, * quóniam Deus judex eſt.

Audi, pópulus meus, & loquar; Iſraël, & teſtificábor tibi: * Deus Deus tuus ego ſum.

Non in ſacrifíciis tuis árguam te, * holocaúſta autem tua in conſpéctu meo ſunt ſemper.

Non accípiam de domo tua vítulos, * neque de grégibus tuis hircos;

Quóniam meæ ſunt omnes feræ ſylvárum, * juménta in móntibus, & boves.

Cognóvi ómnia volatília cœli; * & pulcritúdo agri mecum eſt.

Si eſuríero, non dicam tibi; * meus eſt enim orbis terræ, & plenitúdo ejus.

Numquid manducábo carnes taurórum, * aut ſánguinem hircórum potábo?

Immola Deo ſacrifícium laudis, * & redde Altíſſimo vota tua.

Et ínvoca me in die tribulatiónis: * éruam te, & honorificábis me.

Peccatóri autem dixit Deus: * Quare tu enárras juſtítias meas, & aſſúmis teſtaméntum meum per os tuum?

Tu verò odíſti diſciplínam, * & projeciſti ſermónes meos retrórſùm.

Si vidébas furem, currébas cum eo; * & cum adúlteris portiónem tuam ponébas.

Os tuum abundávit malítiâ, * & lingua tua concinnábat dolos.

Sedens advérſùs fratrem tuum loquebáris, & advérſùs filium matris tuæ ponébas ſcándalum: * hæc fecíſti, & tácui.

Exiſtimáſti iníquè quòd ero tuî símilis: * árguam te, & ſtátuam contra fáciem tuam.

Intellígite hæc, qui obliviſcímini Deum; * nequándo rápiat, & non ſit qui erípiat.

Sacrifícium laudis honorificábit me: * & illîc iter, quo oſténdam illi ſalutáre Dei.

Ant. Invoca me in die tribulatiónis: éruam te, & honorificábis me. *Pſ.* 49. 16.

PRO III. NOCTURNO.

Ant. 7. a. Os meum.

PSALMUS 50.

Animæ pœnitentis amara contritio & ſupplex oratio.

MIſerére meî, Deus, * ſecúndùm magnam miſericórdiam tuam;

Et ſecúndùm multitúdi-

nem miſeratiónum tuárum * dele iniquitátem meam.

Ampliùs lava me ab iniquitáte mea, * & à peccáto meo munda me:

Quóniam iniquitátem meam ego cognóſco, * & peccátum meum contra me eſt ſemper.

Tibi ſoli peccávi, & malum coram te feci, * ut juſtificéris in ſermónibus tuis, & vincas cùm judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus ſum, * & in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexíſti: * incérta & occúlta ſapiéntiæ tuæ manifeſtáſti mihi.

Aſpérges me hyſſópo, & mundábor: * lavábis me, & ſuper nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gaúdium & lætítiam; * & exultábunt oſſa humiliáta.

Avérte fáciem tuam à peccátis meis, * & omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus; * & ſpíritum rectum ínnova in viſcéribus meis.

Ne projícias me à fácie tua; * & Spíritum ſanctum tuum ne aúferas à me.

Redde mihi lætítiam ſalutáris tui; * & ſpíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas; * & ímpii ad te converténtur.

Líbera me de ſanguínibus, Deus, Deus ſalútis

meæ; * & exultábi
mea juſtítiam tuam.

Dómine, lábia m
ries; * & os meum
tiábit laudem tuam.

Quóniam ſi volui
crificium, dediſſe
que; * holocauſtis
lectáberis.

Sacrificium Deo
contribulátus; * c
trítum & humiliátun
non deſpícies.

Benígnè fac, Dóm
bona voluntáte tua
ut ædificéntur muri
lem.

Tunc acceptábis
cium juſtítiæ, oblati
holocauſta: * tunc im
ſuper altáre tuum vít

P S A L M U S

Fruſtrà confidunt i
tiis & linguâ ma
deſtruet illos Do
& prævalebunt ju

QUid gloriáris in
tia, * qui poten
iniquitáte?

Totâ die injuſtitia
távit lingua tua: * ſ
vácula acúta feciſti

Dilexíſti malítiam
benignitátem, * iniq
magis quàm loqui a
tem.

Dilexíſti ómnia ver
cipitatiónis, * lingua
Proptéreà Deus d
te in finem, * evélle
emigrábit te de taber
tuo, & radícem tuam
ra vivéntium.

Vidébunt juſti, &

bunt; & ſuper eum ridébunt, & dicent: * Ecce homo, qui non póſuit Deum adjutórem ſuum,

Sed ſperávit in multitúdine divitiárum ſuárum; * & prævâluit in vanitáte ſua.

Ego autem ſicut olíva fructífera in domo Dei: * ſperávi in miſericórdia Dei in ætérnum, & in ſéculum ſéculi.

Confitébor tibi in ſéculum, quia fecíſti; * & expectábo nomen tuum, quóniam bonum eſt in conſpéctu ſanctórum tuórum.

PSALMUS 52.

Deum eſſe negat impius: inſtat timor & ultor.

DIxit inſípiens in corde ſuo: * Non eſt Deus.

Corrúpti ſunt, & abominábiles facti ſunt in iniquitátibus: * non eſt qui fáciat bonum.

Deus de cœlo proſpéxit ſuper filios hóminum, * ut vídeat ſi eſt intélligens, aut requírens Deum.

Omnes declinavérunt, ſimul inútiles facti ſunt; * non eſt qui fáciat bonum, non eſt uſque ad unum.

Nonne ſcient omnes qui operántur iniquitátem, * qui dévorant plebem meam ut cibum panis?

Deum non invocavérũt: * illic trepidavérunt timóre, ubi non erat timor.

Quóniam Deus diſſipávit oſſa eórum qui homínibus placent: * confúſi ſunt, quóniam Deus ſprevit eos.

Quis dabit ex Sion ſalutáre Iſraël? * cùm convérterit Deus captivitátem plebis ſuæ, exultábit Jacob, & lætábitur Iſraël.

Ant. Os meum annuntiábit laudem tuam. *Pſ.* 50. 17.

Poſt Epiph. ℣. In die clamávi & nocte coram te. ℟. Intret in conſpéctu tuo orátio mea. *Pſ.* 87. 1. 2.

Poſt Epiph. ℣. *Sacerdotalis*, Dóminus excélſus, terríbilis; ℟. Rex magnus ſuper omnem terram, *Pſ.* 46. 2.

AD LAUDES.

Ant. 6. F. Confitébor.

PSALMUS 53.

Orat juſtus & ſperat adverſùs hoſtes auxilium Dei.

DEus, in nómine tuo ſalvum me fac, * & in virtúte tua júdica me.

Deus, exáudi oratiónem meam, * aúribus pércipe verba oris mei:

Quóniam aliéni inſurrexérunt advérsùm me, & fortes quæſiérunt ánimam meam, * & non propoſuérunt Deum ante conſpéctum ſuum.

Ecce enim Deus ádjuvat me, * & Dóminus ſuſcéptor eſt ánimæ meæ.

Avérte mala inimícis meis, * & in veritáte tua diſpérde illos.

Voluntárie ſacrificábo tibi, * & confitébor nómini

tuo, Dómine, quóniam bonum eſt.

Quóniam ex omni tribulatióne eripuíſti me; * & ſuper inimícos meos deſpéxit óculus meus.

Ant. Confitébor nómini tuo, Dómine, quóniam bonum eſt. *v.* 8.

Ant. 1. *a.* Ad Deum clamávi.

PSALMUS 54.

Juſtus, premente timore, morte & amicis proditoribus, meliorem amicum Deum invocat & ſperat.

EXaudi, Deus, oratiónem meam, & ne deſpéxeris deprecatiónem meam: * inténde mihi, & exaúdi me.

Contriſtátus ſum in exercitatióne mea, * & conturbátus ſum à voce inimíci, & à tribulatióne peccatóris.

Quóniam declinavérunt in me iniquitátes; * & in ira moléſti erant mihi.

Cor meum conturbátum eſt in me, * & formído mortis cécidit ſuper me.

Timor & tremor venérunt ſuper me; * & contexérunt me ténebræ.

Et dixi: Quis dabit mihi pennas ſicut colúmbæ? * & volábo, & requiéſcam.

Ecce elongávi fúgiens, * & manſi in ſolitúdine.

Expectábam eum qui ſalvum me fecit à puſillanimitáte ſpíritûs, * & tempeſtáte.

Præcípita, Dómine, dívide linguas eórum; * quóniam vidi iniquitát[...] contradictiónem in c[...]

Die ac nocte circú[...] eam ſuper muros ej[...] quitas; * & labor in[...] ejus, & injuſtítia;

Et non defécit de[...] ejus * uſúra, & do[...]

Quóniam ſi inimíc[...] maledixíſſet mihi, *[...] nuíſſem útique;

Et ſi is qui óderat [...] per me magna locút[...] ſet, * abſcondíſſem [...] ſitan ab eo.

Tu verò, homo [...] mis, * dux meus, & [...] meus.

Qui ſimul mecum [...] capiébas cibos; * in [...] Dei ambulávimus cu[...] ſénſu.

Véniat mors ſuper i[...] & deſcéndant in inf[...] vivéntes:

Quóniam nequítiæ [...] bitáculis eórum, * in [...] eórum.

Ego autem ad Deu[...] mávi; * & Dóminus [...] bit me.

Ant. Ad Deum cla[...] & Dóminus ſalvábi[...] *v.* 17.

Ant. 8. G. Jacta.

Diviſio PSALMI [...]

VEſpere, & manè, [...] rídie narrábo, & a[...] tiábo; * & exaúdiet [...] meam.

Rédimet in pace ár[...] meam ab his qui app[...] quant mihi; * quónia[...] ter multos erant mec[...]

Exaúdiet Deus, & humiliábit illos, * qui eſt ante ſécula.

Non enim eſt illis commutário, & non timuérunt Deum: * exténdit manum ſuam in retribuéndo.

Contaminavérunt teſtaméntum ejus, divíſi ſunt ab ira vultûs ejus, * & appropinquávit cor illíus.

Mollíti ſunt ſermónes ejus ſuper óleum, * & ipſi ſunt jácula.

Jacta ſuper Dóminum curam tuam, & ipſe te enútriet: * non dabit in ætérnum fluctuatiónem juſto.

Tu verò, Deus, dedúces eos * in púteum intéritûs.

Viri ſánguinum, & dolóſi non dimidiábunt dies ſuos: * ego autem ſperábo in te, Dómine.

Ant. Jacta ſuper Dóminum curam tuam, & ipſe te enútriet. *v.* 23.

Ant. 8. G. Non eſt ſanctus.

C A N T I C U M *Annæ*.
1. *Reg.* 2. 1. *ad* 10.

Vitæ & proſperitatis arbitro potenti & ſancto Deo Canticum.

EXultávit cor meum in Dómino, * & exaltátum eſt cornu meum in Deo meo.

Dilatátum eſt os meum ſuper inimícos meos; * quia lætáta ſum in ſalutári tuo.

Non eſt ſanctus, ut eſt Dóminus; neque enim eſt álius extra te; * & non eſt fortis ſicut Deus noſter.

Nolíte multiplicáre loqui ſublímia, * gloriántes.

Recédant vétera de ore veſtro; quia Deus ſcientiárum Dóminus eſt, * & ipſi præparántur cogitatiónes.

Arcus fórtium ſuperátus eſt; * & infirmi accíncti ſunt róbore.

Repléti priùs, pro pánibus ſe locavérunt; * & famélici ſaturáti ſunt,

Donec ſtérilis péperit plúrimos; * & quæ multos habébat fílios, infirmáta eſt.

Dóminus mortíficat, & vivíficat, * dedúcit ad ínferos, & redúcit.

Dóminus páuperem facit, & ditat; * humíliat & súblevat.

Súſcitat de púlvere egénum, * & de ſtércore élevat páuperem,

Ut ſédeat cum príncipibus, * & ſóliũ glóriæ téneat.

Dómini enim ſunt cárdines terræ, * & póſuit ſuper eos orbem.

Pedes ſanctórum ſuórum ſervábit, & ímpii in ténebris conticéſcent; * quia non in fortitúdine ſua roborábitur vir.

Dóminum formidábunt adverſárii ejus, * & ſuper ipſos in cœlis tonábit.

Dóminus judicábit fines terræ, * & dabit impérium regi ſuo, & ſublimábit cornu chriſti ſui.

Ant. Non eſt ſanctus, ut eſt Dóminus; neque enim eſt álius extra te. *v.* 3.

[*In Feſtis, loco ſuperioris Cantici, dicitur ſequens* Canticum. *Tob.* 13. 1. *ad* 10.

Adeptâ libertate cantat Eccleſia Deum ſalvantem: & hoſtibus, ſi reſipiſcant, ſpondet miſericordem.

MAgnus es, Dómine, in ætérnum, * & in ómnia ſǽcula regnum tuum:

Quóniam tu flagéllas, & ſalvas: dedúcis ad ínferos, & redúcis: * & non eſt qui effúgiat manum tuam.

Confitémini Dómino, fílii Iſraël, * & in conſpéctu géntium laudáte eum:

Quóniam ídeò diſpérſit vos inter gentes, quæ ignórant eum, * ut vos enarrétis mirabília ejus,

Et faciátis ſcire eos: * quia non eſt álius Deus omnípotens præter eum.

Ipſe caſtigávit nos propter iniquitátes noſtras: * & ipſe ſalvábit nos propter miſericórdiam ſuam.

Aſpícite ergo quæ fecit nobíſcum, & cum timóre & tremóre confitémini illi: * Regémque ſeculórum exaltáte in opéribus veſtris.

Ego autem in terra captivitátis meæ confitébor illi; * quóniam oſténdit majeſtátem ſuam in gentem peccatrícem.

Convertímini ítaque, peccatóres, & fácite juſtítiam coram Deo, * credéntes quòd fáciat vobíſcum miſericórdiam ſuam.

Ego autem, & áni[...] mea, * in eo lætábimur.

Benedícite Dóminum, [...]nes elécti ejus: * ágite [...] lætítiæ, & confitémini illi[...]

Ant. 7. a. Laudáte e[...]

Psalmus *Laudum* 15[...]

Laudandus omnimodè D[...]

LAudáte Dóminum [...] ſanctis ejus; * lau[...] eum in firmaménto virt[...] ejus.

Laudáte eum in virtúti[...] ejus; * laudáte eum ſec[...] dùm multitúdinem ma[...]túdinis ejus.

Laudáte eum in ſono [...]bæ; * laudáte eum in p[...]tério & cíthara.

Laudáte eum in tymp[...] & choro; * laudáte eu[...] chordis & órgano.

Laudáte eum in cymb[...] beneſonántibus, laudát[...] in cymbalis jubilatióni[...] omnis ſpíritus laudet Dó[...]num.

Ant. Laudáte eum in [...]tútibus ejus. *℣.* 2.

Capitulum. *Gal.* 6. 9.

BOnum faciéntes, no[...]ficiámus: témpore e[...] ſuo metémus non defici[...]tes. Ergo dum tempus h[...]mus, operémur bonum omnes, máximè autem doméſticos fídei.

Hymnus. *Beſnau[...]*

AUrora lucem [...] vehit,
Cedant tenébræ lúmini
Lucis novæ dilúculum
Nos ad precándum cón[...]cat.

SUPREMA, Chriſte, cláritas,
Beáta ſpes mortálium,
Fac luce totâ córdibus
Se prodat alma véritas.

TE mens anhélans ámbiat,
Credens colat, ſperans amet;
Et juncta cœli cœtibus,
Laudáre nunquam déſinat.

DEO Patri ſit glória,
Ejúſque ſoli Fílio,
Tibíque, ſancte-Spíritus,
In ſempitérna ſécula.
Amen.

℣. Exultábo manè miſericórdiam tuam; ℟. Quia factus es ſuſcéptor meus. *Pſ*, 58. 17. 19.

Ad Benedíctus, *Ant.* 7. a. Eréxit cornu ſalútis nobis, in domo David púeri ſui. *Luc.* 1. 69.

AD PRIMAM.

Poſt Epiph. Ant. 3. g. Clamábo.

PSALMUS 55.

Anima afflicta Deum amicum invocat, & deſpicit hominem hoſtem.

MIſerére meî, Deus, quóniam conculcávit me homo: * totâ die impúgnans tribulávit me.

Conculcavérunt me inimíci mei totâ die; * quóniam multi bellántes advérſùm me.

Ab altitúdine diéi timébo: * ego verò in te ſperabo.

In Deo laudábo ſermónes meos, in Deo ſperávi: * non timébo quid fáciat mihi caro.

Totâ die verba mea execrabántur; * advérſùm me omnes cogitatiónes eórum in malum.

Inhabitábunt, & abſcóndent: * ipſi calcáneum meum obſervábunt.

Sicut ſuſtinuérunt ánimam meam, pro níhilo ſalvos fácies illos: * in ira pópulos confrínges.

Deus, vitam meam annuntiávi tibi; * poſuíſti lácrymas meas in conſpéctu tuo, ſicut & in promiſſióne tua.

Tunc converténtur inimíci mei retrórsùm: * in quacúmque die invocávero te, ecce cognóvi quóniam Deus meus es.

In Deo laudábo verbum, in Dómino laudábo ſermónem: * in Deo ſperávi, non timébo quid fáciat mihi homo.

In me ſunt, Deus, vota tua, quæ reddam, * laudatiónes tibi.

Quóniam eripuíſti ánimam meam de morte, & pedes meos de lapſu; * ut pláceam coram Deo in lúmine vivéntium.

PSALMUS 56.

Juſtus in extremis Altiſſimum fidenter invocat.

MIſerére meî, Deus, miſerére meî; * quóniam in te confídit ánima mea;

Et in umbra alárum tuá-rum ſperábo * donec trán-ſeat iníquitas.

Clamábo ad Deum altíſſi-mum, * Deum qui benefé-cit mihi.

Miſit de cœlo, & liberá-vit me; * dedit in oppró-brium conculcántes me.

Miſit Deus miſericórdiam ſuam, & veritátem ſuam, * & erípuit ánimam meam de médio catulórum leónum; dormívi conturbátus.

Fílii hóminum, dentes eó-rum arma & ſagíttæ; * & lingua eórum gládius acú-tus.

Exaltáre ſuper cœlos, Deus; * & in omnem ter-ram glória tua.

Láqueum paravérunt pé-dibus meis, * & incurvavé-runt ánimam meam.

Fodérunt ante fáciem meam fóveam, * & inci-dérunt in eam.

Parátum cor meum, Deus, parátum cor meum; * cantábo, & pſalmum di-cam.

Exúrge, glória mea, exúrge, pſaltérium & cítha-ra; * exúrgam dilúculo.

Confitébor tibi in pópu-lis, Dómine, * & pſalmum dicam tibi in géntibus.

Quóniam magnificáta eſt uſque ad cœlos miſericór-dia tua, * & uſque ad nubes véritas tua.

Exaltáre ſuper cœlos, Deus; * & ſuper omnem terram glória tua.

PSALMUS 57.

Gravis in malos objurg[illegible] & prædictio inſtantis [illegible] rum miſeriæ.

SI verè útique juſtítiar[illegible] químini, * recta judi[illegible] fílii hóminum.

Etenim in corde iniq[illegible] tes operámini in terra, * juſtítias manus veſtræ [illegible] cinnant.

Alienáti ſunt peccató[illegible] vulva, erravérunt ab [illegible] ro; * locúti ſunt falſa.

Furor illis ſecúndùm [illegible] litúdinem ſerpéntis; * [illegible] áſpidis ſurdæ, & obturá[illegible] aures ſuas;

Quæ non exaúdiet vo[illegible] incantántium, * & ven[illegible] incantántis ſapiénter.

Deus cónteret dentes [illegible] rum in ore ipſórum; * [illegible] las leónum confrínget [illegible] minus.

Ad níhilum devénient [illegible] quam aqua decúrrens [illegible] inténdit arcum ſuum, d[illegible] infirméntur.

Sicut cera quæ fluit, a[illegible] réntur: * ſupercécidit ig[illegible] & non vidérunt ſolem.

Priúſquàm intellíge[illegible] ſpinæ veſtræ rhamnun[illegible] ſicut vivéntes, ſic in ira [illegible] ſórbet eos.

Lætábitur juſtus, cùr[illegible] derit vindíctam; * m[illegible] ſuas lavábit in ſánguine [illegible] catóris.

Et dicet homo, Si út[illegible] eſt fructus juſto, * útiq[illegible] Deus júdicans eos in te[illegible]

Poſt Epiph. Ant. Cl[illegible]

bo ad Deum altíſſimum; Deum qui benefécit mihi. *Pſ.* 56. 3.

ADTERTIAM.

Poſt Epiph. Ant. 8. G. Deus meus.

PSALMUS 58.

Orat juſtus hoſtibus, non mortem quæ deſtruit, ſed ignominiam quæ inſtruit; ſibi verò ſalutem & Deo gloriam.

ERípe me de inimícis meis, Deus meus, * & ab inſurgéntibus in me líbera me.

Eripe me de operántibus iniquitátem, * & de viris ſánguinum ſalva me.

Quia ecce cepérunt ánimam meam, * irruérunt in me fortes.

Neque iníquitas mea, neque peccátum meum, Dómine: * ſine iniquitáte cucúrri, & diréxi.

Exúrge in occúrſum meũ, & vide: * & tu, Dómine Deus virtútum, Deus Iſraël

Intende ad viſitándas omnes gentes; * non miſereáris ómnibus qui operántur iniquitátem.

Converténtur ad véſperam, & famem patiéntur ut canes, * & circuíbunt civitátem.

Ecce loquéntur in ore ſuo, & gládius in lábiis eórum; * quóniam quis audívit?

Et tu, Dómine, deridébis eos: * ad níhilum dedúces omnes gentes.

Diviſio PSALMI 58.

FOrtitúdinem meam ad te cuſtódiam, quia Deus ſuſcéptor meus es: * Deus meus, miſericórdia ejus prævéniet me.

Deus oſténdet mihi ſuper inimícos meos, ne occídas eos: * nequándo obliviſcántur pópuli mei.

Diſpérge illos in virtúte tua, * & depóne eos protéctor meus, Dómine.

Delíctum oris eórum, ſermónem labiórum ipſórum; * & comprehendántur in ſupérbia ſua;

Et de execratióne & mendácio annuntiabúntur in conſummatióne, * in ira conſummatiónis, & non erunt.

Et ſcient, quia Deus dominabitur Jacob, * & fínium terræ.

Converténtur ad véſperam, & famem patiéntur ut canes, * & circuíbunt civitátem.

Ipſi diſpergéntur ad manducándum; * ſi verò non fúerint ſaturáti, & murmurábunt.

Ego autem cantábo fortitúdinem tuam, * & exultábo manè miſericórdiam tuam;

Quia factus es ſuſcéptor meus & refúgium meum * in die tribulatiónis meæ.

Adjútor meus, tibi pſallam, quia Deus ſuſcéptor meus es, * Deus meus miſericórdia mea.

PSALMUS 59.

Eccleſiæ afflictæ flebilis querimonia, & invocatio divini auxilii.

DEus, repuliſti nos, & deſtruxiſti nos: * irátus es, & miſértus es nobis.

Commovíſti terram, & conturbáſti eam: * ſana contritiónes ejus, quia commóta eſt.

Oſtendíſti pópulo tuo dura; * potáſti nos vino compunctiónis.

Dedíſti metuéntibus te ſignificatiónem; * ut fúgiant à fácie arcûs,

Ut liberéntur dilécti tui: * ſalvum fac déxterâ tuâ, & exaúdi me.

Deus locútus eſt in ſancto ſuo; * Lætábor & partíbor Síchimam, & convállem tabernaculórum metíbor.

Meus eſt Gálaad, & meus eſt Manáſſes, * & Ephraïm fortitúdo cápitis mei;

Juda rex meus, * Moab olla ſpei meæ.

In Idumæam exténdam calceaméntum meum, * mihi alienígenæ ſúbditi ſunt.

Quis dedúcet me in civitátem munítam? * quis dedúcet me uſque in Idumæam?

Nonne tu, Deus, qui repulíſti nos; * & non egrediéris, Deus, in virtútibus noſtris?

Da nobis auxílium de tribulatióne, * quia vana ſalus hóminis.

In Deo faciémus virtútem, * & ipſe ad níhilum dedúcet tribulántes nos.

Poſt Epiph. Ant. Deus meus, miſericórdia ejus prævéniet me. *Pſ.* 58. 11.

AD SEXTAM.

Poſt Epiph. Ant. 3. *g.* Prótegar.

PSALMUS 60.

Juſtus ab inimicis liberatus: Chriſti regnum æternum.

EXaúdi, Deus, deprecatiónem meam: * inténde oratióni meæ.

A finibus terræ ad te clamávi, dum anxiarétur cor meum, * in petra exaltáſti me.

Deduxíſti me, quia factus es ſpes mea, * turris fortitúdinis à fácie inimíci.

Inhabitábo in tabernáculo tuo in ſécula, * prótegar in velaménto alárum tuárum.

Quóniam tu, Deus meus, exaudíſti oratiónem meam, * dedíſti hereditátem timéntibus nomen tuum.

Dies ſuper dies regis adjícies, * annos ejus uſque in diem generatiónis & generatiónis.

Pérmanet in ætérnum in conſpéctu Dei: * miſericórdiam & veritátem ejus quis requíret?

Sic pſalmum dicam nómini tuo in ſéculum ſéculi, * ut reddam vota mea de die in diem.

PSALMUS 61.

Tutus quem Deus protegit: impiis malitia & divitiæ; Deo miſericordia & poteſtas.

NOnne Deo ſubjécta erit ánima mea? * ab ipſo enim ſalutáre meum.

Nam & ipſe Deus meus, & ſalutáris meus, ſuſcéptor meus; * non movébor ámpliùs.

Quoúſque irrúitis in hóminem? * interficitis univérſi vos, tanquam parieti inclináto, & macériæ depúlſæ?

Verùmtamen prétium meũ cogitavérunt repéllere, cucúrri in ſiti: * ore ſuo benedicébant, & corde ſuo maledicébant.

Verùmtamen Deo ſubjécta eſto, ánima mea; * quóniam ab ipſo patiéntia mea.

Quia ipſe Deus meus, & ſalvátor meus, * adjútor meus, non emigrábo.

In Deo ſalutáre meum, & glória mea; * Deus auxílii mei, & ſpes mea in Deo eſt.

Speráte in eo, omnis congregátio pópuli, effúndite coram illo corda veſtra: * Deus adjútor noſter in ætérnum.

Verùmtamen vani filii hóminum, mendáces filii hóminum in ſtatéris, * ut decípiant ipſi de vanitáte in idípſum.

Nolíte ſperáre in iniquitáte, & rapínas nolíte concupíſcere: * divítiæ ſi áffluant, nolíte cor appónere.

Semel locútus eſt Deus, duo hæc audívi; quia potéſtas Dei eſt, & tibi, Dómine, miſericórdia; * quia tu reddes unicuíque juxta ópera ſua.

PSALMUS 63.

Oratio urgente calumnia: infirmabitur malitia, juſtus lætabitur, & exaltabitur veritas.

EXaúdi, Deus, oratiónem meam, cùm déprecor: * à timóre inimíci éripe ánimam meam.

Protexíſti me à convéntu malignántium, * à multitúdine operántium iniquitátem.

Quia exacuérunt ut gládium linguas ſuas; * intendérunt arcum, rem amáram, ut ſagíttent in occúltis immaculátum.

Súbitò ſagittábunt eum, & non timébunt: * firmavérunt ſibi ſermónem nequam.

Narravérunt ut abſcónderent láqueos: * dixérunt: Quis vidébit eos?

Scrutáti ſunt iniquitátes; * defecérunt ſcrutántes ſcrutínio.

Accédet homo ad cor altum; * & exaltábitur Deus.

Sagíttæ parvulórum factæ ſunt plagæ eórum; * & infirmátæ ſunt contra eos linguæ eórum.

Conturbáti ſunt omnes

qui vidébant eos, * & tímuit omnis homo.

Et annuntiavérunt ópera Dei, * & facta ejus intellexérunt.

Lætábitur juſtus in Dómino, & ſperábit in eo: * & laudabúntur omnes recti corde.

Poſt Epiph. Ant. Prótegar in velaménto alárum tuárum, Dómine. *Pſ.* 60. 4.

AD NONAM.

Poſt Epiph. Ant. 4. E. Omnis terra.

PSALMUS 64.

Suſpirat ad patriam felicem exul anima.

TE decet hymnus, Deus, in Sion; * & tibi reddétur votum in Jerúſalem.

Exaúdi oratiónem meã; * ad te omnis caro véniet.

Verba iniquórum prævaluérunt ſuper nos; * & impietátibus noſtris tu propitiáberis.

Beátus quem elegíſti, & aſſumpsíſti; * inhabitábit in átriis tuis.

Replébimur in bonis domûs tuæ: * ſanctum eſt templum tuum, mirábile in æquitáte.

Exaúdi nos, Deus ſalutáris noſter, * ſpes ómnium fínium terræ, & in mari longè.

Præparans montes in virtúte tua, accínctus poténtiâ: * qui contúrbas profúndum maris, ſonum fluctuum ejus.

Turbabúntur gentes, timébunt qui hábitant minos à ſignis tuis: * tus matutíni & véſperæ lectábis.

Viſitáſti terram, & briáſti eam; * multiplic locupletáre eam.

Flumen Dei replétum aquis: * paráſti cibum i rum, quóniam ita eſt p parátio ejus.

Rivos ejus inébria, n típlica genímina ejus; * ſtillicídiis ejus lætábitur minans.

Benedíces corónæ a benignitátis tuæ; * & c pi tui replebúntur ubert

Pinguéſcent ſpecióſa ſérti, * & exultatióne cc accingéntur.

Indúti ſunt aríetes óvi & valles abundábunt 1 ménto: * clamábunt, nim hymnum dicent.

PSALMUS 65.

Juſtus periculis ereptus brat ſervatorem Deu

JUbiláte Deo, omnis ra, pſalmum dícite mini ejus, * date glór laudi ejus.

Dícite Deo: Quam te bília ſunt ópera tua, mine! * in multitúdine túris tuæ mentiéntur inimíci tui.

Omnis terra adóret te pſallat tibi, * pſalmum cat nómini tuo.

Veníte, & vidéte ó

Dei : * terríbilis in consíliis ſuper filios hóminum.

Qui convértit mare in áridam ; in flúmine pertransíbunt pede : * ibi lætábimur in ipſo.

Qui dominátur in virtúte ſua in ætérnum ; óculi ejus ſuper gentes reſpíciunt : * qui exáſperant, non exaltέntur in ſemetipſis.

Benedícite, gentes, Deum noſtrum, * & audítam fácite vocem laudis ejus ;

Qui póſuit ánimam meam ad vitam, * & non dedit in commotiónem pedes meos.

Quóniam probáſti nos, Deus ; * igne nos examináſti, ſicut examinátur argéntum.

Induxíſti nos in láqueum, poſuíſti tribulatiónes in dorſo noſtro, * impoſuíſti hómines ſuper cápita noſtra.

Transívimus per ignem & aquam, * & eduxíſti nos in refrigérium.

Introíbo in domum tuam in holocaúſtis ; * reddam tibi vota mea, quæ diſtinxérunt labia mea :

Et locútum eſt os meum * in tribulatióne mea.

Holocaúſta medulláta óſferam tibi cum incénſo aríetum, * óſferam tibi boves cum hircis.

Veníte, audíte, & narrábo, omnes qui timétis Deum, * quanta fecit ánimæ meæ.

Ad ipſum ore meo clamávi, * & exaltávi ſub lingua mea.

Iniquitátem ſi aſpéxi in corde meo, * non exaúdiet Dóminus.

Proptéreà exaudívit Deus, * & atténdit voci deprecatiónis meæ.

Benedíctus Deus, * qui non amóvit oratiónem meã, & miſericórdiam ſuam à me.

P S A L M U S 66.

Petit anima ut Deus ab omnibus cognoſcatur & laudetur.

DEus miſereátur noſtrî, & benedícat nobis : * illúminet vultum ſuum ſuper nos, & miſereátur noſtrî,

Ut cognoſcámus in terra viam tuam, * in ómnibus géntibus ſalutáre tuum.

Confiteántur tibi pópuli, Deus, * confiteántur tibi pópuli omnes.

Læténtur & exúltent gentes ; * quóniam júdicas pópulos in æquitáte, & gentes in terra dírigis.

Confiteántur tibi pópuli, Deus, confiteántur tibi pópuli omnes : * terra dedit fructum ſuum.

Benedícat nos Deus, Deus noſter, benedícat nos Deus : * & métuant eum omnes fines terræ.

Poſt Epiph. Ant. Omnis terra adóret te, & pſallat tibi, pſalmum dicat nómini tuo. *Pſ.* 65. 3.

AD VESPERAS.

Ant. 7. a. Niſi Dóminus.

PSALMUS 126.

Vani labores, quibus non favet Deus.

NIſi Dóminus ædificáverit domum, * in vanum laboravérunt qui ædíficant eam.

Niſi Dóminus cuſtodíerit civitátem, * fruſtrà vígilat qui cuſtódit eam.

Vanum eſt vobis ante lucem ſúrgere:* ſúrgite, poſtquàm ſedéritis, qui manducátis panem dolóris.

Cùm déderit diléctis ſuis ſomnum, * ecce heréditas Dómini, fílii; merces, fructus ventris.

Sicut ſagíttæ in manu poténtis, * ita fílii excuſſórum.

Beátus vir qui implévit deſidérium ſuum ex ipſis; * non confundétur, cum loquétur inimícis ſuis in porta.

Ant. Niſi Dóminus cuſtodíerit civitátem, fruſtrà vígilat qui cuſtódit eam. *v.* 2.

Ant. 2. D. Beáti omnes.

PSALMUS 127.

Cuncta proſpera timentibus Dominum.

BEáti omnes qui timent Dóminum, * qui ámbulant in viis ejus.

Labóres mánuum tuárum quia manducábis, * beátus es, & bene tibi erit.

Uxor tua ſicut vitis abúndans, * in latéribus domûs tuæ.

Fílii tui ſicut novéllæ olivárum, * in circúitu menſæ tuæ:

Ecce ſic benedicétur homo * qui timet Dóminum.

Benedícat tibi Dóminus ex Sion; * & vídeas bona Jerúſalem ómnibus diébus vitæ tuæ.

Et vídeas fílios filiórum tuórum; * pacem ſuper Iſraël.

Ant. Beáti omnes qui timent Dóminum. *v.* 1.

Ant. 8. c. Confundántur.

PSALMUS 128.

Chriſti, juſtorum & Eccleſiæ prælia: infortunia peccatorum.

SÆpè expugnavérunt me à juventúte mea, * dicat nunc Iſraël,

Sæpè expugnavérunt me à juventúte mea, * étenim non potuérunt mihi,

Supra dorſum meum fabricavérunt peccatóres, * prolongavérunt iniquitátem ſuam.

Dóminus juſtus concídit cervíces peccatórum: * confundántur & convertántur retrórsùm omnes qui odérunt Sion.

Fiant ſicut fœnum tectórum, * quod, priúſquàm evellátur, exáruit;

De quo non implévit manum ſuam qui metit, * & ſinum ſuum qui manípulos cólligit:

Et non dixérunt qui præ-

teríbant: Benedíctio Dómini ſuper vos, * benedíximus vobis in nómine Dómini.

Ant. Confundántur & convertántur retrórsùm omnes qui odérunt Sion. *v.* 5.

Ant. 2. *D.* Sperávit.

PSALMUS 129.

Oratio pœnitentis à Deo miſericordiam implorantis & ſperantis.

DE profúndis clamávi ad te, Dómine; * Dómine, exaúdi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendéntes * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes obſervāveris, Dómine, * Dómine, quis ſuſtinébit?

Quia apud te propitiátio eſt: * & propter legem tuam ſuſtínui te, Dómine.

Suſtínuit ánima mea in verbo ejus; * ſperávit ánima mea in Dómino.

A cuſtódia matutína uſque ad noctem * ſperet Iſraël in Dómino;

Quia apud Dóminum miſericórdia, * & copióſa apud eum redémptio:

Et ipſe rédimet Iſraël * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Ant Sperávit ánima mea in Dómino *v.* 5.

Ant. 1. *a.* Speret.

PSALMUS 130.

Timeat ſuperbus, humili ſit ſpes.

DOmine, non eſt exaltátum cor meum, * neque eláti ſunt óculi mei;

Neque ambulávi in magnis, * neque in mirabílibus ſuper me.

Si non humíliter ſentiébam, * ſed exaltávi ánimam meam.

Sicut ablactátus eſt ſuper matre ſua, * ita retribútio in ánima mea.

Speret Iſraël in Dómino * ex hoc nunc & uſque in ſéculum.

Ant. Speret Iſraël in Dómino. *v.* 5.

CAPITULUM. 2. *Theſſ.* 3. 5.

DOminus dírigat corda veſtra in caritáte Dei, & patiéntia Chriſti.

HYMNUS. *Beſnault.*

O QUAM poténti dexterâ
Orbes poli, quos cóndidit,
Deus tuétur & movet,
Mirus labóris ártifex!

EFFUSA cœlo sídera,
Autóris ad nutum ſui
Statis agúntur cúrſibus,
Menſes & annos dírigunt.

HÆC qui creávit lúmina,
Quàm lucet ille ſpléndidus!
Qui tanta dona cóntulit,
Quàm dignus ille díligi!

DEO Patri ſit glória,
Ejúſque ſoli Fílio,
Tibíque, ſancte-Spíritus,
In ſempitérna ſécula. Amen.

℣. A cuſtódia matutína uſque ad noctem ſperet Iſraël in Dómino; ℟. Quia apud Dóminum miſericórdia. *Pſ.* 129. 6. 7.

Ad Magníficat, *Ant.* 8. G. * Miſericórdia ejus à progénie in progénies timéntibus eum. *Luc.* 1. 50.

FERIA QUINTA.

AD OFFICIUM NOCT.

Invitatorium, Non repéllet Dóminus plebem ſuam : * Veníte, adorémus. *Pſ.* 94. 6.

Pſalmus, Veníte. 2.

HYMNUS. *Beſnault.*

DUM noctis umbræ cóntegunt
Rerum colóres ómnium,
Nos ante te proſtérnimur,
Qui cuncta ſolus pérſpicis.

TU prima vota ſúſcipe,
Et noctis in ſiléntio
Te proſequámur aúſpice
Quæ te juvánte cœpimus.

AUFER procul piácula,
Sordéſque mentis áblue,
Largíre, Chriſte, grátiam
Quæ munda ſervet péctora.

DEO Patri ſit glória,
Ejúſque ſoli Fílio,
Tibíque, ſancte-Spíritus,
In ſempitérna ſécula.
Amen.

PRO I. NOCTURNO.

Ant. 3. c. Date glóriam Deo.

PSALMUS 67.

Carmen triumphale Chriſto victori ; ab ipſo poſtulat anima fortitudinem & pacem.

EXúrgat Deus, & diſſipéntur inimíci ejus ; * & fúgiant qui odérunt eum, à fácie ejus :

Sicut déficit fumus, defíciant : * ſicut fluit cera à fácie ignis, ſic péreant peccatóres à fácie Dei.

Et juſti epuléntur
exúltent in conſpéctu I
& delectentur in lætitia
Cantáte Deo, pſal
dícite nómini ejus : *
fácite ei qui aſcéndit
occáſum, Dóminus n
illi.

Exultáte in conſ
ejus ; * turbabúntur à
ejus, patris orphanór
& júdicis viduárum.

Deus in loco ſancto ſ
Deus, qui inhabitáre
unius moris in domo.

Qui edúcit vinctos i
titúdine, * ſimíliter e
exáſperant, qui hábita
ſepúlcris.

Deus, cùm egrederé
conſpéctu pópuli tui, *
pertransíres in deſérto,

Terra mota eſt, ét
cœli diſtillavérunt à
Dei Sínaï, * à fácie D
raël.

Plúviam voluntária
gregábis, Deus, here
tuæ ; * & infirmáta eſt
verò perfecíſti eam.

Animália tua habitá
in ea ; * paráſti in dulc
tua paúperi, Deus.

Dóminus dabit ve
evangelizántibus * vi
multâ.

Rex virtútum dilécti
lécti ; * & ſpeciéi dom
vídere ſpólia.

Si dormiátis inter m
cleros, * pennæ colú
deargentátæ, & poſter
dorſi ejus in pallóre au

Dum diſcérnit cœléſti

ges ſuper eam, * nive dealbabúntur in Selmon.

Diviſio Psalmi 67.

MOns Dei, mons pinguis; * mons coagulátus, mons pinguis:

Ut quid ſuſpicámini montes coagulátos? * mons in quo beneplácitum eſt Deo habitáre in eo, étenim Dóminus habitábit in finem.

Currus Dei decem míllibus múltiplex, míllia lætántium: * Dóminus in eis in Sina, in ſancto.

Aſcendiſti in altum, cepíſti captivitátem; * accepíſti dona in homínibus.

Etenim non credéntes * inhabitáreDóminum Deum.

Benedíctus Dóminus die quotídie: * próſperum iter fáciet nobis Deus ſalutárium noſtrórum.

Deus noſter, Deus ſalvos faciéndi; * & Dómini Dómini éxitus mortis.

Verúmtamen Deus confrínget cápita inimicórum ſuórum; * vérticem capílli perambulántium in delíctis ſuis.

Dixit Dóminus: Ex Baſan convértam, * convértam in profúndum maris;

Ut intingátur pes tuus in ſánguine, * lingua canum tuórum ex inimícis ab ipſo.

Vidérunt ingréſſus tuos, Deus, * ingreſſus Dei mei, Regis mei qui eſt in ſancto.

Prævenérunt príncipes conjúncti pſalléntibus, * in médio juvenculárum tympaniſtriárum.

Altera diviſio Psalmi 67.

IN eccléſiis benedícite Deo, * Dómino de fóntibus Iſraël.

Ibi Bénjamin adoleſcéntulus * in mentis excéſſu.

Príncipes Juda duces eórum; * príncipes Zabúlon, príncipes Néphthali.

Manda, Deus, virtúti tuæ; * confírma hoc, Deus, quod operátus es in nobis.

A templo tuo in Jerúſalem, * tibi ófferent reges múnera.

Increpa feras arúndinis, congregátio taurórum in vaccis populórum, * ut exclúdant eos qui probáti ſunt argénto.

Díſſipa gentes quæ bella volunt. * Vénient legáti ex Ægypto, Æthiópia prævéniet manus ejus Deo.

Regna terræ, cantáte Deo, * pſállite Dómino, pſállite Deo.

Qui aſcéndit ſuper cœlum cœli ad Orientem, * ecce dabit voci ſuæ vocem virtútis.

Date glóriam Deo; * ſuper Iſraël magnificéntia ejus, & virtus ejus in núbibus.

Mirábilis Deus in ſanctis ſuis, Deus Iſraël ipſe dabit virtútem & fortitúdinem plebi ſuæ: * benedíctus Deus.

Ant. Date glóriam Deo; ſuper Iſraël magnificéntia ejus. *v.* 35.

PRO II. NOCTURNO.

Ant. 1. a. Quærite Deum.

PSALMUS 68.

Orantis juſti agonia, dolores & opprobria. Salutem à Deo vocat & ſperat.

SAlvum me fac, Deus, * quóniã intravérunt aquæ uſque ad ánimam meam.

Infixus ſum in limo profúndi, * & non eſt ſubſtántia.

Veni in altitúdinem maris, * & tempéſtas demérſit me.

Laborávi clamans, raucæ factæ ſunt fauces meæ: * defecérunt óculi mei, dum ſpero in Deum meum.

Multiplicáti ſunt ſuper capíllos cápitis mei, * qui odérunt me gratìs.

Confortáti ſunt qui perſecúti ſunt me inimíci mei injúſtè; * quæ non rápui, tunc exolvébam.

Deus tu ſcis inſipiéntiam meam, * & delícta mea à te non ſunt abſcóndita.

Non erubéſcant in me qui expéctant te, Dómine, * Dómine virtútum.

Non confundántur ſuper me, * qui quærunt te, Deus Iſraël.

Quóniam propter te ſuſtínui oppróbrium, * opéruit confúſio fáciem meam.

Extráneus factus ſum frátribus meis, * & peregrínus fíliis matris meæ.

Quóniam zelus domû comédit me, * & oppr exprobrántium tibi ce runt ſuper me.

Et opérui in jejúnio mam meam, * & fa eſt in oppróbrium mihi

Et pósui veſtimé meum cilícium, * & f ſum illis in parábolam

Advérsùm me loque tur qui ſedébant in por & in me pſallébant qu bébant vinum.

Ego verò oratiónem m ad te, Dómine: * ter beneplácití, Deus.

In multitúdine miſeri diæ tuæ exaúdi me, * ir ritáte ſalútis tuæ.

Eripe me de luto, ut infigar: * líbera me a qui odérunt me, & de fúndis aquárum.

Non me demérgat t péſtas aquæ, neque ab beat me profúndum, * que úrgeat ſuper me pú os ſuum.

Diviſio PSALMI 68.

EXaúdi me, Dómi quóniam benígna miſericórdia tua; * ſe dùm multitúdinem miſ tiónum tuárum réſpic me.

Et ne avértas fáciem t à púero tuo; * quón tríbulor, velóciter ex me.

Inténde ánimæ meæ líbera eam; * propter in cos meos éripe me.

Tu ſcis impropérium m

& confuſiónem meam, * & reveréntiam meam.

In conſpéctu tuo ſunt omnes qui tríbulant me: * impropérium expectávit cor meum, & miſériam.

Et ſuſtínui qui ſimul contriſtarétur, & non fuit; * & qui conſolarétur, & non invéni.

Et dedérunt in eſcam meam fel, * & in ſiti mea potavérunt me acéto.

Fiat menſa eórum coram ipſis in láqueum, * & in retributiónes, & in ſcándalum.

Obſcuréntur óculi eórum ne vídeant, * & dorſum eórum ſemper incúrva.

Effúnde ſuper eos iram tuam, * & furor iræ tuæ comprehéndat eos.

Fiat habitátio eórum deſérta, * & in tabernáculis eórum non ſit qui inhábitet.

Quóniam quem tu percuſsíſti, perſecúti ſunt; * & ſuper dolórem vúlnerum meórum addidérunt.

Appóne iniquitátem ſuper iniquitátem eórum; * & non intrent in juſtítiam tuam.

Deleántur de libro vivéntium, * & cum juſtis non ſcribántur.

Altera diviſio PSALMI 68.

EGo ſum pauper & dolens: * ſalus tua, Deus, ſuſcépit me.

Laudábo nomen Dei cum cántico, * & magnificábo eum in laude.

Et placébit Deo ſuper vítulum novéllum, * córnua producéntem & úngulas.

Vídeant páuperes, & læténtur: * quærite Deum, & vivet ánima veſtra:.

Quóniam exaudívit paúperes Dóminus, * & vinctos ſuos non deſpéxit.

Laudent illum cœli & terra, * mare, & ómnia reptília in eis.

Quóniam Deus ſalvam fáciet Sion, * & ædificabúntur civitátes Juda.

Et inhabitábunt ibi, * & hereditáte acquírent eam.

Et ſemen ſervórum ejus poſſidébit eam; * & qui díligunt nomen ejus, habitábunt in ea.

Ant. Quærite Deum, & vivet ánima veſtra. *v.* 33.

PRO III. NOCTURNO.

Ant. 3. *a.* Dómine.

PSALMUS 69.

Oratio implorantis opem à Deo in adverſis.

DEus, in adjutórium meum inténde, * Dómine, ad adjuvándum me feſtína.

Confundántur, & revereántur, * qui quærunt ánimam meam.

Avertántur retrórsùm & erubéſcant, * qui volunt mihi mala.

Avertántur ſtatim erubeſcéntes, * qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exúltent & læténtur in te omnes qui quærunt te; * & dicant ſemper: Magnificé-

tur Dóminus, qui díligunt ſalutáre tuum.

Ego verò egénus & pauper ſum: * Deus, ádjuva me.

Adjútor meus, & liberátor meus es tu; * Dómine, ne moréris.

PSALMUS 70.

Auxilium Dei poſtulat Eccleſia adversùs impios: ipſo felix naſcens, ipſo felix erit jam adulta.

IN te, Dómine, ſperávi, non confúndar in ætérnum: * in juſtítia tua líbera me, & éripe me.

Inclína ad me aurem tuam, * & ſalva me.

Eſto mihi in Deum protectórem, & in locum munítum; * ut ſalvum me fácias,

Quóniam firmaméntum meum, * & refúgium meum es tu.

Deus meus, éripe me de manu peccatóris, * & de manu contra legem agéntis, & iníqui;

Quóniam tu es patiéntia mea, Dómine, * Dómine, ſpes mea à juventúte mea.

In te confirmátus ſum ex útero, de ventre matris meæ tu es protéctor meus; * in te cantátio mea ſemper.

Tanquam prodígium factus ſum multis, * & tu adjútor fortis.

Repleátur os meum laude, * ut cantem glóriam tuam, totâ die magnitúdinem tuam.

Ne projícias me in tempore ſenectútis; * cùm defécerit virtus mea, ne derelínquas me.

Quia dixérunt inimíci mei mihi; * & qui cuſtodiébant ánimam meam, consílium fecérunt in unum,

Dicéntes: Deus derelíquit eum, perſequímini, & comprehéndite eum; * quia non eſt qui erípiat.

Deus, ne elongéris à me; * Deus meus, in auxílium meum réſpice.

Confundántur & deficiant detrahéntes ánimæ meæ; * operiántur confuſióne & pudóre, qui quærunt mala mihi.

Ego autem ſemper ſperábo; * & adjíciam ſuper omnem laudem tuam.

Os meum annuntiábit juſtítiam tuam, * totâ die ſalutáre tuum.

Quóniam non cognóvi litteratúram, introíbo in poténtias Dómini: * Dómine, memorábor juſtítiæ tuæ ſolíus.

Deus, docuíſti me à juventúte mea; * & uſque nunc pronuntiábo mirabília tua.

Et uſque in ſenéctam & ſénium, * Deus, ne derelínquas me.

Donec annúntiem bráchium tuum * generatióni omni quæ ventúra eſt,

Poténtiam tuam, & juſtítiam tuam, Deus, uſque in altíſſima, quæ fecíſti magná-

ſia : * Deus, quis ſimilis tibi?

Quantas oſtendíſti mihi tribulatiónes multas & malas, * & convérſus, vivificáſti me, & de abyſſis terræ íterùm reduxíſti me.

Multiplicáſti magnificéntiam tuam, * & convérſus, conſolátus es me.

Nam & ego confitébor tibi in vaſis pſalmi veritátem tuam, Deus; * pſallam tibi in cíthara, ſanctus Iſraël.

Exultábunt lábia mea cùm cantávero tibi : * & ánima mea quam redemíſti.

Sed & lingua mea totâ die meditábitur juſtítiam tuã, * cùm confúſi & revériti fúerint qui quærunt mala mihi.

PSALMUS 71.

Chriſti regnum, regnum in omnes & in æternum, regnum caritatis & pacis, juſtitiæ & ubertatis.

DEus, judícium tuum regi da, * & juſtítiam tuam filio regis,

Judicáre pópulum tuum in juſtítia, * & paúperes tuos in judício.

Suſcípiant montes pacem pópulo, * & colles juſtítiam.

Judicábit paúperes pópuli, & ſalvos fáciet filios paúperum, * & humiliábit calumniatórem.

Et permanébit cum ſole, & ante lunam, * in generatióne & generatiónem.

Deſcéndet ſicut plúvia in vellus, * & ſicut ſtillicídia ſtillántia ſuper terram.

Oriétur in diébus ejus juſtítia, & abundántia pacis, * donec auferátur luna.

Et dominábitur à mari uſque ad mare, * & à flúmine uſque ad términos orbis terrárum.

Coram illo prócident Æthíopes, * & inimíci ejus terram lingent.

Reges Tharſis, & ínſulæ múnera ófferent; * reges Arabum, & Saba dona addúcent.

Et adorábunt eum omnes reges terræ; * omnes gentes ſérvient ei :

Quia liberábit paúperem à potente, * & paúperem cui non erat adjútor.

Parcet paúperi & ínopi, * & ánimas paúperum ſalvas fáciet.

Ex uſúris & iniquitáte rédimet ánimas eórùm; * & honorábile nomen eórum coram illo.

Et vivet, & dábitur ei de auro Arábiæ, & adorábunt de ipſo ſemper; * totâ die benedícent ei.

Et erit firmaméntum in terra in ſummis móntium, ſuperextollétur ſuper Líbanum fructus ejus, * & florébunt de civitáte ſicut fœnum terræ.

Sit nomen ejus benedíctum in ſécula, * ante ſolem pérmanet nomen ejus.

Et benedicéntur in ipſo omnes tribus terræ; * omnes

gentes magnificábunt eum.

Benedíctus Dóminus Deus Iſraël, * qui facit mirabília ſolus.

Et benedíctum nomen majeſtátis ejus in ætérnum; & replébitur majeſtáte ejus omnis terra. * Fiat, fiat.

Ant. Dómine, memorábor juſtítiæ tuæ ſolíus. *Pſ.* 70. 17.

Poſt Epiph. ℣. Bonum eſt confitéri Dómino, & pſállere nómini tuo, Altíſſime; ℟. Ad annuntiándum manè misericórdiam tuam, & veritátem tuam per noctem. *Pſ.* 91. 1. 2.

Poſt Epiph. ℣. *Sacerdotalis*, Laudábo nomen Dei cum cántico, ℟. Et magnificábo eum in laude. *Pſ.* 68. 35.

AD LAUDES.

Ant. 1. *a.* Quàm bonus.

PSALMUS 72.

Hîc impii videntur felices, & probi miſeri; inſtant noviſſima, abſolventque Deum.

QUàm bonus Iſraël Deus, * his qui recto ſunt corde!

Mei autem penè moti ſunt pedes, * penè effúſi ſunt greſſus mei:

Quia zelávi ſuper iníquos, * pacem peccatórum videns:

Quia non eſt reſpéctus morti eórum, * & firmaméntum in plaga eórum:

In labóre hóminun ſunt, * & cum homi non flagellabúntur.

Ideò ténuit eos ſ bia; * opérti ſunt iniqu & impietáte ſuâ:

Pródiit quaſi ex ádip quitas eórum; * tranſi in afféctum cordis:

Cogitavérunt & l ſunt nequítiam, * iniq tem in excélſo locúti ſu

Poſuérunt in cœlu ſuum, * & lingua e transívit in terra.

Ideò convertétur pó meus hîc, * & dies ple veniéntur in eis.

Ant. Quàm bonus I Deus, his qui recto corde! *v.* 1.

Ant. 2. D. Labor eſt me.

Diviſio PSALMI

ET dixérunt: Quóm ſcit Deus, * & ſ ſciéntia in Excélſo?

Ecce ipſi peccatóres abundántes in ſéculo * tinuérunt divítias.

Et dixi: Ergo ſine c juſtificávi cor meum, lavi inter innocéntes m meas:

Et fui flagellátus die, * & caſtigátio me matutínis.

Si dicébam: Narr ſic; * ecce natiónem f rum tuórum reprobávi.

Exiſtimábam ut cogn cerem hoc; * labor eſt a me,

Donec intrem in ſanct

rium Dei, * & intélligam in noviſſimis eórum.

Verúmtamen propter dolos poſuíſti eis; * dejecíſti eos, dùm allevaréntur.

Quómodò facti ſunt in deſolatiónem! * ſúbitò defecérunt, periérunt propter iniquitátem ſuam.

Velut ſómnium ſurgéntium, * Dómine, in civitáte tua imáginem ipſórum ad níhilum rédiges.

Ant. Labor eſt ante me, donec intrem in ſanctuárium Dei. *v.* 16. 17.

Ant. 6. F. Deus.

Altera diviſio PSALMI 72.

QUia inflammátum eſt cor meum, & renes mei commutáti ſunt; * & ego ad níhilum redáctus ſum, & neſcívi.

Ut juméntum factus ſum apud te; * & ego ſemper tecum.

Tenuíſti manum déxteram meam, & in voluntáte tua deduxíſti me, * & cum glória ſuſcepíſti me.

Quid enim mihi eſt in cœlo? * & à te quid vólui ſuper terram?

Defécit caro mea, & cor meum; * Deus cordis mei, & pars mea Deus in ætérnum.

Quia ecce, qui elóngant ſe à te, períbunt; * perdidíſti omnes qui fornicántur abs te.

Mihi autem adhærére Deo bonum eſt, * pónere in Dómino Deo ſpem meam;

Ut annúntiem omnes prædicatiónes tuas * in portis filiæ Sion.

Ant. Deus cordis mei, & pars mea Deus in ætérnum. *v.* 26.

Ant. 5. a. Quis ſímilis tuî.

CANTICUM *Moyſi.*

Exod. 15. 2. *ad* 20.

Iſraël, hoſtibus demerſis, grates agit liberatori Deo.

CAntémus Dómino, glorióſè enim magnificátus eſt, * equum & aſcenſórem dejécit in mare.

Fortitúdo mea, & laus mea Dóminus, * & factus eſt mihi in ſalútem.

Iſte Deus meus, & glorificábo eum; * Deus patris mei, & exaltábo eum.

Dóminus quaſi vir pugnátor, omnípotens nomen ejus; * currus Pharaónis, & exércitum ejus projécit in mare:

Electi príncipes ejus ſubmérſi ſunt in mari rubro, abyſſi operuérunt eos; * deſcendérunt in profúndum quaſi lapis.

Déxtera tua, Dómine, magnificáta eſt in fortitúdine; déxtera tua, Dómine, percúſſit inimícum; * & in multitúdine glóriæ tuæ depoſuíſti adverſários tuos.

Miſíſti iram tuam quæ devorávit eos ſicut ſtipulam; * & in ſpíritu furóris tui congregátæ ſunt aquæ.

Stetit unda fluens; * congregátæ ſunt abyſſi in médio mari.

Dixit inimícus : Pérſequar & comprehéndam, * dívidam ſpólia, implébitur ánima mea.

Evaginábo gládium meũ,* interficiet eos manus mea.

Flavit ſpíritus tuus, & opéruit eos mare ; * ſubmérſi ſunt quaſi plumbum in aquis vehementibus.

Quis ſímilis tuî in fórtibus, Dómine ? * quis ſímilis tuî, magníficus in ſanctitáte, terríbilis, atque laudábilis, fáciens mirabília ?

Extendíſti manum tuam,* & devorávit eos terra.

Dux fuíſti in miſericórdia tua * pópulo quem redemíſti ;

Et portáſti eum in fortitúdine tua,*ad habitáculum ſanctum tuum.

Aſcendérunt pópuli, & iráti ſunt ; * dolóres obtinuérunt habitatóres Philíſthiim.

Tunc conturbáti ſunt príncipes Edom, robúſtos Moab obtinuit tremor ; * obriguérunt omnes habitatóres Chánaan.

Irruat ſuper eos formído & pavor, * in magnitúdine bráchii tui :

Fiant immóbiles quaſi lapis, donec pertránſeat populus tuus, Dómine ; * donec pertránſeat pópulus tuus iſte, quem poſſedíſti.

Introdúces eos, & plantábis in monte hereditátis tuæ,* firmíſſimo habitáculo tuo, quod operátus es, Dñe :

Sanctuárium tuum, Dómine, * quod firmavérur manus tuæ.

Dóminus regnábit * i ætérnum & ultrà.

Ingréſſus eſt enim equ Phárao cum cúrribus & equ tibus ejus in mare ; * & r dúxit ſuper eos Dómin aquas maris :

Fílii autem Iſraël amb lavérunt per ſiccum * in m dio ejus.

Ant. Quis ſímilis tuî fórtibus, Dómine ? quis milis tuî ? *v.* 11,

[*In Feſtis, loco ſuperi ris Canticî, dicitur ſeque*

CANTICUM.

1. *Par.* 29. 10. *ad* 1

Tibi, Deus, poteſtas & i perium ; tibi gloria ſ laus & amor omnium.

BEnedíctus es, Dóm Deus Iſraël patris n ſtri, * ab ætérno in æt num.

Tua eſt, Dómine, mag ficéntia, * & poténtia, glória, atque victória ; tibi laus.

Cuncta enim quæ in c ſunt,* & in terra, tua ſu

Tuum, Dómine, gnum, * & tu es ſuper nes príncipes.

Tuæ divítiæ, & tua glória : * tu domináris nium,

In manu tua virtus & téntia : * in manu tua gnitúdo, & impérium nium.

Nunc ígitur, Deus no confite

confitémur tibi, * & laudámus nomen tuum ínclytum.]

Ant. 4. *irreg.* c. Exaltátum eſt.

PSALMUS *Laudum* 148.

Ad laudandum Deum omnes creaturæ invitantur.

LAudáte Dóminum de cœlis; * laudáte eum in excélſis:

Laudáte eum, omnes Angeli ejus; * laudáte eum, omnes virtútes ejus:

Laudáte eum, ſol & luna; * laudáte eum, omnes ſtellæ & lumen:

Laudáte eum, cœli cœlórum; * & aquæ omnes quæ ſuper cœlos ſunt, laudent nomen Dómini,

Quia ipſe dixit, & facta ſunt; * ipſe mandávit, & creáta ſunt.

Státuit ea in ætérnum, & in ſéculum ſéculi: * præcéptum póſuit, & non præteríbit.

Laudáte Dóminum de terra, * dracónes, & omnes abyſſi;

Ignis, grando, nix, glácies, ſpíritus procellárũ, * quæ fáciunt verbum ejus;

Montes & omnes colles, * ligna fructífera, & omnes cedri;

Béſtiæ & univérſa pécora, * ſerpéntes & vólucres pennátæ;

Reges terræ & omnes pópuli, * príncipes, & omnes júdices terræ,

Júvenes & vírgines, ſenes cum junióribus laudent nomen Dómini; * quia exaltátum eſt nomen ejus ſolíus.

Conféſſio ejus ſuper cœlum & terram; * & exaltávit cornu pópuli ſui.

Hymnus ómnibus ſanctis ejus, * filiis Iſraël, pópulo appropinquánti ſibi.

Ant. Exaltátum eſt nomen ejus ſolíus. Conféſſio ejus ſuper cœlum & terram.

v. 13. 14.

CAPITULUM. I. *Cor.* 16. 13. 14.

VIgiláte, ſtate in fide; viríliter ágite, & confortámini; ómnia veſtra in caritáte fiant.

HYMNUS.

SURGENS novum mundo diem
Auróra jam prænúntiat:
Chriſtus ſuo verum jubar
Splendóre nos illúminet.

SIC tota decúrrat dies,
Ne lingua peccet, ne manus;
Incaúta nil mens cógitet,
Quod ipſe non probet Deus.

SPECTATOR è cœlis adeſt,
Quem nil latet, qui déſuper
Scrutátur ima péctoris,
Et cuncta præſens áſpicit.

SPERARET incáſsùm reus
Celáre poſſe crímina:
Hic teſtis, hic eſt árbiter,
Hunc nemo fallit júdicem.

DEO Patri ſit glória,
Ejúſque ſoli Filio,
Tibíque, ſancte-Spíritus,
In ſempitérna ſécula.
Amen.

℣. In matutínis meditábor in te ; ℟. Quia fuíſti adjútor meus. *Pſ.* 62. 7.

Ad Benedíctus, *Ant.* 7. a. Sine timóre de manu inimicórum noſtrórum liberáti ſerviámus illi. *Luc.* 1. 74.

AD PRIMAM.

Poſt Epiph. Ant. 8. *a.* Quóniam.

PSALMUS 73.

Gentis & Templi calamitas : Deus rex & creator vocatur in auxilium ſuorum.

UT quid, Deus, repulíſti in finem ; * irátus eſt furor tuus ſuper oves páſcuæ tuæ?

Memor eſto congregatiónis tuæ, * quam poſſedíſti ab inítio.

Redemíſti virgam hereditátis tuæ : * mons Sion, in quo habitáſti in eo.

Leva manus tuas in ſupérbias eórum in finem : * quanta malignátus eſt inimícus in ſancto !

Et gloriáti ſunt qui odérunt te, * in médio ſolemnitátis tuæ.

Poſuérunt ſigna ſua, ſigna, & non cognovérunt, * ſicut in éxitu ſuper ſummum.

Quaſi in ſylva lignórum ſecúribus excidérunt jánuas ejus in idípſum ; * in ſecúri & áſcia dejecérunt eam.

Incendérunt igni ſanctuárium tuum ; * in terra polluérunt tabernáculum n[...] minis tui.

Dixérunt in corde ſuo [...] gnátio eórum ſimul: * Qu[...] cere faciámus omnes dies [...] ſtos Dei à terra.

Signa noſtra non vídim[...] jam non eſt prophéta ; [...] & nos non cognóſcet á[...] pliùs.

Diviſio PSALMI 73.

USquequò, Deus, imp[...] perábit inimícus ? * [...] rítat adverſárius nomen [...] in finem ?

Ut quid avértis man[...] tuam, & déxteram tuam de médio ſinû tuo in fine[...]

Deus autem rex no[...] ante ſécula, * operátus [...] ſalútem in médio terræ.

Tu confirmáſti in virt[...] tua mare ; * contribul[...] cápita dracónum in aqu[...]

Tu confregíſti cápita [...] cónis, * dedíſti eum eſc[...] pópulis Æthíopum.

Tu dirupíſti fontes & t[...] réntes ; * tu ſiccáſti flúv[...] Ethan.

Tuus eſt dies, & tua nox ; * tu fabricátus es [...] róram & ſolem.

Tu fecíſti omnes térmi[...] terræ ; * æſtátem & ve[...] plaſmáſti ea.

Memor eſto hujus, [...] mícus improperávit Dó[...] no ; * & pópulus insíp[...] incitávit nomen tuum.

Ne tradas béſtiis áni[...] confiténtes tibi, * & áni[...] paúperum tuórum ne o[...] viſcáris in finem.

Réſpice in teſtaméntum tuum; * quia repléti ſunt, qui obſcuráti ſunt terræ, dómibus iniquitátum.

Ne avertátur húmilis factus confúſus: * pauper & inops laudábunt nomen tuum.

Exúrge, Deus, júdica cauſam tuam; * memor eſto improperiórum tuórum, eórum quæ ab inſipiénte ſunt totâ die.

Ne oblivíſcáris voces inimicórum tuórum: * ſupérbia eórum qui te odérunt aſcéndit ſemper.

PSALMUS 74.

Deus judex, fruſtrà ſe extollunt iniqui; ipſis inſtat ultima miſeria.

Confitébimur tibi, Deus, confitébimur, & invocábimus nomen tuum, * narrábimus mirabília tua.

Cùm accépero tempus, * ego juſtítias judicábo.

Liquefácta eſt terra, & omnes qui hábitant in ea; * ego confirmávi colúmnas ejus.

Dixi iníquis: Nolíte iníquè ágere; * & delinquéntibus: Nolíte exaltáre cornu.

Nolíte extóllere in altum cornu veſtrum, * nolíte loqui advérſùs Deum iniquitátem;

Quia neque ab Oriente, neque ab Occidente, neque à deſértis móntibus, * quóniam Deus judex eſt.

Hunc humíliat, * & hunc exáltat:

Quia calix in manu Dómini vini meri plenus mixto; * & inclinávit ex hoc in hoc;

Verúmtamen fæx ejus non eſt exinaníta; * bibent omnes peccatóres terræ.

Ego autem annuntiábo in ſæculum; * cantábo Deo Jacob:

Et ómnia córnua peccatórum confríngam, * & exaltabúntur córnua juſti.

Poſt Epiph. Ant. Quóniam Deus judex eſt, hunc humíliat, & hunc exáltat. ℣. 7.

AD TERTIAM.

Poſt Epiph. Ant. 8. G. Cogitávi.

PSALMUS 75.

Regum impiorum debellatori Deo carmen euchariſticum.

Notus in Judæa Deus; * in Iſraël magnum nomen ejus:

Et factus eſt in pace locus ejus, * & habitátio ejus in Sion.

Ibi confrégit poténtias árcuum, * ſcutum, gládium, & bellum.

Illúminans tu mirabíliter à móntibus ætérnis: * turbáti ſunt omnes inſipiéntes corde.

Dormiérũt ſomnũ ſuum, * & nihil invenérunt omnes viri divitiárum in mánibus ſuis.

Ab increpatióne tua, Deus

Jacob, * dormitavérunt qui aſcendérunt equos.

Tu terríbilis es, & quis resíſtet tibi? * ex tunc ira tua.

De cœlo audítum feciſti judícium; * terra trémuit, & quiévit,

Cùm exúrgeret in judícium Deus, * ut ſalvos fáceret omnes manſuétos terræ.

Quóniam cogitátio hóminis confitébitur tibi; * & relíquiæ cogitatiónis diem feſtum agent tibi.

Vovéte, & réddite Dómino Deo veſtro, * omnes qui in circúitu ejus affértis múnera,

Terríbili, & ei qui aufert ſpíritum príncipum, * terríbili apud reges terræ.

PSALMUS 76.

Anima deſolata favores antiquos Dei recolens meliora ſperat.

VOce meâ ad Dóminum clamávi, * voce meâ ad Deum, & inténdit mihi.

In die tribulatiónis meæ Deum exquisívi, mánibus meis nocte contra eum; * & non ſum decéptus.

Rénuit conſolári ánima mea; * memor fui Dei, & delectátus ſum, & exercitátus ſum, & defécit ſpíritus meus.

Anticipavérunt vigílias óculi mei; * turbátus ſum, & non ſum locútus.

Cogitávi dies antíquos, * & annos ætérnos in mente hábui.

Et meditátus ſum nocte cum corde meo, * & exercitábar, & ſcopébam ſpíritum meum.

Numquid in ætérnum projíciet Deus, * aut non appónet ut complacítior ſit adhuc?

Aut in finem miſericórdiã ſuã abſcíndet, * à generatióne in generatiónem?

Aut obliviſcétur miſeréri Deus? * aut continébit in ira ſua miſericórdias ſuas?

Et dixi: Nunc cœpi: * hæc mutátio déxteræ Excélſi.

Diviſio PSALMI 76.

MEmor fui óperum Dómini; * quia memor ero ab inítio mirabílium tuórum,

Et meditábor in ómnibus opéribus tuis, * & in adinventiónibus tuis exercébor.

Deus, in ſancto via tua: quis Deus magnus ſicut Deus noſter? * tu es Deus qui facis mirabília.

Notam feciſti in pópulis virtútem tuam; * redemiſti in brachio tuo pópulum tuum, fílios Jacob, & Joſeph.

Vidérunt te aquæ, Deus, vidérunt te aquæ, & timuérunt, * & turbátæ ſunt abyſſi.

Multitúdo ſónitûs aquárum; * vocem dedérunt nubes.

Etenim ſagíttæ tuæ tránſeunt; * vox tonítrui tui in rota;

Illuxérunt coruſcatiónes

tuæ orbi terræ; * commóta eſt, & contrémuit terra.

In mari via tua, & ſémitæ tuæ in aquis multis, * & veſtígia tua non cognoſcéntur.

Deduxíſti, ſicut oves, pópulum tuum * in manu Móyſi & Aaron.

Poſt Epiph. Ant. Cogitávi dies antíquos, & annos ætérnos in mente hábui. *v.* 5.

AD SEXTAM.

Poſt Epiph. Ant. 7. *d.* Ipſe eſt.

PSALMUS 77.

Quanta Dei in Judæos beneficia! quanta Judæorum in Deum delicta! quanta, ulciſcente Deo, peccantium excidia!

ATténdite, pópule meus, legem meam, * inclináte aurem veſtram in verba oris mei.

Apériam in parábolis os meum, * loquar propoſitiónes ab inítio.

Quanta audívimus, & cognóvimus ea, * & patres noſtri narravérunt nobis.

Non ſunt occultáta à fíliis eórum * in generatióne áltera,

Narrántes laudes Dómini, & virtútes ejus, * & mirabília ejus quæ fecit.

Et ſuſcitávit teſtimónium in Jacob, * & legem póſuit in Iſraël.

Quanta mandávit pátribus noſtris, nota fácere ea fíliis ſuis, * ut cognóſcat generátio áltera.

Fílii qui naſcéntur, & exúrgent, * & narrábunt fíliis ſuis,

Ut ponant in Deo ſpem ſuam, & non obliviſcántur óperum Dei, * & mandáta ejus exquírant.

Ne fiant ſicut patres eórum, * generátio prava & exáſperans;

Generátio quæ non diréxit cor ſuum, * & non eſt créditus cum Deo ſpíritus ejus.

Prima diviſio PSALMI 77.

FIlii Ephrem intendéntes & mitténtes arcum, * convérſi ſunt in die belli.

Non cuſtodiérunt teſtaméntum Dei, * & in lege ejus noluérunt ambuláre:

Et oblíti ſunt benefactórum ejus, * & mirabílium ejus quæ oſténdit eis.

Coram pátribus eórum fecit mirabília in terra Ægypti, * in campo Táneos.

Interrúpit mare, & perdúxit eos, * & ſtátuit aquas quaſi in utre.

Et dedúxit eos in nube diéi, * & totâ nocte in illuminatióne ignis.

Interrúpit petram in erémo, * & adaquávit eos velut in abyſſo multa.

Et edúxit aquam de petra, * & dedúxit tanquam flúmina aquas.

Et appoſuérunt adhuc peccáre ei, * in iram excitavérunt Excélſum in inaquóſo.

Et tentavérunt Deum in córdibus ſuis, * ut péterent eſcas animábus ſuis.

Et malè locúti ſunt de Deo; * dixérunt: Numquid póterit Deus paráre menſam in deſérto?

Quóniam percúſſit petram, & fluxérunt aquæ, * & torréntes inundavérunt.

Numquid & panem póterit dare, * aut paráre menſam pópulo ſuo?

Ideò audívit Dóminus, & diſtulit; * & ignis accénſus eſt in Jacob, & ira aſcéndit in Iſraël:

Quia non credidérunt in Deo, * nec ſperavérunt in ſalutári ejus.

Et mandávit núbibus déſuper, * & jánuas cœli apéruit,

Et pluit illis manna ad manducándum, * & panem cœli dedit eis:

Panem Angelórum manducávit homo; * cibária miſit eis in abundántia.

Secunda diviſio PSALMI 77.

TRánſtulit Auſtrum de cœlo, * & indúxit in virtúte ſua Africum:

Et pluit ſuper eos ſicut púlverem carnes, * & ſicut arénam maris volatília pennáta;

Et cecidérunt in médio caſtrórum eórum, * circa tabernácula eórum:

Et manducavérunt, & ſaturáti ſunt nimis, & deſidérium eórum áttulit eis; * non ſunt fraudáti à deſidério ſuo.

Adhuc eſcæ eórum erant in ore ipſórum, * & ira Dei aſcéndit ſuper eos:

Et occídit pingues eórum, * & eléctos Iſraël impedívit.

In ómnibus his peccavérunt adhuc; * & non credidérunt in mirabílibus ejus.

Et defecérunt in vanitáte dies eórum, * & anni eórum cùm feſtinatióne.

Cùm occíderet eos, quærébant eum, & revertebántur, * & dilúculo veniébant ad eum.

Et rememoráti ſunt quia Deus adjútor eſt eórum, * & Deus excélſus redémptor eórum eſt.

Et dilexérunt eum in ore ſuo, * & linguâ ſuâ mentíti ſunt ei:

Cor autem eórum non erat rectum cum eo, * nec fidéles hábiti ſunt in teſtaménto ejus.

Ipſe autem eſt miſéricors, & propítius fiet peccátis eórum, * & non diſpérdet eos.

Et abundávit ut avérteret iram ſuam, * & non accéndit omnem iram ſuam:

Et recordátus eſt quia caro ſunt, * ſpíritus vadens, & non rédiens.

Poſt Epiph. Ant. Ipſe eſt miſéricors, & propítius fiet peccátis. *v.* 38.

AD NONAM.

Poſt Epiph. Ant. 3. c. Dedúxit.

Tertia diviſio PSALMI 77.

QUóties exacerbavérunt eum in deſérto, * in iram concitavérunt eum in inaquóſo?

Et convérſi ſunt, & tentavérunt Deum, * & ſanctum Iſraël exacerbavérunt.

Non ſunt recordáti manûs ejus * die quâ redémit eos de manu tribulántis.

Sicut póſuit in Ægypto ſigna ſua, * & prodigia ſua in campo Táneos.

Et convértit in ſánguinem flúmina eórum, * & imbres eórum ne bíberent.

Miſit in eos cœnomyïam, & comédit eos; * & ranam, & diſpérdidit eos.

Et dedit ærúgini fructus eórum, * & labóres eórum locúſtæ.

Et occídit in grándine víneas eórum, * & moros eórum in pruína.

Et trádidit grándini juménta eórum, * & poſſeſſiónem eórum igni.

Miſit in eos iram indignatiónis ſuæ, indignatiónem, & iram, & tribulatiónem; * immiſſiónes per ángelos malos.

Viam fecit ſémitæ iræ ſuæ, non pepércit à morte animábus eórum; * & juménta eórum in morte conclúſit.

Et percúſſit omne primogénitum in terra Ægypti, * primítias omnis labóris eórum in tabernáculis Cham.

Quarta diviſio PSALMI 77.

ET ábſtulit ſicut oves pópulum ſuum, * & perdúxit eos tanquam gregem in deſérto.

Et dedúxit eos in ſpe, & non timuérunt; * & inimícos eórum opéruit mare.

Et indúxit eos in montem ſanctificatiónis ſuæ, * montem quem acquiſívit déxtera ejus.

Et ejécit à fácie eórum gentes, * & ſorte diviſit eis terram in funículo diſtributiónis;

Et habitáre fecit in tabernáculis eórum * tribus Iſraël.

Et tentavérunt, & exacerbavérunt Deum excélſum, * & teſtimónia ejus non cuſtodiérunt.

Et avertérunt ſe, & non ſervavérunt pactum quemádmodùm patres eórum: * convérſi ſunt in arcum pravum.

In iram concitavérunt eum in cóllibus ſuis, * & in ſculptílibus ſuis ad æmulatiónem eum provocavérunt.

Audívit Deus, & ſprevit; * & ad níhilum redégit valdè Iſraël.

Et répulit tabernáculum Silo; * tabernáculum ſuum, ubi habitávit in homínibus.

Et trádidit in captivitátem

virtútem eórum, * & pulcritúdinem eórum in manus inimíci.

Et conclúſit in gládio pópulum ſuum, * & hereditátem ſuam ſprevit.

Júvenes eórum comédit ignis; * & vírgines eórum non ſunt lamentátæ.

Sacerdótes eórum in gládio cecidérunt; * & víduæ eórum non plorabántur.

Ultima diviſio PSALMI 77.

ET excitátus eſt tanquam dórmiens Dóminus, * tanquam potens crapulátus à vino:

Et percúſſit inimícos ſuos in poſterióra, * oppróbrium ſempitérnum dedit illis.

Et répulit tabernáculum Joſeph, * & tribum Ephraïm non elégit:

Sed elégit tribum Juda, * montem Sion quem diléxit.

Et ædificávit ſicut unicórnium ſanctifícium ſuum in terra, * quam fundávit in ſǽcula.

Et elégit David ſervum ſuum, * & ſuſtulit eum de grégibus óvium:

De poſt fœtántes accépit eum * páſcere Jacob ſervum ſuum, & Iſraël hereditátem ſuam.

Et pavit eos in innocéntia cordis ſui, * & in intelléctibus mánuum ſuárum dedúxit eos.

Poſt Epiph. Ant. Dedúxit eos in ſpe, & non timuérunt. *Pſ.* 77. 53.

AD VESPERAS.

Ant. 1. f. Sacerdótes tui.

PSALMUS 131.

Orat Propheta pro Rege, imperio, ſacerdotio, & gente; ſingulis Deus proſpera ſpondet, ſi legem ſervent.

MEménto, Dómine, David, * & omnis manſuetúdinis ejus.

Sicut jurávit Dómino, * votum vovit Deo Jacob:

Si introíero in tabernáculum domûs meæ; * ſi aſcéndero in lectum ſtrati mei;

Si dédero ſomnum óculis meis, * & pálpebris meis dormitatiónem;

Et réquiem tempóribus meis, * donec invéniam locum Dómino, tabernáculum Deo Jacob.

Ecce audívimus eam in Ephráta; * invénimus eam in campis ſylvæ.

Introíbimus in tabernáculum ejus, * adorábimus in loco, ubi ſtetérunt pedes ejus.

Surge, Dómine, in réquiem tuam, * tu & arca ſanctificatiónis tuæ.

Sacerdótes tui induántur juſtítiam, * & ſancti tui exúltent.

Propter David ſervum tuum * non avértas fáciem Chriſti tui.

Jurávit Dóminus David veritátem, & non fruſtrábitur eam; * De fructu ventris tui ponam ſuper ſedem tuam.

Si cuſtodíerint filii tui teſtaméntum meum, * & teſtimónia mea hæc quæ docébo eos;

Et filii eórum uſque in ſéculum * ſedébunt ſuper ſedem tuam;

Quóniam elégit Dóminus Sion, * elégit eam in habitatiónem ſibi.

Hæc réquies mea in ſéculum ſéculi; * hîc habitábo, quóniam elégi eam.

Víduam ejus benedícens benedícam; * paúperes ejus ſaturábo pánibus.

Sacerdótes ejus índuam ſalutári; * & ſancti ejus exultatióne exultábunt.

Illuc prodúcam cornu David, * parávi lucérnam Chriſto meo.

Inimícos ejus índuam confuſióne; * ſuper ipſum autem efflorébit ſanctificátio mea.

Ant. Sacerdótes tui induántur juſtítiam. *v.* 9.

Ant. 1. *a.* Quàm bonum.

PSALMUS 132.

Caritatis mutuæ felicitas.

ECce quàm bonum, & quàm jucúndum, * habitáre fratres in unum!

Sicut unguéntum in cápite, quod deſcéndit in barbam, barbam Áäron; * quod deſcéndit in óram veſtiménti ejus,

Sicut ros Hermon, * qui deſcéndit in montem Sion:

Quóniam illîc mandávit Dóminus benedictiónem, * & vitam uſque in ſéculum.

Ant. Quàm bonum, & quàm jucúndum habitáre fratres in unum! *v.* 1.

Ant. 3. *g.* Omnia.

PSALMUS 134.

Miniſtros ſuos invitat Eccleſia ad laudes Dei. Idola vana, Deus autem bonus & omnipotens.

LAudáte nomen Dómini, * laudáte, ſervi, Dóminum,

Qui ſtatis in domo Dómini, * in átriis domûs Dei noſtri.

Laudáte Dóminum, quia bonus Dñus; * pſállite nómini ejus, quóniam ſuáve:

Quóniam Jacob elégit ſibi Dóminus, * Iſraël in poſſeſſiónem ſibi:

Quia ego cognóvi quòd magnus eſt Dñus, * & Deus noſter præ ómnibus diis.

Omnia quæcúmque vóluit, Dóminus fecit * in cœlo, in terra, in mari, & in ómnibus abyſſis.

Edúcens nubes ab extrémo terræ, * fúlgura in plúviam fecit;

Qui prodúcit ventos de theſaúris ſuis; * qui percúſſit primogénita Ægypti ab hómine uſque ad pecus;

Et miſit ſigna & prodígia in médio tuî, Ægypte; * in Pharaónem, & in omnes ſervos ejus.

Qui percúſſit gentes multas, * & occídit reges fortes,

Sehon regem Amorrhæórum, & Og regem Baſan, * & ómnia regna Chánaan:

Et dedit terram eórum hereditátem, * hereditátem Iſraël pópulo ſuo.

Dómine, nomen tuum in ætérnum; * Dómine, memoriále tuum in generatiónem & generatiónem;

Quia judicábit Dóminus pópulum ſuum, * & in ſervis ſuis deprecábitur.

Simulácra géntium argéntum & aurum, * ópera mánuum hóminum:

Os habent, & non loquéntur; * óculos habent, & non vidébunt;

Aures habent, & non áudient; * neque enim eſt ſpíritus in ore ipſórum.

Símiles illis fiant qui fáciunt ea, * & omnes qui confídunt in eis.

Domus Iſraël, benedícite Dómino: * domus Aáron, benedícite Dómino.

Domus Levi, benedícite Dómino; * qui timétis Dóminum, benedícite Dómino.

Benedíctus Dóminus ex Sion, * qui hábitat in Jerúſalem.

Ant. Omnia quæcúmque vóluit, Dóminus fecit. *v.* 6.

Ant 2. D. In humilitáte noſtra.

PSALMUS 135.

Creatori, victori & miſericordi Deo Canticum.

CONfitémini Dómino quóniam bonus, * quóniam in ætérnum miſericórdia ejus.

Confitémini Deo deórũ; * confitémini Dómino dominórum;

Qui facit mirabília magna ſolus; * qui fecit cœlos in intelléctu;

Qui firmávit terram ſuper aquas; * qui fecit luminária magna,

Solem in poteſtátem diéi, * lunam & ſtellas in poteſtátem noctis.

Qui percúſſit Ægyptum * cum primogénitis eórum:

Qui edúxit Iſraël de médio eórum, * in manu poténti, & bráchio excélſo:

Qui divíſit mare rubrum in diviſiónes, * & edúxit Iſraël per médium ejus:

Et excúſſit Pharaónem, & virtútem ejus * in mari rubro:

Qui tradúxit pópulum ſuum per deſértum; * qui percúſſit reges magnos:

Et occídit reges fortes, * Sehon regem Amorrhæórum, & Og regem Baſan:

Et dedit terram eórum hereditátem, * hereditátem Iſraël ſervo ſuo:

Quia in humilitáte noſtra memor fuit noſtrî, * & redémit nos ab inimícis noſtris.

Qui dat eſcam omni carni, * confitémini Deo cœli.

Confitémini Dómino dominórum, * quóniam in ætérnum miſericórdia ejus.

Ant. In humilitáte noſtra memor fuit noſtrî. *v.* 13.

Ant. 2. *D.* Sédimus.

PSALMUS 136.

Flet Judæus, flet & Chriſtianus patriam & libertatem cogitans.

SUper flúmina Babylónis, illîc ſédimus, * & flévimus cùm recordarémur Sion.

In ſalícibus, in médio ejus, * ſuſpéndimus órgana noſtra:

Quia illîc interrogavérunt nos, qui captívos duxérunt nos, * verba cantiónum;

Et qui abduxérunt nos; * Hymnum cantáte nobis de cánticis Sion.

Quómodò cantábimus cánticum Dómini * in terra aliéna?

Si oblítus fúero tuî, Jerúſalem, * oblivióni detur déxtera mea:

Adhæreat lingua mea faúcibus meis, * ſi non meminero tuî,

Si non propoſúero Jerúſalem * in princípio lætítiæ meæ.

Memor eſto, Dómine, filiórum Edom, * in die Jerúſalem;

Qui dicunt: Exinaníte, exinaníte * uſque ad fundaméntum in ea.

Fília Babylónis míſera; * beátus qui retríbuet tibi retributiónem tuam, quam retribuíſti nobis:

Beátus qui tenébit, * & allídet párvulos tuos ad petram.

Ant. Sédimus, & flévimus cùm recordarémur Sion. *v.* 1.

CAPITULUM. 1. *Cor.* 10. 31.

SIve manducátis, ſive bibitis, ſive áliud quid fácitis; ómnia in glóriam Dei fácite.

HYMNUS. *Beſnault.*

SANCTUS poténter íncubans
Fecúndat undas Spíritus:
Ut Conditóris vox jubet,
Piſces natant, volant aves.

CUM non metant, hos próvido
Nutrit fovétque númine,
Omnéſque, quà poſſunt, Deo
Laudes rependunt débitas.

NOS ſemper ingrátum genus,
Patris tácemus múnera:
Hæret fides, ſpes flúctuat,
Frigéſcit ipſa cáritas.

DEO Patri ſit glória,
Ejúſque ſoli Fílio,
Tibíque, ſancte-Spíritus,
In ſempitérna ſécula. Amen.

℣. Ad te clamávi totâ die; ℟. Lætífica ánimam ſervi tui: *Pſ.* 85. 3. 4.

Ad Magníficat, *Ant.* 1. *f.* Depóſuit poténtes de ſede, & exaltávit húmiles. *Luc.* 1. 52.

FERIA SEXTA.

AD OFFICIUM NOCT.

Invitatorium, Veníte, adorémus, * Et procidámus ante Deum. *Pſ.* 94 6.

Pſalmus, Veníte, 2.

HYMNUS. *Beſnault.*

TU Trinitátis únitas,
Orbem poténter qui regis,

Atténde laudis cánticum
Quod excubántes pſállimus.

Quot nos, Deus, premant mala,
Quæ méntibus nox íncubet,
Altis vides è ſédibus;
Medére, tu ſolus potes.

Si fraude luſi dæmonum
In nocte quid delíquimus,
Tuâ poténti grátiâ
Dies renáſcens déleat.

Deo Patri ſit glória,
Ejúſque ſoli Fílio,
Tibíque, ſancte-Spíritus,
In ſempitérna ſécula. Amen.

PRO I. NOCTURNO.

Ant. 7. a. In generatiónem.

PSALMUS 78.

Urbis, gentis & templi vaſtitas; oratio populi ſupplicis ad Deum.

DEus, venérunt gentes in hereditátem tuam, polluérunt templum ſanctum tuum, * poſuérunt Jeruſalem in pomórum cuſtódiam.

Poſuérunt morticína ſervórum tuórum eſcas volatílibus cœli, * carnes ſanctórum tuórum béſtiis terræ.

Effudérunt ſánguinem eórum tanquam aquam in circúitu Jeruſalem; * & non erat qui ſepelíret.

Facti ſumus oppróbrium vicínis noſtris, * ſubſannátio & illúſio his qui in circúitu noſtro ſunt.

Uſquequò, Dómine, iraſcéris in finem, * accendétur velut ignis zelus tuus?

Effúnde iram tuam in gentes quæ te non novérunt, * & in regna quæ nomen tuum non invocavérunt:

Quia comedérunt Jacob, * & locum ejus deſolavérunt.

Ne memíneris iniquitátum noſtrárum antiquárum, citò antícipent nos miſericórdiæ tuæ; * quia paúperes facti ſumus nimis.

Adjuva nos, Deus ſalutáris noſter, & propter glóriam nóminis tui, Dómine, libera nos, * & propítius eſto peccátis noſtris propter nomen tuum;

Ne fortè dicant in géntibus, * Ubi eſt Deus eórum?

Et innotéſcat in natiónibus coram óculis noſtris * últio ſánguinis ſervórum tuórum, qui effúſus eſt.

Introëat in conſpéctu tuo gémitus compeditórum: * ſecúndùm magnitúdinem bráchii tui póſſide fílios mortificatórum.

Et redde vicínis noſtris ſéptuplum in ſinu eórum; * impropérium ipſórum, quod exprobravérunt tibi, Dómine.

Nos autem pópulus tuus, & oves páſcuæ tuæ, * confitébimur tibi in ſéculum.

In generatiónem & generatiónem * annuntiábimus laudem tuam.

PSALMUS 79.

Eccleſia contrita invocat Deum olim propitium.

QUi regis Iſraël, inténde, * qui dedúcis velut ovem Joſeph:

Qui ſedes ſuper Chérubim, * manifeſtáre coram Ephraïm, Bénjamin, & Manáſſe.

Excita poténtiam tuam, & veni, * ut ſalvos fácias nos.

Deus, convérte nos; * & oſténde fáciem tuam, & ſalvi érimus.

Dómine Deus virtútum, * quoúſque iraſcéris ſuper oratiónem ſervi tui?

Cibábis nos pane lacrymárum, * & potum dabis nobis in lácrymis in menſúra?

Poſuíſti nos in contradictiónem vicínis noſtris, * & inimíci noſtri ſubſannavérunt nos.

Deus virtútum, convérte nos; * & oſténde fáciem tuã; & ſalvi érimus.

Diviſio Psalmi 79.

Vineam de Ægypto tranſtuliſti: * ejeciſti gentes, & plantáſti eam.

Dux itíneris fuíſti in conſpéctu ejus; * plantáſti radíces ejus, & implévit terram.

Opéruit montes umbra ejus, * & arbúſta ejus cedros Dei.

Exténdit pálmites ſuos uſque ad mare, * & uſque ad flumen propágines ejus.

Ut quid deſtruxíſti macériam ejus, * & vindémiant eam omnes qui prætergrediúntur viam?

Exterminávit eam aper de ſylva, * & ſinguláris ferus depáſtus eſt eam.

Deus virtútum, convértere; * réſpice de cœlo, & vide, & víſita víneam iſtam,

Et pérfice eam quam plantávit déxtera tua: * & ſuper filium hóminis quem confirmáſti tibi:

Incénſa igni, & ſuffóſſa; * ab increpatióne vultûs tui períbunt.

Fiat manus tua ſuper virum déxteræ tuæ, * & ſuper fílium hóminis quem confirmáſti tibi.

Et non diſcédimus à te: * vivificábis nos, & nomen tuum invocábimus.

Dómine Deus virtútum, convérte nos; * & oſténde fáciem tuam, & ſalvi érimus.

Ant. In generatiónem & generatiónem annuntiábimus laudem tuam. *Pſ.* 78. 13.

PRO II. NOCTURNO.

Ant. 8. c. Exultáte.

Psalmus 80.

Feſta piè celebranda; hinc Dei favor.

Exultáte Deo adjutóri noſtro, * jubiláte Deo Jacob.

Súmite pſalmum, & date tympanum, * pſaltérium jucúndum cum cíthara.

Buccináte in Neoménia tubâ, * in inſígni die ſolemnitátis veſtræ:

Quia præcéptum in Iſraël

eſt, * & judícium Deo Jacob.

Teſtimónium in Joſeph póſuit illud, cùm exíret de terra Ægypti : * linguam quam non nóverat, audívit.

Divértit ab onéribus dorſum ejus, * manus ejus in cóphino ſerviérunt.

Diviſio PSALMI 80.

IN tribulatióne invocáſti me, & liberávi te; * exaudívi te in abſcóndito tempeſtátis : probávi te apud aquam contradictiónis.

Audi, pópulus meus, & conteſtábor te : * Iſraël, ſi audíeris me, non erit in te deus recens, neque adorábis deum aliénum.

Ego enim ſum Dóminus Deus tuus, qui edúxi te de terra Ægypti ; * diláta os tuum, & implébo illud.

Et non audívit pópulus meus vocem meam ; * & Iſraël non inténdit mihi.

Et dimíſi eos ſecúndùm deſidéria cordis eórũ, * ibunt in adinventiónibus ſuis.

Si pópulus meus audíſſet me ; * Iſraël ſi in viis meis ambuláſſet,

Pro níhilo fórſitan inimícos eórum humiliáſſem, * & ſuper tribulántes eos miſíſſem manum meam.

Inimíci Dómini mentíti ſunt ei ; * & erit tempus eórum in ſécula.

Et cibávit eos ex ádipe fruménti ; * & de petra, melle ſaturávit eos.

PSALMUS 81.

Dii terræ pauperem premunt ; morientur : eorum judex potentior cælorum Deus.

DEus ſtetit in ſynagóga deórum ; * in médio autem deos dijúdicat.

Uſquequò judicátis iniquitátem ; * & fácies peccatórum ſúmitis?

Judicáte egéno, & pupíllo ; * húmilem, & paúperem juſtificáte.

Erípite paúperem, * & egénum de manu peccatóris liberáte.

Neſciérunt, neque intellexérunt, in ténebris ámbulant : * movebúntur ómnia fundaménta terræ.

Ego dixi : Dii eſtis, * & filii Excélſi omnes.

Vos autem ſicut hómines moriémini, * & ſicut unus de princípibus cadétis.

Surge, Deus, júdica terram ; * quóniam tu hereditábis in ómnibus géntibus.

Ant. Exultáte Deo adjutóri noſtro. *Pſ.* 80. 2.

PRO III. NOCTURNO.

Ant. 5. a. Dómine.

PSALMUS 82.

Oratio in hoſtes Dei ; ipſis Propheta precatur ignominiam ut quærant veritatem.

DEus, quis símilis erit tibi ? * ne táceas, neque compeſcáris, Deus :

Quóniam ecce inimíci tui ſonuérunt ; * & qui odérunt te, extulérunt caput.

Super pópulum tuum malignavérunt consílium, * & cogitavérunt advérſùs ſanctos tuos.

Dixérunt: Veníte, & diſperdámus eos de gente; * & non memorétur nomen Iſraël ultrà.

Quóniam cogitavérunt unanímiter ſimul, * advérſùm te teſtaméntum diſpoſuérunt, tabernácula Idumæórum, & Iſmaelítæ,

Moab, & Agaréni, Gebal, & Ammon, & Amalec; * alienígenæ cum habitántibus Tyrum.

Etenim Aſſur venit cum illis; * facti ſunt in adjutórium fíliis Lot.

Fac illis ſicut Mádian, & Síſaræ; * ſicut Jabin in torrente Ciſſon:

Diſperiérunt in Endor; * facti ſunt ut ſtercus terræ.

Pone príncipes eórum, ſicut Oreb, * & Zeb, & Zébee, & Sálmana;

Omnes príncipes eórum, qui dixérunt: * Hereditáte poſſideámus ſanctuáriũ Dei.

Deus meus, pone illos ut rotam, * & ſicut ſtípulam ante fáciem venti;

Sicut ignis qui combúrit ſilvam, * & ſicut flamma combúrens montes,

Ita perſequéris illos in tempeſtáte tua, * & in ira tua turbábis eos.

Imple fácies eórum ignomíniâ, * & quærent nomen tuum, Dómine.

Erubéſcant, & conturbéntur in ſéculum ſéculi, * & confundántur, & péreant.

Et cognóſcant quia nomen tibi, Dóminus; * tu ſolus altíſſimus in omni terra.

PSALMUS 83.

Suſpirat juſtus ad æternas Dei domos tabernaculis peccatorum meliores.

QUàm diléćta tabernácula tua, Dómine virtútum!* concupíſcit, & déficit ánima mea in átria Dómini.

Cor meum, & caro mea * exultavérunt in Deum vivum.

Etenim paſſer invénit ſibi domum, * & turtur nidum ſibi, ubi ponat pullos ſuos.

Altária tua, Dómine virtútum, * Rex meus, & Deus meus!

Beáti qui hábitant in domo tua, Dómine; * in ſécula ſeculórum laudábunt te.

Beátus vir cujus eſt auxílium abs te! * aſcenſiónes in corde ſuo diſpóſuit in valle lacrymárum, in loco quem póſuit.

Etenim benedictiónem dabit legiſlátor, ibunt de virtúte in virtútem; * vidébitur Deus deórum in Sion.

Dómine Deus virtútum, exaúdi oratiónem meam, * aúribus pércipe, Deus Jacob.

Protéćtor noſter, áſpice, Deus; * & réſpice in fáciem Chriſti tui:

Quia mélior eſt dies una in átriis tuis * ſuper míllia.

Elégi abjéćtus eſſe in do-

mo Dei mei, * magis quàm habitáre in tabernáculis peccatórum;

Quia miſericórdiam & veritátem díligit Deus, * grátiam & glóriam dabit Dóminus:

Non privábit bonis eos qui ámbulant in innocéntia: * Dómine virtútum, beátus homo qui ſperat in te!

PSALMUS 84.

Solutâ captivitate, Deo grates agit anima: oriuntur miſericordia & juſtitia, pax & veritas.

BEnedixíſti, Dómine, terram tuam, * avertíſti captivitátem Jacob.

Remisíſti iniquitátem plebis tuæ, * operuíſti ómnia peccáta eórum.

Mitigáſti omnem iram tuam; * avertíſti ab ira indignatiónis tuæ.

Convérte nos, Deus ſalutáris noſter, * & avérte iram tuam à nobis.

Numquid in ætérnum iraſcéris nobis? * aut exténdes iram tuam à generatióne in generatiónem?

Deus, tu convérſus vivificábis nos, * & plebs tua lætábitur in te.

Oſténde nobis, Dómine, miſericórdiam tuam, * & ſalutáre tuum da nobis.

Audiam quid loquátur in me Dóminus Deus, * quóniam loquétur pacem in plebem ſuam,

Et ſuper ſanctos ſuos, * & in eos qui convertúntur ad cor,

Verúmtamen prope timéntes eum ſalutáre ipsíus, * ut inhábitet glória in terra noſtra.

Miſericórdia & véritas obviavérunt ſibi, * juſtítia & pax oſculátæ ſunt.

Véritas de terra orta eſt, * & juſtítia de cœlo proſpéxit.

Etenim Dóminus dabit benignitátem, * & terra noſtra dabit fructum ſuum:

Juſtítia ante eum ambulábit, * & ponet in via greſſus ſuos.

Ant. Dómine virtútum, beátus homo qui ſperat in te! *Pſ.* 83. 13.

Poſt Epiph. ℣. In die mandávit Dóminus miſericórdiam ſuam, ℟. Et nocte cánticum ejus. *Pſ.* 41. 9.

Poſt Epiph. ℣. *Sacerdotalis*, Cognóſcant quia nomen tibi Dóminus, ℟. Tu ſolus altíſſimus in omni terra. *Pſ.* 82. 19.

AD LAUDES.

Ant. 6. F. Tu, Dómine.

PSALMUS 85.

Adversùs potentium minas, poſtulat anima Dei vires.

INclína, Dómine, aurem tuam, & exáudi me; * quóniam inops & pauper ſum ego:

Cuſtódi ánimam meam; quóniam ſanctus ſum; * ſalvum fac ſervum tuum, Deus meus, ſperántem in te.

Miſerére meî, Dómine, quóniam ad te clamávi totâ

die ; * lætífica ánimam ſervi tui , quóniam ad te , Dómine, ánimam meam levávi :

Quóniam tu , Dómine , ſuávis & mitis, * & multæ miſericórdiæ ómnibus invocántibus te.

Aúribus pércipe , Dómine , oratiónem meam, * & inténde voci deprecatiónis meæ.

In die tribulatiónis meæ clamávi ad te , * quia exaudíſti me.

Non eſt ſímilis tuî in diis, Dómine ; * & non eſt ſecúndùm ópera tua.

Omnes gentes quaſcúmque feciſti, vénient, & adorábunt coram te , Dómine , * & glorificábunt nomen tuum ;

Quóniam magnus es tu , & fáciens mirabília ; * tu es Deus ſolus.

Ant. Tu , Dómine , ſuávis & mitis, & multæ miſericórdiæ ómnibus invocántibus te. *v.* 5.

Ant. 7. c. Glorificábo.

Diviſio Psalmi 85.

DEduc me , Dómine, in via tua, & ingrédiar in veritáte tua : * lætétur cor meum ut tímeat nomen tuum.

Confitébor tibi , Dómine Deus meus , in toto corde meo , * & glorificábo nomen tuum in ætérnum :

Quia miſericórdia tua magna eſt ſuper me, * & eruíſti ánimam meam ex inférno inferióri.

Deus , iníqui inſurrexérunt ſuper me, & ſynagóga poténtium quæſiérunt ánimam meam; * & non propoſuérunt te in conſpéctu ſuo.

Et tu, Dómine, Deus miſerátor & miſéricors, * pátiens , & multæ miſericórdiæ, & verax.

Réſpice in me, & miſerére meî ; * da impérium tuum púero tuo , & ſalvum fac fílium ancíllæ tuæ.

Fac mecum ſignum in bonum , ut vídeant qui odérunt me, & confundántur: * quóniam tu , Dómine , adjuvíſti me, & conſolátus es me.

Ant. Glorificábo nomen tuum in ætérnum. *v.* 12.

Ant. 4. E. Meditátus ſum.

Psalmus 142.

Juſtitiam Dei reverens anima afflicta petit ejus ſpiritum qui regat , & miſericordiam qua ſalvet.

DOmine , exaúdi oratiónem meam, aúribus pércipe obſecratiónem meam in veritáte tua , * exaúdi me in tua juſtítia ;

Et non intres in judícium cum ſervo tuo , * quia non juſtificábitur in conſpéctu tuo omnis vivens ;

Quia perſecútus eſt inimícus ánimam meam , * humiliávit in terra vitam meam ;

Collocávit me in obſcúris ſicut mórtuos ſǽculi, * &

anxiátus eſt ſuper me ſpíritus meus, in me turbátum eſt cor meum.

Memor fui diérum antiquórum, meditátus ſum in ómnibus opéribus tuis, * in factis mánuum tuárum meditábar.

Expándi manus meas ad te; * ánima mea ſicut terra ſine aqua tibi.

Velóciter exaúdi me, Dómine, * defécit ſpíritus meus.

Non avértas fáciem tuam à me, * & ſímilis ero deſcendéntibus in lacum.

Audítam fac mihi manè miſericórdiam tuam; * quia in te ſperávi.

Notam fac mihi viam in qua ámbulem; * quia ad te levávi ánimam meam.

Eripe me de inimícis meis, Dómine, ad te confúgi: * doce me fácere voluntátem tuam, quia Deus meus es tu.

Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam: * propter nomen tuum, Dómine, vivificábis me in æquitáte tua.

Edúces de tribulatióne ánimam meam, * & in miſericórdia tua diſpérdes inimícos meos;

Et perdes omnes qui tríbulant ánimam meam, * quóniam ego ſervus tuus ſum.

Ant. Meditátus ſum in ómnibus opéribus tuis. *v.* 5.

Ant. 7. a. Opéruit cœlos.

CANTICUM *Habacuc. c.* 3. 1. *ad fin.*

Venientis Dei in auxilium ſuorum majeſtas; gentium, ſolis & abyſſi terror: juſtus verò in Deo Jeſu ſuo exultans.

DOmine, audívi auditiónem tuam, * & tímui.

Dómine, opus tuum * in médio annórum vivífica illud.

In médio annórum notum fácies: * cùm irátus fúeris, miſericórdiæ recordáberis.

Deus ab Auſtro véniet, * & Sanctus de monte Pharan.

Opéruit cœlos glória ejus; * & laudis ejus plena eſt terra.

Splendor ejus ut lux erit, * córnua in mánibus ejus,

Ibi abſcóndita eſt fortitúdo ejus: * ante fáciem ejus ibit mors;

Et egrediétur diábolus ante pedes ejus: * ſtetit, & menſus eſt terram.

Aſpéxit, & diſſólvit gentes: * & contríti ſunt montes ſéculi.

Incurváti ſunt colles mundi, * ab itinéribus æternitátis ejus.

Pro iniquitáte vidi tentória Æthiópiæ, * turbabúntur pelles terræ Mádian.

Numquid in flumínibus irátus es, Dómine? * aut in flumínibus furor tuus? vel in mari indignátio tua?

Qui aſcéndes ſuper equos tuos, * & quadrígæ tuæ ſalvátio.

Suſcitans ſuſcitábis arcum tuum, *juraménta tríbubus, quæ locútus es.

Flúvios ſcindes terræ, vidérunt te, & doluérunt montes; * gurges aquárum tránſiit.

Dedit abyſſus vocem ſuam: * altitúdo manus ſuás levávit.

Sol & luna ſtetérunt in habitáculo ſuo, * in luce ſagittárum tuárum ibunt, in ſplendóre fulgurántis haſtæ tuæ.

In frémitu conculcábis terram, * & in furóre obſtupefácies gentes.

Egréſſus es in ſalútem pópuli tui, * in ſalútem cum chriſto tuo.

Percuſsíſti caput de domo ímpii; * denudáſti fundaméntum ejus uſque ad collũ.

Maledixíſti ſceptris ejus, cápiti bellatórum ejus, * veniéntibus ut turbo ad diſpergéndum me.

Exultátio eórum, * ſicut ejus qui dévorat paúperem in abſcóndito.

Viam fecíſti in mari equis tuis, * in luto aquárum multárum.

Audívi, & conturbátus eſt venter meus; * à voce contremuérunt lábia mea.

Ingrediátur putrédo in óſſibus meis, * & ſubter me ſcáteat;

Ut requiéſcam in die tribulatiónis; * ut aſcéndam ad pópulum accínctum noſtrum.

Ficus enim non florébit; * & non erit germen in víneis.

Mentiétur opus olívæ; * & arva non ácferent cibum.

Abſcindétur de ovíli pecus; * & non erit arméntum in præſépibus.

Ego autem in Dómino gaudébo, * & exultábo in Deo Jeſu meo.

Deus Dóminus fortitúdo mea; * & ponet pedes meos quaſi cervórum;

Et ſuper excélſa mea dedúcet me victor * in pſalmis canéntem.

Ant. Opéruit cœlos glória ejus; & laudis ejus plena eſt terra. *v.* 3.

[*In Feſtis, loco ſuperioris Cantici, dicitur ſequens*

CANTICUM *Iſaiæ.*

c. 26. 1. *ad* 9.

Superbos tandem pes egeni conculcat; pacifica genti veritatis atria panduntur.

URbs fortitúdinis noſtræ Sion, * ſalvátor ponétur in ea murus & antemurále.

Aperíte portas, * & ingrediátur gens juſta, cuſtódiens veritátem.

Vetus error ábiit: ſervábis pacem; * pacem, quia in te ſperávimus.

Speráſtis in Dómino in ſéculis ætérnis, * in Dómino Deo forti in perpétuum.

Quia incurvábit habitántes in excélſo, * civitátem ſublímem humiliábit.

Humiliábit eam uſque ad terram, * détrahet eam uſque ad púlverem.

Conculcábit eam pes, * pedes paúperis, greſſus egenórum.

Sémita juſti recta eſt, * rectus callis juſti ad ambulándum.

Et in ſémita judiciórum tuórum, Dómine; ſuſtinúimus te: * nomen tuum & memoriále tuum in deſidério ánimæ.

Anima mea deſiderávit te in nocte; * ſed & ſpíritu meo in præcórdiis meis de manè vigilábo ad te.

Cùm féceris judícia tua in terra, * juſtítiam diſcent habitatóres orbis.

Miſereámur ímpio, & non diſcet juſtítiam: * in terra ſanctórum iníqua geſſit, & non vidébit glóriam Dómini.

Dómine, exaltétur manus tua, * & non vídeant;

Vídeant, & confundántur zeléntes pópuli: * & ignis hoſtes tuos dévoret.

Dómine, dabis pacem nobis: * ómnia enim ópera noſtra operátus es nobis.]

Ant. 5. a. Laudent nomen ejus.

PSALMUS *Laudum* 149.

Sanctorum remuneratori magnifico Deo Canticum.

CAntáte Dómino cánticum novum; * laus ejus in ecclésia ſanctórum.

Lætétur Iſraël in eo qui fecit eum, * & filii Sion exúltent in rege ſuo.

Laudent nomen ejus in choro, * in tympano, & pſaltério pſallant ei;

Quia beneplácitum eſt Dómino in pópulo ſuo, * & exaltábit manſuétos in ſalútem.

Exultábunt ſancti in glória, * lætabúntur in cubílibus ſuis.

Exaltatiónes Dei in gútture eórum; * & gládii ancípites in manibus eórum,

Ad faciéndam vindíctam in natiónibus, * increpatiónes in pópulis;

Ad alligándos reges eórum in compédibus, * & nóbiles eórum in mánicis férreis,

Ut fáciant in eis judícium conſcríptum: * glória hæc eſt ómnibus ſanctis ejus.

Ant. Laudent nomen ejus in choro, in tympano, & pſaltério pſallant ei. *ṽ.* 3.

CAPITULUM. *Rom.* 14. 19.

QUæ pacis ſunt, ſectémur; & quæ ædificatiónis ſunt, in ínvicem cuſtodiámus.

HYMNUS. *Beſnault.*

CELSI Tonántis Unice,
Caſtæque proles Vírginis,
Quo ſtat ſalus mortálium,
Purus dies, illábere.

FAC manè primò débitas
Grates tibi rependere,
Fac ſemper inténtos tuis
Nos eſſe, Chriſte, laúdibus.

SINCERA radíces agat
In corde símplici fides,
Immóta ſpes congaúdeat,
His major adſit cáritas.
DEO Patri ſit glória,
Ejúſque ſoli Fílio,
Tibíque, ſancte-Spíritus,
In ſempitérna ſécula. Amen.

℣. Audítam fac mihi manè miſericórdiam tuam; ℟. Quia in te ſperávi. *Pſ.* 142. 8.

Ad Benedíctus, *Ant.* 1. *D.* Serviámus in ſanctitáte, & juſtítia coram Dómino, ómnibus diébus noſtris. *Luc.* 1. 74. 75.

AD PRIMAM.

Poſt Epiph. Ant. 4. *E.* Inclína.

PSALMUS 86.

Civitatis Dei gloria, robur & felicitas.

FUndaménta ejus in móntibus ſanctis: * díligit Dóminus portas Sion ſuper ómnia tabernácula Jacob.

Glorióſa dicta ſunt de te, * cívitas Dei.

Memor ero Rahab & Babylónis * ſciéntium me.

Ecce alienígenæ, & Tyrus, & pópulus Æthíopum; * hi fuérunt illîc.

Numquid Sion dicet: Homo; & homo natus eſt in ea; * & ipſe fundávit eam Altíſſimus?

Dóminus narrábit in ſcriptúris populórum & príncipum; * horum qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium: * ómnium habitátio eſt in te.

PSALMUS 87.

Oratio pereuntis, adverſùs iram, miſericordiam implorantis à Deo.

DOmine Deus ſalútis meæ, * in die clamávi & nocte coram te.

Intret in conſpéctu tuo orátio mea, * inclína aurem tuam ad precem meam:

Quia repléta eſt malis ánima mea, * & vita mea inférno appropinquávit.

Æſtimátus ſum cum deſcendéntibus in lacum, * factus ſum ſicut homo ſine adjutório, inter mórtuos liber,

Sicut vulneráti dormiéntes in ſepúlcris, quorum non es memor ámpliùs; * & ipſi de manu tua repúlſi ſunt.

Poſuérunt me in lacu inferióri, * in tenebróſis, & in umbra mortis.

Super me confirmátus eſt furor tuus, * & omnes fluctus tuos induxíſti ſuper me.

Longè feciſti notos meos à me, * poſuérunt me abominatiónem ſibi.

Tráditus ſum, & non egrediébar; * óculi mei languérunt præ inópia.

Diviſio PSALMI 87.

CLamávi ad te, Dómine, totâ die; * expándi ad te manus meas.

Numquid mórtuis fácies mirabília, * aut médici ſuſcitábunt, & confitebúntur tibi?

Numquid narrábit áliquis in ſepúlcro miſericórdiam tuam, * & veritátem tuam in perditióne?

Numquid cognoſcéntur in ténebris mirabília tua, * & juſtítia tua in terra oblivióniș?

Et ego ad te, Dómine, clamávi, * & manè orátio mea prævéniet te.

Ut quid, Dómine, repéllis oratiónem meam, * avértis fáciem tuam à me?

Pauper ſum ego, & in labóribus à juventúte mea, * exaltátus autem humiliátus ſum, & conturbátus.

In me tranſiérunt iræ tuæ, * & terróres tui conturbavérunt me:

Circumdedérunt me ſicut aqua totâ die, * circumdedérunt me ſimul.

Elongáſti à me amícum, & próximum, * & notos meos à miſéria.

Poſt Epiph. Ant. Inclína aurem tuam ad precem meam. *Pſ.* 87. 3.

AD TERTIAM.

Poſt Epiph. Ant. 5. a. Miſericórdias Dómini.

PSALMUS 88.

Potenti & miſericordi Deo Canticum: promiſſiones Davidi factæ: ſtirpis ejus infortunia: invocatur liberator.

Miſericórdias Dómini * in ætérnum cantábo.

In generatiónem & generatiónem * annuntiábo veritátem tuam in ore meo;

Quóniam dixíſti: In ætérnum miſericórdia ædificábitur in cœlis, * præparábitur véritas tua in eis:

Diſpóſui teſtaméntum eléctis meis; * jurávi David ſervo meo, Uſque in ætérnum præparábo ſemen tuum;

Et ædificábo in generatiónem & generatiónem * ſedem tuam.

Confitebúntur cœli mirabília tua, Dómine; * étenim veritátem tuam in eccléſia ſanctórum.

Quóniam quis in núbibus æquábitur Dómino, * símilis erit Deo in fíliis Dei?

Deus, qui glorificátur in concílio ſanctórum, * magnus & terríbilis ſuper omnes qui in circúitu ejus ſunt.

Dómine Deus virtútum, quis símilis tibi? * potens es, Dómine, & véritas tua in circúitu tuo.

Tu domináris poteſtáti maris; * motum autem flúctuum ejus tu mítigas:

Tu humiliáſti ſicut vulnerátum, ſupérbum; * in bráchio virtútis tuæ diſperſíſti inimícos tuos:

Tui ſunt cœli, & tua eſt terra; orbem terræ, & plenitúdinem ejus tu fundáſti; * aquilónem & mare tu creáſti:

Thabor & Hermon in nómine tuo exultábunt: * tuum bráchium cum poténtia.

Firmétur manus tua, &

exaltétur déxtera tua ; * juſtítia & judícium præparátio ſedis tuæ.

Miſericórdia & véritas * præcédent fáciem tuam :

Beátus pópulus qui ſcit jubilatiónem ; * Dómine, in lúmine vultûs tui ambulábunt,

Et in nómine tuo exultábunt totâ die ; * & in juſtítia tua exaltabúntur :

Quóniam glória virtútis eórum tu es ; * & in beneplácito tuo exaltábitur cornu noſtrum :

Quia Dómini eſt aſſúmptio noſtra, * & Sancti Iſraël regis noſtri.

Diviſio PSALMI 88.

TUnc locútus es in viſióne ſanctis tuis, & dixíſti : * Póſui adjutórium in poténte, & exaltávi eléctum de plebe mea.

Invéni David ſervum meum, * óleo ſancto meo unxi eum :

Manus enim mea auxiliábitur ei, * & bráchium meum confortábit eum :

Nihil proficiet inimícus in eo, * & filius iniquitátis non appónet nocére ei.

Et concídam à fácie ipſíus inimícos ejus, * & odiéntes eum in fugam convértam.

Et véritas mea, & miſericórdia mea cum ipſo ; * & in nómine meo exaltábitur cornu ejus.

Et ponam in mari manum ejus, * & in flumínibus déxteram ejus.

Ipſe invocábit me : Pater meus es tu, * Deus meus, & ſuſcéptor ſalútis meæ :

Et ego primogénitum ponam illum, * excélſum præ régibus terræ,

In ætérnum ſervábo illi miſericórdiam meam, * & teſtaméntum meum fidéle ipſi,

Et ponam in ſéculum ſéculi ſemen ejus, * & thronum ejus ſicut dies cœli.

Si autem derelíquerint filii ejus legem meam, * & in judíciis meis non ambuláverint ;

Si juſtítias meas profanáverint, * & mandáta mea non cuſtodíerint ;

Viſitábo in virga iniquitátes eórum, * & in verbéribus peccáta eórum :

Miſericórdiam autem meã non diſpérgam ab eo, * neque nocébo in veritáte mea :

Neque profanábo teſtaméntum meum, * & quæ procédunt de lábiis meis non fáciam írrita.

Semel jurávi in ſancto meo, ſi David méntiar, * ſemen ejus in ætérnum manébit :

Et thronus ejus ſicut ſol in conſpéctu meo, & ſicut luna perfécta in ætérnum : * & teſtis in cœlo fidélis.

Altera diviſio PSALMI 88.

TU verò repuliſti, & deſpexíſti, * diſtuliſti chriſtum ſuum.

Evertíſti teſtaméntum ſervi tui, * profanáſti in terra ſanctuárium ejus:

Deſtruxíſti omnes ſepes ejus, * poſuíſti firmaméntum ejus formídinem:

Diripuérunt eum omnes tranſeúntes viam; * factus eſt oppróbrium vicínis ſuis:

Exaltáſti déxteram depriméntium eum, * lætificáſti omnes inimícos ejus:

Avertíſti adjutórium gládii ejus, * & non es auxiliátus ei in bello:

Deſtruxíſti eum ab emundatióne, * & ſedem ejus in terram colliſiſti:

Minoráſti dies témporis ejus, * perfudíſti eum confuſióne.

Uſquequò, Dómine, avértis in finem, * exardéſcet ſicut ignis ira tua?

Memoráre quæ mea ſubſtántia: * numquid enim vanè conſtituîſti omnes filios hóminum?

Quis eſt homo qui vivet, & non vidébit mortem; * éruet ánimam ſuam de manu ínferi?

Ubi ſunt miſericórdiæ tuæ antíquæ, Dómine, * ſicut juráſti David in veritáte tua?

Memor eſto, Dómine, oppróbrii ſervórum tuórum, * quod contínui in ſinu meo, multárum géntium;

Quòd exprobravérunt inimíci tui, Dómine, * quòd exprobravérunt commutatiónem chriſti tui.

Benedíctus Dóminus in ætérnum. * Fiat, fiat.

Poſt Epiph. Ant. Miſericórdias Dómini in ætérnum cantábo. *v.* 2.

AD SEXTAM.

Poſt Epiph. Ant. 7 *d.* Quàm magnificáta ſunt.

PSALMUS 89.

Fugax hominum vita: ira Dei poteſtas: gratia ſplendor invocatur.

Domine, refúgium factus es nobis * à generatióne in generatiónem.

Priúſquàm montes fierent, aut formarétur terra & orbis, * à ſéculo & uſque in ſéculum tu es Deus.

Ne avértas hóminem in humilitátem; * & dixíſti: Convertímini, filii hóminum.

Quóniam mille anni ante óculos tuos, * tanquam dies heſtérna quæ prætériit, & cuſtódia in nocte.

Quæ pro níhilo habéntur, * eórum anni erunt.

Manè ſicut herba tránſeat, manè flóreat, & tránſeat; * véſperè décidat, indúret, & aréſcat.

Quia defécimus in ira tua, * & in furóre tuo turbáti ſumus.

Poſuíſti iniquitátes noſtras in conſpéctu tuo, * ſéculum noſtrum in illuminatióne vultûs tui.

Quóniam omnes dies noſtri

ſtri defecérunt, * & in ira tua defécimus.

Anni noſtri ſicut aránea meditabúntur: * dies annórum noſtrórum, in ipſis ſeptuagínta anni:

Si autem in potentátibus, octogínta anni; * & ámpliùs eórum, labor & dolor:

Quóniam ſupervénit manſuetúdo, * & corripiémur.

Quis novit poteſtátem iræ tuæ, * & præ timóre tuo iram tuam dinumeráre?

Diviſio Psalmi 89.

DExteram tuam ſic notam fac, * & erudítos corde in ſapiéntia.

Convértere, Dómine, úſquequo? * & deprecábilis eſto ſuper ſervos tuos.

Repléti ſumus manè miſericórdiâ tuâ; * & exultávimus, & delectáti ſumus ómnibus diébus noſtris.

Lætáti ſumus pro diébus quibus nos humiliáſti, * annis quibus vídimus mala.

Réſpice in ſervos tuos, & in ópera tua; * & dírige fílios eórum.

Et ſit ſplendor Dómini Dei noſtri ſuper nos, * & ópera mánuum noſtrárum dírige ſuper nos, & opus mánuum noſtrárum dírige.

Psalmus 91.

In operibus ſuis magnificus Deus, juſtus in judiciis, in omnibus laudandus.

BOnum eſt confitéri Dómino, * & pſállere nómini tuo, Altíſſime;

Ad annuntiándum manè miſericórdiam tuam, * & veritátem tuam per noctem,

In decachórdo pſaltério, * cum cántico in cíthara:

Quia delectáſti me, Dómine, in factúra tua, * & in opéribus mánuum tuárum exultábo.

Quàm magnificáta ſunt ópera tua, Dómine! * nimis profúndæ factæ ſunt cogitatiónes tuæ:

Vir insípiens non cognóſcet, * & ſtultus non intélliget hæc.

Cum exórti fúerint peccatóres ſicut fœnum, * & apparúerint omnes qui operántur iniquitátem, ut intéreant in ſéculum ſéculi:

Tu autem Altíſſimus * in ætérnum, Dómine:

Quóniam ecce inimíci tui, Dómine, quóniam ecce inimíci tui períbunt, * & diſpergéntur omnes qui operántur iniquitátem.

Et exaltábitur ſicut unicórnis cornu meum, * & ſenéctus mea in miſericórdia úberi.

Et deſpéxit óculus meus inimícos meos; * & in inſurgéntibus in me malignántibus aúdiet auris mea.

Juſtus ut palma florébit, * ſicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Plantáti in domo Dómini, * in átriis domûs Dei noſtri florébunt.

Adhuc multiplicabúntur in ſenécta úberi: * & bene patiéntes erunt,

Ut annúntient quóniam rectus Dóminus Deus noſter, * & non eſt iníquitas in eo.

Poſt Epiph. Ant. Quàm magnificáta ſunt ópera tua, Dómine! nimis profúndæ factæ ſunt cogitatiónes tuæ. *v. 6.*

ADNONAM.

Poſt Epiph, Ant. 8. a. Factus eſt.

PSALMUS 93.

Deus omnium inſpector; ſuperborum eſt vindex, conſolatorque bonorum.

Deus ultiónum Dóminus, * Deus ultiónum líberè egit.

Exaltáre, qui júdicas terram: * redde retributiónem ſupérbis.

Uſquequo peccatóres, Dómine, * úſquequo peccatóres gloriabúntur?

Effabúntur & loquéntur iniquitátem, * loquéntur omnes qui operántur injuſtítiam?

Pópulum tuum, Dómine, humiliavérunt, * & hereditátem tuam vexavérunt:

Víduam & ádvenam interfecérunt, * & pupíllos occidérunt:

Et dixérunt: Non vidébit Dóminus, * nec intélliget Deus Jacob.

Intellígite, inſipiéntes in pópulo; * & ſtulti, aliquándo ſápite.

Qui plantávit aurem, non aúdiet? * aut qui finxit óculum, non consíderat?

Qui córripit gentes, non árguet? * qui docet hóminem ſciéntiam?

Dóminus ſcit cogitatiónes hóminum, * quóniam vanæ ſunt.

Beátus homo quem tu erudíeris, Dómine, * & de lege tua docúeris eum;

Ut mítiges ei à diébus malis, * donec fodiátur peccatóri fóvea.

Quia non repéllet Dóminus plebem ſuam, * & hereditátem ſuam non derelínquet,

Quoadúſque juſtítia convertátur in judícium; * & qui juxta illam, omnes qui recto ſunt corde.

Quis conſúrget mihi advérsùs malignántes? * aut quis ſtabit mecum advérsùs operántes iniquitátem?

Niſi quia Dóminus adjúvit me, * paulò minùs habitáſſet in inférno ánima mea.

Si dicébam: Motus eſt pes meus; * miſericórdia tua, Dómine, adjuvábat me.

Secúndùm multitúdinem dolórum meórum in corde meo, * conſolatiónes tuæ lætificavérunt ánimam meã.

Numquid adhæret tibi ſedes iniquitátis, * qui fingis labórem in præcépto?

Captábunt in ánimam juſti, * & ſánguinem innocéntem condemnábunt.

Et factus eſt mihi Dómi-

nus in refúgium, * & Deus meus in adjutórium ſpei meæ.

Et reddet illis iniquitátem ipſórum, & in malítia eórum diſpérdet eos; * diſpérdet illos Dóminus Deus noſter.

PSALMUS 95.

Hymnus regnanti & populos judicaturo Deo.

CAntáte Dómino cánticum novum; * cantáte Dómino, omnis terra.

Cantáte Dómino, & benedícite nómini ejus; * annuntiáte de die in diem ſalutáre ejus.

Annuntiáte inter gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus:

Quóniam magnus Dóminus, & laudábilis nimis; * terríbilis eſt ſuper omnes deos:

Quóniam omnes dii géntium, dæmónia; * Dóminus autem cœlos fecit.

Conféſſio & pulcritúdo in conſpéctu ejus; * ſanctimónia & magnificéntia in ſanctificatióne ejus.

Afférte Dómino, pátriæ géntium, afférte Dómino glóriam & honórem; * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóſtias, & introíte in átria ejus; * adoráte Dóminum in átrio ſancto ejus.

Commoveátur à fácie ejus univérſa terra: * dícite in géntibus, quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur; * judicábit pópulos in æquitáte.

Lætántur cœli, & exúltet terra; commoveátur mare, & plenitúdo ejus; * gaudébunt campi, & ómnia quæ in eis ſunt.

Tunc exultábunt ómnia ligna ſilvárum à fácie Dómini, quia venit; * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * & pópulos in veritáte ſua.

PSALMUS 96.

Regnantis Dei ſplendor; vanitas ſculptilium; ſoli Deo ſit laus, ſolus eſt Dominus.

DOminus regnávit, exúltet terra, * læténtur ínſulæ multæ.

Nubes & calígo in circúitu ejus; * juſtítia & judícium corréctio ſedis ejus.

Ignis ante ipſum præcédet, * & inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ: * vidit, & commóta eſt terra.

Montes ſicut cera fluxérunt à fácie Dómini; * à fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cœli juſtítiam ejus; * & vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes qui adórant ſculptília, * & qui gloriántur in ſimulácris ſuis.

Adoráte eum, omnes Angeli ejus: * audívit, & lætáta eſt Sion;

Et exultavérunt filiæ Judæ * propter judícia tua, Dómine.

Quóniam tu Dóminus altíſſimus ſuper omnem terram; * nimis exaltátus es ſuper omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum: * cuſtódit Dóminus ánimas ſanctórum ſuórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta eſt juſto, * & rectis corde lætítia.

Lætámini, juſti, in Dómino, * & confitémini memoriæ ſanctificatiónis ejus.

Poſt Epiph. Ant. Factus eſt mihi Dóminus in refúgium, & Deus meus in adjutórium ſpei meæ. *Pſ.* 93. 22.

AD VESPERAS.

Ant. 5. a. In conſpéctu.

PSALMUS 137.

Stant Angeli in circuitu throni: coram ipſis celebrat anima miſericordiam Dei.

Confitébor tibi, Dómine, in toto corde meo; * quóniam audíſti verba oris mei.

In conſpéctu Angelórum pſallam tibi; * adorábo ad templum ſanctum tuum;

Et confitébor nómini tuo ſuper miſericórdia tua, & veritáte tua; * quóniam magnificáſti ſuper omne, nomen ſanctum tuum.

In quacúmque die invocávero te, exaúdi me; * multiplicábis in ánima mea virtútem.

Confiteántur tibi, Dómine, omnes reges terræ; * quia audiérunt ómnia verba oris tui;

Et cantent in viis Dómini, * quóniam magna eſt glória Dómini;

Quóniam excélſus Dóminus, & humília réſpicit, * & alta à longè cognóſcit.

Si ambulávero in médio tribulatiónis, vivificábis me; * & ſuper iram inimicórum meórum extendíſti manum tuam, & ſalvum me fecit déxtera tua.

Dóminus retríbuet pro me: Dómine, miſericórdia tua in ſéculum; * ópera mánuum tuárum ne deſpícias.

Ant. In conſpéctu Angelórum pſallam tibi. *v.* 2.

Ant. 3. *a.* Suſcepíſti me.

PSALMUS 138.

A puero inevitabilis in nos Dei inſpectio, & vigil providentia.

Dómine, probáſti me, & cognovíſti me; * tu cognovíſti ſeſſiónem meam, & reſurrectiónem meam.

Intellexíſti cogitatiónes meas de longè, * ſémitam meam, & funículum meum inveſtigáſti;

Et omnes vias meas prævidíſti; * quia non eſt ſermo in lingua mea.

Ecce, Dómine, tu cognovíſti ómnia noviſſima, & antíqua: * tu formáſti me,

& poſuiſti ſuper me manum tuam.

Mirábilis facta eſt ſciéntia tua ex me; * confortáta eſt, & non pótero ad eam.

Quò ibo à ſpíritu tuo? * & quò à fácie tua fúgiam?

Si aſcéndero in cœlum, tu illîc es; * ſi deſcéndero in inférnum, ades:

Si ſúmpſero pennas meas dilúculo, * & habitávero in extrémis maris;

Etenim illuc manus tua dedúcet me, * & tenébit me déxtera tua.

Et dixi: Fórſitan ténebræ conculcábunt me, * & nox illuminátio mea in delíciis meis;

Quia ténebræ non obſcurabúntur à te, & nox ſicut dies illuminábitur; * ſicut ténebræ ejus, ita & lumen ejus.

Quia tu poſſedíſti renes meos; * ſuſcepíſti me de útero matris meæ.

Confitébor tibi, quia terribíliter magnificátus es: * mirabília ópera tua, & ánima mea cognóſcit nimis.

Non eſt occultátum os meum à te, quod feciſti in occúlto; * & ſubſtántia mea in inferióribus terræ.

Imperféctum meum vidérunt óculi tui; & in libro tuo omnes ſcribéntur; * dies formabúntur, & nemo in eis.

Mihi autem nimis honorificáti ſunt amíci tui, Deus; * nimis confortátus eſt principátus eórum;

Dinumerábo eos, & ſuper arénam multiplicabúntur; * exurréxi, & adhuc ſum tecum.

Si occíderis, Deus, peccatóres; * viri ſánguinum, declináte à me;

Quia dícitis in cogitatióne: * Accípient in vanitáte civitátes tuas.

Nonne qui odérunt te, Dómine, óderam; * & ſuper inimícos tuos tabeſcébam?

Perfécto ódio óderam illos, * & inimíci facti ſunt mihi.

Proba me, Deus, & ſcito cor meum; * intérroga me, & cognóſce ſémitas meas.

Et vide, ſi via iniquitátis in me eſt; * & deduc me in via ætérna.

Ant. Suſcepíſti me de útero matris meæ. *v.* 13.

Ant. 4. E. Deus meus es tu.

PSALMUS 139.

Petit & ſperat Eccleſia opem Dei adversùs improbos.

ERipe me, Dómine, ab hómine malo: * à viro iníquo éripe me.

Qui cogitavérunt iniquitátes in corde, * totâ die conſtituébant prælia:

Acuérunt linguas ſuas ſicut ſerpéntis, * venénum áſpidum ſub lábiis eórum.

Cuſtódi me, Dómine, de manu peccatóris: * & ab homínibus iníquis éripe me,

Qui cogitavérunt ſupplantáre greſſus meos, * abſcondérunt ſupérbi láqueum mihi,

Et funes extendérunt in láqueum; * juxta iter ſcándalum poſuérunt mihi.

Dixi Dómino: Deus meus es tu; * exáudi, Dómine, vocem deprecatiónis meæ.

Dómine, Dómine, virtus ſalútis meæ, * obumbráſti ſuper caput meum in die belli.

Ne tradas me, Dómine, à deſidério meo, peccatóri; * cogitavérunt contra me, ne derelínquas me, ne forte exalténtur.

Caput circúitûs eórum, * labor labiórum ipſórum opériet eos.

Cadent ſuper eos carbónes, in ignem dejícies eos; * in miſériis non ſubsíſtent.

Vir linguóſus non dirigétur in terra; * virum injúſtũ mala cápient in intéritu.

Cognóvi quia fáciet Dóminus judícium ínopis, * & vindíctam paúperum.

Verúmtamen juſti confitebúntur nómini tuo; * & habitábunt recti cum vultu tuo.

Ant. Deus meus es tu; exaúdi, Dómine, vocem deprecatiónis meæ. *v.* 7.

Ant. 8. c. Ad te, Dómine.

PSALMUS 140.

Poſtulat juſtus patientiam in adverſis & ſalutem.

DOmine, clamávi ad te, exaúdi me; * inténde voci meæ, cùm clamávero ad te.

Dirigátur orátio mea ſicut incénſum in conſpéctu tuo: * elevátio mánuum meárum, ſacrificium veſpertínum.

Pone, Dómine, cuſtódiam ori meo, * & óſtium circumſtántiæ lábiis meis.

Non declínes cor meum in verba malítiæ, * ad excuſándas excuſatiónes in peccátis,

Cum homínibus operántibus iniquitátem; * & non communicábo cum eléctis eórum.

Corrípiet me juſtus in miſericórdia, & increpábit me; * óleum autem peccatóris non impínguet caput meum;

Quóniam adhuc & orátio mea * in beneplácitis eórum.

Abſórpti ſunt juncti petræ júdices eórum, * aúdient verba mea, quóniam potuérunt.

Sicut craſſitúdo terræ erúpta eſt ſuper terram, * diſſipáta ſunt oſſa noſtra ſecus inférnum.

Quia ad te, Dómine, Dómine, óculi mei; * in te ſperávi, non aúferas ánimam meam.

Cuſtódi me à láqueo quem ſtatuérunt mihi; * & à ſcándalis operántium iniquitátem.

Cadent in retiáculo ejus peccatóres: * ſinguláriter ſum ego, donec tránſeam.

Ant. Ad te, Dómine, Dómine, óculi mei; in te ſperávi. *v.* 8.

Ant. 8. c. Tu es ſpes mea.

PSALMUS 141.

Fidelis deſtitutus omni humanâ ope, divinam implorat.

VOce meâ ad Dóminum clamávi, * voce meâ ad Dóminum deprecátus ſum;

Effúndo in conſpéctu ejus oratiónem meam, * & tribulatiónem meam ante ipſum pronúntio,

In deficiéndo ex me ſpíritum meum; * & tu cognovíſti ſémitas meas.

In via hac quâ ambulábam, * abſcondérunt láqueum mihi.

Conſiderábam ad déxteram, & vidébam, * & non erat qui cognóſceret me.

Périit fuga à me, * & non eſt qui requírat ánimā meā.

Clamávi ad te, Dómine; * dixi: Tu es ſpes mea, pórtio mea in terra vivéntium.

Inténde ad deprecatiónem meam, * quia humiliátus ſum nimis.

Líbera me à perſequéntibus me: * quia confortáti ſunt ſuper me.

Educ de cuſtódia ánimam meam, ad confiténdum nómini tuo; * me expéctant juſti, donec retríbuas mihi.

Ant. Tu es ſpes mea, pórtio mea in terra vivéntium. *v.* 6.

CAPITULUM. 1. *Petr.* 1. 22.

ANimas veſtras caſtificántes in obediéntia caritátis, in fraternitátis amóre, símplici ex corde invícem dilígite atténtiùs.

HYMNUS. *Beſnault.*

VIdes, Deus, terræ ſinu
Juménta quæ prodúxeras:
Videns probas; nunc grándius
Opus, quod his præſit, moves.

LUTUM perítus ártifex
Imáginem formas tuî:
Ipſam Creatóris manum
Homo creándus éxigit.

IMAGO nos Dei ſumus,
Sumus Dei nos hálitus:
Sit cura ſemper íntegris
Deum reférre móribus.

QUIDQUID creat, totum tibi
Velut duci, ſubdit Deus;
Ne dégener fias, homo,
Tui nec ortûs ímmemor.

DEO Patri ſit glória,
Ejúſque ſoli Fílio,
Tibíque, ſancte-Spíritus,
In ſempitérna ſécula. Amen.

℣. Clamávi ad te, Dómine, totâ die; ℟. Expándi ad te manus meas. *Pſ.* 80. 18.

Ad Magníficat, *Ant.* 1. 2. Eſuriéntes implévit bonis; & dívites dimíſit inánes. *Luc.* 1. 53.

SABBATO.

AD OFFICIUM NOCT.

Invitatorium, Dóminum Deum noſtrum, * Veníte, adorémus. *Pſ.* 94. 7.

Pſalmus, Veníte. 2.

HYMNUS. *Beſnault.*

UNius ô ſubſtántiæ,
Trinúſque perſónis Deus,

Noſtras pius cum cánticis
Preces benígnè ſúſcipe.

Te prædicat ſuo dies
Splendóre, Rector témporum;
Nec prædicat minùs ſuo,
Diſérta nox ſiléntio.

Noctis quiéto témpore
Ad confiténdum ſúrgimus:
Uni tibi fac mens vacet,
Sis unus in votis, Deus.

Deo Patri ſit glória,
Ejúſque ſoli Fílio,
Tibíque, ſancte-Spíritus,
In ſempitérna ſécula.
Amen.

PRO I. NOCTURNO.

Ant. 7. a. Exaltáte Dóminum.

PSALMUS 97.

Laudatur Deus, quòd notum fecerit gentibus ſalutare ſuum.

CAntáte Dómino cánticum novum, * quia mirabília fecit.

Salvávit ſibi déxtera ejus,* & bráchium ſanctum ejus.

Notum fecit Dóminus ſalutáre ſuum, * in conſpéctu géntium revelávit juſtítiam ſuam.

Recordátus eſt miſericórdiæ ſuæ, * & veritátis ſuæ dómui Iſraël.

Vidérunt omnes términi terræ * ſalutáre Dei noſtri.

Jubiláte Deo, omnis terra; * cantáte, & exultáte, & pſállite.

Pſállite Dómino in cíthara, in cíthara & voce pſalmi; * in tubis ductílibus, & voce tubæ córneæ.

Jubiláte in conſpéctu Regis Dómini; * moveátur mare, & plenitúdo ejus; orbis terrárum, & qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, ſimul montes exultábunt à conſpéctu Dómini; * quóniam venit judicáre terram:

Judicábit orbem terrárum in juſtítia, * & pópulos in æquitáte.

PSALMUS 98.

Adoremus regnantem Deum: olim invocantes exaudivit: nunc orantes non deſpiciet.

DOminus regnávit, iraſcántur pópuli; * qui ſedet ſuper Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus, * & excélſus ſuper omnes pópulos.

Confiteántur nómini tuo magno, quóniam terríbile & ſanctum eſt: * & honor Regis judícium díligit.

Tu paráſti directiónes, * judícium & juſtítiam in Jacob tu fecíſti.

Exaltáte Dóminum Deum noſtrum; * & adoráte ſcabéllum pedum ejus, quóniam ſanctum eſt.

Móyſes & Aáron in ſacerdótibus ejus, * & Sámuël inter eos qui ínvocant nomen ejus.

Invocábant Dóminum, & ipſe exaudiébat eos; * in colúmna nubis loquebátur ad eos.

Cuſtodiébant teſtimónia

ejus, * & præcéptum quod dedit illis.

Dómine Deus noſter, tu exaudiébas eos; * Deus tu propítius fuíſti eis, & ulcíſcens in omnes adinventiónes eórum.

Exaltáte Dóminum Deum noſtrum, & adoráte in monte ſancto ejus; * quóniam ſanctus Dóminus Deus noſter.

PSALMUS 100.

Miſericordiæ divinæ laus: norma benè vivendi.

MIſericórdiam & judícium * cantábo tibi, Dómine.

Pſallam & intélligam in via immaculáta, * quando vénies ad me.

Perambulábam in innocéntia cordis mei, * in médio domûs meæ.

Non proponébam ante óculos meos rem injúſtam, * faciéntes prævaricatiónes odívi.

Non adhæſit mihi cor pravum, * declinántem à me malígnum non cognoſcébam.

Detrahéntem ſecrétò próximo ſuo * hunc perſequébar.

Supérbo óculo & inſatiábili corde, * cum hoc non edébam.

Oculi mei ad fidéles terræ ut ſédeant mecum; * ámbulans in via immaculáta, hic mihi miniſtrábat.

Non habitábit in médio domûs meæ qui facit ſupérbiam: * qui lóquitur iníqua, non diréxit in conſpéctu oculórum meórum.

In matutíno interficiébam omnes peccatóres terræ, * ut diſpérderem de civitáte Dómini omnes operántes iniquitátem.

Ant. Exaltáte Dóminum Deum noſtrum, & adoráte in monte ſancto ejus. *Pſ.* 98. 9.

PRO II. NOCTURNO.

Ant. 2. D. In quacúmque die.

PSALMUS 101.

Vita brevis & miſera: ſolus Deus miſeriam neſcit & mortem.

DOmine, exáudi oratiónem meam, * & clamor meus ad te véniat.

Non avértas fáciem tuam à me; * in quacúmque die tríbulor, inclína ad me aurem tuam.

In quacúmque die invocávero te, * velóciter exáudi me;

Quia defecérunt ſicut fumus dies mei, * & oſſa mea ſicut crémium aruérunt.

Percúſſus ſum ut fœnum, & áruit cor meum, * quia oblítus ſum comédere panem meum.

A voce gémitûs mei * adhæſit os meum carni meæ.

Símilis factus ſum pelicáno ſolitúdinis; * factus ſum ſicut nycticorax in domicílio.

Vigilávi, * & factus ſum

ſicut paſſer ſolitárius in tecto.

Totâ die exprobrábant mihi inimíci mei; * & qui laudábant me, advérsùm me jurábant.

Quia cínerem tanquam panem manducábam, * & potum meum cum fletu miſcébam.

A fácie iræ, & indignatiónis tuæ; * quia élevans alliſiſti me.

Dies mei ſicut umbra declinavérunt, * & ego ſicut fœnum árui.

Tu autem, Dómine, in ætérnum pérmanes, * & memoriále tuum in generatiónem & generatiónem.

Diviſio Psalmi 101.

TU exúrgens miſeréberis Sion; * quia tempus miſeréndi ejus, quia venit tempus;

Quóniam placuérunt ſervis tuis lápides ejus, * & terræ ejus miſerebúntur.

Et timébunt gentes nomen tuum, Dómine, * & omnes reges terræ glóriam tuam;

Quia ædificávit Dóminus Sion; * & vidébitur in glória ſua:

Reſpéxit in oratiónem humílium, * & non ſprevit precem eórum.

Scribántur hæc in generatióne áltera; * & pópulus qui creábitur laudábit Dóminum;

Quia proſpéxit de excélſo ſancto ſuo; * Dóminus de cœlo in terram aſpéxit,

Ut audíret gémitus compeditórum, * ut ſólveret fílios interemptórum,

Ut annúntient in Sion nomen Dómini, * & laudem ejus in Jeruſalem;

In conveniéndo pópulos in unum, & reges, * ut ſérviant Dómino.

Reſpóndit ei in via virtútis ſuæ; * Paucitátem diérum meórum núntia mihi:

Ne révoces me in dimídio diérum meórum: * in generatiónem & generatiónem anni tui.

Altera diviſio Psalmi 101.

INítio tu, Dómine, terram fundáſti, * & ópera mánuum tuárum ſunt cœli.

Ipſi períbunt; tu autem pérmanes; * & omnes ſicut veſtiméntum veteráſcent:

Et ſicut opertórium mutábis eos, & mutabúntur; * tu autem idem ipſe es, & anni tui non defícient.

Fílii ſervórum tuórum habitábunt; * & ſemen eórum in ſéculum dirigétur.

Ant. In quacúmque die invocávero te, velóciter exaúdi me. *v.* 3.

PRO III. NOCTURNO.

Ant. 7. a. Quómodo miſerétur.

Psalmus 102.

Miſericordi, benefico & Patri Deo Canticum animæ periculis & peccatis ſoluta.

BEnedic, ánima mea, Dómino; * & ómnia quæ intrà me ſunt, nómini ſancto ejus.

Bénedic, ánima mea, Dómino, * & noli oblivíſci omnes retributiónes ejus;

Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis; * qui ſanat omnes infirmitátes tuas;

Qui rédimit de intéritu vitam tuam; * qui corónat te in miſericórdia & miſeratiónibus;

Qui replet in bonis deſidérium tuum; * renovábitur ut áquilæ juvéntus tua.

Fáciens miſericórdias Dóminus, * & judícium ómnibus injúriam patiéntibus.

Notas fecit vias ſuas Móyſi, * fíliis Iſraël voluntátes ſuas.

Diviſio PSALMI 102.

MIſerátor & miſéricors Dóminus, * longánimis & multùm miſéricors.

Non in perpétuum iraſcétur, * neque in ætérnum comminábitur:

Non ſecúndùm peccáta noſtra fecit nobis: * neque ſecúndùm iniquitátes noſtras retríbuit nobis:

Quóniam ſecúndùm altitúdinem cœli à terra, * corroborávit miſericórdiam ſuam ſuper timéntes ſe.

Quantùm diſtat ortus ab occidénte, * longè fecit à nobis iniquitátes noſtras.

Quómodo miſerétur pater filiórum, miſértus eſt Dóminus timéntibus ſe; * quóniam ipſe cognóvit figméntum noſtrum.

Recordátus eſt quóniam pulvis ſumus; * homo, ſicut fœnum dies ejus, tanquam flos agri ſic efflorébit.

Quóniam ſpíritus pertransíbit in illo, & non ſubsíſtet; * & non cognóſcet ámpliùs locum ſuum.

Miſericórdia autem Dómini ab ætérno, * & uſque in ætérnum ſuper timéntes eum.

Et juſtítia illíus in filios filiórum, * his qui ſervant teſtaméntum ejus,

Et mémores ſunt mandatórum ipsíus, * ad faciéndum ea.

Altera diviſio PSALMI 102.

DOminus in cœlo parávit ſedem ſuam; * & regnum ipsíus ómnibus dominábitur.

Benedícite Dómino, omnes Angeli ejus, * potentes virtúte, faciéntes verbum illíus, ad audiéndam vocem ſermónum ejus.

Benedícite Dómino, omnes virtútes ejus, * miníſtri ejus, qui fácitis voluntátem ejus.

Benedícite Dómino, ómnia ópera ejus, in omni loco dominatiónis ejus: * bénedic, ánima mea, Dómino.

Ant. Quómodo miſerétur pater filiórum, miſértus eſt Dóminus timéntibus ſe. *v.* 13.

Poſt Epiph. ℣. Confitébor tibi in pópulis, Dómine, ℟. Et pſallam tibi in natiónibus. *Pſ.* 107. 4.

Poſt Epiph. ℣. *Sacerdotalis*, Confiteántur nómini

tuo magno, ℟. Quóniam terríbile & ſanctum eſt. *Pſ.* 98. 3.

AD LAUDES.

Ant. 6. F. Bénedic.

PSALMUS 103.

Mirum ordinem mundi luſtrans anima celebrat ejus autorem bonum & magnificum Deum.

BEnedic, ánima mea, Dómino; * Dómine Deus meus, magnificátus es veheménter.

Confeſſiónem & decórem induíſti, * amíctus lúmine ſicut veſtiménto;

Exténdens cœlum ſicut pellem; * qui tegis aquis ſuperióra ejus;

Qui ponis nubem aſcénſum tuum; * qui ámbulas ſuper pennas ventórum;

Qui facis ángelos tuos ſpíritus; * & miniſtros tuos ignem uréntem.

Qui fundáſti terram ſuper ſtabilitátem ſuam, * non inclinábitur in ſéculum ſéculi.

Abyſſus, ſicut veſtiméntum, amíctus ejus; * ſuper montes ſtabunt aquæ.

Ab increpatióne tua fúgient; * à voce tonitrui tui formidábunt.

Aſcéndunt montes, & deſcéndunt campi * in locum quem fundáſti eis.

Términum poſuíſti quem non tranſgrediéntur; * neque converténtur operíre terram.

Qui emíttis fontes in convállibus, * inter médium móntiũ pertranſíbunt aquæ:

Potábunt omnes béſtiæ agri; * expectábunt ónagri in ſiti ſua.

Super ea vólucres cœli habitábunt, * de médio petrárum dabunt voces.

Rigans montes de ſuperióribus ſuis, * de fructu óperum tuórum ſatiábitur terra:

Prodúcens fœnum juméntis, * & herbam ſervitúti hóminum,

Ut edúcas panem de terra, * & vinum lætíficet cor hóminis;

Ut exhílaret fáciem in óleo, * & panis cor hóminis confirmet.

Saturabúntur ligna campi, * & cedri Líbani quas plantávit;

Illìc páſſeres nidificábunt; * heródii domus dux eſt eórum.

Montes excélſi cervis, * petra refúgium herináciis.

Fecit lunam in témpora: * ſol cognóvit occáſum ſuum.

Poſuíſti ténebras, & facta eſt nox; * in ipſa pertranſíbunt omnes béſtiæ ſilvæ;

Cátuli leónum rugiéntes ut rápiant, * & quærant à Deo eſcam ſibi.

Ortus eſt ſol, & congregáti ſunt, * & in cubílibus ſuis collocabúntur.

Exíbit homo ad opus ſuum, * & ad operatiónem ſuam uſque ad véſperam.

Ant. Bénedic, ánima mea, Dómino; Dómine Deus

meus, magnificátus es veheménter. *v.* 1.

Ant. 3. *a.* Quàm magnificáta ſunt.

Diviſio Psalmi 103.

QUàm magnificáta ſunt ópera tua : Dómine! ómnia in ſapiéntia fecíſti : * impléta eſt terra poſſeſſióne tuâ.

Hoc mare magnum & ſpatióſum mánibus ; * illìc reptília quorum non eſt númerus, animália pusílla cum magnis :

Illìc naves pertransíbunt ;* draco iſte quem formáſti ad illudéndum ei.

Omnia à te expéctant * ut des illis eſcam in témpore.

Dante te illis, cólligent ;* aperiénte te manum tuam, ómnia implebúntur bonitáte :

Averténte autem te fáciem, turbabúntur ; * aúferes ſpíritum eórum, & deficient, & in púlverem ſuum reverténtur.

Emíttes ſpíritum tuum, & creabúntur ; * & renovábis fáciem terræ.

Ant. Quàm magnificáta ſunt ópera tua, Dómine! ómnia in ſapiéntia fecíſti. *v.* 24.

Ant. 7. c. Cantábo Dómino.

Altera diviſio Psalmi 103.

SIt glória Dómini in ſéculum! * lætábitur Dóminus in opéribus ſuis ;

Qui réſpicit terram, & facit eam trémere ; * qui tangit montes, & fúmigant.

Cantábo Dómino in vita mea, * pſallam Deo meo quándiu ſum.

Jucúndum ſit ei elóquium meum ; * ego verò delectábor in Dómino.

Deficiant peccatóres à terra, & iníqui ita ut non ſint : * bénedic, ánima mea, Dómino.

Ant. Cantábo Dómino in vita mea, pſallam Deo meo quándiu ſum. *v.* 33.

Ant. 1. *a.* Date magnificéntiam.

Canticum *Moyſi.*

Deut. 32. 1. *ad* 43.

Pater hominum Deus ; ſed filii rebelles ; punit ſeverè : tandem miſeretur.

AUdíte, cœli, quæ loquor ; * aúdiat terra verba oris mei.

Concréſcat ut plúvia doctrína mea, * fluat ut ros elóquium meum ;

Quaſi imber ſuper herbam, & quaſi ſtillæ ſuper grámina : * quia nomen Dómini invocábo.

Date magnificéntiam Deo noſtro : * Dei perfécta ſunt ópera, & omnes viæ ejus judícia.

Deus fidélis, & abſque ulla iniquitáte, juſtus & rectus ; * peccavérunt ei, & non filii ejus in ſórdibus.

Generátio prava atque pervérſa, * hæccine reddis Dómino, pópule ſtulte, & insípiens?

Numquid non ipſe eſt na-

ter tuus, * qui poſſédit te, & fecit, & creávit te?

Meménto diérum antiquórum, * cógita generatiónes ſíngulas:

Intérroga patrem tuum, & annuntiábit tibi; * majóres tuos, & dicent tibi:

Quando dividébat Altíſſimus gentes, * quando ſeparábat fílios Adam,

Conſtítuit términos populórum * juxta númerum filiórum Iſraël.

Pars autem Dómini, pópulus ejus; * Jacob funículus hereditátis ejus.

Invénit eum in terra deſérta, * in loco horróris, & vaſtæ ſolitúdinis.

Circumdúxit eum, & dócuit, * & cuſtodívit quaſi pupíllam óculi ſui.

Sicut áquila próvocans ad volándum pullos ſuos, * & ſuper eos vólitans,

Expándit alas ſuas, & aſſúmpſit eum, * atque portávit in húmeris ſuis.

Dóminus ſolus dux ejus fuit, * & non erat cum eo deus aliénus.

Conſtítuit eum ſuper excélſam terram, * ut coméderet fructus agrórum,

Ut ſúgeret mel de petra, * oleúmque de ſaxo duríſſimo,

Bútyrum de arménto, & lac de óvibus, * cum ádipe agnórum & aríetum filiórum Baſan;

Et hircos cum medúlla trítici, * & ſánguinem uvæ bíberet meracíſſimum.

Incraſſátus eſt diléctus & recalcitrávit; * incraſſátus, impinguátus, dilatátus,

Derelíquit Deum factórem ſuum, * & recéſſit à Deo ſalutári ſuo.

Provocavérunt eum in diis aliénis, * & in abominatiónibus ad iracúndiam concitavérunt:

Immolavérunt dæmóniis, & non Deo; * diis quos ignorábant:

Novi, recentéſque venérunt, * quos non coluérunt patres eórum.

Deum qui te génuit dereliquíſti, * & oblítus es Dómini creatóris tui.

Vidit Dóminus, & ad iracúndiam concitátus eſt; * quia provocavérunt eum fílii ſui, & fíliæ:

Et ait: Abſcóndam fáciem meam ab eis, * & conſiderábo noviſſima eórum;

Generátio enim pervérſa eſt, * & infidéles filii;

Ipſi me provocavérunt in eo qui non erat Deus, * & irritavérunt in vanitátibus ſuis;

Et ego provocábo eos in eo qui non eſt pópulus, * & in gente ſtulta irritábo illos.

Ignis ſuccénſus eſt in furóre meo, * & ardébit uſque ad inférni noviſſima:

Devorabítque terram cum gérmine ſuo, * & móntium fundaménta combúret.

Congregábo ſuper eos

mala ; * & ſagíttas meas complébo in eis.

Conſuméntur fame, * & devorábunt eos aves morſu amaríſſimo.

Dentes beſtiárum immíttam in eos, * cum furóre trahéntium ſuper terram, atque ſerpéntium.

Foris vaſtábit eos gládius, & intus pavor, * júvenem ſimul ac vírginem, lacténtem cum hómine ſene.

Dixi : Ubinam ſunt ? * ceſſáre fáciam ex homínibus memóriam eórum :

Sed propter iram inimicórum díſtuli ; * ne fortè ſuperbírent hoſtes eórum,

Et dícerent, Manus noſtra excélſa, * & non Dóminus fecit hæc ómnia.

Gens abſque consílio eſt, & ſine prudéntia : * útinam ſáperent & intellígerent, ac noviſſima providérent.

Quómodo perſequátur unus mille, * & duo fugent decem míllia ?

Nonne ídeo, quia Deus ſuus véndidit eos, * & Dóminus conclúſit illos ?

Non enim eſt Deus noſter ut dii eórum : * & inimíci noſtri ſunt júdices.

De vínea Sodomórum vínea eórum, * & de ſuburbánis Gomórrhæ :

Uva eórum uva fellis, * & botri amaríſſimi.

Fel dracónum vinum eórum, * & venénum áſpidum inſanábile.

Nonne hæc cóndita ſunt apud me, * & ſignáta in theſaúris meis ?

Mea eſt últio, & ego retríbuam in témpore, * ut labátur pes eórum.

Juxtà eſt dies perditiónis, * & adéſſe feſtínant témpora.

Judicábit Dóminus pópulum ſuum, * & in ſervis ſuis miſerébitur.

Vidébit quòd infirmáta ſit manus, * & clauſi quoque defecérunt, reſiduíque conſúmpti ſunt.

Et dicet : Ubi ſunt dii eórum, * in quibus habébant fidúciam ?

De quorum víctimis comedébant ádipes, * & bibébant vinum libáminum :

Surgant, & opitueléntur vobis, * & in neceſſitáte vos prótegant.

Vidéte quòd ego ſim ſolus, * & non ſit álius Deus præter me :

Ego occídam, & ego vívere fáciam ; percútiam, & ego ſanábo ; * & non eſt qui de manu mea poſſit erúere.

Levábo ad cœlum manum meam ; * & dicam : Vivo ego in ætérnum.

Si acúero ut fulgur, gládium meum, * & arripúerit judícium manus mea,

Reddam ultiónem hóſtibus meis ; * & his qui odérunt me, retríbuam :

Inebriábo ſagíttas meas

ſanguine, * & gládius meus devorábit carnes,

De cruóre occiſórum, * & de captivitáte, nudáti inimicórum cápitis.

Laudáte, gentes, pópulum ejus; * quia ſánguinem ſervórum ſuórum ulciſcétur;

Et vindíctam retríbuet in hoſtes eórum, * & propítius erit terræ pópuli ſui.

Ant. Date magnificéntiam Deo noſtro. *v.* 4.

[*In Feſtis, loco ſuperioris Cantici, dicitur ſequens*

CANTICUM *Judith.* 16. 2. *ad* 8.

Conterenti bella, ſuoſque liberanti Deo hymnus eucharisticus.

INcípite Dómino in tympanis, * cantáte Dómino in cymbalis.

Moduláminí illi pſalmum novum; * exaltáte, & invocáte nomen ejus.

Dóminus cónterens bella, * Dóminus nomen eſt illi.

Qui póſuit caſtra ſua in médio pópuli ſui, * ut eríperet nos de manu ómnium inimicórum noſtrórum.

Venit Aſſur ex móntibus ab Aquilóne * in multitúdine fortitúdinis ſuæ:

Cujus multitúdo obturávit torréntes, * & equi eórum cooperuérunt valles.

Dixit ſe incenſúrum fines meos, * & júvenes meos occiſúrum gládio,

Infántes meos dare in prædam, * & vírgines in captivitátem.

Dóminus autem omnípotens nócuit eum, & trádidit eum in manus féminæ, * & confódit eum.]

Ant. 7. c. Laudáte eum.

PSALMUS *Laudum* 150.

Deus ab omnibus & omnimodè laudandus.

LAudáte Dóminum in ſanctis ejus; * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus; * laudáte eum ſecúndùm multitúdinem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in ſono tubæ; * laudáte eum in pſaltério & cíthara.

Laudáte eum in tympano & choro; * laudáte eum in chordis & órgano.*

Laudáte eum in cymbalis beneſonántibus, laudáte eum in cymbalis jubilatiónis: * omnis ſpíritus laudet Dóminum.

Ant. Laudáte eum ſecúndùm multitúdinem magnitúdinis ejus. *v.* 2.

CAPITULUM. *Philipp.* 4. 8.

QUæcúmque ſunt vera, quæcúmque pudica, quæcúmque juſta, quæcúmque ſancta, quæcúmque amabília, quæcúmque bonæ famæ, ſi qua virtus, ſi qua laus diſciplínæ, hæc cogitáte.

HYMNUS. *Beſnault.*

PRoles Parénti par tuo,
Verúſque de Deo Deus,
Exúrge, da mundo diem,
Mentis tenébras díſcute.

Te quærimus dilúculo;
Nos ſanctus ardor éxcitat:
Quæ corde puro fúndimus,
O Chriſte, vota ſúſcipe.

Exurge, de cœlo tuis
Intus fove cor ignibus;
Ut unde flagrat, huc amans
Toto ferátur ímpetu.

Deo Patri ſit glória,
Ejúſque ſoli Fílio,
Tibíque, ſancte-Spíritus,
In ſempitérna ſécula.
Amen.

℣. Repléti ſumus manè miſericórdiâ tuâ; ℟. Exultávimus, & delectáti ſumus. *Pſ.* 89. 14.

Ad Benedíctus, *Ant.* 7. a. Viſitávit nos, óriens ex alto, illumináre his qui in ténebris, & in umbra mortis ſedent. *Luc.* 1. 78. 79.

AD PRIMAM.

Poſt Epiph. Ant. 4. *irreg.* A. Quærite Dóminum.

PSALMUS 104.

Quanta Deus Iſraëli contulit! quæ ab illo repoſcit.

COnfitémini Dómino, & invocáte nomen ejus; * annuntiáte inter gentes ópera ejus.

Cantáte ei, & pſállite ei; * narráte ómnia mirabília ejus.

Laudámini in nómine ſancto ejus: * lætétur cor quæréntium Dóminum.

Quærite Dóminum, & confirmámini; * quærite fáciem ejus ſemper.

Mementóte mirabílium ejus quæ fecit, * prodígia ejus, & judícia oris ejus.

Semen Abraham, ſervi ejus; * filii Jacob, elécti ejus.

Ipſe Dóminus Deus noſter; * in univérſa terra judícia ejus.

Memor fuit in ſéculum teſtaménti ſui, * verbi quod mandávit in mille generatiónes,

Quod diſpóſuit ad Abraham, * & juraménti ſui ad Iſaac:

Et ſtátuit illud Jacob in præcéptum, * & Iſraël in teſtaméntum ætérnum,

Dicens: Tibi dabo terram Chánaan, * funículum hereditátis veſtræ;

Cùm eſſent número brevi, paucíſſimi, * & íncolæ ejus:

Et pertranſiérunt de gente in gentem, * & de regno ad pópulum álterum.

Non relíquit hóminem nocére eis; * & corrípuit pro eis reges:

Nolíte tángere chriſtos meos, * & in prophétis meis nolíte malignári:

Diviſio Psalmi 104.

ET vocávit famem ſuper terram, * & omne firmaméntum panis contrívit:

Miſit ante eos virum; * in ſervum venúmdatus eſt Joſeph:

Humiliavérunt in compé-

dibus pedes ejus, ferrum pertránſiit ánimam ejus, * donec veníret verbum ejus:

Elóquium Dómini inflammávit eum; * miſit rex, & ſolvit eum; princeps populórum, & dimíſit eum.

Conſtítuit eum dóminum domûs ſuæ, * & príncipem omnis poſſeſſiónis ſuæ,

Ut erudíret príncipes ejus ſicut ſemetípſum, * & ſenes ejus prudéntiam docéret.

Et intrávit Iſraël in Ægyptum, * & Jacob áccola fuit in terra Cham.

Et auxit pópulum ſuum veheménter; * & firmávit eum ſuper inimícos ejus.

Convértit cor eórum ut odírent pópulum ejus, * & dolũ fácerent in ſervos ejus.

Altera diviſio Psalmi 104.

Miſit Móyſen ſervum ſuum, * Aáron quem elégit ipſum.

Póſuit in eis verba ſignórum ſuórum, * & prodigiórum in terra Cham.

Miſit ténebras & obſcurávit; * & non exacerbávit ſermónes ſuos.

Convértit aquas eórum in ſánguinem: * & occídit piſces eórum.

Edidit terra eórum ranas * in penetrálibus regum ipſórum.

Dixit; & venit cœnomyïa, & cíniphes, * in ómnibus finibus eórum.

Póſuit plúvias eórum grándinem; * ignem comburéntem in terra ipſórum.

Et percúſſit víneas eórum, & ficúlneas eórum; * & contrívit lignum fínium eórum.

Dixit; & venit locúſta, & bruchus, * cujus non erat númerus,

Et comédit omne fœnum in terra eórum, * & comédit omnem fructum terræ eórum.

Et percúſſit omne primogénitum in terra eórum, * primítias omnis labóris eórum.

Et edúxit eos cum argénto & auro: * & non erat in tríbubus eórum infirmus.

Lætáta eſt Ægyptus in profectióne eórum, * quia incúbuit timor eórum ſuper eos.

Expándit nubem in protectiónem eórum, * & ignem ut lucéret eis per noctem.

Petiérunt, & venit cotúrnix; * & pane cœli ſaturávit eos.

Dirúpit petram, & fluxérunt aquæ; * abiérunt in ſicco flúmina.

Quóniam memor fuit verbi ſancti ſui, * quod hábuit ad Abraham púerum ſuum:

Et edúxit pópulum ſuum in exultatióne, * & eléctos ſuos in lætítia:

Et dedit illis regiónes géntium, * & labóres populórum poſſedérunt,

Ut cuſtódiant juſtificatiónes ejus, * & legem ejus requírant.

Poſt Epiph. Ant. Quæris

te Dóminum, & confirmámini; quærite fáciem ejus ſemper. v. 4.

AD TERTIAM.

Poſt Epiph. Ant. 8. c. Beáti.

PSALMUS 105.

Ingratus Iſraël: fatetur ſua delicta, & ſalutem precatur.

COnfitémini Dómino, quóniam bonus, * quóniam in ſéculum miſericórdia ejus.

Quis loquétur poténtias Dómini, * audítas fáciet omnes laudes ejus?

Beáti qui cuſtódiunt judícium, & fáciunt juſtítiam * in omni témpore!

Meménto noſtrî, Dómine, in beneplácito pópuli tui; * viſita nos in ſalutári tuo,

Ad vidéndum in bonitáte electórum tuórum, ad lætándum in lætítia gentis tuæ, * ut laudéris cum hereditáte tua.

Diviſio PSALMI 105.

PEccávimus cum pátribus noſtris, * injúſtè égimus, iniquitátem fécimus.

Patres noſtri in Ægypto non intellexérunt mirabília tua; * non fuérunt mémores multitúdinis miſericórdiæ tuæ:

Et irritavérunt aſcendéntes in mare, * mare rubrum:

Et ſalvávit eos propter nomen ſuum, * ut notam fáceret poténtiam ſuam:

Et increpuit mare rubrum, & exſiccátum eſt; * & dedúxit eos in abyſſis ſicut in deſérto:

Et ſalvávit eos de manu odiéntium, * & redémit eos de manu inimíci:

Et opéruit aqua tribulántes eos; * unus ex eis non remánſit.

Et credidérunt verbis ejus, * & laudavérunt laudem ejus.

Citò fecérunt, oblíti ſunt óperum ejus, * & non ſuſtinuérunt consílium ejus:

Et concupiérunt concupiſcéntiam in deſérto; * & tentavérunt Deum in inaquóſo:

Et dedit eis petitiónem ipſórum, * & miſit ſaturitátem in ánimas eórum.

Et irritavérunt Móyſen in caſtris, * Aáron ſanctum Dómini.

Apérta eſt terra, & deglutívit Dathan, * & opéruit ſuper congregatiónem Abíron:

Et exarſit ignis in ſynagóga eórum, * flamma combúſſit peccatóres.

Et fecérunt vítulum in Horeb, * & adoravérunt ſcúlptile;

Et mutavérunt glóriam ſuam * in ſimilitúdinem vítuli comedéntis fœnum.

Oblíti ſunt Deum qui ſalvávit eos; * qui fecit magnália in Ægypto, mirabília in terra Cham, terribília in mari rubro.

Et dixit, ut diſpérderet eos, * ſi non Móyſes eléctus

ejus ſtetíſſet in confractióne in conſpéctu ejus,

Ut avérteret iram ejus, * ne diſpérderet eos.

Et pro níhilo habuérunt terram deſiderábilem; * non credidérunt verbo ejus.

Et murmuravérunt in tabernáculis ſuis; * non exaudiérunt vocem Dómini.

Et elevávit manum ſuam ſuper eos, * ut proſtérneret eos in deſérto,

Et ut dejíceret ſemen eórum in natiónibus, * & diſpérgeret eos in regiónibus.

Et initiáti ſunt Beélphegor; * & comedérunt ſacrifícia mortuórum.

Et irritavérunt eum in adinventiónibus ſuis: * & multiplicáta eſt in eis ruína.

Et ſtetit Phínees, & placávit; * & ceſſávit quaſſátio:

Et reputátum eſt ei in juſtítiam, * in generatiónem & generatiónem uſque in ſempitérnum.

Et irritavérunt eum ad aquas contradictiónis; * & vexátus eſt Móyſes propter eos;

Quia exacerbavérunt ſpíritum ejus, * & diſtínxit in lábiis ſuis.

Altera diviſio PSALMI 105.

NOn diſperdidérunt gentes, * quas dixit Dóminus illis.

Et commíxti ſunt inter gentes, & didicérunt ópera eórum, & ſerviérunt ſculptílibus eórum; * & factum eſt illis in ſcándalum.

Et immolavérunt fílios ſuos, * & filias ſuas dæmóniis;

Et effudérunt ſánguinem innocéntem; * ſánguinem filiórum ſuórum, & filiárum ſuárum quas ſacrificavérunt ſculptílibus Chánaan.

Et inféćta eſt terra in ſanguínibus, & contamináta eſt in opéribus eórum; * & fornicáti ſunt in adinventiónibus ſuis.

Et irátus eſt furóre Dóminus in pópulum ſuum, * & abominátus eſt hereditátem ſuam.

Et trádidit eos in manus géntium; * & domináti ſunt eórum qui odérunt eos.

Et tribulavérunt eos inimíci eórum, & humiliáti ſunt ſub mánibus eórum: * ſæpè liberávit eos.

Ipſi autem exacerbavérunt eum in consílio ſuo, * & humiliáti ſunt in iniquitátibus ſuis.

Et vidit cùm tribularéntur, * & audívit oratiónem eórum;

Et memor fuit teſtaménti ſui, * & pœnítuit eum ſecúndùm multitúdinem miſericórdiæ ſuæ.

Et dedit eos in miſericórdias * in conſpéctu ómnium qui céperant eos.

Salvos nos fac, Dómine Deus noſter, * & cóngrega nos de natiónibus,

Ut confiteámur nómini ſancto tuo, * & gloriémur in laude tua.

Benedíctus Dóminus Deus Iſraël à ſéculo, & uſque in ſéculum; * & dicet omnis pópulus: Fiat, fiat.

Poſt Epiph. Ant. Beáti qui cuſtódiunt judícium, & fáciunt juſtítiam in omni témpore. *v.* 3.

AD SEXTAM.

Poſt Epiph. Ant. 1. D. Confiteántur Dómino.

PSALMUS 106.

Peccavit Iſraël, indè calamitas: clamavit ad Dominum, indè ſalus: quis ſapiens & intelliget miſericordias Domini.

Confitémini Dómino, quóniam bonus, * quóniam in ſéculum miſericórdia ejus.

Dicant qui redémpti ſunt à Dómino, quos redémit de manu inimíci, * & de regiónibus congregávit eos,

A ſolis ortu & occáſu, * ab aquilóne & mari.

Erravérunt in ſolitúdine in inaquóſo, * viam civitátis habitáculi non invenérunt.

Eſuriéntes & ſitiéntes, * ánima eórum in ipſis defécit.

Et clamavérunt ad Dóminum, cùm tribularéntur, * & de neceſſitátibus eórum erípuit eos.

Et dedúxit eos in viam rectam, * ut irent in civitátem habitatiónis.

Confiteántur Dómino miſericórdiæ ejus, * & mirabília ejus fíliis hóminum:

Quia ſatiávit ánimam inánem, * & ánimam eſuriéntem ſatiávit bonis.

Sedéntes in ténebris & umbra mortis, * vinctos in mendicitáte & ferro,

Quia exacerbavérunt elóquia Dei, * & consílium Altíſſimi irritavérunt.

Et humiliátum eſt in labóribus cor eórum; * infirmáti ſunt, nec fuit qui adjuváret.

Et clamavérunt ad Dóminum, cùm tribularéntur, * & de neceſſitátibus eórum liberávit eos.

Et edúxit eos de ténebris, & umbra mortis; * & víncula eórum diſrúpit.

Diviſio PSALMI 106.

Confiteántur Dómino miſericórdiæ ejus, * & mirabília ejus fíliis hóminum:

Quia contrívit portas æreas, * & vectes férreos confrégit.

Suſcépit eos de via iniquitátis eórum, * propter injuſtítias enim ſuas humiliáti ſunt.

Omnem eſcam abomináta eſt ánima eórum, * & appropinquavérunt uſque ad portas mortis:

Et clamavérunt ad Dóminum, cùm tribularéntur, * & de neceſſitátibus eórum liberávit eos.

Miſit verbum ſuum, & ſanávit eos, * & erípuit eos de interitiónibus eórum.

Confiteántur Dómino mi-

ſericórdiæ ejus, * & mirabília ejus filiis hóminum.

Et ſacrificent ſacrificium laudis, * & annúntient ópera ejus in exultatióne.

Qui deſcéndunt mare in návibus, * faciéntes operatiónem in aquis multis,

Ipſi vidérunt ópera Dñi, * & mirabília ejus in profúndo.

Dixit; & ſtetit ſpíritus procéllæ; * & exaltáti ſunt fluctus ejus:

Aſcéndunt uſque ad cœlos, & deſcéndunt uſque ad abyſſos; * ánima eórum in malis tabeſcébat:

Turbáti ſunt, & moti ſunt ſicut ébrius; * & omnis ſapiéntia eórum devoráta eſt:

Et clamavérunt ad Dóminum, cùm tribularéntur; * & de neceſſitátibus eórum edúxit eos:

Et ſtátuit procéllam ejus in auram, * & ſiluérunt fluctus ejus:

Et lætáti ſunt quia ſiluérunt; * & dedúxit eos in portum voluntátis eórum.

Altera diviſio Psalmi 106.

Confiteántur Dómino miſericórdiæ ejus, * & mirabília ejus fíliis hóminum:

Et exáltent eum in eccléſia plebis, * & in cáthedra ſeniórum laudent eum.

Póſuit flúmina in deſértum; * & éxitus aquárum in ſitim,

Terram fructíferam in ſalſúginem, * à malítia inhabitántium in ea.

Póſuit deſértum in ſtagna aquárum, * & terram ſine aqua in éxitus aquárum;

Et collocávit illìc eſuriéntes; * & conſtituérunt civitátem habitatiónis;

Et ſeminavérunt agros, & plantavérunt víneas; * & fecérunt fructum nativitátis.

Et benedíxit eis, & multiplicáti ſunt nimis; * & juménta eórum non minorávit.

Et pauci facti ſunt, * & vexáti ſunt à tribulatióne malórum, & dolóre.

Effúſa eſt contémptio ſuper príncipes, * & erráre fecit eos in ínvio, & non in via.

Et adjúvit páuperem de inópia, * & póſuit ſicut oves famílias.

Vidébunt recti, & lætabúntur; * & omnis iníquitas oppilábit os ſuum.

Quis ſápiens, & cuſtódiet hæc? * & intélliget miſericórdias Dómini.

Poſt Epiph. Ant. Confiteántur Dómino miſericórdiæ ejus, & mirabília ejus fíliis hóminum. *v.* 31.

AD NONAM.

Poſt Epiph. Ant. 4. *irreg.* A. Dómine, Dómine.

Psalmus 107.

Ad Dei nutum paratum cor juſti: ſilente Deo, vana ſalus hominis.

Parátum cor meum, Deus, parátum cor meum; * cantábo, & pſallam in glória mea.

Exúrge, glória mea; exúrge, pſaltérium & cíthara: * exúrgam dilúculo.

Confitébor tibi in pópulis, Dómine, * & pſallam tibi in natiónibus;

Quia magna eſt ſuper cœlos miſericórdia tua, * & uſque ad nubes véritas tua.

Exaltáre ſuper cœlos, Deus, & ſuper omnem terram glória tua; * ut liberéntur dilécti tui.

Salvum fac déxterâ tuâ, * & exaúdi me.

Deus locútus eſt in ſancto ſuo; * exultábo, & dívidam Síchimam; & convállem tabernaculórum dimétiar.

Meus eſt Gálaad, & meus eſt Manáſſes; * & Ephraïm ſuſcéptio cápitis mei;

Juda rex meus; * Moab lebes ſpei meæ;

In Idumæam exténdam calceaméntum meum: * mihi alienígenæ amíci facti ſunt.

Quis dedúcet me in civitátem munítam? * quis dedúcet me uſque in Idumæam?

Nonne tu Deus qui repuliſti nos? * & non exíbis Deus in virtútibus noſtris?

Da nobis auxílium de tribulatióne, * quia vana ſalus hóminis.

In Deo faciémus virtútem; * & ipſe ad níhilum dedúcet inimícos noſtros.

PSALMUS 108.

Impiis Eccleſiæ prædicit adverſa ſibique proſpera petit.

DEus, laudem meam ne tacúeris; * quia os peccatóris, & os dolóſi ſuper me apértum eſt.

Locúti ſunt advérsùm me linguâ dolosâ, & ſermónibus ódii circumdedérunt me; * & expugnavérunt me gratìs.

Pro eo ut me dilígerent, detrahébant mihi; * ego autem orábam.

Et poſuérunt advérsùm me mala pro bonis, * & ódium pro dilectióne mea.

Conſtítue ſuper eum peccatórem, * & diábolus ſtet à dextris ejus.

Cùm judicátur, éxeat condemnátus; * & orátio ejus fiat in peccátum:

Fiant dies ejus pauci, * & epiſcopátum ejus accípiat alter:

Fiant filii ejus órphani, * & uxor ejus vídua.

Nutántes transferántur filii ejus, & mendícent, * & ejiciántur de habitatiónibus ſuis. |

Scrutétur fœnerátor omnem ſubſtántiam ejus: * & dirípiant aliéni labóres ejus.

Non ſit illi adjútor, * nec ſit qui miſereátur pupíllis ejus.

Fiant nati ejus in intéritum: * in generatióne una deleátur nomen ejus.

In memóriam rédeat iní-

quitas patrum ejus in conſpéctu Dómini, * & peccátum matris ejus non deleátur.

Fiant contra Dóminum ſemper, * & diſpéreat de terra memória eórum;

Pro eo quòd non eſt recordátus fácere miſericórdiam, * & perſecútus eſt hóminem ínopem & mendícum, & compúnctum corde mortificáre.

Et diléxit maledictiónem, & véniet ei; * & nóluit benedictiónem, & elongábitur ab eo.

Et índuit maledictiónem ſicut veſtiméntum, * & intrávit ſicut aqua in interióra ejus, & ſicut óleum in óſſibus ejus.

Fiat ei ſicut veſtiméntum quo operítur, * & ſicut zona quâ ſemper præcíngitur.

Hoc opus eórum qui détrahunt mihi apud Dóminum, * & qui loquúntur mala advérsùs ánimam meã.

Diviſio PSALMI 108.

ET tu, Dómine, Dómine, fac mecum propter nomen tuum; * quia ſuávis eſt eſt miſericórdia tua.

Líbera me, quia egénus & pauper ego ſum, * & cor meum conturbátum eſt intrà me.

Sicut umbra cùm declínat, ablátus ſum; * & excúſſus ſum ſicut locúſtæ.

Génua mea infirmáta ſunt à jejúnio, * & caro mea immutáta eſt propter óleum.

Et ego factus ſum opprobrium illis; * vidérunt me; & movérunt cápita ſua.

Adjuva me, Dómine Deus meus: * ſalvum me fac ſecúndùm miſericórdiam tuã.

Et ſciant quia manus tua hæc, * & tu, Dómine, feciſti eam.

Maledícent illi, & tu benedíces; * qui inſúrgunt in me, confundántur; ſervus autem tuus lætábitur.

Induántur qui détrahunt mihi, pudóre; * & operiántur ſicut diploïde, confuſióne ſuâ.

Confitébor Dómino nimis in ore meo, * & in médio multórum laudábo eum;

Quia áſtitit à dextris paúperis, * ut ſalvam fáceret à perſequéntibus ánimam meam.

Poſt Epiph. Ant. Dómine, Dómine, fac mecum propter nomen tuum; quia ſuávis eſt miſericórdia tua. v. 21.

AD VESPERAS.

Ant. 6. F. Beátus.

PSALMUS 143.

Anima jam à Deo ſervata, Deum rursùs invocat; ab eo victoria, in eo felicitas.

BEnedíctus Dóminus Deus meus, qui docet manus meas ad prælium, * & dígitos meos ad bellum.

Miſericórdia mea, & refúgium meum; * ſuſcéptor meus, & liberátor meus;

Protéctor

Protéctor meus, & in ipſo ſperávi; * qui ſubdit pópulum meum ſub me.

Dómine, quid eſt homo, quia innotuíſti ei? * aut filius hóminis, quia réputas eum?

Homo vanitáti ſímilis factus eſt; * dies ejus ſicut umbra prætéreunt.

Dómine, inclína cœlos tuos, & deſcénde; * tange montes, & fumigábunt.

Fúlgura coruſcatiónem, & diſſipábis eos; * emítte ſagíttas tuas, & conturbábis eos.

Emítte manum tuam de alto, éripe me, & líbera me de aquis multis, * de manu filiórum alienórum,

Quorum os locútum eſt vanitátem, * & déxtera eórum, déxtera iniquitátis.

Deus, cánticum novum cantábo tibi, * in pſaltério decachórdo pſallam tibi,

Qui das ſalútem régibus, * qui redemíſti David ſervum tuum de gládio malígno.

Eripe me, & érue me de manu filiórum alienórum, quorum os locútum eſt vanitátem; * & déxtera eórum déxtera iniquitátis:

Quorum filii ſicut novéllæ plantatiónes * in juventúte ſua:

Filiæ eórum compóſitæ, * circumornátæ ut ſimilitúdo templi:

Promptuária eórum plena, * eructántia ex hoc in illud:

Oves eórum fœtóſæ, abundántes in egréſſibus ſuis; * boves eórum craſſæ:

Non eſt ruína macériæ, neque tránſitus, * neque clamor in platéis eórum.

Beátum dixérunt pópulum cui hæc ſunt: * beátus pópulus, cujus Dóminus Deus ejus.

Ant. Beátus pópulus cujus Dóminus Deus ejus. *v.* 18.

Ant. 8. a. Benedícat.

PSALMUS 144.

Rex omnium Deus. Quàm benignè ſingulis providet!

EXaltábo te, Deus meus rex, * & benedícam nómini tuo in ſéculum, & in ſéculum ſéculi.

Per ſíngulos dies benedícam tibi, * & laudábo nomen tuum in ſéculum, & in ſéculum ſéculi.

Magnus Dóminus, & laudábilis nimis, * & magnitúdinis ejus non eſt finis.

Generátio & generátio laudábit ópera tua, * & poténtiam tuam pronuntiábunt.

Magnificéntiâ glóriæ ſanctitátis tuæ loquéntur, * & mirabília tua narrábunt;

Et virtútem terribílium tuórum dicent, * & magnitúdinem tuam narrábunt:

Memóriam abundántiæ ſuavitátis tuæ eructábunt, * & juſtítiâ tuâ exultábunt.

Miſerátor & miſéricors Dóminus; * pátiens, & multùm miſéricors.

Suávis Dóminus univér-

ſis, * & miſeratiónes ejus ſuper ómnia ópera ejus.

Confiteántur tibi, Dómine, ómnia ópera tua; * & ſancti tui benedícant tibi:

Glóriam regni tui dicent, * & poténtiam tuam loquéntur,

Ut notam fáciant filiis hóminum poténtiam tuam, * & glóriam magnificéntiæ regni tui.

Regnum tuum, regnum ómnium ſeculórum; * & dominátio tua in omni generatióne, & generatiónem.

Fidélis Dóminus in ómnibus verbis ſuis, * & ſanctus in ómnibus opéribus ſuis.

Allevat Dóminus omnes qui córruunt, * & érigit omnes eliſos.

Oculi ómnium in te ſperant, Dómine; * & tu das eſcam illórum in témpore opportúno:

Aperis tu manum tuam, * & imples omne ánimal benedictióne.

Juſtus Dóminus in ómnibus viis ſuis; * & ſanctus in ómnibus opéribus ſuis.

Propè eſt Dóminus ómnibus invocántibus eum, * ómnibus invocántibus eum in veritáte.

Voluntátem timéntium ſe fáciet, & deprecatiónem eórum exáudiet, * & ſalvos fáciet eos.

Cuſtódit Dóminus omnes diligéntes ſe, * & omnes peccatóres diſpérdet.

Laudatiónem Dómini loquétur os meum; * & benedícat omnis caro nómini ſancto ejus in ſéculum, & in ſéculum ſéculi.

Ant. Benedícat omnis caro nómini ſancto ejus. ℣. 21.

Ant. 5. a. Dóminus.

PSALMUS 145.

Non homini fidendum, perit; ſed viventi ſemper, veraci, potenti ac magnifico Deo.

LAuda, ánima mea, Dóminum; * laudábo Dóminum in vita mea, pſallam Deo meo quámdiu fuero.

Nolíte confídere in princípibus, * in filiis hóminum, in quibus non eſt ſalus.

Exíbit ſpíritus ejus, & revertétur in terram ſuam; * in illa die períbunt omnes cogitatiónes eórum.

Beátus cujus Deus Jacob adjútor ejus, ſpes ejus in Dómino Deo ipſius, * qui fecit cœlum & terram, mare & ómnia quæ in eis ſunt:

Qui cuſtódit veritátem in ſéculum, facit judícium injúriam patiéntibus; * dat eſcam eſuriéntibus.

Dóminus ſolvit compedítos; * Dóminus illúminat cæcos:

Dóminus érigit eliſos; * Dóminus diligit juſtos:

Dóminus cuſtódit ádvenas; pupíllum & víduam ſuſcípiet; * & vias peccatórum diſpérdet.

Regnábit Dóminus in ſe-

cula, Deus tuus, Sion, * in generatiónem & generatiónem.

Ant. Dóminus érigit eliſos; Dóminus díligit juſtos. *v.* 8.

Ant. 1. a. Magnus.

PSALMUS 146.

Afflictorum ſervatori & omnium proviſori Deo Canticum.

Laudáte Dóminum, quóniam bonus eſt pſalmus; * Deo noſtro ſit jucúnda, decoráque laudátio.

Ædíficans Jerúſalem Dóminus, * diſperſiónes Iſraélis congregábit:

Qui ſanat contrítos corde, * & álligat contritiónes eórum:

Qui númerat multitúdinem ſtellárum, * & ómnibus eis nómina vocat.

Magnus Dóminus noſter, & magna virtus ejus; * & ſapiéntiæ ejus non eſt númerus.

Suſcípiens manſuétos Dóminus; * humílians autem peccatóres uſque ad terram.

Præcínite Dómino in confeſſióne; * pſállite Deo noſtro in cíthara,

Qui óperit cœlum núbibus, * & parat terræ plúviam:

Qui prodúcit in móntibus fœnum, * & herbam ſervitúti hóminum:

Qui dat juméntis eſcam ipſórum, * & pullis corvórum invocántibus eum.

Non in fortitúdine equi voluntátem habébit; * nec in tíbiis viri beneplácitum erit ei.

Beneplácitum eſt Dómino ſuper timéntes eum, * & in eis qui ſperant ſuper miſericórdia ejus.

Ant. Magnus Dóminus noſter, & magna virtus ejus. *v.* 5.

Ant. 4. *E.* Lauda.

PSALMUS 147.

Pacificatori & Legiſlatori Deo Canticum.

Lauda, Jerúſalem, Dóminum: * lauda Deum tuum, Sion;

Quóniam confortávit ſeras portárum tuárum; * benedíxit fíliis tuis in te:

Qui póſuit fines tuos pacem, * & ádipe fruménti ſátiat te:

Qui emíttit elóquium ſuũ terræ; * velóciter currit ſermo ejus:

Qui dat nivem ſicut lanam, * nébulam ſicut cínerem ſpargit:

Mittit cryſtállum ſuam ſicut buccéllas; * ante fáciem frígoris ejus quis ſuſtinébit?

Emíttet verbum ſuum, & liquefáciet ea; * flabit ſpíritus ejus, & fluent aquæ:

Qui annúntiat verbum ſuum Jacob, * juſtítias & judícia ſua Iſraël.

Non fecit táliter omni natióni; * & judícia ſua non manifeſtávit eis.

Ant. Lauda, Jerúſalem,

Dóminum : lauda Deum tuum, Sion. *v*. 1.

CAPITULUM. *Rom.* 11. 33.

O Altitúdo divitiárum ſapiéntiæ, & ſciéntiæ Dei : quàm incomprehenſibília ſunt judícia ejus, & inveſtigábiles viæ ejus !

HYMNUS.

O Sempitérna Trínitas,
Mundum creas poténtiâ ;
Jugi tuéris cónditum,
Regíſque providéntiâ.

Tuo treméntes Angeli
Circumvolútum lúmine
Ardent vidére te Pater,
Te Nate, teque Spíritus.

Pavore ſancto térriti
En opprimúntur glóriâ,
Proníque coram prócidunt,
Penníſque velant ſe ſuis.

Et nos tui quos nóminis
Signat renátos dígnitas,
Jam te fide capéſſimus
Adoptiónis fílii.

Deo Patri ſit glória,
Ejúſque ſoli Fílio,
Tibíque, ſancte-Spíritus,
In ſempitérna ſécula.
Amen.

℣. Sépties in die laudem dixi tibi, ℟. Super judícia juſtítiæ tuæ. *Pſ.* 118. 164.

Ad Magníficat, *Antiphona in Proprio de Tempore.*

Oratio Dominicæ ſequentis.

IN FERIIS PER ANNUM.

AD LAUDES.

In Feriis Adventûs, Feria quarta Cinerum, & ſequentibus, ac in Vigiliis, poſt Antiphonam ad Benedíctus, *dicuntur flexis genibus, & ſubmiſſâ voce ſequentes*

PRECES.

KYrie, eléïſon. Chriſte, eléïſon. Kyrie, eléïſon. Pater noſter, *ſecretò uſque ad* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem ; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Peccávimus cum pátribus noſtris, ℟. Injúſtè égimus, iniquitátem fécimus. *Pſ.* 105. 6.

℣. Dómine, ne memíneris iniquitátum noſtrárum antiquárum, ℟. Citò antícipent nos miſericórdiæ tuæ ; quia paúperes facti ſumus nimis. *Pſ.* 78. 8.

℣. Adjuva nos, Deus ſalutáris noſter, & propter glóriam nóminis tui, Dómine, líbera nos ; ℟. Et propítius eſto peccátis noſtris propter nomen tuum. *Pſ.* 78. 9.

℣. Oſténde nobis, Dómine, miſericórdiam tuam, ℟. Et ſalutáre tuum da nobis. *Pſ.* 84. 8.

℣. Sacerdótes tui induántur juſtítiam ; ℟. Et ſancti tui exúltent. *Pſ.* 131. 9.

℣. Dómine, ſalvum fac Regem; ℟. Et exaúdi nos in die quâ invocavérimus te. *Pſ.* 19. 10.

℣. Salvum fac pópulum tuum, Dómine, ℟. Et bénedic hereditáti tuæ. *Pſ.* 27. 9.

℣. Rogáte quæ ad pacem ſunt Jerúſalem: ℟. Fiat pax in virtúte tua, & abundántia in túrribus tuis. *Pſ.* 121. 6. 7.

℣. Orémus pro frátribus noſtris abſéntibus: ℟. Rege eos, & extólle illos uſque in ætérnum. *Pſ.* 27. 9.

℣. Pro infirmis, afflíctis, & captívis: ℟. Líbera, Deus, Iſraël ex ómnibus tribulatiónibus ſuis. *Pſ.* 24. 22.

℣. Pro cunctis fidélibus defúnctis: ℟. Convértere, Dómine, úſquequò? & deprecábilis eſto ſuper ſervos tuos. *Pſ.* 89. 13.

Deinde dicitur Pſalmus, De profúndis, 87. *in fine,* Glória Patri.

Finito Pſalmo, dicitur ℣. Deus, tu convérſus vivificábis nos: ℟. Et plebs tua lætábitur in te. *Pſ.* 84. 7.

℣. Dómine, exaúdi oratiónem meam, ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Pſ.* 101. 2.

Deinde altâ voce,

℣. Dóminus vobíſcum; ℟. Et cum ſpíritu tuo.

Oratio conveniens.

Si facienda ſit Commemoratio alicujus Feſti occurrentis, ſit hoc loco. Deinde

In Adventu, ſit Commemoratio omnium Sanctorum, per Antiphonam, ℣. *& Orationem, quæ habentur in Proprio de Tempore.*

A Præſentatione verò Domini ad Dominicam Paſſionis, in Feſtis Simplicibus, & Feriis ſiunt

SUFFRAGIA,

ſeu Commemorationes communes,

De omnibus Sanctis.

Ant. Hi ſunt ante thronum Dei, & ſérviunt ei die ac nocte in templo ejus. *Apoc.* 7. 15.

℣. Juſti confitebúntur nómini tuo; ℟. Et habitábunt recti cum vultu tuo. *Pſ.* 139. 14.

Oratio. Orémus.

[*Quando dicitur Officium parvum B. Mariæ, vel quando ſit de ea in Sabbato, omittuntur verba quæ parentheſi includuntur.*]

Concéde, quæſumus, omnípotens Deus, ut (ſancta Dei génitrix María,) ſancti tui Apóſtoli, Mártyres, Pontífices, Vírgines, atque omnes Sancti, quorum memóriam celebrámus, nos ubíque ádjuvent; quátenus illórum ſuffrágio tranquillâ pace in tua laude lætémur; Per (eumdem) Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Filium tuum,

qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs-ſancti Deus, per ómnia ſécula ſeculórum.

℟. Amen.

℣. Dóminus vobíſcum;

℟. Et cum ſpíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino.

℟. Deo grátias.

Si aliud non ſequatur Officium, dicitur ſecretò, Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéſcant in pace. ℟. Amen.

Deinde Pater noſter.

In Adventu ad Primam, Tertiam, Sextam & Nonam, Antiphona, Capitula, & ℟℟. *brevia habentur in Proprio poſt Dominicam primam Adventûs.*

AD PRIMAM.

Pater, Ave, Credo, *ſecretò.*

℣. Deus in adjutórium.

HYMNUS.

JAm lucis orto ſídere,
Deum precémur ſúpplices,
Ut in diúrnis áctibus
Nos ſervet à nocéntibus.

Linguam refrænans témperet,
Ne litis horror ínſonet:
Viſum fovéndo cóntegat,
Ne vanitátes haúriat.

Sint pura cordis íntima,
Absíſtat & vecórdia;
Carnis domet ſupérbiam
Potûs cibíque párcitas.

Ut cùm dies abſcéſſerit,
Diemque nox excéperit,
Mundi per abſtinéntiam
Ipſi canámus glóriam.

Præsta, Pater piíſſime,
Patríque compar Unice,
Sancto ſimul cum Spíritu
Regnans per omne ſéculum.
Amen.

[*In Feſtivali Officio, Antiphona ut habetur proprio loco: Pſalmi ſecundùm Feriam.*

Capitulum. 1. *Tim.* 1. 17.

REgi ſeculórum immortáli, invisíbili, ſoli Deo honor & glória in ſécula ſeculórum. Amen. ℟. Deo grátias.

℟. *breve*, Chriſte Jeſu fili Dei vivi, *ut infrà.*]

Poſt Epiphaniam in Feriali Officio, Antiphona, & Pſalmi ſecundùm Feriam.

Capitulum. *Iſai.* 33. 2.

DOmine, miſerére noſtrî; te enim expectávimus: eſto bráchium noſtrum in manè, & ſalus noſtra in témpore tribulatiónis.

℟. *breve.* Chriſte Jeſu, fili Dei vivi, * Miſerére nobis. *Repetitur*, Chriſte Jeſu, fili Dei vivi, miſerére nobis. ℣. Qui ſedes ad déxteram Patris, * Miſerére nobis. Glória Patri, & Fílio, & Spirítui-ſancto. *Repetitur*, Chriſte Jeſu, fili Dei vivi, miſerére nobis. *Matt.* 16. 16. *Tob.* 8. 10. *Hebr.* 1. 3.

℣. Exúrge, Dómine, ádjuva nos, ℟. Et rédime nos propter nomen tuum. *Pſ.* 43. 27.

PRECES

In Semiduplicibus, Simplicibus, & Feriali Officio dicuntur ſubmiſsâ voce, (& flexis genibus, quando Preces dictæ ſunt ad Laudes.)

In Duplicibus & ſupra, ac intrà Octavas non dicuntur; ſed dicto ℣. Exúrge, *omiſſis* ℣℣. *ſequentibus, dicitur* Dóminus vobíſcum, *& Oratio,* Dómine Deus, *ut infrà; & poſt* Benedicámus, *fit Confeſſio.*

KYrie, eléïſon. Chriſte, eléïſon. Kyrie, eléïſon. Pater, *ſecretò uſque ad* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Vivet ánima mea, & laudábit te; ℟. Et judícia tua adjuvábunt me. *Pſ.* 118. 175.

Credo in Deum, *ſecretò uſque ad* ℣. Carnis reſurrectiónem; ℟. Vitam ætérnam. Amen.

℣. Ego ad te, Dómine, clamávi; ℟. Et manè orátio mea prævéniet te. *Pſ.* 87. 14.

℣. Repleátur os meum laude, ℟. Ut cantem glóriam tuam, totâ die magnitúdinem tuam. *Pſ.* 70. 8.

℣. Avérte fáciem tuam à peccátis meis, ℟. Et omnes iniquitátes meas dele. *Pſ.* 50. 11.

℣. Cor mundum crea in me, Deus, ℟. Et ſpíritum rectum ínnova in viſcéribus meis. *Pſ.* 50. 12.

℣. Ne projícias me à fácie tua; ℟. Et Spíritum ſanctum tuum ne áuferas à me. *Pſ.* 50. 13.

℣. Redde mihi lætítiam ſalutáris tui; ℟. Et ſpíritu principáli confírma me. *Pſ.* 50. 14.

Quando Preces non dicuntur flexis genibus, hìc fit Confeſſio: quando verò dicuntur, adduntur ſequentes ℣℣. *ante Confeſſionem.*

℣. Vias tuas, Dómine, demónſtra mihi; ℟. Et ſémitas tuas édoce me. *Pſ.* 24. 4.

℣. Dírige me in veritáte tua, & doce me; ℟. Quia tu es Deus ſalvátor meus. Pſ. 24. 5.

℣. Reminíſcere miſeratiónum tuárum, Dómine, ℟. Et misericordiárum tuárum, quæ à ſéculo ſunt. *Pſ.* 24. *6.*

℣. Delícta juventútis meæ, & ignorántias meas ne memíneris. ℟. Secúndùm miſericórdiam tuam meménto meî tu. *Pſ.* 24. 7. 8.

℣. Eripe me, Dómine, ab hómine malo; ℟. A viro iníquo éripe me. *Pſ.* 139. 2.

℣. Eripe me de inimícis meis, Deus meus, ℟. Et ab inſurgéntibus in me líbera me. *Pſ.* 58. 2.

℣. Eripe me de operántibus iniquitátem, ℟. Et de viris ſánguinum ſalva me. *Pſ.* 58. 3.

℣. Sic pſalmum dicam

nómini tuo in ſéculum ſéculi, ℟. Ut reddam vota mea de die in diem. *Pſ.* 60. 9.

℣. Deus, in adjutórium meum inténde; ℟. Dómine, ad adjuvándum me feſtína. *Pſ.* 69. 2.

℣. Bénedic, ánima mea, Dómino, ℟. Et ómnia quæ intrà me ſunt, nómini ſancto ejus. *Pſ.* 102. 1.

℣. Bénedic, ánima mea, Dómino, ℟. Et noli oblivíſci omnes retributiónes ejus; *Pſ.* 102. 2.

℣. Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis; ℟. Qui ſanat omnes infirmitátes tuas; *Pſ.* 102. 3.

℣. Qui rédimit de intéritu vitam tuam; ℟. Qui corónat te in misericórdiâ & miſeratiónibus; *Pſ.* 102. 4.

℣. Qui replet in bonis deſidérium tuum; ℟. Renovábitur ut áquilæ juvéntus tua. *Pſ.* 102. 5.

Tunc Hebdomadarius facit Confeſſionem.

Confiteor Deó omnipoténti, beátæ Maríæ ſemper vírgini, beáto Michaéli archángelo, beáto Joánni-Baptíſtæ, ſanctis apóſtolis Petro & Paulo, ómnibus Sanctis, (& vobis, fratres,) quia peccávi nimis cogitatióne, verbo & ópere; meâ culpâ, meâ culpâ, meâ máximâ culpâ. Ideo precor beátam Maríam ſemper vírginem, beátum Michaélem archángelum, beátum Joánnem-Baptíſtam, ſanctos apóſtolos Petrum & Paulum, omnes Sanctos, (& vos, fratres,) oráre pro me ad Dóminum Deum noſtrum.

Chorus reſpondet,

Miſereátur tuî omnípotens Deus, & dimiſſis peccátis tuis, perdúcat te ad vitam ætérnam. *Hebdomadarius dicit*, Amen.

Deinde Chorus repetit Confeſſionem; & ubi dictum eſt, vobis, fratres, *&* vos, fratres; *dicit*, tibi, pater, *&* te, pater.

Factâ Confeſſione à Choro, Hebdomadarius dicit,

Miſereátur veſtrî omnípotens Deus, & dimíſſis peccátis veſtris, perdúcat vos ad vitam ætérnam. ℟. Amen.

Indulgéntiam, abſolutiónem & remiſſiónem peccatórum noſtrórum tríbuat nobis omnípotens & miséricors Dóminus. ℟. Amen.

Et proſequitur,

℣. Exáudi nos, Deus ſalutáris noſter, ℟. Spes ómnium finium terræ. *Pſ.* 64. 6.

℣. Miſerére noſtrî, Dómine, ℟. Miſerére noſtrî. *Pſ.* 122. 3.

℣. Fiat miſericórdia tua, Dómine, ſuper nos; ℟. Quemádmodum ſperávimus in te. *Pſ.* 32. 22.

℣. Dómine Deus virtútum, convérte nos; ℟. Et oſténde fáciem tuam, & ſalvi érimus. *Pſ.* 79. 20.

℣. Dómine, exáudi ora-

tiónem meam, ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Pſ.* 101. 1.

℣. Dóminus vobíſcum;

℟. Et cum ſpíritu tuo.

Oratio. Orémus.

DOmine Deus omnipotens, qui ad princípium hujus diéi nos pervenire fecíſti, tuâ nos hódie ſalva virtúte; ut ad nullum declinémus peccátum, ſed ſemper ad tuam juſtítiam faciéndam noſtra procédant elóquia, dirigántur cogitatiónes & ópera; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs-ſancti Deus, per ómnia ſécula ſeculórum. ℟. Amen.

℣. Dóminus vobíſcum;

℟. Et cum ſpíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino.

℟. Deo grátias.

Ad Officium Capituli.

Primò Lector petit benedictionem, dicens, Jube, Dómine, benè dícere. *Hebdomadarius benedicit:* Bonitátem, & diſciplínam, & ſciéntiam dóceat nos Dóminus. *Pſ.* 118. 66. *Reſpondet Chorus*, Amen. *Tum fit lectio Canonis, qui quâlibet die varius legitur, & habetur in Proprio de Tempore, vel de Sanctis, poſt Lectiones Officii Nocturni, vel poſt Laudes. In fine Canonis dicitur*, Tu autem, Dómine, miſerére noſtrî. *Chorus reſpondet*, Deo grátias.

[*In Capitulo Eccleſiæ Metropolitanæ ad arbitrium Præcentoris, & pro opportunitate temporis, loco Canonis occurrentis, fit lectio brevis ex Concilio Aquiſgranenſi, quod eſt regula Canonicorum, eo ritu quo ſuprà dictum eſt: & expoſitione lectionis dicti Concilii, à Præcentore paucis verbis factâ, legitur Martyrologium.*]

[*A privatim recitantibus poſt lectionem Canonis, omiſſo Martyrologio, quod extra Chorum ad libitum legitur, dicitur* ℣. Pretióſa, *&* Sancta María, *ut infrà.*]

Deinde fit lectio Martyrologii ſeu denuntiatio Sanctorum, in cujus fine nihil reſpondetur, ſed Hebdomadarius ſtatim dicit

℣. Pretióſa in conſpéctu Dómini ℟. Mors Sanctórum ejus. *Pſ.* 115. 5.

Et abſolutè ſine Dóminus vobíſcum, *& ſine* Orémus,

SAncta María, & omnes Sancti intercédant pro nobis ad Dóminum; ut nos mereámur ab eo adjuvári & ſalvári, qui vivit & regnat in ſécula ſeculórum. ℟. Amen.

[*Denique, ubi legitur Necrologium, poſt ejus lectionem in cujus fine nihil quoque reſpondetur, Hebdomadarius dicit* ℣. Requiéſcant in pace. ℟. Amen.

℣. Dómine, exáudi ora-

tiónem meam, ℞. Et clamor meus ad te véniat. *Pſ.* 101. 1.

Et abſolutè ſine Dóminus vobíſcum,

Oratio. Orémus.

Abſólve, quæſumus, Dómine, ab omni vínculo delictórum ánimas Pontíficum, Fratrum, ac Benefactórum noſtrórum, & ómnium fidélium defunctórum; ut in reſurrectiónis glória inter ſanctos & eléctos tuos reſuſcitáti reſpírent; Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℞. Amen.

Notandum eſt quòd in die obitûs dicetur Oratio pro dignitate defuncti ante Orationem, Abſólve, *ſub eadem concluſione.*]

Sequentes ℣℣. *cum Oratione* Actiónes, *ante laborem quotidianum dicendi, omittuntur diebus Feſtis à populo feriatis; & immediatè poſtquam dictum eſt,* Sancta María, *vel* Abſólve, *Hebdomadarius dicit* ℣. Adjutórium, *infrà.*

℣. Deus, in adjutórium meum inténde; ℞. Dómine, ad adjuvándum me feſtína. *Pſ.* 69. 2.

℣. Deus, in adjutórium meum inténde; ℞. Dómine, ad adjuvándum me feſtína.

℣. Deus, in adjutórium meum inténde; ℞. Dómine, ad adjuvandum me feſtína. Glória Patri. Sicut erat, &c. Allelúia. *vel à Septuageſima ad Paſcha;* Laus tibi, Dómine, Rex ætérnæ glóriæ.

℣. Réſpice in ſervos tuos, Dómine, & in ópera tua; ℞. Et dírige filios eórum. *Pſ.* 89. 16.

℣. Et ſit ſplendor Dómini Dei noſtri ſuper nos, ℞. Et ópera mánuum noſtrárum dírige ſuper nos, & opus mánuum noſtrárum dírige. *Pſ.* 89. 17.

Oratio. Orémus.

Actiónes noſtras, quæſumus, Dómine, aſpirándo præveni, & adjuvándo proſéquere; ut cuncta noſtra orátio & operátio à te ſemper incípiat, & per te cœpta finiátur; Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℞. Amen.

Hebdomadarius dicit ℣. Adjutórium noſtrum in nómine Dómini, ℞. Qui fecit cœlum & terram. *Pſ.* 123. 8.

Submiſſiori voce dicit, Benedícite. *Lector verſus ad eum,* Dóminus: *& ſtatim ſubjungit Hebdomadarius ad abſolutionem Capituli,*

℣. Deus pacis aptet vos in omni bono, ut faciátis ejus voluntátem; fáciens in vobis quod pláceat coram ſe per Jeſum Chriſtum, cui eſt glória in ſécula ſeculórum. ℞. Amen. *Hebr.* 13. 21.

Si aliud non ſequatur Officium, dicitur ſecretò, Fidélium ánimæ per miſeri-

cordiam Dei requiéſcant in pace. ℟. Amen.

Deinde, Pater noſter.

AD TERTIAM.

Pater, Ave, *ſecretò.*

℣. Deus, in adjutórium.

HYMNUS.

NUnc ſancte nobis Spíritus,
Unum Patri cum Filio,
Dignáre promptus íngeri
Noſtro refúſus péctori.

Os, lingua, mens, ſenſus, vigor
Confeſſiónem pérſonent;
Flamméſcat igne cáritas,
Accéndat ardor próximos.

PRÆSTA, Pater piíſſime,
Patríque compar Unice,
Sancto ſimul cum Spíritu
Regnans per omne ſéculum.
Amen.

Poſt Epiphaniam, Antiphona, & Pſalmi ſecundùm Feriam.

CAPITULUM. *Jer.* 17. 14.

SAna me, Dómine, & ſanábor; ſalvum me fac, & ſalvus ero; quóniam laus mea tu es.

℟. *breve*, Ego dixi; * Dómine, miſerére meî; ℟. Ego. ℣. Sana ánimam meã, quia peccávi tibi. * Dómine. Glória. ℟. Ego. *Pſ.* 40. 4. 5.

℣. Miſerére meî, Dómine, ℟. Quóniam infirmus ſum. *Pſ.* 6. 3.

Quando ad Laudes dictæ ſunt Preces, tunc ad Tertiam, Sextam, & Nonam dicuntur flexis genibus, & ſubmiſſâ voce ſequentes

PRECES.

KYrie, eléiſon. Chriſte, eléiſon. Kyrie, eléiſon. Pater, *ſecretò uſque ad* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Dómine Deus virtútum, convérte nos; ℟. Et oſténde fáciem tuam; & ſalvi érimus. *Pſ.* 79. 20.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam, ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Pſ.* 101. 1.

℣. Dóminus vobíſcum; ℟. Et cum ſpíritu tuo.

Oratio conveniens.

Secretò, Fidélium ánimæ, &c.

Pater noſter, *niſi aliud ſequatur Officium.*

AD SEXTAM.

Pater, Ave, *ſecretò.*

℣. Deus, in adjutórium.

HYMNUS.

RECTOR potens, verax Deus,
Qui témperas rerum vices;
Splendóre manè pérficis,
Et ígnibus merídiem.

EXTINGUE flammas lítium,
Aufer calórem nóxium,
Confer ſalútem córporum,
Verámque pacem córdium.

PRÆSTA, Pater piíſſime,
Patríque compar Unice,
Sancto ſimul cum Spíritu
Regnans per omne ſéculum.
Amen.

Poſt Epiphaniam, Antiphona, & Pſalmi ſecundùm Feriam.

CAPITULUM. *Coloſſ.* 3. 17.

OMne quodcúmque fácitis in verbo, aut in ópere; ómnia in nómine Dómini Jeſu Chriſti, grátias agéntes Deo & Patri per ipſum.

℟. *breve*, Benedícam Dóminum * In omni témpore, ℟. Benedícam. ℣. Semper laus ejus in ore meo. * In omni témpore. Glória. ℟. Benedícam. *Pſ.* 33. 2.

℣. Laudábo Dóminum in vita mea, ℟. Pſallam Deo meo quámdiu fúero. *Pſ.* 145. 1.

Preces, ſi dicendæ ſint, habentur ſupra ad Tertiam.

Oratio conveniens.

Secretò, Fidélium ánimæ, &c.

Pater noſter, *niſi aliud ſequatur Officium.*

AD NONAM.

Pater, Ave, *ſecretò.*

℣. Deus, in adjutórium.

HYMNUS.

RERUM Deus tenax vigor,
Immótus in te pérmanens,
Lucis diúrnæ témpora
Succéſſibus detérminans,

LARGIRE lucem véſpere,
Quæ corda nuſquã déſerat,
Sed præmium mortis ſacræ
Perénnis inſtet glória.

PRÆSTA, Pater piíſſime,
Patríque compar Unice,
Sancto ſimul cum Spíritu
Regnans per omne ſéculum.
Amen.

Poſt Epiphaniam, Antiphona, & Pſalmi ſecundùm Feriam.

CAPITULUM. *Gal.* 6. 2.

ALter altérius ónera portáte, & ſic adimplébitis legem Chriſti.

℟. *breve*, Ab occúltis meis * Munda me, Dómine, ℟. Ab occúltis. ℣. Et ab aliénis parce ſervo tuo. * Munda. Glória. ℟. Ab occúltis. *Pſ.* 18. 13. 14.

℣. Pérfice greſſus meos in ſémitis tuis, ℟. Ut non moveántur veſtígia mea. *Pſ.* 16. 5.

Preces, ſi dicendæ ſint, habentur ſupra ad Tertiam.

Oratio conveniens.

Secretò, Fidélium ánimæ, &c.

Pater noſter, *niſi aliud ſequatur Officium.*

AD VESPERAS.

Preces, ſi dicendæ ſint, habentur ſuprà ad Laudes, 148. *In iis loco Pſalmi* De profúndis, *dicitur Pſ.* Miſerére meî, Deus. 73.

SUFFRAGIA, ſeu Commemorationes communes,

De omnibus Sanctis,

Ant. Juſti epuléntur & exúltent in conſpéctu Dei, & delectentur in lætítia. *Pſ.* 67. 4.

℣. Exultáte, juſti, in Dómino; ℟. Rectos decet collaudátio. *Pſ.* 32. 1.

ORATIO. Orémus.

[*Quando dicitur Officium parvum B. Mariæ, vel quando ſit de ea in Sabbato, omittuntur verba quæ parentheſi includuntur.*]

CONcéde, quæſumus, omnípotens Deus, ut (ſancta Dei génitrix María,) ſancti tui Apóſtoli, Mártyres, Pontífices, Vírgines, atque omnes Sancti, quorum memóriam celebrámus, nos ubíque ádjuvent; quátenus illórum ſuffrágio tranquíllâ pace in tua laude lætémur; Per (eúmdem) Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs-ſancti Deus, per ómnia ſécula ſeculórum. ℟. Amen.

AD COMPLETORIUM
Per totam Hebdomadam.

COnvérte nos, Deus ſalutáris noſter, ℟. Et avérte iram tuam à nobis. *Pſ.* 84. 4.

℣. Deus, in adjutóriũ, &c.

Ant. 8. G. Miſerére meî.

PSALMUS 4.
Spes in Deo collocanda, non in divitiis: in eo pax & ſomnus quietus.

CUm invocárem, exaudívit me Deus juſtítiæ meæ: * in tribulatióne dilatáſti mihi.

Miſerére meî, * & exáudi oratiónem meam.

Fílii hóminum, úſquequo gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, & quæritis mendácium?

Et ſcitóte quóniam mirificávit Dóminus ſanctum ſuum; * Dóminus exaúdiet me, cùm clamávero ad eum.

Iraſcímini, & nolíte peccáre: * quæ dícitis in córdibus veſtris, in cubílibus veſtris compungímini.

Sacrificáte ſacrifícium juſtítiæ, & ſperáte in Dómino. * Multi dicunt: Quis oſténdit nobis bona?

Signátum eſt ſuper nos lumen vultûs tui, Dómine: * dedíſti lætítiam in corde meo.

À fructu fruménti, vini, & ólei ſui, * multiplicáti ſunt.

In pace in idípſum * dórmiam, & requiéſcam;

Quóniam tu, Dómine, * ſinguláriter in ſpe conſtituíſti me.

PSALMUS 90.
Nil ſub tutela Dei timendum: Angelis commiſſus homo.

QUi hábitat in adjutório Altíſſimi, * in protectióne Dei cœli commorábitur.

» Dicet Dómino: Suſcéptor meus es tu, & refúgium meum; * Deus meus, ſperábo in Deum. «

Quóniam ipſe liberávit me de láqueo venántium, * & à verbo áſpero.

Scápulis ſuis obumbrábit

tibi, * & ſub pennis ejus ſperábis.

Scuto circúmdabit te véritas ejus, * non timébis à timóre noctúrno,

A ſagitta volánte in die, à negótio perambulánte in ténebris, * ab incúrſu, & dæmónio meridiáno.

Cadent à látere tuo mille, & decem míllia à dextris tuis; * ad te autem non appropinquábit.

Verúmtamen óculis tuis conſiderábis, * & retributiónem peccatórum vidébis.

Quóniam tu es, Dómine, ſpes mea: * Altíſſimum poſuíſti refúgium tuum,

Non accédet ad te malum, * & flagéllum non appropinquábit tabernáculo tuo:

Quóniam Angelis ſuis mandávit de te, * ut cuſtódiant te in ómnibus viis tuis:

In mánibus portábunt te, * ne fortè offéndas ad lápidem pedem tuum.

Super áſpidem & baſilíſcum ambulábis, * & conculcábis leónem & dracónem.

Quóniam in me ſperávit, liberábo eum; * prótegam eum, quóniam cognóvit nomen meum.

Clamábit ad me, & ego exaúdiam eum; * cum ipſo ſum in tribulatióne, erípiam eum, & glorificábo eum.

Longitúdine diérum replébo eum, * & oſténdam illi ſalutáre meum.

PSALMUS 133.

Invitat Eccleſia ſuos ut Deum die noctèque colant.

ECce nunc benedícite Dóminum, * omnes ſervi Dómini,

Qui ſtatis in domo Dómini, * in átriis domûs Dei noſtri;

In nóctibus extóllite manus veſtras in ſancta, * & benedícite Dóminum.

Benedícat te Dóminus ex Sion, * qui fecit cœlum & terram.

Ant. Miſerére meî, & exaúdi oratiónem meam. *Pſ.* 4. 2.

In Adventu, & à Præſentatione Domini ad Quadrageſimam.

HYMNUS.

DEus creátor ómnium,
Grates perácto jam die,
Et noctis exórtu preces
Proni tibi perſólvimus.

QUOD longa peccávit dies
Amárus éxpiet dolor,
Nec per ſopórem nos ſinas
Hoſtis patére fraúdibus.

INFESTUS uſque círcuit
Quærens leo quem dévoret;
Umbrántibus tu nos, Pater,
Natos ſub alis prótege.

O quando lucéſcet tuus
Qui neſcit occáſum dies!
O quando te perénniter
Amábimus, laudábimus!

Præsta, Pater piiſſime,
Patrique compar Unice,
Sancto ſimul cum Spiritu
Regnans per omne ſéculum.
Amen.

A Vigilia Nativitatis Domini ad Præſentationem ejuſdem incluſivè,

HYMNUS.

VIrgo Dei génitrix,
Quem totus non capit orbis,
In tua ſe clauſit
Viſcera, factus homo.

Quem paris, hic tollit
Totius crímina mundi;
Et tibi virgínitas
Invioláta manet.

Te matrem pietátis
Opem te flágitat orbis;
Subvénias fámulis,
O benedícta, tuis.

Gloria magna Patri,
Sit par tibi glória, Nate;
Glória ſit compar,
Spíritus alme, tibi. Amen.

Capitulum. *Jer.* 14. 9.

TU in nobis es, Dómine, & nomen tuum invocátum eſt ſuper nos; ne derelínquas nos.

℟. *breve*, In manus tuas, Dómine, * Comméndo ſpíritum meum; ℟. In manus. ℣. Redemíſti me, Dómine Deus veritátis. * Comméndo. Glória. ℟. In manus. *Pſ.* 30. 6.

℣. Cuſtódi me, Dómine, ut pupíllam óculi. ℟. Sub umbra alárum tuárum prótege me. *Pſ.* 16. 8.

Ant. 7. a. Non dormitábit.

Canticum *Simeonis. Luc.* 2. 29. *ad* 32.

Nato & viſo Chriſto Redemptore, juſtus mortem placidè expectat.

NUnc dimíttis ſervum tuum, Dómine, * ſecúndùm verbum tuum, in pace;

Quia vidérunt óculi mei * ſalutáre tuum,

Quod paráſti * ante fáciem ómnium populórum;

Lumen ad revelatiónem géntium, * & glóriam plebis tuæ Iſraël.

Ant. Non dormitábit, neque dórmiet qui cuſtódit Iſraël. *Pſ.* 120. 4.

PRECES

In Semiduplicibus, Simplicibus, & Feriis, dicuntur ſubmiſſâ voce, (& genibus flexis, quando dictæ ſunt Preces in Veſperis.)

In Duplicibus & ſuprà, ac intrà Octavas, omiſſis ℣℣. *ſequentibus, dicitur* Dominus vobíſcum, *& Oratio*, Véritas, *infrà; & poſt* Benedicámus, *fit Confeſſio.*

KYrie, eléiſon. Chriſte, eléiſon. Kyrie, eléiſon.

Pater, *ſecretò uſque ad* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. In pace in idípſum dórmiam, & requiéſcam; ℟. Quóniam tu, Dómine, ſinguláriter in ſpe conſtituíſti me. *Pſ.* 4. 9. 10.

Credo in Deum, *ſecretò uſque ad* ℣. Carnis reſur-

rectiónem. ℟. Vitam ætérnam. Amen.

℣. Benedíctus es, Dómine Deus patrum noſtrórum; ℟. Et laudábilis, & glorióſus, & ſuperexaltátus in ſécula: *Dan.* 3. 52.

℣. Benedíctum nomen glóriæ tuæ ſanctum; ℟. Et laudábile, & ſuperexaltátum in ómnibus ſéculis. *Dan.* 3. 52.

℣. Benedíctus es in firmaménto cœli; ℟. Et laudábilis, & glorióſus in ſécula. *Dan.* 3. 56.

℣. Benedícat nos Deus, Deus noſter, ℟. Benedícat nos Deus. *Pſ.* 66. 7. 8.

Deinde ſit Confeſſio, ut ſuprà ad Primam 152. *Poſtea dicitur*

℣. Exaúdi nos, Deus ſalutáris noſter, ℟. Spes ómnium finium terræ. *Pſ.* 64. 6.

℣. Miſerére noſtrî, Dómine, Miſerére noſtrî *Pſ.* 122. 3.

℣. Fiat miſericórdia tua, Dómine, ſuper nos; ℟. Quemádmodum ſperávimus in te *Pſ.* 32. 22.

℣. Dómine Deus virtútum, convérte nos; ℟. Et oſténde fáciem tuam, & ſalvi érimus. *Pſ.* 79. 8.

℣. Dómine, exaúdi oratiónem meam, ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Pſ.* 101. 2.

℣. Dóminus vobíſcum; ℟. Et cum ſpíritu tuo.

Oratio. Orémus.

VEritas tua, quæſumus, Dómine, ſemper máneat & lúceat in córdibus noſtris; & per grátiam ſancti Spíritûs omnis fálſitas inimíci deſtruátur: ſalva nos, omnípotens Deus, & lucem nobis concéde perpétuam Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum filium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte ejúſdem Spíritûs-ſancti Deus, per ómnia ſécula ſeculórum. ℟. Amen.

℣. Dóminus vobíſcum; ℟. Et cum ſpíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

Finito Completorio, dicitur ſubmiſſiori voce,

Grátia Dómini noſtri Jeſu Chriſti, & cáritas Dei, & communicátio ſancti-Spíritûs ſit cum ómnibus vobis. ℟. Amen. 2. *Cor.* 13. 13.

ANTIPHONÆ DE BEATA MARIA VIRGINE,

Ad devotionem.

In Adventu, Antiphona.

ALma Redemptóris mater, quæ pérvia cœli
Porta manes, & ſtella maris, ſuccúrre cadénti,
Súrgere qui curat, pópulo: tu quæ genuíſti,
Naturâ miránte, tuum ſanctum genitórem,
Virgo priùs ac poſtériùs; Gabriélis ab ore
Sumens illud Ave, peccatórum miſerére.

℣. Deus in médio ejus, ℟. Non commovébitur. *Pſ.* 45. 6.

Oratio. Orémus.

GRátiam tuam, quæſumus, Dómine, méntibus noſtris infúnde; ut qui, Angelo nuntiánte, Chriſti filii tui incarnatiónem cognóvimus, per paſſiónem ejus & crucem ad reſurrectiónis glóriā perducámur; Per eúmdem Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

A Vigilia Nativitatis Domini ad Præſentationem ejuſdem incluſivè,

Prosa.

INviolata,
Integra & caſta
Es María,
Quæ es effécta
Fúlgida cœli porta.
O mater alma
Chriſti caríſſima,
Suſcipe pia
Laudum præcónia.
Noſtra ut pura péctora
Sint & córpora,
Te nunc flágitant devóta
Corda & ora.
Tua per precáta
Dulcíſona.
Nobis concédas véniam
Per ſécula:
O benígna!
Quæ ſola invioláta permanſíſti.

℣. Véritas de terra orta eſt; ℟. Et juſtítia de cœlo proſpéxit. *Pſ.* 84. 12.

Oratio. Orémus.

DA, quæſumus, Dómine, pópulo tuo inviolábilem fidei firmitátem; ut qui Unigénitum tuum in tua tecum glória ſempitérnum, in veritáte noſtri córporis natum de Matre Vírgine confiténtur; eâdem ſanctíſſimâ genitríce intercedénte, & à præſéntibus liberéntur advérſis, & manſúris gaúdiis inſerántur; Per eúmdem Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

A craſtino Præſentationis Domini ad Feriam quintam in Cœna ejuſdem excluſivè,

Antiphona.

Salve, Regína, mater miſericórdiæ, vita, dulcédo, & ſpes noſtra, ſalve: ad te clamámus éxules filii Hevæ: ad te ſuſpirámus geméntes & flentes in hac lacrymárum valle: éia ergo advocáta noſtra, illos tuos miſericórdes óculos ad nos convérte; & Jeſum benedíctum fructum ventris tui, nobis poſt hoc exílium oſténde, ô clemens, ô pia, ó dulcis virgo María.

℣. Vultum tuum deprecabúntur ℟. Omnes dívites plebis. *Pſ.* 44. 13.

Oratio. Orémus.

Omnípotens ſempitérne Deus, qui glorióſæ vírginis matris Maríæ corpus & ánimam, ut dignum Filii tui habitáculum éffici mererétur, Spíritu-ſancto cooperánte præparáſti; da, ut cujus commemoratióne lætámur, ejus piâ interceſſióne ab inſtántibus malis, & à morte perpétua liberémur; Per eúmdem Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

Poſt completum Officium dicitur ſecretò, Pater, Ave, *&* Credo.

BENEDICTIONES dicendæ ante Lectiones.

DOMINICA,
& in Officiis novem Lectionum quæ non ſunt de Sanctis.

IN I. NOCTURNO.

1. DEus, Dómini noſtri Jeſu Chriſti Pater glóriæ, det nobis ſpíritum ſapiéntiæ. ℟. Amen. *Epheſ.* 1. 17.
2. Fílius Dei det nobis ſenſum, ut cognoſcámus verum Deum. 1. *Joan.* 5. 20.
3. Spíritus veritátis dóceat nos omnem veritátem. 2. *Joan.* 16. 13.

IN II. NOCTURNO.

4. Illucéſcat Deus in córdibus noſtris, ad illuminatiónem ſciéntiæ claritátis Dei. 2. *Cor.* 4. 6.
5. Sciámus ſupereminéntem ſciéntiæ caritátem Chriſti, ut impleámur in omnem plenitúdinem Dei. *Epheſ.* 3. 19.
6. Unctio quam accépimus à Deo, máneat in nobis, & dóceat nos de ómnibus. 1. *Joan.* 2. 27.

IN III. NOCTURNO.

7. Evangélium non ſit in ſermóne tantùm, ſed & in virtúte, & in Spíritu-ſancto, & in plenitúdine multa. 1. *Theſſ.* 1. 5.
8. Creſcámus in grátia & cognitióne Dómini noſtri & Salvatoris Jeſu Chriſti. 2. *Petr.* 3. 18.
9. Deus ſpei répleat nos omni gaúdio & pace in credéndo; ut abundémus in fide, & virtúte Spíritûs-ſancti. *Rom.* 15. 13.

Si pro ultima Lectione legatur aliud Evangelium cum Homilia, tunc nona Benedictio erit,

9. Permaneámus in fide fundáti, & immóbiles à ſpe Evangélii. *Coloſſ.* 1. 23.

¶ *Quando D. Archiepiſcopus nonam Lectionem lecturus eſt, dicto ab eo ex more* Jube, Dómine, benè dícere, *Dignior poſt ipſum reſpondet illi:* Ora pro nobis, Pater. *Tuncque D. Archiepiſcopus dicit:*

Oro ut cáritas veſtra magìs ac magìs abúndet in ſciéntia, & in omni ſenſu; ut ſitis ſincéri, & ſine offénſa in diem Chriſti. *Philipp.* 1. 9. 10.

IN FEST. SANCTORUM,
quæ ſunt novem Lectionum.

Benedictiones dicuntur in primo & tertio Nocturno, ut ſuprà; in ſecundo autem Nocturno, ut ſequitur.

4. Deus det nobis illumináros óculos cordis, ut ſciá-

mus quæ ſit ſpes vocatiónis ejus in Sanctis. *Epheſ.* 1. 17. 18.

5. Dignos fáciat nos in partem ſortis Sanctórum, qui erípuit nos de poteſtáte tenebrárum. *Coloſſ.* 1. 12. 13.

6. Aperiántur óculi noſtri, ut convertámur à ténebris ad lucem, & accipiámus ſortem inter Santos. *Act.* 26. 18.

IN FEST. SANCTORUM,

quæ ſunt trium Lectionum tantùm.

Dicuntur tres Benedictiones,

1. Deus det nobis, &c.
2. Dignos fáciat nos, &c.
3. Apериántur, &c. *ut ſuprà.*

Si pro tertia Lectione legendum ſit Evangelium cum Homilia, tunc tertia Benedictio erit,

3. Non erubeſcámus Evangélium; virtus enim Dei eſt in ſalútem omni credénti. *Rom.* 1. 16.

IN FERIALI OFFICIO.

Benedictiones ſumuntur ſecundùm Feriam, hoc ordine, ſcilicet,

Feriâ 2. & 5. ex I. Nocturno.

Feriâ 3. & 6. ex II. Nocturno.

Feria 4. & Sabbato, ut ſequitur.

1. Pater Dómini noſtri Jeſu Chriſti det nobis Chriſtum habitáre per fidem in córdibus noſtris. *Epheſ.* 3. 14. 16. 17.

2. Creſcámus in grátia & cognitióne Dómini noſtri & Salvatóris Jeſu Chriſti. 2. *Petr.* 3. 18.

3. Deus ſpei rérpleat nos omni gaúdio & pace in credéndo; ut abundémus in ſpe, & virtúte Spíritûs-ſancti. *Rom.* 15. 13.

Si tertia Lectio ſit de Evangelio, tunc tertia Benedictio erit,

Non erubeſcámus, &c. *ut ſuprà.*

PROPRIUM
DE TEMPORE.

PARS HIEMALIS.

SABBATO
ante Dominicam primam Adventûs Domini.
Duplex-majus.

AD VESPERAS.
Antiphonæ & Pſalmi ut in Pſalterio, 144.

CAPITULUM. *Dan.* 9. 2.

Factus eſt ſermo Dómini ad Jeremíam prophétam, ut compleréntur deſolatiónis Jeruſalem ſeptuagínta anni.

℟. Deo grátias.

Sic reſpondetur in fine omnium Capitulorum.

℟. Hæc dicit Dóminus: Cùm cœperint impléri ſeptuagínta anni, * Viſitábo vos; & † Suſcitábo ſuper vos verbum meum bonum. *Jer.* 29: 10. ℣. Implétum eſt tempus, & appropinquávit regnum Dei. *Marc.* 1. 15. * Viſitábo. Glória Patri. † Suſcitábo.

Hymnus, Creátor alme, & ℣. Roráte, *infrà*, *in Feriis Adventûs*.

Ad Mágníficat, *Ant.* 3. *toni.* E. Septuagínta hebdómades abbreviátæ ſunt, ut deleátur iníquitas, & adducátur juſtítia ſempitérna, & impleátur víſio & prophetía, & ungátur Sanctus ſanctórum. *Dan.* 9. 24.

℣. Dóminus vobíſcum;

℟. Et cum ſpíritu tuo.

Oratio, Excita, *ut infrà in Laudibus.*

℣. Dóminus vobíſcum;

℟. Et cum ſpíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino.

℟. Deo grátias.

Hic ritus ſervatur ante & poſt Orationem cujuſlibet Officii, niſi aliter notetur.

Completorium, ut in Pſalterio, 157.

DOMINICA PRIMA
Adventûs Domini.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Ecce Rex venit manſuétus. * Veníte, adorémus. *Matth.* 21. 5.

Pſ. 94. Veníte, 2.

Hymnus, Prædícta priſcis, *infrà*, *in Feriis Adventûs.*

Pſalmi, ut in Pſalterio, 3.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 3. a. Ecce dies véniunt, dicit Dóminus; & ſuſcitábo David germen juſtum. *Jer.* 23. 5.

Ant. 7. a. Regnábit Rex, & ſápiens erit; & fáciet judícium & juſtítiam in terra. *Jer.* 23. 5.

Ant. 5. a. Vocábitur Princeps pacis: multiplicábitur ejus impérium, & pacis non erit finis. *Iſai.* 9. 6. 7.

℣. Magnificábitur uſque ad términos terræ. ℟. Et erit iſte pax. *Mich.* 5. 4. 5.

Benedictiones, ut poſt Pſalterium.

[*Hâc nocte in Eccleſiis Metropolitana & Collegiatis, pro prima Lectione legitur Præfatio S. Hieronymi in Iſaïam*, Nemo, cùm Prophétas. *Pro ſecunda verò legitur initium Iſaïæ, duabus ſequentibus in unam junctis.*]

Incipit liber Iſaíæ prophétæ.

Cap. 1. *v.* 1. *ad* 3. *incluſivè.*

Lectio j.

VIſio Iſaíæ filii Amos, quam vidit ſuper Judam & Jerúſalem in diébus Ozíæ, Jóathan, Achaz, & Ezechíæ, regum Juda. Audíte cœli, & aúribus pércipe terra, quóniam Dóminus locútus eſt: Fílios enutrívi, & exaltávi; ipſi autem ſprevérunt me. Cognóvit bos poſſeſſórem ſuum, & áſinus præſépe dómini ſui; Iſraël autem me non cognóvit, & pópulus meus non intelléxit. Hæc dicit Dóminus Deus: Convertímini ad me, & ſalvi éritis.

Sic additur Hæc dicit, *in fine Lectionum Iſaïæ; & reſpondetur* Deo grátias.

℟. Scribe viſum, & explána eum ſuper tábulas: * Apparébit in finem, & non mentiétur. * Si moram fécerit, * Expécta illum; quia † Véniens véniet, & non tardábit. *Abac.* 2. 2. 3. ℣. Véniet qui erípiat, & avértat impietátem à Jacob. *Rom.* 11. 26. * Apparébit. ℣. Exúrget régere gentes: in eum gentes ſperábunt. *Rom.* 15. 12. * Si moram. ℣. Adhuc módicum, & non tardábit; juſtus autem meus ex fide vivit. *Heb.* 10. 37. * Expécta. Glória Patri. † Véniens.

[*Per Hebdomadam cùm reſumetur iſtud* ℟. *dicetur ſolùm ultimus* ℣. Adhuc, *cum ſua reclamatione*, Expécta, *ſine* Glória Patri.]

Lectio ij. *v.* 4. *ad* 6.

VÆ genti peccatríci, pópulo gravi iniquitáte, ſémini nequam, filiis ſcelerátis; dereliquérunt Dóminum, blaſphemavérunt ſanctum Iſraël, abalienáti ſunt retrórſùm. Super quo percútiam vos ultrà, addéntes prævaricatiónem? omne caput lánguidum, & omne cor mœrens. A planta pedis úſque ad vérticem, non eſt in eo ſánitas: vulnus, & livor, & plaga tumens, non eſt circumligáta, nec curáta medicámine, neque fota óleo. Hæc dicit, &c.

℟. Rex unus erit ómnibus ímperans: & erunt mi-

hi pópulus, & ego ero eis Deus: & ſervus meus David rex ſuper eos, & * Paſtor unus erit ómnium. *Ezech.* 37. 22. 23. 24. ℣. Fiet unum ovile, & unus paſtor. *Joan.* 10. 16. *Paſtor.

Lectio iij. *v. 7. ad 9.*

TErra veſtra deſérta, civitátes veſtræ ſuccénſæ igni: regiónem veſtram coram vobis aliéni dévorant, & deſolábitur ſicut in vaſtitáte hoſtili. Et derelinquétur filia Sion ut umbráculum in vínea, & ſicut tugúrium in cucumerário, & ſicut cívitas quæ vaſtátur. Niſi Dóminus exercítuum reliquíſſet nobis ſemen, quaſi Sódoma fuiſſémus, & quaſi Gomórrha ſímiles eſſémus. Hæc dicit.

℟. Præparábitur in miſericórdia ſólium, *Et † Sedébit ſuper illud in veritáte in tabernáculo David. *Iſai.* 16. 5. ℣. Regnábit in dómo Jacob in ætérnum, & regni ejus non erit finis. *Luc.* 1. 32. 33. * Et ſedébit. Glória Patri. † Sedébit.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 3. *a.* Dóminus légifer noſter, Dóminus rex noſter: ipſe ſalvábit nos. *Iſai.* 33. 22.

Ant. 1. a. Deus volens miſericórdiam eſt; & miſerébitur noſtrì. *Mich.* 7. 18. 19.

Ant. 8. a. Depónet iniquitátes noſtras, & projíciet in profúndum maris ómnia peccáta noſtra. *Mich.* 7. 19.

℣. Beneplácitum eſt Dómino ſuper timéntes eum; ℟. Et in eis, qui ſperant ſuper miſericórdia ejus. *Pſ.* 146. 11.

Benedictiones, ut poſt Pſalterium.

De ſermóne ſancti Fulgéntii epíſcopi.

Serm. 2. *de dupl. Nativitate Chriſti.* §. 5.

Lectio iv.

DIlectíſſimi fratres, atténdite magnitúdinem grátiæ, & agnóſcite quid Deus hómini dignátus eſt prærogáre. Chriſtus enim Dei fílius, de vero Deo Deus verus, & unus cum Patre naturáliter Deus, ſemper ex ſeipſo ſanctos Angelos paſcit; ſed tamen Angélicam natúram Dei Fílius non accépit. Ut autem ſuam caritátem Deus commendáret in nobis, Fílius ejus natúram noſtram ſuſcépit ex nobis: & Deus unigénitus, qui panis eſt Angelórum, ut étiam hóminum ſeipſum fáceret panem, ſimul hóminis & ánimam ſuſcépit & carnem. Tu autem, Dómine, miſerére noſtrì. ℟. Deo grátias.

Sic ſemper terminantur Lectiones, niſi aliter notètur.

℟. Accedámus in plenitúdine fidei, aſpérſi corda à conſciéntia mala: * Teneámus ſpei noſtræ confeſſió-

nem indeclinábilem, (fidélis enim eſt, qui repromíſit.) *Hebr.* 10. 22. 23. ℣. Sicut promíſit in lege, ſperámus quòd citò noſtrî miſerébitur. 2. *Mach.* 2. 18. * Teneámus.

Lectio v. §. 6.

ACcépit utrámque veram, utrámque ſanctam, utrámque mundam: accépit ánimam noſtram ſine iniquitáte, accépit carnem noſtram cum mortalitáte: accépit ánimam juſtam, per quam noſtris animábus juſtítiam rédderet; carnem verò proptérea dignátus eſt habére mortálem, ut ſecúndùm ipſam móriens, mortem vínceret, ſecúndùm ipſam étiam reſúrgeret, per quam noſtra quoque córpora ſuſcitáret. Magnum myſtérium, dilectíſſimi fratres, magnum divínæ dilectiónis indícium. Homo Deum contémnens, à Deo diſcéſſit; Deus hóminem díligens, ad hómines venit. Diléxit ímpium, ut fáceret juſtum; diléxit infirmum, ut fáceret ſanum; diléxit pervérſum, ut fáceret rectum; diléxit mórtuum, ut fáceret vivum. Tu autem.

℟. Has habéntes promiſſiónes, * Mundémus nos ab omni inquinaménto carnis & ſpíritûs, perficiéntes ſanctificatiónem in timóre Dei. 2. *Cor.* 7. 1. ℣. In ſpíritu conſtitúti humiliáto, ſerviéntes illi, dicámus ut fáciat nobíſcum miſericórdiam ſuam. *Júdith* 8. 16. 17. * Mundémus.

Lectio vj. *Poſt pauca.*

NAtúra quæ in primo hómine mundum peccáto pólluit, ipſa in ſecúndo hómine mundum à peccáto mundávit. [Primus homo de terra terrénus, ſecúndus homo de cœlo cœléſtis.] Primum hóminem múlier corrúptâ mente decépit; ſecúndum hóminem virgo incorrúptâ virginitáte concépit. In primi hóminis cónjuge, nequítia diáboli ſedúctam depravávit mentem: in ſecúndi autem hóminis matre, grátia Dei & mentem íntegram ſervávit & carnem: menti cóntulit firmíſſimam fidem, carni ábſtulit omníno libídinem. Quóniam ígitur miſerabíliter pro peccáto damnátus eſt homo, ídeo ſine peccáto mirabíliter natus eſt Deus homo. Tu autem.

℟. Anima noſtra ſúſtinet Dóminum, quóniam adjútor & protéctor noſter eſt; * In eo lætábitur cor noſtrum, & † In nómine ſancto ejus ſperávimus. *Pſ.* 32. 20. 21. ℣. Dictum eſt per Iſaíam prophétam: In nómine ejus gentes ſperábunt. *Matt.* 12. 18. 21. * In eo lætábitur. Glória. † In nómine.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 7. *d.* Dícite fíliæ Sion; Ecce Salvátor tuus venit;

venit ; & tu vocáberis, Quæsíta cívitas. *Iſai.* 62. 11. 12.

Ant. 4. E. Sicut paſtor gregem ſuum paſcet ; in bráchio ſuo congregábit agnos, & in ſinu ſuo levábit ; fœtas ipſe portábit. *Iſai.* 40. 11.

Ant. 8. G. Judicábit in juſtítia páuperes, & árguet in æquitáte pro manſuétis terræ. *Iſai.* 11. 4.

℣. Judicábit páuperes pópuli, ℟. Et ſalvos fáciet fílios páuperum. *Pſ.* 71. 4.

Benedictiones, ut poſt Pſalterium.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Matthæum.

Lectio vij. *c.* 21. 1. *ad* 9.

IN illo témpore ; Cùm appropinquáſſent Jeroſólymis, & veníſſent Béthphage ad montem Olivéti ; tunc Jeſus miſit duos diſcípulos, dicens eis : Ite in caſtéllum quod contra vos eſt, & ſtatim inveniétis áſinam alligátam, & pullum cum ea : ſólvite, & addúcite mihi. Et réliqua.

Homília ſancti Irenæi Epíſcopi & Mártyris.

Lib. 4. *contra hæreſes, c.* 10. §. 2.

JAm manifeſtáverat Pater Filii ſui advéntum, dicens : [Non déerit princeps in Juda, neque dux ex femóribus ejus, quoadúſque véniat cui repóſitum eſt, & ipſe eſt ſpes géntium ; álligans ad vitem pullum ſuum, & ad hélicem pullum áſinæ. Lavábit in vino ſtolam ſuam, & in ſánguine uvæ pállium ſuum : lætífici óculi ejus à vino, & cándidi dentes ejus quàm lac.] Inquírant enim hi, qui ómnia ſcrutári dicúntur, id tempus in quo defécit princeps, & dux ex Juda, & qui eſt géntium ſpes, & qui vitis, & qui pullus ejus, & quod induméntum, & qui óculi, & qui dentes, & quod vinum, & unumquódque ex dictis exquírant ; & invénient non álium, niſi Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum, annuntiátum. Quaprópter Móyſes increpans pópulum, quòd ingrátus exiſteret, ait : [Sic pópulus fátuus, & non ſápiens, hæc Dómino retribuíſtis ?

℟. Exúlta ſatis fília, Sion, júbila, fília Jerúſalem : *Ecce † Rex tuus véniet tibi juſtus, & Salvátor. *Zach.* 9. 9. ℣. Ecce Rex tuus venit tibi manſuétus. *Matt.* 21. 5. *Ecce. [*In Veſperis addetur*, Glória Patri. † Rex tuus. *Et ſic in caſu ſimili.*]

Lectio viij. *c.* 11. §. 3.

POſterióribus majórem, quàm quæ fuit in vetéri Teſtaménto, munerationem grátiæ attríbuit unus & idem Dóminus per ſuum advéntum. Et illi enim per fámulos audiébant venturum Regem, & mediócriter gaudébant, ſecúndùm quod ſperábant ventúrum eum ;

qui autem præſéntem vidérunt, & libertátem adépti, & potíti ſunt ejus muneratiónem, majórem grátiam, & abundantiórem exultatiónem habent, gaudéntes de Regis advéntu, quemádmodum & David dicit: [Anima mea exultábit in Dómino, jucundábitur in ſalutári ejus.] & propter hoc Jeroſólymam introeúnte eo, omnes qui erant in via David in dolóre ánimæ cognovérunt ſuum Regem, & ſubſtravérunt ei veſtiménta, & ramis virídibus adornavérunt viam, cum magna lætítia & exultatióne clamántes: [Hoſánna, Fili David, benedíctus qui venit in nómine Dómini, Hoſánna in excélſis.]

℟. Dulcis & rectus Dóminus: legem dabit delinquéntibus in via: * Díriget manſuétos in judício: docébit mites vias ſuas. *Pſ.* 24. 8. 9. ℣. Arúndinem quaſsátam non confrínget, & linum fúmigans non extínguet. *Matt.* 12. 20. * Díriget.

Lectio ix. §. 4.

SI ergo idem ipſe adeſt, qui prædicátus eſt à Prophétis, Deus Dóminus noſter Jeſus Chriſtus, & advéntus ejus pleniórem grátiam & majórem muneratiónem attríbuit his qui ſuſcepérunt eum; maniféſtum, quóniam & Pater idem ipſe eſt, qui à Prophétis annuntiátus eſt, & non altérius Patris agnitiónem fecit véniens Fílius, ſed ejúſdem qui ab inítio prædicátus eſt, à quo & libertátem détulit his qui legítimè, & prono ánimo, & toto corde deſérviunt ei.

℟. In veritáte edúcet judícium: non erit triſtis, neque turbuléntus; * Et legem ejus ínſulæ expectábunt. *Iſai.* 42. 3. 4. ℣. Judícium géntibus nuntiábit; non conténdet, neque clamábit. *Matt.* 12. 18. 19. * Et legem. Glória. *Repetitur* ℟. In veritáte *uſque ad* ℣. *excluſivè.* [*Quod obſervatur in omni Officio novem Lectionum, in quo non dicitur* Te Deum.]

℣. *Sacerd.* Exultábit cor meum in ſalutári tuo: ℟. Cantábo Dómino qui bona tríbuit mihi. *Pſ.* 12. 6.

AD LAUDES.

Pſalmi de Dominica, 10.

Ant. 1. a. REgnábit Dóminus in monte Sion, ex hoc nunc & uſque in ætérnum: & tu, turris gregis fíliæ Sion, uſque ad te véniet. *Mich.* 4. 7. 8.

Ant. 1. D. Erit Jerúſalem ſancta, & aliéni non tranſíbunt per eam ámpliùs, & in die illa ſtillábunt montes dulcédinem, & colles fluent lacte. *Joel* 3. 17. 18.

Ant. 7. c. Pópuli concídent gládios ſuos in vómeres; & ſedébit vir ſubtus

vitem ſuam, & ſubtus ficum ſuam, & non erit qui detérreat. *Mich.* 4. 3. 4.

Ant. 6. C. Erit opus juſtitiæ pax, & cultus juſtitiæ ſiléntium, & ſecúritas uſque in ſempitérnum. *Iſai.* 32. 17.

Ant. 4. E. Sedébit pópulus in pulcritúdine pacis, & in tabernáculis fidúciæ, & in réquie opulénta. *Iſai.* 32. 18.

CAPITULUM. *Iſai.* 14. 1.

MIſerébitur Dóminus Jacob, & éliget adhuc de Iſraël, & requiéſcere eos fáciet ſuper humum ſuam: adjungétur ádvena ad eos, & adhærébit dómui Jacob.

Hymnus, Vox clara, ℣. Emítte, *infrà*, 173.

Ad Benedíctus, *Ant.* 7. a. Filii Sion exúltent in rege ſuo; laudent nomen ejus, quia beneplácitum eſt Dómino in pópulo ſuo, & exaltábit manſuétos in ſalútem. *Pſ.* 149. 2. 3. 4.

ORATIO. Orémus.

EXcita, quæſumus, Dómine, poténtiam tuam, & veni; ut ab imminéntibus peccatórum noſtrórum perículis, te mereámur protegénte éripi, te liberánte ſalvári; Qui vivis & regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritûs-ſancti Deus, per ómnia ſécula ſeculórum. ℟. Amen.

[*Oratio cujuſlibet Dominicæ dicitur per Hebdomadam, niſi aliter notetur.*]

AD HORAS.

Sumuntur Antiphonæ ex Laudibus, quartâ prætermiſſâ.

Pſalmi de Dominica.

AD PRIMAM.

Ant. Regnábit Dóminus.

Capitulum, Regi ſeculórum, &c. *ut in Pſalterio*, 18.

Ad ℟. *breve*, Qui ventúrus es in mundum. *Reliqua ut in Pſalterio.*

CANON.

Ex Concílio Tridentíno. *Seſſ.* 25. *cap.* 18. *de reform.*

SCiant univérſi, ſacratíſſimos Cánones exáctè ab ómnibus, & quoad ejus fieri póterit, indiſtínctè obſervándos.

AD TERTIAM.

Ant. Erit Jerúſalem ſancta.

CAPITULUM. *Rom.* 13. 11. 12.

HOra eſt jam nos de ſomno ſúrgere; nunc enim própior eſt noſtra ſalus, quàm cùm credídimus. Nox præcéſſit, dies autem appropinquávit. Abjiciámus ergo ópera tenebrárum, & induámur arma lucis.

℟. *breve*, Memento, *infrà*, 174.

Oratio, Excita, *ſuprà in Laudibus. Et ſic ad Sextam, & Nonam.*

AD SEXTAM.

Ant. Pópuli.

CAPITULUM. *Rom.* 13. 13.

SIcut in die honéſtè ambulémus; non in comeſſatiónibus, & ebrietátibus; non in cubílibus, & impudicítiis; non in contentióne, & æmulatióne.

℟. *breve*, Miſerére noſtrî, *infrà*, 174.

AD NONAM.

Ant. Sedébit pópulus.

CAPITULUM. *Rom.* 13. 14.

INduímini Dóminum Jeſum Chriſtum; & carnis curam ne fecéritis in deſidériis.

℟. *breve*, Tu exúrgens, *infrà*, 175.

AD VESPERAS.

Antiphonæ quinque de Laudibus, nullâ prætermiſſâ. [*Quod ſervatur, quoties ad Veſperas Antiphonæ ſumuntur ex Laudibus.*]

Pſalmi de Dominica, 27.

CAPITULUM. *Jer.* 23. 6.

IN diébus illis ſalvábitur Juda, & Iſraël habitábit confidénter: & hoc eſt nomen, quod vocábunt eum, Dóminus Juſtus noſter.

℟. Exúlta ſatis, *ſuprà*, 169.

Hymnus, Creátor alme,

℣. Roráte, *infrà*, 175.

Ad Magnificat, Ant. 1. D. * Hoſánna fílio David: Benedíctus, qui venit in nómine Dómini: hoſánna in altíſſimis. *Matt.* 21. 9.

Oratio, Excita, *ſuprà in Laudibus.*

IN FERIIS ADVENTUS.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Véniet deſiderátus cunctis géntibus. * Veníte, adorémus. *Agg.* 2. 8.

Pſ. Veníte, 2.

HYMNUS.

PRædicta priſcis témpora Pátribus,
Novíque partûs áurea ſécula
Optáta procédunt; ab alto,
Chriſte, micas nova lux olympo.

DISRUMPE nubes, te ſiriéntibus
Demítte terris; déſuper úberes
Roráte, cœli; jam ſalúbres
In plúvias ruat omnis æther.

NOSTRÎ miſértus, quæ tua cáritas!
Mundo jacénti certa ſalus, ades;
Te curſus ævi corruéntis,
Teque novus vocat ordo rerum.

QUI cuncta fecit, jam fit homo, Deus;
Qui membra finxit, fingitur ártubus;
Qui nutrit omnes, nutriéndus

Ubéribus puer indigébit.

Laus ſumma, mittis qui Génitum, Pater;
Laus, Nate, noſtrum qui réparas genus;
Fecúnda per quem Virgo, compar
Sit tibi laus, utriúſque Nexus. Amen.

Antiphonæ & Pſalmi de Pſalterio ſecundùm Feriam.

℣. Anima mea deſiderávit te in nocte: ℟. Sed & ſpíritu meo in præcórdiis meis de manè vigilábo ad te. *Iſai.* 26. 9.

Reſponſoria de Dominica præcedenti ex I. & II. Nocturno alternatim ſecundùm Feriam.

Non dicitur Te Deum.

℣. Sacerd. Exultábit cor meum in ſalutári tuo: ℟. Cantábo Dómino qui bona tríbuit mihi. *Pſ.* 12. 6.

AD LAUDES.

Antiphonæ & Pſalmi de Pſalterio ſecundùm Feriam.

Capitulum. *Gen.* 49. 10.

Non auferétur ſceptrum de Juda, & dux de fémore ejus, donec véniat qui mittendus eſt, & ipſe erit expectátio géntium.

HYMNUS.

Vox clara terris nos gravi
Somno ſepúltos excitat:
Umbræ facéſſant, nox cadat;
Salus adeſt mortálibus.

Venere tandem témpora;
Roráte, cœli, déſuper;
Nobis Deum nubes pluant,
Juſtúmque terra gérminet.

Verbum Dei, ſplendor Patris,
Deſideráte géntibus,
Novi miniſter fœderis,
Mundo jacénti náſcere.

Nox atra terris incubat,
Incúmbit horror críminum;
Prodi ſalúbre méntibus
Paréntis è ſinu jubar.

* Mundo Redémptor qui venis,
Fili, tibi laus máxima,
Cum Patre; nec tibi minor
Laus, utriúſque Spíritus.
Amen.

* *Quæ Doxologia dicitur in fine Hymnorum hujus metri, uſque ad primas Veſperas Nativitatis Domini, niſi ſit propria.*

℣. Emítte Agnum, Dómine, dominatórem terræ, ℟. De petra deſérti ad montem fíliæ Sion. *Iſai.* 16. 1.

Ad Benedictus, *Antiphona propria, ut in qualibet Feria.*

Preces flexis genibus, ut in Pſalterio.

Oratio Dominicæ præcedentis.

Fit Commemoratio de omnibus Sanctis uſque ad Vigiliam Nativitatis excluſivè, per Antiphonam ſequentem.

Ant. Véniet Dóminus Deus meus, omnéſque Sancti cum eo: & erit Dóminus rex ſuper omnem terram. *Zach.* 14. 5. 9.

℣. Dóminus Deus illuminábit illos, ℟. Et regnábunt in ſécula ſeculórum. *Apoc.* 22. 5.

Oratio. Orémus.

COnſciéntiasOnſciéntias noſtras, quæſumus, Dómine, viſitándo puríſica; ut véniens Dóminus noſter Jeſus Chriſtus Fílius tuus cum ómnibus Sanctis ſuis, parátam ſibi in nobis invéniat manſiónem; Qui tecum vivit & regnat.

AD PRIMAM.

Ant. 1. â. Salutáre tuum expectábo, Dómine. *Gen.* 49. 18.

Capitulum. *Iſai.* 33. 2.

DOmine, miſerére noſtrî; te enim expectávimus: eſto bráchium noſtrum in manè, & ſalus noſtra in témpore tribulatiónis.

℟. *br.* Chriſte Jeſu, Fili Dei vivi, * Miſerére nobis. *Repetitur*, Chriſte. ℣. Qui ventúrus es in mundum. * Miſerére nobis. Glória Patri. ℟. Chriſte. *Matt.* 16. 16. *Tob.* 8. 10. *Joan.* 6. 14.

℣. Exúrge, Dómine, ádjuva nos; ℟. Et rédime nos propter nomen tuum. *Pſ.* 43. 27.

Sic dicitur quotidie ℣. Qui ventúrus es, *uſque ad Nativitatem Domini, etiam in quibuſlibet Feſtis.*

Preces flexis genibus, ut in Pſalterio.

AD TERTIAM.

Ant. 1. a. Obſecro, Dómine, mitte quem miſſúrus es. *Exod.* 4. 13.

Capitulum. *Iſai.* 62. 1.

PRopter Sion non tacébo, & propter Jerúſalem non quiéſcam, donec egrediátur ut ſplendor Juſtus ejus, & Salvátor ejus ut lampas accendátur.

℟. *br.* Meménto noſtrî, Dómine, * In beneplácito pópuli tui: ℟. Meménto. ℣. Víſita nos in ſalutári tuo. * In beneplácito. Glória Patri. ℟. Meménto. *Pſ.* 105. 4.

℣. Miríſica miſericórdias tuas, ℟. Qui ſalvos facis ſperántes in te. *Pſ.* 16. 7.

Preces flexis genibus, ut in Pſalterio.

Oratio Dominicæ præcedentis.

AD SEXTAM.

Ant. 3. *g.* Dómine, atténde & fac; ne moréris propter temetípſum, Deus meus. *Dan.* 9. 19.

Capitulum. *Jer.* 33. 14. 15.

ECce dies véniunt, dicit Dóminus: & ſuſcitábo verbum bonum quod locútus ſum ad domum Iſraël, & ad domum Juda. In diébus illis, & in témpore illo germináre fáciam David germen juſtítiæ; & fáciet judícium & juſtítiam in terra.

℟. *br.* Miſerére noſtrî,

Deus ómnium, * Et réſpice nos, ℟. Miſerére. ℣. Et oſténde nobis lucem miſeratiónum tuárum. * Et réſpice nos. Glória. ℟. Miſerére. *Eccli.* 36. 1.

℣. Excita poténtiam tuam, & veni, ℟. Ut ſalvos fácias nos. *Pſ.* 79. 3.

Preces flexis genibus, ut in Pſalterio.

Oratio Dominicæ præcedentis.

AD NONAM.

Ant. 1. f. Expectátio Iſraël, ſalvátor ejus in témpore tribulatiónis. Dómine, ne derelínquas nos. *Jer.* 14. 8. 9.

CAPITULUM. *Jer.* 50. 20.

IN témpore illo, ait Dóminus, quærétur íniquitas Iſraël, & non erit; & peccátum Juda, & non inveniétur; quóniam propítius ero eis, quos relíquero.

℟. *br.* Tu exúrgens, Dómine, * Miſeréberis Sion: ℟. Tu exúrgens. ℣. Quia tempus miſeréndi ejus. * Miſeréberis. Glória. ℟. Tu exúrgens. *Pſ.* 101. 14.

℣. Feſtína tempus, Dómine, ℟. Et meménto finis. *Eccli.* 36. 10.

Preces flexis genibus, ut in Pſalterio.

Oratio Dominicæ præcedentis.

AD VESPERAS.

Antiphonæ & Pſalmi de Pſalterio ſecundùm Feriam.

CAPITULUM. *Iſai.* 2. 2.

ERit in noviſſimis diébus præparátus mons domûs Dómini in vértice móntium, & elevábitur ſuper colles; & fluent ad eum omnes gentes.

HYMNUS.

CREATOR alme síderum,
Inténde votis ſúpplicum;
Tuæ memor cleméntiæ,
Veni, Redémptor ómnium.

DELUSUS hoſtis fraúdibus
Mundus jacébat pérditus:
Quid non tuus poteſt amor!
Fis pérditi mundi ſalus.

UT tu piáres ſánguine
Quod nos ſcelus commíſimus,
E Vírginis prodis ſinu,
Patri Deo par víctima.

SALUTIS autor vix ades,
Et cœlites & ínferi
Treménte curváti genu
Subdunt tuo ſe número.

TE deprecámur ſéculi
Olim futúrum júdicem,
Tuâ poténti grátiâ
Defénde nos ab hóſtibus.

MUNDO Redémptor qui venis,
Fili, tibi laus máxima;
Cum Patre, nec tibi minor
Laus, utriúſque Spíritus.
Amen.

℣. Roráte, cœli, déſuper, & nubes pluant Juſtum: ℟. Aperiátur terra, & gérminet Salvatórem. *Iſ.* 45. 8.

Ad Magníficat, *Antiphona propria, ut habetur in qualibet Feria.*

Preces flexis genibus, ut in Pſalterio.

Oratio Dominica præcedentis.

Fit Commemoratio de omnibus Sanctis uſque ad diem quâ incipit Antiphona major, O Sapiéntia, *per Antiphonam ſequentem.*

Ant. Ecce venit Dóminus in Sanctis míllibus ſuis, fácere judícium contra omnes: voſmetípſos in dilectióne Dei ſerváte, expectántes miſericórdiam Dómini noſtri Jeſu Chriſti in vitam ætérnam. *Judæ* 14. 15. 21.

℣. Deus, qui glorificátur in consílio Sanctórum, magnus & terríbilis ℟. Super omnes qui in circúitu ejus ſunt. *Pſ.* 88. 8.

Oratio Conſciéntias, *ſuprà in fine Laudum*, 174.

Completorium, ut in Pſalterio, 157.

FERIA SECUNDA.

De Iſaía Prophéta.

Lectio j. *c.* 1. 16. *ad* 18.

LAvámini, mundi eſtóte, auférte malum cogitatiónum veſtrárum ab óculis meis: quiéſcite ágere pervérſè, diſcite benefácere: quærite judícium, ſubveníte oppréſſo, judicáte pupíllo, defféndite víduam. Et veníte, & argúite me, dicit Dóminus: ſi fúerint peccáta veſtra ut cóccinum, quaſi nix dealbabúntur; & ſi fúerint rubra quaſi vermículus, velut lana alba erunt. Hæc dicit.

℟. Scribe viſum, *ſuprà*, 166.

Lectio ij. *v.* 19. *ad* 23.

SI voluéritis, & audiéritis me, bona terræ comedétis. Quòd ſi nolúeritis, & me ad iracúndiam provocavéritis, gládius devorábit vos, quia os Dómini locútum eſt. Quómodo facta eſt méretrix cívitas fidélis, plena judícii? juſtítia habitávit in ea, nunc autem homicídæ. Argéntum tuum verſum eſt in ſcóriam: vinum tuum miſtum eſt aquâ. Príncipes tui infidéles, ſócii furum, omnes díligunt múnera, ſequúntur retributiónes. Pupíllo non júdicant: & cauſa viduæ non ingréditur ad illos. Hæc dicit.

℟. Rex unus, *ſuprà*, 166.

Lectio iij. *v.* 24. *ad* 28.

PRopter hoc ait Dóminus Deus exercítuum fortis Iſraël: Heu, conſolábor ſuper hóſtibus meis, & vindicábor de inimícis meis. Et convértam manum meam ad te, & éxcoquam ad purum ſcóriam tuam, & áuferam omne ſtannum tuum. Et reſtítuam júdices tuos ut fuérunt priùs, & conſiliários tuos ſicut antíquitus: poſt hæc vocáberis cívitas juſti, urbs fidélis. Sion in judício redimétur, & redú-

tent eam in juſtítia: & cónteret ſceléſtos, & peccatóres ſimul: & qui derelíquérunt Dóminum, conſuméntur. Hæc dicit.

℟. Præparábitur, *ſuprà*, 167.

Ad Benedíctus, *Ant.* 1. f. Egrediétur virga de radíce Jeſſe: & erit juſtítia cíngulum lumbórum ejus; & fides cinctórium renum ejus. *Iſai.* 11. 1. 5.

CANON.

Ex Concílio Toletáno quarto.

An. 633. *cap.* 25.

SCiant Sacerdótes Scriptúras ſanctas, & Cánones mediténtur; ut omne opus eórum in prædicatióne divína, & doctrína consíſtat; atque ædíficent cunctos tam fídei ſciéntiâ, quàm óperum diſciplínâ.

Ad Magníficat, *Ant.* 5. F. Non ſecúndùm viſiónem oculórum judicábit, neque ſecúndùm audítum aúrium árguet; ſed judicábit in juſtítia. *Iſai.* 11. 3. 4.

FERIA TERTIA.

De Iſaía Prophéta.

Lectio j. *c.* 2. 2. *ad* 6.

ET erit in noviſſimis diébus præparátus mons domûs Dómini in vértice móntium, & elevábitur ſuper colles, & fluent ad eum omnes gentes; & ibunt pópuli multi, & dicent: Veníte, & aſcendámus ad montem Dómini, & ad domum Dei Jacob, & docébit nos vias ſuas, & ambulábimus in ſémitis ejus: quia de Sion exíbit lex, & verbum Dómini de Jerúſalem. Et judicábit gentes, & árguet pópulos multos: & conflábunt gládios ſuos in vómeres, & lánceas ſuas in falces: non levábit gens contra gentem gládium, nec exercebúntur ultrà ad prælium. Domus Jacob, veníte, & ambulémus in lúmine Dómini. Projeciſti enim pópulum tuum, domum Jacob: quia replétí ſunt ut olim, & aúgures habuérunt ut Philiſthiim, & púeris aliénis adhæſérunt. Hæc dicit.

℟. Accedámus, *ſuprà*, 167.

Lectio ij. *c.* 3. 1. *ad* 4.

ECce enim dominátor Dóminus exercítuum aúferet à Jerúſalem, & à Juda válidum & fortem, omne robur panis, & omne robur aquæ: fortem, & virum bellatórem, júdicem, & prophétam, & aríolum, & ſenem: príncipem ſuper quinquagínta, & honorábilem vultu, & conſiliárium, & ſapiéntem de architéctis, & prudéntem elóquii myſtíci. Et dabo púeros príncipes eórum, & effemináti dominabúntur eis. Hæc dicit.

℟. Has habéntes, *ſuprà*, 168.

Lectio iij. *c.* 4. 2. *ad* 5.

IN die illa erit germen Dómini in magnificéntia & glória, & fructus terræ ſublímis, & exultátio his qui ſalváti fúerint de Iſraël. Et erit: Omnis qui relíctus fúerit in Sion, & resíduus in Jerúſalem, ſanctus vocábitur, omnis qui ſcriptus eſt in vita in Jerúſalem. Si ablúerit Dóminus ſordes filiárum Sion, & ſánguinem Jerúſalem láverit de médio ejus in ſpíritu judícii, & ſpíritu ardóris. Et creábit Dóminus ſuper omnem locum montis Sion, & ubi invocátus eſt, nubem per diem, & fumum, & ſplendórem ignis flammántis in nocte: ſuper omnem enim glóriam protéctio. Hæc dicit.

℟. Anima noſtra, *ſuprà*, 168.

Ad Benedíctus, *Ant.* 8. G. Non dominabúntur Jerúſalem ámpliùs aliéni, ſed ſérvient Dómino Deo ſuo; & Regi ſuo, quem ſuſcitábo eis. *Jer.* 30. 8. 9.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno.

Seſſ. 22. *cap.* 1. *de reform.*

STátuit ſancta Synodus ut, quæ aliàs à ſummis Pontifícibus, & à ſacris Concíliis de Clericórum vita, honeſtáte, cultu doctrináque retinénda, ac ſimul de luxu, comeſſatiónibus, chóreis, áleis, lúſibus, ac quibuſcúmque crimínibus, netnon ſeculáribus negótiis fugiéndis copióſè ac ſalúbriter ſancíta fuérunt, eádem in póſterum iiſdem pœnis, vel majóribus, arbítrio Ordinárii imponéndis, obſervéntur.

Ad Magníficat, *Ant.* 8. G. * Pacem & ótium dabo in Iſraël cunctis diébus ejus, firmabóque ſólium regni ejus in ætérnum. 1. *Par.* 22. 9. 10.

FERIA QUARTA.

De Iſaía Prophéta.

Lectio j. *c.* 5. 1. *ad* 4.

CAntábo dilécto meo cánticum patruélis mei víneæ ſuæ: Vínea facta eſt dilécto meo in cornu filio ólei. Et ſepívit eam, & lápides elégit ex illa, & plantávit eam eléctam, & ædificávit turrim in médio ejus, & tórcular extrúxit in ea; & expectávit ut fáceret uvas, & fecit labrúſcas. Nunc ergo, habitatóres Jerúſalem, & viri Juda, judicáte inter me & víneam meam. Quid eſt quod débui ultrà fácere víneæ meæ, & non feci ei? an quòd expectávi ut fáceret uvas, & fecit labrúſcas? Hæc dicit.

℟. Scribe viſum, *ſuprà*, 166.

Lectio ij. *v.* 5. *ad* 9.

ET nunc oſténdam vobis quid ego fáciam víneæ meæ; Aúferam ſepem ejus,

& erit in direptiónem: díruam macériam ejus, & erit in conculcatiónem: Et ponam eam deſértam: non putábitur, & non fodiétur: & aſcéndent vepres & ſpinæ: & núbibus mandábo ne pluant ſuper eam imbrem. Vínea enim Dómini exercítuum domus Iſraël eſt: & vir Juda germen ejus delectábile: & expectávi ut fáceret judícium, & ecce iníquitas: & juſtítiam, & ecce clamor. Væ qui conjúngitis domum ad domum, & agrum agro copulátis uſque ad términum loci: numquid habitábitis vos ſoli in médio terræ? In áuribus meis ſunt hæc, dicit Dóminus exercítuum. Hæc dicit.

℟. Rex unus, *ſuprà*, 166.

Lectio iij. *v.* 11. *ad* 16.

VÆ qui conſúrgitis manè ad ebrietátem ſectándam, & potándum uſque ad véſperam, ut vino æſtuétis. Cíthara, & lyra, & tympanum, & tíbia, & vinum in convíviis veſtris: & opus Dómini non reſpícitis, nec ópera mánuum ejus conſiderátis. Proptérea captívus ductus eſt pópulus meus, quia non hábuit ſciéntiam, & nóbiles ejus interiérunt fame; & multitúdo ejus ſiti exáruit. Proptérea dilatávit inférnus ánimam ſuam, & apéruit os ſuum abſque ullo término: & deſcéndent fortes ejus, & pópulus ejus, & ſublímes, glorioſíque ejus, ad eum: Et incurvábitur homo, & humiliábitur vir, & óculi ſublímium depriméntur. Et exaltábitur Dóminus exercítuum in judício, & Deus ſanctus ſanctificábitur in juſtítia. Hæc dicit.

℟. Præparábitur, *ſuprà*, 167.

Ad Benedíctus, *Ant.* 5. F. Convértam manum meam ad te, Sion; & éxcoquam ad purum ſcóriam tuam: poſthæc vocáberis cívitas juſti, urbs fidélis. *Iſ.* 1. 25. 26.

CANON.

Ex Concílio Cabilonénſi ſecúndo.

An. 813. *Can.* 37.

OMnia Concília canónum quæ recipiúntur, ſunt à Sacerdótibus legénda & intelligénda, & per ea eſt eis vivéndum & prædicándum.

Ad Magníficat, *Ant.* 7. a. Erit tibi Dóminus in lucem ſempitérnam: pópulus tuus omnes juſti, in perpétuum hereditábunt terram, germen plantatiónis meæ. *Iſai.* 60. 20. 21.

FERIA QUINTA.

De Iſaía Prophéta.

Lectio j. *c.* 5. 18. *ad* 23.

VÆ qui tráhitis iniquitátem in funículis vanitátis, & quaſi vínculum plauſtri peccátum. Qui dícitis: Feſtínet, &

citò véniat opus ejus, ut videámus: & appropiet, & véniat consilium sancti Israël, & sciémus illud. Væ qui dícitis malum bonum, & bonum malum: ponéntes ténebras lucem, & lucem ténebras; ponéntes amárum in dulce, & dulce in amárum. Væ qui sapiéntes estis in óculis vestris, & coram vobismetípsis prudéntes. Væ qui poténtes estis ad bibéndum vinum, & viri fortes ad miscéndam ebrietátem. Qui justificátis ímpium pro munéribus, & justítiam justi aufértis ab eo. Hæc dicit.

℟. Accedámus, *suprà*, 167.

Lectio ij. *v.* 24. *ad* 26.

PRopter hoc, sicut dévorat stípulam lingua ignis, & calor flammæ exúrit; sic radix eórum quasi favílla erit, & germen eórum ut pulvis ascéndet. Abjecérunt enim legem Dómini exercítuum, & elóquium sancti Israël blasphemavérunt. Ideo irátus est furor Dómini in pópulum suum, & exténdit manum suam super eum, & percússit eum: & conturbáti sunt montes, & facta sunt morticína eórum, quasi stercus in médio plateárum. In his ómnibus non est avérsus furor ejus, sed adhuc manus ejus exténta. Et elevábit signum in natiónibus procul, & síbilábit ad eum de fínibus terræ: & ecce festínus velóciter véniet. Hæc dicit.

℟. Has habéntes, *suprà*, 168.

Lectio iij. *c.* 8. 13. *ad* 17.

DOminum exercítuum ipsum sanctificáte: ipse pavor vester: & ipse terror vester; Et erit vobis in sanctificatiónem: In lápidem autem offensiónis, & in petram scándali duábus dómibus Israël; in láqueum & in ruínam habitántibus Jerúsalem. Et offéndent ex eis plúrimi, & cadent, & conteréntur, & irretiéntur, & capiéntur. Liga testimónium, signa legem in discípulis meis. Et expectábo Dóminum, qui abscóndit fáciem suam à domo Jacob, & præstolábor eum. Hæc dicit.

℟. Anima nostra, *suprà*, 168.

Ad Benedíctus, *Ant.* 2. D. * Jurávi ut non iráscar tibi, & non íncrepem te. Misericórdia mea non recédet à te, & fœdus pacis meæ non movébitur. *Isai.* 54. 9. 10.

CANON.

Ex Concílio Nicæno secúndo Œcuménico.

Anno 787. *Can.* 1.

CAnones ampléctimur, non solùm qui ab almis Apóstolis & universálibus Synodis: sed qui étiam in áliis Concíliis quæ locáliter

per Províncias & regiónes ſunt colléſta, in expoſitiónem hujúſmodi Decretórum promulgári ſunt, & qui à ſanctis Pátribus noſtris prolári fuiſſe probántur. Ab uno enim omnes & eódem Spíritu illumináti, quæ erant utília definiérunt.

Ad Magníficat, Ant. 5. a. Ponam viſitatiónem tuam pacem: non audiétur ultrà iníquitas in terra tua; & occupábit ſalus muros tuos, & portas tuas laudátio. *Iſai.* 60. 17. 18.

FERIA SEXTA.

De Iſaía Prophéta.

Lectio j. *c.* 9. 13. *ad* 17.

POpulus non eſt revérſus ad percutiéntem ſe, & Dóminum exercítuum non inquiſiérunt. Et diſpérdet Dóminus ab Iſraël caput & caudam, incurvántem & refrænántem die unâ. Longævus & honorábilis, ipſe eſt caput: & prophéta docens mendácium, ipſe eſt cauda. Et erunt, qui beatíficant pópulum iſtum, ſeducéntes; & qui beatificántur, præcipitáti. Propter hoc ſuper adoleſcéntulis ejus non lætábitur Dóminus: & pupillórum ejus, & viduárum non miſerébitur: quia omnis hypócrita eſt & nequam, & univérſum os locútum eſt ſtultítiam. In ómnibus his non eſt avérſus furor ejus, ſed adhuc manus ejus exténta. Hæc dicit.

℟. Scribe viſum, *ſuprà*, 166.

Lectio ij. *c.* 10. 1. *ad* 5.

VÆ qui condunt leges iníquas; & ſcribéntes, injuſtítiam ſcripſérunt, ut opprímerent in judício páuperes, & vim fácerent cauſæ humílium pópuli mei: ut eſſent víduæ præda eórum, & pupíllos diríperent. Quid faciétis in die viſitatiónis, & calamitátis de longè veniéntis? ad cujus confugiétis auxílium? & ubi derelinquétis glóriam veſtram, ne incurvémini ſub vínculo, & cum interféctis cadátis? Super ómnibus his non eſt avérſus furor ejus, ſed adhuc manus ejus exténta. Væ Aſſur, virga furóris mei & báculus ipſe eſt, in manu eórum indignátio mea. Hæc dicit.

℟. Rex unus, *ſuprà*, 166.

Lectio iij. *c.* 11. 10. *ad* 12.

IN die illa radix Jeſſe, qui ſtat in ſignum populórum, ipſum gentes deprecabúntur, & erit ſepúlcrum ejus glorióſum. Et erit in die illa: Adjíciet Dóminus ſecúndò manum ſuam ad poſſidéndum resíduum pópuli ſui, quod relinquétur ab Aſſyriis, & ab Ægypto, & à Phetros, & ab Æthiópia, & ab Ælam, & à Sennáar, & ab Emath, & ab

inſulis maris. Et levábit ſignum in natiónes, & congregábit prófugos Iſraël, & diſpérſos Juda cólliget à quátuor plagis terræ. Hæc dicit.

℟. Præparábitur, *ſuprà*, 167.

Ad Benedíctus, *Ant.* 7. *d.* Eris coróna glóriæ in manu Dómini, & diadéma regni in manu Dei tui. Non vocáberis ultrà derelícta. *Iſai.* 62. 3.

CANON.

Ex Epíſtola canónica beáti Agobárdi Lugdunenſis Epíſcopi.

Scripta An. 819. *n.* 12.

CAnones Gallicános Románi antíqui religióſè venerári ſunt, quóniam venerándi & ſancti viri eos edidérunt, quorum ſanctitátem & vitam crebra mirácula commendárunt. Hoc idcírco dícitur quia cóngruâ veneratióne pro cauſis neceſſáriis quarum definitiónes in Concíliis generálibus non inveniúntur, fides ſit Canónibus Gallicánis adhibénda religióne débitâ, & mélius ſit unicuíque eórum ſequi autoritátem quàm próprium ſenſum.

Ad Magníficat, *Ant.* 5. *F.* Vidébunt gentes Juſtum tuum, & cuncti reges Inclytum tuum; & vocábitur tibi nomen novum, quod os Dómini nominábit. *Iſai.* 62. 2.

SABBATO.

De Iſaía Prophéta.

Lectio j. *c.* 13. 1. *ad* 5.

ONus Babylónis, quod vidit Iſaías fílius Amos. Super montem caliginóſum leváte ſignum, exaltáte vocem; leváte manum, & ingrediántur portas duces. Ego mandávi ſanctificátis meis, & vocávi fortes meos in ira mea, exultántes in glória mea. Vox multitúdinis in móntibus, quaſi populórum frequéntium: vox ſónitus regum, géntium congregatárum: Dóminus exercítuum præcépit milítiæ belli, veniéntibus de terra procul, à ſummitáte cœli: Dóminus, & vaſa furóris ejus, ut diſpérdat omnem terram. Hæc dicit.

℟. Accedámus, 167.

Lectio ij. *v.* 6. *ad* 10.

ULuláte, quia propè eſt dies Dómini: quaſi váſtitas à Dómino véniet. Propter hoc omnes manus diſſolvéntur, & omne cor hóminis contabéſcet, & conterétur. Torſiónes & dolóres tenébunt, quaſi partúriens dolébunt: unuſquíſque ad próximum ſuum ſtupébit, fácies combúſtæ vultus eórum. Ecce dies Dómini véniet, crudélis, & indignatiónis plenus, & iræ, furoríſque ad ponéndam terram in ſolitúdinem, &

peccatóres ejus conteréndos de ea. Quóniam ſtellæ cœli, & ſplendor eárum non expándent lumen ſuum ; obtenebrátus eſt ſol in ortu ſuo , & luna non ſplendébit in lúmine ſuo. Hæc dicit.

℟. Has habéntes, 168.

Lectio iij. *v.* 11. *ad* 15.

ET viſitábo ſuper orbis mala, & contra ímpios iniquitátem eórum, & quiéſcere fáciam ſupérbiam infidélium , & arrogántiam fórtium humiliábo. Pretióſior erit vir auro , & homo mundo obr.zo. Super hoc cœlum turbábo : & movébitur terra de loco ſuo propter indignatiónem Dómini exercítuum, & propter diem iræ furóris ejus. Et erit quaſi dámula fúgiens, & quaſi ovis ; & non erit qui cóngreget : unuſquíſque ad pópulum ſuum convertétur, & ſinguli ad terram ſuam fúgient. Omnis qui invéntus fúerit, occidétur : & omnis qui ſupervénerit , cadet in gládio. Hæc dicit.

℟. Anima noſtra, 169.

Ad Benedíctus, *Ant.* 4. *irreg.* c. Erit fides in tempóribus tuis; divítiæ ſalútis ſapiéntia & ſciéntia. *Iſai.* 33. 6.

CANON.

Ex Concílio Senonénſi. *An.* 1528. *decret.* 3. *de Fide.*

SAncta & inviolábilis eſt ſacrórum Conciliórum univerſálium autóritas, cui quiſquis pertináciùs refragátur , hoſtis fidei jure óptimo cenſéri debet.

AD VESPERAS.

Antiphonæ & Pſalmi ut in Pſalterio, 144.

Capitulum. *Jer.* 31. 31. 32.

ECce dies vénient , dicit Dóminus : & fériam dómui Iſraël , & dómui Juda fœdus novum : non ſecúndùm pactum quod pépigi cum pátribus eórum.

Hymnus, Creátor alme, ℣. Roráte, *ſuprà*, 175.

Ad Magníficat, *Ant.* 6. *F.* Hoc erit pactum quod fériam cum domo Iſraël poſt dies illos : Dabo legem meam in viſcéribus eórum, & ero eis in Deum, & ipſi erunt mihi in pópulum. *Jer.* 31. 33.

Oratio, Excita, Dómine, corda noſtra, *infrà ad Laudes.*

DOMINICA SECUNDA *Adventus Domini.*

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Statim véniet Dominátor , quem vos quæritis. * Veníte , adorémus. *Malac.* 3. 1.

Pſ. 94. Veníte. 2.

Hymnus, Prædícta priſcis, *ſuprà*, 172.

Pſalmi, ut in Pſalterio, 3.

In I. Nocturno.

Ant. 3. *a.* Ecce ego congregábo fílios Iſraël & fi-

lios Juda de univérſis terris, ad quas ejéci eos in furóre meo. *Jer.* 32. 37.

Ant. 8. a. Ponam óculos meos ad placándum, & reducam eos. *Jer.* 24. 6.

Ant. 3. a. Ædificábo eos, & non déſtruam: plantábo eos, & non evéllam; & dabo eis cor ut ſciant me. *Jer.* 24. 6. 7.

℣. Dabo eis cor unum, & viam unam; ℟. Ut tímeant me univérſis diébus. *Jer.* 32. 39.

De Iſaía Prophéta.

Lectio j. *c.* 14. 1. *ad* 2.

PRopè eſt ut véniat tempus ejus, & dies ejus non elongabúntur: miſerébitur enim Dóminus Jacob, & éliget adhuc de Iſraël, & requiéſcere eos fáciet ſuper humum ſuam: adjungétur ádvena ad eos, & adhærébit dómui Jacob: Et tenébunt eos pópuli, & addúcent eos in locum ſuum: & poſſidébit eos domus Iſraël ſuper terram Dómini in ſervos & ancíllas: & erunt capiéntes eos, qui ſe céperant, & ſubjícient exactóres ſuos. Hæc dicit.

℟. Exultáte in lætítia; perſonáte, & dícite: Salva, Dómine, relíquias Iſraël: * Ecce ego congregábo eos ab extrémis terræ: * In miſericórdia redúcam eos; * Addúcam eos in via recta, quia † Factus ſum Iſraéli pater. *Jer.* 31. 7. 8. 9. ℣. Si fuerit númerus filiórum Iſraël tanquam aréna maris, relíquiæ ſalvæ fient. *Rom.* 9. 27. * Ecce ego. ℣. Propítius ero iniquitátibus eórum, & peccatórum eórum jam non memorábor. *Hebr.* 8. 12. * In miſericórdia. ℣. Omnis vallis implébitur; & omnis mons, & collis humiliábitur. *Luc.* 3. 5. * Addúcam. Glória Patri. † Factus ſum.

[*Per Hebdomadam cùm reſumetur iſtud Reſponſorium, dicetur ſolùm ultimus Verſus*, Omnis, *cum ſua reclamatione*, Addúcam, *ſine* Glória Patri.]

Lectio ij. *v.* 3. *ad* 8.

ET erit in die illa: cùm réquiem déderit tibi Deus à labóre tuo, & à concuſſióne tua, & à ſervitúte dura, quâ antè ſerviſti: ſumes parábolam iſtam contra regem Babylónis, & dices: Quómodo ceſſávit exáctor, quiévit tribútum? Contrívit Dóminus báculum impiórum, virgam dominántium, cædéntem pópulos in indignatióne, plagâ inſanábili, ſubjiciéntem in furóre gentes, perſequéntem crudéliter. Conquiévit & ſíluit omnis terra, gavíſa eſt & exultávit: abíetes quoque lætátæ ſunt ſuper te, & cedri Líbani: ex quo dormíſti, non aſcéndet qui ſuccídat nos. Hæc dicit.

℟. Suſcitábo eis germen nominátum, & non portá-

bunt ultrà oppróbrium géntium, & ſcient quia ego Dóminus Deus eórum cum eis, * Et ipſi pópulus meus. *Ezech.* 34. 29. 30. ℣. Inhabitábo in illis, & inambulábo inter eos; & ero illórum Deus. 2. *Cor.* 6. 16. * Et ipſi.

Lectio iij. *v.* 9. *ad* 15.

INférnus ſubtèr conturbátus eſt in occúrſum advéntûs tui, ſuſcitávit tibi gigántes. Omnes príncipes terræ ſurrexérunt de ſóliis ſuis, omnes príncipes natiónum. Univérſi reſpondébunt, & dicent tibi: Et tu vulnerátus es ſicut & nos, noſtrî ſímilis effféctus es. Detrácta eſt ad ínferos ſupérbia tua; cóncidit cadáver tuum: ſubter te ſternétur tínea, & operiméntum tuum erunt vermes. Quómodo cecidíſti de cœlo, lúcifer, qui manè oriebáris? corruíſti in terram, qui vulnerábas gentes? qui dicébas in corde tuo: In cœlum conſcéndam, ſuper aſtra Dei exaltábo ſólium meum, ſedébo in monte teſtaménti, in latéribus Aquilónis. Aſcéndam ſuper altitúdinem núbium, símilis ero Altíſſimo. Verúmtamen ad inférnum detrahéris in profúndum laci. Hæc dicit.

℟. Fériam eis pactum ſempitérnum, & non déſinam eis benefácere, * Et † Timórem meum dabo in corde eórum, ut non recédant à me. *Jer.* 32. 40. ℣. Hoc eſt teſtaméntum quod diſpónam: In corde eórum ſuperſcríbam leges meas. *Hebr.* 8. 10. * Et timórem. Glória. † Timórem.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 8. G. Adjíciet Dóminus ſecúndò manum ſuam ad poſſidéndum resíduum pópuli ſui. *Iſai.* 11. 11.

Ant. 8. c. Congregábit prófugos Iſraël, & diſpérſos Juda cólliget à quátuor plagis terræ. *Iſai.* 11. 12.

Ant. 1. â. Erit via resíduo pópulo, ſicut fuit Iſraéli in die illa, quâ aſcéndit de terra Ægypti. *Iſai.* 11. 16.

℣. Addúcet Deus Iſraël cum jucunditáte, ℟. In lúmine majeſtátis ſuæ, cum miſericórdia. *Bar.* 5. 9.

Sermo ſancti Bernárdi Abbátis.

Serm. 4. *de Adventu*, §. 1.

Lectio iv.

DIgnum eſt, fratres, ut tota cum devotióne Dómini celebrétis Advéntum, delectári tantâ conſolatióne, ſtupefácti tantâ dignatióne, inflammáti tantâ dilectióne. Nec verò ſolùm cogitétis advéntum, quo venit quærere & ſalvum fácere quod perierat; ſed & illum nihilóminùs, quo véniet & aſſúmet nos ad ſeípſum. Utinam circa hos duos advéntus jugi meditatióne

verſémini, ruminántes in córdibus veſtris, quantùm in prióre præſtíterit, quantùm promíſerit in ſecúndo. Tu autem.

℟. Annuntiáte in ínſulis quæ procul ſunt, & dícite: * Qui diſpérſit Iſraël, congregábit eum: & cuſtódiet eum ſicut paſtor gregem ſuum. *Jer.* 31. 10. ℣. Non répulit Deus plebem ſuam, quam præſcívit. *Rom.* 11. 2. * Qui diſpérſit.

Lectio v. §. 3.

TEmpus eſt, fratres, ut judícium incípiat à domo Dei. Quis finis eórum qui non obédiunt Evangélio? Quod judícium his qui in hoc judício non reſúrgunt? Quicúmque enim judicári diſſímulant eo judício quod nunc eſt, in quo princeps hujus mundi ejícitur foràs; júdicem expéctent, vel magìs tímeant, à quo cum ipſo príncipe ſuo foràs ejiciéntur & ipſi. Nos autem ſi perféctè judicámur nunc, ſecúri ſalvatórem expectémus Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum. Tu autem.

℟. Résiduum Iſraël innitétur ſuper Dóminum in veritáte: * Relíquiæ converténtur; relíquiæ, inquam, Jacob ad Deum fortem. *Iſ.* 10. 20. 21. ℣. Secúndùm electiónem grátiæ ſalvæ factæ ſunt. *Rom.* 11. 5. * Relíquiæ.

Lectio vj. §. 4.

ADvéniens enim Salvátor reformábit corpus humilitátis noſtræ, configurátum córpori claritátis ſuæ;] ſi tamen priùs fúerit cor reformátum, & configurátum humilitáti cordis ipsíus. Propter quod & dicébat: [Díſcite à me, quia mitis ſum, & húmilis corde.] Consídera ſanè in his verbis, quóniam humílitas duplex eſt: áltera cognitiónis; áltera affectiónis, quæ hìc dícitur cordis. Prióre cognóſcimus quòd nihil ſumus; & hanc díſcimus à nobis ipſis, & ab infirmitáte própria: poſterióre calcámus glóriam mundi; & hanc ab illo díſcimus, qui exinanívit ſemetípſum, formam ſervi accípiens. Tu autem.

℟. Stabit Dominátor in Iſraël, & paſcet in ſublimitáte nóminis Dómini Dei ſui: * Et magnificábitur uſque ad términos terræ. *Mich.* 5. 4. ℣. Iſaías ait: Erit radix Jeſſe, & exúrget régere gentes. *Rom.* 15 12. * Et magnificábitur. Glória. * Et.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 7. *d.* Ecce dies Dómini véniet crudélis, & indignatiónis plenus, & iræ, furoríſque, ad peccatóres conteréndos. *Iſai.* 13. 9.

Ant. 7. c. Ignis in conſpéctu ejus exardéſcet: advocábit cœlum deſúrſum, & terram diſcérnere pópu-

lum ſuum: quóniam judex eſt. *Pſ.* 49. 3. 4. 6.

Ant. 7. *d.* Interrogábit ópera veſtra, & cogitatiónes ſcrutábitur. *Sap.* 6. 4.

℣. Judicábit orbem terrárum in juſtítia, ℟. Et pópulos in æquitáte. *Pſ.* 97. 9.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Lucam.

Lectio vij. *c.* 21. 25. *ad* 36.

IN illo témpore; Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Erunt ſigna in ſole, & luna, & ſtellis, & in terris preſſúra géntium. Et réliqua.

Homília ſancti Joánnis Chryſóſtomi.

Hom. 76. *in Matt. aliàs* 77. *n.* 2. & 3.

IMplétâ de Jeroſólymis narratióne, ad ſuum advéntum póſtea pergit, ſignaque ipſis narrat, non ſolùm ipſis, ſed étiam nobis, & poſt nos futúris utília..... Quómodo autem ventúrus eſt? Sicut fulgur exit ab Oriénte, & appáret ad Occidéntem, ita erit & advéntus Fílii hóminis: Quómodo fulgur appáret? Non opus habet núntio, non præcóne; ſed & iis qui domi ſedent, & iis qui in thálamis ſunt, in moménto per orbem totum apparébit. Deínde terribília mirácula dicit. Quænam illa? Statim poſt tribulatiónem diérum illórum, ſol obtenebrábitur... Stellæ cadent, & virtútes cœlórum commovebúntur; & jure quidem mutatiónem tantam vidéntes. Nam ſi quando ſtellæ factæ ſunt, ita exhorruérunt & miratæ ſunt (nam, quando factæ ſunt, inquit, laudavérunt me magnâ voce Angeli) multò magìs cùm víderint ómnia mutáta & conſérvos ſuos pœnas dantes, totum orbem ante treméndum tribúnal adſtántem, omnes ab Adam uſque ad advéntum ſuum ómnium óperum ratiónem reddéntes, quómodo non horréſcent, & commovebúntur?

℟. Erunt ſigna in ſole, & luna, & ſtellis; & in terris preſſúra géntium: & * Tunc † Vidébunt Fílium hóminis veniéntem in nube cum poteſtáte magna, & majeſtáte. *Luc.* 21. 25. 27. ℣. Sol convertétur in ténebras, & luna in ſánguinem; ántequã véniat dies Dñi magnus, & horríbilis. *Joel* 2. 31. * Tunc vidébunt. [*Ad Veſperas*, Glória Patri. † Vidébunt.]

Lectio viij.

TUnc apparébit ſignum Fílii hóminis in cœlo, crux nimírum ſole fulgéntior: quippe cùm ille obſcurétur, crux autem perſpléndeat; quod fieri non poſſet, niſi lucis ſuæ fulgóribus ſolis rádios ſuperáret. Cujus autem rei grátiâ ſignum illud appáret? Ut magno cúmulo Judæórum imprudéntia opprimátur. Crucem in ſuam juſtificatiónem ſecum habens, in judícium véniet;

non vúlnera ſolùm, ſed & acérbum ac ignominióſum mortis ſuæ genus oſténdens. Tunc plangent ſe tribus. Non enim accuſántibus opus erit, cum crucem víderint. Plangent ígitur, quia ex morte ipsíus nihil profecérunt; quia quem adoráre oportébat, cruci affíxerunt. Vides quómodo terribíliter advéntum ſuum deſcrípſit? Quómodo diſcipulórum ſuórum ánimos ſuſcitávit?

℟. Cœli ardéntes ſolvéntur, & eleménta ignis ardóre tabéſcent; propter quod hæc expectántes, * Satágite immaculáti & inviolati inveníri. 2. *Petr.* 3. 12. 14. ℣. Erunt pópuli quaſi de incéndio cinis, ſpinæ congregátæ igni comburéntur. Quis habitábit ex vobis cum ardóribus ſempitérnis? *Iſai.* 33. 12. 14. * Satágite.

Lectio ix.

ATque útinam hìc mala terminaréntur! Nunc verò honor, delíciæ, glória, umbra tantùm & verba ſunt: quæ verò illa ſequúntur, non umbra, non verba ſunt; ſed manent, & nobíſcum illa transíbunt, omnibúſque nota erunt; rapínæ, avarítiæ, fornicatiónes, & mille mala hujúſmodi, non in imágine & in púlvere erunt, ſed ſcripta in cœlis ſunt, ſeu dicta, ſeu ópera. Quibus ergo óculis Chriſtum vidébimus? Nam ſi patrem non poteſt quis aſpícere ſibi cónſcius peccáti in illum, eum qui Patre longè manſuétior eſt, quómodo tunc reſpícere, quómodo ferre potérimus? Nam tribunáli Chriſti adſtábimus, ómniumque accurátum erit exámen.

℟. Magnus dies Dómini, & terríbilis valde; & quis ſuſtinébit eum? Nunc ergo, dicit Dóminus: * Convertímini ad Dóminum, quia benígnus & miſéricors eſt. *Joel* 2. 11. 12. 13. ℣. Vigiláte omni témpore orántes, ut digni habeámini ſtare ante Fílium hóminis. *Luc.* 21. 36. * Convertímini. Glória. *Repetitur* ℟. Magnus.

℣. *Sacerd.* Exultábit cor meum in ſalutári tuo: ℟. Cantábo Dómino qui bona tríbuit mihi. *Pſ.* 12. 6.

AD LAUDES.

Pſalmi de Dominica.

Ant. AUdíte me, domus 1. *D.* Jacob, & omne resíduum domûs Iſraël, qui portámini à meo útero: Ego feci, & ego feram; ego portábo, & ego ſalvábo. *Iſai.* 46. 3. 4.

Ant. 3. g. Ego ſcio cogitatiónes, quas ego cógito ſuper vos; cogitatiónes pacis, & non afflictiónis. *Jer.* 29. 11.

Ant. 7. a. Cùm quæſiéritis me in toto corde veſtro, invéniar à vobis, & redúcam captivitátem veſtram. *Jer.* 29. 13. 14.

Ant. 4. *irreg.* c. Congregábo vos de univérſis géntibus, & de cunctis locis, & revérti vos fáciam. *Jer.* 29. 14.

Ant. 5. a. Ædificábo vos, & non déſtruam; jam enim placátus ſum, & dabo vobis miſericórdias, & miſerébor veſtrî. *Jer.* 42. 10. 12.

Capitulum. *Ezech.* 20. 41.

IN odórem ſuavitátis ſuſcípiam vos, cùm edúxero vos de pópulis, & congregávero vos de terris, in quas diſpérſi eſtis; & ſanctificábor in vobis in óculis natiónum.

Hymnus, Vox clara, ℣. Emítte, *ſuprà*, 173.

Ad Benedíctus, *Ant.* 4. *E.* Neſcit homo finem ſuum: ſed ſicut piſces capiúntur hamo, & ſicut aves láqueo comprehendúntur, ſic capiúntur hómines in témpore malo, cùm eis extémplo ſupervénerit. *Eccle.* 9. 12.

Oratio. Orémus.

EXcita, Dómine, corda noſtra ad præparándas Unigéniti tui vias; ut per ejus advéntum, purificátis tibi méntibus ſervíre mereámur; Qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritus-ſancti Deus, per ómnia ſæcula ſeculórum. ℟. Amen.

AD PRIMAM.

Ant. Audíte me.

Ad ℟. *br.* ℣. Qui ventúrus es in mundum. *Reliqua ut in Pſaltério.*

CANON.

Ex Concílio Sardicénſi.

An. 347.

COnvéniens non eſt, nec rátio vel diſciplína pátitur ut témerè ordinétur aut Epíſcopus aut Présbyter aut Diáconus....; ſed hi quorum per longum tempus examináta ſit vita, & mérita fúerint comprobáta.

AD TERTIAM.

Ant. Ego ſcio.

Capitulum. *Ezech.* 11. 17.

HÆc dicit Dóminus Deus: Congregábo vos de pópulis, & adunábo de terris in quibus diſpérſi eſtis, dabóque vobis humum Iſraël.

℟. *br.* Meménto, 174.

Oratio, Excita, *ut ſuprà.*

AD SEXTAM.

Ant. Cùm quæſiéritis me.

Capitulum. *Zach.* 10. 6.

COnfortábo domum Juda, & domum Joſeph ſalvábo; & convértam eos, quia miſerébor eórum; & erunt ſicut fuérunt quando non projéceram eos: ego enim Dóminus Deus eórum, & exáudiam eos.

℟. *br.* Miſerére, 174.

AD NONAM.

Ant. Ædificábo vos.

Capitulum. *Ezech.* 20. 44.

SCiétis quia ego Dóminus, cùm benefécero vobis propter nomen meum,

& non ſecúndùm vias veſtras malas, neque ſecúndùm ſcélera veſtra péſſima, domus Iſraël, ait Dóminus Deus.

℟. *br.* Tu exúrgens, 175.

AD VESPERAS.

Antiphonæ quinque de Laudibus, nullâ prætermiſſâ.

Pſalmi de Dominica.

CAPITULUM. *Mich.* 2. 12.

Congregatióne congregábo, Jacob, totum te: in unum condúcam relíquias Iſraël, páriter ponam illum quaſi gregem in ovíli, quaſi pecus in médio caulárum; tumultuabúntur à multitúdine hóminum.

℟. Erunt ſigna, *ſuprà*, 187.

Hymnus, Creátor alme, ℣. Roráte, *ſuprà*, 175.

Ad Magníficat, *Ant.* 7. G. Atténdite vobis, ne fortè gravéntur corda veſtra in crápula, & ebrietáte, & curis hujus vitæ; & ſupervéniat in vos repentína dies illa: tanquam láqueus enim ſupervéniet in omnes. *Luc.* 21. 34. 35.

Oratio, Excita, *ſuprà in Laudibus.*

FERIA SECUNDA.

De Iſaía Prophéta.

Lectio j. *c.* 16. 1. *ad* 5.

Emitte agnum, Dómine, dominatórem terræ, de petra deſérti ad montem fíliæ Sion. Et erit: Sicut avis fúgiens, & pulli de nido avolántes, ſic erunt fíliæ Moab in tranſcénſu Arnon. Ini consílium, coge concílium: pone quaſi noctem umbram tuam in merídie: abſcónde fugiéntes, & vagos ne prodas. Habitábunt apud te prófugi mei: Moab eſto latíbulum eórum à fácie vaſtatóris: finítus eſt enim pulvis, conſummátus eſt miſer: defécit qui conculcábat terram. Et præparábitur in miſericórdia ſólium, & ſedébit ſuper illud in veritáte in tabernáculo David, júdicans & quærens judícium, & velóciter reddens quod juſtum eſt. Hæc dicit.

℟. Exultáte, 184.

Lectio ij. *c.* 19. 1. *ad* 4.

Onus Ægypti. Ecce Dóminus aſcéndet ſuper nubem levem, & ingrediétur Ægyptum, & commovebúntur ſimulácra Ægypti à fácie ejus, & cor Ægypti tabéſcet in médio ejus. Et concúrrere fáciam Ægyptios advérſùs Ægyptios; & pugnábit vir contra fratrem ſuum, & vir contra amícum ſuum, cívitas advérſùs civitátem, regnum advérſùs regnum. Et dirumpétur ſpíritus Ægypti in viſcéribus ejus, & consílium ejus præcipitábo: & interrogábunt ſimulácra ſua, & divínos ſuos, & pythónes, & aríolos. Et tradam Ægyptum in manu dominórum crudé-

lium, & rex fortis dominábitur eórum. Hæc dicit.

℟. Suſcitábo, 185.

Lectio iij. *v.* 19. *ad* 22.

IN die illa erit altáre Dómini in médio terræ Ægypti, & títulus Dómini juxta términum ejus erit in ſignum, & in teſtimónium Dómino exercítuum in terra Ægypti. Clamábunt enim ad Dóminum à fácie tribulántis, & mittet eis ſalvatórem, & propugnatórem, qui líberet eos. Et cognoſcétur Dóminus ab Ægypto, & cognóſcent Ægyptii Dóminum in die illa, & colent eum in hóſtiis & in munéribus; & vota vovébunt Dómino, & ſolvent. Et percútiet Dóminus Ægyptum plagâ, & ſanábit eam; & reverténtur ad Dóminum, & placábitur eis, & ſanábit eos. Hæc dicit.

℟. Fériam, 185.

Ad Benedíctus, *Ant.* 3. *a.* Ecce ego obdúcam eis cicatrícem & ſanitátem, & curábo eos: & revelábo illis deprecatiónem pacis & veritátis. *Jer.* 33. 6.

C A N O N.

Ex Concílio Aquiſgranénſi primo.

An. 816. *cap.* 135. *lib.* 1.

SI quis in Clero puer eſt, aut adoleſcéntes exíſtunt, omnes in uno concláví átrii commoréntur; ut lúbricæ ætátis annos non in luxúria, ſed in diſciplínis Eccleſiáſticis agant, deputáti probatíſſimo ſenióri, quem & magíſtrum doctrínæ, & teſtem vitæ hábeant.

Ad Magníficat, *Ant.* 7. b. Revocábo illos; & ſtátuam illis teſtaméntum álterum ſempitérnum, ut ſim illis in Deum, & ipſi erunt mihi in pópulum. *Baruch* 2. 34. 35.

FERIA TERTIA.

De Iſaía Prophéta.

Lectio j. *c.* 24. 1. *ad* 5.

ECce Dóminus diſſipábit terram, & nudábit eam, & afflíget fáciem ejus, & diſpérget habitatóres ejus. Et erit ſicut pópulus, ſic ſacérdos: & ſicut ſervus, ſic dóminus ejus: ſicut ancílla, ſic dómina ejus: ſicut emens, ſic ille qui vendit: ſicut fenerátor, ſic is qui mútuum áccipit: ſicut qui répetit, ſic qui debet. Diſſipatióne diſſipábitur terra, & direptióne prædábitur; Dóminus enim locútus eſt verbum hoc. Luxit, & deflúxit terra, & infirmáta eſt: deflúxit orbis, infirmáta eſt altitúdo pópuli terræ. Et terra inféćta eſt ab habitatóribus ſuis: quia trangréſſi ſunt leges, mutavérunt jus, diſſipavérunt fœdus ſempitérnum. Hæc dicit.

℟. Annuntiáte, 186.

Lectio ij. *v.* 6. *ad* 12.

PRopter hoc maledíctio vorábit terram, & peccábunt habitatóres ejus:

ideóque inſánient cultóres ejus, & relinquéntur hómines pauci. Luxit vindémia, infirmáta eſt vitis, ingemuérunt omnes qui lætabántur corde. Ceſſávit gaúdium tympanórum, quiévit ſónitus lætántium, contícuit dulcédo cítharæ. Cum cántico non bibent vinum: amára erit pótio bibéntibus illam. Attríta eſt cívitas vanitátis, clauſa eſt omnis domus nullo introëúnte. Clamor erit ſuper vino in platéis: deſérta eſt omnis lætítia: tranſlátum eſt gaúdium terræ. Relícta eſt in urbe ſolitúdo, & calámitas ópprimet portas.

℟. Resíduum, 186.

Lectio iij. *v.* 13. *ad* 16.

QUia hæc erunt in médio terræ, in médio populórum: quómodo ſi paucæ olívæ, quæ remanſérunt, excutiántur ex ólea: & racémi, cùm fúerit finíta vindémia. Hi levábunt vocem ſuam, atque laudábunt: cùm glorificátus fúerit Dóminus, hínnient de mari. Propter hoc in doctrínis glorificáte Dóminum: in ínſulis maris nomen Dómini Dei Iſraël. A fínibus terræ laudes audívimus, glóriam juſti.

℟. Stabit, 186.

Ad Benedíctus, *Ant.* 7. *d.* Ecce ego ſalvábo pópulum meum de terra oriéntis, & de terra occáſûs ſolis; & addúcam eos, & habitábunt in médio Jerúſalem. *Zach.* 8. 7. 8.

CANON.

Ex Concílio Montepeſſuláno.

An. 1258. *cap.* 2.

IN tonſurándo cautélam hábeat Ordinátor, ut talem aſcríbat milítiæ Clericáli, qui ex devotióne, non per fraudem aſcríbi cúpiat órdini Clericáli, & qui non ſit omníno expers ſciéntiæ Clericális.

Ad Magníficat, *Ant.* 1. *D.* Convértam eos, quia miſerébor eórum, & exaúdiam eos; ſibilábo eis, & congregábo illos, quia redémi eos. *Zach.* 10. 6. 8.

FERIA QUARTA.

De Iſaía Prophéta.

Lectio j. *c.* 28. 1. *ad* 4.

VÆ corónæ ſupérbiæ, ébriis Ephraïm, & flori decidénti, glóriæ exultatiónis ejus, qui erant in vértice vallis pinguíſſimæ, errántes à vino. Ecce válidus & fortis Dóminus ſicut ímpetus grándinis; turbo confríngens, ſicut ímpetus aquárum multárum inundántium, & emiſſárum ſuper terram ſpatióſam. Pédibus conculcábitur coróna ſupérbiæ ebriórum Ephraïm. Et erit flos décidens glóriæ exultatiónis ejus, qui eſt ſuper vérticem vallis pínguium, quaſi temporáneum ante maturitátem

maturitátem autúmni: quod çùm aſpéxerit videns, ſtatim ut manu tenúerit, devorábit illud. Hæc dicit.

℟. Exultáte, 184.

Lectio ij. *v.* 5. *ad* 9.

IN die illa erit Dóminus exercítuum coróna glóriæ, & ſertum exultatiónis resíduo pópuli ſui: & ſpíritus judícii ſedénti ſuper judícium, & fortitúdo revertentibus de bello ad portam. Verùm hi quoque præ vino neſciérunt, & præ ebrietáte erravérunt: ſacérdos & prophéta neſciérunt præ ebrietáte, abſórpti ſunt à vino: erravérunt in ebrietáte, neſciérunt vidéntem, ignoravérunt judícium. Omnes enim menſæ replétæ ſunt vómitu ſordiúmque, ita ut non eſſet ultrà locus. Quem docébit ſciéntiam? & quem intellígere fáciet audítum? ablactátos à lacte, avúlſos ab ubéribus.

℟. Suſcitábo, 184.

Lectio iij. *v.* 14. *ad* 18.

PRopter hoc audíte verbum Dómini, viri illuſóres, qui dominámini ſuper pópulum meum, qui eſt in Jeruſalem. Dixíſtis enim: Percúſſimus fœdus cum morte, & cum inférno fécimus pactum. Flagéllum inúndans cùm tranſíerit, non véniet ſuper nos; quia poſúimus mendácium ſpem noſtram, & mendácio protécti ſumus. Idcírco hæc dicit Dóminus Deus: Ecce ego mittam in fundaméntis Sion lápidem, lápidem probátum, anguláem, pretióſum, in fundaménto fundátum; qui credíderit, non feſtínet. Et ponam in póndere judícium, & juſtítiam in menſúra: & ſubvértet grando ſpem mendácii: & protectiónem aquæ inundábunt. Et delébitur fœdus veſtrum cum morte, & pactum veſtrum cum inférno non ſtabit: flagéllum inúndans cùm tranſíerit, éritis ei in conculcatiónem.

℟. Fériam, 185.

Ad Benedíctus, *Ant.* 4. *irreg.* A. Congregabúntur filii Juda, & filii Iſraël páriter; & ponent ſibimet caput unum. *Oſee* 1. 11.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno.

An. 1563. *Seſſ.* 23. *de Reformat. c.* 4.

PRimâ Tonſúra non initiéntur, qui Sacraméntum Confirmatiónis non ſuſcéperint, & fidei rudiménta edócti non fúerint, quique légere & ſcríbere neſciant, & de quibus probábilis conjectúra non ſit eos, ut fidélem Deo cultum præſtent, hoc vitæ genus elegíſſe.

Ad Magníficat, *Ant.* 1. D.* Servus meus princeps eórum in perpétuum; & percútiam illis fœdus pacis, pactum ſempitérnum erit eis. *Ezech.* 37. 26. 27.

FERIA QUINTA.

De Iſaïa Prophéta.

Lectio j. *c.* 29. 9. *ad* 12.

OBſtupéſcite, & admirámini: fluctuáte, & vacilláte: inebriámini, & non à vino: movémini, & non ab ebrietáte. Quóniam míſcuit vobis Dñus ſpíritũ ſopóris, claudet óculos veſtros, prophétas & príncipes veſtros, qui vident viſiónes, opériet. Et erit vobis víſio ómnium ſicut verba libri ſignáti, quem cùm déderint ſciénti lítteras, dicent: Lege iſtũ; & reſpondébit: Non poſſum, ſignátus eſt enim. Et dábitur liber neſciénti lítteras, dicetúrque ei: Lege; & reſpondébit; Néſcio lítteras. Hæc dicit.

℟. Annuntiáte, 186.

Lectio ij. *v.* 13. *ad* 14.

ET dixit Dóminus: Eò quòd appròpínquat pópulus iſte ore ſuo, & lábiis ſuis glorificat me, cor autem ejus longè eſt à me, & timuérunt me mandáto hóminum & doctrínis: Ideo ecce ego addã ut admiratiónem fáciã pópulo huic miráculo grandi & ſtupéndo: períbit enim ſapiéntia à ſapiéntibus ejus, & intelléctus prudéntium ejus abſcondétur.

℟. Reſíduum, 186.

Lectio iij. *v.* 15. *ad* 20.

VÆ qui profúndi eſtis corde, ut à Dómino abſcondátis consílium: quorum ſunt in ténebris ópera, & dicunt: Quis videt nos, & quis novit nos? Pervérſa eſt hæc veſtra cogitátio: quaſi ſi lutum contra fígulum cógitet, & dicat opus factóri ſuo: Non fecíſti me; & figméntum dicat fictóri ſuo: Non intélligis. Nonne adhuc in módico & in brevi convertétur Líbanus in charmel, & charmel in ſaltum reputábitur? Et aúdient in die illa ſurdi verba libri, & de ténebris & calígine óculi cæcórum vidébunt. Et addent mites in Dómino lætítiam, & paúperes hómines in Sancto Iſraël exultábunt: quóniam defécit qui prævalébat, conſummátus eſt illúſor, & ſuccíſi ſunt omnes qui vigilábant ſuper iniquitátem.

℟. Stabit, 186.

Ad Benedíctus, *Ant.* 8. G.* Noli timére, Iſraël: ab oriénte addúcam ſemen tuum, & ab occidénte congregábo te. *Iſai.* 43. 5.

C A N O N.

Ex Concílio Tridentíno.

Seſſ. 23. *cap.* 11. *de reform.*

ITa de gradu in gradum aſcéndant Clérici minóres, ut in eis cum ætáte, vitæ méritum & doctrína major accréſcat.

Ad Magníficat, *Ant.* 5. *F.* Veníte ad me; audíte, & vivet ánima veſtra: & fériam vobíſcum pactum ſempitérnum, miſericórdias David fidéles. *Iſai.* 55. 3.

FERIA SEXTA.

De Iſaía Prophéta.

Lectio j. *c.* 30. 1. *ad* 3.

VÆ filii deſertóres, dicit Dóminus, ut facerétis consílium, & non ex me: & ordirémini telâ, & non per ſpíritû meû, ut adderétis peccátum ſuper peccátum: qui ambulátis ut deſcendátis in Ægyptum, & os meum non interrogáſtis, ſperántes auxílium in fortitúdine Pharaónis, & habéntes fidúciam in umbra Ægypti. Et erit vobis fortitúdo Pharaónis in confuſiónem, & fidúcia umbræ Ægypti in ignomíniam. Hæc dicit.

℟. Exultáte, 184.

Lectio ij. *v.* 9. *ad* 13.

POpulus ad iracúndiam próvocans eſt, & filii mendáces, filii noléntes audíre legem Dei. Qui dicunt vidéntibus: Nolíte vidére; & aſpiciéntibus: Nolíte aſpícere nobis ea quæ recta ſunt: loquímini nobis placéntia, vidéte nobis erróres. Auférte à me viam, declináte à me ſémitam, ceſſet à fácie noſtra Sanctus Iſraël. Proptérea hæc dicit Sanctus Iſraël: Pro eo quòd reprobáſtis verbum hoc, & ſperáſtis in calúmnia & in tumúltu, & inníxi eſtis ſuper eo: proptérea erit vobis iníquitas hæc ſicut interrúptio cadens, & requiſíta in muro excélſo, quóniam ſúbitò, dum non ſperátur, véniet contrítio ejus.

℟. Suſcitábo, 184.

Lectio iij. *v.* 18. *ad* 21.

PRoptérea expéctat Dóminus ut miſereátur veſtrî: & ídeo exaltábitur parcens vobis: quia Deus judícii Dóminus: beáti omnes qui expéctant eum. Pópulus enim Sion habitábit in Jerúſalem: plorans nequáquam plorábis, miſerans miſerébitur tuî: ad vocem clamóris tui ſtatim ut audíerit, reſpondébit tibi. Et dabit vobis Dóminus panem arctum, & aquam brevem: & non fáciet avoláre à te ultrà doctórem tuum: & erunt óculi tui vidéntes præceptórem tuum. Et aures tuæ aúdient verbum poſt tergum monéntis: Hæc eſt via, ambuláte in ea: & non declinétis neque ad déxteram, neque ad ſiníſtram. Et contaminábis láminas ſculptílium argénti tui, & veſtiméntum conflátilis auri tui, & diſpérges ea.

℟. Fériam, 185.

Ad Benedíctus, *Ant.* 8. G.* In témpore illo, ero Deus univérſis cognatiónibus Iſraël, & ipſi erunt mihi in pópulum. *Jer.* 31. 1.

CANON.

Ex Concílio Mediolanénſi quarto ſub ſancto Cárolo. *An.* 1576. *Part.* 2. *Tit.* 7.

IMpediménto irretítus ne ad ſacram Ordinatiónem contra ſacrórum Cánonum

& Conciliórum præſcriptum accédat. Impediménto irretíti hi ſunt, minóres natu, Sacraménto Chríſmatis non confirmáti, rudes & ignári, crimináſi, ſolémniter pœniténtes, neóphyti, ebrietáti & gulæ déditi, impudíci, lapſi poſt Ordinem ſuſcéptum, perjúri, uſurárii manifeſti, infámes, ratiocíniis obligáti, ſervi, córpore vitiáti, insígniter defórmes, illegítimè nati, peregríni & ignóti, bígami, irreguláres, ſuſpénſi, interdícti, excommunicáti, morbo cadúco laborántes, energúmeni, non examináti, & non probáti.

Ad Magníficat, *Ant.* 2. D.* In die illa inclinábitur homo ad factórem ſuum, & óculi ejus ad Sanctum Iſraël reſpícient. *Iſai.* 17. 7.

Hæc Antiphona prætermittitur, ſi ejus loco ponenda ſit prima ex majoribus Antiphonis O, *quæ habentur infrà ante Vigiliam Natalis Domini.*

SABBATO.

De Iſaia Prophéta.

Lectio j. *c.* 30. 26. *ad* 28.

ERit lux lunæ ſicut lux ſolis, & lux ſolis erit ſeptempliciter ſicut lux ſeptem diérum; in die qua alligáverit Dóminus vulnus pópuli ſui, & percuſſúram plagæ ejus ſanáverit. Ecce nomen Dómini venit de longínquo, ardens furor ejus, & gravis ad portándum: lábia ejus repléta ſunt indignatióne, & lingua ejus quaſi ignis dévorans. Spíritus ejus velut torrens inúndans uſque ad médium colli, ad perdéndas gentes in níhilum, & frænum erróris, quod erat in maxíllis populórum. Hæc dicit.

℟. Annuntiáte, 186.

Lectio ij. *v.* 29. *ad* 31.

CAnticum erit vobis ſicut nox ſanctificátæ ſolemnitátis, & lætítia cordis ſicut qui pergit cum tíbia, ut intret in montem Dómini ad Fortem Iſraël. Et audítam fáciet Dóminus glóriam vocis ſuæ, & terrórem bráchii ſui oſténdet in comminatióne furóris, & flamma ignis devorántis: allídet in túrbine, & in lápide grándinis. A voce enim Dómini pavébit Aſſur virgâ percúſſus.

℟. Resíduum, 186.

Lectio iij. *c.* 31. 5. *ad* 9.

SIcut aves volántes, ſic próteget Dóminus exercítuum Jeruſalem; prótegens & líberans, tránſiens & ſalvans. Convertímini, ſicut in profúndum receſſerátis, filii Iſraël. In die enim illa abjíciet vir idóla argénti ſui, & idóla auri ſui, quæ fecérunt vobis manus veſtræ in peccátum. Et cadet Aſſur in gládio

non viri, & gládius non hóminis vorábit eum, & fúgiet non à fácie gládii; & júvenes ejus vectigáles erunt: & fortitúdo ejus à terróre transíbit, & pavébunt fugiéntes príncipes ejus: dixit Dóminus, cujus ignis eſt in Sion, & camínus ejus in Jerúſalem.

℟. Stabit, 186.

Si incœpta jam fuerint Antiphonæ majores O, tunc ad Laudes & per Horas dicuntur Antiphonæ propriæ ut infrà ordinantur ante Officium Vigiliæ Nativitatis Domini.

Ad Benedíctus, *Ant.* 8. G.* Non éxcidit verbum Dómini: qui diſpérſi ſunt à terra Iſraël revertántur ad eam; & domus Dei reædificábitur; & relínquent gentes idóla ſua. *Tob.* 14. 6. 7.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno.

An. 1563. *Seſſ.* 23. *de Reformat. c.* 11.

MInóres Ordines iis qui ſaltem intélligunt linguam latínam, per témporum intervália, niſi áliud Epíſcopo expedíre magis videbítur, conferántur; ut eò accurátiùs, quantum ſit hujus diſciplínæ pondus poſſint edocéri: .... atque ita de gradu in gradum aſcéndant, ut in eis cum ætáte vitæ méritum & doctrína major accréſcat.

AD VESPERAS.

Capitulum. *Deut.* 18. 15.

PRophétam de gente tua & de frátribus tuis ſicut me, ſuſcitábit tibi Dóminus Deus tuus: ipſum áudies.

Hymnus, Creátor alme, ℣. Roráte, *ſuprà*, 175.

Ad Magníficat, *Ant.* 1. D.* Miſerans miſerébitur tuî Dóminus, & non fáciet avoláre à te, ultrà doctórem tuum; & erunt óculi tui vidéntes præceptórem tuum. *Iſai.* 30. 19. 20.

[*Niſi dicenda ſit Antiphona O.*]

Oratio, Excita, *infrà ad Laudes.*

DOMINICA TERTIA *Adventûs Domini.*

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Meſsías venit, (qui dícitur Chriſtus;) * Veníte, adorémus. *Joan.* 4. 25.

Pſ. 94. Veníte. 2.

Hymnus, Prædícta priſcis, *ſuprà*, 176.

Pſalmi ut in Pſalterio.

In I. Nocturno.

Ant. 1. f. Scriptum eſt in Prophétis: Erunt omnes docíbiles Dei. *Joan.* 6. 45.

Ant. 2. D. Non caligábunt óculi vidéntium, & aures audiéntium diligénter auſcultábunt. *Iſai.* 32. 3.

Ant. 3. g. Cor ſtultórum intélliget ſciéntiam; & lingua balbórum velóciter loquétur, & planè. *Iſai.* 32. 4.

℣. De Sion egrediétur lex, ℟. Et verbum Dómini de Jerúſalem. *Mich.* 4. 2.

De Iſáia Prophéta.

Lectio j. *c.* 32. 1. *ad.* 5.

ECce in juſtítia regnábit rex, & príncipes in judício præerunt. Et erit vir ſicut qui abſcónditur à vento, & celat ſe à tempeſtáte; ſicut rivi aquárum in ſiti, & umbra petræ prominéntis in terra deſérta. Non caligábunt óculi vidéntium, & aures audiéntium diligénter auſcultábunt. Et cor ſtultórum intélliget ſciéntiam, & lingua balbórum velóciter loquétur, & planè. Non vocábitur ultrà is qui insípiens eſt, princeps: neque fraudoléntus appellábitur major. Hæc dicit.

℟. Atténdite ad me, pópule meus: & tribus mea, me audíte; * Quia lex à me éxiet, & judícium meum in lucem populórum requiéſcet. *Iſai.* 51, 4. ℣. Omnes ſcient me à minóre uſque ad majórem. *Hebr.* 8. 11. * Quia.

Lectio ij. *c.* 33. 13. *ad* 17.

AUdíte, qui longè eſtis, quæ fécerim; & cognóſcite, vicíni, fortitúdinem meam. Contérriti ſunt in Sion peccatóres, poſſédit tremor hypócritas. Quis póterit habitáre de vobis cum igne devoránte? Quis habitábit ex vobis cum ardóribus ſempitérnis? Qui ámbulat in juſtítiis, & lóquitur veritátem; qui prójicit avarítiam ex calúmnia, & éxcutit manus ſuas ab omni múnere, qui obtúrat aures ſuas ne áudiat ſánguinem; & claudit óculos ſuos ne vídeat malum, iſte in excélſis habitábit; muniménta ſaxórum ſublímitas ejus: panis ei datus eſt, aquæ ejus fidéles ſunt. Regem in decóre ſuo vidébunt óculi ejus, cernent terram de longè.

℟. Pópulus durâ cervíce convertétur: & ſcient quia ego ſum Dóminus Deus eórum, & * Dabo eis cor, & intélligent; & aures, & áudient; & laudábunt me. *Baruch* 2. 30. 31. 32. ℣. Non docébit unuſquíſque próximum ſuum, & unuſquíſque fratrem ſuum, dicens: Cognóſce Dóminum. *Hebr.* 8. 11. * Dabo eis.

Lectio iij. *c.* 35. 1. *ad* 7.

LÆtábitur deſérta & ínvia, & exultábit ſolitúdo, & florébit quaſi lílium. Gérminans germinábit, & exultábit lætabúnda & laudans: glória Líbani data eſt ei: decor Carméli, & Saron. Ipſi vidébunt glóriam Dómini, & decórem Dei noſtri. Confortáte manus diſſolútas, & génua debília roboráte. Dícite puſillánimis: Confortámini, & nolíte timére: ecce Deus veſter ultiónem addúcet retributiónis: Deus ipſe vé-

niet, & ſalvábit vos. Tunc aperiéntur óculi cæcórum; & aures ſurdórum patébunt. Tunc ſáliet ſicut cervus claudus, & apérta erit lingua mutórum: quia ſciſſæ ſunt in deſérto aquæ, & torréntes in ſolitúdine. Et quæ erat árida, erit in ſtagnum; & sítiens, in fontes aquárum.

℟. Properábunt gentes multæ, & dicent: Veníte, aſcendámus ad montem Dómini; & * Docébit nos de viis ſuis, & † Ibimus in ſémitis ejus. *Mich.* 4. 2. ℣. Meſsías venit; cùm vénerit ille, nobis annuntiábit ómnia. *Joan.* 4. 25. * Docébit. Glória. † Ibimus.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 8. G. Tempus requiréndi Dóminum, cùm vénerit qui dócébit vos juſtítiam. *Oſee* 10. 12.

Ant. 5. a. Propè eſt ut véniat tempus ejus, & dies ejus non elongabúntur, *Iſai.* 14. 1.

Ant. 4. *irreg.* A. Quærite Dóminum, dum inveníri poteſt: invocáte eum, dum propè eſt. *Iſai.* 55. 6.

℣. Bonus eſt Dñus ſperántibus in eũ, ℟. Animæ quærénti illum. *Thren.* 3. 25.

Sermo ſancti Leónis Papæ.

Serm. 2. *de Jejunio decimi menſis, & Collectis.*

Lectio iv.

QUod témporis rátio, & devotiónis noſtræ ádmonet conſuetúdo, paſtoráli vobis, dilectíſſimi, ſolicitúdine prædicámus, décimi menſis celebrándum eſſe jejúnium, quo pro conſummáta perceptióne ómnium frúctuum, digníſſimè largitóri eórum Deo continéntiæ libámen offértur. Quid enim poteſt efficácius eſſe jejúnio, cujus obſervántiâ appropinquámus Deo, & reſiſténtes diábolo, vítia blanda ſuperámus? Tu autem.

℟. Jejúnium décimi erit dómui Juda in gaúdium & lætítiam, & in ſolemnitátes præcláras: * Veritátem tantùm & pacem dilígite. *Zach.* 8. 19. ℣. Pacem ſequímini cum ómnibus, & ſanctimóniam, ſine qua nemo vidébit Deum. *Hebr.* 12. 14. * Veritátem.

Lectio v.

SEmper enim virtúti cibus jejúnium fuit. De abſtinéntia dénique pródeunt caſtæ cogitatiónes, rationábiles voluntátes, ſalubrióra consília: & per voluntárias afflictiónes caro concupiſcéntiis móritur, virtútibus ſpíritus innovátur. Sed quia non ſolo jejúnio animárum noſtrárum ſalus acquíritur, jejúnium noſtrum miſericórdiis paúperum ſuppleámus. Impendámus virtúti, quod ſubtráhimus voluptáti. Fiat reféctio paúperis, abſtinéntia jejunántis.

℟. Quæ ſurſum ſunt ſa

pitæ, non quæ ſuper terram. * Mortificáte membra veſtra; immundítiam, concupiſcéntiam malam, & avarítiam. *Coloſſ.* 3. 2. 5. ℣. Semináte vobis in juſtítia, & métite in ore miſericórdiæ, innováte vobis novále. *Oſee* 10. 12. * Mortificáte.

Lectio vj.

STudeámus viduárum defenſióni, pupillórum utilitáti, lugéntium conſolatióni, diſſidéntium paci. Suſcipiátur peregrínus, adjuvétur oppréſſus, veſtiátur nudus, foveátur ægrótus; ut quicúmque noſtrûm de juſtis labóribus autóri bonórũ ómnium Deo ſacrificium hujus pietátis obtúlerit, ab eódem regni cœléſtis præmium percípere mereátur.

℟. Bona eſt orátio cum jejúnio, & eleemóſyna; * Quóniam † Eleemóſyna facit inveníre miſericórdiam, & vitam ætérnam. *Tob.* 12. 8. 9. ℣. Date eleemóſynam: & ecce ómnia munda ſunt vobis. *Luc.* 11. 41. * Quóniam. Glória. † Eleemóſyna.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 1. D. Flos de radíce Jeſſe aſcéndet: & requiéſcet ſuper eum ſpíritus ſapiéntiæ & intelléctûs. *Iſai.* 11. 1. 2.

Ant. 8. G. Elevábitur ſuper colles, & fluent ad eum omnes gentes. *Iſai.* 2. 2.

Ant. 4. E. Scient errántes ſpíritu intelléctum, & muſſitatóres diſcent legem. *Iſai.* 29. 24.

℣. Sanctificábunt Sanctum Jacob, ℟. Et Deum Iſraël prædicábunt. *Iſai.* 29. 23.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndum Matthæum.

Lectio vij. *c.* 11. 2. *ad* 10.

IN illo témpore; Joánnes cùm audíſſet in vínculis ópera Chriſti, mittens duos de diſcípulis ſuis, ait illi: Tu es, qui ventúrus es, an álium expectámus? Et réliqua.

Homília ſancti Gregórii Papæ.

Hom. 6. *in Evang. ante med.*

VIſis tot ſignis, tantíſque virtútibus, non ſcandalizári quiſquam pótuit, ſed admirári. Sed infidélium mens grave in illo ſcándalum pértulit, cùm eum poſt tot mirácula moriéntem vidit. Unde & Paulus dicit: [Nos autem prædicámus Chriſtum crucifíxum, Judæis quidem ſcándalum, géntibus autem ſtultítiam.] Stultum quippe homínibus viſum eſt, ut pro homínibus autor vitæ morerétur: & inde contra eum homo ſcándalum ſumpſit, unde ei ámpliùs débitor fieri débuit. Nam tantò Deus ab homínibus digniùs honorándus eſt, quantò pro homínibus & indígna ſuſcépit. Tu autem.

℟. Deus ipſe véniet, & ſalvábit vos: tunc aperiéntur óculi cæcórum, & aures ſurdórum patébunt; tunc * Sáliet ſicut cervus claudus, & † Apérta erit lingua mutórum. *Iſai.* 35. 4. 5. 6. ℣. Cæci vident, claudi ámbulant, leprósi mundántur, ſurdi áudiunt. *Matt.* 11. 5. * Sáliet. [*Ad Veſperas*, Glória. † Apérta erit.]

Lectio viij.

QUid eſt ergo dícere: [Beátus qui non fúerit ſcandalizátus in me,] niſi apértâ voce abjectiónem mortis ſuæ humilitatémque ſignáre? Ac ſi paténter dicat: Mira quidem fácio, ſed abjécta pérpeti non dedígnor. Quia ergo moriéndo te ſúbſequor, cavéndum valde eſt homínibus, ne in me mortem deſpíciant, qui ſigna venerántur.

℟. Aúdient in die illa ſurdi verba libri, & de ténebris & calígine óculi cæcórum vidébunt; * Et paúperes hómines in Sancto Iſraël exultábunt. *Iſai.* 29. 18. 19. ℣. Mórtui reſúrgunt, paúperes evangelizántur. *Matt.* 11. 5. * Et paúperes.

Lectio ix. *Longè pòſt.*

SEd quid exíſtis in deſértum vidére? Prophétam? Etiam dico vobis, & pluſquam prophétam.] Prophétæ quippe miniſtérium eſt, ventúra prædícere, non étiam demonſtráre. Joánnes ergo pluſquam prophéta eſt, quia eum quem præcurréndo prophetáverat, étiam oſtendéndo monſtrábat. Sed quia arúndo vento agitáta eſſe denegátur, quia non eſſe veſtítus móllibus dícitur, quia Prophétæ nomen huic impar eſſe perhibétur, jam quid digné dici poſſit, audiámus. Séquitur: [Hic eſt de quo ſcriptum eſt: Ecce ego mitto Angelum meum ante fáciem tuam, qui præparábit viam tuam ante te.]

℟. Hæc dicit Dóminus: Vocávi te in juſtítia, * Et dedi te in fœdus pópuli, ut aperíres óculos cæcórum. *Iſai.* 42. 5. 6. 7. ℣. Póſui te in lucem géntium, ut ſis in ſalútem uſque ad extrémum terræ. *Act.* 13. 47. * Et dedi te. Glória. *Repetitur* ℟. Hæc dicit.

℣. *Sacerd.* Exultábit cor meum in ſalutári tuo: ℟. Cantábo Dómino qui bona tríbuit mihi. *Pſ.* 12. 6.

AD LAUDES.

Ant. 4. E. DOminus formans me ex útero ſervum ſibi, ut redúcam Jacob ad eum, dixit: Ecce dedi te in lucem géntium. *Iſai.* 49. 5. 6.

Ant. 8. c. Evangelizáre paupéribus miſit me, prædicáre captívis remiſſiónem,

& cæcis viſum. *Luc.* 4. 18. 19.

Ant. 3. *g.* Miſit me ut prædicárem annum placábilem Dómino, ut conſolárer omnes lugéntes. *Iſai.* 61. 2.

Ant. 4. d. Ducam cæcos in viam quam néſciunt; & in ſémitis quas ignoravérunt, ambuláre eos fáciam. *Iſai.* 42. 16.

Ant. 5. a. Ponam ténebras coram eis in lucem, & prava in recta. *Iſai.* 42. 16.

Capitulum. *Iſai.* 50. 10.

QUis ex vobis timens Dóminum, aúdiens vocem ſervi ſui? qui ambulávit in ténebris, & non eſt lumen ei, ſperet in nómine Dómini, & innitátur ſuper Deum ſuum.

Hymnus, Vox clara, ℣. Emítte, *ſuprà*, 173.

Ad Benedíctus, *Ant.* 4. *irreg.* A. Ecce ego mitto Angelum meum, & præparábit viam ante fáciem meam. *Malach.* 3. 1.

Oratio. Orémus.

EXcita, quæſumus, Dómine, poténtiam tuam, & véni; ut hi qui in tua pietáte confídunt, ab omni cítiùs adverſitáte liberéntur; Qui vivis & regnas.

AD PRIMAM.

Ant. Dóminus formans me.

Ad ℟. *br.* ℣. Qui ventúrus es in mundum. *Reliqua ut in Pſalterio.*

CANON.

Ex Concílio Tridentíno. *Seſſ.* 23. *cap.* 5. *de reform.*

QUi ad síngulos majóres Ordines erunt aſſuméndi, ante ordinatiónem Epíſcopum ádeant, qui Párocho, aut álteri cui magìs expedíre vidébitur, committat, ut nomínibus eórum públicè in Ecclésia propóſitis, de ipſórum natálibus, ætáte, móribus, & vita à fide dignis diligénter inquírat.

AD TERTIAM.

Ant. Evangelizáre.

Capitulum. *Iſai.* 48. 17.

HÆc dicit Dóminus redémptor tuus ſanctus Iſraël: Ego Dóminus Deus tuus docens te utília, gubérnans te in via, quâ ámbulas.

℟. *br.* Meménto, 174.

Oratio, Excita, *ut ſuprà in Laudibus.*

AD SEXTAM.

Ant. Miſit me.

Capitulum. *Iſai.* 54. 13.

POnam univérſos fílios tuos doctos à Dómino; & multitúdinem pacis fíliis tuis: & in juſtítia fundáberis.

℟. *br.* Miſerére, 174.

AD NONAM.

Ant. Ponam.

CAPITULUM. *Iſai.* 60. 20. 21.

ERit tibi Dóminus in lucem ſempitérnam; & complebúntur dies luctûs tui: pópulus autem tuus omnes juſti, in perpétuum hereditábunt terram, germen plantatiónis meæ, opus manûs meæ ad glorificándum.

℟. Tu exúrgens, 175.

AD VESPERAS.

Antiphona de Laudibus.
Pſalmi de Dominica.

CAPITULUM. *Iſai.* 61. 1.

SPíritus Dómini ſuper me, eò quòd únxerit Dóminus me: ad annuntiándum manſuétis miſit me, ut medérer contrítis corde, ut prædicárem captívis indulgéntiam, & clauſis apertiónem.

℟. Deus ipſe, *ſuprà*, 201.

Hymnus, Creátor alme,

℟. Roráte, *ſuprà*, 175.

Ad Magníficat, *Ant.* 7. G. Quid exíſtis (in deſértum) vidére? Prophétam? Etiam dico vobis, & pluſquam prophétam; Hic eſt enim de quo ſcriptum eſt: Ecce ego mitto Angelum meum ante fáciem tuam, qui præparábit viam tuam ante te. *Matt.* 11. 9. 10.

[*Niſi dicendâ ſit Antiphona* O.]

Oratio, Excita, *ſuprà in Laudibus.*

FERIA SECUNDA.

De Iſaía Prophéta.

Lectio j. *c.* 41. 1. *ad* 4.

TAceant ad me ínſulæ, & gentes mutent fortitúdinem: accédant, & tunc loquántur, ſimul ad judícium propinquémus. Quis ſuſcitávit ab oriénte juſtum, vocávit eum ut ſequerétur ſe? dabit in conſpéctu ejus gentes, & reges obtinébit: dabit quaſi púlverem gládio ejus, ſicut ſtípulam vento raptam árcui ejus. Perſequétur eos, tranſibit in pace, ſémita in pédibus ejus non apparébit. Quis hæc operátus eſt, & fecit, vocans generatiónes ab exórdio? Ego Dóminus, primus & noviſſimus ego ſum. Hæc dicit.

℟. Atténdite, 198.

Lectio ij. *v.* 8. *ad* 12.

ET tu Iſraël ſerve meus, Jacob quem elégi, ſemen Abraham amíci mei: in quo apprehéndi te ab extrémis terræ, & à longínquis ejus vocávi te, & dixi tibi: Servus meus es tu, elégi te, & non abjéci te. Ne tímeas, quia ego tecum ſum: ne declínes, quia ego Deus tuus: confortávi te, & auxiliátus ſum tibi, & ſuſcépit te déxtera juſti mei. Ecce confundéntur & erubéſcent omnes, qui pugnant advérſùm te: erunt quaſi non ſint, & períbunt viri,

qui contradicunt tibi. Quæres eos, & non invénies, viros rebélles tuos: erunt quaſi non ſint; & véluti conſúmptio, hómines bellántes advérſùm te.

℟. Pópulus, 198.

Lectio iij. *v.* 13. *ad* 16.

QUia ego Dóminus Deus tuus apprehéndens manum tuam, dicénſque tibi: Ne tímeas, ego adjúvi te. Noli timére, vermis Jacob, qui mórtui eſtis ex Iſraël: ego auxiliátus ſum tibi: dicit Dóminus: & redémptor tuus Sanctus Iſraël. Ego póſui te quaſi plauſtrum tritúrans novum, habens roſtra ſerrántia: trituràbis montes, & comminues, & colles quaſi púlverem pones. Ventilábis eos, & ventus tollet, & turbo diſpérget eos; & tu exultábis in Dómino, in Sancto Iſraël lætáberis.

℟. Properábunt, 199.

Ad Laudes, ut in Pſalterio, niſi dicendæ ſint Antiphonæ propriæ.

Ad Benedictus, *Ant.* 8. G.* In die ſalútis auxiliátus ſum tuî; & dedi te in fœdus pópuli, ut díceres his qui in ténebris: Revelámini. *Iſai.* 49. 8. 9.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno.

Seſſ. 23. *cap.* 11. *de reform.*

CUm à minóribus ordínibus ad altióres gradus & ſacratíſſima myſtéria ſit ingréſſus; nemo iis initiétur, quem non ſciéntiæ ſpes majóribus ordínibus dignum oſténdat.

Ad Magnificat, *Ant.* 5. a. Dedi te in lucem géntium, ut edúceres de domo carceris ſedéntes in ténebris. *Iſai.* 42. 6. 7.

[*Niſi dicenda ſit Antiphona* O.]

FERIA TERTIA.

De Iſaía Prophéta.

Lectio j. *c.* 42. 1. *ad* 5.

ECce ſervus meus, ſuſcípiam eum: eléctus meus, complácuit ſibi in illo ánima mea: dedi ſpíritum meum ſuper eum, judícium géntibus próferet. Non clamábit, neque accípiet perſónam, nec audiétur vox ejus foris. Cálamum quaſſátum non conteret, & linum fúmigans non extínguet: in veritáte edúcet judícium. Non erit triſtis, neque turbuléntus, donec ponat in terra judícium: & legem ejus ínſulæ expectábunt. Hæc dicit Dóminus Deus, creans cœlos, & exténdens eos: firmans terram, & quæ gérminant ex ea: dans flatum pópulo, qui eſt ſuper eam, & ſpíritum calcántibus eam. Hæc dicit.

℟. Jejúnium, 199.

Lectio ij. *v.* 6. *ad* 10.

EGo Dóminus vocávi te in juſtítia, & apprehéndi manum tuam, & ſervávi

te. Et dedi te in fœdus pópuli, in lucem géntium: ut aperíres óculos cæcórum, & edúceres de concluſióne vinctum, de domo cárceris ſedéntes in ténebris. Ego Dóminus, hoc eſt nomen meum: glóriam meam álteri non dabo, & laudem meam ſculptílibus. Quæ prima fuérunt, ecce venérunt: nova quoque ego annúntio: ántequam oriántur, audíta vobis fáciam. Cantáte Dómino cánticum novum, laus ejus ab extrémis terræ: qui deſcénditis in mare, & plenitúdo ejus; ínſulæ, & habitatóres eárum.

℟. Quæ ſurſum ſunt, 199.

Lectio iij. *v. 16. ad* 19.

DUcam cæcos in viam quam néſciunt, & in ſémitis quas ignoravérunt, ambuláre eos fáciam: ponam ténebras coram eis in lucem, & prava in recta: hæc verba feci eis, & non derelíqui eos. Convérſi ſunt retrórſum: confundántur confuſióne qui confídunt in ſcúlptili, qui dicunt conflátili: Vos dii noſtri. Surdi, audíte; & cæci, intuémini ad vidéndum. Quis cæcus, niſi ſervus meus? & ſurdus, niſi ad quem núntios meos miſi? quis cæcus, niſi qui venúmdatus eſt? & quis cæcus, niſi ſervus Dómini?

℟. Bona eſt, 198.

Ad Benedíctus, *Ant.* 1. a. Ecce ſuper montes pedes evangelizántis, & annuntiántis pacem: Juda, redde vota tua, quia non adjíciet ultrà ut pertránſeat in te Bélial: univérſus intériit. *Nahum* 1. 15.

C A N O N.

Ex Concílio Tridentíno. *Seſſ.* 23. *cap.* 11. *de reform.*

CLérici non niſi poſt annum à ſuſceptióne poſtrémi gradûs minórum Ordinum, ad ſacros Ordines promoveántur; niſi neceſſitas, aut Eccléſiæ utílitas, judício Epiſcopi, áliud expóſcat.

Ad Magníficat, *Ant.* 5. a. Ecce teſtem pópulis dedi eum, ducem ac præceptórem géntibus. *Iſai.* 55. 4.

[*Niſi dicenda ſit Antiphona* O.]

FERIA QUARTA.
Quatuor Temporum.
De Iſaía Prophéta.

Lectio j. *c.* 43. 1. *ad* 4.

ET nunc hæc dicit Dóminus creans te, Jacob, & formans te, Iſraël: Noli timére, quia rédemi te, & vocávi te nómine tuo; meus es tu. Cùm tranſíeris per aquas, tecum ero, & flúmina non opérient te; cùm ambuláveris in igne, non comburéris, & flamma non ardébit in te. Quia ego Dóminus Deus tuus, Sanctus Iſraël, ſalvátor tuus, dedi propitiatiónem tuam Ægyptum, Æthió-

piam, & Saba, pro te. Ex quo honorábilis factus es in óculis meis & glorióſus, ego diléxi te; & dabo hómines pro te, & pópulos pro ánima tua. Hæc dicit.

℟. Conſolámini, pópule meus, dicit Deus veſter, quóniam * Compléta eſt malítia Jerúſalem, dimíſſa eſt iníquitas illíus. *Iſai.* 40. 1. 2. ℣. Ait Deus: Témpore accépto exaudívi te, & in die ſalútis adjúvi te. 2. *Cor.* 6. 2. * Compléta eſt.

Lectio ij. *v.* 5. *ad* 8.

NOli timére, quia ego tecum ſum: ab oriénte addúcam ſemen tuum, & ab occidénte congregábo te. Dicam aquilóni: Da; & auſtro: Noli prohibére; affer fílios meos de longínquo, & fílias meas ab extrémis terræ. Et omnem, qui ínvocat nomen meum, in glóriam meam creávi eum, formávi eum, & feci eum. Educ foràs pópulum cæcum, & óculos habéntem; ſurdum, & aures ei ſunt.

℟. Super montem excélſum aſcénde tu, qui evangelízas Sion; exálta in fortitúdine vocem tuam; dic civitátibus Juda: * Ecce Deus veſter, & opus illíus coram illo. *Iſai.* 40. 9. 10. ℣. Quæ ad Patres noſtros repromíſſio facta eſt, hanc Deus adimplévit. *Act.* 13. 32. 33. * Ecce Deus.

[*In Eccleſiis Metropolitana & Collegiatis, Evangelium* Miſſus eſt, &c. *prout habetur in Miſſali, cantatur in ambone à Diacono paramentis albi coloris induto, aſtante ſibi Subdiacono, & præcedentibus cereis, cruce, & incenſo.*]

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Lucam.

Lectio iij. *c.* 1. 26. *ad* 38.

IN illo témpore; Miſſus eſt Angelus Gabriël à Deo in civitátem Galilææ, cui nomen Názareth, ad Vírginem deſponſátam viro, cui nomen erat Joſeph, de domo David; & nomen vírginis, María. Et réliqua.

Homília venerábilis Bedæ Presbyteri.

In cap. 1. *Luc. in feſto Annunt. tom.* 7.

EXórdium noſtræ redemptiónis, fratres caríſſimi, hodiérna nobis ſancti Evangélii léctio comméndat; quæ Angelum de cœlis à Deo miſſum narrat ad Vírginem; ut novam in carne nativitátem Fílii Dei prædicáret, per quam nos, abjéctâ vetuſtáte nóxiâ, renovári atque inter fílios Dei computári poſsímus.... Aptum proféctò humánæ reſtauratiónis princípium fuit, ut Angelus à Deo mitterétur ad Vírginem partu conſecrándam divíno: quia prima perditiónis humánæ fuit cauſa, cùm ſerpens à diábolo mittebátur ad mulíerem ſpíritu ſupérbiæ de-

cipiéndam : imò ipſe in ſerpénte diábolus veniébat, qui genus humánum, decéptis paréntibus primis, immortalitátis glóriâ nudáret. Tu autem.

℟. Audíte, domus David : * Ecce Virgo concípiet, & páriet filium, & † Vocábitur nomen ejus Emmánuël. *Iſai.* 7. 13. 14. ℣. Ne tímeas, María, inveníſti enim grátiam apud Deum : Ecce concípies, & páries filium. *Luc.* 1. 30. 31. * Ecce Virgo. Glória. † Vocábitur.

Ad Benedíctus, *Ant.* 1. a. Creávit Dóminus novum ſuper terram : fémina circúmdabit virum. *Jer.* 31. 22.

Oratio. Orémus.

FEſtína, quæſumus, Dómine, ne tardáveris, & auxílium nobis ſupérnæ virtútis impénde ; ut advéntûs tui conſolatiónibus ſublevéntur, qui in tua pietáte confídunt ; Qui vivis. *Et dicitur ad Horas diei tantùm.*

CANON.

Ex Concílio Mediolanénſi quarto.

An. 1576. *part.* 1. *tit.* 5. *de ſacris* 4. *Temporibus.*

SAcra quátuor jejuniórum Témpora, ex ſancti-Spíritûs doctrína ſalutáriter inſtitúta, ſicut olim, & frequénti fidélium convéntu, & ſolémni celebritáte, & religióſo ſupplicatiónum officio celebrántur ; ita ad illórum cultum, paſtoráli curâ erudítis fidélium méntibus, in uſum antíquæ pietátis revocánda ſunt.

Ad Magníficat, *Ant.* 7. d. Spíritus-ſanctus ſupervéniet in te, & virtus Altíſſimi obumbrábit tibi. Ideóque & quod naſcétur ex te Sanctum, vocábitur Filius Dei. *Luc.* 1. 35.

[*Niſi dicenda ſit Antiphona* O.]

Oratio, Excita, *ſuprà*, 202.

FERIA QUINTA.

De Iſaía Prophéta.

Lectio j. *c.* 44. 1. *ad* 5.

ET nunc audi, Jacob ſerve meus, & Iſraël quem elégi : Hæc dicit Dóminus fáciens & formans te, ab útero auxiliátor tuus : Noli timére, ſerve meus Jacob, & Rectíſſime quem elégi. Effúndam enim aquas ſuper ſitiéntem, & fluénta ſuper áridam : effúndam ſpíritum meum ſuper ſemen tuum, & benedictiónem meam ſuper ſtirpem tuam. Et germinábunt inter herbas, quaſi ſálices juxta præterfluéntes aquas. Iſte dicet : Dómini ego ſum : & ille vocábit in nómine Jacob ; & hic ſcribet manu ſuâ : Dómino ; & in nómine Iſraël aſſimilábitur. Hæc dicit.

℟. Jejúnium, 199.

Lectio ij. *v.* 24. *ad* 28.

HÆc dicit Dóminus redémptor tuus, & formátor tuus ex útero: Ego ſum Dóminus, fáciens ómnia, exténdens cœlos ſolus, ſtabíliens terram, & nullus mecum; írrita fáciens ſigna divinórum, & aríolos in furórem vertens; convértens ſapiéntes retrórſùm, & ſciéntiam eórum ſtultam fáciens; ſúſcitans verbum ſervi ſui, & consílium nuntiórum ſuórum complens; qui dico Jerúſalem: Habitáberis; & civitátibus Juda: Ædificábimini, & deſérta ejus ſuſcitábo; qui dico profúndo: Deſoláre, & flúmina tua arefáciam; qui dico Cyro: Paſtor meus es, & omnem voluntátem meam complébis: qui dico Jerúſalem: Ædificáberis; & Templo: Fundáberis.

℟. Quæ ſurſum ſunt, 199.

Lectio iij. *c.* 45. 13. *ad* 17.

EGo ſuſcitávi eum ad juſtítiam, & omnes vias ejus dírigam: ipſe ædificábit civitátem meam, & captivitátem meam dimíttet, non in prétio, neque in munéribus, dicit Dóminus Deus exercítuum. Hæc dicit Dóminus: Labor Ægypti, & negotiátio Æthiópiæ, & Sábaïm viri ſublímes ad te tranſíbunt, & tui erùnt: poſt te ambulábunt, vincti mánicis pergent; & te adorábunt, teque deprecabúntur: Tantùm in te eſt Deus, & non eſt abſque te Deus. Verè tu es Deus abſcónditus, Deus Iſraël ſalvátor. Confúſi ſunt, & erubuérunt omnes: ſimul abiérunt in confuſiónem fabricatóres errórum. Iſraël ſalvátus eſt in Dómino ſalúte ætérnâ: non confundémini, & non erubeſcétis uſque in ſéculum ſéculi.

Si ſit 21. *Decembris, loco* ℟. *& Antiphonæ ſequentium, dicentur* ℟. Æquo ánimo *& Ant.* Oráte, *ut infrà, die* 21. *Decembris.*

℟. Bona eſt, 200.

Ad Benedíctus, *Ant.* 1. a. Domus Jacob, veníte; & ambulémus in lúmine Dómini. *Iſai.* 2. 5.

C A N O N.

Ex Concílio Tridentíno.

Seſſ. 23. *cap.* 12. *de reform.*

SCiant Epíſcopi, non ſíngulos in ætáte conſtitútos debére ad Ordines aſſúmi; ſed dignos duntáxat, & quorum probáta vita ſenéctus ſit.

Ad Magníficat, *Ant.* O, *infrà ante Officium Vigiliæ Nativitatis Domini.*

FERIA SEXTA

Quatuor Temporum.

De Iſaía Prophéta.

Lectio j. *c.* 49. 1. *ad* 3.

AUdíte, ínſulæ; & atténdite, pópuli de longè: Dóminus ab útero vocávit me, de ventre

matris meæ recordátus eſt nóminis mei. Et póſuit os meum quaſi gládium acútum : in umbra manûs ſuæ protéxit me , & póſuit me ſicut ſagíttam eléctam ; in pháretra ſua abſcóndit me. Et dixit mihi : Servus meus es tu , Iſraël , quia in te gloriábor. Hæc dicit.

℟. Prophétam ſuſcitábo eis de médio fratrum ſuórum , & ponam verba mea in ore ejus ; * Loquetúrque ad eos ómnia quæ præcépero illi. *Deut.* 18. 18. ℣. Hic eſt verè Prophéta , qui ventúrus eſt in mundum. *Joan.* 6. 14. * Loquetúrque.

Lectio ij. *v.* 5. *ad* 7.

Et nunc dicit Dóminus, formans me ex útero ſervum ſibi , ut redúcam Jacob ad eum , & Iſraël non congregábitur : & glorificátus ſum in óculis Dómini , & Deus meus factus eſt fortitúdo mea. Et dixit : Parum eſt ut ſis mihi ſervus ad ſuſcitándas tribus Jacob , & fæces Iſraël converténdas. * Ecce dedi te in lucem géntium , ut ſis ſalus mea uſque ad extrémum terræ. Hæc dicit Dóminus redémptor Iſraël , Sanctus ejus ad contemptíbilem ánimam , ad abominátam gentem , ad ſervum dominórum : Reges vidébunt , & conſurgent príncipes , & adorábunt propter Dóminum , quia fidélis eſt , & Sanctum Iſraël qui elégit te.

℟. Ne memínéritis prióꝛum , & antíqua ne intueámini : Ecce ego fácio nova , * Et nunc oriéntur. *Iſai.* 43. 18. 19. ℣. In Chriſto nova creatúra , vétera tranſiérunt : Ecce facta ſunt ómnia nova. 2. *Cor.* 5. 17. * Et nunc.

Lectio ſancti Evangélii ſecúndùm Lucam.

Lectio iij. *c.* 1. 39. *ad* 47.

Exúrgens María in diébus illis , ábiit in montána cum feſtinatióne , in civitátem Juda : & intrávit in domum Zacharíæ , & ſalutávit Eliſabeth. Et réliqua.

Homília ſancti Ambróſii Epíſcopi.

Expoſ. Evang. ſec. Luc. lib. 2. §. 19.

Morále eſt ómnibus , ut qui ſidem éxigunt , ſidem aſtruant. Et ídeo Angelus cùm abſcóndita nuntiáret , ut fides aſtruerétur exémplo , ſeniòris féminæ ſterilíſque concéptum Vírgini Maríæ nuntiávit ; ut poſſíbile Deo omne quod ei placúerit , aſſéreret. Ubi audívit hoc María , non quaſi incrédula de oráculo , nec quaſi incérta de núntio , nec quaſi dúbitans de exémplo ; ſed quaſi læta pro voto , religióſa pro officio , feſtína pro gáudio , in montána perréxit. Quò enim jam Deo plena , niſi ad ſuperióra cum feſtinatióne conténderet ? Neſcit tarda

tiæ régulam dirigúntur : & áſpera in vias planas immutántur, cùm immítes & iracúndæ mentes per infuſiónem ſupérnæ grátiæ ad lenitátem manſuetúdinis rédeunt.

Si ſit 21. *Decembris, omiſſis* ℟. *& Antiphonâ ſequentibus, dicentur* ℟. Æquo ánimo, *& Ant.* Oráte, *ut infrà, die* 21. *Decembris.*

Si verò ſit 23. *dicentur* ℟. Vade, *& Ant.* Sanctificávit, *ut infrà, die* 23. *Decembris.*

℟. Erunt prava in diré-cta, & áſpera in vias planas: * Et † Vidébit omnis caro ſalutáre Dei. *Luc.* 3. 5. 6. ℣. Conſtítuit Deus humiliáre omnem montem excélſum, & convâlles replére in æqualitátem terræ; ut ámbulet Iſraël diligénter in honórem Dei. *Baruch* 5. 6. 7. * Et vidébit. Glória. † Vidébit.

Ad Benedictus, *Ant.* 1 :D.* Joánnes venit in omnem regiónem Jordánis, prædicans baptíſmum pœniténtiæ in remiſſiónem peccatórum. *Luc.* 3. 3.

Oratio. Orémus.

DEus, qui cónſpicis, quia ex noſtra pravitáte afflígimur; concéde propítius, ut ex tua viſitatióne conſolémur; Qui vivis & regnas cum Deo Patre in unitáte. *Et dicitur ad Horas.*

CANON.

Ex Concílio Aquiſgranénſi. *An.* 816. *Lib.* 1. *Cap.* 6.

SUbdiáconi oblatiónes in templo Dómini ſuſcípiunt à pópulis. Iſti obédiunt officiis Levitárum : iſti quoque vaſa Córporis & Sánguinis Chriſti Diacónibus ad altária Dómini ófferunt. De quibus quidem plácuit Pátribus, ut quia ſacra myſtéria contréctant, caſti & continéntes ſint ab uxóribus, & ab omni carnáli immundítia líberi, juxta quod illis, Prophétâ dicénte, jubétur: Mundámini, qui fertis vaſa Dómini.

AD VESPERAS.

Capitulum. *Iſai.* 59. 19. 20.

TImébunt qui ab occidénte, nomen Dómini; & qui ab ortu ſolis, glóriam ejus; cùm vénerit quaſi flúvius violéntus, quem ſpíritus Dómini cogit; & vénerit Sion Redémptor.

Hymnus, Creátor alme, ℣. Roráte, *ſuprà,* 175.

Ad Magníficat, *Ant.* O, *infrà.*

Oratio, Excita, *infrà ad Laudes.*

DOMINICA QUARTA *Adventûs Domini.*

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Ecce Salvátor venit. * Veníte, adorémus. *Iſai.* 62. 11.

Pſ. 94. Veníte. 2.

Hymnus, Prædícta priſcis, *ſuprà*, 172.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 1. D. Próteget Dóminus Jeruſalem, prótegens & líberans, tránſiens & ſalvans. *Iſai.* 31. 5.

Ant. 2. D. Viſitábit eos Dóminus Deus eórum, & avértet captivitátem eórum. *Sophon.* 2. 7.

Ant. 3. g. Mittet eis ſalvatórem & propugnatórem, qui líberet eos. *Iſai.* 19. 20.

℣. Non immíttet ultrà furórem ſuum Deus; ℟. Quóniam volens miſericórdiam eſt. *Mich.* 7. 18.

De Iſaía Prophéta.

Lectio j. *c.* 51. 4. *ad* 6.

ATténdite ad me, pópule meus; & tribus mea, me audíte: quia lex à me éxiet, & judícium meum in lucem populórum requiéſcet. Propè eſt juſtus meus, egréſſus eſt ſalvátor meus, & bráchia mea pópulos judicábunt: me ínſulæ expectábunt, & bráchium meum ſuſtinébunt. Leváte in cœlum óculos veſtros, & vidéte ſub terra deórſum: quia cœli ſicut fumus liquéſcent, & terra ſicut veſtiméntum atterétur, & habitatóres ejus ſicut hæc interíbunt: Salus autem mea in ſempitérnum erit, & juſtitia mea non deficiet. Hæc dicit.

℟. Filii Iſraël & filii Juda ſimul vénient, & * Aponéntur ad Dóminum fœdere ſempitérno, quod nullâ oblivióne delébitur. *Jer.* 50. 5. ℣. Dicit Dóminus: Conſummábo teſtaméntum novum; non ſecúndùm teſtaméntum quod feci pátribus eórum, quóniam ipſi non permanſérunt in teſtaménto meo. *Hebr.* 8. 8. 9. * Apponéntur.

Lectio ij. *v.* 7. *ad* 9.

AUdíte me, qui ſcitis juſtum, pópulus meus, lex mea in corde eórum: nolíte timére oppróbrium hóminum, & blaſphémias eórum ne metuátis. Sicut enim veſtiméntum, ſic cómedet eos vermis: & ſicut lanam, ſic devorábit eos tínea: Salus autem mea in ſempitérnum erit, & juſtítia mea in generatiónes generatiónum. Conſúrge, conſúrge, indúere fortitúdinem, bráchium Dómini: conſúrge ſicut in diébus antíquis, in generatiónibus ſeculórum. Numquid non tu percuſsíſti ſupérbum, vulneráſti dracónem?

℟. Copióſa apud Dóminum redémptio, & * Ipſe rédimet Iſraël ex ómnibus iniquitátibus ejus. *Pſ.* 129. 7. 8. ℣. Fílius hóminis non venit ánimas pérdere, ſed ſalváre. *Luc.* 9. 56. * Ipſe.

Lectio iij. *v.* 17. *ad* 19.

ELeváre, eleváre, conſúrge, Jeruſalem, quæ bibíſti de manu Dómini cá-

licem iræ ejus : uſque ad fundum cálicis ſopóris bibíſti, & potáſti uſque ad fæces. Non eſt qui ſuſténtet eam ex ómnibus filiis quos génuit : & non eſt qui apprehéndat manum ejus ex ómnibus filiis quos enutrívit. Duo ſunt quæ occurrérunt tibi ; quis contriſtábitur ſuper te ? váſtitas & contrítio, & fames & gládius ; quis conſolábitur te ?

℟. Redémpti à Dómino converténtur, * Et vénient in Sion cum laude : & † Lætítia ſempitérna ſuper caput eórum. *Iſai.* 35. 10. ℣. Et erit : In loco, ubi dictum eſt eis : Non plebs mea vos ; ibi vocabúntur filii Dei vivi. *Rom.* 9. 26. * Et vénient. Glória Patri. † Lætítia.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 4. E. Animæquior eſto, pópulus Dei, memorábilis Iſraël; venúmdati eſtis, non in perditiónem. *Baruch* 4. 5. 6.

Ant. 5. a. Erit memória veſtra ab eo : ipſe addúcet vobis ſempitérnam jucunditátem cum ſalúte veſtra. *Baruch* 4. 27. 29.

Ant. 7. a. Hæc dicit Dóminus * Gratis venúmdati eſtis, & ſine argénto rediméminí. *Iſai.* 52. 3.

℣. Rédimet Dóminus ánimas ſervórum ſuórum ; ℟. Et non delínquent omnes qui ſperant in eo. *Pſ.* 33. 23.

Sermo ſancti Leónis Papæ. *Serm.* 1. *de Jejunio decimi menſis, & Collectis.*

Lectio iv.

SI fidéliter, dilectíſſimi, atque ſapiénter creatiónis noſtræ intelligámus exórdium, inveniémus hóminem ídeo ad imáginem Dei cónditum, ut imitátor ſui eſſet autóris : & hanc eſſe naturálem noſtri géneris dignitátem, ſi in nobis quaſi in quodam ſpéculo divínæ benignitátis forma reſpléndeat. Ad quam quotídie nos útique réparat grátia Salvatóris, dum quod cécidit in Adam primo, erígitur in ſecúndo. Tu autem.

℟. Redúcet vos Dóminus cum gaúdio & jucunditáte in ſempitérnum ; * Pópulus Dei, citò vidébis perditiónem inimíci tui. *Baruch* 4. 23. 25. ℣. Citò fáciet Dóminus vindíctam electórum ſuórum. *Luc.* 18. 8. * Pópulus Dei.

Lectio v.

CAuſa autem reparatiónis noſtræ non eſt niſi miſericórdia Dei, quem non diligerémus, niſi priùs nos ipſe dilígeret, & ténebras ignorántiæ noſtræ ſuæ veritátis luce diſcúteret. Quod per ſanctum Iſaíam Dóminus prænúntians ait : [Addúcam cæcos in viam quam ignorábant, & ſémitas quas neſciébant, fáciam eos calcáre. Fáciam illis ténebras in lucem, & prava in diré-

ta. Hæc verba fáciam illis, & non relínquam eos.] Et íterum : [Invéntus ſum,] inquit, [à non quæréntibus me, & palàm appárui iis qui me non interrogábant.]

℟. Nunc clamémus in cœlum ; & * Miſerébitur noſtrî Dóminus, & memor erit teſtaménti patrum noſtrórum. 1. *Mach.* 4. 10. ℣. Jurávit ad Abraham patrem noſtrum datúrum ſe nobis ; ut ſine timóre de manu inimicórum noſtrórum liberáti, ſerviámus illi in ſanctitáte. *Luc.* 1. 73. 74. 75. * Miſerébitur.

Lectio vj.

QUod quómodo implétum ſit, Joánnes Apóſtolus docet, dicens : [Scimus quóniam Fílius Dei venit, & dedit nobis ſenſum, ut cognoſcámus Verum, & ſimus in vero Fílio ejus.] Et íterum : [Nos ergo diligámus Deum, quóniam ipſe prior diléxit nos.] Diligéndo ítaque nos Deus, ad imáginem ſuam nos réparat ; & ut in nobis formam ſuæ bonitátis invéniat, dat unde ipſi quoque quod operátur, operémur : accéndens ſcílicet méntium noſtrárum lucérnas, & igne nos ſuæ caritátis inflámmans ; ut non ſolùm ipſum, ſed étiam quidquid díligit, diligámus.

℟. Abundántiùs volens Deus oſténdere pollicitatiónis herédibus immobilitátem conſílii ſui, * Interpóſuit jusjurándum ; ut fortíſſimum ſolátium habeámus. *Hebr.* 6. 17. 18. ℣ Jurávit Dóminus, dicens : Quómodo mente tractávi, ſic evéniet : auferétur ab eis jugum. *Iſai.* 14. 24. 25. * Interpóſuit. Glória. * Interpóſuit.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 5. a. Vox clamántis in deſérto : Paráte viam Dómini. *Iſai.* 40. 3.

Ant. 8. G. Pœniténtiam ágite ; appropinquávit enim regnum cœlórum. *Matth.* 3. 2.

Ant. 1. a. Confortámini, & nolíte timére ; ecce Deus veſter. *Iſai.* 35. 4.

℣. Revelábitur glória Dómini, ℟. Et vidébit omnis caro páriter quód os Dómini locútum eſt. *Iſai.* 40. 5.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Joánnem.

Lectio vij. *c.* 1. 19. *ad* 28.

IN illo témpore ; Miſérunt Judæi ab Jeroſólymis Sacerdótes & Levítas ad Joánnem, ut interrogárent eum : Tu quis es ? Et réliqua.

Homília ſancti Gregórii Papæ.

Homil. 7. *in Evang.*

EX hujus nobis lectiónis verbis, fratres caríſſimi, Joánnis humílitas commendátur : qui cùm tantæ virtútis eſſet, ut Chriſtus credi potuíſſet, elégit ſólidè ſubsíſtere in ſe, ne humánâ opinióne raperétur

mániter ſuper ſe. [Nam confeſſus eſt, & non negávit, & confeſſus eſt: Quia non ſum ego Chriſtus.] Sed qui dixit: [Non ſum:] negávit planè quod non erat, ſed non negávit quod erat; ut veritátem loquens ejus membrum fieret, cujus ſibi nomen fallácíter non uſurpáret. Cùm ergo non vult appétere nomen Chriſti, factus eſt membrum Chriſti; quia dum infirmitátem ſuam ſtúduit humíliter agnóſcere, illíus celſitúdinem méruit veráciter obtinere. Tu autem.

℟. Hoc eſt teſtimónium Joánnis, quando miſérunt Judæi ad eum: Non ſum ego Chriſtus; ego vox clamántis in deſérto: * Dirígite viam Dómini. *Joan.* 1. 19. 20. 23. ℣. Rectas fácite ſémitas Dei noſtri. *Iſai.* 40. 3. * Dirígite. [*Ad Veſperas*, Glória Patri. * Dirígite.]

Lectio viij. *Paulò pòſt.*

INquisítus à diſcípulis Dóminus de Elíæ advéntu, reſpóndit: [Elías jam venit, & non cognovérunt eum, ſed fecérunt in eum quæcúmque voluérunt.] Et ſi vultis ſcire: [Joánnes ipſe eſt Elías.] Requisítus autem Joánnes, dicit: [Non ſum Elías.] Quid eſt hoc, fratres cariſſimi, quia quod Véritas affírmat, hoc Prophéta Veritátis negat?..... Sed ſi ſubtíliter véritas ipſa requirátur, hoc quod inter ſe contrárium ſonat, quómodo contrárium non ſit, invenítur. Ad Zacharíam namque de Joánne Angelus dicit; [Ipſe præcédet ante illum in ſpíritu, & virtúte Elíæ.] Qui idcírco ventúrus in ſpíritu, & virtúte Elíæ dícitur; quia ſicut Elías ſecúndum Dómini advéntum prævéniet, ita Joánnes prævénit primum. Sicut ille præcúrſor ventúrus eſt Júdicis, ita iſte præcúrſor eſt factus Redemptóris. Joánnes ígitur in ſpíritu Elías erat, in perſóna Elías non erat. Quod ergo Dóminus fatétur de ſpíritu, hoc Joánnes dénegat de perſóna.

℟. Quærite Dóminum, omnes manſuéti terræ, qui judícium ejus eſtis operáti; * Quærite juſtum, quærite manſuétum. *Sophon.* 2. 3. ℣. Remíſſas manus, & ſolúta génua erígite, & greſſus rectos fácite pédibus veſtris. *Hebr.* 12. 12. 13. * Quærite.

Lectio ix. *Poſt pauca.*

JOánnes vocem ſe eſſe áſſerit, quia Verbum præcédit. Advéntum ítaque Domínicum præcúrrens, vox dícitur; quia per ejus miniſtérium Patris Verbum ab homínibus audítur. Qui étiam in deſérto clamat: quia derelíctæ, deſtitutæque Judææ ſolátium ſui Redemptóris annúntiat. Quid autem

autem clamet insinuat, cùm ſubjúngit: [Dirígite viam Dómini, ſicut dixit Iſaías Prophéta.] Via Dómini ad cor dirígitur, cùm veritátis ſermo humíliter audítur. Via Dómini ad cor dirígitur, cùm ad præcéptum illíus vita præparátur. Unde ſcriptum eſt: [Si quis díligit me, ſermónem meum ſervábit, & Pater meus díliget eum, & ad eum veniémus, & manſiónem apud eum faciémus.]

Si ſit 21. Decembris, loco ſequentis ℞. *dicetur* ℞. Æquo ánimo. *Si verò ſit 23. dicetur* ℞. Vade, *ut infrà, die 23. Decembris.*

Poſt Glória Patri, *repetitur* ℞.

℞. Præparáte viam, planum fácite iter, dícite: * Ecce Salvátor venit. *Iſai.* 62. 10. 11. ℣. Appropinquáte Deo, & appropinquábit vobis: emundáte manus; & purificáte corda. *Jac.* 4. 8. * Ecce. Glória. *Repetitur* ℞. Præparáte.

℣. *Sacerd.* Exultábit cor meum in ſalutári tuo: ℞. Cantábo Dómino qui bona tríbuit mihi. *Pſ.* 12. 6.

AD LAUDES.

Ant. 2. D. HÆc dicit Dóminus Redémptor Iſraël, Sanctus ejus, ad contemptíbilem ánimam: In témpore plácito exaudívi te. *Iſai.* 49. 7. 8.

Ant. 5. a. Sciet omnis caro, quia ego Dominus ſalvans te, & Redémptor tuus fortis. *Iſai.* 49. 26.

Ant. 3. g. Captívitas à forti tollétur; & quod ablátum fúerit à robúſto, ſalvábitur. *Iſai.* 49. 25.

Ant. 1. a. In die illa cónteram jugum de collo tuo, & víncula diſrúmpam, & non dominabúntur ámpliùs aliéni. *Jer.* 30. 8.

Ant. 4. d. Dominábitur tuî qui fecit te: & Redémptor tuus, Sanctus Iſraël, Deus omnis terræ vocábitur. *Iſai.* 54. 5.

Capitulum. *Iſai.* 54. 8.

IN moménto indignatiónis abſcóndi fáciem meam parúmper à te, & in miſericórdia ſempitérna miſértus ſum tuî, dixit redémptor tuus Dóminus.

Hymnus, Vox clara, ℣. Emítte, *ſuprà*, 173.

Si ſit 21. Decembris, loco Antiphonæ ſequentis, dicetur Antiphona, Oráte, *ut infrà, die 23. Decembris.* 226.

Si verò ſit 23. dicetur Antiphona, Sanctificávit, *ut infrà, die 21. Decembris.* 226.

Ad Benedíctus, *Ant.* 3. *a.* Médius veſtrûm ſtetit, quem vos neſcítis: ipſe eſt, qui poſt me ventúrus eſt, qui ante me factus eſt; cujus ego non ſum dignus ut ſolvam ejus corrígiam calceaménti. *Joan.* 1. 26. 27.

Oratio. Orémus.

EXcita, quæſumus, Dómine, poténtiam tuam, & veni, & magnâ nobis virtúte ſuccúrre; ut per auxílium grátiæ tuæ, quod noſtra peccáta præpédiunt, indulgéntia tuæ propitiatiónis accéleret; Qui vivis.

AD PRIMAM.

Ant. Hæc dicit Dóminus.

Ad ℟. *br.* ℣. Qui ventúrus es in mundum.

CANON.

Ex Concílio Aquiſgranénſi primo.

An. 816. *lib.* 1. *cap.* 7.

DEcrevérunt Apóſtoli, Apoſtolorúmque Succeſſóres, per omnes Eccléſias ſeptem Diáconos ordinándos eſſe, qui ſublimióri gradu céteris próximè circa aram Chriſti, quaſi colúmnæ altáris, aſſíſterent.

AD TERTIAM.

Ant. Sciet omnis caro.

Capitulum. *Philip.* 4. 4. 5.

FRatres, gaudéte in Dómino ſemper: íterum dico, gaudéte. Modéſtia veſtra nota ſit ómnibus homínibus: Dóminus propè eſt.

℟. *br.* Meménto, 174.

Oratio, Excita, *ut ſuprà.*

AD SEXTAM.

Ant. Captívitas.

Capitulum. *Philip.* 4. 6.

NIhil ſolíciti ſitis: ſed in omni oratióne & obſecratióne, cum gratiárum actióne, petitiónes veſtræ innotéſcant apud Deum.

℟. *br.* Miſerére, 174.

AD NONAM.

Ant. Dominábitur tuî.

Capitulum. *Philip.* 4. 7.

PAx Dei, quæ exúperat omnem ſenſum, cuſtódiat corda veſtra, & intelligéntias veſtras in Chriſto Jeſu.

℟. *br.* Tu exúrgens, 175.

AD VESPERAS.

Antiphonæ de Laudibus.

Pſalmi de Dominica.

Capitulum. *Iſai.* 44. 21. 22.

SErvus meus es tu, Iſraël; ne obliviſcáris meî: delévi ut nubem iniquitátes tuas, & quaſi nébulam peccáta tua: revértere ad me, quóniam redémi te.

℟. Hoc eſt teſtimónium, *ſuprà*, 216.

Hymnus, Creátor alme, ℣. Roráte, *ſuprà*, 175.

Ad Magníficat, *Ant.* O, *infrà.*

Oratio, Excita, *ſuprà ad Laudes.*

FERIA SECUNDA.

De Iſaía Prophéta.

Lectio j. *c.* 54. 1. *ad* 3.

LAuda, ſtérilis quæ non paris: decánta laudem, & hinni, quæ non pariébas: quóniam multi filii deſértæ, magis quàm ejus quæ habet virum, dicit Dóminus. Diláta locum

téntórii tui, & pelles tabernaculórum tuórum exténde, ne parcas: longos fac funículos tuos, & clavos tuos conſólida. Ad déxteram enim & ad lævam penetrábis: & ſemen tuum gentes hereditábit, & civitátes deſértas inhabitábit. Hæc dicit.

℟. Fílii Iſraël, 213.

Lectio ij. *v.* 4. *ad* 8.

NOli timére, quia non confundéris, neque erubéſces: non enim te pudébit, quia confuſiónis adoleſcéntiæ tuæ oblíviſcéris, & oppróbrii viduitátis tuæ non recordáberis ámpliùs. Quia dominábitur tuî qui fecit te, Dóminus exercítuum nomen ejus: & redémptor tuus Sanctus Iſraël, Deus omnis terræ vocábitur. Quia ut mulíerem derelíctam & mœréntem ſpíritu vocávit te Dóminus, & uxórem ab adoleſcéntia abjéctam, dixit Deus tuus. Ad punctum in módico derelíqui te, & in miſeratiónibus magnis congregábo te. In moménto indignatiónis abſcóndi fáciem meam parúmper à te, & in miſericórdia ſempitérna miſértus ſum tuî, dixit redémptor tuus Dóminus.

℟. Copióſa, 213.

Lectio iij. *v.* 9. *ad* 14.

SIcut in diébus Noë iſtud mihi eſt, cui jurávi ne indúcerem aquas Noë ultrà ſupra terram: ſic jurávi ut non iráſcar tibi, & non increpem te. Montes enim commovebúntur, & colles contremíſcent: miſericórdia autem mea non recédet à te, & fœdus pacis meæ non movébitur, dixit miſerátor tuus Dóminus. Paupércula, tempeſtáte convúlſa, abſque ulla conſolatióne. Ecce ego ſternam per órdinem lápides tuos, & fundábo te in ſapphíris, & ponam jáſpidem propugnácula tua; & portas tuas in lápides ſculptos, & omnes términos tuos in lápides deſiderábiles: Univérſos fílios tuos doctos à Dómino; & multitúdinem pacis fíliis tuis. Et in juſtítia fundáberis.

℟. Redémpti, 214.

[*Niſi dicendum ſit* ℟. Æquo ánimo, *vel* ℟. Vade, *ut infrà, die* 21. *vel* 23. *Decembris.*]

Ad Benedíctus, *Ant.* 7. a. Ego ſuſcitávi (Chriſtum meum) ad juſtítiam; & omnes vias ejus dírigam: ipſe captivitátem meam dimíttet, non in prétio, neque in munéribus. *Iſai.* 45. 13.

[*Niſi dicenda ſit Ant.* Oráte, *vel* Sanctificávit, *ut infrà, die* 21. *vel* 23. *Decembris.*]

C A N O N.

Ex Concílio Aquiſgranénſi primo.

An. 816. *lib.* 1. *cap.* 7.

DIáconi clarâ voce in modum præcónis ádmoneant cunctos, ſive in

orándo, ſive in flecténdis génibus, ſive in pſalléndo, ſive in lectiónibus audiéndis. Ipſi étiam, ut aures habeámus ad Dóminum, clamant.

Ad Magníficat, *Ant.* O, *infrà.*

FERIA TERTIA.

De Iſaía Prophéta.

Lectio j. *c.* 56. 1. *ad* 2.

HÆc dicit Dóminus: Cuſtodíte judícium, & fácite juſtítiam: quia juxtà eſt ſalus mea ut véniat, & juſtítia mea ut revelétur. Beátus vir qui facit hoc, & fílius hóminis qui apprehéndet iſtud: cuſtódiens ſábbatum ne pólluat iſtud; cuſtódiens manus ſuas ne fáciat omne malum. Hæc dicit.

℟. Redúcet vos, 214.

Lectio ij. *v.* 3. *ad* 7.

ET non dicat eunúchus: Ecce ego lignum áridum. Quia hæc dicit Dóminus eunúchis: Qui cuſtodíerint ſábbata mea, & elégerint quæ ego vólui, & tenúerint fœdus meum; dabo eis in domo mea, & in muris meis locum, & nomen mélius à fíliis & fíliábus; nomen ſempitérnum dabo eis quod non períbit. Et fílios ádvenæ qui adhærent Dómino, ut colant eum, & díligant nomen ejus, ut ſint ei in ſervos: omnem cuſtodiéntem ſábbatum ne pólluat illud, & tenéntem fœdus meum; addúcam eos in montem ſanctum meum, & lætificábo eos in domo oratiónis meæ: holocaúſta eórum, & víctimæ eórum placébunt mihi ſuper altári meo; quia domus mea domus oratiónis vocábitur cunctis pópulis.

℟. Nunc clamémus, 215.

Lectio iij. *v.* 8. *ad* 11.

AIt Dóminus Deus qui cóngregat diſpérſos Iſraël: Adhuc congregábo ad eum congregátos ejus. Omnes béſtiæ agri, veníte ad devorándum, univérſæ béſtiæ ſaltûs. Speculatóres ejus cæci omnes, neſciérunt univérſi: canes muti non valéntes latráre, vidéntes vana, dormiéntes, & amántes ſómnia. Et canes impudentíſſimi neſciérunt ſaturitátem: ipſi paſtóres ignoravérunt intelligéntiam: omnes in viam ſuam declinavérunt, unuſquíſque ad avarítiam ſuam, à ſummo uſque ad noviſſimum.

℟. Abundántiùs, 215.

[*Niſi dicendum ſit* ℟. Æquo ánimo, *vel* ℟. Vade, *ut infrà*], *die* 21, *vel* 23. *Decembris.*]

Ad Benedíctus, *Ant.* 5. a. Dabo vos in nomen, & in laudem ómnibus pópulis terræ, cùm convértero captivitátem veſtram. *Soph.* 3. 20.

[*Niſi dicenda ſit Ant.*

Oráte, *vel* Sanctificávit, *ut infrà, die* 21. *vel* 23. *Decem.*]

CANON.

Ex Concílio Aquiſgranénſi primo.

An. 816. *lib.* 1. *cap.* 7.

SIne Diáconis Sacérdos nomen habet, officium non habet. Nam ſicut in Sacerdóte conſecrátio, ita in miníſtro diſpenſátio Sacraménti eſt. Ille oráre, hic pſállere mandat; ille obláta ſanctíficat, hic ſanctificáta diſpénſat.

Ad Magníficat, *Ant.* O, *infrà.*

FERIA QUARTA.

De Iſaía Prophéta.

Lectio j. *c.* 59. 1. *ad* 4.

ECce non eſt abbreviáta manus Dómini ut ſalváre néqueat, neque aggraváta eſt auris ejus ut non exaúdiat: Sed iniquitátes veſtræ diviſérunt inter vos & Deum veſtrum, & peccáta veſtra abſcondérunt fáciem ejus à vobis ne exaudíret. Manus enim veſtræ pollútæ ſunt ſánguine, & dígiti veſtri iniquitáte: lábia veſtra locúta ſunt mendácium, & lingua veſtra iniquitátem fatur. Non eſt qui ínvocet juſtítiam, neque eſt qui júdicet verè: ſed confídunt in níhilo, & loquúntur vanitátes: concepérunt labórem, & peperérunt iniquitátem. Hæc dicit.

℟. Fílii Iſraël, 213.

Lectio ij. *v.* 10. *ad* 12.

PAlpávimus ſicut cæci paríetem, & quaſi abſque óculis attrectávimus: impégimus merídie quaſi in ténebris, in caliginóſis quaſi mórtui. Rugiémus quaſi urſi omnes, & quaſi colúmbæ meditántes gemémus: expectávimus judícium, & non eſt; ſalútem, & elongáta eſt à nobis. Multiplicátæ ſunt enim iniquitátes noſtræ coram te, & peccáta noſtra reſpondérunt nobis: quia ſcélera noſtra nobíſcum, & iniquitátes noſtras cognóvimus.

℟. Copióſa, 215.

Lectio iij. *v.* 19. *ad* 21.

TImébunt qui ab occidénte, nomen Dómini; & qui ab ortu ſolis, glóriam ejus; cùm vénerit quaſi flúvius violéntus, quem ſpíritus Dómini cogit: & vénerit Sion redémptor, & eis qui rédeunt ab iniquitáte in Jacob, dicit Dóminus. Hoc fœdus meum cum eis, dicit Dóminus: Spíritus meus qui eſt in te, & verba mea quæ póſui in ore tuo, non recédent de ore tuo, & de ore ſéminis tui, & de ore ſéminis ſéminis tui.

℟. Redémpti, 214.

[*Niſi dicendum ſit* ℟. Æquo ánimo, *vel* ℟. Vade, *ut infrà, die* 21. *vel* 23. *Decembris.*

Ad Benedíctus, *Ant.* 7. In Dómino meæ ſunt juſtítiæ & impérium. In Dómi-

no juſtificábitur & laudábitur omne ſemen Iſraël. *Iſai.* 45. 24. 25.

[*Niſi dicenda ſit Ant.* Oráte, *vel* Sanctificávit, *ut infrà, die* 21. *vel* 23. *Decembris.*]

CANON.

Ex Concílio Laodicéno. *Sec.* 4. *can.* 20.

NOn opórtet Diáconum ante Presbyterum ſedére, ſed ſedére cum juſſu Presbyteri. Simíliter autem étiam habéri honórem Diáconis à miníſtris & ómnibus cléricis opórtet.

Ad Magníficat, *Ant.* O, *infrà.*

FERIA QUINTA.

De Iſaía Prophéta.

Lectio j. *c.* 61. 1. *ad* 4.

SPíritus Dómini ſuper me, eò quòd únxerit Dóminus me: ad annuntiándum manſuétis miſit me, ut medérer contrítis corde, & prædicárem captívis indulgéntiam, & clauſis apertiónem: ut prædicárem annum placábilem Dómino, & diem ultiónis Deo noſtro: ut conſolárer omnes lugéntes: ut pónerem lugéntibus Sion, & darem eis corónam pro cínere, óleum gaúdii pro luctu, pállium laudis pro ſpíritu mœróris: & vocabúntur in ea fortes juſtítiæ, plantátio Dómini ad glorificándum. Et ædificábunt deſérta à ſæculo, & ruínas antíquas érigent, & inſtaurábunt civitátes deſértas, diſſipátas in generatiónem & generatiónem. Hæc dicit.

℞. Redúcet vos, 214.

Lectio ij. *v.* 5. *ad* 8.

ET ſtabunt aliéni, & paſcent pécora veſtra: & filii peregrinórum, agrícolæ & vinitóres veſtri erunt. Vos autem Sacerdótes Dómini vocabímini: Miníſtri Dei noſtri, dicétur vobis: Fortitúdinem géntium comedétis, & in glória eárum ſuperbiétis. Pro confuſióne veſtra dúplici & rubóre, laudábunt partem ſuam: propter hoc in terra ſua duplícia poſſidébunt, lætítia ſempitérna erit eis. Quia ego Dóminus díligens judícium, & ódio habens rapínam in holocaúſto: & dabo opus eórum in veritáte, & fœdus perpétuum fériam eis.

℞. Nunc clamémus, 215.

Lectio iij. *c.* 62. 1. *ad* 4.

PRopter Sion non tacébo, & propter Jerúſalem non quiéſcam, donec egrediátur ut ſplendor Juſtus ejus, & Salvátor ejus ut lampas accendátur. Et vidébunt gentes Juſtum tuum, & cuncti reges Inclytum tuum: & vocábitur tibi nomen novum, quod os Dómini nominábit. Et eris co-

róna glóriæ in manu Dómini, & diadéma regni in manu Dei tui. Non vocáberis ultrà, Derelícta: & terra tua non vocábitur ámpliùs, Deſoláta: ſed vocáberis, Volúntas mea in ea, & terra tua inhabitáta. Quia compláacuit Dómino in te; & terra tua inhabitábitur.

℟. Abundántiùs, 215.

[*Niſi dicendum ſit* ℟. Vade, *infrà, die* 21. *vel* 23. *Decembris.*]

Ad Benedíctus, *Ant.* 4. *irreg.* A. Fília Sion, liberáberis; rédimet te Dóminus de manu inimicórum tuórum. *Mich.* 4. 10.

[*Niſi dicenda ſit Ant.* Sanctificávit, *infrà, die* 21. *vel* 23. *Decembris.*]

CANON.

Ex Concílio Bracarénſi ſecúndo.

Anno 563. *cap.* 20.

EX Láico ad gradum Sacerdótii antè nemo véniat, niſi priùs anno íntegro in offício Lectoráti vel Subdiaconáti diſciplínam Eccleſiáſticam diſcat, & ſic per ſíngulos gradus, prædíctus ad Sacerdótium véniat. Nam ſatis reprehenſíbile eſt, ut qui necdum didicit, jam docére præſúmat; dum & antíquis hoc Patrum inſtitutiónibus interdíctum ſit.

Ad Magníficat, *Ant.* O, *infrà.*

FERIA SEXTA.

De Iſaía Prophéta.

Lectio j. *c.* 64. 1. *ad* 5.

UTinam dirúmperes cœlos, & deſcénderes! à fácie tua montes deflúerent, ſicut exúſtio ignis tabéſcerent; atque ardérent igni, ut notum fieret nomen tuum inimícis tuis; à fácie tua gentes turbaréntur. Cùm féceris mirabília, non ſuſtinébimus: deſcendíſti, & à fácie tua montes defluxérunt. A ſǽculo non audiérunt, neque áuribus percepérunt: óculus non vidit, Deus, abſque te, quæ præparáſti expectántibus te. Occurríſti lætánti, & faciénti juſtítiam: in viis tuis recordabúntur tuî: ecce tu irátus es, & peccávimus: in ipſis fúimus ſemper, & ſalvábimur. Hæc dicit.

℟. Fílii Iſraël, 213.

Lectio ij. *v.* 8. *ad fin.*

ET nunc, Dómine, pater noſter es tu, nos verò lutum: & fíctor noſter tu, & ópera mánuum tuárum omnes nos. Ne iraſcáris, Dómine, ſatis, & ne ultrà memíneris iniquitátis noſtræ; ecce réſpice, pópulus tuus omnes nos. Cívitas Sancti tui facta eſt deſérta, Sion deſérta facta eſt, Jerúſalem deſoláta eſt. Domus ſanctificatiónis noſtræ & glóriæ noſtræ, ub-

laudavérunt te patres noſtri, facta eſt in exuſtiónem ignis, & ómnia deſiderabília noſtra verſa ſunt in ruínas. Numquid ſuper his continébis te, Dómine, tacébis, & affliges nos veheménter?

℟. Copióſa, 213.

Lectio iij. *c.* 65. 17. *ad* 20.

ECce enim ego creo cœlos novos, & terram novam: & non erunt in memória prióra, & non aſcéndent ſuper cor. Sed gaudébitis & exultábitis uſque in ſempitérnum, in his quæ ego creo: quia ecce ego creo Jerúſalem exultatiónem, & pópulum ejus gaúdium. Et exultábo in Jerúſalem, & gaudébo in pópulo meo: & non audiétur in eo ultrà vox fletûs & vox clamóris. Non erit ibi ámpliùs infans diérum, & ſenex qui non ímpleat dies ſuos: quóniam puer centum annórum moriétur, & peccátor centum annórum maledíctus erit.

℟. Vade, *infrà*, 226.

Ad Benedíctus, *Ant.* Sanctificávit, *infrà*, 226.

CANON.

Ex Concílio Turonénſi tértio.

Anno 813. *can.* 12.

PRiúſquam quis ad conſecratiónem Presbyterátûs accédat, máneat in epiſcópio diſcéndi grátiâ offícium ſuum tándiu, donec poſſint & mores & actus ejus animadvérti: & tunc, ſi dignus fúerit, ad ſacerdótium promoveátur.

ANTIPHONÆ MAJORES

Inchoantur 15. *die Decembris veſpere; & unaquæque dicitur integra ante* Magníficat, *& poſt* Sicut erat; *id eſt bis dicitur.*

Si Veſperæ fiant de Feſto, dicuntur tantùm poſt Orationem Feſti, pro Commemoratione Adventûs.

Ex quo harum Antiphonarum ſolemnitas inchoata eſt, omittuntur Preces ad Veſperas, nec ulla fit de Sanctis Commemoratio.

DIE XV. DECEMBRIS.

Antiphona 2. *toni.* D. *

O Sapiéntia, candor lucis ætérnæ, & imágo bonitátis Dei; veni ad illuminándum his, qui in ténebris & in umbra mortis ſedent. *Sap.* 7. 26. *Luc.* 1. 79.

ORATIO. Orémus.

ILlúmina, Dómine, mentes noſtras, & peccatórum ténebras à nobis tuâ ſapiéntiâ depélle; ut, cùm ipſe, vera lux, nobis appárueris, appareámus & nos tibi veri fílii lucis; Qui vivis.

DIE XVI. DECEMBRIS.

Antiphona 2. *toni.* D. *

O Adónaï, deſiderátus cunctis géntibus, memor eris teſtaménti patrum noſtrórum; veni, & ſcient gentes, quia eſt qui rédi-

mat & liberet Iſraël. *Agg.* 2. 8. 1. *Mach.* 4. 10. 11.

Oratio. Orémus.

ECcléſiæ tuæ, Dómine, miſericórdiam tuam benígnus oſténde, & ſic maniféſta Géntibus Incarnatiónis tuæ, & liberatiónis noſtræ myſtérium; ut, in univerſitáte natiónum conſtet eſſe perféctum, quod vatum oráculis fuit antè promíſſum; Qui vivis.

DIE XVII. DECEMBRIS.

Antiphona 2. *toni*. D. *

O Radix Jeſſe, qui ſtas in ſignnm populórum, quem gentes deprecabúntur; veni, & cóngrega prófugos Iſraël, & diſpérſos Juda cóllige à quátuor plagis terræ. *Iſai.* 11. 10. 12.

Oratio. Orémus.

QUem, Chriſte, mundum ſalvatúrus ádvenis, propítius réſpice; & illos miſericórdia tua réparet, quos poténtia tua creávit; Qui vivis.

DIE XVIII. DECEMBRIS.

Antiphona 2. *toni*. D. *

O Clavis David, qui apéries, & non erit qui claudat; claudes, & non erit qui apériat; veni, & érue nos de ſervitúte, & rédime in bráchio excélſo. *Iſai.* 22. 22. *Exod.* 6. 6.

Oratio. Orémus.

VEni, Chriſte liberátor, & cárceres áperi geméntium captivórum; ut, ſalváti múnere tuo, tibi gratâ & ſanctâ libertáte famuléntur; Qui vivis.

DIE XIX. DECEMBRIS.

Antiphona 2. *toni*. D. *

O Oriens, in viſcéribus miſericórdiæ víſita nos ex alto; & veni ad dirigéndos pedes noſtros in viam pacis. *Luc.* 1. 78. 79.

Oratio. Orémus.

MEntibus noſtris, purus dies, illábere, & lúmine tuo nobis juſtítiæ viam miſericórditer oſténde; Qui vivis.

DIE XX. DECEMBRIS.

Antiphona 2. *toni*. D. *

O Rex géntium, qui ſuper ſólium David, & ſuper regnum ejus ſedébis; veni, & vide deſolatiónem noſtram; atténde & fac; ne moréris propter temetípſū. *Iſai.* 9. 7. *Dan.* 9. 18. 19.

Oratio. Orémus.

CHriſte rex, deſolátam plebem tuam intuére propítius, & veni; ut quos advérſa multa contríſtant, tua præſéntia lætificet; Qui vivis.

DIE XXI. DECEMBRIS.

℟. *ultimum in Officio Nocturno*, Æquo ánimo eſtóte, fratres; & hos quinque dies expectémus à Dómino miſericórdiam: * Et dabit glóriam nomini ſuo. *Judith* 7. 23. 24. ℣. Voſmetípſos in dilectióne Dei

ſerváte, expectántes miſericórdiá Dómini noſtri Jeſû Chriſti. *Judæ v.* 21. * Et dabit. Glória. * Et dabit.

Ad Benedíctus, *Ant.* 1. a. Oráte, ut in diébus quinque reſpíciat Dóminus pópulum ſuum Iſraël. *Judith* 8. 32.

Ad Magníficat, *Ant.* 2. D. *

O Bone paſtor, qui requíris & víſitas oves; veni, & líbera eas de ómnibus locis in quibus diſpérſæ fúerant in die nubis & calíginis. *Ezech.* 34. 11. 12.

Oratio. Orémus.

CHriſte, mundi pacificátor & Eccléſiæ Paſtor, diſpérſas oves ad te cóllige, & ab ovíli tuo diſcórdias omnes poténter exclúde; ut ibi qui, ordinánte te, regunt, ſint tuâ ſapiéntiâ ſecúri; & qui, imperánte te, ſubdúntur, ſanctâ ſuâ ſint docilitáte beáti; Qui vivis & regnas.

DIE XXII. DECEMBRIS.

Antiphona 2. *toni.* D. *

O Emmánuël, nobíſcum Deus, quem Virgo páriet filium; veni, & ſalvum fac pópulum tuum à peccátis eórum. *Matt.* 1. 23. 21.

Oratio. Orémus.

ASpice de cœlo, Deus, & veni, populúmque ſuum à peccátis líbera; ut per te miſericórdiæ conſequátur augméntum, per quem ſalútis habet inítium; Qui vivis.

DIE XXIII. DECEMBRIS.

℟. *ultimum in Officio Nocturno*, Vade ad pópulum, & ſanctífica illos hódie & cras: & ſint paráti in diem tértium; * In die enim tértio deſcéndet Dóminus. *Exod.* 19. 10. 11. ℣. Qui juſtus eſt, juſtificétur adhuc; & ſanctus, ſanctificétur adhuc. *Apoc.* 22. 11. * In die. Glória. * In die.

Ad Benedíctus, *Ant.* 3. E. Sanctificávit Móyſes pópulum, & ait ad eos: Eſtóte paráti in diem tértium. *Exod.* 19. 14. 15.

Ad Magníficat, *Ant.* 2. D. *

O Dómine, fac mirabília, cogitatiónes antíquas fidéles: múlier cónterat caput ſerpéntis; erit enim hoc memoriále nóminis tui, cùm manus féminæ dejécerit eum. *Iſai.* 25. 1. *Gen.* 3. 15. *Judith* 9. 15.

Oratio. Orémus.

NAſcere, divíne Puer, & pariénte te mulíere, ſerpens intéreat, nobíſque ſempitérna ſalus obvéniat; Qui vivis.

Decimâ-ſextâ die Decembris manè incipiuntur Antiphonæ Laudum Ferialium propriæ (quæ etiam dicuntur ad Horas, quartâ prætermiſſâ) inchoando ab his Antiphonis quæ aſſignantur Feriæ occurrenti die 16. *ſive fuerit Feria tertia, aut alia, aut Sabbatum. Si verò fuerit Dominica, in-*

ehoantur poſtridie. Quæ autem occurrunt die quâ fit Officium S. Thomæ, dicuntur in prævigilia Natalis Domini, ſcilicet 23. die Decembris. Quòd ſi hâc die occurrerit Dominica IV. hoc anno omittuntur.

Ad Veſp. autem in iis Feriis dicuntur Ant. de Pſal.

FERIA SECUNDA
poſt XV. *Decembris.*

AD LAUDES.

Ant. 1. â. EXpectábo Dóminum qui abſcóndit fáciem ſuam à domo Jacob, & præſtolábor eum. *Iſai.* 8. 17.

Ant. 4. *irreg.* d. Super Dño non confundéntur qui expéctant eum. *Iſai.* 49. 23.

Ant. 4. *irreg.* c. Non repéllet in ſempitérnum Dóminus: ſi abjécit, & miſerébitur. *Thren.* 3. 31. 32.

Ant. 8. a. Deſcéndet ſicut plúvia in vellus; & ánimas paúperum ſalvas fáciet. *Pſ.* 71. 6. 13.

Ant. 1. *a.* Venit mihi gaúdium à Sancto ſuper miſericórdia, quæ véniet ab ætérno ſalutári noſtro. *Baruch* 4. 22.

FERIA TERTIA
poſt XV. *Decembris.*

AD LAUDES.

Ant. 7. a. ATténde, Dómine, & vide de habitáculo ſancto tuo: ubi eſt multitúdo miſeratiónum tuárum? Super me continuérunt ſe. *Iſai.* 63. 15.

Ant. 8. G. Tu es Deus ſalvátor meus, & te ſuſtínui totâ die: reminíſcere miſeratiónum tuárum, quæ à ſǽculo ſunt. *Pſ.* 24. 5. 6.

Ant. 8. G. Oſténde fáciem tuam; placáre, Dómine; atténde & fac; quia nomen tuum invocátum eſt ſuper pópulum tuum. *Dan.* 9. 17. 19.

Ant. 4. *irreg.* A. Adjútor meus & protéctor meus es tu: Deus meus, ne tardáveris. *Pſ.* 39. 18.

Ant. 1. a. Véniat ſuper me miſericórdia tua, Dómine; ſalutáre tuum ſecúndùm elóquium tuum. *Pſ.* 118. 41.

FERIA QUARTA
poſt XV. *Decembris.*

AD LAUDES.

Ant. 3. c. REſpice, Dómine, oppróbrium noſtrum: ſervi domináti ſunt noſtri; non fuit qui redímeret de manu eórum. *Thren.* 5. 2. 8.

Ant. 4. E. Tu, Dómine, pater noſter, redémptor noſter: quare erráre nos feciſti de viis tuis! convértere propter ſervos tuos. *Iſai.* 63. 16. 17.

Ant. 7. c. Quare in perpétuum oblivíſcéris noſtrî? derelínques nos in longitúdinem diérum? *Thren.* 5. 20.

Ant. 1. â Ne tradas nos in perpétuum; & ne diſſipes teſtaméntum tuum: neque aúferas miſericórdiam tuam à nobis. *Dan.* 3. 34. 35.

Ant. 5. a. Dabis, Deus, veritátem Jacob, miſericórdiam Abraham; quæ juráſti pátribus noſtris à diébus antíquis. *Mich.* 7. 20.

FERIA QUINTA
poſt xv. *Decembris.*
AD LAUDES.

Ant. 2. D. REcordáre, Dómine, ne írritum fácias fœdus tuum nobíſcum; nonne tu es Deus noſter quem expectávimus? *Jer.* 14. 21.

Ant. 3. *g.* Dómine, ſuſtínúimus te: nomen tuum, & memoriále tuum in deſidério ánimæ. *Iſai.* 26. 8.

Ant. 8. G. Suſcita prædicatiónes quas locúti ſunt in nómine tuo Prophétæ prióres. *Eccli.* 36. 17.

Ant. 4. *irreg.* c. Da mercédem ſuſtinéntibus te, ut Prophétæ tui fidéles inveniántur. *Eccli.* 36. 18.

Ant. 7. c. Utinam dirúmperes cœlos, & deſcénderes! *Iſai.* 64. 1.

FERIA SEXTA
poſt xv. *Decembris.*
AD LAUDES.

Ant. 1. f. DOmine Deus noſter, poſſedérunt nos dómini abſque te; tantùm in te recordémur nóminis tui. *Iſai.* 26. 13.

Ant. 2. D. Ne ultrà memíneris iniquitátis noſtræ: ecce réſpice, pópulus tuus omnes nos. *Iſai.* 64. 9.

Ant. 2. D. Miſerére Iſraël, quem coæquáſti primogénito tuo: miſerére civitáti ſanctificatiónis tuæ Jerúſalem. *Eccli.* 36. 14. 15.

Ant. 3. *g.* Dómine, opus tuum; in médio annórum vivífica illud. *Habac.* 3. 2.

Ant. 7. *d.* Cùm irátus fúeris, miſericórdiæ recordáberis: Deus ab auſtro véniet, & Sanctus de monte Pharan. *Habac.* 3. 2. 3.

SABBATO
poſt xv. *Decembris.*
AD LAUDES.

Ant. 8. G. ELeváre, eleváre, Jerúſalem, quæ bibíſti de manu Dómini cálicem iræ ejus. *Iſai.* 51. 17.

Ant. 5. a. Ecce tuli de manu tua cálicem ſopóris, fundum cálicis indignatiónis meæ; non adjícies ut bibas illum ultrà. *Iſai.* 51. 22.

Ant. 8. G. Noli timére, non confundéris; quia dominábitur tuî qui fecit te. *Iſai.* 54. 4. 5.

Ant. 7. b. Ad punctum in módico derelíqui te, & in miſeratiónibus magnis congregábo te. *Iſai.* 54. 7.

Ant. 4. *irreg.* A. Miſericórdia mea non recédet à

te, & fœdus pacis meæ non movébitur *Iſai.* 54. 10.

DIE XXIV. DECEMBRIS.

IN VIGILIA NATIVITATIS DOMINI.

¶ *Si occurrat in Dominica, fiet Officium hoc modo.*

Ad Officium Nocturnum, Invitatorium, Qui ventúrus eſt, *infrà. Hymnus*, Prædicta priſcis, 172. *Antiphonæ, Pſalmi, &* ℣℣. *de Dominica IV. Adventûs.*

In I. & II. Nocturno, Lectiones & ℟℟℟. *de Dominica IV. Adventûs, ſuprà*, 213.

In III. Nocturno, ℣. Citò antícipent, *infrà. Lectiones de Homilia Vigiliæ, diviſionibus ad* ** *Aſteriſcos factis; & nihil legitur de Homilia Dominicæ.* ℟. vij. Páriet María, *ſine* Glória Patri, ℟. viij. Hâc ipſâ horâ, ℟. ix. Sanctífica *cum* Glória Patri, *ut in Vigilia, infrà. Repetitur* ℟. Sanctífica *uſque ad* ℣. *excluſivè.*

Non dicitur Te Deum.

℣. *Sacerd.* Exultábit, *infrà.*

Reliqua de Vigilia ſine Commemoratione Dominicæ.

Ad Laudes & Horas, Pſalmi de Dominica: omiſſo tamen ad Primam Symbolo Quicúmque.

¶ *Si autem Vigilia iſta occurrat in Feriis per Hebd. Officium fiet ut ſequitur.*

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Qui ventúrus eſt, non tardábit: * Veníte, adorémus. *Hebr.* 10. 37.

Pſ. 94. Veníte, 2.

Hymnus, Prædicta priſcis, *ſuprà*, 172.

Antiphonæ & Pſalmi de Feria.

℣. Citò antícipent nos miſericórdiæ tuæ, ℟. Quia paúperes facti ſumus nimis. *Pſ.* 78. 8.

De Iſaía Prophéta.

Lectio j. *c.* 66. 5. *ad* 9.

AUdíte verbum Dómini, qui trémitis ad verbum ejus: dixérunt fratres veſtri odiéntes vos, & abjiciéntes propter nomen meum: Glorificétur Dóminus, & vidébimus in lætítia veſtra: ipſi autem confundéntur. Vox pópuli de civitáte, vox de templo, vox Dómini reddéntis retributiónem inimícis ſuis. Antequam parturíret, péperit: ántequam veníret partus ejus, péperit máſculum. * Quis audívit unquam tale? & quis vidit huic símile? numquid partúriet terra in die una? aut pariétur gens ſimul, quia parturívit & péperit Sion fílios ſuos? Numquid ego, qui álios párere fácio, ipſe non páriam, dicit Dóminus? ſi ego, qui generatiónem céteris tríbuo, ſtérilis ero, ait Dóminus Deus tuus? Hæc dicit.

℟. Hâc ipſâ horâ, quæ nunc eſt, cras mittam ducem ſuper pópulum meum, & ſalvábit pópulum meum; * Venit enim clamor eórum ad me. 1. *Reg.* 9. 16. ℣. Videns vidi afflictiónem pópuli mei, & gémitum eórum audívi. *Act.* 7. 34. * Venit enim.

Lectio ij. *v.* 10. *ad* 14.

LÆtámini cum Jerúſalem, & exultáte in ea omnes qui dilígitis eam: gaudéte cum ea gaúdio univérſi, qui lugétis ſuper eam, ut ſugátis, & repleámini ab úbere conſolatiónis ejus: ut mulgeátis, & delíciis affluátis ab omnímoda glória ejus. Quia hæc dicit Dóminus: Ecce ego declinábo ſuper eam quaſi flúvium pacis, & quaſi torréntem inundántem glóriam géntium quam ſugétis: ad úbera portabímini, & ſuper génua blandiéntur vobis. Quómodo ſi cui mater blandiátur, ita ego conſolábor vos, & in Jerúſalem conſolabímini. Vidébitis, & gaudébit cor veſtrum, & oſſa veſtra quaſi herba germinábunt, & cognoſcétur manus Dómini ſervis ejus, & indignábitur inimícis ſuis.

℟. Sanctífica pópulum, & dic eis: * Sanctificámini in cráſtinum. *Joſue* 7. 13. ℣. Ecce nunc tempus acceptábile, ecce nunc dies ſalútis. 2. *Cor.* 6. 2. * Sanctificámini.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Matthæum.

Lectio iij. *c.* 1. 18. *ad* 21.

CUm eſſet deſponſáta mater Jeſu María Joſeph, ántequam convenírent, invénta eſt in útero habens de Spíritu-ſancto. Et réliqua.

Homília ſancti Hierónymi Presbyteri.

Lib. 1. *Comment. in cap.* 1. *Matt.*

QUærat díligens lector, & dicat: Cùm Joſeph non ſit pater Dómini ſalvatóris, quid pértinet ad Dóminum generatiónis ordo dedúctus uſque ad Joſeph? Cui reſpondébimus primùm, non eſſe conſuetúdinis Scripturárum, ut mulíerum in generatiónibus ordo texátur. Deínde ex una tribu fuiſſe Joſeph & Maríam: unde ex lege eam accípere cogebátur ut propínquam, & quòd ſimul cenſéntur in Béthleem, ut de una vidélicet ſtirpe generáti.... * Quòd autem dícitur, [ántequam conveníren:] non ſéquitur ut póſtea convénerint: ſed Scriptúra quod factum non ſit oſténdit. [Joſeph autem vir ejus, cùm eſſet juſtus, & nollet eam tradúcere, vóluit occúltè dimíttere eam.] Si quis fornicáriæ conjúngitur, unum corpus effícitur; & in lege præcéptum eſt, non ſolùm reos, ſed & cónſcios críminum obnó-

xios eſſe peccáti : quómodo Joſeph cùm crimen celáret uxóris , juſtus ſcríbitur ? Sed hoc teſtimónium Maríæ eſt, quòd Joſeph ſciens illíus caſtitátem , & admírans quod evénerat ; celat ſiléntio , cujus myſtérium neſciébat. *[Joſeph, fili David , noli timére accípere Maríam uxórem tuam.] Jam & ſuprà díximus ſponſas uxóres appellári : quod pléniùs liber advérſùs Helvídium docet. Et blandiéntis affectu ei per ſómnium Angelus lóquitur , ut juſtítiam siléntii comprobáret. Simúlque notándum quòd Joſeph fílius eſſe dicátur David, ut María quoque de ſtirpe David monſtrarétur.

℟. Páriet María fílium : & vocábis nomen ejus Jeſum ; * Ipſe enim † Salvum fáciet pópulum ſuum à peccátis eórum. *Matt.* 1. 21. ℣. Partúriens páriet ; & relíquiæ fratrum ejus converténtur. *Mich.* 5. 3. * Ipſe enim. Glória. † Salvum.

Non dicitur Te Deum.

℣. *Sacerd.* Exultábit cor meum in ſalutári tuo : ℟. Cantábo Dómino qui bona tríbuit mihi. *Pſ.* 12. 6.

AD LAUDES.

Fit Duplex - majus.

Pſalmi de Feria.

Ant. 7. d. AUdíte me, qui longè eſtis à juſtítia : Propè feci juſtítiam meam. *Iſai.* 46. 12. 13.

Ant. 8. G. Quaſi dilúculum præparátus eſt egréſſus ejus , & véniet quaſi imber ſerótinus. *Oſee* 6. 8.

Ant. 3. a. Sanctificámini ; cras enim fáciet Dóminus inter vos mirabília. *Joſue* 3. 5.

Ant. 8. a. Véſpere ſciétis quòd Dóminus edúxerit vos de terra Ægypti : & manè vidébitis glóriam Dómini. *Exod.* 16. 6.

Ant. 4. *E.* Pópulus meus, adhuc paúlulùm modicúmque ; & auferétur onus de húmero tuo , & jugum de collo tuo. *Iſai.* 10. 25. 27.

Capitulum. *Zach.* 2. 12. 13.

POſſidébit Dóminus Judam partem ſuam in terra ſanctificáta ; & éliget adhuc Jeruſalem. Síleat omnis caro à fácie Dómini ; quia conſurréxit de habitáculo ſancto ſuo.

Hymnus, Vox clara, 173.

℣. Audítam fac mihi manè miſericórdiam tuam : ℟. Quia in te ſperávi. *Pſ.* 142. 8.

Ad Benedíctus, *Ant.* 8. G.* Chriſti generátio ſic erat : Cùm eſſet deſponſáta mater Jeſu María Joſeph , invénta eſt in útero habens de Spíritu-ſancto. *Matt.* 1. 18.

Oratio. Orémus.

DEus , qui nos redemptiónis noſtræ annuâ expectatióne lætíficas ; præſta, ut Unigénitum tuum , quem redemptórem læti ſuſci-

mus, veniéntem quoque júdicem ſecúri videámus, Dóminũ noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs-ſancti Deus, per ómnia ſécula ſeculórum. ℟. Amen.

AD HORAS.

Fit etiam Duplex-Majus. Pſalmi de Feria.

AD PRIMAM.

Ant. Audíte me.

CANON.

Ex Concíliis * Bituricénſi & ** Narbonénſi.

Ann. *1584. *c.* 4. & **1609. *c.* 39.

SErvétur Vigília Nativitátis Dómini ad imitándum pietátem paſtórum, qui Chriſto Dómino eâ nocte adoratiónis munus impendérũt... Non fiant in Eccléſiis áliqua indecéntia, uti repræſentátio Prophetárum aut Paſtórum in nocte Natális Dómini, & cantus prædictiónum ſibyllarum. Satìs enim eſt firmátum quod credéndum; nec tálibus índigent imperíti.

AD TERTIAM.

Ant. Quaſi dilúculum.

CAPITULUM. *Iſai.* 40. 10.

ECce Deus veſter: ecce Dóminus Deus in fortitúdine véniet, & bráchium ejus dominábitur.

℟. *br.* Dícite puſillánimis: * Confortámini, ℟. Dícite. ℣. Et nolíte timére: ecce Deus veſter. * Confortámini. Glória. ℟. Dícite. *Iſai.* 35. 4.

℣. Deus ipſe véniet, ℟. Et ſalvábit vos. *Iſai.* 35. 4.

AD SEXTAM.

Ant. Sanctificámini.

CAPITULUM. *Iſai.* 51. 4. 5.

TRibus mea, me audíte; quia lex à me éxiet, & judícium meum in lucem populórum requiéſcet. Propè eſt Juſtus meus, egréſſus eſt Salvátor meus.

℟. *br.* Juſtítia mea * Non elongábitur, ℟. Juſtítia. ℣. Et ſalus mea non morábitur. * Non elongábitur. Glória. ℟. Juſtítia. *Iſai.* 46. 13.

℣. Dabo in Sion ſalútem, ℟. Et in Iſraël glóriam meam. *Iſai.* 46. 13.

AD NONAM.

Ant. Pópulus meus.

CAPITULUM. *Nahum.* 1. 12. 13.

HÆc dicit Dóminus: Afflíxi te, & non afflígam te ultrà; & nunc cónteram virgam ejus de dorſo tuo, & víncula tua diſrúmpam.

℟. *br.* Lætáre, fília Sion; * Quia ecce ego vénio. ℟. Lætáre. ℣. Et habitábo in médio tuî. * Quia. Glória. ℟. Lætáre. *Zach.* 2. 10.

℣. Etiam vénio citò: ℟. Amen. Veni, Dómine Jeſu. *Apoc.* 22. 20.

DIE XXV DECEMBRIS.

IN NATIVITATE DOMINI.

ANNUALE-MAJUS.

IN I. VESPERIS.
Pſalmi de Feria.

Ant. 7. a. STate, & vidéte magnália Dómini, quæ factúrus eſt hódie; Ægyptios nequáquam ultrà vidébitis uſque in ſempitérnum. *Exod.* 14. 13.

Ant. 3. E. Vidébunt & in celeritáte ſalútem veſtram à Deo, quæ ſupervéniet vobis cum honóre magno, & ſplendóre ætérno. *Baruch* 4. 24.

Ant. 4. E. Animæquióres eſtóte: Dóminus erípiet vos de manu inimicórum. *Baruch* 4. 21.

Ant. 2. D. Statim véniet Dominátor quem vos quæritis; & Angelus teſtaménti, quem vos vultis. Ecce venit. *Malac.* 3. 1.

Ant. 5. a. Adhuc unum módicum eſt; & véniet Deſiderátus cunctis géntibus. *Agg.* 2. 7. 8.

CAPITULUM. *Iſai.* 56. 1.

HÆc dicit Dóminus: Cuſtodíte judícium, & fácite juſtítiam: quia juxtà eſt ſalus mea ut véniat, & juſtítia mea ut reveléur.

℟. Confidénter ſtate, & vidébitis auxílium Dómini ſuper vos, ô Juda & Jerúſalem; nolíte timére: * Cras † Dóminus erit vobíſcum. 2. *Par.* 20. 17. ℣. Virgo páriet fílium, & vocábunt nomen ejus Emmánuël, quod eſt interpretátum: Nobíſcum Deus. *Matt.* 1. 23. * Cras. Glória Patri. † Dóminus.

HYMNUS. *Beſnault.*

MUNDO tenébris óbſito
En verus affúlget dies:
Vanæ figúræ déſinant,
Adeſt propínqua Véritas.

CESSENT geméntûm lácrymæ,
Ceſſent patrum ſuſpíria:
Conſors Tonántis Fílius
Fit pacis obſes mútuæ.

INOPS & exul péllitur,
Qui jura terris dívidit:
Fit Conditóris síderum
Præſépe vile, régia.

INFANS, creátor ómnium,
Autor ſalútis, náſcere;

Veni, ſupréme Póntifex,
Mundi futúrus víctima.
MUNDO Redémptor qui venis,
Fili, tibi laus máxima,
Cum Patre; nec tibi minor
Laus, utriúſque Spíritus.
Amen.

℣. Prope timéntes Dóminum ſalutáre ipsíus; ℟. Ut inhábitet glória in terra noſtra. *Pſ.* 84. 10.

Ad Magníficat, *Ant.* 4. d. Béthleem Ephráta, párvulus es in míllibus Juda; ex te mihi egrediétur qui ſit dominátor in Iſraël, & egréſſus ejus ab inítio, à diébus æternitátis. *Mich.* 5. 2.

ORATIO. Orémus.

PRæſta, miſéricors Deus, ut ad ſuſcipiéndum Fílii tui ſinguláre Nativitátis myſtérium, & mentes credéntium præparéntur, & non credéntium corda ſubdántur; Per eúmdem Dóminum.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 2. *D.* Nox iſta eſt obſervábilis Dómini, quando edúxit eos de terra Ægypti. *Exod.* 12. 42.

Hymnus, Virgo Dei génitrix, *ſuprà*, 159.

Ad Nunc dimíttis, *Ant.* 8. a. Cánticum erit vobis ſicut nox ſanctificátæ ſolemnitátis. *Iſai.* 30. 29.

Oratio, Præſta, miſéricors, *ſuprà*, & *Oratio*, Véritas, *de Pſalterio. Quæ duæ Orationes dicuntur ſub unica concluſione, id eſt, ſub uno* Per Dóminum. *Et ſic in omnibus Feſtis Annualibus, niſi aliter notetur.*

AD OFFICIUM NOCT.

INVIT. Verbum caro factum eſt: * Veníte, adorémus. *Joan.* 1. 14.

Pſ. 94. Veníte. 2.

HYMNUS. *Muret.*

O Nox vel médio ſplendídior die,
Cujus per ténebras, Vírginis è ſinu
Terris exóriens Sol novus émicat,
Complens ómnia lúmine.

ALTO de ſólio qui regit ómnia,
Humanúmque Deo concíliat genus,
Is nunc ſub túgurî vilis opérculo
Naſcens, paupériem docet.

PASTORES óvium, dum grégibus ſuis
Inténti vígiles excúbias agunt,
Primi ſuſcípiunt quæ nova Cœlites
Terris gaúdia núntiant.

QUI lucis Pater eſt, glória ſit Patri;
Cujus Virgo parens, glória Fílio;
Quo fecúnda, tibi, nexus amábilis,
Sit par glória, Spíritus.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 8. a. Dóminus.

PSALMUS 2.

QUare fremuérunt gentes, * & pópuli meditáti ſunt inánia?

Aſtitérunt reges terræ, & príncipes convenérunt in unum * advérſùs Dóminũ, & advérſùs Chríſtũ ejus.

Dirumpámus víncula eórum, * & projiciámus à nobis jugum ipſórum.

Qui hábitat in cœlis irridébit eos; * & Dóminus ſubſannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira ſua, * & in furóre ſuo conturbábit eos.

Ego autem conſtitútus ſum rex ab eo ſuper Sion montem ſanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póſtula à me, & dabo tibi gentes hereditátem tuam, * & poſſeſſiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * & tanquam vas fíguli confrínges eos.

Et nunc, reges, intellígite; * erudímini, qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre, * & exultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite diſciplínam, * nequándo iraſcátur Dóminus, & pereátis de via juſta.

Çùm exárſerit in brevi ira ejus, * beáti omnes qui confídunt in eo.

Ant. Dóminus dixit ad me: Fílius meus es tu, ego hódie génui te. *v.* 7.

Ant. 5. a. Ipſe.

PSALMUS 18.

CŒli enárrant glóriam Dei, * & ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * & nox nocti índicat ſciéntiam.

Non ſunt loquélæ, neque ſermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit ſonus eórum, * & in fines orbis terræ verba eórum.

In ſole póſuit tabernáculum ſuum; * & ipſe tanquam ſponſus procédens de thálamo ſuo:

Exultávit ut gigas ad curréndam viam; * à ſummo cœlo egréſſio ejus,

Et occúrſus ejus uſque ad ſummum ejus; * nec eſt qui ſe abſcóndat à calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta, convértens ánimas: * teſtimónium Dómini fidéle, ſapiéntiam præſtans párvulis.

Juſtítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda; * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini ſánctus, pérmanens in ſéculum ſéculi: * judícia Dómini vera, juſtificáta in ſemetípſa.

Deſiderabília ſuper aurum

& lápidem pretióſum multùm; * & dulcióra ſuper mel & favum.

Etenim ſervus tuus cuſtódit ea; * in cuſtodiéndis illis retribútio multa.

Delícta quis intélligit? * ab occúltis meis munda me, & ab aliénis parce ſervo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero,* & emundábor à delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei; * & meditátio cordis mei in conſpéctu tuo ſemper.

Dómine, adjútor meus, * & redémptor meus.

Ant. Ipſe tanquam ſponſus procédens de thálamo ſuo. *v.* 6.

Ant. 1. D. Specióſus.

PSALMUS 44.

ERuctávit cor meum verbum bonum: * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea cálamus ſcribæ * velóciter ſcribéntis.

Speciósus formâ præ filiis hóminum, diffúſa eſt grátia in lábiis tuis: * proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo ſuper femur tuum, * Potentíſſime,

Spécie tuâ, & pulcritúdine tuâ * inténde, próſperè procéde.

Et regna propter veritátem, & manſuetúdinem, & juſtítiam; * & dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, * pópuli ſub te cadent, in corda inimicórum Regis.

Sedes tua, Deus, in ſéculũ ſéculi: * virga directiónis, virga regni tui.

Dilexíſti juſtítiam, & odíſti iniquitátem: * proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ præ conſórtibus tuis.

Myrrha, & gutta, & cáſia à veſtiméntis tuis, à dómibus ebúrneis: * ex quibus delectavérunt te filiæ regum in honóre tuo.

Aſtitit regína à dextris tuis in veſtítu deauráto, * circúmdata varietáte.

Audi, filia, & vide, & inclína aurem tuam; * & oblivíſcere pópulum tuũ, & domum patris tui:

Et concupíſcet Rex decórem tuum; * quóniam ipſe eſt Dóminus Deus tuus, & adorábunt eum.

Et filiæ Tyri in munéribus: * vultũ tuum deprecabúntur omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus filiæ regis ab intus; * in fimbriis aúreis circumamícta varietátibus.

Adducéntur Regi vírgines poſt eam, * próximæ ejus afferéntur tibi;

Afferéntur in lætítia & exultatióne, * adducéntur in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati ſunt tibi filii: * conſtítues eos príncipes ſuper omnem terram.

Mémores erunt nóminis

cui * in omni generatióne & generatiónem.

Proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum, * & in ſéculum ſéculi.

Ant. Speciósus formâ præ filiis hóminum, diffúſa eſt grátia in lábiis tuis. *v.* 3.

℣. Recordátus eſt miſericórdiæ ſuæ, ℟. Et veritátis ſuæ dómui Iſraël. *Pſ.* 97. 3.

Pater noſter.

Tres ſequentes Lectiones leguntur ſine titulo.

Lectio j. *Iſai.* 9. 1. *ad* 6.

PRimo témpore alleviáta eſt terra Zabúlon, & terra Néphtali: & noviſſimo aggraváta eſt via maris trans Jordánem Galilææ géntium. Pópulus, qui ambulábat in ténebris, vidit lucem magnam: habitántibus in regióne umbræ mortis, lux orta eſt eis. Multiplicáſti gentem, non magnificáſti lætítiam. Lætabúntur coram te, ſicut qui lætántur in meſſe; ſicut exúltant victóres captâ prædâ, quando dívidunt ſpólia. Jugum enim óneris ejus, & virgam húmeri ejus, & ſceptrum exactóris ejus ſuperáſti, ſicut in die Mádian. Quia omnis violénta prædátio cum tumúltu, & veſtiméntum miſtúm ſánguine erit in combuſtiónem, & cibus ignis. Párvulus enim natus eſt nobis, & filius datus eſt nobis, & factus eſt principátus ſuper húmerum ejus: & vocábitur nomen ejus, Admirábilis, Conſiliárius, Deus, Fortis, Pater futúri ſéculi, Princeps pacis. Hæc dicit.

℟. Prophetíſſa péperit fílium; & dixit Dóminus: * Voca nomen ejus, Accélera ſpólia detráhere: Feſtína prædári. *Iſai.* 8. 3. ℣. Univérſa arma fortis armáti aúferet, & ſpólia ejus diſtríbuet. *Luc.* 11. 22. * Voca nomen.

Lectio ij. *c.* 40. 1. *ad* 8.

COnſolámini, conſolámini, pópule meus, dicit Deus veſter. Loquímini ad cor Jerúſalem, & advocáte eam: quóniam compléta eſt malítia ejus, dimíſſa eſt iníquitas illíus: ſuſcépit de manu Dómini duplícia pro ómnibus peccátis ſuis. Vox clamántis in deſérto: Paráte viam Dómini, rectas fácite in ſolitúdine ſémitas Dei noſtri. Omnis vallis exaltábitur, & omnis mons & collis humiliábitur, & erunt prava in diré&ta, & áſpera in vias planas. Et revelábitur glória Dómini, & vidébit omnis caro páriter quòd os Dómini locútum eſt. Vox dicéntis: Clama. Et dixi: Quid clamábo? Omnis caro fœnum, & omnis glória ejus quaſi flos agri. Exſiccátum eſt fœnum, & cécidit flos, quia ſpíritus Dómini ſufflávit in eo. Verè fœnum eſt pópulus: exſiccátum eſt fœnum, & céci-

dit flos: Verbum autem Dómini noſtri manet in æternū.

℟. Ecce vir, Oriens nomen ejus: ipſe éxtruet templum Dómino; * Ipſe portábit glóriam, & ſedébit, & dominábitur ſuper ſólio ſuo. *Zach.* 6. 12. 13. ℣. Regnábit in domo Jacob in ætérnum, & regni ejus non erit finis. *Luc.* 1. 32. 33. * Ipſe.

Lectio iij. *c.* 52. 1. *ad* 6.

CONſúrge, conſúrge; indúere fortitúdine tuâ, Sion, indúere veſtiméntis glóriæ tuæ, Jerúſalem cívitas Sancti: quia non adjíciet ultrà ut pertránſeat per te incircumcíſus, & immúndus. Excútere de púlvere, conſúrge; ſede, Jerúſalem: ſolve víncula colli tui, captíva fília Sion. Quia hæc dicit Dóminus: Gratis venúmdati eſtis, & ſine argénto redimémini. Quia hæc dicit Dóminus Deus: In Ægyptum deſcéndit pópulus meus in princípio, ut colónus eſſet ibi: & Aſſur abſque ulla cauſa calumniátus eſt eum. Et numquid mihi eſt hic, dicit Dóminus, quóniam ablátus eſt pópulus meus gratis? Dominatóres ejus iníquè agunt, dicit Dóminus, & júgiter totâ die nomen meum blaſphemátur. Propter hoc ſciet pópulus meus nomen meum in die illa: quia ego ipſe qui loquébar, ecce adſum.

℟. Cantáte Dómino quóniam magnífice fecit; annuntiáte hoc in univérſa terra: * Exúlta, & †Lauda, habitátio Sion: quia magnus in médio tui Sanctus Iſraël. *Iſai.* 12. 5. 7. ℣. Hoſánna Fílio David: benedíctus qui venit in nómine Dómini. *Matt.* 21. 9. *Exúlta. Glória. † Lauda.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 8. G. Suſcépimus, Deus.

PSALMUS 47.

MAgnus Dóminus, & laudábilis nimis * in civitáte Dei noſtri, in monte ſancto ejus.

Fundátur exultatióne univérſæ terræ mons Sion, látera Aquilónis, * cívitas Regis magni.

Deus in dómibus ejus cognoſcétur, * cùm ſuſcípiet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregáti ſunt, * convenérunt in unum.

Ipſi vidéntes ſic admiráti ſunt, * conturbáti ſunt, commóti ſunt.

Tremor apprehéndit eos; * ibi dolóres ut parturiéntis.

In ſpíritu veheménti * cónteres naves Tharſis.

Sicut audívimus, ſic vídimus in civitáte Dómini virtútum, in civitáte Dei noſtri: * Deus fundávit eam in ætérnum.

Suſcépimus, Deus, miſericórdiam tuam * in médio templi tui.

Secúndùm nomen tuum, Deus, ſic & laus tua in fines terræ: * juſtítiâ plena eſt déxtera tua.

Lætétur mons Sion, & exúltent fíliæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine.

Circúmdate Sion, & compleƈtímini eam; * narráte in túrribus ejus.

Pónite corda veſtra in virtúte ejus, & diſtribúite domos ejus, * ut enarrétis in progénie áltera.

Quóniam hic eſt Deus, Deus noſter in ætérnum, & in ſéculum ſéculi: * ipſe reget nos in ſécula.

Ant. Suſcépimus, Deus, miſericórdiam tuam in médio templi tui. *v.* 10.

Ant. 3. *a.* Oriétur.

PSALMUS 71.

DEus, judíciū tuum regi da, * & juſtítiam tuam fílio regis.

Judicáre pópulum tuum in juſtítia, * & paúperes tuos in judício.

Suſcípiant montes pacem pópulo, * & colles juſtítiam.

Judicábit paúperes pópuli, & ſalvos fáciet fílios paúperum, * & humiliábit calumniatórem.

Et permanébit cum ſole, & ante lunam, * in generatióne & generatiónem.

Deſcéndet ſicut plúvia in vellus, * & ſicut ſtillicídia ſtillántia ſuper terram.

Oriétur in diébus ejus juſtítia, & abundántia pacis, * donec auferátur luna.

Et dominábitur à mari uſque ad mare, * & à flúmine uſque ad términos orbis terrárum.

Coram illo prócident Æthíopes, * & inimíci ejus terram lingent.

Reges Tharſis, & ínſulæ múnera ófferent; * reges Arabum, & Saba dona addúcent.

Et adorábunt eum omnes reges terræ; * omnes gentes ſérvient ei:

Quia liberábit paúperem à poténte, * & paúperem cui non erat adjútor.

Parcet paúperi & ínopi, * & ánimas paúperum ſalvas fáciet.

Ex uſúris & iniquitáte rédimet ánimas eórum; * & honorábile nomen eórum coram illo.

Et vivet, & dábitur ei de auro Arábiæ, & adorábunt de ipſo ſemper; * totâ die benedícent ei.

Et erit firmaméntum in terra in ſummis móntium, ſuperextollétur ſuper Líbanum fruƈtus ejus, * & florébunt de civitáte ſicut fœnum terræ.

Sit nomen ejus benedíƈtum in ſécula, * ante ſolem pérmanet nomen ejus.

Et benedicéntur in ipſo omnes tribus terræ; * omnes gentes magnificábunt eum.

Benedíƈtus Dóminus Deus Iſraël, * qui facit mirabília ſolus.

Et benedíctum nomen majeſtátis ejus in ætérnum ; & replébitur majeſtáte ejus omnis terra. * Fiat, fiat.

Ant. Oriétur in diébus ejus abundántia pacis, & dominábitur. *v.* 7. 8.

Ant. 8. a. Véritas.

Psalmus 84.

BEnedixíſti, Dómine, terram tuam, * avertíſti captivitátem Jacob.

Remiſíſti iniquitátem plebis tuæ, * operuíſti ómnia peccáta eórum.

Mitigáſti omnem iram tuam ; * avertíſti ab ira indignatiónis tuæ.

Convérte nos, Deus ſalutáris noſter, * & avérte iram tuam à nobis.

Numquid in ætérnum iraſcéris nobis ? * aut exténdes iram tuam à generatióne in generatiónem ?

Deus, tu convérſus vivificábis nos, * & plebs tua lætábitur in te.

Oſténde nobis, Dómine, miſericórdiam tuam, * & ſalutáre tuum da nobis.

Aúdiam quid loquátur in me Dóminus Deus, * quóniam loquétur pacem in plebem ſuam,

Et ſuper ſanctos ſuos, * & in eos qui convertúntur ad cor.

Verúmtamen prope timéntes eum ſalutáre ipſius, * ut inhábitet glória in terra noſtra.

Miſericórdia & véritas obviavérunt ſibi, * juſtítia & pax oſculátæ ſunt.

Véritas de terra orta eſt, * & juſtítia de cœlo proſpéxit.

Etenim Dóminus dabit benignitátem, * & terra noſtra dabit fructum ſuum.

Juſtítia ante eum ambulábit, * & ponet in via greſſus ſuos.

Ant. Véritas de terra orta eſt, & juſtítia de cœlo proſpéxit. *v.* 12.

℣. Miſericórdia & véritas obviavérunt ſibi, ℟. Juſtítia & pax oſculátæ ſunt. *Pſ.* 84. 11.

Pater noſter.

Sermo ſancti Leónis Papæ.

Serm. 1. *de Nativit. Domini.*

Lectio iv.

SAlvátor noſter, dilectíſſimi, hódie natus eſt : gaudeámus. Neque enim fas eſt locum eſſe triſtítiæ, ubi natális eſt vitæ, quæ conſúmpto mortalitátis timóre, nobis íngerit de promíſſa æternitáte lætítiam. Nemo ab hujus alacritátis participatióne ſecérnitur. Una cunctis lætítiæ commúnis eſt rátio ; quia Dóminus noſter peccáti mortíſque deſtrúctor, ſicut nullum à reátu líberum réperit, ita liberándis ómnibus venit. Exúltet ſanctus, quia propínquat ad palmam. Gaúdeat peccátor, quia invitátur ad véniam. Animétur gentílis, quia vocátur ad vitam. Dei namque Fílius

ſecúndùm

ſecúndùm plenitúdinem témporis, quam divíni consílii inſcrutábilis altitúdo diſpóſuit, reconciliándam autóri ſuo natúram géneris aſſúmpſit humáni; ut invéntor mortis diábolus per ipſam, quam víceraṭ, vinceréṭur. Tu autem.

℞. Chriſtus, cùm in forma Dei eſſet, * Semetípſum exinanívit, formam ſervi accípiens, in ſimilitúdinem hóminum factus. *Philipp.* 2. 6. 7. ℣. Ergóne putándum eſt quòd verè Deus hábitet ſuper terram? 3.*Reg.* 8. 27.* Semetípſum.

Lectio v.

IN quo conflíctu pro nobis ínito, magno & mirábili æquitátis jure certátum eſt, dum omnípotens Dóminus cum ſæviſſimo hoſte non in ſua majeſtáte, ſed in noſtra congréditur humilitáte: objíciens ei eámdem formam, eamdémque natúram, mortalitátis quidem noſtræ partícipem, ſed peccáti totíus expértem. Aliénum quippe ab hac nativitáte eſt quod de ómnibus légitur: [Nemo mundus à ſorde, nec infans, cujus eſt uníus diéi vita ſuper terram.] Nihil ergo in iſtam ſinguIárem nativitátem de carnis concupiſcéntia tranſívit, nihil de peccáti lege manávit. Virgo régia Davídicæ ſtirpis elígitur, quæ ſacro gravidánda fœtu, divínam humanámque prolem priùs concíperet mente quàm córpore. Et ne ſupérni ignára conſílii, ad inuſitátos pavéret affátus, quod in ea operándum erat à Spíritu-ſancto, collóquio diſcit Angélico. Nec damnum credit pudóris, Dei génitrix mox futúra.

℞. In mundo erat, & mundus per ipſum factus eſt, & mundus eum non cognóvit. * In própria venit, & ſui eum non recepérunt. *Joan.* 1. 10. 11. ℣. Dóminus locútus eſt: Cognóvit bos poſſeſſórem ſuum; Iſraël autem me non cognóvit. *Iſai.* 1. 2. 3. *In própria.

Lectio vj. *Poſt pauca.*

AGámus ergo, dilectíſſimi, grátias Deo Patri, per Fílium ejus, in Spíritu-ſancto, qui propter multam caritátem ſuam, quâ diléxit nos, miſértus eſt noſtrî: & cùm eſſémus mórtui peccátis, convivificávit nos Chriſto, ut eſſémus in ipſo nova creatúra, novúmque figméntum. Deponámus ergo véterem hóminem cum áctibus ſuis; & adépti participatiónem generatiónis Chriſti, carnis renuntiémus opéribus. Agnóſce, ô Chriſtiáne, dignitátem tuam: & divínæ conſors factus natúræ, noli in véterem vilitátem degéneri converſatióne redíre. Meménto, cujus cápitis & cujus córporis ſis membrum. Reminíſcere quòd érutus de poteſtáte

tenebrárum, tranſlátus es in Dei lumen & regnum.

℟. Per víſcera miſericórdiæ Dei noſtri * Viſitávit nos, óriens ex alto: illumináre his, qui in ténebris, & in umbra mortis ſedent. *Luc.* 1. 78. 79. ℣. Habitántibus in regióne umbræ mortis, lux orta eſt eis. *Iſai.* 9. 2. * Viſitávit nos. Glória. * Viſitávit nos.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 8. G. Annuntiáte.

PSALMUS 95.

CAntáte Dómino cánticum novum, * cantáte Dómino, omnis terra.

Cantáte Dómino, & benedícite nómini ejus, * annuntiáte de die in diem ſalutáre ejus.

Annuntiáte inter gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus:

Quóniam magnus Dóminus, & laudábilis nimis; * terríbilis eſt ſuper omnes deos:

Quóniam omnes dii géntium, dæmónia; * Dóminus autem cœlos fecit.

Conféſſio & pulcritúdo in conſpéctu ejus; * ſanctimónia & magnificéntia in ſanctificatióne ejus.

Afférte Dómino, pátriæ géntium, afférte Dómino glóriam & honórem; * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóſtias, & introíte in átria ejus; * adoráte Dóminum in átrio ſancto ejus.

Commoveátur à fácie ejus univérſa terra: * dícite in géntibus, quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur; * judicábit pópulus in æquitáte.

Lætántur cœli, & exúltet terra; commoveátur mare, & plenitúdo ejus; * gaudébunt campi, & ómnia quæ in eis ſunt.

Tunc exultábunt ómnia ligna ſilvárum à fácie Dómini, quia venit; * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * & pópulos in veritáte ſua.

Ant. Annuntiáte de die in diem ſalutáre ejus. *v.* 2.

Ant. 6. F. Notum fecit.

PSALMUS 97.

CAntáte Dómino cánticum novum, * quia mirabília fecit.

Salvávit ſibi déxtera ejus, * & bráchium ſanctum ejus.

Notum fecit Dóminus ſalutáre ſuum, * in conſpéctu géntium revelávit justítiam ſuam.

Recordátus eſt miſericórdiæ ſuæ, * & veritátis ſuæ dómui Iſraël.

Vidérunt omnes términi terræ * ſalutáre Dei noſtri.

Jubiláte Deo, omnis terra; * cantáte, & exultáte, & pſállite.

Pſállite Dómino in cíthara, in cíthara & voce pſal-

mi ; * in tubis ductílibus, & voce tubæ córneæ.

Jubiláte in conſpéctu Regis Dómini ; * moveátur mare, & plenitúdo ejus ; orbis terrárum, & qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, ſimul montes exultábunt à conſpéctu Dómini ; * quóniam venit judicáre terram:

Judicábit orbem terrárum in juſtítia, * & pópulos in æquitáte.

Ant. Notum fecit Dóminus ſalutáre ſuum. *v.* 2.

Ant. 7. a. Exaltáte.

PSALMUS 98.

DOminus regnávit, iráſcántur pópuli ; * qui ſedet ſuper Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus, * & excélſus ſuper omnes pópulos.

Confiteántur nómini tuo magno, quóniam terríbile & ſanctum eſt : * & honor Regis judícium díligit.

Tu paráſti directiónes, * judícium & juſtítiam in Jacob tu feciſti.

Exaltáte Dóminum Deum noſtrum ; * & adoráte ſcabéllum pedum ejus, quóniam ſanctum eſt.

Móyſes & Aáron in ſacerdótibus ejus, * & Sámuël inter eos qui ínvocant nomen ejus.

Invocábant Dóminum, & ipſe exaudiébat eos ; * in colúmna nubis loquebátur ad eos.

Cuſtodiébant teſtimónia ejus, * & præcéptum quod dedit illis.

Dómine Deus noſter, tu exaudiébas eos ; * Deus tu propítius fuiſti eis, & ulciſcens in omnes adinventiónes eórum.

Exaltáte Dóminum Deum noſtrum, & adoráte in monte ſancto ejus ; * quóniam ſanctus Dóminus Deus noſter.

Ant. Exaltáte Dóminum Deum noſtrum ; & adoráte ſcabéllum pedum ejus, quóniam ſanctum eſt. *v.* 5.

℣. Deus rex noſter ante ſécula, operátus eſt ſalútem

℟. In médio terræ. *Pſ.* 73. 12.

Pater noſter.

Bened. Evangélium non ſit in ſermóne tantùm, ſed & in virtúte, & in Spíritu-ſancto, & in plenitúdine multa.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Lucam.

Lectio vij. *c.* 2. 1. *ad* 14.

IN diébus illis, Exiit edíctum à Cæſare Augúſto, ut deſcriberétur univérſus orbis. Et réliqua.

Homília ſancti Gregórii Papæ.

Homil. 8. *in Evang.*

QUia, largiénte Dómino, Miſſárum ſolémnia ter hódie celebratúri ſumus, loqui diu de Evangélica lectióne non póſſumus. Sed nos áliquid vel bréviter dícere, Redemptóris noſtri natívitas ipſa compéllit.

Quid eſt enim quòd, naſcitúro Dómino, mundus deſcríbitur, niſi hoc quod apértè monſtrátur, quia ille apparébat in carne, qui eléctos ſuos aſcríberet in æternitáte?

℟. Impléti ſunt dies ut páreret María; * Et pépetrit fílium ſuum primogénitum, & reclinávit in præſépio, quia non erat eis locus in diverſório. *Luc.* 2. 6. 7. ℣. Audíte, domus David: Ecce virgo páriet fílium. *Iſai.* 7. 13. 14. * Et péperit.

Bened. Permaneámus in fide fundáti, & immóbiles à ſpe Evangélii.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Lucam.

Lectio viij. *c.* 2. 15. *ad* 20.

In illo témpore; Paſtóres loquebántur ad ínvicem: Tranſeámus uſque Béthlehem, & videámus hoc verbum quod factum eſt, quod Dóminus oſténdit nobis. Et réliqua.

Homília ſancti Ambróſii Epíſcopi.

Expoſ. Evang. ſec. Luc. lib. 2. §. 50.

Vidéte Eccléſiæ ſurgéntis exórdium: Chriſtus náſcitur, & paſtóres vigiláre cœpérunt, qui géntium greges, pécudum modo ante vivéntes, in caulam Dómini congregárent; ne quos ſpiritálium beſtiárum per offúſas nóctium ténebras pateréntur incúrſus. Et benè paſtóres vígilant, quos bonus paſtor infórmat. Grex ígitur, pópulus; nox, ſéculum; paſtóres, ſunt ſacerdótes.

℟. Natus eſt vobis hódie Chriſtus Dóminus in civitáte David; * Et hoc vobis ſignum: Inveniétis infántem pannis involútum, & póſitum in præſépio. *Luc.* 2. 11. 12. ℣. Nolíte metúere, quia Dóminus Deus veſter in médio veſtrî eſt, ut éruat vos. *Deut.* 20. 3. 4. * Et hoc vobis.

Bened. Non erubeſcámus Evangélium; virtus enim Dei eſt in ſalútem omni credénti.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Joánnem.

Lectio ix. *c.* 1. 1. *ad* 14.

In princípio erat Verbum, & Verbum erat apud Deum, & Deus erat Verbum. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Ep. ad Honor. 140. *aliàs* 120. *c.* 3. & 4.

Quem Fílium Deus míſerit, fieríque ex muliere volúerit, quantus ille Deus ſit, qui hanc humilitátem pro ſalúte fidélium ſuſcípere dignátus fuerit, ut agnóſcas, nunc atténde Evangélium: [In princípio erat Verbum, & Verbum erat apud Deum, & Deus erat Verbum.] Hic ergo Deus Verbum Dei, per quod facta ſunt ómnia, Fílius Dei eſt. Cùm eſſet Fílius

Dei, venit ut fieret filius hóminis, donarétque nobis qui erámus filii hóminum, filios Dei fieri. Deſcéndit ergo ille, ut nos aſcenderémus; ut, participátâ natúrâ filiórum hóminum, ad participándam étiam ſuam natúram adoptáret filios hóminum. Quapropter cùm dixíſſet: Dedit eis poteſtátem filios Dei fieri, modúmque adjunxíſſet, ne carnális intelligerétur natívitas, quòd ſcílicet eis præſtíterit, qui credunt in nómine ejus, & per grátiam renaſcúntur ſpiritálem, mox commendávit quaſi hujus viciſſitúdinis ſacraméntum. Tanquam enim miráti tantum bonum non auderémus optáre, ſtatim ſubjúnxit: [Et Verbum earo factum eſt, & habitávit in nobis;] tanquam díceret: O hómines, nolíte deſperáre vos fieri poſſe filios Dei; quia & ipſe Filius Dei, hoc eſt, Verbum Dei, caro factum eſt, & habitávit in nobis. Réddite vicem: efficímini ſpíritus, & habitáte in illo, qui cáro factus eſt, & habitávit in nobis. Neque enim jam deſperándum eſt participatióne Verbi fieri poſſe hómines filios Dei, quando Filius participatióne carnis factus eſt filius hóminis.

℟. Verbum caro factum eſt, & habítávit in nobis: * Et † Vídimus glóriam ejus, glóriam quaſi Unigéniti à Patre. *Joan.* 1. 14. ℣. In terris viſus eſt, & cum homínibus converſátus eſt. *Baruch* 3. 38. * Et vídimus. Glória. † Vídimus.

Poſt ℟. *dicitur, etiam extra Chorum, ſequens Evangelium.*

℣. Dóminus vobíſcum;

℟. Et cum ſpíritu tuo.

Initium ſancti Evangélii ſecúndùm Matthæum.

℟. Glória tibi, Dómine.

Liber generatiónis Jeſu Chriſti filii David, filii Abraham. Abraham génuit Iſaac. Iſaac autem génuit Jacob. Jacob autem génuit Judam, & fratres ejus. Judas autem génuit Phares, & Zaram de Thamar. Phares autem génuit Eſron. Eſron autem génuit Aram. Aram autem génuit Amínadab. Amínadab autem génuit Naáſſon. Naáſſon autem génuit Salmon. Salmon autem génuit Booz de Rahab. Booz autem génuit Obed ex Ruth. Obed autem génuit Jeſſe. Jeſſe autem génuit David regem. David autem rex génuit Salomónem ex ea quæ fuit Uríæ. Sálomon autem génuit Róboam. Róboam autem génuit Abíam. Abías autem génuit Aſa. Aſa autem génuit Jóſaphat. Jóſaphat autem génuit Joram. Joram autem génuit Ozíam. Ozías autem génuit Jóatham. Jóatham autem génuit Achaz. Achaz autem

génuit Ezechíam. Ezechías autem génuit Manáſſen. Manáſſes autem génuit Amon. Amon autem génuit Josíam. Josías autem génuit Jechoníam, & fratres ejus in tranſmigratióne Babylónis. Et poſt tranſmigratiónem Babylónis, Jechonías génuit Saláthiel. Saláthiel autem génuit Zoróbabel. Zoróbabel autem génuit Abíud. Abíud autem génuit Elíacim. Elíacim autem génuit Azor. Azor autem génuit Sadoc. Sadoc autem génuit Achim. Achim autem génuit Elíud. Elíud autem génuit Eléazar. Eléazar autem génuit Mathan. Mathan autem génuit Jacob. Jacob autem génuit Joſeph virum Maríæ, de qua natus eſt Jeſus, qui vocátur Chriſtus.

Poſtea dicitur Te Deum, *quo finito ſine* ℣. *Sacerdotali, celebratur Miſſa in galli cantu. Et Communionis Antiphonâ cantatâ, inchoantur Laudes abſolutè ab impoſitione Antiphonæ,* Paſtóres; *Sacerdote ad altare interim remanente.*

AD LAUDES.

Pſalmi de Dominica.

Ant. 1. a. PAſtóres erant vigilántes, & cuſtodiéntes vigílias noctis ſuper gregem ſuum. *Luc.* 2. 8.

Ant. 1. *D.* Ecce Angelus Dómini ſtetit juxta illos, & cláritas Dei circumfúlſit illos, & timuérunt timóre magno. *Luc.* 2. 9.

Ant. 7. *d.* Dixit illis Angelus: Nolíte timére; ecce enim evangelízo vobis gaúdium magnum, quia natus eſt vobis hódie Salvátor. *Luc.* 2. 10. 11.

Ant. 7. *d.* Facta eſt.

Loco Cantici, Benedícite, *dicitur ſequens.*

CANTICUM ISAIÆ.
c. 25. 1. *ad* 9.

Præcipitanti vincula & mortem, Deumque in ſalutem ſuorum mittenti Deo hymnus.

DOmine, Deus meus es tu; * exaltábo te, & confitébor nómini tuo;

Quóniam fecíſti mirabília, * cogitatiónes antíquas fidéles. Amen.

Quia poſuíſti civitátem in túmulum; * urbem fortem in ruínam, domum alienórum,

Ut non ſit cívitas, * & in ſempitérnũ non ædificétur.

Super hoc laudábit te pópulus fortis, * cívitas géntium robuſtárum timébit te;

Quia factus es fortitúdo paúperi, fortitúdo egéno in tribulatióne ſua, * ſpes à túrbine, umbráculum ab æſtu.

Spíritus enim robuſtórum, * quaſi turbo impéllens paríetem.

Sicut æſtus in ſiti, tumúltum alienórum humiliábis; * & quaſi calóre ſub nube torrénte, propáginem fórtium marcéſcere fácies.

Et fáciet Dóminus exercítuum ómnibus pópulis in monte hoc convívium pínguium, convívium vindémiæ, * pínguium medullatórum, vindémiæ defæcátæ.

Et præcipitábit in monte iſto fáciem vínculi colligáti ſuper omnes pópulos, * & telam quam ordítus eſt ſuper omnes natiónes.

Præcipitábit mortem in ſempitérnum; * & aúferet Dóminus Deus lácrymam ab omni fácie.

Et oppróbrium pópuli ſui aúferet de univérſa terra: * quia Dóminus locútus eſt.

Et dicet in die illa: Ecce Deus noſter iſte, * expectávimus eum, & ſalvábit nos:

Iſte Dóminus, ſuſtinúimus eum; * exultábimus, & lætábimur in ſalutári ejus.

Ant. Facta eſt cum Angelo multitúdo milítiæ cœléſtis laudántium Deum, & dicéntium: Glória in altíſſimis Deo, & in terra pax homínibus bonæ voluntátis. *Luc.* 2. 13. 14.

Ant. 7. a. Paſtóres loquebántur ad ínvicem: Transeámus uſque Béthlehem, & videámus hoc verbum quod factum eſt, quod Dóminus oſténdit nobis. *Luc.* 2. 15.

Finitâ iſtâ Ant. incipit Sacerdos ad altare ſequentem

Ad Benedíctus, *Ant.* 1. D.* Paſtóres venérunt feſtinántes; & invenérunt Maríam & Joſeph, & infántem póſitum in præſépio. Vidéntes autem cognovérunt de verbo quod dictum erat illis de púero. *Luc.* 2. 16. 17.

ORATIO. Orémus.

DA nobis, quæſumus, Dómine Deus noſter, ut qui Nativitátem Dómini noſtri Jeſu Chriſti myſtériis nos frequentáre gaudémus; dignis converſatiónibus ad ejus mereámur pertíngere conſórtium; Qui tecum vivit.

Hodie ſic dicuntur Laudes, etiam extra Chorum.

AD HORAS,

In fine Hymnorum dicitur Doxologia,

Qui natus es de Vírgine,
Jeſu, tibi ſit glória,
Cum Patre cumque Spíritu,
In ſempiterna ſécula.
Amen.

Quæ Doxologia dicitur in fine Hymnorum ejuſdem metri, etiam cùm ſit de Sancto, uſque ad Præſentationem Domini incluſivè, niſi aliter notetur.

Pſalmi de Dominica.

AD PRIMAM.

Ant. 6. F. Benedíctus qui venit in nómine Dómini: Deus Dóminus; & illúxit nobis. *Pſ.* 117. 26. 27.

In ℟. *br.* ℣. Qui natus es de María Vírgine.

Qui ℣. *dicitur quotidie uſque ad Præſentationem Domini incluſivè, niſi aliter notetur.*

Oratio. Orémus.

CONcéde, quæſumus, omnípotens Deus, ut nos Unigéniti tui nova per carnem Natívitas líberet, quos ſub peccáti jugo vetúſta ſérvitus tenet. *Et Oratio*, Dómine, Deus omnípotens, &c. *de Pſalterio ſub única concluſione.*

Quæ duæ Orationes dicuntur ad Primam per totam Octavam, etiam in Officio de Dominica, vel de Feſto, niſi aliter notetur.

Et ſic in omnibus Annualibus, & per eorum Octavas.

CANON.

Ex Concílio Toletáno.

An. 684. *cap.* 10.

SI quis Jeſu Chriſto Dei Fílio, ex útero Maríæ Vírginis nato, áliquid aut divinitátis immínuit, aut de ſuſcépta humanitáte ſubdúcit, excéptâ ſolâ lege peccáti, & non eum verum Deum, hominémque perféctum in una perſóna ſubſiſténtem ſinceríſſimè credit; anáthema ſit.

AD TERTIAM.

Ant. 1. *f.* Deus prior diléxit nos, & miſit Fílium ſuum propitiatiónem pro peccátis noſtris. 1. *Joan.* 4. 10.

Capitulum. *Hebr.* 1. 1. 2.

MUltifáriàm, multíſque modis olim Deus loquens pátribus in Prophétis; noviſſimè diébus iſtis locútus eſt nobis in Fílio, quem conſtítuit herédem univerſórum, per quem fecit & ſécula.

℞. *br.* Exultávit ut gigas ad curréndam viam, * Allelúia, allelúia. ℞. Exultávit. ℣. A ſummo cœlo egréſſio ejus. * Allelúia, allelúia. Glória. ℞. Exultávit. *Pſ.* 18. 6.

℣. Occúrſus ejus uſque ad ſummum ejus; ℞. Nec eſt qui ſe abſcóndat à calóre ejus. *Pſ.* 18. 7.

Oratio. Orémus.

COncéde, quæſumus, omnípotens Deus, ut nos Unigéniti tui nova per carnem Natívitas líberet, quos ſub peccáti jugo vetúſta ſérvitus tenet; Per eúmdem Dóminum.

AD SEXTAM.

Ant. 2. D. Fílius Dei venit, & dedit nobis ſenſum ut cognoſcámus verum Deum, & ſimus in vero Fílio ejus. 1. *Joan.* 5. 20.

Capitulum. *Tit.* 2. 11. 12.

APpáruit grátia Dei ſalvatóris noſtri ómnibus homínibus, erúdiens nos, ut abnegántes impietátem, & ſeculária deſidéria, ſóbriè, & juſtè, & piè vivámus in hoc ſéculo.

℞. *br.* Fílii Sion, lætámini in Dómino Deo veſtro; * Allelúia, allelúia. ℞. Fílii. ℣. Quia dedit vobis doctórem juſtítiæ. * Al-

lelúia, allelúia. Glória Patri. ℟. Filii. *Joel* 2. 23.

℣. Ille appáruit ut peccáta noſtra tólleret, ℟. Et peccátum in eo non eſt. 1. *Joan.* 3. 5.

Oratio, Concéde, *ſuprà ad Tertiam.*

AD NONAM.

Ant. 6. C. Adoráte Dóminum omnes Angeli ejus. *Pſ.* 96. 8.

CAPITULUM. *Hebr.* 1. 6.

CUm introdúcit Deus primogénitum in orbem terræ, dicit: Et adórent eum omnes Angeli Dei.

℟. *br.* Verè tu es Deus abſcónditus; * Allelúia, allelúia. ℟. Verè. ℣. Deus Iſraël ſalvátor. * Allelúia, allelúia. Glória. ℟. Verè *Iſai.* 45. 15.

℣. Te adorábunt, teque deprecabúntur: ℟. Tantùm in te eſt Deus. *Iſai.* 45. 14.

Oratio, Concéde, *ſuprà ad Tertiam.*

AD VESPERAS.

Ant. 1. D. TEcum princípium in die virtútis tuæ, in ſplendóribus ſanctórum: ex útero ante lucíferum génui te. *Pſ.* 109. 3.

Pſ. Dixit Dóminus, 27.

Ant. 5. *F.* Redemptiónem miſit pópulo ſuo, mandávit in ætérnum teſtaméntum ſuum. *Pſ.* 110. 9.

Pſ. Confitébor, 28.

Ant. 7. b. Exórtum eſt in ténebris lumen rectis, miséricors & miſerátor, & juſtus. *Pſ.* 111. 4.

Pſ. Beátus vir, 28.

Ant. 4. *irreg.* c. Apud Dóminum miſericórdia, & copióſa apud eum redémptio. *Pſ.* 129. 7.

Pſ. De profúndis, 87.

Ant. 8. G. De fructu ventris tui ponam ſuper ſedem tuam. *Pſ.* 131. 11.

Pſ. Meménto, 104.

CAPITULUM. 1. *Joan.* 4. 9.

IN hoc appáruit cáritas Dei in nobis, quóniam Fílium ſuum unigénitum miſit Deus in mundum, ut vivámus per eum.

℟. Párvulus natus eſt nobis, & Fílius datus eſt nobis; * Et vocábitur nomen ejus, Admirábilis, Conſiliárius, Deus, Fortis, Pater futúri ſéculi, Princeps pacis. *Iſai.* 9. 6. ℣. Hic erit magnus, & Fílius Altiſſimi vocábitur, & dabit illi Dóminus Deus ſedem David patris ejus. *Luc.* 1. 32. * Et vocábitur. Glória. * Et vocábitur.

HYMNUS.

O Quanta cœli gaúdia
núntiant!
Optáta nobis exóritur ſalus,
Jugo vetúſtæ ſervitútis
Exúimur, reparátur orbis.
QUOD ante mundi témpora, de Dei
Verbum patérno prodíerat ſinu,
De matris alvo prodit infans,

Tempóribus quaſi ſubderétur.
O quàm ſtupéndo náſcitur órdine!
Noſtro coáptat ſe géneri volens;
Sub carne noſtra, victa mors eſt:
Iſte Deum décuit triúmphus.

PANNIS amíctus vílibus, hóſpitâ
Algens ferárum vágiit in ſpecu;
Orbis ſalútem vagiéndo
Ecce Deus puer auſpicátur.

QUI nos creávit, glória ſit Patri;
Qui nos redémit, glória Fílio;
Qui pura donis corda replet,
Spirítui ſit honos perénnis.
Amen.

℣. Lætábimur in ſalutári tuo, ℟. Et in nómine Dei noſtri magnificábimur. *Pſ.* 19. 6.

Ad Magníficat, *Ant.* 1. *f.* * Ecce Deus noſter iſte, expectávimus eum, & ſalvábit nos; iſte Dóminus, ſuſtinúimus eum; exultábimus, & lætábimur in ſalutári ejus. *Iſai.* 25. 9.

Oratio, Concéde, *ſuprà ad Tertiam.*

Pro Commemoratione ſolemni S. Stephani dicitur integrè Ant. 2. D. * Mittam ad illos Prophétas & Apóſtolos, & ex illis occídent & perſequéntur; ut inquirátur ſanguis ómnium Prophetárum, qui effúſus eſt à conſtitutióne mundi à generatióne iſta. *Luc.* 11. 49. 50.

Deinde Canticum, Magníficat. *Et poſt* Sicut erat, *repetitâ Antiphonâ*, Mittam, *ſine neumate &* ℣. *dicitur*, Dóminus vobíſcum.

ORATIO. Orémus.

GRátias tibi ágimus, Dómine, de multiplicátis circa nos miſeratiónibus tuis; qui & Fílii tui Nativitáte nos ſalvas, & beáti Mártyris tui Stéphani deprecatióne ſuſténtas; Per eúmdem Dóminum.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 1. a. Egréſſus es, Dómine, in ſalútem pópuli tui, in ſalútem cum Chriſto tuo. *Habac.* 3. 13.

Hymnus, Virgo Dei génitrix, *ſuprà*, 159.

Ad Nunc dimíttis, *Ant.* 5. a. Vidérunt óculi mei ſalutáre tuum. *Luc.* 2. 30.

Oratio, Concéde, *ſuprà*, *& Oratio*, Véritas, *ſub una concluſione.*

Et ſic per Octavam, etiam in Officio de Dominica, vel de Feſto, niſi aliter notetur.

¶ *Si Feſtum Nativitatis, S. Stephani, S. Joannis, vel SS. Innocentium, incidat in Dominicam, Officium Dominicæ intrà Octavam fiet die* 30. *Decembris, ut habetur infrà, eodem die* 30.

DIE XXVI. DECEMBRIS.

IN FESTO SANCTI STEPHANI PROTOMARTYRIS.

ANNUALE-MAJUS.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Jeſum, quem vidit Stéphanus ſtantem à dextris Dei, * Veníte, adorémus. *Act.* 7. 55.

Pſ. 94. Veníte. 2.

Hymnus. *Santol. Vict.*

O Qui tuo, dux Mártyrum,
Præfers corónam nómine,
Non de cadúcis flóribus
Tibi corónam néctimus.

Tuo cruénta ſánguine
Quàm ſaxa fulgent púlcriùs
Aptátá ſacro vértici!
Non ſic micárent ſídera.

Quot facta fronti vúlnera,
Tot tela lucis émicant;
Et Angelo mónſtrat parem,
Quod prodit è vultu, jubar.

Tu prima Chriſto víctimæ
Vitam repéndis víctima;
Primúſque teſtis, æmulo
Deum fatéris fúnere.

Tu primus oſténſam tibi
Maris rubri ſulcas viam;
Quot te ſequéntur Mártyrũ,
Quibus præis, exércitus!

Qui natus es de Vírgine,
Jeſu, tibi ſit glória,
Cum Patre cumque Spíritu,
In ſempitérna ſǽcula.
Amen.

Pſalmi de Dominica.

In I. Nocturno.

Ant. 1. D. Convocántes Duódecim multitúdinem diſcipulórum dixérunt: Non eſt æquum nos derelínquere verbum Dei, & miniſtráre menſis. *Act.* 6. 2.

Ant. 2. D. Conſideráte viros ex vobis boni teſtimónii ſeptem, plenos Spíritu-ſancto & ſapiéntiâ, quos conſtituámus ſuper hoc opus. *Act.* 6. 3.

Ant. 5. *F.* Plácuit ſermo coram omni multitúdine. Et elegérunt Stéphanum. *Act.* 6. 5.

℣. Diáconi probéntur primùm; ℟. Et ſic miniſtrent. 1. *Tim.* 3. 10.

De Actibus Apoſtolórum.

Lectio j. *c.* 6. 1. *ad* 6.

IN diébus illis, creſcénte número diſcipulórum factum eſt murmur Græcórum advérſùs Hebræos,

eò quòd deſpiceréntur in miniſtério quotidiáno víduæ eórum. Convocántes autem Duódecim multitúdinem diſcipulórũ, dixérunt: Non eſt æquum nos derelínquere verbum Dei, & miniſtráre menſis. Conſideráte ergo, fratres, viros ex vobis boni teſtimónii ſeptem, plenos Spíritu-ſancto & ſapiéntiâ, quos conſtituámus ſuper hoc opus. Nos verò oratióni, & miniſtério verbi inſtántes érimus. Et plácuit ſermo coram omni multitúdine. Et elegérunt Stéphanum virum plenum fide & Spíritu-ſancto, & Philíppum, & Próchorum, & Nicánorem, & Timónem, & Pármenam, & Nicoláum ádvenam Antiochénum. Hos ſtatuérunt ante conſpéctum Apoſtolórum; & orántes impoſuérunt eis manus. Tu autem.

℟. Stéphanum, virum plenum fide & Spíritu-ſancto, * Statuérunt ante conſpéctum Apoſtolórum; & orántes impoſuérunt ei manus. *Act.* 6. 5. 6. ℣. Locútus eſt Dóminus ad Móyſen, dicens: Státues Levítas in conſpéctu Aáron & filiórum ejus, & conſecrábis oblátos Dómino. *Num.* 8. 5. 13. * Statuérunt.

Lectio ij. *v.* 8. *ad fin.*

STéphanus autem plenus grátiâ & fortitúdine faciébat prodígia & ſigna magna in pópulo. Surrexérunt autem quidam de ſynagóga, quæ appellátur Libertinórum, & Cyrenénſium, & Alexandrinórum, & eórum qui erant à Cilícia, & Aſia, diſputántes cum Stéphano: & non póterant reſíſtere ſapiéntiæ, & Spirítui qui loquebátur. Tunc ſummiſérunt viros, qui dícerent ſe audivíſſe eum dicéntem verba blaſphémiæ in Móyſen, & in Deum. Commovérunt ítaque plebem, & Senióres, & Scribas: & concurréntes rapuérunt eum, & adduxérunt in concílium, & ſtatuérunt falſos teſtes, qui dícerent: Homo iſte non ceſſat loqui verba advérſùs locum ſanctum, & legem; audívimus enim eum dicéntem; Quóniam Jeſus Nazarénus hic déſtruet locum iſtum, & mutábit traditiónes quas trádidit nobis Móyſes. Et intuéntes eum omnes qui ſedébant in concílio, vidérunt fáciem ejus tanquam fáciem Angeli.

℟. Levítes præpóſitus erat iis quæ ſponte offerebántur Dómino; * Univerſæque multitúdini fidéliter cibi præbebántur. 2. *Par.* 31. 14. 18. ℣. Quotquot poſſeſſóres agrórum erant, vendéntes afferébant prétia: dividebátur autem síngulis prout cuíque opus erat. *Act.* 4. 34. 35. * Univerſæque.

Lectio iij. *c.* 7. 55. *ad* 59.

CUm autem eſſet plenus Spíritu-ſancto, inténdens in cœlum, vidit gló-

riam Dei, & Jeſum ſtantem à dextris Dei. Et ait: Ecce video cœlos apértos, & Fílium hóminis ſtantem à dextris Dei. Exclamántes autem voce magnâ, continuérunt aures ſuas, & ímpetum fecérunt unanímiter in eum. Et ejiciéntes eum extra civitátem, lapidábant: & teſtes depoſuérunt veſtiménta ſua ſecus pedes adoleſcéntis, qui vocabátur Saulus. Et lapidábant Stéphanum invocántem; & dicéntem: Dómine Jeſu, ſúſcipe ſpíritum meum. Póſitis autem génibus, clamávit voce magnâ, dicens: Dómine, ne ſtátuas illis hoc peccátum. Et cùm hoc dixíſſet, obdormívit in Dómino.

℟. Qui ſéminat in benedictiónibus, de benedictiónibus & metet, ſicut ſcriptum eſt: * Diſpérſit, dedit paupéribus; † Juſtítia ejus manet in ſéculum ſéculi. 2. *Cor.* 9. 6. 9. ℣. Eleemóſynas illíus enarrábit omnis eccléſia ſanctórum. *Eccli.* 31. 11. * Diſpérſit. Glória. † Juſtítia.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 8. a. Stéphanus plenus grátiâ & fortitúdine, faciébat prodígia, & ſigna magna in pópulo. *Act.* 6. 8.

Ant. 6. C. Sapiéntia firmábitur in illo, & non flectétur; & continébit illum, & exaltábit illum apud próximos ſuos. *Eccli.* 15. 3. 4.

Ant. 5. a. Confirmátum eſt cor ejus; non commovébitur, donec deſpíciat inimícos ſuos. *Pſ.* 111. 8.

℣. Erat potens in verbis, ℟. Et in opéribus ſuis. *Act.* 7. 22.

Sermo ſancti Fulgéntii Epíſcopi.

Serm. 3. *de S. Stephano.*

Lectio iv.

HEri celebrávimus temporálem ſempitérni Regis noſtri natálem; hódie celebrámus triumphálem mílitis paſſiónem.... Heri Chriſtus pro nobis pannis eſt involútus; hódie Stéphanus ſtolâ eſt ab eo immortalitátis indútus. Heri præſépis angúſtia Chriſtum portávit infántem; hódie imménſitas cœli ſuſcépit Stéphanum triumphátem... Neceſſárium nobis eſt, fratres cariſſimi, agnóſcere quibus armis præcínctus Stéphanus ſævítiam Judæórum pótuit ſuperáre; ut ita meruíſſet felíciter triumpháre.

℟. Potens in Scriptúris, erat edóctus viam Dómini; & * Fervens ſpíritu loquebátur, & docébat diligénter ea quæ ſunt Jeſu. *Act.* 18. 24. 25. ℣. Sápiens tanquam imbres mittet elóqui[a] ſapiéntiæ ſuæ. *Eccli.* 39. 9. * Fervens ſpíritu.

Lectio v. *Poſt pauca.*

INvíctæ in eo enítuit inſígne virtútis, quæ ne[c] freméntium ſævítiam formidávit, nec lapidántiu[m]

ictibus devícta ſuccúbuit. Uſque ádeo enim inter freméntes permánſit intérritus, & inter lápidum fuit cruciaménta ſecúrus, ut incredulitátem Judæórum fidénter argúeret, & benígnus pro lapidántibus exoráret. Quod eſt ergo tam magnum atque inſuperábile genus armórum?... Procul dúbio munímine régio ſeptus, nullátenus eſt ab adverſáriis ſuperátus, quóniam Rex noſter, cùm ſit altiſſimus, pro nobis húmilis venit; ſed inánis veníre non pótuit. Magnum quippe donatívum ſuis milítibus áttulit, quo eos non ſolùm copióſè ditávit, ſed étiam ad certándum invictiſſimè confortávit. Attulit namque donum caritátis, quo perdúceret hómines ad conſórtium deitátis.

℟. Cœpit fiduciáliter ágere in ſynagóga; * Veheménter enim Judæos revincébat públicè, oſténdens per Scriptúras, eſſe Chriſtum Jeſum. *Act.* 18. 26. 28. ℣. Surréxit quaſi ignis, & verbum ipſius quaſi fácula ardébat. *Eccli.* 48. 1. * Veheménter enim.

Lectio vj. *Paulò pòſt.*

CAritas ergo quæ de cœlo ad terras depóſuit Chriſtum, ipſa Stéphanum de terra elevávit ad cœlum. Cáritas quæ præcéſſit in Rege, ipſa ſubſequénter refúlſit in mílite. O admiránda ubíque poténtia Salvatóris! O prædicánda indeſinénter grátia Redemptóris!... Stéphanus ergo ut nóminis ſui corónam meruíſſet accípere, caritátem pro armis habébat; & per ipſam ubíque vincébat. Per caritátem Dei ſæviéntibus Judæis non ceſſit: per caritátem próximi pro lapidántibus intercéſſit. Per caritátem arguébat errántes, ut corrigeréntur: per caritátem pro lapidántibus orábat, ne puniréntur. Caritátis virtúte ſubníxus vicit Saulum crudéliter ſæviéntem; & quem hábuit in terra perſecutórem, in cœlo méruit habére conſórtem.

℟. Surrexérunt quidam de ſynagóga, diſputántes cum Stéphano; * Et † Non póterant resíſtere ſapiéntiæ, & Spirítui qui loquebátur. *Act.* 6. 9. 10. ℣. Obſtrúctum eſt os loquéntium iníqua. *Pſ.* 62. 12. * Et non. Glória Patri. † Non póterant.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 3. g. Judæi repléti ſunt zelo, & contradicébant his quæ dicebántur, blaſphemántes. *Act.* 13. 45.

Ant. 8. G. Summiſérunt viros qui dícerent ſe audiviſſe Stéphanum dicéntem verba blaſphémiæ in Móyſen, & in Deum. *Act.* 6. 11.

Ant. 7. d. Commovérunt plebem, & Senióres, &

Scribas ; & concurréntes rapuérunt Stéphanum. *Act.* 6. 12.

℣. Lábia dolóſa loquúntur advérſùs juſtum iniquitátem, ℟. In ſupérbia, & in abuſióne. *Pſ.* 30. 19.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Matthæum.

Lectio vij. *c.* 23. 34. *ad* 39.

IN illo témpore; Dixit Jeſus Scribis, & Phariſæis: Ecce ego mitto ad vos Prophétas, & Sapiéntes, & Scribas ; & ex illis occidétis, & crucifigétis ; & ex eis flagellábitis in ſynagógis veſtris, & perſequémini de civitáte in civitátem. Et réliqua.

Homília ſancti Hierónymi Presbyteri.

Lib. 4. *Comment. in c.* 23. *Matt.*

HOc quod ántea dixerámus : [Impléte menſúram patrum veſtrórum ;] ad perſónam Dómini pertinére, eò quòd occidéndus eſſet ab eis ; poteſt & ad diſcípulos ejus reférri, de quibus nunc dicit : [Ecce ego mitto ad vos Prophétas, & Sapiéntes, & Scribas ; & ex illis occidétis, & crucifigétis, & flagellábitis in ſynagógis veſtris, & perſequémini de civitáte in civitátem : ut impleátis menſúram patrum veſtrórum.] Simúlque obſérva, juxta Apóſtolum ſcribéntem ad Corínthios, vária eſſe dona diſcipulórum Chriſti : álios Prophétas, qui ventúra prædícant ; álios Sapiéntes, qui nóverint quando débeant proférre ſermónem ; álios Scribas in lege doctíſſimos, ex quibus lapidátus eſt Stéphanus, Paulus occíſus, crucifixus Petrus, flagelláti in Actibus Apoſtólorum diſcípuli.

℟. Adduxérunt Stéphanum in concílium, & ſtatuérunt falſos teſtes, qui dícerent : Homo iſte non ceſſat loqui verba advérſùs locum ſanctum, & legem. *Act.* 6. 12. 13. ℣. Adductis viris fíliis diáboli, fecérunt eos ſedére contra eum : at illi dixérunt contra eum teſtimónium coram multitúdine. 3. *Reg.* 21. 13. * Homo iſte.

Lectio viij. *Multò pòſt.*

JErúſalem, Jerúſalem, quæ occídis Prophétas, & lápidas eos qui ad te miſſi ſunt.] Jerúſalem non ſaxa & ædifícia civitátis, ſed habitatóres vocat : quam patris plangit afféctu ; ſicut & in álio loco légimus, quòd videns eam, fléverit. In eo autem quòd dicit : [Quóties vólui congregáre fílios tuos ;] omnes retro Prophétas à ſe miſſos eſſe teſtátur.... [Ecce relinquétur vobis domus veſtra deſérta.] Hoc ipſum ex perſóna Jeremíæ jam antè díxerat : [Reliqui domum meam : dimíſi hereditátem meam : facta eſt mihi he-

réditas mea quaſi ſpelúnca hyénæ.] Deſértam Judæórum domum, id eſt, templum illud quod fulgébat augúſtiùs, óculis comprobámus; quia habitatórem Chriſtum pérdidit, & hereditátem prærípere géſtiens, occídit hérêdem.

℟. Intuéntes Stéphanum omnes qui ſedébant in concílio, * Vidérunt fáciem ejus tanquam fáciem Angeli. *Act.* 6. 15. ℣. Símilem illum fecit Deus in glória ſanctórum, & magnificávit eum in timóre inimicórum. *Eccli.* 45. 2. * Vidérunt.

Lectio ix.

DIco enim vobis: Non me vidébitis ámodo, donec dicátis: Benedíctus qui venit in nómine Dómini.] Ad Jerúſalem lóquitur, & ad pópulum Judæórum. Versículum autem iſtum, quo & párvuli atque lacténtes in ingréſſu Jerúſalem Dómini ſalvatóris uſi ſunt, quando dixérunt: [Benedíctus qui venit in nómine Dómini, Oſánna in excélſis:] ſumpſit de centéſimo décimo ſéptimo Pſalmo, qui manifeſtè de advéntu Dómini ſcriptus eſt. Et quod dicit, hoc vult intélligi: Niſi pœniténtiam egéritis, & confeſſi fuéritis ipſum me eſſe, de quo Prophétæ cecinérunt, Fílium omnipoténtis Patris; meam fáciem non vidébitis. Habent Judæi datum ſibi tempus pœniténtiæ, confiteántur benedíctum qui venit in nómine Dómini, & Chriſti ora conſpícient.

℟. Cùm eſſet Stéphanus plenus Spíritu-ſancto, inténdens in cœlum, vidit glóriam Dei, & ait: * Ecce † Vídeo cœlos apértos, & Fílium hóminis ſtantem à dextris virtútis Dei. *Act.* 7. 55. ℣. Ecce in cœlo teſtis meus, & cónſcius meus in excélſis. *Job* 16. 20. * Ecce. Glória. † Vídeo.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Confitébor nómini tuo, Dómine; ℟. Quóniam adjútor & protéctor factus es mihi. *Eccli.* 51. 2.

AD LAUDES.

Pſalmi de Dominica.

Ant. 1. f. EGo replétus ſum fortitúdine Spíritûs Dómini, judício & virtúte; ut annúntiem Iſraël peccátum ſuum. *Mich.* 3. 8.

Ant. 3. *a.* Teſtes iníqui ſubſannábant me ſubſannatióne; frenduérunt ſuper me déntibus ſuis. *Pſ.* 34. 11. 16.

Ant. 7. *d.* Locúti ſunt falſa: furor illis, ſicut áſpidis ſurdæ, & obturántis aures ſuas. *Pſ.* 57. 4. 5.

Ant. 8. G. Iníqui inſurrexérunt ſuper me, & ſynagóga poténtium quæſiérunt ánimam meam. *Pſ.* 85. 14.

Ant. 2. D. Dicunt: Lapidétur; & aſpíciat óculus noſter: ipſi autem non cognovérunt cogitatiónes Dómini. *Mich.* 4. 11. 12.

CAPITULUM. *Apoc.* 2. 9. 10.

HÆc dicit primus, & noviſſimus: Blaſphemáris, ab his qui ſe dicunt Judæos eſſe, & non ſunt; ſed ſunt ſynagóga ſátanæ. Nihil horum tímeas quæ paſſúrus es.

HYMNUS. *Santol. Vict.*

QUid, obſtináta péctora,
Verbo Dei reſíſtitis?
Qui vos Deo plenus docet,
Hunc deſtinátis fúneri.

OMNES in unum ſæviunt,
Saxis gravant truces manus:
Hunc párticeps Saulus necis
Per ómnium dextras petit.

QUID hoc? repéntè pánditur
Stelláta cœli régia.
Ad déxteram Patris videt
Sublímè ſtantem Filium.

NON déſeris dux mílitem,
Quem, Chriſte, ſpectans róboras;
Stas árbiter certáminis,
Futúrus ipſe præmium.

DEO mori ſub júdice
Pugnántis eſt victória.
Dum grando ſaxórum pluit,
Nil ſentit affixus polo.

MENS nempe largo vívidæ
Torrénte lucis ébria,
Nil córporis memor ſui,
Jam ſe Beátis ínſerit.

SERVIRE menſis páuperum
Id múneris quondam tui;
Convíva nunc dignus Deo
Menſis ſupérnis áſſides.

QUI natus es de Vírgine,
Jeſu, tibi ſit glória,
Cum Patre cumque Spíritu,
In ſempitérna ſécula.
Amen.

℣. Data eſt ei coróna, ℟. Et exívit vincens ut vínceret. *Apoc.* 6. 2.

Ad Benedictus, *Ant.* 7. G. Exclamántes voce magnâ continuérunt aures ſuas, & ímpetum fecérunt unanímiter in Stéphanum; & ejiciéntes eum extra civitátem, lapidábant. *Act.* 7. 56. 57.

ORATIO. Orémus.

DA nobis, quæſumus, Dómine, imitári quod cólimus, ut diſcámus & inimícos dilígere; quia ejus natalítia celebrámus, qui novit étiam pro perſecutóribus exoráre Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum filium tuum; Qui tecum.

Extra Metrop. fit Commem. Nativ. per Antiph. Egréſſus eſt, ℣. *& Orat. quæ habentur infrà poſt Veſperas diei* xxix *Decemb.*

AD HORAS,

In fine Hymnorum, Doxologia, Qui natus es de Vírgine, &c.

Pſalmi de Dominica.

AD PRIMAM.

Ant. 7. a. Audíte, durâ cervíce; vos ſemper Spirítui-ſancto reſíſtitis. Audién-

tes hæc ſtridébant déntibus in Stéphanum. *Act.* 7. 51. 54.

In ℟. *br.* ℣. Qui natus es de María vírgine.

Oratio, Da nobis, *ſuprà*, & Dómine, Deus omnípotens, *ſub una concluſione.*

CANON.

Ex Concílio Aquiſgranénſi primo.

An. 816. *lib.* 1. *cap.* 7. *de Diaconibus.*

IN Evangélio Diáconum primórdia & in Actibus Apoſtolórum ita legúntur: Convocántes autem duódecim Apóſtoli multitúdinem diſcipulórum, dixérunt: Non eſt æquum nos relínquere verbum Dei, & miniſtráre menſis. Conſiderâte ex vobis viros boni teſtimónii ſeptem, plenos ſpíritu ſapiéntiæ, quos conſtituámus in hanc rem... Et elegérunt ſtatim Stéphanum, virum plenum fide & Spíritu-ſancto.

AD TERTIAM.

Ant. 7. c. Quare detraxíſtis ſermónibus veritátis, cùm è vobis nullus ſit qui poſſit argúere me? *Job* 6. 25.

CAPITULUM. *Ezech.* 3. 7. 8.

DIxit ad me Dóminus: Domus Iſraël nolunt audíre te, quia nolunt audíre me; omnis quippe domus Iſraël attrítâ fronte eſt, & duro corde. Ecce dedi fáciem tuam valentiórem faciébus eórum.

℟. *br.* Príncipes perſecúti ſunt me gratis: * Allelúia, allelúia. ℟. Príncipes. ℣. Et à verbis tuis formidávit cor meum. * Allelúia, allelúia. Glória. ℟. Príncipes. *Pſ.* 118. 161.

℣. Sedérunt príncipes, & advérſùm me loquebántur; ℟. Servus autem tuus exercebátur in juſtificatiónibus tuis. *Pſ.* 118. 23.

AD SEXTAM.

Ant. 5. a. Zelo zelátus ſum pro Dómino Deo, & quærunt ánimam meam ut aúferant eam. 3. *Reg.* 19. 10.

CAPITULUM. *Ezech.* 3. 9.

FIli hóminis, ut adamántem, & ut sílicem dedi fáciem tuam: ne tímeas eos, neque métuas à fácie eórum.

℟. *br.* Dóminus mihi adjútor, non timébo quid fáciat mihi homo; * Allelúia, allelúia. ℟. Dóminus. ℣. Dóminus mihi adjútor, & ego deſpíciam inimícos meos. * Allelúia, allelúia. Glória. ℟. Dóminus. *Pſ.* 117. 6. 7.

℣. Dóminus à dextris eſt mihi ne commóvear: ℟. Propter hoc lætátum eſt cor meum. *Pſ.* 15. 8. 9.

AD NONAM.

Ant. 4. *E.* Dóminus mihi áſtitit, & confortávit me, ut per me prædicátio impleátur. 2. *Tim.* 4. 17.

Capitulum. *Iſai.* 50. 7. 8.

Dominus Deus auxiliátor meus, ídeo non ſum confúſus; ídeo póſui fáciem meam ut petram duríſſimam, & ſcio quóniam non confúndar: juxtà eſt qui juſtíficat me.

℟. *br.* Ecce Deus ádjuvat me: * Allelúia, allelúia. ℟. Ecce Deus. ℣. Et Dóminus ſuſcéptor eſt ánimæ meæ. * Allelúia, allelúia. Glória. ℟. Ecce Deus. *Pſ.* 53. 6.

℣. Dóminus illuminátio mea, & ſalus mea; ℟. Quem timébo? *Pſ.* 26. 1.

AD VESPERAS.

Antiphonæ & Pſalmi de II. Veſperis Nativitatis Domini, ſuprà, 249.

Capitulum. *Matt.* 5. 44.

Diligite inimícos veſtros, benefácite his qui odérunt vos; & oráte pro perſequéntibus & calumniántibus vos.

℟. Teſtes depoſuérunt veſtiménta ſua ſecus pedes adoleſcéntis, qui vocabátur Saulus; & * Lapidábant Stéphanum invocántem, & dicéntem: †Dómine Jeſu, ſúſcipe ſpíritum meum. *Act.* 7. 57. 58. ℣. Eduxérunt eum extra civitátem, & lapídibus interfecérunt. 3. *Reg.* 21. 13. * Lapidábant. Glória. † Dómine.

Hymnus. *Santol. Vict.*

Miris probat ſeſe modis
Suos in hoſtes cáritas;
Et blándiens, & íncrepans,
Amíca ſemper cáritas.

Fractis jacens cervícibus,
Et ſic períre lætior;
O Chriſte, dixit, ſúſcipe,
Quem pono pro te, ſpíritum.

Qui ſtans perorábat ſibi;
Cadens & expírans humi,
Linguâ diſérti ſánguinis,
Suis perórat hóſtibus.

Audivit è cœlo Deus
Supréma verba Mártyris;
Dux Saulus, & teſtis necis,
Necis fit ipſe præmium.

Tum blanda mors amábili
Sopóre clauſit lúmina;
Ad lucis ætérnæ jubar,
Exútus artus, évolat.

Quid non, Deus, ſi réſpicis,
Humána poſſunt péctora!
Cujus triúmphum pángimus,
Fac nos & exémplum ſequi.

Qui natus es de Vírgine,
Jeſu, tibi ſit glória,
Cum Patre cumque Spíritu,
In ſempitérna ſécula.
Amen.

℣. Poſuérunt advérſùm me mala pro bonis; ℟. Et ódium pro dilectióne mea. *Pſ.* 108. 5.

Ad Magníficat, *Ant.* 1. *D.* Póſitis génibus clamávit vo-

ce magnâ Stéphanus : Dómine, ne ſtátuas illis hoc peccátum. Et cùm hoc dixíſſet, obdormívit in Dómino.. *Act.* 7. 59.

Oratio ſuprà ad Laudes.

Extra Eccleſiam Metropolitanam fit Commemoratio de S. Joanne.

Ant. Aſſúmam te, ſerve meus, dicit Dóminus; & ponam te quaſi ſignáculum, quia te elégi. *Agg.* 2. 24.

℣. Elégi te, & non abjéci te; ne tímeas, ℟. Quia ego tecum ſum. *Iſai.* 41. 9. 10.

Oratio, Eccléſiam tuam, *infrà ad Laudes.*

Et de Nativitate, Ant. Ecce Deus, ℣. *& Oratio infrà poſt Veſperas diei* xxix *Decembris.*

AD COMPLETORIUM.

Ant. 8. G. Stetit in conſpéctu pópuli, & dixit eis: Quare tranſgredímini præcéptum Dómini? Qui congregáti advérſùs eum, miſérunt lápides. 2. *Par.* 24. 20. 21.

Hymnus, Virgo Dei génitrix, *ſuprà*, 159.

Ad Nunc dimíttis, *Ant.* 5. a. Poſuíſti, Dómine, in cápite ejus corónam de lápide pretióſo. *Pſ.* 20. 4.

Orationes, Da nobis, *ſuprà*, & Véritas, *ſub una concluſione.*

DIE XXVII. DECEMBRIS.
In Feſto
S. JOANNIS APOSTOLI ET EVANGELISTÆ.
Duplex-majus.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Jeſum, qui diligébat diſcípulum Joánnem, * Vénite, adorémus. *Joan.* 13. 23.

Pſ. 94. Veníte. 2.

Hymnus. *Santol. Vict.*

Tu, quem præ réliquis Chriſtus amáverat,
O dulces hóminis delíciæ Dei,
Curárum ſócius, fúneris & comes,
Et teſtis quoque glóriæ;

Fortunate nimis, cui lícitum fuit
Attrectáre manu Verbum, hóminem Deum,
Hunc audíre, óculis cérnere, mútuo
Quin & collóquio frui!

Hæc dos quanta fuit, cùm tibi crédidit
Senſus Chriſtus amans péctoris íntimos,
Quando monte ſuper, totus homo Deus
Seſe númine véſtiit!

Jesu tu plácido dum récubas ſinu,
Potas plena Deo vívida flúmina;
Illápſu tácito ſe própiùs tuis
Numen ſénſibus ínſerit.

Hinc creber répetis, creber idem ſonas;

Quidquid faris, Amor, ſic
Amor imperat:
Vix ſeſe cápiens æſtuat, &
ſuis
Pectus rúmpitur ígnibus.
Sit laus ſumma Patri, ſummáque Filio;
Sit par, ſancte, tibi glória,
Spíritus:
Hæc eſt certa fides, fóntibus è tuis
Quam divínitus haúſimus.
Amen.

Pſalmi de Feria, & ſic in toto Officio.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 1. a. Vidit Jeſus duos fratres Jacóbum Zebedæi, & Joánnem fratrem ejus, in navi cum Zebedæo patre eórum. *Matt.* 4. 21.

Ant. 8. G. Vidit ipſos Jeſus componéntes rétia in navi; & ſtatim vocávit illos. *Marc.* 1. 20.

Ant. 8. a. Illi ſtatim relíctis rétibus & patre, ſecúti ſunt Jeſum. *Matt.* 4. 22.

℣. Dóminus ipſe eſt heréditas eórum: ℟. Sicut locútus eſt. *Deut.* 18. 2.

Incipit Epíſtola beáti Pauli Apóſtoli ad Romános.

Lectio j. *c.* 1. 1. *ad* 7.

PAulus ſervus Jeſu Chriſti, vocátus Apóſtolus, ſegregátus in Evangélium Dei (quod antè promíſerat per Prophétas ſuos in Scriptúris ſanctis) de Fílio ſuo (qui factus eſt ei ex ſémine David ſecúndùm carnem; qui prædeſtinátus eſt Filius Dei in virtúte, ſecúndùm Spíritum-ſanctificatiónis, ex reſurrectióne mortuórum) Jeſu Chriſti Dómini noſtri; per quem accépimus grátiam, & apoſtolátum ad obediéndum fidei in ómnibus géntibus pro nómine ejus; in quibus eſtis & vos vocáti Jeſu Chriſti: Omnibus qui ſunt Romæ, diléctis Dei, vocátis ſanctis; Grátia vobis & pax à Deo Patre noſtro, & Dómino Jeſu Chriſto. Tu autem.

℟. Stupor circumdéderat Petrum in captúra píſcium; ſimíliter Jacóbum & Joánnem; * Et relíctis ómnibus, ſecúti ſunt Jeſum. *Luc.* 5. 9. 10. 11. ℣. Ipſi vidérunt ópera Dómini, & mirabília ejus in profúndo. *Pſ.* 106. 24. * Et relíctis.

Lectio ij. *v.* 13. *ad* 17.

NOlo autem vos ignoráre, fratres, quia ſæpe propóſui veníre ad vos, (& prohíbitus ſum uſque adhuc) ut áliquem fructum hábeam & in vobis, ſicut & in céteris géntibus. Græcis ac Bárbaris, ſapiéntibus & inſipiéntibus débitor ſum: ita (quod in me) promptum eſt & vobis qui Romæ eſtis, evangelizáre. Non enim erubéſco Evangélium; virtus enim Dei eſt in ſalútem omni credénti, Judæo primùm & Græco. Juſtítia enim Dei in eo revelátur ex fide in fidem; ſicut ſcrip-

tum eſt : Juſtus autem ex fide vivit.

℟. Vocávit Jeſus ad ſe quos vóluit ipſe; & fecit ut eſſent duódecim cum illo : & * Impóſuit Jacóbo & Joánni nómina Boanérges, quod eſt ; Fílii tonítrui. *Marc.* 3. 13. 14. 17. ℣. In omnem terram exívit ſonus eórum. *Pſ.* 18. 5. * Impóſuit.

Lectio iij. *v.* 18. *ad* 25.

REvelátur enim ira Dei de cœlo ſuper omnem impietátem & injuſtítiam hóminum eórum qui veritátem Dei in injuſtítia détinent; quia quod notum eſt Dei, maniféſtum eſt in illis ; Deus enim illis maniſeſtávit. Inviſibília enim ipſius, à creatúra mundi, per ea quæ facta ſunt, intelléćta conſpiciúntur; ſempitérna quoque ejus virtus & divínitas : ita ut ſint inexcuſábiles. Quia cùm cognovíſſent Deum, non ſicut Deum glorificavérunt, aut grátias egérunt ; ſed evanuérunt in cogitatiónibus ſuis, & obſcurátum eſt inſipiens cor eórum : dicéntes enim ſe eſſe ſapiéntes, ſtulti facti ſunt.

℟. Aſſúmit Jeſus Petrum, & Jacóbum, & Joánnem; & * Ducit illos in montem excélſum ſeórſum ſolos, & † Transfigurátus eſt coram ipſis. *Marc.* 9. 1. ℣. Ipſi vidébunt glóriam Dómini, & decórem Dei noſtri. *Iſai.* 35. 2. * Ducit illos. Glória. † Transfigurátus eſt.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 7. c. Hæc dicit Dóminus : Vocávi te nómine tuo; meus es tu. *Iſai.* 43. 1.

Ant. 5. *F.* Ego Dóminus Deus tuus, Sanctus Iſraël, Salvátor tuus; ego diléxi te. *Iſai.* 43. 3. 4.

Ant. 6. F. Dabo tibi theſaúros abſcónditos, & arcána ſecretórum ; ut ſcias quià ego Dóminus, qui voco nomen tuum. *Iſai.* 45. 3.

℣. Vocábitur tibi nomen novum, ℟. Quod os Dómini nominábit. *Iſai.* 62. 2.

Ex libro ſancti Hierónymi Presbyteri, de Scriptóribus Eccleſiáſticis.

Lectio iv.

JOánnes Apóſtolus, quem Jeſus amávit plúrimùm, filius Zebedæi, frater Jacóbi Apóſtoli quem Heródes poſt paſſiónem Dómini decollávit, novíſſimus ómnium ſcripſit Evangélium, rogátus ab Aſiæ Epíſcopis, advérſùs Cerínthum, alióſque heréticos, & máximè tunc Ebionitárum dogma conſúrgens, qui áſſerunt Chriſtum ante Maríam non fuíſſe : unde & compúlſus eſt divínam ejus nativitátem edícere.

℣. Poſtquam Jeſus lavit pedes diſcipulórum, & cùm recubuíſſet íterum, * Erat recúmbens unus ex diſcípulis in ſinu Jeſu, quem diligébat Jeſus. *Joan.* 13. 12.

23. ℣. Amantíſſimus Dómini habitábit confidénter in eo: quaſi in thálamo morábitur, & inter húmeros illius requiéſcet. *Deut.* 33. 12. * Erat recúmbens.

Lectio v.

QUarto-décimo autem anno, ſecúndam poſt Nerónem persecutiónem movénte Domitiáno, in Patmos ínſulam relegátus, ſcripſit Apocalypſim, quam interpretántur Juſtínus Martyr, & Irenæus. Interfécto autem Domitiáno, & actis ejus ob nímiam crudelitátem à Senátu reſciſſis, ſub Nerva príncipe rédiit Epheſum; ibíque uſque ad Trajánum príncipem perſevérans, totas Aſiæ fundávit, rexítque Eccléſias. Et conféctus ſénio, ſexagéſimo octávo poſt paſſiónem Dómini anno mórtuus, juxta eámdem urbem ſepultus eſt.

℟. Dixit Jeſus: Unus ex vobis tradet me. Unus ex diſcípulis, quem diligébat Jeſus, * Dicit ei: Dómine, quis eſt? Reſpóndit Jeſus: Ille eſt, cui intínctum panem porréxero. *Joan.* 13. 21. 23. 25. 26. ℣. Sapiéntia denudábit abſcónſa ſua illi qui illam díligit. *Eccli.* 4. 21. * Dicit ei.

Ex Commentáriis ejúſdem in Epíſtolam ad Gálatas.

Lib. 3. *ad* 6. *Lectio* vj.

BEátus Joánnes Evangeliſta, cùm Epheſi moraréturuſque ad últimam ſenectútem, & vix inter diſcipulórum manus ad Eccléſiam deferrétur: nec poſſet in plura vocem verba contéxere, nihil áliud per ſíngulas ſolébat proférre collécťas, niſi hoc: Filíoli, dilígite altérutrum. Tandem diſcípuli & fratres qui áderant, tædio afféċti, quod éadem ſemper audírent, dixérunt: Magíſter, quare ſemper hoc lóqueris? Qui reſpóndit dignam Joánne ſenténtiam: Quia præcéptum Dómini eſt, & ſi ſolum fiat, ſúfficit.

℟. Juxta crucem cùm vidíſſet Jeſus matrem & diſcípulum quem diligébat, dicit matri ſuæ: Múlier, ecce fílius tuus; deinde * Dicit diſcípulo: Ecce mater tua. Et ex illa hora † Accépit eam diſcípulus in ſua. *Joan.* 19. 25. 26. 27. ℣. Hæc dicit Dóminus: Honorábilis factus es in óculis meis, & glorióſus. *Iſaï.* 43. 4. * Dicit diſcípulo. Glória. † Accépit.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 3. g. Stetit Jeſus in líttore: non tamen cognovérunt diſcípuli quia Jeſus eſt. Dixit diſcípulus ille quem diligébat Jeſus: Dóminus eſt. *Joan.* 21. 4. 7.

Ant. 6. F. Exiit ſermo inter fratres, quia diſcípulus ille non móritur. *Joan.* 21. 23.

Ant. 2. D. Non dixit Petro Jeſus: Non móritur;

ſed : Sic eum volo manére donec véniam, quid ad te? *Joan.* 21. 23.

℣. Quis eſt homo, qui vivet, & non vidébit mortem : ℟. Eruet ánimam ſuam de manu ínferi ? *Pſ.* 88. 49.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndum Joánnem.

Lectio vij. *c.* 21. 19. *ad* 24.

IN illo témpore; Dicit Jeſus Petro : Séquere me. Convérſus Petrus, vidit illum diſcípulum, quem diligébat Jeſus, ſequéntem; qui & recúbuit in cœna ſuper pectus ejus. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Tract. 124. *in Joan.* §. 5.

DUas vitas ſibi divínitus prædicátas & commendátas novit Eccléſia, quarum eſt una in fide, áltera in ſpécie; una in témpore peregrinatiónis, áltera in æternitáte manſiónis; una in labóre, áltera in réquie; una in via, áltera in pátria; una in ópere actiónis, áltera in mercéde contemplatiónis; una declínat à malo & facit bonum, áltera nullum habet à quo declínet malum, & magnum habet quo fruátur bonum; una cum hoſte pugnat, áltera ſine hoſte regnat; una fortis eſt in advérſis, áltera nihil ſentit advérſi; una carnáles libídines frænat, áltera ſpiritálibus delectatiónibus vacat.

℟. Loquéntibus Petro & Joánne ad pópulum, ſupervenérunt Sacerdótes, & Magiſtrátus templi, doléntes quòd annuntiárent in Jeſu reſurrectiónem, & * Poſuérunt eos in cuſtódiam. *Act.* 4. 1. 2. 3. ℣. Inclúſos cuſtodiébant per quos incipiébat incorrúptum legis lumen ſéculo dari. *Sap.* 18. 4. * Poſuérunt eos in cuſtódiam.

Lectio viij.

UNa eſt vincéndi curâ ſolícita, áltera victóriæ pace ſecúra; una in tentatiónibus adjuvátur, áltera ſine ulla tentatióne in ipſo adjutóre lætátur; una ſúbvenit indigénti, áltera ibi eſt ubi nullum ínvenit indigéntem; una aliéna peccáta ut ſua ſibi ignoſcántur ignóſcit, áltera nec pátitur quod ignóſcat, nec facit quod ſibi poſcat ignóſci; una flagellátur malis, ne extollátur in bonis, áltera tantâ plenitúdine grátiæ caret omni malo, ut ſine ulla tentatióne ſupérbiæ cohæreat ſummo bono; una bona & mala diſcérnit, áltera quæ ſola bona ſunt cernit.

℟. Vidéntes Petri conſtántiam & Joánnis, compérto quòd hómines eſſent ſine lítteris, & idiótæ, * Admirabántur, & nihil póterant contradícere. *Act.* 4. 13. 14. ℣. Dixit Dóminus : Ecce ego addam ut admiratiónem

tiónem fáciam pópulo huic miráculo grandi : períbit enim ſapiéntia à ſapiéntibus ejus. *Iſai.* 29. 14. * Admirabántur.

Lectio ix.

ERgo una bona eſt, ſed adhuc míſera ; áltera mélior & beáta. Iſta ſignificáta eſt per Apóſtolum Petrum, illa per Joánnem. Tota hìc ágitur iſta uſque in hujus ſǽculi finem, & illic ínvenit finem : differtur illa compléndа poſt hujus ſǽculi finem, ſed in futúro ſǽculo non habet finem. Ideo dícitur huic : [Séquere me :] de illo autem : [Sic eum volo manére donec véniam, quid ad te ? Tu me ſéquere.] Quid enim eſt hoc ? Quantùm ſápio, quantùm cápio, quid eſt hoc, niſi, Tu me ſéquere per imitatiónem perferéndi temporália mala, ille máneat donec ſempitérna vénio redditúrus bona ?

℟. Denuntiavérunt ne omníno docérent in nómine Jeſu. Petrus verò & Joánnes dixérunt ad eos : * Non póſſumus quæ vídimus & audívimus non loqui. *Act.* 4. 18. 19. 20. ℣. Sacraméntum regis abſcóndere bonum eſt : ópera autem Dei reveláre & confitéri honoríficum eſt. *Tob.* 12. 7. * Non póſſumus. Glória. * Non póſſumus.

Te Deum.

℣. Sacerd. Annuntiáte inter gentes glóriam ejus, ℟. In ómnibus pópulis mirabília ejus. *Pſ.* 95. 2. 3.

AD LAUDES.

Ant. 2. *D.* EGo Joánnes párticeps in tribulatióne, & regno, & patiéntia in Chriſto Jeſu, fui in ínſula Patmos, propter verbum Dei, & teſtimónium Jeſu. *Apoc.* 1. 9.

Ant. 3. g. Audívi vocem magnam tanquam tubæ dicéntis : Quod vides, ſcribe in libro ; & mitte ſeptem Eccléſiis. *Apoc.* 1. 10. 11.

Ant. 5. F. Et dixit mihi Angelus : Opórtet te íterum prophetáre géntibus, & pópulis, & linguis, & régibus multis. *Apoc.* 10. 11.

Ant. 1. a. Deus ſpirítuum Prophetárum miſit Angelum ſuum oſténdere ſervis ſuis quæ opórtet fieri citò. *Apoc.* 22. 6.

Ant. 6. F. Beátus, qui cuſtódit verba prophetíæ libri hujus : & ego Joánnes audívi, & vidi hæc. *Apoc.* 22. 7. 8.

CAPITULUM. *Sap.* 7. 21. 22.

QUæcúmque ſunt abſcónſa & improvíſa, dídici : ómnium enim ártifex dócuit me ſapiéntia ; eſt enim in illa ſpíritus intelligéntiæ, ſanctus.

HYMNUS. *Santol. Vict.*

O Diléctè Deo, lúmine ſpléndidum
Cui Numen própiùs ſe dedit áſpici,

Tu ſecréta Dei, mentis & íntimæ
Rimáris penetrália.
Ceu pennis áquilæ raptus in æthera
Cœlum mente petis, sídera tránſvolas;
(Nil obſtant rútili fúlgura lúminis,)
Nudo Númine páſceris.
Æterno génitum de Patre Filium,
Demptâ nube vides, éque Deo Deum
Deſcendíſſe ſacros de pátrio ſinu
Caſtæ Vírginis in ſinus.
In nos hoc pótuit tantus amor Dei!
Terris ipſe ſui núminis ímmemor,
Nobis factus homo, ſe facit éxulem,
Ut cœlo trahat éxules.
Patri máxima laus, máxima Fílio,
Amborúmque ſacro máxima Flámini:
Hæc eſt certa fides, fóntibus è tuis
Quam divínitus haúſimus.
Amen.

℣. Annuntiámus vobis vitam ætérnam, ℟. Quæ erat apud Patrem, & appáruit nobis. 1. *Joan.* 1. 2.

Ad Benedíctus, *Ant.* 8. G.* Quod audívimus, quod vídimus, quod manus noſtræ contrectavérunt de verbo vitæ, annuntiámus vobis, ut & vos ſocietátem habeátis nobíſcum. 1. *Joan.* 1. 1, 3.

Oratio. Orémus.

Eccléſiam tuam, Dómine, benígnus illúſtra; ut beáti Joánnis Apóſtoli tui & Evangeliſtæ illumináta doctrínis, ad dona pervéniat ſempitérna; Per Dóminum.

Commemoratio de Nativitate, Ant. Egréſſus eſt, ℣. *& Oratio ut infra* 280.

Poſtea de S. Stephano, Ant. Exclamántes, ℣. *& Oratio ibidem.*

AD PRIMAM.

Ant. Ego Joánnes.

Reliqua ut in die Nativitatis, excepto Canone.

CANON.

Ex Concílio Valentíno tértio.

An. 855. *can.* 15.

Sacérdos maturitáte morum, & repudiatióne levitátum ac vanitátum, ómnibus ſibi adhæréntibus, ſeque intuéntibus, formam diſciplínæ & verecúndiæ ac modéſtiæ infúndat.

AD TERTIAM.

Ant. Audívi.

Capitulum. *Jer.* 15. 16.

Invénti ſunt ſermónes tui, Dómine, & comédi eos, & factum eſt mihi verbum tuum in gaúdium & in lætítiam cordis mei.

℟. *br.* Meditábar in mandátis tuis, quæ diléxi; * Allelúia, allelúia. ℟. Meditábar. ℣. Et levávi manus meas ad mandáta tua. * Al-

lelúia; allelúia. Glória Patri. ℟. Meditábar. *Pſ.* 118. 47. 48.

℣. Quàm dúlcia faúcibus meis elóquia tua, ℟. Super mel ori meo! *Pſ.* 118. 103.

Oratio, Eccléſiam tuam, *ſuprà ad Laudes.*

AD SEXTAM.

Ant. Et dixit mihi Angelus.

Capitulum. *Iſai.* 50. 4. 5.

DOminus dedit mihi linguam erudítam; ut ſciam ſuſtentáre eum qui laſſus eſt, verbo: érigit manè, manè érigit mihi aurem, ut aúdiam quaſi magíſtrum. Dóminus Deus apéruit mihi aurem, ego autem non contradíco, retrórſùm non ábii.

℟. *br.* Confitébor tibi in pópulis, Dómine; * Allelúia, allelúia. ℟. Confitébor. ℣. Et pſalmum dicam tibi in géntibus. * Allelúia, allelúia. Glória. ℟. Confitébor. *Pſ.* 56. 10.

℣. Docuíſti me à juventúte mea; & uſque nunc pronuntiábo mirabília tua: ℟. Et uſque in ſenéctam & ſénium. *Pſ.* 70. 17. 18.

AD NONAM.

Ant. Beátus.

Capitulum. *Apoc.* 1. 3.

BEátus, qui legit & audit verba prophetíæ hujus; & ſervat ea quæ in ea ſcripta ſunt: tempus enim propè eſt.

℟. *br.* Mirabília teſtimónia tua: * Allelúia, allelúia. ℟. Mirabília. ℣. Ideo ſcrutáta eſt ea ánima mea. * Allelúia, allelúia. Glória Patri. ℟. Mirabília. *Pſ.* 118. 129.

℣. Servus tuus cuſtódit ea, ℟. In cuſtodiéndis illis retribútio multa. *Pſ.* 18. 12.

AD VESPERAS.

Antiphonæ & Pſalmi de II. Veſperis Nativitatis, ſuprà, 249.

Capitulum. *Apoc.* 1. 1. 2.

DEdit Jeſu Deus palàm fácere ſervis ſuis, quæ opórtet fieri citò: & ſignificávit, mittens per Angelum ſuum ſervo ſuo Joánni, qui teſtimónium perhíbuit verbo Dei.

Hymnus. *Santol. Vict.*

SIt qui rite canat te modò Vírginem,
Te ſcriptis célebrem dicat Apóſtolum,
Jungat verídicis te quoque Vátibus,
Chriſti te cano Mártyrem.

Diri teſtis eras fúneris, & comes,
Votis cùm Dómino fixus eras cruci;
Hoc tantùm lícuit tunc tibi, mútuis
Reſpondére dolóribus.

Pendens funérea Chriſtus ab árbore

Te, matri miſeræ jam ſine filio,
Natum ſubſtítuit; crédere Vírginem
Quàm par eſt tibi Vírgini!
Tali depóſito quid pretióſius?
Mater vera Dei jam tua dícitur,
Natus jure pari dícere; mórtui
Jactúram réparas Dei.
Patri máxima laus, máxima Fílio,
Amborúmque ſacro máxima Flámini:
Hæc eſt certa fides, fóntibus è tuis
Quam divínitus haúſimus.
Amen.

℣. Probátus eſt Prophéta: & cógnitus eſt in verbis ſuis fidélis; ℟. Quia vidit Deum lucis. *Eccli.* 46. 17. 18.

Ad Magníficat, *Ant.* 4. d. Quem diligébat Jeſus, qui & recúbuit in cœna ſuper pectus ejus; hic eſt diſcípulus ille qui ſcripſit hæc; & ſcimus quia verum eſt teſtimónium ejus. *Joan.* 21. 20. 24.

Oratio, Eccléſiam tuam, *ſuprà ad Laudes.*

Fit Commemoratio SS. Innocentium, *Ant.* Hæc dicit Dóminus: Vox in excélſo audíta eſt lamentatiónis, luctûs, & fletûs Rachel plorántis fílios ſuos, & noléntis conſolári ſuper eis, quia non ſunt. *Jer.* 31. 15.

℣. Captábunt in ánimam juſti, ℟. Et ſánguinem innocéntem condemnábunt. *Pſ.* 93. 21.

Oratio, Deus, cujus, *infrà ad Laudes*, 274.

De Nativitate, *Ant.* Ecce Deus, ℣. & *Oratio ut infrà*, 280.

De S. Stephano, *Ant.* Póſitis, ℣. & *Oratio*, *ibidem.*

Complètorium, *de die Nativitatis*, *ſuprà*, 250.

Die XXVIII. Decembris, In Feſto SS. INNOCENTIUM.

Duplex-majus.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Deum properántem edúcere juſtos de médio iniquitátum, * Veníte, adorémus. *Sap.* 4. 14.

Pſ. 94. Veníte. 2.

Hymnus.

Salvete, Chriſti víctimæ,
Flores tenélli Mártyrum,
Quos crudus enſis démetit.
Ceu turbo naſcéntes roſas.

Vos prima meſſis, quam recèns
Nato Deo tellus dicat:
Ejus rigáta ſánguine
Quos inde fructus próferet!

O vos puſílli mílites,
Veſtro ſtatis pro Príncipe:
Nondum ſciéntes vívere,
Duci potéſtis præmori.

Qui natus es de Vírgine,
Jeſu, tibi ſit glória,
Cum Patre cumque Spíritu,
In ſempitérna ſécula. Amen.

Pſalmi de Feria, & ſic in toto Officio.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 1. â. Futúrum eſt ut Heródes quærat púerum (Jeſum) ad perdéndum eum. *Matt.* 2. 13.

Ant. 3. a. Dirigétur dolus in manu regis; occídet plúrimos: & contra Príncipem príncipum cònſúrget. *Dan.* 8. 25.

Ant. 1. f. Non roborábitur homo ex impietáte: & radix juſtórum non commovébitur. *Prov.* 12. 3.

℣. Peccátor ſtrìdébit ſuper juſtum déntibus ſuis. ℟. Dóminus autem irridébit eum. *Pſ.* 36. 12. 13.

De Epíſtola beáti Pauli Apóſtoli ad Romános.

Lectio j. *c.* 2. 1. *ad* 4.

PRopter quod inexcuſábilis es, ô homo omnis qui júdicas. In quo enim júdicas álterum, teípſum condémnas: éadem enim agis quæ júdicas. Scimus enim quóniam judícium Dei eſt ſecúndùm veritátem in eos qui tália agunt. Exíſtimas autem hoc, ô homo qui júdicas eos qui tália agunt, & facis ea, quia tu effúgies judícium Dei? An divítias bonitátis ejus, & patiéntiæ, & longanimitátis contémnis? Ignóras quóniam benígnitas Dei ad pœniténtiam te addúcit? Tu autem.

℟. Heródes clam vocátis Magis, * Diligénter dídicit ab eis tempus ſtellæ quæ appáruit eis. *Matt.* 2. 7. ℣. Sedet in inſídiis in occúltis, ut interfíciat innocéntem: inſidiátur in abſcóndito, quaſi leo in ſpelúnca ſua. *Pſ.* 9. 30. 31. * Diligénter.

Lectio ij. *v.* 5. *ad* 11.

SEcúndùm autem durítiam tuam, & impœnitens cor, theſaurízas tibi iram in die iræ, & revelatiónis juſti judícii Dei, qui reddet unicuíque ſecúndùm ópera ejus: iis quidem qui ſecúndùm patiéntiam boni óperis, glóriam & honórem & incorruptiónem quærunt, vitam ætérnam: iis autem qui ſunt ex contentióne, & qui non acquiéſcunt veritáti, credunt autem iniquitáti, ira & indignátio. Tribulátio & angúſtia in omnem ánimam hóminis operántis malum, Judæi primùm, & Græci: glória autem, & honor & pax omni operánti bonum, Judæo primùm, & Græco: non enim eſt accéptio perſonárum apud Deum.

℟. In lábiis ſuis indúlcat inimícus; & * In corde ſuo inſidiátur, & ſi invénerit tempus, non ſatiábitur ſánguine. *Eccli.* 12. 15. 16. ℣. Dixit Heródes Magis: Interrogáte diligénter de púero; & renuntiáte, ut & ego véniens adórem eum. *Matt.* 2. 8. * In corde ſuo.

Lectio iij. *v.* 12. *ad* 16.

QUicúmque enim ſine lege peccavérunt, ſine lege períbunt: & quicúmque in lege peccavérunt, per legem judicabúntur. Non enim auditóres legis juſti ſunt apud Deum, ſed factóres legis juſtificabúntur. Cùm enim gentes quæ legem non habent, naturáliter ea quæ legis ſunt, fáciunt, ejúſmodi legem non habéntes, ipſi ſibi ſunt lex: qui oſténdunt opus legis ſcriptum in córdibus ſuis, teſtimónium reddénte illis conſciéntiâ ipſórum, & inter ſe ínvicem cogitatiónibus accuſántibus, aut étiam defendéntibus, in die cùm judicábit Deus occúlta hóminum, ſecúndùm Evangélium meum per Jeſum Chriſtum.

℟. Dóminus díſſipat consília géntium; & * Réprobat consília príncipum: † Consílium autem Dómini in ætérnum manet. *Pſ.* 32. 10. 11. ℣. Magi, reſpónſo accépto in ſomnis ne redírent ad Heródem, per áliam viam revérſi ſunt in regiónem ſuam. *Matt.* 2. 12. *Réprobat. Glória. † Consílium.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 4. *E.* Heródes videns quóniam illúſus eſſet à Magis, irátus eſt valde. *Matt.* 2. 16.

Ant. 5. a. Númerus annórum incértus eſt tyránnidis ímpii, ſónitus terróris ſemper in aúribus illíus: ſemper insídias ſuſpicátur. *Job* 15. 20. 21.

Ant. 7. a. Teténdit advérſùs Deum manum ſuam, & contra Omnipoténtem roborátus eſt; cucúrrit advérſùs eum eréćto collo. *Job* 15. 25. 26.

℣. Concépit dolórem, & péperit iniquitátem; ℟. Et úterus ejus præparat dolos. *Job.* 15. 35.

Ex libro ſancti Auguſtíni Epíſcopi de Symbolo ad Catechúmenos.

Lib. 3. *cap.* 4.

Lectio iv.

MOriúntur párvuli pro Chriſto, neſciéntes; paréntes plangunt mártyres moriéntes: Ille nondum loquéntes idóneos ſuos éfficit teſtes. Ecce quómodo regnat, qui ſic regnáre vénerat. Ecce jam líberat liberátor, & ſalútem præſtat ſalvátor. Sed tu, Heródes, néſciens hoc, turbáris & ſævis; & dum contra párvulos ſævis, jam illi obſéquium præbes, & neſcis. Ille enim Rex magnus qui ad hoc venit, ut per te & per álios ſuos hinc cóngreget: tu illi prior ad regnum cœlórum tot míllia candidatórum infántûm innumerábilem præmíttis exércitũ.

℟. Rex efferátis ánimis, juſſit milítibus interfícere, nec párcere. * Fiébant ergo natórum extermínia, &

parvulórum neces. 2. *Mach.* 5. 11. 12. ℣. Heródes occídit omnes púeros qui erant in Béthlehem, & in finibus ejus, à bimátu & infrà, ſecúndùm tempus quod exquiſíerat à Magis. *Matt.* 2. 16. * Fiébant ergo.

Lectio v. *Poſt pauca.*

O Magnum donum grátiæ! Quibus eórum méritis præſtitum eſt, ut ſic víncerent infántes? Necdum loquúntur, & Chriſtum confiténtur. Necdum mótibus membrórum valent ſuſcípere pugnam, & victóriæ jam éfferunt palmã. Quómodo regnas, Heródes, qui ſic vínceris? Parvus ille non te armatórum virórum fórtium ſuperávit manu, ſed innumerábili vicit turbâ moriéntium parvulórum. Vis noſſe quid infántibus quos trucidáſti, præſtíteris? Ideo acceleráſti ad eórum vitam, ne cum ſuis paréntibus occíderent veram vitam: hoc illo per te agénte, qui novit benè uti étiam malis tuis.

℟. Adimplétum eſt quod dictum eſt per Jeremíam Prophétam, dicéntem: * Vox in Rama audíta eſt, plorátus & ululátus multus: Rachel plorans filios ſuos, & nóluit conſolári, quia non ſunt. *Matt.* 2. 17. 18. ℣. Defecérunt præ lácrymis óculi, cùm defíceret párvulus & lactens, cùm exhalárent ánimas ſuas in ſinu matrum ſuárum. *Thren.* 2. 11. 12. * Vox in Rama.

Lectio vj. *Poſt pauca.*

EGit & agit grátia cauſas ſuas, & per inimícos ſuos, & per ipſos, & in ipſos: nam & ipſi qui moriebántur, natúrâ filii iræ erant, ſicut & céteri. Sed quid eis præſtitit grátia, niſi ut erúeret eos de poteſtáte tenebrárum? Præſtitit eis Chriſtus ut pro Chriſto moreréntur, præſtitit ut ſuo ſánguine ab origináli peccáto dilueréntur. Nati ſunt ad mortem, ſed contínuò eos mors réddidit vitæ.

℟. Hæc dicit Dóminus: Quiéſcat vox tua à plorátu, & óculi tui à lácrymis. * Reverténtur filii ad términos ſuos. *Jer.* 31. 16. ℣. Agnus reget eos; & abſtérget Deus omnem lácrymam ab óculis eórum. *Apoc.* 7. 17. * Reverténtur. Glória. * Reverténtur.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 4. *E.* Sínite párvulos ad me veníre: tálium eſt enim regnum cœlórum. *Matt.* 19. 14.

Ant. 1. a. Empti ſunt de terra: hi vírgines ſunt, ſequúntur Agnum quocúmque íerit. *Apoc.* 14. 3. 4.

Ant. 7. a. Ambulábunt mecum in albis, quia digni ſunt. *Apoc.* 3. 4.

℣. Heréditas immaculatórum in ætérnum erit. ℟. Non confundéntur in témpore malo. *Pſ.* 36. 18. 19.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Matthæum.

Lectio vij. *c.* 2. 16. *ad* 18.

IN illo témpore; Heródes videns quóniam illúſus eſſet à Magis, irátus eſt valde; & mittens occídit omnes púeros qui erant in Béthlehem, & in ómnibus finibus ejus, à bimátu & infrà, ſecúndùm tempus quod exquiſíerat à Magis. Et réliqua.

Homília ſancti Joánnis Chryſóſtomi.

Homil. 9. *in Matt.*

HEródem certè non oportúerat iráſci, ſed cómprimi pótiùs ac timére, atque intellígere quod rem ſtultam conarétur. Sed coercéri omníno nequit ánimus pravâ ſemel voluntáte vitiátus, jamque immedicabíliter ægrótans: neque cedit magnis quámlibet à Deo remédiis indúltis. Consídera ígitur iſtum prióribus malis áddere poſterióra certántem, & homicídia homicídiis jungéntem, perque ómnia velut furibúndum in præcipítia labéntem: quaſi enim ab áliquo dæmonum, irâ, iracúndiâ, invidiâque vexátus, nullâ prorſus ratióne frænátur; ſed contra ipſam omníno furit natúram: & iram, quâ advérſùs Magórum illuſiónem fremébat, in párvulos innocéntes vertit: tale quiddam in Palæſtína fácere aggréſſus, quale Phárao in Ægypto perpetrárat.

℟. Jerúſalem, lætáberis in fíliis tuis, quóniam omnes benedicéntur, & * Congregabúntur ad Dóminum. *Tob.* 13. 17. ℣. Oves meæ non períbunt in ætérnum, & non rápiet eas quiſquam de manu mea. *Joan.* 10. 28. * Congregabúntur.

Lectio viij. *Poſt pauca.*

QUo, Heródes ſævíſſime, colóre ratiónis irátus es, cùm te à Magis illúſum vidéres? Non cognóveras ortum illum eſſe divínum? Non tu príncipes convocáveras ſacerdótum? Non ipſe congregáveras ſcribas? Non étiam illi qui à te fúerant convocáti, Prophétam ſecum in judícium illíus concílii protulérunt, qui olim iſta prædíxerat? Non intellexíſti nova vetéribus conſonáre? Non audíſti quóniam Magos ſtella dedúxerit?... Cur non ex his ómnibus collegíſti nequáquam Magórum illuſióni deputándum eſſe quod factum eſt, ſed divínæ virtúti ómnia próvidè & utíliter ordinánti? Quòd ſi eſſes étiam Magórum fraude decéptus, quid hoc præjudicáret Innocéntibus?

℟. Gaudébo in pópulo meo: & * Non audiétur in eo ultrà vox fletûs & clamóris. *Iſai.* 65. 19. ℣. Mors ultrà non erit, neque luctus, neque clamor, neque

dolor erit ultrà. *Apoc.* 21. 4. * Non audiétur.

Lectio ix. *Poſt pauca.*

TUnc adimplétum eſt quod dictum eſt per Jeremiam Prophétam dicéntem: Vox in Rama audíta eſt; plorátus & ululátus multus, Rachel plorans filios ſuos, & nóluit conſolári, quia non ſunt.] Admirábilis conſequéntia: quia enim auditórem magnitúdine horróris impléverat Evangeliſta, crudélem illam mactatiónem deſcríbens; rurſus eum conſolátur, & dicit, quòd non idcirco illa facta ſint, quia ea Deus prohibére nequíverit, aut futúra non víderit; ſed quæ certè & præſcíerit, & per Prophétam longè antè prædíxerit. Ne ígitur turbéris & cóncidas, ad ineffábilem providéntiam ejus proſpíciens, quam & per illa quæ operátur ipſe, & per iſta quæ ab áliis fieri ſinit, perſpícuè póſſumus intuéri.

℟. Convértam luctum eórum in gáudium, * Et conſolábor eos, & † Lætificábo à dolóre ſuo. *Jer.* 31. 13. ℣. Ego dabo de fonte aquæ vitæ, gratis. *Apoc.* 21. 6. * Et conſolábor. Glória. *Repetitur* ℟. Convértam, *uſque ad* ℣. *& non dicitur* Te Deum.

[*Si ſit Dominica, non repetitur* ℟. *poſt* Glória Patri: *ſed ſola reclamatio,* † Lætificábo; *& dicitur* Te Deum.]

℣. Sacerd. Laudáte, púeri, Dóminum; ℟. Laudáte nomen Dómini. *Pſ.* 112. 1.

AD LAUDES.

Ant. 1. f. INimíci tui, Dómine, declinavérunt in te mala; cogitavérunt consília, quæ non potuérunt ſtabilíre. *Pſ.* 20. 12.

Ant. 2. D. Cùm cogitárent juſtórum occídere infántes; uno liberáto, ſuſcépta eſt à pópulo ſánitas. *Sap.* 18. 5. 7.

Ant. 5. a. Púeri tui tanquam agni exultavérunt, magnificántes te, Dómine, qui liberáſti illos. *Sap.* 19. 9.

Ant. 7. a. Decantavérunt, Dómine, nomen ſanctum tuum; & victrícem manum tuam laudavérunt páriter. *Sap.* 10. 20.

Ant. 4. f. Dómine Dóminus noſter, ex ore infántium & lacténtium perfeciſti laudem propter inimícos tuos. *Pſ.* 8. 3.

Capitulum. *Apoc.* 22. 3. 4.

SErvient Deo & Agno: & vidébunt fáciem ejus; & nomen ejus in fróntibus eórum.

HYMNUS.

VOs, prima Chriſti víctima,
Hoſtis neci quos dévovet,
Matrum ſinu vix éditi,
Palmis cadéndo lúditis.

MOLLES in agnos ceu lupus,
Amens tyránnus írruit,
Et ſperat ipſum públìca
In ſtrage Chriſtum tóllere.
CUNÆ repléntur ſánguine;
Sed in Deum fruſtrà furit;
Unum petit tot mórtibus,
Mortes tot unus éffugit.
MATRES, querélis párcite,
Quid rapta fletis pígnora?
Agnum ſalútis óbſidem
Denſo ſequúntur ágmine.
QUI natus es de Vírgine,
Jeſu, tibi ſit glória,
Cum Patre cumque Spíritu,
In ſempitérna ſécula.
Amen.

℣. Lætítia ſempitérna ſuper caput eórum, ℟. Gaúdium & lætítiam obtinébunt. *Iſai.* 35. 10.

Ad Benedíctus, *Ant.* 7. G. Sérviunt Deo die ac nocte in templo ejus: non eſúrient, neque ſítient ámpliùs, quóniam Agnus qui in médio throni eſt, dedúcet eos ad vitæ fontes aquárum. *Apoc.* 7. 15. 16. 17.

ORATIO. Orémus.

DEus, cujus præcónium Innocéntes Mártyres, non loquéndo, ſed moriéndo conféſſi ſunt: ómnia in nobis vitiórum mala mortífica; ut fidem tuam, quam lingua noſtra lóquitur, étiam móribus vita fateátur; Qui vivis.

Fit Commemoratio de Nativitate, & de S. Stephano, ut habetur infrà, 280.

AD PRIMAM.

Ant. Inimíci tui, Dómine. *Reliqua ut in die Nativitatis, exceptis quæ ſequuntur.*

CANON.

Ex Concílio Pariſiénſi ſexto. *An.* 829. *cap.* 4.

SAcerdótes ſunt Eccléſiæ decus, in quibus ámpliùs fulget Eccléſia: ipſi colúmnæ firmíſſimæ, quibus in Chriſto fundátis innítitur omnis multitúdo credéntium.

Poſt ℣. Pretióſa, &c. *dicuntur* ℣℣. *& Oratio*, Actiónes, *quæ ponuntur pro labore quotidiano in Pſalterio*, 154. *Quod ſervabitur in ſimili caſu.*

AD TERTIAM.

Ant Cùm cogitárent.

CAPITULUM. *Tit.* 3. 4.

NOn ex opéribus juſtítiæ, quæ fécimus nos, ſed ſecúndùm ſuam miſericórdiam, Deus ſalvos nos fecit.

℟. *br.* Propter te, Dómine, mortificámur totâ die; * Allelúia, allelúia. ℟. Propter te. ℣. Æſtimáti ſumus ſicut oves occiſiónis. * Allelúia, allelúia. Glória. ℟. Propter te. *Pſ.* 43. 22.

℣. Salváſti nos de affligéntibus nos; ℟. Et odiéntes nos confudíſti. *Pſ.* 43. 9.

AD SEXTAM.

Ant. Púeri tui.

CAPITULUM. 2. *Tim.* 1. 9.

DEus nos liberávit, & vocávit vocatióne ſuâ ſanctâ; non ſecúndùm ópera noſtra, ſed ſecúndùm propóſitum ſuum, & grátiam.

℟. *br.* Anima noſtra ſicut paſſer erépta eſt de láqueo venántium. * Allelúia, allelúia. ℟. Anima. ℣. Láqueus contrítus eſt, & nos liberáti ſumus. * Allelúia, allelúia. Glória Patri. ℟. Anima. *Pſ.* 123. 7.

℣. Benedíctus Dóminus, ℟. Qui non dedit nos in captiónem déntibus eórum. *Pſ.* 123. 6.

AD NONAM.

Ant. Dómine Dóminus noſter.

CAPITULUM. *Epheſ.* 1. 11. 12.

VOcáti ſumus prædeſtináti ſecúndùm propóſitum ejus, qui operátur ómnia ſecúndùm consílium voluntátis ſuæ; ut ſimus in laudem glóriæ ejus.

℟. *br.* Dóminus in humilitáte noſtra memor fuit noſtrî, * Allelúia, allelúia. ℟. Dóminus. ℣. Et redémit nos ab inimícis noſtris. * Allelúia, allelúia. Glória. ℟. Dóminus. *Pſ.* 135. 23. 24.

℣. Dedit nobis Deus victóriam ℟. Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum. 1. *Cor.* 15. 57.

AD VESPERAS.

Antiphonæ & Pſalmi de II. Veſperis Nativitatis, ſuprà, 249.

CAPITULUM. *Apoc.* 14. 4. 5.

HI empti ſunt ex homínibus primítiæ Deo, & Agno: & in ore eórum non eſt invéntum mendácium; ſine mácula enim ſunt ante thronum Dei.

Hymnus, Vos, prima, *ut ſuprà in Laudibus.*

℣. Dealbavérunt ſtolas ſuas in ſánguine Agni: ℟. Ideo ſunt ante thronum Dei. *Apoc.* 7. 14.

Ad Magníficat, *Ant.* 1. a. Vidi eos ſtantes ſuper mare vítreum, habéntes cítharas Dei; & cantántes cánticum Agni. *Apoc.* 15. 2. 3.

Oratio, Deus, cujus, *ſuprà in Laudibus.*

¶ *Si ſit Sabbatum, nihil de S. Thoma; ſed ſit Commemoratio de Sabbato ante Dominicam intrà Octavam Nativitatis per Antiphonam*, Vídimus, ℣. Hic eſt, *infrà*, 281. *& Orationem*, Largíre, 287.

Deinde ſit Commemoratio Octavæ S. Stephani tantùm.]

Commemoratio S. Thomæ, Ant. Erit ipſi pactum ſacerdótii ſempitérnum; quia zelátus eſt pro Deo ſuo. *Num.* 25. 13.

℣. Vincénti dabo édere

de ligno vitæ, ℟. Quod eſt in paradíſo Dei mei. *Apoc.* 2. 7.

Oratio, Deus, pro cujus Eccléſia, *infrà ad Laudes*, 279.

Deinde fiunt Commemorationes Octavarum Nativitatis Domini, & S. Stephani, per Ant. ℣. *& Orat. quæ habentur infrà*, 280.

[*In Metropolitana, Veſperæ Semiannuales de S. Thoma, cum Commem. SS. Innocentium & Octavarum, pag.* 275.]

Completorium de Nativitate, 250.

DIE XXIX. DECEMBRIS.
In Feſto
SANCTI THOMÆ
CANTUARIENSIS
Epíſcopi & Martyris.
DUPLEX-MINUS.

[*In Metropolitana, Semiannuale.*]

¶ *Hoc Feſtum, ſi in Dominica occurrat, transfertur (etiam in Metropolitana) in Feriam ſecundam, id eſt in diem* xxx. *Decembris; & tunc in I. Nocturno Dominicæ leguntur Lectiones notatæ pro die* xxix. *de Epiſtola ad Romanos*, Scimus quóniam; *& in II. Veſperis Dominicæ fit Commemoratio de S. Thoma per Antiphonam*, Erit ipſi, ℣. *& Orat. ut ſuprà. Poſtea de Octava S. Stephani*, 280.

Die verò xxx. *Decembris, in quo tunc fiet de S. Thoma, legentur in I. Nocturno Lectiones notatæ pro eodem die* xxx. *de Epiſtola ad Romanos*, Quid dicit Scriptúra]

Omnia de Communi unius Martyris, ix. *exceptis quæ ſequuntur.*

De Epíſtola beáti Pauli Apóſtoli ad Romános.

Lectio j. *c.* 3. 19. *ad fin.*

SCimus quóniam quæcúmque lex lóquitur, iis qui in lege ſunt, lóquitur; ut omne os obſtruátur, & ſúbditus fiat omnis mundus Deo: quia ex opéribus legis non juſtificábitur omnis caro coram illo: per legem enim cognítio peccáti. Nunc autem ſine lege juſtítia Dei manifeſtáta eſt; teſtificáta à lege & Prophétis. Juſtítia autem Dei per fidem Jeſu Chriſti, in omnes & ſuper omnes qui credunt in eum; non enim eſt diſtínctio: omnes enim peccavérunt, & egent glóriâ Dei. * Juſtificáti gratìs per grátiam ipſíus, per redemptiónem quæ eſt in Chriſto Jeſu, quem propóſuit Deus propitiatiónem per fidem in ſánguine ipſíus, ad oſtenſiónem juſtítiæ ſuæ, propter remiſſiónem præcedéntium delictórum, in ſuſtentatióne Dei, ad oſtenſiónem juſtítiæ ejus in hoc témpore: ut ſit ipſe juſtus,

& juſtíficans eum qui eſt ex fide Jeſu Chriſti. Ubi eſt ergo gloriátio tua? Exclúſa eſt. Per quam legem? Factórum? Non: ſed per legem fidei. Arbitrámur enim juſtificári hóminem per fidem ſine opéribus legis. * An Judæórum Deus tantùm? nonne & géntium? Immo & géntium. Quóniam quidem unus eſt Deus, qui juſtíficat circumciſiónem ex fide, & præpútium per fidem. Legem ergo deſtrúimus per fidem? Abſit; ſed legem ſtatúimus. Quid ergo dicémus inveniſſe Abraham patrem noſtrum ſecúndùm carnem? Si enim Abraham ex opéribus juſtificátus eſt, habet glóriam, ſed non apud Deum.

Lectio ij.

Ex quatuor vitæ ejus Scriptoribus, & aliis.

THomas gente Anglus, civitáte Londinénſis, lítteris Oxónii primùm, deínde Bonóniæ, Autiſſiodóri, & Paríſiis ſucceſſívè óperam dedit. Públicis munéribus cum laude geſtis, Archidiáconus Cantuariénſis, tùm Henríci ſecúndi Anglórum Regis Cancellárius conſtitútus eſt: moxque Henríco ejus fílio inſtituéndo præficitur. Theobáldo Cantuariénſi Archiepíſcopo vitâ functo ſuccéſſor eléctus eſt. Qua in dignitáte Cancellárii múnere abdicáto, vitam ad ſeveriórem diſciplínam exégit. Magnátum in ſe concitávit vehemens ódium, quòd opes Eccléſiæ, quas contra fas & leges inváſerant, eos reſtitúere coegiſſet. * Cùm autem Henricus Rex Epiſcopos ſacraménto vellet adígere ad obſervándas regni conſuetúdines júribus Eccléſiæ contrárias, Thomas primùm aſſentíri recuſávit, victus tamen précibus Epiſcopórum Regis iram metuéntium, pacis amóre conſénſit. Sed à Crucífero ſuo reprehénſus póſtea fórtiter óbſtitit. Ob eam rem infénſi Regis autoritáte in conciliábulo damnátus, in Gálliam ſe cóntulit ad Alexándrum tértium Papam Sénonis tunc verſántem.

Lectio iij.

VEritus Thomas ne régiæ poteſtátis terróre magìs intrúſus eſſet quàm canónicè eléctus, epiſcopátu cédere vóluit: ſed ſummus Póntifex juſſit ut in gradu ſuo conſíſteret, eúmque Abbáti Pontiniacénſi hoſpítio excipiéndum commendávit. Pontiníaco diſcéſſit poſt biénnium, ne quid detriménti ſuâ cauſâ paterétur Ciſterciénſis ordo; & apud Sénonas, cívibus pro ſua in éxteros omnes comitáte ſanctum Præſulem amícè compelléntibus, commorátus eſt. Exácto demum in Gállia ſepténnio, agéntibus Alexán-

dro tértio, Ludovíco ſéptimo, & Senonénſi præſule Guillélmo Albímano, tandem ab exílio revocátur, & Cantuáriam redit, martyrio quod non ſemel prædíxerat, parátus. * Dum boni paſtóris officium exéquitur, ecce quidam dudum ipſi infénſi Epiſcopi apud Regem calumniántur eum multa contra regnum & públicam quiétem molíri. Quibus commótus Rex conquéſtus eſt, quòd unus ſacérdos regnum impúne perturbáret. Unde excitáti quátuor aúlici è Normánnia Cantuáriam véniunt, Thomam in Ecclésia aggrediúntur, qui flexis génibus ſe Deo comméndans, impiórum mucrónibus caput impávidus óbtulit, quarto Kaléndas Januárii, anno millésimo centésimo ſeptuagéſimo. Quem póſtea miráculis insígnem Alexánder tértius inter Sanctos aſcripſit.

In Eccleſ. Metropolitana.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones tres ex prima, diviſa ſecundùm aſteriſcos.

IN II. NOCTURNO.

Lectiones tres ex ſecundâ & tertiâ diviſis ſecundùm aſteriſcos.

IN III. NOCTURNO.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Joánnem.

Lectio vij. *c.* 10. 11. *ad* 16.

IN illo témpore; Dixit Jeſus quibúſdam ex Pharíſæis: Ego ſum paſtor bonus. Bonus paſtor ánimam ſuam dat pro óvibus ſuis. Et réliqua.

Homília ſancti Joánnis Chryſóſtomi.

Homil. 60. in Joan.

MAgna res eſt, dilectíſſimi, magna res eſt Eccléſiæ prælátio, & quæ multâ índiget ſapiéntiâ & fortitúdine, qualem Chriſtus propóſuit, ut ánimam pro óvibus ponámus, & nunquam illas deſerámus; & ut lupo generóſè reſiſtámus. Hæc enim inter paſtórem & mercenárium eſt differéntia: ſcílicet quòd hic, própriæ, contémptis óvibus; ille, ſuâ contémptâ, óvium ſemper ſalúti invígilet.

Lectio viij.

PAſtóris exémplo demonſtráto, deceptóres duos méminit Chriſtus; furem mactántem & rapiéntem oves, & mercenárium permitténtem neque defendéntem commíſſas. Per illum, Theudam & ejus aſſertóres; per hunc, Judæórum miniſtros ſignat, qui nullam curam commíſſis óvibus adhibébant. Quod olim Ezéchiel his verbis inſectátus eſt: [Væ paſtóribus Iſraël! nonne paſcébant ſemetípſos?] Nonne oves paſcúntur à paſtóribus? Sed illi contrárium faciébant; quod máximæ malítiæ genus eſt, & plurimórum cauſa malórum.

Lectio ix.

IDem & Paulus ſigníficat dicens: [Omnes quæ ſua ſunt quærunt, non quæ Jeſu Chriſti.] Et íterum: [Nemo quod ſuum eſt quærat, ſed quæ próximi.] Verùm Chriſtus ſe ab utróque diſſidére oſténdit: ab illis quidem qui in aliórum perníciem véniunt, cùm dicat ſe proptérea veníſſe ut vitam habérent, & abundántiùs habérent; ab iis autem qui oves ſibi commíſſas defféndere negligébant, dicéndo ſe propter oves ánimam pónere, vidélicet ne illæ períerent.

AD LAUDES.

Poſt Hymnum, ℣. De tribulatióne invocávi Dóminum, ℟. Et exaudívit me in latitúdine Dóminus. *Pſ.* 117. 5.

Ad Benedíctus, *Ant.* 7. G. Extráneus factus ſum frátribus meis; quóniam zelus domûs tuæ comédit me, Dómine. *Pſ.* 68. 11. 12.

Oratio. Orémus.

DEus, pro cujus Eccléſia glorióſus Póntifex Thomas gládiis impiórum occúbuit; præſta, quæſumus, ut omnes qui ejus implórant auxílium, petitiónis ſuæ ſalutárem conſequántur effféctum; Per Dóminum.

Fiunt Commemorationes Octavarum Nativitatis, & S. Stephani, per Ant. ℣. *& Orat. quæ infrà habentur.*

CANON.

Ex Concílio Pariſiénſi ſexto. *An.* 829. *cap.* 4.

QUando vita Sacerdótum cum doctrína non concórdat, & auditóribus infirmis ſcándalum, & animárum proveníre perículum non eſt dúbium. Proínde ſummópere cavéndum Sacerdótibus ne offendículum fiant his quibus præſunt: tunc enim offendículum fiunt illis, quando quod verbis prædicant, móribus impúgnant.

AD VESPERAS.

Antiphonæ & Pſalmi ut in die Nativitatis, 249. *Cetera de Communi unius Martyris, Oratio*, Deus, pro cujus Eccléſia, *ſuprà, cum Commem. Officii Dominicæ intrà Octavam, per Ant.* Vídimus, ℣. Hic eſt, *infrà*, 281. *& Orat.* Largíre, 287. *niſi fuerit Sabbatum; tunc enim Veſperæ erunt integræ de Sabbato ante Dominicam intrà Octavam Nativit.* (*extra tamen Metropol.*) *cum Commem. S. Thomæ, & Octavæ S. Stephani.*

[*Si hoc Feſtum tranſlatum fuerit in diem* 30. *Decembris, fiet à Capitulo de Feſto SS. Saviniani & Potentiani, ut infrà, cùm Commemoratione S. Thomæ, & Octavarum.*

Si verò hoc Feſtum Feriâ VI. occurrat, fiet per anticipationem à Capitulo de eodem Feſto SS. Saviniani & Potentiani, cum iiſdem Commemorationibus Sancti Thomæ, & Octavarum.]

Completorium de Nativitate, 250.

COMMEMORATIONES OCTAVARUM.

Pro Commemoratione Nativitatis, ad Laudes, Ant. Egréſſus eſt Salvátor meus: & nunc qui redémpti ſunt à Dómino, reverténtur, & vénient in Sion laudántes. *Iſai.* 51. 5. 11.

℣. Deus rex noſter ante ſǽcula, operátus eſt ſalútem ℟. In médio terræ. *Pſ.* 73. 12.

Ad Veſperas, Ant. Ecce Deus noſter iſte, expectávimus eum, & ſalvábit nos: iſte Dóminus, ſuſtinúimus eum; exultábimus, & lætábimur in ſalutári ejus. *Iſai.* 25. 9.

℣. Lætábimur in ſalutári tuo, ℟. Et in nómine Dei noſtri magnificábimur. *Pſ.* 19. 6.

Oratio. Orémus.

Concéde, quæſumus, omnípotens Deus, ut nos Unigéniti tui nova per carnem Natívitas líberet, quos ſub peccáti jugo vetúſta ſérvitus tenet; Per eúmdem.

Pro Commemoratione S. Stephani ad Laudes, Ant. Exclamántes voce magnâ continuérunt aures ſuas, & ímpetum fecérunt unanímiter in Stéphanum; & ejiciéntes eum extra civitátem, lapidábant. *Act.* 7. 56. 57.

℣. Data eſt ei coróna, ℟. Et exívit vincens ut vinceret. *Apoc.* 6. 2.

Ad Veſperas, Ant. Pósitis génibus clamávit voce magnâ Stéphanus: Dómine, ne ſtátuas illis hoc peccátum. Et cùm hoc dixíſſet, obdormívit in Dómino. *Act.* 7. 59.

℣. Poſuérunt advérsùm me mala pro bonis, ℟. Et ódium pro dilectióne meâ. *Pſ.* 108. 5.

Oratio. Orémus.

Da nobis, quæſumus, Dómine, imitári quod cólimus, ut diſcámus & inimícos dilígere; quia ejus natalítia celebrámus, qui novit étiam pro perſecutóribus exoráre Dóminum noſtrum.

Die XXX. Decembris.
OFFICIUM DOMINICÆ intrà Octavam Nativitatis Domini.

[*Si Dominica intrà Octavam Nativitatis inciderit in diem S. Stephani, S. Joannis, vel SS. Innocentium, aut ſi nulla fuerit Dominica intrà dictam Octavam; tunc ejus Officium ponetur die 30 Decembris, ſub ritu ſemiduplici tantùm, & fiet ut ſequitur.*

In II. Veſperis S. Thomæ (29. *Decembris*) *fit Commemoratio Officii hujus Dominicæ per Ant* Vidimus, ℣. Hic eſt, *infrà*, & *Orat.* Largíre, 287. *Deinde Octava S. Stephani. Ipsâ verò die* 30. *Decembris ad Officium Nocturn. poſt Invitatorium & Hymnum dicuntur novem Pſalmi feriales cum tribus Antiphonis, &* ℣. *III. Nocturni ejuſdem Dominicæ. Lectio* j. & ij. *de Scriptura occurrente, tribûs in duas coactis;* iij. *Lectio erit de Evangelio ejuſdem Dominicæ cum* j. *Lect. Homiliæ.* ℟. 1. Iſraël, ℟. 2. Dóminum, *ſine* Glória Patri, & ℟. 3. Benedíxit, *cui additur* Glória Patri *in fine*, *infrà*, 285.

Dicitur Te Deum.

Ad Laudes et Horas, *ut infrà notatur.*

In Vesperis, *quæ erunt de SS. Saviniano, &c. ante alias Commemorationes fit Commemoratio Dominicæ per Ant.* ℣. & *Orat. ut infrà*, 288.

SABBATO.

In Veſperis, Antiphonæ & Pſalmi ut in die Nativitatis, ſuprà, 249.

Capitulum. *Coloſſ.* 2. 9. 10.

IN Chriſto in hábitat omnis plenitúdo divinitátis corporáliter, & eſtis in illo repléti, qui eſt caput omnis principátûs, & poteſtátis.

Hymnus, O quanta, *ut in II. Veſperis Nativit. ſuprà*, 249.

Poſt Hymnum, ℣. Hic eſt Deus, Deus noſter in ætérnum, & in ſéculum ſéculi: ℟. Ipſe reget nos in ſécula. *Pſ.* 47. 15.

Ad Magníficat, *Ant.* 1. D.* Vídimus glóriam ejus, glóriam quaſi Unigéniti à Patre. *Joan.* 1. 14.

Orat. Largíre, *infrà ad Laud.*

Fit Commem. de S. Thoma, vel de SS. Saviniano, &c. ſecundùm occurentiam.

Deinde Octavæ S. Stephani, ſuprà, 280.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Verbum caro factum eſt, * Veníte, adorémus. *Joan.* 1. 14.

Pſ. 94. Veníte, 2.

Hymnus.

VErbum, quod ante ſécula
Sinu patérno náſceris,
Recèns homo ſub témpore
E Vírginis prodis ſinu.

Fatale rumpis vínculum,
Quo nos Adámus néxuit:
Reddes quod ille pérdidit;
Spes illa tecum náſcitur.

Jam dura diſcis pérpeti,
Quæ ferre par fuit reos:
Orbis salúti flétibus
Prælúdis in cunis puer.

Fis pauper, indigéntiâ
Et nos tuâ ditéſcimus:
Luges, tuis & lácrymis
Totum lavas mundi ſcelus.

Pannis opértus vílibus,
Lates recúmbens in ſpecu:
Homo, ſupérbis! Et Deum
Panni, ſpecus non dédecent.

A Patre miſſus, pérditi
Qui factus es mundi ſalus,
Jeſu, períre non ſinas
Tot quos emis labóribus.

Qui natus es de Vírgine,
Jeſu, tibi ſit glória,
Cum Patre cumque Spíritu,
In ſempitérna ſécula.
Amen.

Pſalmi de Dominica.
In I. Nocturno.

Ant. 1. a. Jeſus Chriſtus herì, & hódie: ipſe & in ſécula. *Hebr.* 13. 8.

Ant. 2. D. Vapor eſt virtútis Dei, & emanátio quædam eſt claritátis omnipoténtis Dei ſincéra. *Sap.* 7. 25.

Ant. 3. a. Nihil inquinátum in eam incúrrit: candor eſt enim lucis ætérnæ. *Sap.* 7. 25. 26.

℣. Hic eſt Deus noſter,
℟. Et non æſtimábitur álius advérsùs eum. *Baruch.* 3. 36.

Lectiones ſequentes de Epiſtola ad Romanos leguntur ſemper 30. *Decembris, etiamſi eâ die non fiat de Dominica.*

De Epíſtola beáti Pauli Apóſtoli ad Romános.

Lectio j. *c.* 4. 3. *ad* 8.

Quid dicit Scriptúra? Crédidit Abraham Deo: & reputátum eſt illi ad juſtítiam. Ei autem qui operátur, merces non imputátur ſecúndùm grátiam, ſed ſecúndùm débitum. Ei verò qui non operátur, credénti autem in eum qui juſtíficat ímpium, reputátur fides ejus ad juſtítiam, ſecúndùm propóſitum grátiæ Dei. Sicut & David dicit beatitúdinem hóminis, cui Deus accépto fert juſtítiam ſine opéribus: Beáti quorum remíſſæ ſunt iniquitátes, & quorum tecta ſunt peccáta. Beátus vir cui non imputávit Dóminus peccátum.

℟. Prophetíſſa péperit filium; & dixit Dóminus: * Voca nomen ejus, Accélera ſpólia detráhere: Feſtína prædári. *Iſai.* 8. 3. ℣. Univérſa arma fortis armáti aúferet, & ſpólia ejus diſtríbuet. *Luc.* 11. 22. * Voca nomen.

Lectio ij. *v.* 9. *ad* 12.

Beatitúdo ergo hæc in circumciſióne tantùm manet? an étiam in præpútio? Dícimus enim quia reputáta eſt Abrahæ fides ad juſtítiam. Quómodo ergo reputáta eſt? in circumciſióne? an in præpútio? Non in circumciſióne, ſed in præpútio. Et ſignum accépit circumciſiónis, ſignáculum juſtítiæ fídei, quæ eſt in præpútio: ut ſit pater ómnium credéntium per præpútium, ut reputétur & illis ad juſtítiam: & ſit pater circumciſiónis, non iis tantùm qui ſunt ex circumciſióne, ſed & iis qui ſectántur veſtigia

fidei quæ eſt in præpútio patris noſtri Abrahæ.

℟. Ecce vir, Oriens nomen ejus: ipſe éxtruet templum Dómino; * Ipſe portábit glóriam, & ſedébit, & dominábitur ſuper ſólio ſuo. *Zach.* 6. 12. 13. ℣. Regnábit in domo Jacob in ætérnum, & regni ejus non erit finis. *Luc.* 1. 32. 33. * Ipſe.

Lectio iij. *v.* 13. *ad* 16.

NOn enim per legem promíſſio Abrahæ, aut sémini ejus, ut heres eſſet mundi; ſed per juſtítiam fidei. Si enim qui ex lege, herédes ſunt; exinaníta eſt fides, abólita eſt promíſſio. Lex enim iram operátur. Ubi enim non eſt lex: nec prævaricátio. Ideo ex fide, ut ſecúndùm grátiam firma ſit promíſſio omni sémini, non ei qui ex lege eſt ſolùm, ſed & ei qui ex fide eſt Abrahæ, qui pater eſt ómnium noſtrûm.

℟. Cantáte Dómino quóniam magníficè fecit; annuntiáte hoc in univérſa terra: * Exúlta, & † Lauda, habitátio Sion, quia magnus in médio tui Sanctus Iſraël. *Iſai.* 12. 5. 6. ℣. Hosánna filio David: benedíctus qui venit in nómine Dómini. *Matt.* 21. 9. * Exúlta. Glória. † Lauda.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 4. a. Omnia per ipſum & in ipſo creáta ſunt: & ipſe eſt ante omnes, & ómnia in ipſo conſtant. *Coloſſ.* 1. 16. 17.

Ant. 5. a. In ipſo complácuit omnem plenitúdinem inhabitáre, & per eum reconciliáre ómnia in ipſum. *Coloſſ.* 1. 19. 20.

Ant. 6. F. Propóſuit Deus inſtauráre ómnia in Chriſto, quæ in cœlis, & quæ in terra ſunt. *Epheſ.* 1. 9. 10.

℣. In ipſo cóndita ſunt univérſa in cœlis & in terra, ℟. Viſibília, & inviſibília. *Coloſſ.* 1. 16.

De ſermóne ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Serm. 380. *in Nativ. S. Joan.* §. 2.

Lectio iv.

VEnit Dóminus naſcéndo de Vírgine María, non de Patris ſubſtántia. Duas enim Dómini nativitátes accépimus: unam divínam, álteram humánam; tamen utrámque mirábilem: illam ſine matre, iſtam ſine patre: illam ætérnam, ut creáret temporálem; hanc temporálem, ut præſtáret ætérnam... Ille tantus in forma Dei æquális Patri, ille ſine témpore fábricans témpora, ille ex nullo ſéculo ante ómnia ſécula judex ſéculi, factus eſt tam parvus, ut de fémina naſcerétur; ſed manſit tam magnus, ut à Patre non ſepararétur. Ei præbéntes obſéquium & teſtimónium, tanquam lucérnæ ventúro diéi, omnes Prophétæ prænuntiántes eum, ante ipſum

naſcéndo venérunt, poſt ipſum credéndo adhæſérunt.

℟. Chriſtus, cùm in forma Dei eſſet, * Semetípſum exinanívit formam ſervi accípiens, in ſimilitúdinem hóminum factus. *Philipp.* 2. 6. 7. ℣. Ergóne putándum eſt quòd verè Deus hábitet ſuper terram? 3. *Reg.* 8. 27. * Semetípſum.

Lectio v.

OPortébat enim ut prænuntiarétur ventúrus, mirácula factúrus; quibus miráculis, bene intelligéntibus indicarétur Deus; humáno autem aſpéctu vidéntibus apparéret homo, parvus ad parvos, ſed húmilis ad ſupérbos: parvitáte ſuâ docens hóminem, ut ſe agnóſceret parvum; ne, non grandeſcéndo, ſed tumeſcéndo ſe créderet magnum. Eſt enim ſupérbia, non magnitúdo, ſed tumor. Ut ergo géneris humáni iſtum tumórem ſanáret ipſe médicus, ipſe medicína, non ſolùm medicaméntum ádhibens, ſed medicaméntum ſe fáciens, appáruit inter hómines homo, ófferens hóminem vidéntibus, Deum ſervans credéntibus.

℟. In mundo erat, & mundus per ipſum factus eſt, & mundus eum non cognóvit. * In própria venit, & ſui eum non recepérunt. *Joan.* 1. 10. 11. ℣. Dóminus locútus eſt: Cognóvit bos poſſeſſórem ſuum; Iſraël autem me cognóvit. *Iſai.* 1. 2. 3. * In própria.

Lectio vj. *Pauló poſt.*

NOndum erant hómines, qui Deum vidérent in hómine, nec póterant vidére niſi hóminem; nec tamen ſpem ſuam pónere debent in hómine. Quid ergo fíeret? Homo hóminem vidére poteſt, homo hóminem ſequi non debet. Deus ſequéndus erat, vidéri non póterat: homo ſequéndus non erat, qui vidéri póterat..... O homo, propter quem Deus factus eſt homo, áliquid magnum te crédere debes: ſed deſcénde, ut aſcéndas; quia & Deus deſcendéndo factus eſt homo. Adhæréſce medicaménto tuo, imitáre magíſtrum tuum, agnóſce Dóminum tuum, ampléctere fratrem tuum, intéllige Deum tuum.

℟. Per víſcera miſericórdiæ Dei noſtri, * Viſitávit nos óriens ex alto: illumináre his qui in ténebris, & in umbra mortis ſedent. *Luc.* 1. 78. 79. ℣. Habitántibus in regióne umbræ mortis, lux orta eſt eis. *Iſai.* 9. 2. * Viſitávit nos. Glória. * Viſitávit nos.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 7. *d.* Deus Fílium ſuum miſit, benedicéntem vobis, ut convértat ſe unuſquíſque à nequítia ſua. *Act.* 3. 26.

Ant. 8. G. Hic eſt lapis qui factus eſt in caput án-

guli; & non eſt in álio áliquo ſalus. *Act.* 4. 11. 12.

Ant. 4. E. Vobis honor credéntibus; non credéntibus autem hic factus eſt lapis offenſiónis, & petra ſcándali. 1. *Petr.* 2. 7. 8.

℣. A Dómino factum eſt iſtud, ℟. Et eſt mirábile in óculis noſtris. *Pſ.* 117. 23.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Lucam.

Lectio vij. *c.* 2. 33. *ad* 38.

IN illo témpore; Erat pater Jeſu & mater mirántes ſuper his quæ dicebántur de illo. Et réliqua.

Homília ſancti Ambróſii Epíſcopi.

Expoſ. Evang. ſec. Luc. lib. 2. §. 60.

VIdes úberem in omnes grátiam Dómini generatióne diffúſam, & prophetíam incrédulis negátam eſſe, non juſtis. Ecce & Símeon prophétat in ruínam & reſurrectiónem plurimórum veníſſe Dóminum Jeſum Chriſtum; ut juſtórum iniquorúmque mérita diſcérnat, & pro noſtrórum qualitáte factórum judex verus & juſtus aut ſupplícia decérnat, aut præmia.

℟. Benedíxit Símeon; & dixit ad Maríam matrem Jeſu: * Ecce póſitus eſt hic in ruínam, & in reſurrectiónem multórum in Iſraël; & in ſignum cui contradicétur. *Luc.* 2. 34. ℣. Erit in láqueum & in ruínam habitántibus Jerúſalem; & offéndent ex eis plúrimi, & conteréntur. *Iſai.* 8. 14. 15. * Ecce póſitus eſt.

Lectio viij. §. 61.

ET tuam] inquit [ipſíus ánimam pertransíbit gládius.] Nec líttera, nec hiſtória docet ex hac vita Maríam corporális necis paſſióne migráſſe; non enim ánima, ſed corpus materiáli gládio tranſverberátur. Et ídeo prudéntiam Maríæ haud ignáram myſtérii cœléſtis oſténdit. [Vivum enim verbum Dei, & válidum, & acútum omni gládio acutíſſimo, pénetrans uſque ad diviſiónem ánimæ & ſpíritûs, artuúmque & medullárum, cogitatiónes cordis & ſecréta ſcrutátur animórum; quia nuda méntium, & apérta ſunt ómnia Dei Fílio,] quem conſciéntiæ ſecréta non fallunt.

℟. Iſraël in legem juſtítiæ non pervénit; offendérunt enim in lápidem offenſiónis, ſicut ſcriptum eſt; Ecce pono in Sion lápidem offenſiónis: * Et omnis qui credit in eum, non confundétur. *Rom.* 9. 31. 32. 33. ℣. Hæc dicit Dóminus: Ecce mittam in fundaméntis Sion lápidem probátum, anguLárem, pretióſum, in fundaménto fundátum. *Iſai.* 28. 16. * Et omnis.

Lectio ix. §. 62.

PRophetávit ítaque Símeon, prophetáverat Virgo, prophetáverat copu-

láta conjúgio; débuit étiam vídua: ne qua aut proféſſio deéſſet, aut ſexus. Et ídeo Anna, & ſtipéndiis viduitátis, & móribus talis indúcitur; ut digna planè fuiſſe credátur, quæ redemptórem ómnium veniſſe nuntiáret.

℞. Dóminum ſanctificáte: & * Erit vobis in ſanctificatiónem; in lápidem autem offenſiónis, duábus dómibus Iſraël. *Iſai.* 8. 13. 14. ℣. Cóntinet Scriptúra: Ecce pono in Sion lápidem ſummum anguÍárem: hic factus eſt in caput ánguli, & lapis offenſiónis, his qui offéndunt verbo, nec credunt. 1. *Petr.* 2. 6. 7. 8. * Erit vobis. Glória. * Erit vobis.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Cantáte Dómino, & benedícite nómini ejus: ℞. Annuntiáte de die in diem ſalutáre ejus. *Pſ.* 95. 2.

AD LAUDES.

Pſalmi de Dominicâ.

Canticum ut in die Nativitatis, ſuprà, 246.

Ant. 2. D. Benedíctus Deus qui benedíxit nos in omni benedictióne ſpirituáli in cœléſtibus in Chriſto. *Epheſ.* 1. 3.

Ant. 3. g. Elégit nos in ipſo ante mundi conſtitutiónem, ut eſſémus ſancti & immaculáti in conſpéctu ejus in caritáte. *Epheſ.* 1. 4.

Ant. 1. D. Prædeſtinávit nos in adoptiónem filiórum per Jeſum Chriſtum, in laudem glóriæ grátiæ ſuæ. *Epheſ.* 1. 5. 6.

Ant. 7. a. In Chriſto vocáti ſumus ſecúndùm propóſitum ejus qui operátur ómnia ſecúndùm consílium voluntátis ſuæ. *Epheſ.* 1. 11.

Ant. 6. F. Vidéte qualem caritátem dedit nobis Pater, ut filii Dei nominémur & ſimus. 1. *Joan.* 3. 1.

Capitulum. *Gal.* 4. 4. 5.

Ubi venit plenitúdo témporis, miſit Deus Fílium ſuum factum ex mulíere, factum ſub lege, ut eos qui ſub lege erant redímeret, ut adoptiónem filiórum reciperémus.

HYMNUS.

A Solis ortûs cárdine
Ad uſque terræ límitem,
Chriſtum canámus príncipem
Natum Maríâ vírgine.

Benignus Autor ómnium
Mortále corpus índuit;
Ut carne carnem líberans,
Non pérderet quos cóndidit.

Castæ paréntis víſcera
Virtus obúmbrat Núminis;
Deíque dextra pérficit
Quod nulla mens concéperat.

Domus pudíci péctoris
Templum repéntè fit Dei;
Matérque néſciens virum,
Concépit alvo Fílium.

Edit parens Virgo Deum,
Quem Gábriël prædíxerat,
Quem matris intrà víſcera
Clauſus Joánnes ſénſerat,

Fœno jacens homo Deus
Præſépe non abhórruit;
Matríſque lacte páſcitur,
Per quem nec ales éſurit.

Gaudet chorus cœléſtium,
Et Angeli canunt Deo;
Palámque fit paſtóribus
Paſtor, Creátor ómnium.

Qui natus es de Vírgine,
Jeſu, tibi ſit glória,
Cum Patre, cumque Spíritu.
In ſempitérna ſécula.
Amen.

℣. Sumus filii Dei: ſi autem filii, & herédes; ℟. Herédes quidem Dei, coherédes autem Chriſti *Rom.* 8. 16. 17.

Ad Benedíctus, *Ant.* 2. D.* Erat pater Jeſu & mater mirántes ſuper his quæ dicebántur de illo. *Luc.* 2. 33.

Oratio. Orémus.

Largíre, quæſumus, Dómine, fámulis tuis fidei, ſpei, & caritátis augméntum; ut qui in Nativitáte Fílii tui Dómini noſtri gloriántur, & advérſa mundi, te gubernánte, non ſéntiant, & quæ temporáliter celebráre desíderant, ſine fine percípiant; Per eúmdem Dóminum.

Commemoratio de Octava S. Stephani, ſuprà, 280.

AD PRIMAM.

Ant. 6. F. Benedíctus qui venit in nómine Dómini: Deus Dóminus, & illúxit nobis. *Pſ.* 117. 26. 27.

Oratio de Nativitate, Concéde, & *Oratio,* Dómine Deus omnípotens *ſub una concluſione, ſuprà,* 248.

CANON.

Ex Capituláribus Theodúlphi, Aurelianénſis Epíſcopi.

An. 797. *cap.* 3.

Si quando à lectióne ceſſátur, debet operátio ſúbſequi; quia otióſitas inimíca eſt ánimæ: & antíquus hoſtis, quem à lectióne ſive ab oratióne vacántem invénerit, fácilè ad vítia rapit. Per uſum namque lectiónis diſcétis quáliter & vos vivátis, & álios doceátis. Per uſum oratiónis, & vobis & his quibus in caritáte conjúncti eſtis, prodéſſe valébitis. Per operatiónem & córporis macerationem, & vítiis aliménta negábitis, & veſtris neceſſitátibus ſubveniétis, & habébitis quo neceſſitátem patiéntibus porrigátis.

AD TERTIAM.

Ant. 1. *f.* Deus prior diléxit nos; & miſit Fílium ſuum propitiatiónem pro peccátis noſtris. 1. *Joan.* 4, 10.

Capitulum. *Hebr.* 1. 1. 2.

Multifáriàm, multíſque modis olim Deus loquens pátribus in Prophétis; noviſſimè diébus iſtis locútus eſt nobis in Fílio, quem conſtítuit herédem

univerſórum, per quem fecit & ſécula.

℟. *br.* Exultávit ut gigas * ad curréndam viam, * Allelúia, allelúia. ℟. Exultávit. ℣. A ſummo cœlo egréſſio ejus. * Allelúia, allelúia. Glória. ℟. Exultávit. *Pſ.* 18. 6.

℣. Occúrſus ejus uſque ad ſummum ejus: ℟. Nec eſt qui ſe abſcóndat à calóre ejus. *Pſ.* 18. 7.

Oratio, Largíre, *ſuprà in Laudibus. Et dicitur ad Sextam & Nonam.*

AD SEXTAM.

Ant. 2. D. Fílius Dei venit, & dedit nobis ſenſum ut cognoſcámus verum Deum, & ſimus in vero Fílio ejus. 1. *Joan.* 5. 20.

Capitulum. *Tit.* 2. 11. 12.

APpáruit grátia Dei Salvatóris noſtri ómnibus homínibus, erúdiens nos, ut abnegántes impietátem, & ſeculária deſidéria, ſóbriè, & juſtè, & piè vivámus in hoc ſéculo.

℟. *br.* Fílii Sion, * lætámini in Dómino Deo veſtro; * Allelúia, allelúia. ℟. Fílii. ℣. Quia dedit vobis doctórem juſtítiæ. * Allelúia, allelúia. Glória. ℟. Fílii. *Joel.* 2. 23.

℣. Ille appáruit ut peccáta noſtra tólleret; ℟. Et peccátum in eo non eſt. 1. *Joan.* 3. 5.

AD NONAM.

Ant. 6. C. Adoráte Dóminum, omnes Angeli ejus. *Pſ.* 96. 8.

Capitulum. *Hebr.* 1. 6.

CUm introdúcit Deus primogénitum in orbem terræ, dicit: Et adórent eum omnes Angeli Dei.

℟. *br.* Verè tu es * Deus abſcónditus, * Allelúia, allelúia. ℟. Verè. ℣. Deus Iſraël ſalvátor. * Allelúia, allelúia. Glória. ℟. Verè. *Iſai.* 45. 15.

℣. Te adorábunt, teque deprecabúntur: ℟. Tantùm in te eſt Deus, & non eſt abſque te Deus. *Iſai.* 45. 14.

¶ *Si Dominica occurrat ultimâ die Decembris, ejus Officium terminatur ad Nonam.*

AD VESPERAS.

Antiphona & Pſalmi de II. Veſperis Nativitatis, 249.

Capitulum. 2. *Petr.* 1. 4.

MAxima & pretióſa nobis promíſſa donávit Deus: ut per hæc efficiámini divínæ conſórtes natúræ, fugiéntes ejus quæ in mundo eſt, concupiſcéntiæ corruptiónem.

Hymnus, A ſolis ortûs, *ſuprà in Laudibus*, 286.

℣. Benedixíſti, Dómine, terram tuam: ℟. Avertíſti captivitátem Jacob. *Pſ.* 84. 1.

Ad Magníficat, *Ant.* 4. d. Anna vídua confitebátur Dómino;

Dómino; & loquebátur de illo ómnibus qui expectábant redemptiónem Iſraël. *Luc.* 2. 38.

Oratio, Largíte, *ſuprà in Laudibus*, 287.

Fit Commemoratio, vel de SS. Saviniano & Potentiano; vel de S. Thoma, ſecundùm occurrentiam Off.

Poſtea de Octava S. Stephani, 280.

Completorium ut in die Nativitatis, 250.

DIE XXXI. DECEMBRIS.

In Feſto

SS. SAVINIANI EPISCOPI, ET POTENTIANI,

Senonenſium Apoſtolorum, Sociorumque, Martyrum; ac S. COLUMBÆ, Virginis & Martyris.

Duplex-Minus.

[*In Eccleſia Metropolitana, Semiannuale.*]

Si hoc Feſtum venerit in Domin. anticipatur Sabbato præcedenti: ſi autem inciderit in Feriam ſecundam, tunc in II. Veſperis Dominicæ, quæ erunt integræ de Dominica, fiet Commemoratio SS. Saviniani & Potentiani. Deinde Octavæ S. Stephani.

[*In Metropol. Veſperæ erunt integræ de SS. Saviniano & Potentiano, cum Commem. Dominicæ, & Octavæ S. Stephani.*]

Omnia dicuntur de Communi plurium Martyrum, xiv. *exceptis quæ ſequuntur.*

Pars Hiemalis.

Pridie IN VESPERIS, *Antiphonæ & Pſalmi de II. Veſperis Nativitatis*, 249.

CAPITULUM. I. *Theſſ.* 4. 1.

FRatres, rogámus vos & obſecrámus in Dómino Jeſu, ut quemádmodum accepíſtis à nobis quómodo opórteat vos ambuláre, & placére Deo, ſic & ambulétis ut abundétis magìs.

[*In Metropol.* ℟. In nullo terreámini ab adverſáriis; * Quia † Vobis donátum eſt pro Chriſto, non ſolùm ut in eum credátis, ſed ut étiam pro illo patiámini. *Philipp.* 1. 28. 29. ℣. Qui ſequímini quod juſtum eſt, & quæritis Dñum; atténdite ad petrã undè excíſi eſtis. *Iſai.* 51. 1. * Quia. Glória. † Vobis.]

HYMNUS.

FUSA ſacrátis Senonénſis aris
Plebs diem cœtu récolat frequénti,
Quo polum plenus méritis petívit
Saviniánus.

OBSITAS denſis Sénonas tenébris
Hoſtis humáni géneris tenébat:
Præſul advéntat, ſimul hæ fugántur
Solis ut ortu.

VERBA quot Gallis ádhibet docéndis,
Vita quot ſeſe maniféſtat actis,
Tela ſunt lucis tot in inferórum

Miſſa tyránnum.

NOCTE diſcúſſâ pópulus nefándi
Se reum cultûs lácrymis fatétur;
Tunc adorátos ſibi quiſque certat
Frángere divos.

MENTE quod cæcâ priùs horruérunt,
Corde compléćti juvat; innovátis
Crux ſapit Chriſti; Deus & fit ipſe
Régula vitæ.

PRÆSULIS dæmon ſitit hinc cruórem;
Fundat ut Chriſto cupit inde Præſul:
Præſulis voto furor inſciéntis
Sérviet hoſtis.

ASTAT en ſacris moritúrus aris,
Se, ſuos, Chriſtum ſimul offeréndo:
Irruit tortor, cadit & ſacérdos
Víćtima Chriſto.

LAUS tibi, ſummi Moderátor orbis,
Præmiis duros récreans labóres,
Quem fides Veri ſtudióſa trinum
Credit & unum.
Amen.

℣. Glória veſtra ſumus, ℟. Sicut & vos noſtra. 2. *Cor.* 1. 14.

Ad Magníficat, *Ant.* 1. D.* Grátias ágimus Deo, quóniam accepíſtis verbum audítûs Dei, non ut verbum hóminum, ſed verbum Dei qui operátur in vobis: quæ eſt enim noſtra ſpes, aut coróna glóriæ? nonne vos ante Dn̄um? 1. *Theſſ.* 2. 13. 19.

Orat. Quæſumus, 294.

Deinde fiunt Commemorationes Oćtavarum, ſuprà, 280.

Poſtea fit Commemoratio de S. Silveſtro Papa, Ant. Reſpéxit, ℣. Quæſívit, xxiij. *Oratio*, Da, quæſumus, *infrà ad Laudes*, 294.

Completorium de Nativitate, 250.

AD OFFICIUM NOCT.

Hymnus, Fuſa ſacrátis, *ſuprà in primis Veſperis.*

Quando hoc Feſtum anticipatur, Lećtiones ſequentes de Epiſtola ad Romanos dicuntur in Dominica.

De Epíſtola beáti Pauli Apóſtoli ad Romános.

Lećtio j. *c.* 5. 1. *ad* 12.

JUſtificáti ergo ex fide, pacem habeámus ad Deum per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum; per quem & habémus accéſſum per fidem in grátiam iſtam, in qua ſtamus, & gloriámur in ſpe glóriæ filiórum Dei. Non ſolùm autem, ſed & gloriámur in tribulatiónibus; ſciéntes quòd tribulátio patiéntiam operátur, patiéntia autem probatiónem, probátio verò ſpem. Spes autem non confúndit; quia cáritas Dei diffúſa eſt in córdibus noſtris per Spíritum-ſanćtum, qui datus eſt no-

ſis. * Ut quid enim Chriſtus, cùm adhuc infirmi eſſémus, ſecúndùm tempus pro ímpiis mórtuus eſt? Vix enim pro juſto quis móritur: nam pro bono fórſitan quis aúdeat mori. Comméndat autem caritátem ſuam Deus in nobis: quóniam, cùm adhuc peccatóres eſſémus, ſecúndùm tempus Chriſtus pro nobis mórtuus eſt: multò ígitur magìs nunc juſtificáti in ſánguine ipsíus, ſalvi érimus ab ira per ipſũ. * Si enim, cùm inimíci eſſémus, reconciliáti ſumus Deo per mortem Filii ejus; multò magìs reconciliáti, ſalvi érimus in vita ipsíus. Non ſolùm autem, ſed & gloriámur in Deo per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum, per quem nunc reconciliatiónem accépimus. Proptérea ſicut per unum hóminem peccátum in hunc mundum intrávit, & per peccátum mors; & ita in omnes hómines mors pertránſiit, in quo omnes peccavérunt.

Ex Martyrológio Uſuárdi Mónachi.

Lectio ij.

APud Sénonas, natális beatórũ Saviniáni Epíſcopi, & Potentiáni, qui à Pontífice Románo ad prædicándum diréċti, eámdem Metrópolim martyrii ſui confeſſióne illúſtrem fecérunt. In eádem urbe ſanctæ Colúmbæ Vírginis, quæ, ſuperáto igne, gládio cæſa eſt.

De ſermóne ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Serm. 325. *in Natali viginti Martyrum*, §. 1.

Aliàs Serm. 30.

Lectio iij.

DE glória Mártyrum locutúros... ádjuvent nos oratiónes Mártyrum. Hoc enim per iſtas ſolemnitátes commemorári debet Sánctitas veſtra; primùm ne arbitrémur áliquid nos conférre Martyribus, quia eórum dies ſolemniſſimos celebrámus. Illi noſtris feſtivitátibus non egent, quia in cœlis cum Angelis gaudent: congaúdent autem nobis, non ſi honorémus eos, ſed ſi imitémur eos. Quanquam & quòd honorámus, nobis prodeſt, non illis. Sed honoráre, & non imitári, nihil eſt áliud quàm mendáciter adulári. Ad hoc ergo iſtæ feſtivitátes in Ecclésia conſtitútæ ſunt Chriſti, ut per eas congregátio membrórũ Chriſti admoneátur imitári Mártyres Chriſti. * Si enim nobis proponátur imitándus Deus, reſpóndet humána fragílitas, multùm eſſe ad ſe imitári eum, cui non poteſt comparári. Si deínde ipsíus Dómini noſtri Jeſu Chriſti ad imitatiónem nobis proponátur exémplum,.. hìc adhuc reſpóndet humána fragílitas: Quid símile ego & Chriſtus? ille etſi ca-

ro, tamen Verbum caro.... Ad tolléndas ígitur omnes excuſatiónes infidélis infirmitátis, Mártyres nobis ſtratam conſtruxérunt... Petrus hoc erat quod tu, Paulus hoc erat quod tu. Si piget imitári Dóminum, imitáre conſérvum. Præcéſſit agmen ſervórum, ſubláta eſt excuſátio pigrórum. Adhuc dicit (infidélis infirmitas:) Impar ſum Petro, impar ſum Paulo. Impar es veritáti? Coronátur ruſtícitas, non excuſátur vánitas. Poſtrémò impar es púeris? impar es puéllis?... Vidéte ergo, fratres, ſic celebráre paſſiónes Mártyrum, ut cogitétis imitári Mártyres.

In Ecclеſ. Metropolitana.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones tres ex prima, diviſa ſecundùm aſteriſcos.

IN II. NOCTURNO.

Lectiones tres ex ſecundâ & tertiâ diviſis ſecundùm aſteriſcos.

IN III. NOCTURNO.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Marcum.

Lectio vij. *c.* 16. 15. *ad* 18.

IN illo témpore; Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Eúntes in mundum univérſum, prædicáte Evangélium omni creatúræ. Et réliqua.

Homília ſancti Gregórii Papæ.

Homil. 29. *in Evang.*

ANtè dictum fúerat: [In viam géntium ne abiéritis.] Nunc autem dícitur; [Prædicáte omni creatúræ:] ut ſcílicet priùs à Judæa Apoſtolórum repúlſa prædicátio, tunc nobis in adjutórium fieret, cùm hanc illa ad damnatiónis ſuæ teſtimónium, ſupérba repuliſſet. Sed cùm diſcípulos ad prædicándum Véritas mittit, quid áliud in mundo facit, niſi grana ſéminis ſpargit? * Et pauca grana mittit in ſémine, ut multárum méſſium fruges recípiat ex noſtra fide. Neque enim in univérſo mundo tanta fidélium meſſis exúrgeret, ſi de manu Dómini ſuper rationálem terram illa elécta grana prædicántium non veníſſent.

Lectio viij.

SEquitur: [Qui credíderit, & baptizátus fúerit, ſalvus erit. Qui verò non credíderit, condemnábitur.] Fortáſſe unuſquíſque apud ſemetípſum dicat: Ego jam crédidi, ſalvus ero. * Verum dicit, ſi fidem opéribus tenet. Vera étenim fides eſt, quæ in hoc quod verbis dicit, móribus non contradícit. Hinc eſt enim quòd de quibúſdam falſis fidélibus Paulus dicit: [Qui confiténtur ſe noſſe Deum, factis autem negant.] Hinc Joánnes ait; [Qui dicit ſe noſſe Deum, & mandáta ejus non cuſtódit, mendax eſt.] Quod cùm ita ſit, fidei noſtræ veritátem in vitæ noſtræ conſideratióne debémus agnóſ-

tere. Tunc enim veráciter fidéles ſumus, ſi quod verbis promíttimus, opéribus complémus.

Lectio ix. De S. Silveſtro. Ex S. Auguſt. Concil. Arelat. Euſebio, & aliis.

SIlvéſter Eccléſiæ Románæ Présbyter, in eo múnere tanta cum laude ſe geſſit, ut ad ſancti Petri ſedem poſt Melchíadem fúerit evéctus. Hujus tempóribus coáctum eſt Areláte Concílium, in quo ſtatútum eſt ut uno eodémque die per mundum univérſum Paſcha peragerétur, & lítteras ad omnes ex more ipſe Silvéſter dirígeret. Sub ejus quoque pontificátu, orbi per Conſtantínum datâ pace, inſtaurátæ ſunt basílicæ, ſacri præſcrípti ritus, indícta váriis in locis Concília. Diutúrnâ tamen pace frui non lícuit; Arii enim Verbi divinitátem impugnántis erúpit nefárium dogma; acceſſérunt de Páſchate diſſenſiónes quæ in Oriénte recrudúerant. His compriméndis hábitum eſt Nicææ in Bithynia trecentórum & octódecim Epiſcopórum Concílium ad quod Silvéſter legátos miſit. In eo Concílio proſcrípta eſt Arii impíetas, & ália multa felíciter ſancíta. Per decénnium círciter adhuc Eccléſiam gubernávit, obiítque anno Dómini trecentéſimo trigéſimo quinto.

AD LAUDES.

Pſalmi de Feria.

CAPITULUM. *Hebr. 17. 7.*

MEmentóte præpoſitórum veſtrórum, qui vobis locúti ſunt verbum Dei; quorum intuéntes éxitum converſatiónis, imitámini fidem.

HYMNUS. *Beſnault.*

QUISQUIS Chriſtíadas, innócuum genus,
Vexas ſupplíciis, parce tyránnidem
Exercére, malus fúneris ártifex
Quid te ſollícitat labor?
NEQUICQUAM fúriis pércita bárbaros
Enſes impíetas ſtringit, & hórridæ
Exterrére parat mortis imágine
Vitæ pródiga péctora.
QUANTÒ plus féritas ímpia ſæviet,
Tantò ſe píetas éfferet áltiùs:
Fiet, de láceris Martyribus fluens,
Semen Chriſtíadûm, cruor.
QUIN ibunt álacres non tímido gradu,
Gaudebúntque ſuo témpore ſubſequi,
Teſtaríque ſuam non métuent fidem
Fuſo ſánguine Vírgines.
TESTES tot fidei monſtrat & óbſides
Victrix rellígio, ſanctáque pígnora;

Cives ite pii, víſite tot loca
Sancti cónſcia fúneris.
Patri máxima laus, máxima Fílio,
Amborúmque ſacro máxima Flámini,
Qui dat Martyribus mille neces pati,
Et per fúnera víncere.
Amen.

℣. Nimis honorificáti ſunt amíci tui, Deus: ℟. Nimis confortátus eſt principátus eórum. *Pſ.* 138. 17.

Ad Benedíctus, *Ant.* 1. D.* Venérunt de tribulatióne magna; ídeo ſunt ante thronum Dei; & qui ſedet in throno, habitábit ſuper illos. *Apoc.* 7. 14. 15.

Oratio. Orémus.

Quæſumus, omnípotens Deus, ut Mártyrum tuórum Saviniáni Epíſcopi, Potentiáni, Sociorúmque ac Colúmbæ Vírginis & Mártyris exémpla nos ad melíorem vitam próvocent; & eórum méritis concéde propítius, ut quos Feſtis lætè cólimus, ſanctè móribus imitémur; Per Dóminum.

Fit Commemoratio Octavarum, ut ſuprà, 280.

Et S. Silveſtri Papæ, Ant. In bonitáte, ℣. Státuit, *in Communi,* xxvij.

Oratio. Orémus.

Da, quæſumus, omnípotens Deus, ut beáti Silvéſtri Pontíficis veneránda feſtívitas devotiónem nobis áugeat & ſalútem; Per.

AD HORAS.

Pſalmi de Feria.

CANON.

Ex Concílio Pariſiénſi ſexto. *An.* 829. *cap.* 4.

Sacerdótes ſunt Eccléſiæ decus, ... quos non inflat honor accéptus, ſed exércet labor impóſitus; qui non excelléntiam ſuam cógitant provécti, ſed ſárcinam; nec gloriántur de offícii dignitáte, ſed ſudant pótiùs conſtitúti ſub ónere.

Officium SS. Saviniani, Potentiani, &c. terminatur ad Nonam. Si tamen anticipatur, habebit in Eccleſia Metropol. II. Veſperas, in quibus fiet Commemoratio Sabbati ante Dominicam intrà Octavam Nativitatis, & Octavæ S. Stephani. Extra Eccleſiam Metropol. Veſperæ erunt de Sabbato ante dictam Dominicam, ut ſuprà, cum Commemoratione SS. Saviniani, Potentiani, &c. & Octavæ S. Stephani.

AD VESPERAS.

[*Dicuntur in Eccleſia Metropolitana tantùm, quando hoc Officium fit per anticipationem.*]

Antiphonæ & Pſalmi de die Nativitatis, 249.

Capitulum, & ℟. *de Communi,* xxviij.

Hymnus, Quiſquis Chri-

Riadas, *ſuprà in Laudibus.* ℣. & *Ant.* *ad* Magnificat, *de Communi*, xxix.

Oratio, Quæſumus, *ut ſuprà*, *in Laudibus.*

Fit Commemoratio Sabbati ante Domínicam intrà Octavam Nativit. ut ſuprà, 281. & *Octava S. Stéphani*, 280.

Completorium de Nativitate, 250.

DIE I. JANUARII.

IN FESTO

CIRCUMCISIONIS DOMINI, IMPOSITIONIS NOMINIS JESU, AC IN OCTAVA NATIVITATIS EJUS.

SEMIANNUALE.

IN I. VESPERIS.

Antiphona & Pſalmi, *ut in II. Veſperis Nativitatis*, 249.

CAPITULUM. *Heb.* 2. 16. 17.

NUſquam Angelos apprehéndit, ſed ſemen Abrahæ apprehéndit; unde débuit per ómnia frátribus ſimilári, ut miſéricors fieret, & fidélis Póntifex ad Deum, ut repropitiáret delícta pópuli.

℟. Ingrédiens mundum dicit: Hóſtiam & oblatiónem noluíſti, corpus autem aptáſti mihi: * Holocautómata pro peccáto non tibi placuérunt. Tunc dixi: † Ecce vénio. *Hebr.* 10. 5. 6. 7. ℣. In cápite libri ſcriptum eſt de me: ut fácerem voluntátem tuam, Deus meus, vólui. *Pſ.* 39. 8. 9. * Holocautómata. Glória. † Ecce.

HYMNUS.

CHristus ut matris grémium relíquit,
Prímulo fletu, Pater, inquit, adſum:
Víndices poſcat (vénio parátus)
Ultio pœnas.
Non placet fuſus cruor hoſtiárum;
Quod mihi aptáſti, Pater, ecce corpus:
Agnus implébo móriens figúras
Verus inánes.
Dixit; & Patris venerátus iram,

Súſtinet vulnus ſílicis cruén-
tæ:
Hunc cruor ſtillans Abrahæ
probávit
Eſſe nepótem.

Legis ut ritus ſúbiit pro-
bróſos,
Incipit noſtras reparáre cla-
des;
Jam crucis tiro próprio Pa-
réntem
Sánguine placat.

Sic & effúſi prétium cruó-
ris,
Accipit nomen ſúperis ve-
réndum,
Prona quod tellus pavet, ad
quod omnis
Infremit orcus.

Summa laus Patri, ſimul
æqua Nato,
Qui ſuo mundum rédimit
cruóre;
Par ſit ambórum tibi laus
per omne,
Spíritus, ævum.
Amen.

℣. Si voluíſſes ſacrifícium, dedíſſem útique; ℟. Holocaúſtis non delectáberis. *Pſ.* 50. 18.

Ad Magnificat, *Ant.* 8. G.* Nolíte putáre quoniam veni ſólvere legem aut Prophétas: non veni ſólvere, ſed adimplére. *Matt.* 5. 17.

Oratio, Deus, qui nobis, *infrà ad Laudes*, 306.

Nulla ſit Commemoratio.

AD COMPLETORIUM.

Antiphona ut in die Nativitatis, ſuprà, 250. *Orationes*, Deus, qui nobis, & Véritas, *ſub uno* Per Dóminum.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Fílium Dei factum ex muliére, factum ſub lege, * Veníte, adorémus. *Gal.* 4. 4.

Pſ. 94. Veníte. 2.

Hymnus. *Beſnault.*

Felix dies, quam próprio
Jeſus cruóre cónſecrat!
Felix dies, quâ géſtiit
Opus ſalútis ággredi!

Vix natus ecce lácteum
Profúndit infans ſánguinem;
Libámen eſt hoc fúneris,
Amóris hoc prælúdium.

Intrans in orbem, jam Patris
Mandáta promptus éxequi,
Statum præóccupat diem,
Et quà poteſt fit víctima.

Amore ſe facit reum,
Pœnáſque ſólvit ínnocens;
Sub lege factus légifer,
A lege nos ut éximat.

Quo Chriſtus ictu læditur,
Infirma lex brevì cadet;
Naſcétur & lex ſánctior,
Manſúra ſemper, Cáritas.

Tu, Chriſte, quod non eſt tuum
Noſtro recíde péctore;
Inſcríbe nomen, íntimis
Inſcríbe legem córdibus.

Qui natus es de Vírgine,
Jeſu, tibi ſit glória,
Cum Patre cumque Spíritu,
In ſempitérna ſécula.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 5. a. Holocaúſtum.

PSALMUS 39.

EXpéctans expectávi Dóminum, * & inténdit mihi;

Et exaudívit preces meas: * & edúxit me de lacu miſériæ, & de luto fæcis.

Et ſtátuit ſuper petram pedes meos; * & diréxit greſſus meos.

Et immíſit in os meum cánticum novum, * carmen Deo noſtro.

Vidébunt multi, & timébunt, * & ſperábunt in Dómino.

Beátus vir cujus eſt nomen Dómini ſpes ejus, * & non reſpéxit in vanitátes, & inſánias falſas.

Multa feciſti tu, Dómine Deus meus, mirabília tua: * & cogitatiónibus tuis non eſt qui ſímilis ſit tibi.

Annuntiávi & locútus ſum: * multiplicáti ſunt ſuper númerum.

Sacrifícium & oblatiónem noluíſti; * aures autem perfecíſti mihi.

Holocaúſtum & pro peccáto non poſtuláſti: * tunc dixi: Ecce vénio.

In cápite libri ſcriptum eſt de me: ut fácerem voluntátem tuam; * Deus meus, vólui, & legem tuam in médio cordis mei.

Ant. Holocaúſtum pro peccáto non poſtuláſti: tunc dixi: Ecce vénio. ℣. 8.

Ant. 4. *irreg.* c. Dicant ſemper.

Diviſio PSALMI 39.

ANnuntiávi juſtítiam tuã in ecclésia magna: * ecce lábia mea non prohibébo; Dómine, tu ſciſti.

Juſtítiam tuam non abſcóndi in corde meo: * veritátem tuam, & ſalutáre tuum dixi.

Non abſcóndi miſericórdiam tuam, & veritátem tuam * à concílio multo.

Tu autem, Dómine, ne longè fácias miſeratiónes tuas à me: * miſericórdia tua & véritas tua ſemper ſuſcepérunt me.

Quóniam circumdedérunt me mala, quorum non eſt númerus; * comprehendérunt me iniquitátes meæ, & non pótui ut vidérem.

Multiplicátæ ſunt ſuper capíllos cápitis mei, * & cor meum dereliquit me.

Compláceat tibi, Dómine, ut éruas me; * Dómine, ad adjuvándum me réſpice.

Confundántur & revereántur ſimul qui quærunt ánimam meam, * ut áuferant eam.

Convertántur retrórſum, & revereántur, * qui volunt mihi mala.

Ferant conféſtim confuſiónem ſuam, * qui dicunt mihi, Euge, euge.

Exúltent, & lætentur ſuper te omnes quæréntes te; * & dicant ſemper: Magnifi-

cétur Dóminus, qui díligunt ſalutáre tuum.

Ego autem mendícus ſum, & pauper: * Dóminus ſolícitus eſt meî.

Adjútor meus, & protéctor meus tu es: * Deus meus, ne tardáveris.

Ant. Dicant ſemper: Magnificétur Dóminus, qui díligunt ſalutáre tuum. *v.* 17.

Ant. 1. D. Dóminus.

PSALMUS 45.

DEus noſter refúgium & virtus; * adjútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus, dum turbábitur terra: * & transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt & turbátæ ſunt aquæ eórum: * conturbáti ſunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei: * ſanctificávit tabernáculum ſuum Altíſſimus.

Deus in médio ejus; non commovébitur: * adjuvábit eam Deus manè dilúculo.

Conturbátæ ſunt gentes, & inclináta ſunt regna: * dedit vocem ſuam, mota eſt terra.

Dóminus virtútum nobíſcum: * ſuſcéptor noſter Deus Jacob.

Veníte, & vidéte ópera Domini, quæ póſuit prodígia ſuper terram: * aúferens bella uſque ad finem terræ.

Arcum cónteret, & confrínget arma, * & ſcuta combúret igni.

» Vacáte, & vidéte quó-
» niam ego ſum Deus; *
» exaltábor in géntibus, &
» exaltábor in terra. »

Dóminus virtútum nobíſcum: * ſuſcéptor noſter Deus Jacob.

Ant. Dóminus virtútum nobíſcum: ſuſcéptor noſter Deus Jacob. *v.* 8.

℣. Recordátus eſt miſericórdiæ ſuæ, ℞. Et veritátis ſuæ dómui Iſraël. *Pſ.* 97. 3.

De libro Généſis.

Lectio j. *c.* 17. 10. *ad* 14.

DIxit Deus ad Abraham: Hoc eſt pactum meum, quod obſervábitis inter me & vos, & ſemen tuum poſt te: Circumcidétur ex vobis omne maſculínum, & circumcidétis carnem præpútii veſtri, ut ſit in ſignum fœderis inter me & vos. Infans octo diérum circumcidétur in vobis, omne maſculínum in generatiónibus veſtris: tam vernáculus, quàm emptítius circumcidétur, & quicúmque non fúerit de ſtirpe veſtra: erítque pactum meum in carne veſtra in fœdus ætérnum. Máſculus, cujus præpútii caro circumcíſa non fúerit, delébitur ánima illa de pópulo ſuo; quia pactum meum írritum fecit.

℞. Dixit Deus ad Abraham: Hoc eſt pactum

mentum quod obſervábitis inter me & vos, & ſemen tuum poſt te: * Circumcidétur ex vobis omne maſculínum. *Gen.* 17. 9. 10. ℣. Dedit Deus Abraham teſtaméntum circumciſiónis. *Act.* 7. 8. * Circumcidétur.

De Epíſtola beáti Pauli Apóſtoli ad Romános.

Lectio ij. *c.* 2. 25. *ad* 29.

CIrcumcíſio quidem prodeſt, ſi legem obſérves: ſi autem prævaricátor legis ſis, circumcíſio tua præpútium facta eſt. Si ígitur præpútium juſtítias legis cuſtódiat, nonne præpútium illíus in circumciſiónem reputábitur? & judicábit id quod ex natúra eſt prepútium, legem conſúmmans, te qui per lítteram, & circumciſiónem prævaricátor legis es? Non enim, qui in manifeſto, Judæus eſt: neque, quæ in manifeſto, in carne, eſt circumcíſio: ſed qui in abſcóndito, Judæus eſt: & circumcíſio cordis in ſpíritu, non líttera: cujus laus non ex homínibus, ſed ex Deo eſt.

℟. Reputáta eſt Abrahæ fides ad juſtítiam; non in circumciſióne, ſed in præpútio. * Et ſignum accépit circumciſiónis, ſignáculum juſtítiæ fidei, quæ eſt in præpútio. *Rom.* 4. 9. 10. 11. ℣. Crédidit Abraham Deo, & reputátum eſt illi ad juſtítiam. *Gen.* 15. 6. * Et ſignum.

Lectio iij. *c.* 3. 1. *ad* 6.

QUid ergo ámplius Judæo eſt? aut quæ utílitas circumciſiónis? Multùm per omnem modum. Primùm quidem, quia crédita ſunt illis elóquia Dei. Quid enim, ſi quidam illórum non crediderunt, numquid incredúlitas illórum fidem Dei evacuábit? Abſit. Eſt autem Deus verax, omnis autem homo mendax, ſicut ſcriptum eſt: Ut juſtificéris in ſermónibus tuis, & vincas cùm judicáris.

℟. Arbitrámur juſtificári hóminem per fidem ſine opéribus legis: quóniam * Unus eſt Deus, qui † Juſtíficat circumciſiónem ex fide, & præpútium per fidem. *Rom.* 3. 28. 30. ℣. Circumcídite ígitur præpútium cordis veſtri. *Deut.* 10. 16. * Unus eſt. Glória. † Juſtíficat.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 6. F. Deus.

PSALMUS 66.

DEus miſereátur noſtrî, & benedícat nobis: * illúminet vultum ſuum ſuper nos, & miſereátur noſtrî,

Ut cognoſcámus in terra viam tuam, * in ómnibus géntibus ſalutáre tuum.

Confiteántur tibi pópuli, Deus, * confiteántur tibi pópuli omnes.

Læténtur & exúltent gen-

tes; * quóniam júdicas pópulos in æquitáte, & gentes in terra dírigis.

Confiteántur tibi pópuli, Deus, confiteántur tibi pópuli omnes: * terra dedit fructum ſuum.

Benedícat nos Deus, Deus noſter, benedícat nos Deus: * & métuant eum omnes fines terræ.

Ant. Deus, confiteántur tibi pópuli omnes: terra dedit fructum ſuum. *v.* 6. 7.

Ant. 4. *E.* Deus, convérte nos.

PSALMUS 79.

QUi regis Iſraël, inténde, * qui dedúcis velut ovem Joſeph:

Qui ſedes ſuper Chérubim, * manifeſtáre coram Ephraïm, Bénjamin, & Manáſſe.

Excita poténtiam tuam, & veni, * ut ſalvos fácias nos.

Deus, convérte nos; * & oſténde fáciem tuam, & ſalvi érimus.

Dómine Deus virtútum, * quoúſque iraſcéris ſuper oratiónem ſervi tui?

Cibábis nos pane lacrymárum, * & potum dabis nobis in lácrymis in menſúra?

Poſuíſti nos in contradictiónem vicínis noſtris, * & inimíci noſtri ſubſannavérunt nos.

Deus virtútum, convérte nos; * & oſténde fáciem tuam, & ſalvi érimus.

Ant. Deus, convérte nos; & oſténde fáciem tuam, & ſalvi érimus. *v.* 4.

Ant. 7. *a.* Fiat manus tua.

Diviſio PSALMI 79.

VIneam de Ægypto tranſtuliſti: * ejecíſti gentes, & plantáſti eam.

Dux itíneris fuíſti in conſpéctu ejus; * plantáſti radíces ejus, & implévit terram.

Opéruit montes umbra ejus, * & arbúſta ejus cedros Dei.

Exténdit pálmites ſuos uſque ad mare, * & uſque ad flumen propágines ejus.

Ut quid deſtruxíſti macériam ejus, * & vindémiant eam omnes qui prætergrediúntur viam?

Exterminávit eam aper de ſylva, * & ſinguláris ferus depáſtus eſt eam.

Deus virtútum, convértere; * réſpice de cœlo, & vide, & víſita víneam iſtam,

Et pérfice eam quam plantávit déxtera tua: * & ſuper filium hóminis quem confirmáſti tibi:

Incénſa igni, & ſuffóſſa; * ab increpatióne vultûs tui períbunt.

Fiat manus tua ſuper virum déxteræ tuæ, * & ſuper filium hóminis quem confirmáſti tibi.

Et non diſcédimus à te: *

vivificábis nos, & nomen tuum invocábimus.

Dómine Deus virtútum, convérte nos; * & oſténde faciem tuam, & ſalvi érimus.

Ant. Fiat manus tua ſuper virum déxteræ tuæ, & ſuper filium hóminis quem confirmáſti tibi: *v.* 18.

℣. Miſericórdia & véritas obviavérunt ſibi, ℟. Juſtítia & pax oſculátæ ſunt. *Pſ.* 84. 11.

De Sermóne ſancti Bernárdi Abbátis.

Serm. 1. *in Circumciſ.* §. 2.

Lectio iv.

MAgnum & mirábile ſacraméntum! Circumcíditur Puer, & vocátur Jeſus. Quid ſibi vult iſta connéxio? Circumcíſio nempe ſalvándi pótiùs quàm Salvatóris eſſe vidétur; & Salvatórem circumcídere decet, quam circumcídi. Sed agnóſce mediatórem Dei & hóminum, qui ab ipſo nativitátis ſuæ exórdio, divínis humána ſóciat, ima ſummis. Náſcitur ex mulíere, ſed cui fecunditátis fructus ſic accédat, ut non décidat flos virginitátis: pannis invólvitur, ſed panni ipſi Angélicis láudibus honorántur: abſcónditur in præſépio, ſed próditur radiánte ſtellâ de cœlo. Sic & circumcíſio veritátem ſuſcéptæ probat humanitátis; & nomen quod eſt ſuper omne nomen, glóriam índicat majeſtátis.

℟. Lex per Móyſen data eſt, * Grátia & véritas per Jeſum Chriſtum facta eſt. *Joan.* 1. 17. ℣. Legem mandávit Móyſes in præcéptis juſtitiárum, & hereditátem dómui Jacob, & Iſraël promiſſiónes. *Eccli.* 24. 33. * Grátia.

Lectio v.

CIrcumcíditur tanquam verus Abrahæ filius; Jeſus vocátur tanquam verus filius Dei. Neque enim, ad inſtar priórum, meus iſte Jeſus nomen vácuum aut ináne portat. Non eſt in eo magni nóminis umbra, ſed véritas. Cœlitus ſíquidem índitum nomen Evangeliſta teſtátur; [quod vocátum eſt ab Angelo, priúſquam in útero conciperétur.] Et atténde verbi profunditátem. Poſtquam natus eſt Jeſus, Jeſus vocátur ab homínibus, quo nómine vocátus eſt ab Angelo, priúſquam in útero conciperétur. Idem quippe & Angeli Salvátor & hóminis: ſed hóminis ab incarnatióne, Angeli ab inítio creatúræ.

℟. Nos ſpíritu ex fide, ſpem juſtítiæ expectámus; * Nam in Chriſto Jeſu, neque circumcíſio áliquid valet, neque præpútium; ſed fides, quæ per caritátem operátur. *Gal.* 5. 5. 6. ℣. Hæc dicit Dóminus: No-

váte vobis novále; circumcidímini Dómino, & auférte præpútia córdium veſtrórum. *Jer.* 4. 3. 4. * Nam in Chriſto.

Lectio vj. §. 3. 4.

SAlvátor noſter & circumcídi octávo die, & poſt annum tricéſimum dignátus eſt crucifigi, ubi in pœnam corpus omne diſténſum eſt: Cujus ſimilitúdini mortis complantámur & nos, ut ſcribit Apóſtolus, nimírum quod noviſſimè tráditum eſt obſervántes. Quæ eſt ergo morális circumciſio noſtra, niſi quam comméndat idem Apóſtolus? [victum] ínquiens [& veſtítum habéntes, his conténti ſimus.] Optimè prorſus circumcídit nos, & ſupérflua réſecat univérſa, voluntária hæc paupértas, pœniténtiæ labor, reguláris obſervátio diſciplínæ.

℟. Nos ſumus circumcíſio, qui * Spíritu ſervímus Deo, & † Gloriámur in Chriſto Jeſu, non in carne fidúciam habéntes. *Philip.* 3. 3. ℣. Hæc dicit Dóminus: In hoc gloriétur, qui gloriátur, ſcire & noſſe me. *Jer.* 9. 23. * Spíritu. Glória. † Gloriámur.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 8. G. Jurávi David.

PSALMUS 88.

MIſericórdias Dómini * in ætérnum cantábo.

In generatiónem & generatiónem * annuntiábo veritátem tuam in ore meo;

Quóniam dixíſti: In ætérnum miſericórdia ædificábitur in cœlis, * præparábitur véritas tua in eis:

Diſpóſui teſtaméntum eléctis meis; * jurávi David ſervo meo, Uſque in ætérnum præparábo ſemen tuum;

Et ædificábo in generatiónem & generatiónem * ſedem tuam.

Confitebúntur cœli mirabília tua, Dómine; * étenim veritátem tuam in ecclésia ſanctórum.

Quóniam quis in núbibus æquábitur Dómino, * símilis erit Deo in fíliis Dei?

Deus, qui glorificátur in concílio ſanctórum, * magnus & terríbilis ſuper omnes qui in circúitu ejus ſunt.

Dómine Deus virtútum, quis símilis tibi? * potens es, Dómine, & véritas tua in circúitu tuo.

Tu domináris poteſtáti maris, * motum autem flúctuum ejus tu mítigas:

Tu humiliáſti ſicut vulnerátum, ſupérbum; * in bráchio virtútis tuæ diſpersíſti inimícos tuos:

Tui ſunt cœli, & tua eſt terra; orbem terræ, & plenitúdinem ejus tu fundáſti; * aquilónem & mare tu creáſti:

Thabor & Hermon in nómine tuo exultábunt: * tuum bráchium cum poténtia.

Firmétur manus tua, & exaltétur déxtera tua; * ju-

ſtítia & judícium præparátio ſedis tuæ.

Miſericórdia & véritas * præcédent fáciem tuam:

Beátus pópulus qui ſcit jubilatiónem; * Dómine, in lúmine vultûs tui ambulábunt,

Et in nómine tuo exultábunt totâ die; * & in juſtítia tua exaltabúntur:

Quóniam glória virtútis eórum tu es; * & in beneplácito tuo exaltábitur cornu noſtrum:

Quia Dómini eſt aſſúmptio noſtra, * & Sancti Iſraël regis noſtri.

Ant. Jurávi David ſervo meo, Uſque in ætérnum præparábo ſemen tuum. *v.* 4.

Ant. 7. *d.* Ego:

Diviſio Psalmi 88.

TUnc locútus es in viſióne ſanctis tuis, & dixíſti: * Póſui adjutórium in poténte, & exaltávi eléctum de plebe mea.

Invéni David ſervum meum, * óleo ſancto meo unxi eum:

Manus enim mea auxiliábitur ei: * & bráchium meum confortábit eum:

Nihil proficiet inimícus in eo, * & filius iniquitátis non appónet nocére ei.

Et concídam à fácie ipſíus inimícos ejus, * & odiéntes eum in fugam convértã.

Et véritas mea, & miſericórdia mea cum ipſo; * & in nómine meo exaltábitur cornu ejus.

Et ponam in mari manum ejus, * & in flumínibus déxteram ejus.

Ipſe invocábit me: Pater meus es tu, * Deus meus, & ſuſcéptor ſalútis meæ:

Et ego primogénitum ponam illum, * excélſum præ régibus terræ,

In ætérnum ſervábo illi miſericórdiam meam, * & teſtaméntum meum fidéle ipſi,

Et ponam in ſéculum ſéculi ſemen ejus, * & thronum ejus ſicut dies cœli.

Si autem dereliquerint filii ejus legem meam, * & in judíciis meis non ambuláverint;

Si juſtítias meas profanáverint, * & mandáta mea non cuſtodíerint;

Viſitábo in virga iniquitátes eórum, * & in verbéribus peccáta eórum:

Miſericórdiam autem meã non diſpérgam ab eo, * neque nocébo in veritáte mea:

Neque profanábo teſtaméntum meum, * & quæ procédunt de lábiis meis non fáciam írrita.

Semel jurávi in ſancto meo, ſi David méntiar, * ſemen ejus in ætérnum manébit:

Et thronus ejus ſicut ſol in conſpéctu meo, & ſicut luna perfécta in ætérnum: * & teſtis in cœlo fidélis.

Ant. Ego primogénitum ponam illum, excélſum præ régibus terræ. *v.* 28.

Ant. 3. g. Benedíctus.

Altera diviſio Psalmi 88.

TU verò repulíſti, & deſpexíſti, * diſtulíſti chriſtum tuum.

Evertíſti teſtaméntum ſervi tui, * profanáſti in terra ſanctuárium ejus:

Deſtruxíſti omnes ſepes ejus, * poſuíſti firmaméntum ejus formídinem:

Diripuérunt eum omnes tranſeúntes viam; * factus eſt oppróbrium vicínis ſuis:

Exaltáſti déxteram depriméntium eum, * lætificáſti omnes inimícos ejus:

Avertíſti adjutórium gládii ejus, * & non es auxiliátus ei in bello:

Deſtruxíſti eum ab emundatióne, * & ſedem ejus in terram colliſíſti:

Minoráſti dies témporis ejus, * perfudíſti eum confuſióne.

Uſquequo, Dómine, avértis in finem, * exardéſcet ſicut ignis ira tua?

Memoráre quæ mea ſubſtántia: * numquid enim vanè conſtituíſti omnes fílios hóminum?

Quis eſt homo qui vivet, & non vidébit mortem; * éruet ánimam ſuam de manu ínferi?

Ubi ſunt miſericórdiæ tuæ antíquæ, Dómine, * ſicut juráſti David in veritáte tua?

Memor eſto, Dómine, oppróbrii ſervórum tuórum, * quod contínui in ſinu meo, multárum géntium;

Quod exprobravérunt inimíci tui, Dómine, * quod exprobravérunt commutatiónem chriſti tui.

Benedíctus Dóminus in ætérnum. * Fiat, fiat.

Ant. Benedíctus Dñus in ætérnum. Fiat, fiat. *v.* 53.

℣. Deus rex noſter ante ſécula, operátus eſt ſalútem ℟. In médio terræ. *Pſ.* 73. 12.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Lucam.

Lectio vij. *c.* 2. *v.* 21.

IN illo témpore; Poſtquam conſummáti ſunt dies octo ut circumciderétur Puer; vocátum eſt nomen ejus Jeſus. Et réliqua.

Homília ſancti Bernárdi Abbatis.

Serm. 2. *in Circumciſ.* §. 3.

MEritò ſanè dum circumcíditur Puer qui natus eſt nobis, Salvátor vocátur; quòd vidélicet ex hoc jam cœperit operári ſalútem noſtram, immaculátum illum pro nobis ſánguinem fundens. Neque enim jam quærere eſt Chriſtiánis, cur volúerit Dóminus Chriſtus circumcídi. Propter hoc ſiquidem circumcíſus eſt, propter quod natus, propter quod paſſus. Nihil horum propter ſe, ſed ómnia propter eléctos. Nec in peccáto génitus, nec à peccáto circumcíſus, nec mórtuus eſt pro peccáto ſuo, magìs autem propter delícta noſtra.

℟. Poſtquam conſummáti ſunt dies octo ut circumciderétur Puer; * Vocátum eſt nomen ejus Jeſus. *Luc.* 2. 21. ℣. Vocávit eum Salvatórem mundi. *Gen.* 41. 45. * Vocátum eſt.

Lectio viij. §. 3. & 4.

QUod vocátum eſt,] inquit [ab Angelo , priúſquam in útero conciperétur.] Vocátum eſt planè , non impóſitum ; nempe hoc ei nomen eſt ab ætérno. A natúra própria habet , ut ſit Salvátor ; innátum eſt ei nomen hoc , non índitum ab humána vel angélica creatúra. Sed quid dícimus , quòd egrégius ille Prophéta hunc ipſum Púerum multis nomínibus appellándum fore prædícens , hoc unum tacuíſſe videtur , quod ſolum (ut præmónuit Angelus , & teſtátur Evangeliſta) [vocátum eſt nomen ejus ?]

℟. Dictum eſt per Prophétam : Ecce puer meus quem elégi : judícium géntibus nuntiábit; * Et in nómine ejus gentes ſperábunt. *Matt.* 12. 17. 18. 21. ℣. Ecce ſervus meus , ſuſcípiam eum : judícium géntibus próferet. *Iſai.* 42. 1. * Et in nómine.

Lectio ix.

EXultávit Iſaías , ut vidéret diem hunc : & vidit, & gavíſus eſt. Dénique & loquebátur gratulabúndus & laudans Deum : [Puer natus eſt nobis , Fílius datus eſt nobis , & factus eſt principátus ſuper húmerum ejus ; & vocábitur nomen ejus Admirábilis , Conſiliárius , Deus , Fortis , Pater futúri ſéculi , Princeps pacis.] Magna quidem nómina : ſed ubi eſt nomen , quod eſt ſuper omne nomen , nomen Jeſu , in quo omne genu flectátur ? Fortè in his ómnibus unum illud invénies , ſed expréſſum quodámmodo & effúſum. Nempe ipſum eſt , de quo ſponſa in Cántico amóris : [Oleum] inquit [effúſum nomen tuum.]

℟. Sit nomen ejus benedíctum in ſécula. * Benedicéntur in ipſo omnes tribus terræ ; † Omnes gentes magnificábunt eum. *Pſ.* 71. 17. ℣. Omnis qui credit in illum , non confundétur ; non enim eſt diſtínctio Judæi & Græci. *Rom.* 10. 11. 12. * Benedicéntur. Glória. † Omnes gentes.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Cantáte Dómino , & benedícite nómini ejus : ℟. Annuntiáte de die in diem ſalutáre ejus. *Pſ.* 95. 2.

AD LAUDES.

Pſalmi de Dominica , & ſic ad Horas. Canticum de Nativitate , ſuprà , 246.

Ant. 1. D. * CHriſtus Jeſus venit in hunc mundum peccatóres ſalvos fácere. 1. *Tim.* 1. 15.

Ant. 5. a. Omnes Prophétæ teſtimónium pérhibent, remiſſiónem peccatórum accípere per nomen Jeſu, omnes qui credunt in eum. *Act.* 10. 43.

Ant. 1. D. Non derelínquet pópulum ſuum propter nomen ſuum magnum. 1. *Reg.* 12. 22.

Ant. 6. C. Ipſe eſt propitiátio pro peccátis noſtris: non pro noſtris autem tantùm, ſed étiam pro totíus mundi. 1. *Joan.* 2. 2.

Ant. 5. a. Benedícat omnis caro nómini ſancto ejus in ſéculum, & in ſéculum ſéculi. *Pſ.* 144 21.

CAPITULUM. *Eccli.* 39. 19. 20.

BEnedícite Dóminum in opéribus ſuis: date nómini ejus magnificéntiam, & confitémini illi in voce labiórum veſtrórum.

HYMNUS.

JAM ſatìs mentes timor occupávit:
Débilis ceſſent eleménta legis:
Jeſus ætérnum ſtabilíre cœpit
Fœdus amóre.
SOLIS hic puri vapor, hic patérnum
Exhibens candor ſine nube lumen,
Probra peccáti Puer ecce tinctus
Sánguine præfert.
STILLAT excíſos púeri per artus
Efficax noxas abolére ſanguis;
Obligat morti pretióſa totum
Stilla cruórem.
SANGUIS erúmpens tibi comparávit,
O Puer, nomen quod adórat orbis;
Et ſimul dici, ſimul ipſe Jeſus
Incipis eſſe.
SUMMA laus Patri, ſimul æqua Nato,
Qui ſuo mundum rédimit cruóre;
Par ſit ambórum tibi laus per omne,
Spíritus, ævum.
Amen.

℣. Ipſe rédimet Iſraël
℟. Ex ómnibus iniquitátibus ejus. *Pſ.* 129. 8.

Ad Benedíctus, *Ant.* 2. D.* Vocátum eſt ab Angelo nomen ejus Jeſus, priúſquam in útero conciperétur. *Luc.* 2. 21.

ORATIO. Orémus.

DEus, qui nobis nati Salvatóris diem celebráre concédis octávum; fac nos, quæſumus, ejus perpétuâ divinitáte muníri, cujus mirábili ſumus incarnatióne reparáti; Qui tecum vivit.

Nulla ſit Commemoratio.

AD PRIMAM.

Ant. Chriſtus Jeſus.

Oratio, Deus, qui nobis, & Dómine Deus omnípotens, *ſub una concluſione.*

CANON.

Ex Concílio Florentíno.

An. 1439. *in Decret. Eug.* 4.

NE in ſolemnitátibus diſpar ſit Chriſtianórum ritus, decérnimus, ut feſta Nativitátis Salvatóris noſtri vigéſimâ quintâ Decémbris; Circumciſiónis ejúſdem, primâ Januárii; Præſentatiónis Dñi in templo ſecúndâ Februárii, débeant ſolémniter celebrári.

AD TERTIAM.

Ant. Omnes Prophétæ.

Capitulum. *Hebr.* 13. 15.

PEr Jeſum offerámus hóſtiam laudis ſemper Deo, id eſt, fructum labiórum confiténtium nómini ejus.

℟. *br.* Deus noſter, confitémur tibi; * Allelúia, allelúia. ℟. Deus noſter. ℣. Et laudámus nomen tuum ínclytum. * Allelúia, allelúia. Glória. ℟. Deus noſter. 1. *Par.* 29. 13.

℣. Secúndùm nomen tuum, Deus, ſic & laus tua ℟. In fines terræ. *Pſ.* 47. 11.

Oratio, Deus, qui nobis, *ut ſuprà in Laudibus.*

AD SEXTAM.

Ant. Non derelínquet.

Capitulum. *Rom.* 3. 23. 24. 25.

OMnes peccavérunt, & egent glóriâ Dei; juſtificáti gratìs per grátiam ipsíus, per redemptiónem quæ eſt in Chriſto Jeſu, quem propóſuit Deus propitiatiónem per fidem in ſánguine ipsíus.

℟. *br.* Sperent in te, Dómine, qui novérunt nomen tuum; * Allelúia, allelúia. ℟. Sperent. ℣. Quóniam non dereliquíſti quæréntes te, Dómine. * Allelúia, allelúia. Glória. ℟. Sperent. *Pſ.* 9. 11.

℣. Propter glóriam nóminis tui, Dómine, líbera nos, ℟. Et propítius eſto peccátis noſtris propter nomen tuum. *Pſ.* 78. 9.

AD NONAM.

Ant. Benedícat.

Capitulum. *Coloſſ.* 3. 17.

OMne quodcúmque fácitis in verbo aut in ópere, ómnia in nómine Dñi Jeſu Chriſti, grátias agéntes Deo & Patri per ipſum.

℟. *br.* Lætábimur, Dómine, in ſalutári tuo; * Allelúia, allelúia. ℟. Lætábimur. ℣. Et in nómine Dei noſtri magnificábimur. * Allelúia, allelúia. Glória. ℟. Lætábimur. *Pſ.* 19. 5.

℣. In eo lætábitur cor noſtrum, ℟. Et in nómine ſancto ejus ſperávimus. *Pſ.* 32. 21.

AD VESPERAS.

Ant. & Pſ. ut in II. Veſp. Nativitatis, ſuprà, 249.

Capitulum. *Epheſ.* 1. 6. 7. 8.

GRatificávit nos Deus in dilécto Fílio ſuo; in quo habémus redemptió-

nem per ſánguinem ejus, remiſſiónem peccatórum, ſecúndùm divítias grátiæ ejus quæ ſuperabundávit in nobis.

℞. Non eſt in álio áliquo ſalus; * Nec enim áliud nomen eſt ſub cœlo datum homínibus, in quo opórteat nos ſalvos fieri. *Act.* 4. 12. ℣. Qui ambulávit in ténebris, & non eſt lumen ei; ſperet in nómine Dómini, & innitátur ſuper Deum ſuum. *Iſai.* 50. 10. * Nec enim. Glória. * Nec enim.

Hymnus, Chriſtus ut matris. *ſuprà in I. Veſp.* 295.

℣. Sit nomen Dómini benedíctum ℞. Ex hoc nunc & uſque in ſéculum. *Pſ.* 112. 2.

Ad Magníficat, *Ant.* 3. E. Deus exaltávit illum, & donávit illi nomen quod eſt ſuper omne nomen; ut in nómine Jeſu omne genu flectátur, cœléſtium, terréſtrium, & infernórum. *Philipp.* 2. 9. 10.

Oratio, Deus, qui nobis, *ſuprà in Laudibus.*

Commemoratio de die Octava S. Stephani, per Ant. Mittam ad illos Prophétas & Apóſtolos; & ex illis occídent; & perſequéntur; ut inquirátur ſanguis ómnium Prophetárum, qui effúſus eſt à conſtitutióne mundi à generatióne iſta. *Luc.* 11. 49. 50.

℣. Qui vícerit, dabo ei ſedére mecum ℞. In throno meo. *Apòc.* 3. 21.

Oratio, Omnípotens ſempitérne Deus, *infrà in Laudibus.*

[*Si ſit Sabbatum, poſt Commemorationem Octavæ S. Stephani, fit etiam Commemoratio de Dominica inter Circumciſionem & Epiphaniam, per Ant.* Cognoſcétur, ℣. Dóminus, *infrà,* 314. *& Orat.* Deus, qui in Unigénito, *infrà.*]

AD COMPLETORIUM.

Ant. de Nativitate, ſuprà, 250. *Oratio,* Deus, qui nobis, *ſuprà, &* Véritas, *ſub una concluſione.*

DIE II. JANUARII.

In Octava SANCTI STEPHANI PROTOMARTYRIS.

SEMIANNUALE.

¶ *Si hæc dies Octava inciderit in Dominicam, fiet Commemoratio Dominicæ in Officio Nocturno, Laudibus, & Veſperis.*]

Omnia ut in die, ſuprà, 251. *exceptis quæ ſequuntur.*

AD OFFICIUM NOCT.

Pſalmi de Feria.

IN I. NOCTURNO.

De Epíſtola beáti Pauli Apóſtoli ad Romános.

Lectio j. *c.* 5. 13. *ad* 15.

USque ad legem peccátum erat in mundo: peccátum autem non imputabátur, cùm lex non

eſſet. Sed regnávit mors ab Adam uſque ad Móyſen, étiam in eos qui non peccavérunt in ſimilitúdinem prævaricatiónis Adæ, qui eſt forma futúri. Sed non ſicut delíctum, ita & donum: ſi enim uníus delícto multi mórtui ſunt; multò magìs grátia Dei & donum in grátia uníus hóminis Jeſu Chriſti in plures abundávit.

Lectio ij. *v.* 16. *ad* 18.

ET non ſicut per unum peccátum, ita & donum: nam judícium quidem ex uno in condemnatiónem; grátia autem ex multis delíctis in juſtificatiónem. Si enim uníus delícto mors regnávit per unum; multò magìs abundántiam grátiæ, & donatiónis, & juſtítiæ accipiéntes, in vita regnábunt per unum Jeſum Chriſtum. Igitur ſicut per uníus delíctum in omnes hómines in condemnatiónem; ſic & per uníus juſtítiam in omnes hómines in juſtificatiónem vitæ.

Lectio iij. *v.* 19. *ad* 21.

SIcut enim per inobediéntiam uníus hóminis peccatóres conſtitúti ſunt multi; ita & per uníus obeditiónem juſti conſtituéntur multi. Lex autem ſubintrávit ut abundáret delíctum. Ubi autem abundávit delíctum, ſuperabundávit grátia; ut ſicut regnávit peccátum in mortem, ita & grátia regnet per juſtítiam in vitam ætérnam, per Jeſum Chriſtum Dóminum noſtrum.

IN II. NOCTURNO.

De Sermóne ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Serm. 315. *In ſolemnit. Stephani Martyr.* §. 1. 2. *Aliàs Serm.* 93. *de Diverſ.*

Lectio iv.

PRimi Mártyris méritum commendátum eſt caritáti veſtræ: quia cùm aliórum mártyrum vix geſta inveniámus, quæ in ſolemnitátibus eórum recitáre poſſímus, hujus páſſio in Canónico libro eſt. Actus Apoſtolórum liber eſt de Cánone Scripturárũ. Ipſe liber íncipit legi à Domínico Paſchæ, ſicut ſe conſuetúdo habet Eccléſiæ. In hoc ergo libro, cui títulus eſt, Actus Apoſtolórum, audíſtis quómodo ſint elécti, & ab Apóſtolis ordináti ſeptem Diáconi, in quibus ſanctus Stéphanus erat. Prióres Apóſtoli, ſequéntes Diáconi. Et prior martyr de Diáconis, quàm de Apóſtolis; prior víctima de agnis, quàm de ariétibus. Quantam autem cum Dómino ſuo & Salvatóre ſuo hábuit ſimilitúdinem paſſiónis? Falſi teſtes advérsùs iſtum, quómodo advérsùs illum.

Lectio v. §. 5.

SPectáſtis magnum agónem ſancti Stéphani qui in agóne lapidabátur.

Quis? Qui jam dudum legem docébat. Quam legem docébat? Quam illi in tábulis lapídeis accepérunt. Méritò lapídei facti, amícum Chriſti lapidavérunt. Quem Prophetárum non occidérunt patres veſtri?] Sævire vidétur; lingua ferox, cor lene: clamábat, & amábat: ſæviébat, & ſalvos fieri volébat. Quis non créderet irátum, quis non créderet odiórum fácibus inflammátum, quando dicébat: [Durâ cervíce, & non circumcíſi corde & aúribus?] Intérea de cœlo Dóminus aſpéxit, & vidit. Apértum eſt cœlum: vidit Jeſum tanquam exhortántem athlétam ſuum. Nec tácuit quod vidit: [Ecce vídeo,] inquit, [cœlum apértum, & Fílium hóminis ſtantem ad déxteram majeſtátis.]

Lectio vj.

ILli, hoc audíto, quaſi blaſphémia eſſet quod ille dixíſſet, aures obturavérunt, ad lápides cucurrérunt. In Pſalmo erat dictum: [Sicut áſpidis ſurdæ, & obturántis aures.] Prorſus exhibuérunt quod de illis prædíctum erat. Cœpit lapidári. Modò atténdite illum ſæviéntem, recólite verba dura: [Durâ cervíce, & non circumcíſi corde & aúribus.] Quaſi inimícus erat; tanquam, ſi fieri poſſet, omnes occídere cupiébat. Hoc dicat, qui cor non videt. Latébat cor ejus: ſed audíta ſunt novíſſima verba ejus, & patuérunt occúlta ejus cùm lapidarétur. [Dómine Jeſu,] inquit, [áccipe ſpíritum meum.] Tibi vixi; tibi mórior. [Domine Jeſu, áccipe ſpíritum meum.] Quia adjuvíſti, vicit quem ſúſcipis. Accipe ſpíritũ meum de manu eórum qui odérunt tuum. Hoc dixit ſanctus Stéphanus ſtans. Et poſt hoc fixit genu, & ait: [Dómine, ne ſtátuas illis hoc peccátum.] Ubi eſt, [Durâ cérvice?] Hoc eſt totum quod clamábas? hoc eſt totum quod ſæviébas? foris clamábas, & intùs orábas.

IN III. NOCTURNO.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Matthæum.

Lectio vij. *c.* 23. 34. *ad* 39.

IN illo témpore; Dicébat Jeſus Scribis, & Pharíſæis: Ecce ego mitto ad vos Prophétas, & Sapiéntes, & Scribas, & ex illis occidétis, & crucifigétis. Et réliqua.

Homília ſancti Hilárii Epíſcopi.

Comment. in Matt. cap. 24. *poſt medium.*

JErúſalem, Jerúſalem, quæ intérficis Prophétas, & lápidas eos qui ad te miſſi ſunt.] Inter multa objurgatiónum génera ſemper misericórdiæ ſuæ proteſtátur effectum, cujus hinc

omnis queréla eſt, quòd regredi in ſalútem, quam præſtábat, abnúerent. Occíderat enim Prophétas, & ad ſe miſſos lapidáverat Jerúſalem. In civitátis nuncupatióne, habitántium fácinus oſténditur. Et idcírco Abel ſanguis & Zacharíæ in hanc eórum poſteritátem ventúrus oſténditur: quia jam in his hábitans Chriſtus & prædicans, erat paſſus.

Lectio viij.

QUòd ſi créditum ei fuíſſet, non ſolùm extra pœnam necis Prophetárum credéntium fides foret; ſed illam ipſam Domínicæ paſſiónis ſenténtiam eſſet vénia conſecúta. At verò cùm nec poſt reſurrectiónem créditum ei fúerit; étiam últio ab his, Abélis & Zacharíæ ſánguinis, repoſcétur. Quamvis enim corpóreus hæc loquátur, & opem univérſis homo repértus exhíbeat; frequénter tamen congregáre eos vóluit prædicatiónibus Prophetárum. Sed fruſtrà hunc impéndit afféctum, & incáſſum. Tanquam gallína cóngregans pullos ſuos, continére eos ſub alis ſuis vóluit; terréna vidélicet nunc & doméſtica avis factus, quodam córporis ſui tanquam alárum operiménto, calórem ut pullis ſuis vitæ immortális indúlgens, & in volátum velut novâ generatióne prodúcens.

[*Si ſit Dominica, loco Lectionis ſequentis, legitur Homilia Dominicæ occurrentis.*]

Lectio ix. *De S. Fulgentio. Ex ejus vita per diſcip. ſcripta.*

FUlgéntius paréntibus in Senátu Carthaginénſi præcípuis ortus, ingénii præſtántiâ magnos in lítteris progréſſus fecit, majóres in pietáte. Régii procuratóris múnere in Bizacéna província aliquándiu functus eſt; ſed mundi pertæſus, in monaſtérium ſe cóntulit. Ab Ariáno presbytero immániter cæſus, Confeſſóris Chriſti glóriam adéptus eſt. Anno ferè quingentéſimo octávo in Epíſcopum Ruſpénſem, præter ſpem raptus; mox Traſamóndi Vandalórum regis Ariáni juſſu, in Sardíniam deportátus eſt. Plus ſexagínta jam ibídem Præſules exulábant, quorum licet ætáte & ordinatióne poſtrémus, eórum tamen in divínæ Grátiæ & Incarnatiónis defenſióne & lingua & ingénium fuit. A Traſamóndo Cartháginem evocátus, ſic de Divinitáte Fílii Dei ſcripſit, ut in Sardíniam íterum exul depelléretur. Mórtuo Traſamóndo, Eccléſiæ ſuæ reſtitútus, cùm hanc per annos adhuc decem ſummis curis paviſſet & exémplis, móritur Caléndis Januárii anno quingen-

téſimo trigéſimo tértio. Longâ ante óbitum ægritúdine, acerrimíſque dolóribus fatigátus, hæc verba digna ſanè quæ póſteris in patiéntiæ & humilitátis commendéntur exémplum, frequénter iterábat: Dómine, da mihi modò hìc patiéntiam, póſtea indulgéntiam.

Oratio. Orémus.

OMnípotens ſempitérne Deus, qui primítias Mártyrum in beáti Levítæ Stéphani ſánguine dedicáſti; tríbue, quæſumus, ut pro nobis intercéſſor exíſtat, qui pro ſuis étiam perſecutóribus exorávit Dóminũ noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum; Qui tecum vivit.

Fit Commemoratio S. Fulgentii, Ruſpenſis Epiſcopi, per Ant. In bonitáte, ℣. Státuit, *& Orat.* Quæſumus, *in Communi*, xxvij.

AD PRIMAM.

Orat. Omnípotens ſempitérne Deus, *ſuprà*, *& Oratio*, Dómine Deus omnípotens, *ſub una concluſione.*

CANON.

Ex Concílio Aquiſgranénſi prim.

An. 816. *cap.* 9. *in fin.*

SAcérdos, dum nullum in ſe vítium regnáre permíttit, impetráre apud Deũ véniam pro ſubditórum facinóribus valet; qui enim iſta ſectáverit, & Dei miníſter útilis erit, & perféctum ſacerdótium conſummábit.

AD VESPERAS.

Ant. Ego replétus ſum, *cum reliquis de Laudibus diei, ſuprà* 256.

Pſalmi de Feria.

Fit Commemoratio de S. Genovefa, (niſi ſit Sabbatum) per Ant. Obaudíte, ℣. Divíni, *in Communi*, lxvj. *& Orat.* Beátæ Genovéfæ, *infrà*

[*Si ſit Sabbatum, ſit Commemorat. de Dominica inter Circumciſionem & Epiphaniam, per Ant.* Cognoſcétur, ℣. Dóminus, *infrà*, 314. *& Oratio* Deus, qui in Unigénito, *infrà*.

Deinde (extra Eccleſiam Metropolitanam) de S. Genovefa, ut ſuprà.]

[*In Metropol. verò Feſtum S. Genovefæ transfertur in diem* iv. *Januarii.*]

Completorium, ut in die S. Stephani, ſuprà 260. *Orat.* Omnípotens ſempitérne Deus, *ſuprà &* Véritas, *ſub una concluſione.*

COMMEMORATIO De Nativitate Domini, ſeu de B. MARIA Virgine.

AD LAUDES.

Ant. Péperit María fílium ſuum primogénitum; & vocávit nomen ejus, Jeſum. *Matt.* 1. 25.

℣. Iſraël ſalvátus eſt in Dómino

Dómino ℟. Salúte ætérnâ. *Iſai.* 45. 17.

Oratio, Deus, qui ſalútis ætérnæ, *infrà.*

AD VESPERAS.

Ant. Beátus venter qui te portávit, & úbera quæ ſuxíſti : quinímo beáti qui aúdiunt verbum Dei, & cuſtódiunt illud. *Luc.* 11. 27. 28.

℣. Benedixíſti, Dómine, terram tuam, ℟. Avertíſti captivitátem Jacob. *Pſ.* 84. 2.

ORATIO. Orémus.

DEus, qui ſalútis ætérnæ, beátæ Maríæ virginitáte fecúndâ, humáno géneri præmia præſtitíſti; tríbue, quæſumus, ut ipſam pro nobis intercédere ſentiámus, per quam merúimus autórem vitæ ſuſcípere Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum filium tuum; Qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs-ſancti Deus; Per ómnia ſécula ſeculórum.

Quæ Commemoratio quotidie fit ultimo loco ab hac die Octava excluſivè uſque ad Epiphaniam excluſivè; & ab Octava Epiphaniæ excluſivè, uſque ad Præſentationem Domini etiam excluſivè; exceptis Feſtis Annualibus, & Sabbatis in quibus fit Officium de B. Maria.

DOMINICA

Inter Circumciſionem & Epiphaniam, (ſi quæ occurrat)

[*Si hæc Dominica incidat in diem* ij. *Januarii, fiet Officium de Octava S. Stephani, cum Commemoratione Dominicæ in II. Veſperis Circumciſionis; & in Officio Nocturno, Laudibus, & Veſperis Octavæ S. Stephani.*

Si incidat in diem iij, *fiet Officium de eâ & feſtum Sanctæ Genovefæ transferetur.*

Quòd ſi in aliam diem inciderit, de ea fiet Officium ſub ritu duplici-minori, cum Commemorationibus occurrentibus.

Si verò nulla occurrat Dominica inter Circumciſionem & Epiphaniam, eo anno omittitur Officium Dominicæ.]

Omnia ut in Dominica intrà Octavam Nativitatis, ſuprà, 281. exceptis quæ ſequuntur.

SABBATO

Ad VESPERAS, (*ſi habeat.*)

Pſalmi ut in Pſalterio.

Ant. 1. *a.* ECce Dóminus aſcéndet ſuper nubem levem, & ingrediétur Ægyptum. *Iſai.* 19. 1.

Ant. 2. *D.* Commovebúntur ſimulácra Ægypti à fácie Dómini. *Iſai.* 19. 1.

Ant. 7. a. Sanábit Dóminus Ægyptum, & reverténtur ad Dóminum. *Iſai.* 19. 22.

Ant. 3. g. Mittet eis ſalvatórem & propugnatórem, qui líberet eos. *Iſai.* 19. 20.

Ant. 1. a. Títulus Dómini juxta términum Ægypti erit in ſignum, & in teſtimónium Dómino in terra Ægypti. *Iſai.* 19. 19. 20.

CAPITULUM. *Iſai.* 19. 24. 25.

BEnedíctio in médio terræ, cui benedíxit Dóminus exercítuum, dicens: Benedíctus pópulus meus Ægypti, & opus mánuum meárum Aſſyrio; herédirtas autem mea Iſraël.

Hymnus, O quanta, *ut in II. Veſperis Nativitatis, ſuprà*, 249.

℣. Dóminus in humilitáte noſtra memor fuit noſtrî; ℟. Quóniam in ætérnum miſericórdia ejùs. *Pſ.* 135. 13. 15.

Ad Magníficat, *Antiph.* 3. *a.* Cognoſcétur Dómiuns ab Ægypto, & cognóſcent Ægyptii Dóminum in die illa. *Iſai.* 19. 21.

Oratio, Deus, qui in Unigénito, *infrà in Laudibus.*

Commemorationes occurrentes.

Ultimò de B. Maria, ſuprà, 313.

Ad Completorium, Antiphona ut in die Nativitatis, ſuprà, 250. *cum ſola Orat.* Véritas.

AD OFFICIUM NOCT.

Pſalmi de Dominica, & ſic in toto Officio.

IN I. NOCTURNO.

*Lectiones de Scriptura occurrente, ex Epiſtola ad Romanos, diviſionibus factis ad ** Aſteriſcos.*

IN II. NOCTURNO.

De Sermóne ſancti Ambróſii Epíſcopi.

Expoſ. Evang. ſec. Luc. lib. 2.

§. 40. *Lectio* iv.

BRéviter ſanctus Lucas &, quómodo, & quo témpore, & quo loco ſecúndùm carnem Chriſtus natus ſit, explicávit. At verò de cœléſti generatióne ſi quæris, lege Evangélium ſancti Joánnis, qui à cœléſtibus exórſus, ad terréna deſcéndit. Illic invénies & quando erat, & quómodo erat, & quid erat, quid égerat, quid agébat, & ubi erat, & quò vénerit, & quómodo vénerit, quo témpore vénerit, quâ causâ vénerit.

Lectio v.

IN princípio] inquit [erat Verbum;] habes quando erat. [Et Verbum erat apud Deum;] habes quómodo erat. Habes étiam quid erat: [Et Deus] inquit [erat Verbum.] Quid égerat: [Omnia per ipſum facta ſunt.] Quid agébat: [Erat lux vera quæ illúminat omnem hóminem veniéntem in

hunc mundum.] Et ubi erat: [In hoc mundo erat.] Quò vénerit: [In ſua própria venit.] Quómodo vénerit: [Verbum caro factum eſt.] Quando vénerit, Joánnes teſtimónium pérhibet de ipſo, dicens: [Hic eſt de quo dixi: qui poſt me venit, ante me factus eſt; quia prior me erat.] Quâ causâ vénerit, Joánnes ipſe teſtátur. [Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccáta mundi.]

Lectio vj. §. 41.

ILle ígitur párvulus, ille infántulus fuit; ut tu vir poſſis eſſe perféctus: Ille involútus in pannis; ut tu mortis láqueis ſis abſolútus: Ille in præſépibus; ut tu in altáribus: Ille in terris; ut tu in cœlis: Ille álium locum in eo diverſório non habébat; ut tu plures habéres in cœléſtibus sédibus manſiónes. [Qui cùm dives] inquit [eſſet, propter vos pauper factus eſt; ut illíus inópiâ vos ditarémini.] Meum ergo paupértas illa patrimónium eſt; & infirmitas Dómini mea eſt virtus. Máluit ſibi egére, ut ómnibus abundáret. Me illíus infántiæ vagiéntis ábluunt fletus, mea lácrymæ illæ delícta lavérunt. Plus ígitur, Dómine Jeſu, injúriis tuis débeo quòd redémptus ſum, quàm opéribus quòd creátus ſum. Non prodéſſet naſci, niſi rédimi profuíſſet.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 8. G. In die illa erit altáre Dómini in médio terræ Ægypti. *Iſai.* 19. 19.

Ant. 8. c. Colent Ægyptii Dóminum in hóſtiis & in munéribus. *Iſai.* 19. 21.

Ant. 3. a. Vota vovébunt Ægyptii Dómino, & ſolvent. *Iſai.* 19. 21.

℣. Quibus non eſt annuntiátum de eo, vidébunt; ℟. Et qui non audiérunt, intélligent. *Rom.* 15. 21.

[*Si hac Dominica inciderit in diem* iij. *Januarii, duæ ſequentes Lectiones dividentur in tres, diviſione ad * aſteriſcum factâ.*]

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Matthæum.

Lectio vij. *c.* 2. 13. *ad* 15.

IN illo témpore; Angelus Dómini appáruit in ſomnis Joſeph, dicens: Surge, & áccipe púerum & matrem ejus, & fuge in Ægyptum, & eſto ibi uſque dùm dicam tibi; futúrum eſt enim ut Heródes quærat púerum ad perdéndum eum. Et réliqua.

Homília ſancti Joánnis Chryſóſtomi.

Homil. 8. *in cap.* 2. *Matt.*

NOs ſcrutári dignum eſt, cur non & Magi præſéntes ſalvéntur, & puer: ſed illi quidem in Pérſidem revertántur, hic autem cum matre in Ægyptum transfúgiat, cùm multò pótius fuíſſe videátur in manus

eum Heródis incídere: nec tamen cùm incidíſſet, intérfici, ſed claro prorſus divinitátis auxílio vindicári. Verùm hoc modo rebus implétis, créditum non fuíſſet verè illum ſuſcepíſſe carnem, tantíque hódie myſtérii Sacraménta nutárent... * Magos verò celériter emíttit, ſimul & Perſárum regióni mittens magíſtros, & inefficácem reddens furórem tyránni: ut diſcat ſe impoſſibília molíri, & concéptam extínguat iram, ſeque ab ſtúdio vani labóris abdúcat. Eſt autem divinitátis virtúte dignum; non modò apértè contérere inimícos, verùm étiam cum omni illos facilitáte decípere.

℟. Angelus Dómini appáruit in ſomnis Joſeph, dicens: Surge, & áccipe púerum, & matrem ejus, & * Fuge in Ægyptum, & eſto ibi uſque dum dicam tibi. *Matt.* 2. 13. ℣. Noli timére, deſcénde in Ægyptum; ego deſcéndam tecum illuc, & ego inde addúcam te reverténtem. *Gen.* 46. 3, 4. * Fuge.

Lectio viij. *Poſt pauca.*

* ET cujus tandem, ínquies, rei grátiâ in Ægyptum párvulus mittitur? Prima quidem illa cauſa eſt, quam Evangeliſta ſignávit, ut implerétur, inquit, quod ſcriptum eſt: [Ex Ægypto vocávi filium meum.] Simul etiam toti orbi denunciántur óptimæ ſpei in pósterum proœmia. Quia enim Bábylon atque Ægyptus præ ómnibus terris flammâ impietátis ardébant, & ab ipſis ſtatim princípiis oſténdit quòd utrámque emendatúrus eſſet, & igne pótiùs fidei ſuccenſúrus, ex his útique perſuádens étiam de áliis mundi pártibus ſperánda eſſe melióra. Nam Pérſidi quidem Magos remíttit, ipſe verò cum matre in Ægyptum deſcéndit.

℟. Consíderat peccátor juſtum, & quærit mortificáre eum: * Dóminus autem non derelínquet eum in mánibus ejus. *Pſ.* 36. 32. 33. ℣. Futúrum eſt ut Heródes quærat púerum ad perdéndum eum. *Matt.* 2. 13. * Dóminus.

Lectio ix. *erit de S. Tito, vel de Homilia Vigiliæ Epiphaniæ.*

℟. Conſúrgens Joſeph * Accépit púerum & matrem ejus nocte, & † Secéſſit in Ægyptum. *Matt.* 2. 14. ℣. Deus diſſipat cogitatiónes malignórum, ne poſſint implére manus eórum quod cœperant. *Job.* 5. 12. * Accépit. Glória. † Secéſſit.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Cantáte Dómino, & benedícite nómini ejus: ℟. Annuntiáte de die in diem ſalutáre ejus. *Pſ.* 95. 2.

AD LAUDES.

Ad Benedíctus, *Ant.* 8. G. * Erat Joſeph in Ægypto uſque ad óbitum Heródis. *Matt.* 2. 15.

Oratio. Orémus.

DEus, qui in Unigénito tuo novam creatúram nos tibi eſſe fecíſti; cuſtódi ópera miſericórdiæ tuæ, & ab ómnibus nos máculis vetuſtátis emúnda; ut per auxílium grátiæ tuæ, in illíus inveniámur forma, in quo tecum eſt noſtra ſubſtántia; Qui tecum.

Commemorationes occurrentes.

Ultimò de B. Maria, ſuprà, 312.

AD PRIMAM.

Non dicitur Symbolum, Quicúmque.

Canon legitur ut notatur in die quâ fit Officium Dominicæ, & habetur poſt Lectiones de Scriptura occurrente hujus diei.

Ad Tertiam, Sextam, & Nonam, in Reſponſoriis brevibus non dicuntur Allelúia, allelúia, *ſed reſumptio fit ad * Aſteriſcum primum.*

Oratio, Deus, qui in Unigénito, *ſuprà.*

AD VESPERAS.

Antiphonæ de Laudibus Dominicæ intrà Octavam Nativitatis, ſuprà.

Pſalmi de Dominica.

Capitulum & Hymnus ut in Veſperis ejuſdem Dominicæ. Poſt Hymnum: ℣. Dóminus in humilitáte noſtra memor fuit noſtrî; ℟. Quóniam in ætérnum miſericórdia ejus. *Pſ.* 135. 13. 15.

Ad Magníficat, *Ant.* 5. F. Dictum eſt à Dómino per Prophétam: *Ex Ægypto* vocávi Fílium meum. *Matt.* 2. 15.

Oratio, Deus, qui in Unigénito, *ſuprà in Laudibus.*

Commemorationes occurrentes.

Ultimò de B. Maria, ſuprà, 313.

Ad Completorium, Antiphona ut in die Nativitatis, ſuprà, 250. *cum ſola Oratione,* Véritas.

DIE III. JANUARII,

In Feſto.

S. GENOVEFÆ VIRG.

Duplex-minus.

Omnia de Communi SS. Virginum, lxv. *exceptisquæ ſequuntur.*

De Epíſtola beáti Pauli Apóſtoli ad Romános.

Lectio j.

c. 6. 16. *ad* 23.

NEſcítis quóniam cui exhibétis vos ſervos ad obediéndum, ſervi eſtis ejus cui obedítis, ſive peccáti ad mortem, ſive obeditiónis ad juſtítiam? Grátias autem Deo, quòd fuíſtis ſervi peccáti, obedíſ-

tis autem ex corde in eam formam doctrínæ, in quam tráditi eſtis. Liberáti autem à peccáto, ſervi facti eſtis juſtítiæ. * Humánum dico, propter infirmitátem carnis veſtræ: ſicut enim exhibuíſtis membra veſtra ſervíre immundítiæ & iniquitáti ad iniquitátem, ita nunc exhibéte membra veſtra ſervíre juſtítiæ in ſanctificatiónem. Cùm enim ſervi eſſétis peccáti, líberi fuíſtis juſtítiæ. * Quem ergo fructum habuíſtis tunc in illis, in quibus nunc erubéſcitis? Nam finis illórum mors eſt. Nunc verò liberáti à peccáto, ſervi autem facti Deo, habétis fructum veſtrum in ſanctificatiónem, finem verò vitam ætérnam. Stipéndia enim peccáti, mors. Grátia autem Dei, vita ætérna, in Chriſto Jeſu Dómino noſtro.

Lectio ij.

Ex vita S. Genovefæ, Beda, & Greg. Turon.

GEnovéfa, Nemptodúri in agro Pariſiénſi natu, à téneris annis magna dedit futúræ ſanctitátis indícia. Hanc ubi conſpéxit ſanctus Germánus Autiſſiodorénſis Epíſcopus, cœléſte quiddam & angélicum in ea ſuſpicátus, puéllam Deo acceptíſſimam, & vitæ ſanctitáte illúſtrem fore prædíxit: eíque, aſtánte frequénti pópulo, manus impónens, Vírginem & ſponſam Chriſto conſecrávit. Crevit exínde in dies ejus in Deum píetas. Jugi oratióne, abſtinéntiâ vix credíbili, effúsâ in ægrótos & páuperes caritáte, patiéntiâ inter várias malórum calúmnias ſemper invíctâ, non minùs quam miraculórum dono ac multitúdine eváſit celebérrima.

Lectio iij.

SPíritu prophético plúrima prædíxit, atque in primis Lutétiam urbem, óppidis áliis munitióribus ſubvérſis, ab Hunnórum Rege Attila nihil detriménti paſſúram. Rei veritátem probávit evéntus, idque Genovéfæ patrocínio datum. Graſſánte deínde fame, & in ſumma annónæ penúria, urbem & páuperes innúmeros magnâ fruménti cópiâ abúndè ſuſtentávit. Tantárum virtútum, ac miraculórum famâ uſque cláruit Genovéfa, ut Símeon ille Stylítes ejus ſe précibus volúerit commendátum. Dénique, poſt actos in Dei ſervitúte octogínta & ampliùs annos, Lutétiæ ſepúlta eſt in baſílica ſanctórum Petri & Pauli, quæ ſubínde ipsíus Genovéfæ nomen accépit.

ORATIO. Orémus.

BEátæ Genovéfæ natalítia veneránda Eccléſia tua, Dómine, devóta ſuſcípiat; & fiat glorificatiónis ejus amóre devótior, & tantæ

fidei proficiat exémplo; Per Dóminum.

Deinde Commemoratio de B. Maria, 312.

A D P R I M A M.

C A N O N.

Ex Concílio Pariſienſi ſexto. *An.* 829. *cap.* 12.

GRandis dígnitas Sacerdótum; ſed grandis ruína, ſi peccent. Lætámur ad aſcénſum, ſed timeámus ad lapſum.

In Veſperis Commemoratio de S. Tito, per Ant. Reſpéxit, ℣. Quæſívit, *in Communi* xxiij. *& Orationem* Exaúdi, xxvij.

Deinde de B. Maria 313.

Ad Complet. Ant. ut in die Nativitatis, 250. *cum ſola Oratione*, Véritas.

DIE IV. JANUARII.

In Feſto

S. TITI CRETENSIS Epiſcopi.

SEMIDUPLEX.

Omnia de Comm. S. Pont. xxij. *Oratio*, Exaúdi, xxvij.

De Epíſtola beáti Pauli Apóſtoli ad Romános

Lectio j.

c. 7. *v.* 12. *ad* 18. *& v.* 21. *ad fin.*

LEx quidem ſancta, & mandátum ſanctum, & juſtum & bonum. Quod ergo bonum eſt, mihi factum eſt mors? Abſit. Sed peccátum, ut appáreat peccátum, per bonum operátum eſt mihi mortem: ut fiat ſupra modum peccans peccátum per mandátum. * Scimus enim quia lex ſpirituális eſt: ego autem carnális ſum, venúmdatus ſub peccáto. Quod enim óperor non intélligo: non enim quod volo bonum, hoc ago: ſed quod odi malum, illud fácio. Si autem quod nolo, illud fácio; conſéntio legi, quóniam bona eſt. Nunc autem jam non ego óperor illud, ſed quod hábitat in me peccátum. Scio enim quia non hábitat in me, hoc eſt in carne mea, bonum. Nam velle ádjacet mihi; perficere autem bonum, non invénio.... * Invénio ígitur legem, volénti mihi fácere bonum, quóniam mihi malum ádjacet: condeléctor enim legi Dei ſecúndùm interiórem hóminem: vídeo autem áliam legem in membris meis, repugnántem legi mentis meæ, & captivántem me in lege peccáti, quæ eſt in membris meis. Infélix ego homo! quis me liberábit de córpore mortis hujus? Grátia Dei per Jeſum Chriſtum Dóminum noſtrum. Igitur ego ipſe mente ſérvio legi Dei; carne autem, legi peccáti.

Lectio ij.

Ex Epiſt. Pauli, Euſebio, Hieronymo, & Chriſoſtomo.

TItum origine gentílem ad fidem ab Apóſtolo fuíſſe convérſum inde cól-

ligi poteſt, quòd filium illum vocet. Intérpres Apóſtolo fuiſſe in Evangélio ab Hierónymo dícitur. Cómitem eum aſsúmpſit, cùm anno quinquagéſimo primo Jeroſólymam ad Concílium ſe cóntulit. Ibi Paulus eum circumcídi nóluit, cùm tamen ſubintrodúcti falſi fratres id inſtánter péterent. Corínthum ab eódem miſſus ad componéndas illíus Eccléſiæ controvérſias, cum timóre & paráto ad obediéndum ánimo à Corínthiis excéptus eſt; nihil tamen ab illis, Magíſtri mores imitátus, unquam accípere vóluit.

Lectio iij.

AD Paulum in Macedónia tunc agéntem rédiit, ſtatímque ab eódem Corínthum dénuo miſſus, ſecúndam ipsíus Epíſtolam ad Corínthios détulit. Cùm Paulus in ínſula Creta fidem prædicáſſet, in ipſa relíquit Titum, ut ea quæ deéſſent corrígeret, & Epíſcopos per civitátes conſtitúeret; unde ab Euſébio vocátur Cretæ Eccleſiárum Epíſcopus. Ad ipſum ſcripſit Paulus Epíſtolam, quæ eſt quaſi compéndium utriúſque ad Timótheum Epíſtolæ; in hac enim, ſicut in illis, docet Apóſtolus, ſed paucióribus verbis, quæ ſint Epíſcopi múnia. Conſtat ipſum, jubénte Paulo, Dalmátiam profectum fuiſſe ad prædicándum Evangélium. Tandem Cretam redux, in pace, ut tráditur, mórtuus eſt.

Commemoratio de B. Maria, 312.

AD PRIMAM.

Oratio ſola, Dómine Deus omnípotens.

CANON.

Ex Concílio Pariſiénſi ſexto. *An.* 829. *cap.* 4.

MElius, ſatiúſque fúerat Sacerdótibus negligéntibus non ſubſiſtere, quàm accéptis divínis offíciis, per réprobam vitam praváque exémpla, his quibus prodéſſe debuérunt, offendículum iniquitátis & láqueum perpétuæ damnatiónis exíſtere.

In Veſperis fit Commemoratio de S. Simeone Stylita Anachoreta, per Antiphonam, Dóminus, ℣. Pinguéſcent, *in Communi SS. Monachorum*, lj. *& Orationem*, Omnípotens, *in eodem Communi*, liv.

Deinde de B. Maria, 313.

Ad Completorium, Antiphona ut in die Nativitatis, ſuprà, 250. *cùm ſola Oratione*, Véritas.

DIE V. JANUARII.

IN VIGILIA EPIPHANIÆ DOMINI.

[*Si Vigilia Epiphaniæ Dominicâ evenerit, fiet Officium de Dominica cum Commemoratione Vigiliæ*

in Officio Nocturno, & in Laudibus. Ad Primam Canon legitur ut in ipſa Vigilia. Officium hujus Dominicæ terminatur ad Nonam.]

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Deus magnus Dóminus, & Rex magnus ſuper omnes deos: * Veníte, adorémus. *Pſ.* 94. 3.

Pſ. 94. Veníte, 2.

Hymnus, Verbum quod ante ſécula, *ſuprà in Officio Nocturno Dominicæ intrà Octavam Nativitatis*, 281.

Antiphonæ & Pſalmi de Feria occurrente.

℣. Timébunt Gentes nomen tuum, Dómine; ℟. Et omnes Reges terræ glóriam tuam. *Pſ.* 101. 16.

De Epíſtola beáti Pauli Apóſtoli ad Romános.

Lectio j. *c.* 8. 3. *ad* 6.

Quod impoſsíbile erat legi, in quo infirmabátur per carnem; Deus Fílium ſuum mittens in ſimilitúdinem carnis peccáti, & de peccáto damnávit peccátum in carne, ut juſtificátio legis implerétur in nobis, qui non ſecúndùm carnem ambulámus, ſed ſecúndùm ſpíritum. * Qui enim ſecúndùm carnem ſunt, quæ carnis ſunt ſápiunt; qui verò ſecúndùm ſpíritum ſunt, quæ ſunt ſpíritûs ſéntiunt. Nam prudéntia carnis, mors eſt; prudéntia autem ſpíritûs, vita & pax.

℟. Dómine, ad te Gentes vénient ab extrémis terræ, & dicent: * Verè mendácium poſſedérunt patres noſtri. *Jer.* 16. 19. ℣. Commutavérunt veritátem Dei in mendácium, & ſerviérunt creatúræ pótiùs quàm creatóri. *Rom.* 1. 25. * Verè.

Lectio ij. *v.* 8. *ad* 11.

Qui autem in carne ſunt, Deo placére non poſſunt. Vos autem in carne non eſtis, ſed in ſpíritu; ſi tamen Spíritus Dei hábitat in vobis. * Si quis autem Spíritum Chriſti non habet, hic non eſt ejus. Si autem Chriſtus in vobis eſt; corpus quidem mórtuum eſt propter peccátum, ſpíritus verò vivit propter juſtificatiónem. Quòd ſi Spíritus ejus qui ſuſcitávit Jeſum à mórtuis, hábitat in vobis; qui ſuſcitávit Jeſum Chriſtum à mórtuis, vivificábit & mortália córpora veſtra, propter inhabitántem Spíritum ejus in vobis.

℟. Omnes Gentes quaſcúmque fecíſti vénient & adorábunt coram te, Dómine, * Et glorificábunt nomen tuum. *Pſ.* 85. 9. ℣. Dómine, rex ſeculórum, omnes Gentes vénient, & adorábunt in conſpéctu tuo. *Apoc.* 15. 3. 4. * Et glorificábunt.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Matthæum.

Lectio iij. *c.* 2. 19. *ad fin.*

IN illo témpore; Defúncto Heróde, ecce Angelus Dómini appáruit in ſomnis Joſeph in Ægypto, dicens: Surge, & áccipe púerum, & matrem ejus, & vade in terram Iſraël. Et réliqua.

Homília ſancti Hierónymi Presbyteri.

Lib. 1. *Comment. in cap.* 2. *Matt.*

DEfúncti ſunt enim qui quærébant ánimam Puéri.] Ex hoc loco intellígimus, non ſolùm Heródem, ſed & Sacerdótes & Scribas eódem témpore necem Dómini fuiſſe meditátos.... [Qui ſurgens accépit Púerum & matrem ejus, & venit in terram Iſraël.] Non dixit: Accépit Fílium ſuum & uxórem ſuam; ſed, Púerum & matrem ejus: quaſi nutrítius, non marítus. [Aúdiens autem quòd Archeláüs regnáret in Judæa pro Heróde patre ſuo, tímuit illò ire.] Multi labúntur erróre propter ignorántiam hiſtóriæ, putántes eúmdem eſſe Heródem, à quo in paſſióne ſua Dóminus irridétur, & qui nunc mórtuus eſſe refértur. Ergo Heródes ille qui cum Piláto póſtea amicítias fecit, hujus Heródis filius eſt, frater Archeláï; quem & ipſum Tibérius Cæſar Lugdúnum, quæ Galliárum eſt cívitas, relegávit; fratrémque ejus Heródem ſucceſſórem regni fecit.

℟. Angelus appáruit in ſomnis Joſeph in Ægypto, dicens: Surge, & áccipe Púerum & matrem ejus, & * Vade in terram Iſraël; † Defúncti ſunt enim qui quærébant ánimam Púeri. *Matt.* 2. 19. 20. ℣. Surge, & egrédere de terra hac, revértens in terram nativitátis tuæ. *Gen.* 31. 13. * Vade. Glória. † Defúncti.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Pópulus qui creábitur, laudábit Dóminum; ℟. Quia proſpéxit de excélſo ſancto ſuo. *Pſ.* 101 19. 20.

AD LAUDES.

Pſalmi de Feria, & ſic ad Horas.

Ant. 7. *d.* NOva ego annúntio, ántequàm oriántur. Ducam cæcos in viam quam néſciunt; & ponam ténebras coram eis in lucem. *Iſai.* 42. 9. 16.

Ant. 2. D. Miſerébor ejus quæ fuit abſque miſericórdia; & dicam non pópulo meo: Pópulus meus es tu; & ipſe dicet: Deus meus es tu. *Oſée* 2. 23. 24.

Ant. 3. c. Incurvábitur ſublímitas hóminum, & elevábitur Dóminus ſolus in die illa, & idóla pénitus conteréntur. *Iſai.* 2. 17. 18.

Ant. 8. G. Reddam pópulis lábium eléctum, ut invo-

-cent omnes in nómine Dómini, & ſérviant ei húmero uno. *Sophon.* 3. 9.

Ant. 2. D. Véniet omnis caro, ut adóret coram fácie mea. *Iſai.* 66. 23.

Capitulum. *Iſai.* 45. 22.

Convertímini ad me, & ſalvi éritis, omnes fines terræ; quia ego Deus, & non eſt álius.

Hymnus, A ſolis ortûs, *ut in Laudibus Dominicæ intrà Octavam Nativitatis*, 286.

℣. Mihi flectétur omne genu; ℟. Et omnis lingua confitébitur Deo. *Rom.* 14. 11.

Ad Benedíctus, *Ant.* 8. G. * Conſúrgens Joſeph accépit Púerum & matrem ejus, & venit in terram Iſraël. *Matt.* 2. 21.

Non dicuntur Preces.

Oratio. Orémus.

Profit nobis, quæſumus, Dómine, ventúræ ſolemnitátis feſtívitas; ut quibus dedíſti, naſcénte Fílio tuo, ſanctæ Religiónis inítium; illis, eódem manifeſtánte ſe, fídei tríbuas augméntum; Per eúmdem.

Pro Commemoratione ſancti Simeonis, Ant. Pars mea, ℣. Clamávi, *Oratio*, Omnípotens, liv.

Poſtea de B. Maria, 312.

AD PRIMAM

Ant. Nova ego annúntio.

Reliqua ut in Duplicibus.

CANON.

De libro Ænéæ Pariſiénſis Epíſcopi advérsùs Græcos, ex Sancto Ambróſio.

An 855. *cap.* 126. *apud Ambr. L.* 3. *de Off. c.* 20.

Tempora quibus ab Eccléſia vacas, (ô Sacérdos,) lectióni impéndas. Cur non Chriſtum revíſas, Chriſtum alloquáris, Chriſtum áudias? Illum allóquimur, cùm orámus; illum audímus, cùm divína légimus orácula. Quid nobis cum aliénis dómibus? Illi pótiùs ad nos convéniant, qui nos requírunt. Quid nobis cum fábulis? Miniſtérium altáribus Chriſti, non obſéquium homínibus deferéndum recépimus. Húmiles decet eſſe, mites, manſuétos, graves, patiéntes. Modum nos tenére in ómnibus, vel tácitus vultus, vel ſermo annúntiet.

AD TERTIAM.

Ant. Miſerébor.

Capitulum. *Iſai.* 61. 11.

Sicut terra profert germen ſuum, & ſicut hortus ſemen ſuum gérminat, ſic Dóminus Deus germinábit juſtítiam, & laudem coram univérſis Géntibus.

℟. *br.* Converténtur ad Dóminum * Univérſi fines terræ; ℟. Converténtur. ℣. Et adorábunt in conſpéctu ejus univérſæ famíliæ Géntium. * Univérſi. Gló-

ria. ℟. Convertentur. *Pſ.* 21. 28.

℣. Benedícent eum Gentes, ℟. Ipsúmque laudábunt. *Jer.* 4. 2.

AD SEXTAM.

Ant. Incurvábitur.

CAPITULUM. *Sophon.* 2. 11.

ATtenuábit Dóminus omnes deos terræ; & adorábunt eum viri de loco ſuo, omnes ínſulæ Géntium.

℟. *br.* In die illa * Erit Dóminus unus, ℟. In die. ℣. Et erit nomen ejus unum, * Erit. Glória. ℟. In die. *Zach.* 14. 9.

℣. Projíciet homo idóla argénti ſui, ℟. Et ſimulácra auri ſui. *Iſai.* 2. 20.

AD NONAM.

Ant. Véniet omnis caro.

CAPITULUM. *Tob.* 14. 8. 9.

RElinquent Gentes idóla ſua, & vénient in Jeruſalem, & inhabitábunt in ea, & gaudébunt in ea omnes reges terræ, adorántes Regem Iſraël.

℟. *br.* Adorábunt eum * Omnes reges terræ; ℟. Adorábunt. ℣. Omnes Gentes ſérvient ei. * Omnes reges. Glória. ℟. Adorábunt. *Pſ.* 71. 11.

℣. Dómini eſt regnum, ℟. Et ipſe dominábitur Géntium. *Pſ.* 21. 29.

DIE VI. JANUARII.

IN EPIPHANIA DOMINI.

ANNUALE-MINUS.

IN I. VESPERIS.

Pſalmi de Feria.

Ant. 7. *d.* LAuda, ſtérilis, quæ non paris: decánta laudem, quæ non pariébas; quóniam multi filii deſértæ magis quàm ejus, quæ habet virum. *Iſai.* 54. 1.

Ant. 3. g. Diláta locum tentórii tui; ad déxteram enim, & ad lævam penetrábis: & ſemen tuum Gentes hereditábit. *Iſai.* 54. 2. 3.

Ant. 8. G. Ecce áccola véniet, qui non erat mecum, ádvena quondam tuus adjungétur tibi. *Iſai.* 54. 15.

Ant. 5. a. Vidébis, & áfflues; & mirábitur & dilatábitur cor tuum, quando fortitúdo Géntium vénerit tibi. *Iſai.* 60. 5.

Ant. 3. E. Vidébunt Gen-

tes Juſtum tuum; & eris coróna glóriæ in manu Dómini, & diadéma regni in manu Dei tui. *Iſai.* 62. 2. 3.

Capitulum. *Iſai.* 55. 4. 5.

Ecce Gentem, quam neſciébas, vocábis: & Gentes quæ te non cognovérunt, ad te current propter Dóminum Deum tuum, & Sanctum Iſraël, quia glorificávit te.

℟. In die illa ſuſcitábo tabernáculum David, quod cécidit: * Et † Reædificábo illud ſicut in diébus antíquis, ut poſsídeant omnes Natiónes. *Amos* 9. 11. 12. ℣. Díruta ejus reædificábo, ut requírant céteri hóminum Dóminum, & omnes Gentes. *Act.* 15. 16. 17. * Et reædificábo. Glória. † Reædificábo.

Hymnus.

Quicumque Chriſtum quærítis,
Vultus in altum tóllite;
Illic licébit víſere
Regále vexíllum Dei.

En ſtella ſole clárior
Novum Magis prodit jubar,
Natúmque terris núntiat
Sub carne mortáli Deum.

Gressus Magi mox dírigunt,
Stellam ſequéntes præviam:
Natum vident; & quæ decent,
Dant procidéntes múnera.

Hic eſt Homo, Rex, & Deus;
Hi thure prædicant Deum,
Auri tribúto Príncipem,
Myrrháque Mortálem notant.

O, civitátes Béthlehem
Inter beáta príncipes,
Ex te venit dux Iſraël;
Præbes Deo cunábula.

* Qui te revélas Géntibus,
Jeſu, tibi ſit glória,
Cum Patre cumque Spíritu,
In ſempitérna ſécula. Amen.

* *Hæc Doxologia dicitur per Octavam in fine Hymnorum ejuſdem metri.*

℣. Annuntiábunt cœli juſtítiam Dómini, pópulo qui naſcétur, ℟. Quem fecit Dóminus. *Pſ.* 21. 32.

Ad Magníficat, *Ant.* 8. G. * Cívitas Dei, luce ſpléndidâ fulgébis: natiónes ex longínquo ad te vénient; &, múnera deferéntes, adorábunt in te Dóminum. *Tob.* 13. 11. 13. 14.

Oratio. Orémus.

Corda noſtra, quæſumus, Dómine, ſplendor præſéntis feſtivitátis illúſtret, quo mundi hujus ténebris carére valeámus, & perveniámus ad pátriam claritátis ætérnæ; Per Dóminum.

Completorium, ut in die, infrà, 341. *Oratio,* Corda noſtra, *ſuprà,* & Véritas, *ſub una concluſione.*

AD OFFICIUM NOCT.

Dictis de more, Pater, Ave, Credo, *inchoatur abſolutè ab impoſitione Antiphonæ ſequentis.*

IN I. NOCTURNO.

Ant. 1. â. Illumináre, Jerúſalem.

PSALMUS 28.

AFférte Dómino, filii Dei; * affférte Dómino filios aríetum.

Afférte Dómino glóriam & honórem, afférte Dómino glóriam nómini ejus; * adoráte Dóminum in átrio ſancto ejus.

Vox Dómini ſuper aquas, Deus majeſtátis intónuit; * Dóminus ſuper aquas multas.

Vox Dómini in virtúte; * vox Dómini in magnificéntia.

Vox Dómini confringéntis cedros; * & confrínget Dóminus cedros Líbani.

Et comminuet eas tanquam vítulum Líbani: * & diléctus quemádmodum filius unicórnium.

Vox Dómini intercidéntis flammam ignis: vox Dómini concutiéntis deſértū; * & commovébit Dóminus deſértum Cades.

Vox Dómini præparántis cervos, & revelábit condénſa; * & in templo ejus omnes dicent glóriam.

Dóminus dilúvium inhabitáre facit; * & ſedébit Dóminus rex in ætérnum.

Dóminus virtútem pópulo ſuo dabit; * Dóminus benedícet pópulo ſuo in pace.

Ant. Illumináre, Jerúſalem; quia venit lumen tuum, & glória Dómini ſuper te orta eſt. *Iſai.* 60. 1.

Ant. 7. a. Circúmſpice.

PSALMUS 45.

DEus noſter refúgium & virtus; * adjútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus, dum turbábitur terra: * & transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, & turbátæ ſunt aquæ eórum: * conturbáti ſunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei: * ſanctificávit tabernáculum ſuum Altíſſimus.

Deus in médio ejus; non commovébitur: * adjuvábit eam Deus manè dilúculo.

Conturbátæ ſunt gentes, & inclináta ſunt regna: * dedit vocem ſuam, mota eſt terra.

Dóminus virtútum nobíſcum, * ſuſcéptor noſter Deus Jacob.

Veníte, & vidéte ópera Dómini, quæ póſuit prodígia ſuper terram, * aúferens bella uſque ad finem terræ.

Arcum cónteret, & confrínget arma, * & ſcuta combúret igni.

» Vacáte, & vidéte quó-
» niam ego ſum Deus; *
» exaltábor in géntibus, &
» exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíſ-

eum, * ſuſcéptor noſter Deus Jacob.

Ant. Circúmſpice ad Oriéntem, & vide jucunditátem à Deo tibi veniéntem. *Baruch* 4. 36.

Ant. 1. 2. Viri ſublímes.

PSALMUS 46.

OMnes gentes, plaúdite mánibus; * jubiláte Deo in voce exultatiónis.

Quóniam Dóminus excélſus, terríbilis; * Rex magnus ſuper omnem terram.

Subjécit pópulos nobis, * & gentes ſub pédibus noſtris.

Elégit nobis hereditátem ſuam, * ſpéciem Jacob, quam diléxit.

Aſcéndit Deus in júbilo, * & Dóminus in voce tubæ.

Pſállite Deo noſtro, pſállite: * pſállite Regi noſtro, pſállite.

Quóniam rex omnis terræ Deus; * pſállite ſapiénter.

Regnábit Deus ſuper gentes: * Deus ſedet ſuper ſedem ſanctam ſuam.

Príncipes populórum congregáti ſunt cum Deo Abraham; * quóniam dii fortes terræ veheménter eleváti ſunt.

Ant. Viri ſublímes ad te tranſíbunt, & tui erunt; teque deprecabúntur: tantùm in te eſt Deus, & non eſt abſque te Deus. *Iſai.* 45. 14.

℣. Vultu in terram demiſſo adorábunt te, ℟. Et púlverem pedum tuórum lingent. *Iſai.* 49. 23.

De Iſaía Prophéta.

Lectio j. *c.* 55. 1. *ad* 4.

OMnes ſitiéntes, veníte ad aquas; & qui non habétis argéntum, properáte, émite, & comédite: veníte, émite abſque argénto, & abſque ulla commutatióne vinum & lac. Quare appénditis argéntum non in pánibus, & labórem veſtrum non in ſaturitáte? Audíte audiéntes me, & comédite bonum, & delectábitur in craſſitúdine ánima veſtra. Inclináte aurem veſtram, & veníte ad me: audíte, & vivet ánima veſtra, & fériam vobíſcum pactum ſempitérnum, miſericórdias David fidéles. Ecce teſtem pópulis dedi eum, ducem ac præceptórem Géntibus. Hæc dicit.

℟. Gaudéte gaúdio univérſi, quia * Ecce ego declinábo ſuper Jerúſalem quaſi torréntem inundántem glóriam Géntium. *Iſai.* 66. 10. 12. ℣. Notum ſit vobis, quóniam Géntibus miſſum eſt ſalutáre Dei, & ipſi aúdient. *Act.* 28. 28. * Ecce.

Lectio ij. *c.* 60. 1. *ad* 6.

SUrge, illumináre, Jerúſalem; quia venit lumen tuum, & glória Dómini ſuper te orta te. Quia ecce ténebræ opérient terram, & calígo pópulos: ſuper te au-

tem oriétur Dóminus, & glória ejus in te vidébitur. Et ambulábunt Gentes in lúmine tuo, & reges in ſplendóre ortûs tui. Leva in circúitu óculos tuos, & vide: omnes iſti congregáti ſunt, venérunt tibi: filii tui de longè vénient, & filiæ tuæ de látere ſurgent. Tunc vidébis, & áfflues, & mirábitur & dilatábitur cor tuum; quando convérſa fúerit ad te multitúdo maris, fortitúdo Géntium vénerit tibi. Inundátio Camelórum opériet te, dromedárii Mádian & Epha: omnes de Saba vénient, aurum & thus deferéntes, & laudem Dómino annuntiántes. Hæc dicit.

℟. Vocábunt Jerúſalem ſolium Dómini: * Et congregabúntur ad eam omnes Gentes, & non ambulábunt poſt pravitátem cordis ſui péſſimi. *Jer.* 3. 17. ℣. Vénient ab Oriénte, & Occidénte, & Aquilóne, & Auſtro. *Luc.* 13. 29. * Et congregabúntur.

Lectio iij.

c. 61. 10. *ad fin.* & *c.* 62. 1.

GAudens gaudébo in Dómino, & exultábit ánima mea in Deo meo: quia induit me veſtiméntis ſalútis; & induménto juſtítiæ circúmdedit me, quaſi ſponſum decorátum corónâ, & quaſi ſponſam ornátam monílibus ſuis. Sicut enim terra profert germen ſuum, & ſicut hortus ſemen ſuum gérminat; ſic Dóminus Deus germinábit juſtítiam, & laudem coram univérſis Géntibus. Propter Sion non tacébo, & propter Jerúſalem non quiéſcam, donec egrediátur ut ſplendor Juſtus ejus, & Salvátor ejus ut lampas accendátur. Hæc dicit.

℟. Me invenérunt qui non quæſiérunt me; * Dixi: Ecce ego, † Ecce ego ad Gentem, quæ non invocábat nomen meum. *Iſai.* 65. 1. ℣. Invéntus ſum à non quæréntibus me: palàm appárui iis qui me non interrogábant. *Rom.* 10. 20. * Dixi. Glória. † Ecce.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 4. E. Dicit Dóminus.

PSALMUS 65.

JUbiláte Deo, omnis terra, pſalmum dícite nómini ejus, * date glóriam laudi ejus.

Dícite Deo: Quam terribília ſunt ópera tua, Dómine! * in multitúdine virtútis tuæ mentiéntur tibi inimíci tui.

Omnis terra adóret te, & pſallat tibi; * pſalmum dicat nómini tuo.

Veníte, & vidéte ópera Dei: * terríbilis in consíliis ſuper fílios hóminum.

Qui convértit mare in áridam; in flúmine pertransíbunt pede: * ibi lætábimur in ipſo.

Qui dominátur in virtúte ſua in ætérnum; óculi ejus ſuper gentes reſpíciunt: * qui exáſperant, non exalténtur in ſemetípſis.

Benedícite, gentes, Deum noſtrum; * & audítam fácite vocem laudis ejus;

Qui póſuit ánimam meam ad vitam, * & non dedit in commotiónem pedes meos.

Quóniam probáſti nos, Deus; * igne nos examináſti, ſicut examinátur argéntum.

Induxíſti nos in láqueum, poſuíſti tribulatiónes in dorſo noſtro, * impoſuíſti hómines ſuper cápita noſtra.

Transívimus per ignem & aquam, * & eduxíſti nos in refrigérium.

Introíbo in domum tuam in holocaúſtis; * reddam tibi vota mea, quæ diſtinxérunt lábia mea:

Et locútum eſt os meum * in tribulatióne mea.

Holocaúſta medulláta ófferam tibi cum incénſo aríetum, * ófferam tibi boves cum hircis.

Veníte, audíte, & narrábo, omnes qui timétis Deum, * quanta fecit ánimæ meæ.

Ad ipſum ore meo clamávi, * & exaltávi ſub lingua mea.

Iniquitátem ſi aſpéxi in corde meo, * non exaúdiet Dóminus.

Proptérea exaudívit Deus, * & atténdit voci deprecatiónis meæ.

Benedíctus Deus, * qui non amóvit oratiónem meã, & miſericórdiam ſuam à me.

Ant. Dicit Dóminus: Ultra flúmina Æthiópiæ, inde ſúpplices mei, filii diſperſórum meórum déferent munus mihi. *Sophon.* 3. 10.

Ant. 5. a. Dóminum.

PSALMUS 71.

DEus, judíciũ tuum regi da, * & juſtítiam tuam filio regis.

Judicáre pópulum tuum in juſtitia, * & paúperes tuos in judício.

Suſcípiant montes pacem pópulo, * & colles juſtítiam.

Judicábit paúperes pópuli, & ſalvos fáciet filios paúperum, * & humiliábit calumniatórem.

Et permanébit cum ſole, & ante lunam, * in generatióne & generatiónem.

Deſcéndet ſicut plúvia in vellus, * & ſicut ſtillicídia ſtillántia ſuper terram.

Oriétur in diébus ejus juſtítia, & abundántia pacis, * donec auferátur luna.

Et dominábitur à mari uſque ad mare, * & à flúmine uſque ad términos orbis terrárum.

Coram illo prócident Æthíopes, * & inimíci ejus terram lingent.

Reges Tharſis, & ínſulæ

múnera ófferent ; * reges Arabum, & Saba dona addúcent.

Et adorábunt eum omnes reges terræ ; * omnes gentes ſérvient ei :

Quia liberábit paúperem à poténte, * & paúperem cui non erat adjútor.

Parcet paúperi & ínopi, * & ánimas paúperum ſalvas fáciet.

Ex uſúris & iniquitáte rédimet ánimas eórum ; * & honorábile nomen eórum coram illo.

Et vivet, & dábitur ei de auro Arábiæ, & adorábunt de ipſo ſemper ; * totâ die benedícent ei.

Et erit firmaméntum in terra in ſummis móntium, ſuperextollétur ſuper Líbanum fructus ejus, * & florébunt de civitáte ſicut fœnum terræ.

Sit nomen ejus benedíctum in ſécula, * ante ſolem pérmanet nomen ejus.

Et benedicéntur in ipſo omnes tribus terræ ; * omnes gentes magnificábunt eum.

Benedíctus Dóminus Deus Iſraël, * qui facit mirabília ſolus.

Et benedíctum nomen majeſtátis ejus in ætérnum ; & replébitur majeſtáte ejus omnis terra. * Fiat, fiat.

Ant. Dóminum Deum quærent : In Sion interrogábunt viam, huc fácies eórum. *Jer.* 50. 4. 5.

Ant. 6. F. Vénient.

PSALMUS 85.

INclína, Dómine, aurem tuam, & exaúdi me ; * quóniam inops & pauper ſum ego.

Cuſtódi ánimam meam : quóniam ſanctus ſum ; * ſalvum fac ſervum tuum, Deus meus, ſperantem in te.

Miſerére meî, Dómine, quóniam ad te clamávi totâ die ; * lætífica ánimam ſervi tui, quóniam ad te, Dómine, ánimam meã levávi :

Quóniã tu, Dómine, ſuávis & mitis, * & multæ miſericórdiæ ómnibus invocántibus te.

Aúribus pércipe, Dómine, oratiónem meam, * & inténde voci deprecatiónis meæ.

In die tribulatiónis meæ clamávi ad te, * quia exaudíſti me.

Non eſt símilis tuî in diis, Dómine ; * & non eſt ſecúndùm ópera tua.

Omnes gentes quaſcúmque fecíſti, vénient, & adorábunt coram te, Dómine, * & glorificábunt nomen tuum ;

Quóniam magnus es tu, & fáciens mirabília ; * tu es Deus ſolus.

Deduc me, Dómine, in via tua, & ingrédiar in veritáte tua : * lætétur cor meũ, ut tímeat nomen tuum.

Confitébor tibi, Dómine Deus meus, in toto corde meo, * & glorificábo nomen tuum in ætérnum :

Quia miſericórdia tua magna eſt ſuper me, * & eruíſti ánimam meam ex inférno inferióri.

Deus, iníqui inſurrexérunt ſuper me, & ſynagóga poténtium quæſiérunt ánimam meam; * & non propoſuérunt te in conſpéctu ſuo.

Et tu, Dómine, Deus miſerátor & miſéricors, * pátiens, & multæ miſericórdiæ, & verax.

Réſpice in me, & miſerére meî; * da impérium tuum púero tuo, & ſalvum fac filium ancíllæ tuæ.

Fac mecum ſignum in bonum, ut vídeant qui odérunt me, & confundántur: * quóniam tu, Dómine, adjuvíſti me, & conſolátus es me.

Ant. Vénient, & apponéntur ad Dóminum fœdere ſempitérno, quod nullâ oblivióne delébitur. *Jer.* 50. 5.

℣. Dábitur ei de auro Arábiæ, ℟. Et adorábunt de ipſo ſemper. *Pſ.* 71. 15.

Sermo ſancti Leónis Papæ.

Serm. 2. *de Epiph. cap.* 1.

Lectio iv.

GAudéte in Dómino, dilectíſſimi; íterum dico, gaudéte; quóniã brevi intervállo témporis poſt ſolemnitátem Nativitátis Chriſti, feſtívitas Declaratiónis ejus illúxit; & quem in illo die Virgo péperit, in hoc mundus agnóvit. Verbum enim caro factum, ſic ſuſceptiónis noſtræ temperávit exórdia; ut natus Jeſus, & credéntibus maniféſtus, & perſequéntibus eſſet occúltus. Jam tunc ergo cœli enarravérunt glóriam Dei, & in omnem terram ſonus veritátis exívit; quando & paſtóribus exércitus Angelórum Salvatóris éditi annuntiátor appáruit, & Magos ad eum adorándum prævia ſtella perdúxit: ut à ſolis ortu uſque ad occáſum veri Regis generátio coruſcáret; cùm rerum fidem & regna Oriéntis per Magos díſcerent, & Románum impérium nòn latéret. Tu autem.

℟. Cùm natus eſſet Jeſus in Béthlehem Juda in diébus Heródis regis, * Ecce Magi ab Oriénte venérunt Jeroſólymam. *Matt.* 2. 1.

℣. Vénient Gentes robúſtæ, ad quæréndum Dóminum exercítuum in Jeruſalem, & deprecándum fáciem Dómini. *Zach.* 8. 22. * Ecce Magi.

Lectio v.

NAm & ſævítia Heródis, volens primórdia ſuſpécti ſibi Regis extínguere, huic diſpenſatióni néſciens ſerviébat: ut dum atróci inténtus facínori, ignótum ſibi Púerum indiſcrétâ infántium cæde perſéquitur; annuntiátum cœlitus Dominatóris ortum inſígnior ubíque fama loquerétur: quam promptióre

ad narrándum diligentiorémque faciébat, & supérnæ ſignificatiónis nóvitas, & cruentíſſimi perſecutóris impíetas. Tunc autem étiam Ægypto Salvátor illátus eſt, ut gens antíquis erróribus dédita, jam ad vicínam ſalútem, per occúltam grátiam vocarétur: & quæ nondum ejécerat ab ánimo ſuperſtitiónem, jam hoſpítio recíperet veritátem.

℟. Venérunt Magi, dicéntes: Ubi eſt qui natus eſt Rex Judæórum? * Vídimus enim ſtellam ejus in Oriénte, & vénimus adoráre eum. *Matt.* 2. 2. ℣. Oriétur ſtella ex Jacob, & conſúrget virga de Iſraël. De Jacob erit qui dominétur. *Num.* 24. 17. 19. * Vídimus.

Lectio vj. *Multò pòſt.*

Agnoſcámus ergo, dilectíſſimi, in Magis adoratóribus Chriſti, vocatiónis noſtræ fideíque primítias; & exultántibus ánimis beátæ ſpei inítia celebrémus. Exínde enim in ætérnam hereditátem cœpimus introíre: exínde nobis Chriſtum loquéntia Scripturárum arcána patuérunt; & véritas, quam Judæórum obcæcátio non recépit, ómnibus natiónibus lumen ſuum invéxit. Honorétur ítaque à nobis ſacratíſſimus dies, in quo ſalútis noſtræ auctor appáruit; & quem Magi infántem veneráti ſunt in cunábulis, nos omnipoténtem adorémus in cœlis. Ac ſicut illi de theſaúris ſuis myſticas Dómino múnerum ſpécies obtulérunt; ita & nos de córdibus noſtris, quæ Deo ſunt digna, promámus.

℟. Pópulus qui ambulábat in ténebris, vidit lucem magnam: * Habitántibus in regióne umbræ mortis, † Lux orta eſt eis. *Iſai.* 9. 2. ℣. Ténebræ tranſiérunt, & verum lumen jam lucet. 1. *Joan.* 2. 8. * Habitántibus. Glória. † Lux.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 8. G. Cóngregans Heródes.

PSALMUS 94.

Omnium rex & pater Deus: regem & patrem Deum metuant omnes & colant.

Veníte, exultémus Dómino; * jubilémus Deo ſalutári noſtro.

Præoccupémus fáciem ejus in confeſſióne, * & in pſalmis jubilémus ei:

Quóniam Deus magnus Dóminus, * & Rex magnus ſuper omnes deos:

Quia in manu ejus ſunt omnes fines terræ, * & altitúdines móntium ipsíus ſunt:

Quóniam ipsíus eſt mare, & ipſe fecit illud, * & ſiccam manus ejus formavérunt.

Veníte, adorémus, & procidámus, & plorémus ante Dóminum qui fecit

noś ; * quia ipſe eſt Dóminus Deus noſter:

Et nos pópulus páſcuæ ejus, * & oves manûs ejus.

Hódie ſi vocem ejus audiéritis, * nolíte obduráre corda veſtra;

Sicut in irritatióne ſecúndùm diem tentatiónis in deſérto, * ubi tentavérunt me patres veſtri, probavérunt, & vidérunt ópera mea.

Quadragínta annis offénſus fui generatióni illi; * & dixi: Semper hi erant corde,

Et iſti non cognovérunt vias meas, * ut jurávi in ira mea: Si introíbunt in réquiem meam.

Ant. Cóngregans Heródes omnes Príncipes Sacerdótum & Scribas pópuli, ſciſcitabátur ab eis ubi Chriſtus naſcerétur. At illi dixérunt ei: In Béthlehem Judæ. *Matt.* 2. 4. 5.

Ant. 3. a. Iſraël.

PSALMUS 95.

CAntáte Dómino cánticum novum, * cantáte Dómino, omnis terra.

Cantáte Dómino, & benedícite nómini ejus, * annuntiáte de die in diem ſalutáre ejus.

Annuntiáte inter gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus:

Quóniam magnus Dóminus, & laudábilis nimis; * terríbilis eſt ſuper omnes deos:

Quóniam omnes dii géntium, dæmónia; * Dóminus autem cœlos fecit.

Conféſſio & pulcritúdo in conſpéctu ejus; * ſanctimónia & magnificéntia in ſanctificatióne ejus.

Afférte Dómino, pátriæ géntium, afférte Dómino glóriam & honórem; * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóſtias, & introíte in átria ejus; * adoráte Dóminum in átrio ſancto ejus.

Commoveátur à fácie ejus univérſa terra: * dícite in géntibus, quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur; * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cœli, & exúltet terra; commoveátur mare, & plenitúdo ejus; * gaudébunt campi, & ómnia quæ in eis ſunt.

Tunc exultábunt ómnia ligna ſilvárum à fácie Dómini, quia venit; * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * & pópulos in veritáte ſua.

Ant. Iſraël ſectándo legem juſtítiæ, in legem juſtítiæ non pervénit: offendérunt enim in lápidem offenſiónis. *Rom.* 9. 31. 32.

Ant. 2. D. Excæcáti ſunt.

PSALMUS 96.

DOminus regnávit, exúltet terra, * læténtur ínſulæ multæ.

Nubes & caligo in circúitu ejus; * juſtítia & judícium corréctio ſedis ejus.

Ignis ante ipſum præcédet, * & inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ: * vidit, & commóta eſt terra.

Montes ſicut cera fluxérunt à fácie Dómini; * à fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cœli juſtítiam ejus; * & vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes qui adórant ſculptília, * & qui gloriántur in ſimulácris ſuis.

Adoráte eum, omnes Angeli ejus: * audívit, & lætáta eſt Sion;

Et exultavérunt fíliæ Judæ * propter judícia tua, Dómine.

Quóniam tu Dóminus altíſſimus ſuper omnem terram; * nimis exaltátus es ſuper omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum: * cuſtódit Dóminus ánimas ſanctórum ſuórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta eſt juſto, * & rectis corde lætítia.

Lætámini, juſti, in Dómino, * & confitémini memóriæ ſanctificatiónis ejus.

Ant. Excæcáti ſunt, ſicut ſcriptum eſt: Dedit illis Deus óculos ut non vídeant; ſed illórum delícto ſalus eſt Géntibus. *Rom.* 11. 7. 8. 11.

℣. Gentes, quæ non ſectabántur juſtítiam, apprehendérunt juſtitiam, ℟. Juſtítiam autem, quæ ex fide eſt. *Rom.* 9. 30.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Matthæum.

Lectio vi. *c.* 2. 1. *ad* 12.

CUm natus eſſet Jeſus in Béthlehem Juda in diébus Heródis regis, ecce Magi ab Oriénte venérunt Jeroſólymam, dicéntes: Ubi eſt qui natus eſt Rex Judæórum? Et réliqua.

Homília ſancti Gregórii Papæ.

Homil. 10. *in Evang. poſt init.*

IN ómnibus ſignis quæ, vel naſcénte Dómino, vel moriénte eo, monſtráta ſunt; conſiderándum nobis eſt quanta fúerit in quorúmdam Judæórum corde durítia; qui hunc nec per prophetíæ donum, nec per mirácula agnovérunt. Omnia quippe eleménta autórem ſuum veniſſe teſtáta ſunt. Ut enim de eis quiddam uſu humáno loquar: Deum hunc cœli eſſe cognovérunt, quia prótinus ſtellam miſérunt. Mare cognóvit, quia ſub plantis ejus ſe calcábile præbuit. Terra cognóvit, quia, eo moriénte, contrémuit. Sol cognóvit, quia lucis ſuæ rádios abſcóndit. Saxa & paríetes cognovérunt, quia témpore mortis ejus ſciſſa ſunt. Inférnus agnóvit, quia

hos quos tenébat mórtuos, réddidit. Et tamen hunc, quem Dóminum ómnia inſenſibília eleménta ſenſérunt, adhuc infidélium Judæórum corda Deum eſſe mínimè cognóſcunt.

℟. Ecce ſtella, quam víderant Magi in Oriénte, antecedébat eos, uſque dum véniens ſtaret ſuprà, ubi erat Puer. * Vidéntes autem ſtellam, gavíſi ſunt gaúdio magno valde. *Matt.* 2. 9. 10. ℣. Ambulábunt Gentes in lúmine tuo, & reges in ſplendóre ortûs tui. *Iſai.* 60. 3. * Vidéntes.

Lectio viij. *Poſt pauca.*

SEd nativitáte Regis noſtri cógnitâ, Heródes ad cállida arguménta convértitur; & ne terréno regno privarétur, renuntiári ſibi, ubi Puer inveniátur, póſtulat. Adoráre eum velle ſe símulat, ut hunc ſi inveníre poſſit, extínguat. Sed quanta eſt humána malítia contra consílium divinitátis? Scriptum quippe eſt: [Non eſt ſapiéntia, non eſt prudéntia, non eſt consílium contra Dóminum.] Nam ea quæ appáruit ſtella, Magos perdúcit; natum Regem repériunt, múnera déferunt, & ne redíre ad Heródem débeant, in ſomnis admonéntur; ſicque fit, ut Jeſum, quem quærit Heródes, inveníre non poſſit. Cujus perſónâ qui álii quàm hypócritæ deſignántur, qui dum ficté quærunt inveníre Dóminum, nunquam meréntur?

℟. Intrántes domum, invenérunt Púerum cum María matre ejus, & * Procidéntes adoravérunt eum. *Matt.* 2. 11. ℣. Coram illo prócident Æthíopes, & inimíci ejus terram lingent. *Pſ.* 71. 9. * Procidéntes.

Lectio ix. *Multò pòſt.*

MAgi aurum, thus & myrrham déferunt. Aurum quippe regi cóngruit; Thus verò in Dei ſacrificium pónitur; Myrrhâ autem mortuórum córpora condiúntur. Eum ergo Magi quem adórant, étiam myſticis munéribus prædicant; auro Regem, thure Deum, myrrhâ Mortálem... Nos ítaque nato Dómino offerámus aurum, ut hunc ubíque regnáre fateámur: offerámus thus, ut credámus quòd is qui in témporo appáruit, Deus ante témpora éxtitit: offerámus myrrham, ut eum quem crédimus in ſua divinitáte impaſsíbilem, credámus étiam in noſtra fuiſſe carne mortálem.

℟. Apértis theſaúris ſuis, * Magi † Obtulérunt ei múnera, aurum, thus & myrrham. *Matt.* 2. 11. ℣. De Saba vénient, aurum & thus deferéntes, & laudem Dómino annunciántes. *Iſai.* 60. 6. * Magi. Glória Patri. † Obtulérunt.

Poſt ultimum ℟. *dicitur, etiam privatim, Evangelium ſequens.*

℣. Dóminus vobíſcum;
℟. Et cum ſpíritu tuo.

Sequéntia ſancti Evangélii ſecúndùm Lucam.

℟. Glória tibi, Dómine.

c. 3. 21. *ad fin.* & *c.* 4. 1.

FActum eſt, cùm baptizarétur omnis pópulus, & Jeſu baptizáto & oránte, apértum eſt cœlum, & deſcéndit Spíritus-ſanctus corporáli ſpécie ſicut colúmba in ipſum; & vox de cœlo facta eſt: Tu es Fílius meus diléctus, in te complácui mihi. Et ipſe Jeſus erat incípiens quaſi annórum trigínta, ut putabátur, filius Joſeph. Qui fuit Heli, qui fuit Mathat, qui fuit Levi. Qui fuit Melchi, qui fuit Janne, qui fuit Joſeph. Qui fuit Mathathíæ, qui fuit Amos, qui fuit Nahum. Qui fuit Heſli, qui fuit Nagge, qui fuit Mabath. Qui fuit Mathathíæ, qui fuit Séme̋i, qui fuit Joſeph. Qui fuit Juda, qui fuit Joánna, qui fuit Reſa. Qui fuit Zorobabel, qui fuit Saláthiel, qui fuit Neri. Qui fuit Melchi, qui fuit Addi, qui fuit Coſan. Qui fuit Elmadan, qui fuit Her, qui fuit Jeſu. Qui fuit Eliézer, qui fuit Jorim, qui fuit Mathat. Qui fuit Levi, qui fuit Símeon, qui fuit Juda. Qui fuit Joſeph, qui fuit Jona, qui fuit Eliakim. Qui fuit Mélea, qui fuit Menna, qui fuit Máthatha. Qui fuit Nathan, qui fuit David, qui fuit Jeſſe. Qui fuit Obed, qui fuit Booz, qui fuit Salmon. Qui fuit Naáſſon, qui fuit Amínadab, qui fuit Aram. Qui fuit Eſron, qui fuit Phares, qui fuit Judæ. Qui fuit Jacob, qui fuit Iſaac, qui fuit Abrahæ. Qui fuit Thare, qui fuit Nachor, qui fuit Sarug. Qui fuit Rágaü, qui fuit Phaleg, qui fuit Heber. Qui fuit Sale, qui fuit Cáïnan, qui fuit Arphaxad. Qui fuit Sem, qui fuit Noë, qui fuit Lamech. Qui fuit Mathúſale, qui fuit Henoch, qui fuit Jared. Qui fuit Malálee̋l, qui fuit Cáïnan, qui fuit Henos. Qui fuit Seth, qui fuit Adám, qui fuit Dei. Jeſus autem plenus Spíritu-ſancto, regréſſus eſt à Jordáne.

Poſt hoc Evangelium, vel poſt Evang. Miſſæ Conventualis, Diaconus ex ambone altâ voce annuntiat Paſcha, dicens in tono Lectionis, Nóverit cáritas veſtra, fratres cariſſimi; quód, annuénte Dei & Dómini noſtri Jeſu Chriſti miſericórdiâ die *N.* menſis *N.* Paſcha Dómini celebrábimus.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Confiteántur tibi pópuli omnes. ℟. Læténtur, & exúltent Gentes. *Pſ.* 66. 3. 4.

AD LAUDES.

AD LAUDES.

Pſalmi de Dominica, & ſic in toto Officio.

Ant. MYſtérium, quod 4. *E.* abſcónditum fuit à ſéculis & generatiónibus, nunc manifeſtátum eſt. *Coloſſ.* 1. 26.

Ant. 2. D. Qui dixit de ténebris lucem ſplendéſcere, ipſe illúxit in córdibus noſtris, ad illuminatiónem ſciéntiæ claritátis Dei. 2. *Cor.* 4. 6.

Ant. 3. g. Nos vocávit vocatióne ſuâ ſanctâ, ſecúndùm grátiam quæ manifeſtáta eſt nunc per illuminatiónem Salvatóris noſtri. 2. *Tim.* 1. 9. 10.

Ant. 5. a. Vóluit Deus.

Loco Cantici, Benedícite, *dicitur ſequens*

CANTICUM.

Iſaiæ 49. 13. *ad* 21.

Cœlum & terram invitat Propheta ad celebrandum gentis ſuæ Conſolatorem & amplificatorem Deum.

LAudáte, cœli, & exúlta, terra; *jubiláte, montes, laudem;

Quia conſolátus eſt Dóminus pópulum ſuum, * & paúperum ſuórum miſerébitur.

Et dixit Sion: Derelíquit me Dóminus, * & Dóminus oblítus eſt meî.

Numquid oblivíſci poteſt múlier infántem ſuum, * ut non miſereátur fílio úteri ſui?

Et ſi illa oblíta fúerit, * ego tamen non oblivíſcar tuî.

Ecce in mánibus meis deſcrípſi te: * muri tui coram óculis meis ſemper.

Venérunt ſtructóres tui: * deſtruéntes te & diſſipántes, à te exíbunt.

Leva in circúitu óculos tuos, & vide, * omnes iſti congregáti ſunt, venérunt tibi:

Vivo ego, dicit Dóminus, * quia ómnibus his velut ornaménto veſtiéris, & circúmdabis tibi eos quaſi ſponſa.

Quia deſérta tua, & ſolitúdines tuæ, & terra ruínæ tuæ; nunc angúſta erunt præ habitatóribus; * & longè fugabúntur qui abſorbébant te.

Adhuc dicent in aúribus tuis filii ſterilitátis tuæ: * Angúſtus eſt mihi locus, fac ſpátium mihi ut hábitem.

Et dices in corde tuo: Quis génuit mihi iſtos? * ego ſtérilis, & non páriens, tranſmigráta, & captíva:

Et iſtos quis enutrívit? ego deſtitúta, & ſola: * & iſti ubi erant?

Et dicitur per totam Octavam, cùm ſit de Octava.

Ant. Vóluit Deus notas fácere divítias glóriæ ſacraménti hujus in Géntibus, quod eſt Chriſtus. *Coloſſ.* 1. 27. 28.

Ant. 4. E. Ille appáruit

ut peccáta noſtra tólleret: appáruit ut diſſólvat ópera diáboli. 1. *Joan.* 3. 5. 8.

CAPITULUM. 1. *Joan.* 1. 2.

VIta manifeſtáta eſt, & vídimus, & teſtámur, & annuntiámus vobis vitam ætérnam, quæ erat apud Patrem, & appáruit nobis.

HYMNUS. *Muret.*

QUÆ vos cauſa, Magi, dícite, pérpulit
E veſtris iter huc cárpere finibus?
Quem tanto ſtúdio quæritis ánxii?
Iſthæc dona quid índicant?
HUC nos ſtella trahit lúmine ſpléndido,
Et dux certa viæ, perpétuò præit,
Judææ pópulis quæ cupiéntibus
Regem ſigníficat datum.
AURO Rex cólitur, thura Deum decent,
Ungit myrrha hóminum mórtua córpora:
Illi convéniunt múnera; nam Deus,
Et Rex, & ſimul eſt Homo.
SIT laus ſumma Patri, ſummáque Filio,
Qui cæcis óritur lux nova Géntibus;
Amborúmque tibi, nexus amábilis,
Sit par glória, Spíritus. Amen.

℣. Notum fecit Dóminus ſalutáre ſuum, ℟. In conſpéctu Géntium revelávit juſtítiam ſuam. *Pſ.* 97. 2.

Ad Benedíctus, *Ant.* 1. *f.** Myſtérium quod áliis generatiónibus non eſt ágnitum, nunc revelátum eſt, Gentes eſſe coherédes, & concorpoṙáles, & compartícipes promiſſiónis in Chriſto Jeſu. *Epheſ.* 3. 5. 6.

ORATIO, Orémus.

DEus, qui hodiérnâ die Unigénitum tuum Géntibus, ſtellâ duce, reveláſti; concéde propítius, ut qui jam te ex fide cognóvimus, uſque ad contemplándam ſpéciem tuæ celſitúdinis perducámur; Per eúmdem.

AD PRIMAM.

Ant. Myſtérium.

In ℟. *br.* ℣. Qui te revélas Géntibus.

Oratio, Deus, qui hodiérnâ die, *ſuprà*, & *Orat.* Dómine Deus omnípotens, *ſub una concluſione.*

Et ſic per totam Octavam, niſi aliter notetur.

CANON.

Ex Concílio Aurelianénſi quarto.

An. 541. *can.* 1.

PLácuit, Deo propítio, ut ſanctum Paſcha ab ómnibus Sacerdótibus uno témpore celebrétur. Quæ Feſtívitas annis síngulis ab Epíſcopo Epiphaniórum die in Eccléſia pópulis denuntiétur.

AD TERTIAM.

Ant. Qui dixit.

Capitulum. 1. *Par*. 16. 28. 29.

FAmíliæ populórum, afférte Dómino glóriam & impérium; date Dómino glóriam, nómini ejus; leváte ſacrifícium, & veníte in conſpéctu ejus, & adoráte Dóminum in decóre ſancto.

℟. *br*. Pátriæ Géntium, afférte Dómino glóriam & honórem; * Allelúia, allelúia. ℟. Pátriæ. ℣. Afférte Dómino glóriam nómini ejus. * Allelúia, allelúia. Glória. ℟. Pátriæ. *Pſ*. 95. 7. 8.

℣. Tóllite hóſtias, & introíte in átria ejus; ℟. Adoráte Dóminum in átrio ſancto ejus. *Pſ*. 95. 8. 9.

AD SEXTAM.

Ant. Nos vocávit.

Capitulum. *Rom*. 3. 21. 22.

NUnc ſine lege juſtítia Dei manifeſtáta eſt; teſtificáta à lege & Prophétis: juſtítia autem Dei per fidem Jeſu Chriſti, in omnes & ſuper omnes qui credunt in eum; non enim eſt diſtínctio.

℟. *br*. Benedícite, Gentes, Deum noſtrum, * Allelúia, allelúia. ℟. Benedícite. ℣. Et audítam fácite vocem laudis ejus. * Allelúia, allelúia. Glória. ℟. Benedícite. *Pſ*. 65. 8.

℣. Laudáte, omnes Gentes, Dóminum, ℟. Et magnificáte eum, omnes pópuli. *Rom*. 15. 11.

AD NONAM.

Ant. Ille appáruit.

Capitulum. *Rom*. 15. 9.

DIco Gentes ſuper miſericórdia honoráre Deum, ſicut ſcriptum eſt: Proptérea confitébor tibi in Géntibus, Dómine, & nómini tuo cantábo.

℟. *br*. Scient quia Deus dominábitur Jacob, * Allelúia, allelúia. ℟. Scient. ℣. Et fínium terræ. * Alleluia, allelúia. Glória. ℟. Scient. *Pſ*. 58. 14.

℣. Quibus non eſt narrátum de eo, vidérunt; ℟. Et qui non audiérunt, contempláti ſunt. *Iſai*. 52. 15.

AD VESPERAS.

Ant. 7. a. HÆc dicit Excélſus, & Sublímis hábitans æternitátem: Creávi pacem ei qui longè eſt, & qui propè, & ſanávi eum. *Iſai*. 57. 15. 19.

Ant. 8. G. Nunc in Chriſto Jeſu vos, qui erátis longè, facti eſtis propè in ſánguine Chriſti; ipſe enim eſt pax noſtra, qui fecit útraque unum. *Epheſ*. 2. 13. 14.

Ant. 6. F. Non eſt diſtínctio Judæi & Græci: nam idem Dóminus ómnium, dives in omnes qui ínvocant illum. *Rom*. 10. 12.

P 2

Ant. 3. E. Qui aliquándo non pópulus, nunc autem pópulus Dei : qui non conſecúti miſericórdiam, nunc autem miſericórdiam conſecúti. 1. *Petr.* 2. 9.

Ant. 4. d. Erátis aliquándo ténebræ, nunc autem lux in Dómino ; ut filii lucis ambuláte, in omni bonitáte, & juſtítia, & veritáte. *Epheſ.* 5. 8. 9.

CAPITULUM. *Rom.* 9. 24. 25.

VOcávit nos non ſolùm ex Judæis, ſed étiam ex Géntibus, ſicut in Oſée dicit : Vocábo non plebem meam, plebem meam : & non diléctam, diléctam : & non miſericórdiam conſecútam, miſericórdiam conſecútam.

℟. Dignos nos fecit Deus in partem ſortis ſanctórum in lúmine : * Erípuit nos de poteſtáte tenebrárum, & † Tránſtulit in regnum Fílii dilectiónis ſuæ. *Coloſſ.* 1. 12. 13. ℣. Laudáte Dóminum, omnes Gentes, quóniam confirmáta eſt ſuper nos miſericórdia ejus. *Pſ.* 116. 1. 2. * Erípuit. Glória. † Tránſtulit.

HYMNUS.

UT corda quò vis, quâque lubet viâ,
O Chriſte, flectis ! ſtella micat ; Magi
Vident micántem, Gentibúſque
Eſſe datum didicére Regem.

VIDISSE ſtellam ſufficit ; óbſequi
Mens prompta, ſegnes præcípitat moras ;
Mox ſubſequúntur, quà parátam
Stella viam præeúndo monſtrat.

FœNO jacéntem conſpíciunt Deum,
Et procidéntes múnera déferunt,
Suóque Regi corda portant
Munéribus pretioſióra.

QUAM ſæpe noſtris lux tua méntibus,
Jeſu, refúlſit ! nec tamen ívimus ;
Forti triúmpho ſubde victor,
Indóciles tibi ſubde mentes.

LAUS ſumma Patri, ſummáque Fílio,
Qui natus, orbi ſol novus émicans,
Eliminávit mortis umbras ;
Par tibi laus, utriúſque Nexus.
Amen.

℣. Pópulus quem non cognóvi, ſervívit mihi ; ℟. In audítu auris obedívit mihi. *Pſ.* 17. 45.

Ad Magníficat, *Ant.* 5. F. Maniféſtè magnum eſt pietátis ſacraméntum quod manifeſtátum èſt in carne, prædicátum eſt Géntibus, créditum eſt in mundo. 1. *Tim.* 3. 16.

Oratio, Deus, qui ho-

diérnâ die, *ut ſuprà in Laudibus.*

Extra urbem Senonenſem fit Commemoratio de Inventione SS. Reliquiarum, per Ant. 1. D. * Vanitáti creatúra ſubjécta eſt, non volens, ſed propter eum qui ſubjécit eam in ſpe; & ipſa liberábitur à ſervitúte corruptiónis, in libertátem glóriæ filiórum Dei. *Rom.* 8. 20. 21.

℣. Glória revelábitur in nobis; ℟. Nam expectátio creatúræ, revelatiónem filiórum Dei expéctat. *Rom.* 8. 18. 19.

Oratio, Omnípotens ætérne Deus, *ut infrà.*

[*In Urbe, poſt Ant.* Vanitáti, *iterum dicitur*, Magníficat; *& repetitâ Antiphonâ ſine neumate, &* ℣. *dicitur* Dóminus vobíſcum.

ORATIO. Orémus.

Omnípotens, ætérne Deus, qui cíneres Sanctórum tuórum virtúte perpétua tegis & in ipsâ morte glorificas, plebis tibi dicátæ mentes & córpora defénde páriter & sanctífica; ut qui pio cultu célebrant amícos tuos dormiéntes in púlvere, cùm ipſis & illi de púlvere in ſortem magnam electórum tuórum aliquándò reſurgant; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 7. d. Ego Dóminus dedi te in fœdus pópuli, in lucem Géntium. *Iſai.* 42. 6.

Ad Nunc dimíttis, *Ant.* 7. a. Applicabúntur Gentes multæ ad Dóminum in die illa; & erunt mihi in pópulum. *Zach.* 2. 11.

Oratio, Deus, qui hodiérnâ die, 338. & Véritas, *ſub una concluſione. Et ſic per Octavam, niſi aliter notetur.*

¶ *De Dominica intrà Octavam Epiphaniæ, in quamcùmque diem Octavæ inciderit, fit Officium, ut infrà ordinatur poſt diem* 12. *Januarii.*

Si in ea occurrat Inventio SS. Reliquiarum, Officium Dominicæ (quod tunc erit tantùm trium Lectionum) transfertur in Feriam II. Tuncque in I. Nocturno ipſius Feſti, omiſſis Lectionibus de Epiſtola ad Romanos, pro iis ponitur Epiſtola prima ad Corinthios, quæ habetur infrà poſt Officium Octavæ: & de ea legitur Feria II. & deinceps uſque ad Dominicam ſequentem.

Quando Epiphania incidit in Dominicam, Sabbato ſequenti fit Officium de Dominica, ut notatur die 12. *Januarii.*

DIE VII. JANUARII.
In Inventione
SS. RELIQUIARUM.
Duplex-Majus.
[*In Urbe Senonenſi fit Officium Solemne.*]

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Dóminum, cui exultábunt oſſa humiliáta, * Veníte, adorémus. *Pſ.* 50. 10.

Pſ. 94. Veníte. 2.

HYMNUS. *Santol. Maglor.*

O Vos unánimes Chriſtíadum chori,
Sanctórum túmulos & cíneres Patrum,
Dulces exúvias, pígnora Cœlitum,
Lætis dícite cántibus.

Cœlo quando piis æqua labóribus.
Felíces ánimæ gaúdia póſſident,
Pœnárum ſóciis débita rédditur
Hîc laus & decus óſſibus.

Passim ſparſa, Deus pollíciti memor,
Cuſtos, ne péreant, pígnora cólligit;
Electóſque ſuis próvidus ággerit
Aptándos lápides locis.

Quin & relliquias & túmulos, ſibi
Aras ipſe Deus cónſecrat hóſtia;
Conjungénſque ſuis ſe caput ártubus,
Hos ſecum ſimul ímmolat.

Vos, quorum cíneres ſupplícibus pia,
Tutum præſídium, plebs colit óſculis;
Si vos noſtra movent, ſubſídium boni
Veſtris ferte cliéntibus.

Ut cùm noſtra novis ſpléndida dótibus
Surget juncta choris ſpiríttuum caro,
Indivíſa Trias ſit Deus ómnia
Nobis ſemper in ómnibus. Amen.

Pſalmi de Feria.

[*In Urbe, Pſalmi de Dominica; & ſic in toto Officio.*]

IN I. NOCTURNO.

Ant. 1. D. Spelúncam dúplicem emit Abraham ab Ephron Héthæo, in poſſeſſiónem ſepúlcri. *Gen.* 49. 30.

Ant. 2. D. In ſpelúnca dúplici ſepeliérunt Abraham & Saram uxórem ejus: ibi ſepúltus eſt Iſaac cum Rebécca: ibi & Lia cóndita jacet. *Gen.* 49. 31.

Ant. 3. a. Dixit Jacob ad Joſeph: Dórmiam cum pátribus meis: aúferas me de terra hac, condáſque in ſepúlcro majórum meórum. Reſpóndit Joſeph: Fáciam quod juſsíſti. *Gen.* 47. 29. 30.

℣. Sepeliérunt Jacob in ſpelúnca dúplici, ℟. Quam émerat Abraham cum agro in poſſeſſiónem ſepúlcri. *Gen.* 50. 13.

De Epíſtola beáti Pauli Apóſtoli ad Romános.

Lectio j. *c.* 8. 12. *ad* 17.

FRatres, debitóres ſumus non carni, ut ſecúndùm carnem vivámus. Si enim ſecúndùm carnem vixéritis, moriémini: ſi autem ſpíritu facta carnis mortificavéritis, vivétis. Quicúmque enim Spíritu Dei agúntur, ii ſunt filii Dei. Non enim accepíſtis ſpíritum ſervitútis íterum in timóre, ſed accepíſtis ſpíritum adoptiónis filiórum, in quo clamámus: Abba (Pater.) Ipſe enim Spíritus teſtimónium reddit ſpirítui noſtro, quod ſumus filii Dei. Si autem filii, & herédes: herédes quidem Dei, coherédes autem Chriſti: ſi tamen compátimur, ut & conglorificémur.

℟. Cùm emisíſſet Phárao pópulum, tulit Móyſes oſſa Joſeph ſecum: eò quòd adjuráſſet filios Iſraël, dicens: * Viſitábit vos Deus, efférte oſſa mea hinc vobíſcum. *Exod.* 13. 17. 19. ℣. Fide, Joſeph móriens, de profectióne filiórum Iſraël memorátus eſt, & de óſſibus ſuis mandávit. *Hebr.* 11. 22. * Viſitábit vos.

Lectio ij. *v.* 18. *ad.* 21.

EXíſtimo enim quòd non ſunt condígnæ paſſiónes hujus témporis ad futúram glóriam quæ revelábitur in nobis. Nam expectátio creatúræ revelatiónem filiórum Dei expéctat. Vanitáti enim creatúra ſubjécta eſt non volens, ſed propter eum qui ſubjécit eam in ſpe: quia & ipſa creatúra liberábitur à ſervitúte corruptiónis, in libertátem glóriæ filiórum Dei.

℟. Illi viri miſericórdiæ ſunt, quorum pietátes non defuérunt: * Córpora ipſórum in pace ſepúlta ſunt, & nomen eórum vivit in generatiónem & generatiónem *Eccli.* 44. 10. 14. ℣. Tranſláti ſunt in Sichem, & póſiti ſunt in ſepúlcro quod emit Abraham prétio argénti. *Act.* 7. 16. 16. * Córpora.

Lectio iij. *v.* 22. *ad* 26.

SCimus enim quòd omnis creatúra ingemíſcit, & párturit uſque adhuc. Non ſolùm autem illa, ſed & nos ipſi primítias ſpíritûs habéntes, & ipſi intrà nos gémimus, adoptiónem filiórum Dei expectántes, redemptiónem córporis noſtri. Spe enim ſalvi facti ſumus. Spes autem quæ vidétur, non eſt ſpes: nam quod videt quis, quid ſperat? Si autem quod non vidémus, ſperámus; per patiéntiam expectámus. Similiter autem & Spíritus ádjuvat infirmitátem noſtram: nam quid orémus, ſicut opórtet, neſcímus: ſed ipſe Spíritus póſtulat pro nobis gemítibus inenarrabílibus.

℟. Duódecim Prophetá-

rum oſſa púllulent de loco ſuo; nam * Corroboravérunt Jacob, & † Redemérunt ſe in fide virtútis. *Eccli.* 49. 12. ℣. Per fidem operáti ſunt juſtítiam, adépti ſunt repromiſſiónes. *Hebr.* 11. 33. * Corroboravérunt. Glória. † Redemérunt.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 4. *E.* Oſſa Joſeph viſitáta ſunt, & poſt mortem prophetavérunt. *Eccli.* 49. 18.

Ant. 5. a. In Eliſéo complétus eſt ſpíritus Elíæ: & mórtuum prophetávit corpus Eliſéi. *Eccli.* 48. 13. 14.

Ant. 6. C. Cùm tetigíſſet cadáver oſſa Eliſéi, revíxit homo, & ſtetit ſuper pedes ſuos. 4. *Reg.* 13. 21.

℣. Eliſéus in vita ſua fecit monſtra, ℟. Et in morte mirabília operátus eſt. *Eccli.* 48. 15.

Lectio iv.

Ex Radulf. Glab. lib. 3. c. 6. Fulberto Carnot. Epiſt. 23. Chronico Autiſſiodorenſi, Baronio, & aliis.

ANno Chriſti milléſimo octávo, Robérto regnánte, Leothéricus qui venerábili Sevíno in Archiepiſcopátu Senonénſi ſuccéſſerat, diligénter requiſívit úbinam reconderéntur plurimórum Sanctórum Pígnora, quæ à multis retro annis, metu Nortmannórum in terra fúerant defóſſa. Hæc tandem, Deo favénte, réperit ponè altáre ſancti Protomártyris Stéphani. In iſta verò ſanctárum Reliquiárum Inventióne multa curatiónum génera cœlitus exhíbita ſunt. Ad hujùs rei famam convenérunt multi fidéles, non ſolùm ex Gallicánis provínciis, verùm ex univérſa penè Itália, atque étiam è tranſmarínis regiónibus; ſimúlque ægrotántes non pauci, qui Sanctórum intervéntu rediérunt ſanáti. Hoc ipſum Leotheríco gratulátus eſt Fulbértus Carnoténſis, his verbis: Congrátulor tibi ſuper invéntis Sacris; & Deo, qui ea témpore tuo reveláre máluit, pronus grátias ago.

℟. Stetit Eliſéus ſuper ripam Jordánis, & * Pállio Elíæ, quod cecíderat ei percúſſit aquas, & divíſæ ſunt. 4. *Reg.* 2. 13. 14. ℣. Quicúmque non hæſitáverit in corde ſuo, ſed credíderit quia quodcúmque díxerit, fiat; fiet ei. *Marc.* 11. 23. * Pállio Elíæ.

Lectio v.

HArum autem ſanctárum Reliquiárum máximâ parte locupletáta fúerat ab antíquo ſancta Senonénſis Eccléſia liberalitáte necnon & pietáte tum Pontíficum ſuórum, tum venerándæ memóriæ Cároli magni Imperatóris, apud quem Magnus ejúſdem Eccléſiæ præſul ſummo in honóre fúerat. Sed & ínſuper Jeremías, ſancti Richárii in Ponti-

vénſi pago mónachus, (quem nonnúlli volunt eum ipſum fuíſſe qui Magno ſuccéſſit) paganórum, id eſt, Nortmannórum irruptiónem fúgiens, plurimórum Sanctórum Pígnora Sénonas áttulit, quibus ditávit Ecclésiam Metropolitánam; quâdam portióne reténtâ, quæ etiámnunc in ſacrário basílicæ monaſtérii ſanctæ Colúmbæ extra Urbem, religióſè aſſervátur. Bárbaris póſtmodum in Sénonas irruéntibus, hæ omnes ſacræ Exúviæ in ſecretiſſimo loco abſtrúſæ fuérunt; ubi tándiu latuérunt, donec illárum, ſub Leotheríco præſúle, facta fuit manifeſtátio. Hinc eſt quòd illíus Inventiónis Feſtum in Ecclésia Senonénſi quotánnis poſtrídie Epipháníæ Dómini ſolémniter celebrátur.

℟. Per manus Apoſtolórum fiébant prodígia; ita ut in platéas ejícerent infírmos, ut ſaltem umbra Petri obumbráret quemquam illórum: qui * Curabántur omnes. *Act.* 5. 12. 15. 16. ℣. Sic amplificátus eſt Elías in mirabílibus ſuis. *Eccli.* 48. 4. * Curabántur.

De Sermóne ſancti Joánnis Chryſóſtomi.

Homil. 26. in c. 12. Epiſt. 2. ad Corinth.

SAnctórum oſſa dæmones ſiſtunt & excrúciant; acerbiſſimíſque illis vínculis eos qui aſtrícti ſunt, ſolvunt. Quid hoc tribunáli terribílius fingi poteſt? Cùm nemo cernátur, nemo dæmonis láteri incúmbat, voces & dilaceratiónes, vérbera & cruciátus, linguæ conflagrántes audiúntur; dæmone vidélicet exímiam illam & admirábilem poténtiam mínimè feréntе. Atque iſti qui córpora geſtárunt, virtútes illas córpore vacántes ſúperant; pulvíſque & oſſa & cinis, natúras ab oculórum aſpéctu remótas excarníficant. Ob eámque cauſam nemo eſt qui peregrinatiónem unquam inire ſuſtíneat, ut Imperatórum aulas vídeat: contrà, multi plerúmque Imperatóres péregrè profécti ſunt, ut hoc ſpectáculo frueréntur. Síquidem ſanctórum Mártyrum templa futúri judícii veſtígia & ſigna éxhibent, dum nimírum dæmones flagris cædúntur, hominéſque torquéntur, ac liberántur. Vides quæ Sanctórum, étiam vitâ functórum, vis ſit?

℟. Virtútes non quáſlibet faciébat Deus per manum Pauli; ita ut ſuper lánguidos deferréntur à córpore ejus ſudária & ſemicínctia, & * Recedébant ab eis languóres, & †Spíritus nequam egrediebántur. *Act.* 19. 11. 12. ℣. Mirábilis Deus in Sanctis ſuis. *Pſ.* 67. 36. * Recedébant. Glória. † Spíritus.

In III. Nocturno.

Ant. 7. a. Manus Dómini dimíſit me in médio campi, qui erat plenus óſſibus: erant autem multa valde, ſiccáque veheménter. *Ezech.* 37. 1. 2.

Ant. 8. G. Dixit Dóminus: Fili hóminis, putáſne vivent oſſa iſta? Et dixi: Dómine Deus, Tu noſti. *Ezech.* 37. 3.

Ant. 1. a. Dixit: Vaticináre de óſſibus iſtis; & dices eis: Hæc dicit Dóminus, intromíttam in vos ſpíritũ, & vivétis. *Ezech.* 37. 4. 5.

℣. Succréſcere fáciam ſuper vos carnes, ℟. Et ſuperextén dam in vobis cutem; & dabo vobis ſpíritum. *Ezech.* 37. 6.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Lucam.

Lectio vij. *c.* 20. 27. *ad* 38.

IN illo témpore; Acceſſérunt quidam Sadducæórum, qui negant eſſe reſurrectiónem. Et réliqua.

Homília ſancti Hierónymi Presbyteri.

Lib. adversùs Vigilantium, cap. 2.

DOlet Vigilántius Mártyrum Relíquias pretióſo operíri velámine, & non vel pannis, vel cilício colligári, vel prójici in ſterquilínium; ut ſolus Vigilántius ébrius & dórmiens adorétur. Ergo ſacrílegi ſumus, quando Apoſtolórum baſílicas ingrédimur? Sacrílegus fuit Conſtántius Imperátor, qui ſanctas Relíquias Andréæ, Lucæ, & Timóthei tránſtulit Conſtantinópolim, apud quas dæmones rúgiunt, & inhabitatóres Vigilántii illórum ſe ſentíre præſéntiam confiténtur? Sacrílegus dicéndus eſt & nunc Augúſtus Arcádius, qui oſſa beáti Samuélis, longo pòſt témpore de Judæa tránſtulit in Thráciam? Omnes Epíſcopi, non ſolùm ſacrílegi, ſed & fátui judicándi, qui rem viliſſimam, & cíneres diſſolútos, in ſérico & vaſe aúreo portavérunt?

℟. Prophetávi, ſicut præcéperat mihi Dóminus. * Prophetánte me, ecce commótio; & acceſſérunt oſſa ad oſſa, unumquódque ad junctúram ſuã. *Ezech.* 37. 7. ℣. Deus vivíficat mórtuos, & vocat ea quæ non ſunt, tanquam ea quæ ſunt. *Rom.* 4. 17. * Prophetánte me.

Lectio viij. *Paulò pòſt.*

SI Apóſtoli, & Mártyres adhuc in córpore conſtitúti poſſunt oráre pro céteris, quando pro ſe adhuc debent eſſe ſolíciti; quantò magìs poſt corónas, victórias, & triúmphos? Unus homo Móyſes ſexcéntis míllibus armatórum ímpetrat à Deo véniã: & Stéphanus imitátor Dómini ſui, & primus Martyr in Chriſto, pro perſecutóribus véniam depreca-

tur: & poſtquam cum Chriſto eſſe cœperint, minùs valébunt? Paulus Apóſtolus ducéntas ſeptuagínta ſex ſibi dicit in navi ánimas condonátas; & poſtquam reſolútus eſſe cœperit cum Chriſto, tunc ora clauſúrus eſt, & pro his qui in toto orbe ad ſuum Evangélium credidérunt, mutíre non póterit.

℟. Oſſa ſpíritum non habébant: & * Prophetávi; & ingréſſus eſt in ea ſpíritus, & vixérunt. *Ezech.* 37. 8. 10. ℣. A mórtuis ſuſcitáre potens eſt Deus. *Hebr.* 11. 19. * Prophetávi.

Lectio ix. *cap.* 3.

MAléfacit ergo Románus Epíſcopus, qui ſuper mortuórum hóminum Petri & Pauli ſecúndùm nos oſſa veneránda, ſecúndùm te vilem pulvíſculum, offert Dómino ſacrifícia, & túmulos eórum Chriſti arbitrátur altária? Et non ſolùm uníus urbis, ſed totíus orbis errant Epíſcopi, qui caupónem Vigilántium comtemnéntes, ingrediúntur basílicas mortuórum, in quibus pulvis viliſſimus, & favílla, néſcio quæ, jacet linteámine convolúta, ut pollúta ómnia pólluat; & quaſi ſepúlcra phariſäica foris dealbáta ſint, cùm intùs immúndo cínere, juxta te, immúnda ómnia óleant atque ſórdeant..... O porténtum in terras últimas deportándum!

℟. Hæc dicit Dóminus Deus: Ecce ego * Apériam túmulos veſtros, & † Edúcam vos de ſepúlcris veſtris, pópulus meus. *Ezech.* 37. 12. ℣. Ego ſum reſurréctio & vita; qui credit in me, etiámſi mórtuus fúerit, vivet. *Joan.* 11. 25. * Apériam. Glória. † Edúcam.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Anima mea delectábitur ſuper ſalutári ſuo. ℟. Omnia oſſa mea dicent: Dómine, quis ſímilis tibi? *Pſ.* 34. 9. 10.

AD LAUDES.

Pſalmi de Feria.

Ant. 7. a. EXpergiſcímini, & laudáte, qui habitátis in púlvere. *Iſai.* 26. 19.

Ant. 2. *D.* De ómnibus tribulatiónibus liberábit juſtos Dóminus. Cuſtódit ómnia oſſa eórum; unum ex his non conteretur. *Pſ.* 33. 20. 21.

Ant. 8. G. Diſténti ſunt, non ſuſcipiéntes redemptiónem, ut meliórem inveníren: reſurrectiónem. *Hebr.* 11. 35.

Ant. 3. g. Revelábit terra ſánguinem ſuum, & non opériet ultrà interféctos ſuos. *Iſai.* 26. 21.

Ant. 1. â. Vivent mórtui tui, interfécti mei reſurgent. *Iſai.* 26. 19.

CAPITULUM. *Eccli.* 46. 14. 15.

NOn avérſi ſunt à Dómino, ut ſit memória illórum in benedictióne, & oſſa eórum púllulent de loco ſuo, & nomen eórum permáneat in ætérnum.

HYMNUS. *Santol. Maglor.*

ADESTE, ſancti Cœlites;
Boníque, veſtra dum piis
Colúntur oſſa rítibus,
Votis favéte ſúpplicum.

LICÈT ſepúlcris tríſtibus
Claudántur, in pulvíſculum
Licèt redácta ſquálleant,
Virtus Dei non déſerit.

SED ſancta præſénti fovet
Implétque templa númine,
Et jam futúræ Spíritus
Poſt ſecla ſervat glóriæ.

HINC ille qui noſtris latet
Cinis ſub aris cónditus,
Ægris medétur éfficax,
Torquet fugátque dæmones.

SIT ſumma, Chriſte, laus tibi,
Ventúre judex ſéculi,
Cum Patre cumque Spíritu,
In ſeculórum ſécula.
Amen.

℣. Mórtui reſúrgent incorrúpti: ℟. Et nos immutábimur. 1. *Cor.* 15. 52.

Ad Benedíctus, *Ant.* 8. *G.** Quia reſúrgant mórtui, & Móyſes oſténdit, ſicut dicit Dóminum, Deum Abraham, & Deum Iſaac, & Deum Jacob: Deus autem non eſt mortuórum, ſed vivórum; omnes enim vivunt ei. *Luc.* 20. 37. 38.

ORATIO. Orémus.

AUge in nobis, Dómine, reſurrectiónis fidem, qui in Sanctórum tuórum Relíquiis mirabília operáris; & fac nos immortális glóriæ partícipes, cujus in eórum cinéribus pígnora venerámur; Per Dóminum.

Extra Urbem, fit Commemoratio de Octava Epiphaniæ.

Ant. Hæc dicit Dóminus: Dedi te in fœdus pópuli, ut díceres his qui vincti ſunt: Exíte; & his qui in ténebris: Reveláminí. *Iſai.* 49. 8. 9.

℣. Notum fecit Dóminus ſalutáre ſuum, ℟. In conſpéctu Géntium revelávit juſtítiam ſuam. *Pſ.* 97. 2.

Oratio, Deus, qui hodiérnâ die. *ſuprà*, 338.

AD HORAS.

Pſalmi de Feria.

[*In Urbe, Pſalmi de Dominica.*]

AD PRIMAM.

Ant. Expergiſcímini.

Oratio, Deus, qui hodiérnâ die, 338. [*In Urbe, Orat.* Auge in nobis, *ſuprà*,] & *Orat.* Dómine Deus omnípotens, *ſub una concluſione.*

CANON.

Ex Concílio Tridentíno.

Seſſ. 25. *de invoc. vener. & Reliq. Sanctorum.*

MAndat ſancta Synodus ómnibus Epíſcopis, & céteris docéndi munus curámque ſuſtinéntibus, ut juxta Cathólicæ & Apoſtólicæ Eccléſiæ uſum primævis Chriſtiánæ Religiónis tempóribus recéptum, ſanctorúmque Patrum conſenſiónem, & ſacrórum Conciliórum decréta, in primis de Sanctórum interceſſióne, invocatióne, Reliquiárum honóre, & legítimo Imáginum uſu, fidéles diligénter íuſtruant.

AD TERTIAM.

Ant. De ómnibus.

Capitulum. 2. *Mach.* 7. 23.

MUndi Creátor qui formávit hóminis nativitátem, quique ómnium invénit oríginem; & ſpíritum vobis íterum cum miſericórdia reddet & vitam.

℞. *br.* Oſſa veſtra quaſi herba germinábunt: * Allelúia, allelúia. ℞. Oſſa. ℣. Et cognoſcétur manus Dómini ſervis ejus. * Allelúia, allelúia. Glória. ℞. Oſſa. *Iſai.* 66. 14.

℣. Cùm Chriſtus apparúerit, vita veſtra; tunc & vos apparébitis ℞. Cum ipſo in glória. *Coloſſ.* 3. 4.

AD SEXTAM.

Ant. Diſténti ſunt.

Capitulum. *Rom.* 8. 11.

QUi ſuſcitávit Jeſum Chriſtum à mórtuis, vivificábit & mortália córpora veſtra, propter inhabitántem Spíritum ejus in vobis.

℞. *br.* Opórtet corruptíbile hoc indúere incorruptiónem; * Allelúia, allelúia. ℞. Opórtet. ℣. Et mortále hoc indúere immortalitátem. * Allelúia, allelúia. Glória. ℞. Opórtet. 1. *Cor.* 15. 53.

℣. Omnes quidem reſurgémus, ℞. Sed non omnes immutábimur. 1. *Cor.* 15. 51.

AD NONAM.

Ant. Vivent.

Capitulum. 1. *Cor.* 15. 22. 23.

IN Chriſto omnes vivificabúntur: unuſquíſque in ſuo órdine, primítiæ Chriſtus; deínde ii qui ſunt Chriſti, qui in advéntu ejus credidérunt.

℞. *br.* Seminátur in corruptióne, ſurget in incorruptióne: * Allelúia, allelúia. ℞. Seminátur. ℣. Seminátur in ignobilitáte, ſurget in glória. * Allelúia, allelúia. Glória. ℞. Seminatur. 1. *Cor.* 15. 42. 43.

℣. Seminátur in infirmitáte, ſurget in virtúte;

℟. Seminátur corpus animále, ſurget corpus ſpirituále. 1. *Cor.* 15. 43. 44.

AD VESPERAS.

Ant. 2. D. IPſi intrà nos gémimus adoptiónem filiórum Dei expectántes, redemptiónem córporis noſtri. *Rom.* 8. 23.

Ant. 4. d. Habéntes eúmdem ſpíritum fidei, & nos crédimus, ſciéntes quóniam qui ſuſcitávit Jeſum, & nos cum Jeſu ſuſcitábit. 2. *Cor.* 4. 13. 14.

Ant. 4. a. Si mórtui ſumus cum Chriſto, crédimus quia ſimul étiam vivémus cum Chriſto. *Rom.* 6. 8.

Ant. 5. a. Dóminus vivificábit nos poſt duos dies, in die tértia ſuſcitábit nos, & vivémus in conſpéctu ejus. *Oſée* 6. 3.

Ant. 6. F. Cùm mortále hoc indúerit immortalitátem, tunc fiet ſermo qui ſcriptus eſt: Absórpta eſt mors in victória. 1. *Cor.* 15. 54.

Capitulum. 2. *Petr.* 3. 13. 14.

NOvos cœlos & novam terram ſecúndùm promíſſa Dómini expectámus, in quibus juſtítia hábitat. Propter quod, caríſſimi, hæc expectántes ſatágite immaculáti & invioláti ei inveníri in pace.

[*In Urbe*, ℟. Hæc dicit, *ut ſuprà poſt ultimam Lectionem Officii Nocturni.*]

Hymnus, O vos unánimes, *ut in Officio Nocturno*, 342.

℣. Deus & Dóminum ſuſcitávit, & nos ſuſcitábit ℟. Per virtútem ſuam. 1. *Cor.* 6. 14.

Ad Magníficat, *Ant.* 8. G. *. Noſtra conversátio in cœlis eſt, unde étiam Salvatórem expectámus Dóminum Jeſum, qui reformábit corpus humilitátis noſtræ configurátum córpori claritátis ſuæ. *Philipp.* 3. 20. 21.

Oratio, Auge in nobis, *ut ſuprà in Laudibus.*

Extra Urbem, fit Commemoratio de Octava Epiphaniæ.

Ant. Miſit me Dóminus prædicáre captívis remiſſiónem, & cæcis viſum. *Luc.* 4. 19.

℣. Pópulus quem non cognóvi, ſervívit mihi; ℟. In audítu auris obedívit mihi. *Pſ.* 17. 45.

Oratio, Deus, qui hodiérnâ die, *ſuprà*, 338.

AD COMPLETORIUM.

Ut in die Epiphaniæ, ſuprà. 341.

[*In Urbe, ut ſequitur.*

Ant. 4. *E.* In pace in idípſum dórmiam, & requiéſcam; quóniam tu, Dómine, in ſpe conſtituíſti me. *Pſ.* 4. 9. 10.

Ad Nunc dimíttis, *Ant.* 5. a. Pretióſa in conſpéctu Dómini mors Sanctórum ejus. *Pſ.* 115. 5.

Oratio, Auge in nobis, *ſuprà*, & *Oratio*, Véritas, *ſub una concluſione.*]

Diebus INTRA OCTAVAM Epiphaniæ Domini.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Dóminum in conſpéctu Géntium revelántem juſtítiam ſuam, * Veníte, adorémus. *Pſ.* 97. 2.

Pſalmus, 94. Veníte, 2.

Hymnus, Quicúmque, *ut in primis Veſperis Epiphaniæ, ſuprà*, 325.

Pſalmi de Feria.

Tres Antiphonæ, ℣. & ℟℟. *ex Nocturno diei Epiphaniæ juxta Feriam; id eſt, Feriâ II. & V. ex I. Nocturno, Feriâ III. & VI. ex II. Nocturno, Feriâ IV. & Sabbato, ex III. Nocturno.*

Lectio j. & ij. *ante Dominicam, de Epiſtola ad Romanos; poſt Dominicam, de Epiſtola* j. *ad Corinthios.*

Lectio iij. *ut infrà habetur pro unaquaque die.*

℣. *Sacerd.* Confiteántur, *ut in die*, 336.

AD LAUDES.

Pſalmi de Feria. Ant. ſola, Myſtérium, *prima de Laudibus diei*, 339.

Capitulum, Hymnus, & ℣. *ut in die.*

Antiphona ad Benedíctus, *habetur propria, quâlibet die. Oratio, ut in die.*

AD HORAS.

Pſalmi de Feria. Reliqua de die, excepto Canone.

AD VESPERAS.

Pſalmi de Feria. Ant. ſola, Hæc dicit, *prima de II. Veſperis diei*, 339.

Capitulum, Hymnus, & ℣. *ut in die.*

Ant. ad Magníficat, *ut infrà pro qualibet die.*

Oratio, ut in die.

Ad Completorium, ut in die.

Officium Dominicæ intrà Octavam habetur, infrà, 359.

Die VIII. Januarii. DE OCT. EPIPHANIÆ.

De Epíſtola beáti Pauli Apóſtoli ad Romános.

Lectio j. *c.* 8. 28. *ad* 32.

SCimus quóniam diligéntibus Deum ómnia cooperántur in bonum, iis qui ſecúndùm propóſitum vocáti ſunt ſancti. Nam quos præſcívit, & prædeſtinávit confórmes fieri imáginis Fílii ſui, ut ſit ipſe primogénitus in multis frátribus. Quos autem prædeſtinávit, hos & vocávit: & quos vocávit, hos & juſtificávit: quos autem juſtificávit, illos & glorificávit. Quid ergo dicémus ad hæc? Si Deus pro nobis, quis con-

tra nos? Qui étiam próprio Fílio ſuo non pepércit, ſed pro nobis ómnibus trádidit illum: quómodo non étiam cum illo ómnia nobis donávit?

Lectio ij. *v.* 35. *ad* 39.

QUis ergo nos ſeparábit à caritáte Chriſti? tribulátio? an angúſtia? an fames? an núditas? an perículum? an perſecútio? an gládius? (ſicut ſcriptum eſt: Quia propter te mortificámur totâ die: æſtimáti ſumus ſicut oves occiſiónis.) Sed in his ómnibus ſuperámus, propter eum qui diléxit nos. Certus ſum enim quia neque mors, neque vita, neque Angeli, neque Principátus, neque Virtútes, neque inſtántia, neque futúra, neque fortitúdo, neque altitúdo, neque profúndum, neque creatúra ália póterit nos ſeparáre à caritáte Dei, quæ eſt in Chriſto Jeſu Dómino noſtro.

Ex Libro ſancti Irenæi Epíſcopi & Mártyris adverſùs hæreſes.

Lib. 3. *cap.* 9. §. 2.

Lectio iij.

MAtthæus Magos ab Oriénte veniéntes ait dixíſſe: [Vídimus enim ſtellam ejus in Oriénte, & vénimus adoráre eum:] deductóſque à ſtella in domum Jacob ad Emmánuël, per ea quæ obtulérunt múnera oſtendíſſe, quis erat qui adorabátur. Myrrham quidem, quòd ipſe erat, qui pro mortáli humáno género morerétur, & ſepelirétur. Aurum verò, quóniam Rex, [cujus regni finis non eſt.] Thus verò, quóniam Deus, qui & [notus in Judæa factus eſt,] & maniféſtus eis qui non quærébant eum.

Ad Benedíctus, *Ant.* 1. f. Dóminus dixit ad me: Fílius meus es tu; dabo tibi Gentes hereditátem tuam, & poſſeſſiónem tuam términos terræ. *Pſ.* 2. 7. 8.

CANON.

Ex Capituláribus Theodúlfi Aurelianénſis Epíſcopi.

An 797. *cap.* 1.

SCitóte, Presbyteri, veſtrum gradum noſtro grádui, (ſcílicet Epiſcopáli) ſecúndum, & penè conjúnctum eſſe. Sicut enim Epíſcopi Apoſtolórum in Eccléſia, ita nimírum Presbyteri ceterórum diſcipulórum Dómini vicem tenent.

Ad Magníficat, *Ant.* 5. a. Póſui te in lucem Géntium, ut ſis in ſalútem uſque ad extrémũ terræ. *Act.* 13. 47.

DIE IX. JANUARII.

DE OCT. EPIPHANIÆ.

De Epíſtola beáti Pauli Apóſtoli ad Romános.

Lectio j. *c.* 9. 6. *ad* 13.

NOn omnes qui ex Iſraël ſunt, ii ſunt Iſraëlitæ: neque qui ſemen ſunt Abrahæ, omnes

filii: ſed; In Iſaac vocábitur tibi ſemen, id eſt, non qui filii carnis, hi filii Dei; ſed qui filii ſunt promiſſiónis, æſtimántur in ſémine. Promiſſiónis enim verbum hoc eſt: Secúndùm hoc tempus véniam; & erit Saræ filius. Non ſolùm autem illa; ſed & Rebécca ex uno concúbitu habens Iſaac patris noſtri. Cùm enim nondum nati fuíſſent, aut áliquid boni egíſſent, aut mali, (ut ſecúndùm electiónem propóſitum Dei manéret) non ex opéribus, ſed ex vocánte dictum eſt ei: Quia major ſérviet minóri; ſicut ſcriptum eſt: Jacob diléxi, Eſaü autem ódio hábui.

Lectio ij. *v.* 14. *ad* 21.

QUid ergo dicémus? numquid iníquitas apud Deū? Abſit. Móyſi enim dicit: Miſerébor cujus miſéreor: & misericórdiam præſtábo cujus miſerébor. Igitur non voléntis, neque curréntis, ſed miſeréntis eſt Dei. Dicit enim Scriptúra Pharaóni: Quia in hoc ipſum excitávi te, ut oſténdam in te virtútem meam; & ut annuntiétur nomen meum in univérſa terra. Ergo cujus vult miſerétur, & quem vult indúrat. Dicis ítaque mihi: Quid adhuc quæritur? voluntáti enim ejus quis reſíſtit? O homo, tu quis es, qui reſpóndeas Deo? numquid dicit figméntum ei, qui ſe finxit: Quid me feciſti ſic? An non habet poteſtátem figulus luti, ex eádem maſſa fácere áliud quidem vas in honórem, áliud verò in contuméliam?

De Sermóne ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Serm. 200. *in Epiph. Domini* §. 1. 2.

Lectio. iij.

MAgnum ſacraméntum. In præſépi Chriſtus jacébat, & Magos ab Oriénte ducébat. Abſcondebátur in ſtábulo, & agnoſcebátur in cœlo; ut ágnitus in cœlo manifeſtarétur in ſtábulo, & appellarétur Epiphánia dies iſte, quod latínè Manifeſtátio dici poteſt: ſimul ejus celſitúdinem humilitatémque comméndans, ut qui in apérto cœlo ſignis ſidéreis monſtrabátur, in angúſto diversório quæsítus inveniretur; inválidus 'infantílibus membris, involútus infantílibus pannis, adorarétur à Magis, timerétur à malis. Tímuit enim eum rex Heródes, eíſdem ſibi Magis nuntiántibus, cùm adhuc quærerent párvulum, quem cognóverant cœlo teſte jam natum. Quid erit tribúnal judicántis, quando ſupérbos reges cunæ terrébant infántis?

Ad Benedíctus, *Ant.* 7. a. Erit in loco ubi dicétur eis: Non pópulus meus vos; dicétur eis: Fílii Dei vivéntis. *Oſee* 1. 10.

CANON.

Ex Concílio Lugdunénſi ſecúndo.

An. 567. *can.* 1.

UNitátem Sacerdótum quam & Dóminus díligit, & Scriptúra comméndat, & concórdia caritátis expóſcit, cónvenit ab ómnibus cuſtodíri; ita ut in omni tractátu vel definitióne, uno ſpíritu, unâ ſenténtiâ Sacerdótum conſtántia perſevéret.

Ad Magníficat, *Ant.* 8. G. * Géntibus pœniténtiam dedit Deus ad vitam. *Act.* 11. 18.

Fit Commemoratio S. Pauli, primi Eremitæ, per Ant. Recéde, & abſcóndere; de torrénte bibes, corvíſque præcépi ut paſcant te. 3. *Reg.* 17. 3. 4.

℣. Jacta ſuper Dóminum curam tuam, ℟. Et ipſe te enútriet. *Pſ.* 54. 23.

Oratio, Deus, cujus grátiâ, *infrà ad Laudes.*

DIE X. JANUARII.

DE OCT. EPIPHANIÆ.

De Epíſtola beáti Pauli Apóſtoli ad Romános.

Lectio j. *c.* 9. 22. *ad* 29.

QUòd ſi Deus volens oſténdere iram, & notam fácere poténtiam ſuam, ſuſtínuit in multa patiéntia vaſa iræ, apta in intéritum, ut oſténderet divítias glóriæ ſuæ in vaſa miſericórdiæ, quæ præparávit in glóriam. Quos & vocávit nos non ſolùm ex Judæis, ſed étiam ex géntibus, ſicut in Oſée dicit: Vocábo non plebem meam, plebem meam: & non diléctam, diléctam: & non miſericórdiam conſecútam, miſericórdiam conſecútam. Et erit: In loco, ubi dictum eſt eis, Non plebs mea vos: ibi vocabúntur filii Dei vivi. Iſaías autem clamat pro Iſraël: Si fúerit númerus filiórum Iſraël, tanquam aréna maris, relíquiæ ſalvæ fient. Verbum enim conſúmmans, & abbrévians in æquitáte: quia verbum breviátum fáciet Dóminus ſuper terram. Et ſicut prædíxit Iſaías: Niſi Dóminus ſábaoth reliquíſſet nobis ſemen, ſicut Sódoma facti eſſémus, & ſicut Gomórrha ſímiles fuiſſémus.

Lectio ij. *v.* 30. *ad fin.*

QUid ergo dicémus? quòd gentes quæ non ſectabántur juſtítiam, apprehendérunt juſtítiam: juſtítiam autem, quæ ex fide eſt; Iſraël verò ſectándo legem juſtítiæ, in legem juſtítiæ non pervénit. Quare? quia non ex fide, ſed quaſi ex opéribus: offendérunt enim in lápidem offenſiónis, ſicut ſcriptum eſt: Ecce pono in Sion lápidem offenſiónis, & petram ſcándali: & omnis qui credit in eum, non confundétur.

De Sermóne ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Serm. 200. *in Epiph. Domini* 2. §. 3. *Aliàs Serm.* 30. *de Tempore.*

Lectio iij.

HÆc Magórum illuminátio magnum teſtimónium cæcitátis éxtitit Judæórum. In terra eórum iſti requirébant, quem illi in ſua non agnoſcébant. Apud eos iſti infántem invenérunt, quem illi apud ſe docéntem negavérunt. In his terris de longínquo iſti peregríni púerum Chriſtum nondum verba proméntem adoravérunt, ubi cives illi júvenem mirácula faciéntem crucifixérunt. Iſti in membris parvis Deum agnovérunt, illi in factis magnis nec tanquam hómini pepercérunt: quaſi plus fúerit vidére novam ſtellam in ejus Nativitáte fulgéntem, quàm ſolem ejus in morte lugéntem.

Ad Benedíctus, *Ant.* 4. *irr.* c. Congregábo vos de pópulis, & adunábo de terris in quibus diſpérſi eſtis. *Ezech.* 11. 17.

Pro Commemoratione S. Pauli Eremitæ, *Ant.* Ecce elongávi fúgiens, & manſi in ſolitúdine. Expectábam eum qui ſalvum me fecit à puſillanimitáte ſpíritûs, & tempeſtáte. *Pſ.* 54. 8. 9.

℣. In die malórum protéxit me Dóminus ℟. In abſcóndito tabernáculi ſui. *Pſ.* 26. 5.

Oratio. Orémus.

DEus, cujus grátiâ beátus Paulus prudénti fugâ ſalúti ſuæ cónſulens, máluit facultátibus ſuis ſpoliári, quàm Chriſto; quæſumus, ut purificátis ab omi terrenórum cupiditáte méntibus, te ſolo dívites eſſe velímus; Per eúmdem.

CANON.

Ex Concílio Aquiſgranénſi primo.

An. 816. *cap.* 9.

POſt Chriſtum Sacerdotális Ordo à Petro cœpit; ipſi enim primùm datus eſt Pontificátus in Ecclésia Chriſti. Céteri Apóſtoli cum Petro par consórtium honóris accepérunt.

Ad Magníficat, *Ant.* 7. *d.* Scriptum eſt: Confitébor tibi in Géntibus, Dómine; & íterum: Lætámini, Gentes, cum plebe ejus. *Rom.* 15. 9. 10.

DIE XI. JANUARII.
DE OCT. EPIPHANIÆ.

De Epíſtola beáti Pauli Apóſtoli ad Romános.

Lectio j. *c.* 10. 9. *ad* 13.

SI confiteáris in ore tuo Dóminum Jeſum, & in corde tuo credíderis quòd Deus illum ſuſcitávit à mórtuis, ſalvus eris. Corde enim créditur ad juſtítiam: ore autem confeſſio fit ad ſalútem. Dicit enim Scriptúra: Omnis qui credit in illum, non cor

fundétur. Non enim eſt diſtínctio Judæi, & Græci: nam idem Dóminus ómnium: dives in omnes qui ínvocant illum. Omnis enim quicúmque invocáverit nomen Dómini, ſalvus erit.

Lectio ij. *v.* 14. *ad* 18.

QUómodo ergo invocábunt, in quem non credidérunt? Aut quómodo credent ei quem non audiérunt? Quómodo autem aúdient ſine prædicánte? Quómodo verò prædicábunt niſi mittántur, ſicut ſcriptum eſt: Quàm ſpecióſi pedes evangelizántium pacem, evangelizántium bona? Sed non omnes obédiunt Evangélio. Iſaías enim dicit: Dómine, quis crédidit audítui noſtro? Ergo fides ex audítu, audítus autem per verbum Chriſti. Sed dico: Numquid non audiérunt? Et quidem in omnem terram exívit ſonus eórum, & in fines orbis terræ verba eórum.

De Sermóne ſancti Fulgéntii Epíſcopi.

Serm. de Epiphania, deque Innocentum nece.

Lectio iij.

QUis eſt iſte Rex Judæórum? Pauper & dives, húmilis & ſublímis. Quis eſt iſte Rex Judæórum, qui portátur ut párvulus, adorátur ut Deus? Párvulus in præſépio, imménſus in cœlo; vilis in pannis, pretióſus in ſtellis: cujus nativitáte compértâ, [Heródes turbátus eſt, & omnis Jeroſólyma cum illo.] Quid eſt quòd ſic turbáris, Heródes? Quóniam natum Regem Judæórum audíſti; turbáris, ſuſpiciónibus agitáris, invídiæ ſtímulis inflammáris, & ob hoc natum Regem occídere conáris. Inánis eſt iſta turbátio tua, & vana prorſus cogitátio tua. Rex iſte, qui natus eſt, non venit reges pugnándo ſuperáre, ſed moriéndo mirabíliter ſubjugáre: nec ídeo natus eſt, ut tibi ſuccédat, ſed ut in eum mundus fidéliter credat. Venit ergo, non ut pugnet vivus, ſed ut triúmphet occíſus: nec ut ſibi de áliis géntibus auro exércitum quærat, ſed ut pro ſalvándis Géntibus pretióſum ſánguinem fundat.

Ad Benedíctus, *Ant.* 4. E. Resíduum Iſraël innitétur ſuper Dóminum Sanctum Iſraël in veritáte. Relíquiæ convertént ur, relíquiæ, inquam, Jacob ad Deum fortem. *Iſai.* 10. 20. 21.

CANON.

Ex Pontificáli Románo.

CUm magno timóre ad tantum gradum Presbyterátûs aſcendéndum eſt, ac providéndum, ut cœléſtis ſapiéntia, probi mores, & diutúrna juſtítiæ obſer-

vátio ad id eléctos comméndent.

[*Si ſit Feria VI. Veſperæ erunt integræ de Sabbato ante Dominicam intrà Octavam, ut infrà,* 358.]

Ad Magníficat, *Ant.* 2. D.* Cæcitas ex parte contigit in Iſraël, donec plenitúdo Géntium intráret, & ſic omnis Iſraël ſalvus fieret. *Rom.* 11. 25. 26.

DIE XII. JANUARII.

DE OCT. EPIPHANIÆ.

[*Si ſit Sabbatum, fiet Officium de Dominica intrà Octavam, ut habetur infrà,* 359. *exceptis quæ ſequuntur.*

Officium fiet tantùm ſub ritu ſemiduplici.

Poſt Invitatorium & Hymnum, dicuntur novem Pſalmi de Sabbato ſub tribus Antiphonis & ℣. *III. Nocturni. Prima & ſecunda Lectio de Scriptura occurrente in Sabbato. Tertia Lectio de Evangelio Dominicæ cum* j. *Lectione Homiliæ, omiſſis duabus ſequentibus.* ℟℟℟. *ejuſdem III. Nocturni. Cetera ut notantur pro eadem Dominica, uſque ad II. Veſperas, quæ erunt integræ de die Octava ſine Commemoratione Dominicæ. Epiſtola verò ad Corinthios, quæ ponitur in Dominica, ponetur in die Octava.*]

De Epíſtola beáti Pauli Apóſtoli ad Romános.

Lectio j. *c.* 12. 1. *ad.* 5.

OBſecro vos, fratres, per miſericórdiã Dei, ut exhibeátis córpora veſtra hóſtiam vivéntem, ſanctam, Deo placéntem, rationábile obſéquium veſtrum. Et nolíte conformári huic ſéculo, ſed reformámini in novitáte ſenſûs veſtri; ut probétis quæ ſit volúntas Dei bona, & benéplacens, & perfécta. Dico enim, per grátiam quæ data eſt mihi, ómnibus qui ſunt inter vos, non plùs ſápere quàm opórtet ſápere, ſed ſápere ad ſobrietátem; & unicuíque ſicut Deus divíſit menſúram fídei. Sicut enim in uno córpore multa membra habémus, ómnia autem membra non eúmdem actum habent; ita multi unum corpus ſumus in Chriſto, ſínguli autem alter altérius membra.

Lectio ij. *c.* 13. 1. *ad* 5.

OMnis ánima poteſtátibus ſublimióribus ſúbdita ſit: Non eſt enim potéſtas niſi à Deo; quæ autem ſunt, à Deo ordinátæ ſunt. Itaque qui resíſtit poteſtáti, Dei ordinatióni resíſtit. Qui autem resíſtunt, ipſi ſibi damnatiónem acquírunt: nam príncipes non ſunt timóri boni óperis, ſed mali. Vis autem non timére poteſtátem? Bonum fac; & habébis laudem ex

illa. Dei enim miníſter eſt tibi in bonum. Si autem malum féceris, time; non enim ſine cauſa gládium portat. Dei enim miníſter eſt: vindex in iram ei, qui malum agit. Ideo neceſſitáte ſúbditi eſtóte non ſolùm propter iram, ſed étiam propter conſciéntiam.

De Sermóne ſancti Gregórii Papæ.

Homil. 10. *in Evangel. circa fin.*

Lectio iij.

MAgnum nobis áliquid Magi ínnuunt, quòd in regiónem ſuam per áliam viam revertúntur. In eo namque quod admóniti fáciunt, nobis profécto inſínuant quid faciámus. Régio quippe noſtra paradíſus eſt, ad quam, Jeſu cógnito, redíre per viam quâ vénimus, prohibémur. A regióne étenim noſtra ſuperbiéndo, inobediéndo, viſibília ſequéndo, cibum vétitum guſtándo, diſcéſſimus: ſed ad eam necéſſe eſt, ut flendo, obediéndo, viſibília contemnéndo, atque appetítum carnis refrænándo, redeámus. Per áliam ergo viam ad regiónem noſtram regrédimur; quóniam qui à paradíſi gaúdiis per delectaménta diſcéſſimus, ad hæc per laménta revocámur.

Ad Benedíctus, *Ant.* 8. G.* Vénient ad te, & adorábunt veſtígia pedum tuórum omnes, qui detrahébant tibi. *Iſai.* 60. 14.

C A N O N.

Ex Statútis Provinciálibus ſancti Edmúndi Cantuariénſis Epíſcopi.

An. 1236. *cap.* 5.

MAgna nobis (ô Sacerdótes) injúncta eſt necéſſitas pacis obſervándæ, cùm Deus ipſe pacis ſit autor & amátor, qui non ſolùm cœléſtia, ſed étiam terréſtria venit ad ínvicem pacificáre. Pacem, quantùm in vobis eſt, cum ómnibus habéntes, Parochiános veſtros moneátis, ut in unitáte fidei & pacis vínculo unum corpus ſint in Chriſto: inimicítias, ſi exórtæ fúerint in Paróchia veſtra, diligénter ſedántes, amicítias copulántes, diſcordántes à diſcórdia revocántes; quantùm in vobis eſt, non permitténtes quòd ſol óccidat ſuper iracúndiam Parochianórum veſtrórum.

SABBATO

intrà Octavam Epiphaniæ.

AD VESPERAS.

Pſalmi Feriales.

Ant. 2. D. O Rex Géntium, inter cunctos ſapiéntes, & in univérſis regnis nullus eſt ſímilis tuî. *Jer.* 10. 7.

Ant. 8. G. Tu es Fílius Dei, tu es Rex Iſraël. *Joan.* 1. 49.

Ant. 2. *D.* Dilexíſti ju-

ſtitiam, & odíſti iniquitátem; proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo exultatiónis præ partícipibus tuis. *Hebr.* 1. 9.

Ant. 5. a. Thronus tuus, Deus, in ſéculum ſéculi: virga æquitátis, virga regni tui. *Hebr.* 1. 8.

Ant. 7. *d.* Paſce pópulum tuum in virga tua, gregem hereditátis tuæ. *Mich.* 7. 14.

CAPITULUM. *Dan.* 2. 44.

SUſcitábit Deus cœli regnum, quod in ætérnum non diſſipábitur, & regnum ejus álteri pópulo non tradétur: comminuet autem, & conſúmet univérſa regna hæc; & ipſum ſtabit in ætérnum.

Hymnus, Ut corda, *ut in II. Veſperis Epiphaniæ, ſuprà*, 340.

℣. Potéſtas ejus, potéſtas ætérna, quæ non auferétur: ℟. Et regnum ejus, quod non corrumpétur. *Dan.* 7. 14.

Ad Magníficat, *Ant.* 7. G. Ecce quaſi Fílius hóminis veniébat, & Antíquus diérum dedit ei poteſtátem, & honórem, & regnum; & omnes pópuli, tribus, & linguæ ipſi ſérvient. *Dan.* 7. 13. 14.

Oratio, Illúmina, *ut infrà*, 362.

Non fit Commemoratio Epiphaniæ.

DOMINICA

intrà Octavam Epiphaniæ.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Regem Géntium, * Veníte, adorémus. *Jer.* 10. 7.

Pſ. 94. Veníte. 2.

Hymnus, Quicúmque, *ut in I. Veſperis Epiphaniæ, ſuprà*, 325.

Pſalmi de Dominica.

Antiphonæ, Reſponſoria, & ℣℣. I. & II. Nocturni, ut in die Epiphaniæ.

IN I. NOCTURNO.

Ponitur Epiſtola prima ad Corinthios, quæ habetur infrà poſt Officium Octavæ: Lectiones verò quæ aliquando ſuperſunt de Epiſtola ad Romanos, prætermittuntur.

IN II. NOCTURNO.

Sermo ſancti Máximi Epíſcopi.

Homil. 1. *in Epiph. Domini.*

Lectio iv.

IN hac, dilectíſſimi, celebritáte, ſicut relátu patérnæ traditiónis inſtrúimur, multíplici nobis eſt feſtivitáte lætándum. Ferunt enim hódie Chriſtum Dóminum noſtrum, vel ſtellâ duce, à Géntibus adorátum; vel invitátum ad núptias, aquas in vina vertíſſe; vel ſuſcépto à Joánne baptíſmate, conſecráſſe fluénta Jordánis, ſuúmque ſimul purificáſſe Baptíſtam. Sed quid potíſſimùm præſén-

ti hoc factum ſit die, nóverit ipſe qui fecit: nos tamen crédere, nec dubitáre debémus, quicquid illud eſt, factum eſſe pro nobis.

Lectio v.

NAm quòd eum fulgentióris ſtellæ rádiis incitáti adoravére Chaldæi, Deum verum Géntibus ſpes data eſt adorándi. Quòd aquæ novo ſunt órdine in vina mutátæ, novi nobis póculi prælibátum eſt ſacraméntum. Quòd autem baptizátus eſt Agnus Dei, regenerántis baptíſmi ſalutáre nobis munus eſt dedicátum.

Lectio vj.

OPórtet ítaque nos, fratres, ad honórem Salvatóris noſtri, cujus nativitátem débita nuper cum exultatióne tranſégimus, omni cum devotióne étiam hunc virtútum ejus celebráre natálem. Et quàm rectè tria hæc nobis uno acta in die myſtéria prædicántur, qui ineffábilis Trinitátis arcánum uno Dei ſub nómine confitémur! Per hæc ergo mirácula Chriſtus Dóminus Redemptórque noſter óculis ſe vóluit reveláre mortálium, quátenus inviſíbilis ejus divínitas quæ latébat in hómine, in ópere non latéret.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 1. a. Puer Jeſus creſcébat, & confortabátu rplenus ſapiéntiâ: & grátia Dei erat in illo. *Luc.* 2. 40.

Ant. 8. G. Ibant paréntes Jeſu per omnes annos in Jerúſalem, in die ſolémni Paſchæ. *Luc.* 2. 41.

Ant. 2. D. Cùm factus eſſet annórum duódecim, aſcendéntibus illis, cùm redírent, remánſit puer Jeſus in Jerúſalem, & non cognovérunt paréntes ejus. *Luc.* 2. 42. 43.

℣. Sapiéntia in médio pópuli ſui gloriábitur, ℟. Et in eccléſiis Altíſſimi apériet os ſuum. *Eccli.* 24. 1. 2.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Lucam.

Lectio vij. *c.* 2. 40. *ad fin.*

IN illo témpore; Puer creſcébat, & confortabátur, plenus ſapiéntiâ; & grátia Dei erat in illo. Et réliqua.

Homília ſancti Ambróſii Epíſcopi.

Expoſ. Evang. ſec. Luc. lib. 2. §. 63.

A Duodécimo anno, ut légimus, Domínicæ ſúmitur diſputatiónis exórdium; hic enim prædicándæ fídei Evangelizántium númerus debebátur. Nec otióſè ímmemor ſuórum ſecúndùm carnem paréntum, qui ſecúndùm carnem útique ſapiéntiâ Dei implebátur & grátiâ, poſt tríduum reperítur in templo; ut eſſet indício quia poſt tríduum triumphális illíus paſſiónis in ſede cœléſti, & honóre divíno fídei noſtræ

ſe

ſe reſurrectúrus offérret, qui mórtuus credebátur.

℟. Paréntes Jeſu requirébant eum inter cognátos, & notos; & non inveniéntes, * Regréſſi ſunt in Jerúſalem, requiréntes eum. *Luc.* 2. 44. 45. ℣. Vidébitur Deus deórum in Sion. *Pſ.* 83. 7. * Regréſſi ſunt.

Lectio viij. §. 64.

QUid eſt quòd me quærebátis? neſciebátis quia in própria Patris mei opórtet me eſſe?] Duæ ſunt in Chriſto generatiónes: una eſt patérna, matérna áltera: patérna illa divínior: matérna verò quæ in noſtrum labórem uſúmque deſcéndit. Et ídeo quæ ſupra natúram, ſupra ætátem, ſupra conſuetúdinem fiunt; non humánis aſſignánda virtútibus, ſed divínis referénda ſunt poteſtátibus. Alibi eum ad myſtérium mater impéllit: hìc mater argúitur; quia adhuc quæ humána ſunt, éxigat. Sed cùm hìc duódecim deſcribátur annórum, illic diſcípulos habére doceátur; vides matrem didicíſſe de Fílio, ut exígeret à validióre myſtérium, quæ ſtupébat in junióre miráculum.

℟. Factum eſt, poſt tríduum * Invenérunt Jeſum in templo ſedéntem in médio doctórum, audiéntem illos, & interrogántem eos. *Luc.* 2. 46. ℣. Deus ſtetit in ſynagóga deórum; in médio autem deos dijúdicat. *Pſ.* 81. 1. * Invenérunt.

Lectio ix. §. 65.

ET venit Názareth, & erat ſúbditus illis.] Quid enim magíſter virtútis, niſi officium pietátis impléret? Et mirámur ſi Patri defert, qui ſúbditur matri? Non útique infirmitátis, ſed pietátis eſt iſta ſubjéctio; attóllat licèt ſævis emíſſus látebris cóluber perfídiæ caput, & ſerpentínis évomat venéna pectóribus. Cùm dicit ſe Fílius miſſum, majórem hæréticus appéllat Patrem; ut imperféctum Fílium dicat, qui poteſt habére majórem; ut aliénis auxíliis áſſerat eum qui míttitur, indigére: numquid & humáno egébat auxílio, ut matérno ſervíret império?

℟. Stupébant omnes, qui Jeſum audiébant, ſuper prudéntia & reſpónſis ejus; * Et vidéntes † Paréntes Jeſu admiráti ſunt. *Luc.* 2. 47. 48. ℣. Sapiéntia in plenitúdine ſancta admirábitur, & in multitúdine electórum habébit laudem. *Eccli.* 24. 3. 4. * Et vidéntes. Glória. † Paréntes Jeſu.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Confiteántur tibi pópuli, Deus; confiteántur tibi pópuli omnes. ℟. Læténtur, & exúltent Gentes. *Pſ.* 66. 4. 5.

AD LAUDES.

Omnia ut in die Epiphaniæ, ſuprà, 337. exceptis quæ ſequuntur.

Capitulum. *Tob.* 13. 14.

TErram tuam, Jeruſalem, in ſanctificatiónem habébunt natiónes; nomen enim magnum invocábunt in te.

Ad Benedictus, *Ant.* 8. *G.** Fili, quid fecíſti nobis ſic? ecce pater tuus & ego doléntes quærebámus te. Quid eſt quod me quærebátis? neſciebátis quia in his, quæ Patris mei ſunt, opórtet me eſſe? *Luc.* 2. 49.

Oratio. Orémus.

ILlúmina, quæſumus, Dómine, pópulum tuum, & ſplendóre grátiæ tuæ cor ejus ſemper accéndé; ut Salvatórem ſuum & inceſſánter agnóſcat, & veráciter apprehéndat Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum, qui tecum vivit.

Non fit Commemoratio Epiphaniæ.

AD HORAS.

Omnia ut in die Epiphaniæ, præter ea quæ ſequuntur.

CANON.

Ex Concílio Lateranénſi.

An. 1139. *cap.* 4.

CLérici in ſtatu mentis, córporis, placére ſuper fluitáte, ſciſſúra aut colóre véſtium; nec in tonſúra, intuéntium, quorum forma & exémplum eſſe debent, offéndant aſpéctum.

Ad Tertiam, Sextam & Nonam, Oratio, Illúmina, *ut ſuprà.*

AD VESPERAS.

(Niſi hæc Dominica concurrat cum I. Veſperis diei Octavæ Epiphaniæ.)

Pſalmi de Dominica.

Antiphonæ de II. Veſperis Epiphaniæ, 339.

Capitulum. *Rom.* 12. 5.

MUlti unum corpus ſumus in Chriſto, ſínguli autem alter altérius membra.

Hymnus, Ut corda, &c.

℣. Pópulus, 340.

Ad Magníficat, *Ant.* 1. *D.* Deſcéndit cum paréntibus Jeſus, & venit Názareth; & erat ſúbditus illis: & proficiébat ſapiéntiâ & ætáte, & grátiâ apud Deum & hómines. *Luc.* 2. 51. 52.

Oratio, Illúmina, *ſuprà ad Laudes.*

Non fit Commemoratio Epiphaniæ.

Die XIII. Januarii.

IN OCT. EPIPHANIÆ, & Baptiſmo Domini.

Duplex-majus.

IN I. VESPERIS.

Pſalmi de Feria.

Ant. ERit fons patens habitántibus Jeruſalem in ablutiónem peccató-

ris; & diſpérdam nómina idolórum de terra. *Zach.* 13. 1. 2.

Ant. 3. *a.* Sanctificábo nomen meum magnum, quod pollútum eſt inter Gentes; & effúndam ſuper vos aquam mundam. *Ezech.* 36. 23. 25.

Ant. 6. F. Mundabímini ab ómnibus inquinaméntis veſtris, & ab univérſis idólis veſtris mundábo vos. *Ezech.* 36. 25.

Ant. 3. *g.* Fáciam ut in præcéptis meis ambulétis, & judícia mea cuſtódiátis, & operémini. *Ezech.* 36. 27.

Ant. 5. a. Eritis mihi in pópulum, & ego ero vobis in Deum; & ſalvábo vos. *Ezech.* 26. 28. 29.

CAPITULUM. *Joel* 3. 17. 18.

ERit Jerúſalem ſancta, & aliéni non transíbunt per eam ámpliùs. Et erit in die illa; ſtillábunt montes dulcédinem, & colles fluent lacte; & per omnes rivos Juda ibunt aquæ; & fons de domo Dómini egrediétur, & irrigábit torréntem ſpinárum.

HYMNUS. *Nic. Torn.*

CLAMANTIS ecce vox ſonans
Deſérta Judææ quatit;
Mox ad Joánnem cónfluunt,
Quos críminum moles grávat.

ET ipſe permiſtus reis,
Accédit Agnus ínnocens;
Agnus, ſuo qui ſánguine
Delébit orbis crímina.

SUB nube carnis at ſuum
Lucérna Solem détegit:
Lymphis nec audet tíngere;
A quo lavári débuit.

PARERE ſed fas eſt Deo,
Et quando ſeſe déprimit:
Hunc omne virtútum genus
Implére nempe ſic decet.

AGNOSCE, Præcurſor, tibi
Intus revélat quem Deus:
Tu mergis undis córpora;
Hic corda mundat Spíritu.

MUNDI ſcelus qui díluis,
Jeſu, tibi ſit glória,
Cum Patre cumque Spíritu,
In ſempitérna ſécula.
Amen.

℣. Depónet Deus iniquitátes noſtras, ℟. Et projíciet in profúndum maris ómnia peccáta noſtra. *Mich.* 7. 19.

Ad Magníficat, *Ant.* 4. d. Erit dies una, quæ nota eſt Dómino, & exíbunt aquæ vivæ de Jerúſalem; & erit Dóminus Rex ſuper omnem terram. *Zach.* 14. 7. 8. 9.

Oratio, Deus, cujus Unigénitus, *infrà ad Laudes.*

AD COMPLETORIUM.

Antiphona ut in die Epiphaniæ, 341. *Oratio*, Deus, cujus Unigénitus, 369 & Véritas, *ſub una concluſione.*

AD OFFICIUM NOCT.

INVIT. Jeſum qui baptízat in Spíritu-ſancto, * Veníte, adorémus. *Joan.* 1. 33.

Pſ. 94. Veníte. 2.

HYMNUS. *Nic. Torn.*

LAVACRA puri gúrgitis
Cœléſtis Agnus áttigit:
Peccáta quæ non détulit,
Nos abluéndo, ſúſtulit.

NON ábluunt lymphæ Deum,
Sed ábluit lymphas Deus;
Carníſque contáctu ſacræ,
Vim dat lavándi crímina.

PROMISSUS ecce jam patet
Fons abluéndis córdibus:
Res mira! tíngitur caro,
Mentíſque labes tóllitur.

HIS tincta nam canálibus
Regis ſuprémi púrpura
Tinctos cruéntat, & nivis
Inſtar dat eſſe cándidos.

FECUNDA ſancto-Spíritu
Virgo Deum nobis parit,
Fecúnda ſancto-Spíritu
Nunc unda nos parit Deo.

MUNDI ſcelus qui díluis,
Jeſu, tibi ſit glória,
Cum Patre cumque Spíritu,
In ſempitérna ſécula.
Amen.

Pſalmi de Feria, & ſic in toto Officio.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 8. c. Terra erat inánis & vácua, & ténebræ erant ſuper fáciem abyſſi; & Spíritus Dei ferebátur ſuper aquas. *Gen.* 1. 1. 2.

Ant. 2. D. Flúvius egrediebátur de loco voluptátis ad irrigándum paradíſum. *Gen.* 2. 10.

Ant. 1. a. In arca pauci, id eſt, octo ánimæ ſalvæ factæ ſunt per aquam. 1. *Petr.* 3, 20.

℣. Octávum Noë juſtítiæ præcónem Deus cuſtodívit, ℞. Dilúvium mundo impiórum indúcens. 2. *Petr.* 2. 5.

Lectiones, de Epiſtola prima ad Corinthios, ex Feria in qua Octava Epiphaniæ occurrit, infrà.

Poſt 1. *Lect.* ℞. Patres noſtri omnes ſub nube fuérunt, & omnes mare tranſiérunt; * Et omnes in Móyſe baptizáti ſunt, in nube, & in mari. 1. *Cor.* 10. 1. 2. ℣. Sapiéntia tránſtulit illos per mare rubrum, & tranſvéxit illos per aquam nímiam. *Sap.* 10. 18. * Et omnes.

Poſt 2. *Lect.* ℞. Ecce aquæ egrediebántur ad oriéntem, & ait Dóminus: Aquæ iſtæ ſanabúntur, * Et vivent ómnia ad quæ vénerit torrens, quia aquæ de ſanctuário egrediéntur. *Ezech.* 47. 1. 8. 9. 12. ℣. Qui prior deſcendíſſet in piſcinam poſt motiónem aquæ, ſanus fiébat à quacúmque detinebátur infirmitáte. *Joan.* 5. 4. * Et vivent.

Poſt 3. *Lect.* ℞. Miſit ad Naáman leprósum Eliséus núntium, dicens: Laváre ſépties in Jordáne, & mundáberis. * Naáman lavit in Jordáne ſépties, & mundátus eſt. 4. *Reg.* 5. 10. 14. ℣. Vos nunc ſimilis formæ ſalvos facit baptíſma; non carnis depoſitio ſórdium, ſed conſciéntiæ bo-

æ interrogátio in Deum. 1. *Petr.* 3. 21. * Naáman. Glória. * Naáman.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 3. a. Fuit Joánnes in deſérto baptízans, & prædicans baptíſmum pœniténtiæ in remiſſiónem peccatórum. *Marc.* 1. 4.

Ant. 1. f. Egrediebátur ad Joánnem omnis Judææ régio, & Jeroſolymítæ univérſi, & baptizabántur ab illo in Jordánis flúmine, confiténtes peccáta ſua. *Marc.* 1. 5.

Ant. 4. E. Venit Jeſus à Galilæa in Jordánem ad Joánnem, ut baptizarétur ab eo. *Matt.* 3. 13.

℣. Débuit per ómnia frátribus ſimilári, ℟. Ut miſéricors fieret, & fidélis Póntifex ad Deum. *Hebr.* 2. 17.

De Sermóne ſancti Gregórii Nazianzéni.

Oratio 39. in ſancta Lumina.

Lectio iv.

CHriſti nativitátem priùs aptâ ſolemnitáte celebrávimus, . . . cum ſtella cucúrrimus, cum Magis adorávimus, cum Paſtóribus luce circumfúſi ſumus, cum Angelis divínam glóriam prædicávimus. . . . . Nunc verò ália Chriſti áctio, áliud myſtérium ſéquitur. Animi voluptátem tenére néqueo; divíno furóre corrípior, propémodum étiam Joánnis inſtar, fauſtum núntium prófero; non quidem, ut ille, præcúrſor; céterùm, à ſolitúdine véniens. Chriſtus illuminátur; ſimul illuſtrémur. Chriſtus baptizátur; ſimul deſcendámus, ut ſimul étiam aſcendámus.

℟. Joánnes prohibébat Jeſum, dicens: Ego à te débeo baptizári, & tu venis ad me? Jeſus dixit: * Sine modò; ſic enim decet nos implére omnem juſtítiam. *Matt.* 3. 14. 15. ℣. Sanabúntur aquæ, & omnis ánima quòcumque vénerit torrens, vivet. *Ezech.* 47. 8. 9. * Sine modò.

Lectio v.

NEc verò hoc ſolum ſpectándum eſt, quòd Jeſus baptizátur, ſed ália étiam ſédulò obſerváre neceſſe eſt, nimírum, quis, & à quo, & quando; purus vidélicet, & à Joánne, & tum, cùm ſignórum edendórum inítium fáceret. Quæ res nobis documénto eſſe debet, purgatiónem, animíque ſubmiſſiónem priùs adhibéndam eſſe, nec concionándi províncíam antè ſúſcipi debére, quàm ad ſpirituális & corpóreæ ætátis perfectiónem ventum fúerit. Hoc ad eos dictum velim, qui ſúbitò & témere ad baptíſmum accédunt, nec ad eum præparántur, ac per ánimi conſtitutiónem ad virtútis hábitum pervéctam id agunt;

ut redémptio ipſis certa atque incólumis máneat.

℟. Jeſu baptizáto & oránte, apértum eſt cœlum: & * Deſcéndit Spíritus-ſanctus corporáli ſpécie ſicut colúmba in ipſum. *Luc.* 3. 21. 22. ℣. Flos de radíce Jeſſe aſcéndet; & requiéſcet ſuper eum Spíritus Dómini. *Iſai.* 11. 1. 2.* Deſcéndit.

Lectio vj.

QUanquam enim hoc grátia affert, ut prætéritæ noxæ remittántur, grátia enim eſt; tunc tamen melióri cura providéndum eſt, ne ad eúmdem vómitum redeámus. Hoc quoque in eos váleat, qui advérsùs myſtérii diſpenſatóres inſoléntiùs efferúntur, ſi dignitáte quâdam præſtent. Tértium ad eos ſpectat, qui juveníli ætáte confidunt, atque quodvis tempus ad docéndum, aut ad antíſtitis munus obeúndum, idóneum eſſe arbitrántur. Jeſus purgátur; & tu purgatiónem contémnis? A Joánne; & tu advérsùs præcónem tuum inſúrgis? Trigéſimum annum agens; & tu ante lanúginem ſenes doces, aut docére te poſſe credis, nec ab ætáte, nec à móribus fortáſſe autoritátem habens?

℟. Ecce vox de cœlis, dicens: * Hic eſt Fílius meus diléctus, in quo mihi complácui. *Matt.* 3. 17. ℣. Ecce Eléctus meus, complácuit ſibi in illo ánima mea. *Iſai.* 42. 1.* Hic eſt Fílius. Glória. * Hic eſt.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 7. *d.* Joánnes baptizávit baptíſmo pœniténtiæ pópulum, dicens: in eum, qui ventúrus eſſet poſt ipſum, ut créderent, hoc eſt, in Jeſum. *Act.* 19. 4.

Ant. 8. G. Joánnes teſtimónium pérhibet de ipſo, dicens: De plenitúdine ejus nos omnes accépimus, & grátiam pro grátia. *Joan.* 1. 15. 16.

Ant. 6. F. Ego neſciébam eum, ſed ut manifeſtétur in Iſraël, proptérea veni ego in aqua baptízans. *Joan.* 1. 31.

℣. Iſte Deus meus, & glorificábo eum: ℟. Deus patris mei, & exaltábo eum. *Exod.* 15. 2.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Joánnem.

Lectio vij. *c.* 1. 29. *ad* 34.

IN illo témpore; Vidit Joánnes Jeſum veniéntem ad ſe, & ait: Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccátum mundi. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtini Epíſcopi.

Tract. 5. *in Joan. Evang.* §. 3.

QUare miſſus eſt Joánnes baptízans? quia oportébat baptizári Chriſtum. Quare oportébat baptizári Chriſtum? Quare opórtuit naſci Chriſtum?

Quàre opórtuit crucifígi Chriſtum? Si enim viam humilitátis demonſtratúrus advénerat, & ſeípſum factúrus humilitátis viam; in ómnibus ab eo implénda erat humílitas. Autoritátem dare baptíſmo ſuo hinc dignátus eſt, ut cognóſcerent ſervi quantâ alacritáte debérent cúrrere ad baptíſmum Dómini, quando ipſe non dedignátus eſt ſuſcípere baptíſmum ſervi. Donátum enim erat hoc Joánni, ut ipſíus Baptíſmus dicerétur.

℟. Vidit Joánnes Jeſum veniéntem ad ſe, & ait: Ecce Agnus Dei, * Ecce qui tollit peccátum mundi. *Joan.* 1. 29. ℣. Juſtificábit ipſe juſtus multos, & iniquitátes eórum ipſe portábit. *Iſai.* 53. 11. * Ecce qui.

Lectio viij. §. 5.

Sed quare non ſolus ipſe baptizátus eſt à Joánne, ſi ad hoc miſſus erat Joánnes, per quem baptizarétur Chriſtus, ut paráret viam Dómino, id eſt, ipſi Chriſto?.... Si ſolus Dóminus baptizátus eſſet baptíſmo Joánnis, non deéſſent qui ſic eum habérent, ut putárent baptíſmum Joánnis majórem eſſe, quàm eſt baptíſmus Chriſti. Dícerent enim: Uſque ádeo illud baptíſma majus eſt, ut ſolus Chriſtus eo baptizári meruíſſet. Ergo ut darétur nobis à Dómino exémplum humilitátis, ad percipiéndã ſalútem baptíſmatis, Chriſtus ſuſcépit quod ei opus non erat, ſed propter nos opus erat. Et rurſus, ne hoc ipſũ quod accépit à Joánne Chriſtus, præponerétur baptíſmati Chriſti, permíſſi ſunt & álii baptizári à Joánne. Sed qui baptizáti ſunt à Joánne, non eis ſuffécit; baptizáti ſunt enim baptíſmo Chriſti.

℟. Qui miſit me baptizáre in aqua, ille mihi dixit: Super quem víderis Spíritum deſcendéntem, & manéntem ſuper eum, * Hic eſt, qui baptízat in Spíritu ſancto. *Joan.* 1. 33. ℣. Ecce ſervus meus, dedi Spíritum meum ſuper eum. *Iſai.* 42. 1. * Hic eſt.

Lectio ix. §. 6. 7.

Baptíſma tale eſt, qualis eſt ille, in cujus poteſtáte datur; non qualis ille, per cujus miniſtérium datur. Talis erat baptíſmus Joánnis, qualis Joánnes; baptíſmus juſtus tanquam juſti, tamen hóminis... Tale autem baptíſma Dómini, qualis Dóminus: ergo baptíſma Dómini divínum, quia Dóminus Deus. Pótuit autem Dóminus Jeſus Chriſtus, ſi vellet, dare poteſtátem alicui ſervo ſuo, ut daret baptíſmum ſuum tanquam vice ſuâ.... Hoc nóluit ideò, ut in illo ſpes eſſet baptizatórum, à quo ſe baptizátos agnóſcerent.

℟. Vidi Spíritum deſcendéntem quaſi colúmbam de cœlo, & manſit ſuper eum. * Vidi: & teſtimónium perhíbui quia † Hic eſt Fílius Dei. *Joan.* 1. 32. 34. ℣. Hæc dicit Dóminus: Ego ero ei in patrem, & ipſe erit mihi in fílium. 2. *Reg.* 7. 14. * Vidi. Glória. † Hic eſt.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Benedícite, fontes, Dómino: ℟. Laudáte & ſuperexaltáte eum in ſǽcula. *Dan.* 3. 77.

AD LAUDES.

Ant. 7. c. NIſi quis renátus fúerit ex aqua & Spíritu-ſancto, non poteſt introíre in regnum Dei. *Joan.* 3. 5.

Ant. 4. *E.* Quod natum eſt ex carne, caro eſt: & quod natum eſt ex ſpíritu, ſpíritus eſt. Opórtet vos naſci dénuo. *Joan.* 3. 6. 7.

Ant. 5. *F.* Ego recípiam vos; & ero vobis in patrem, & vos éritis mihi in fílios, & fílias. 2. *Cor.* 6. 18.

Canticum ut in die Epiphaniæ, 337.

Ant. 3. g. Docéte omnes Gentes, baptizántes eos in nómine Patris, & Fílii, & Spíritûs-ſancti. *Matt.* 28. 19.

Ant. 1. D. Qui credíderit, & baptizátus fúerit, ſalvus erit. *Marc.* 16. 16.

Capitulum. *Ezech.* 36. 26.

DAbo vobis cor novum, & ſpíritum novum ponam in médio veſtrì; & áuferam cor lápideum de carne veſtra.

Hymnus. *Nic. Torn.*

EMergit undis, & Deo
Fundit preces homo Deus:
Patet polórum régia;
Adeſt repéntè Spíritus.

Instar colúmbæ, vértici
Illápſus inſídet ſacro:
Summi Patris vox pérſonat,
Diléctus hic eſt Fílius.

Chisti dicáta córpore,
Sic quem lavácra cónſecrant,
Hic náſcitur proles Dei,
Cœlum precánti pánditur.

Castis fit ac innóxiis
Colúmba ſimplex móribus;
Divínus hunc intus regit,
Agit, fovétque Spíritus.

O Chriſte, fac ut nos, tuis
Quos abluiſti fóntibus,
Tuo cruóre cándidos
Jam nulla labes ínquinet.

* Mundi ſcelus qui díluis,
Jeſu, tibi ſit glória,
Cum Patre cumque Spíritu
In ſempitérna ſǽcula. Amen.

* *Quæ Doxologia dicitur ad omnes Horas in fine Hymnorum.*

℣. Quod natum eſt ex Deo, vincit mundum; ℟. Et hæc eſt victória, quæ vincit mundum, fides noſtra. 1. *Joan.* 5. 4.

Ad Benedíctus, *Ant.* 6. *F.* Dedit poteſtátem fílios Dei fieri, his qui credunt in nó-

mine ejus; qui non ex ſanguínibus, ſed ex Deo nati ſunt. *Joan.* 1. 12 13.

Oratio. Orémus.

DEus, cujus Unigénitus in ſubſtántia noſtræ carnis appáruit; præſta, quæſumus, ut per eum, quem ſímilem nobis foris agnóvimus, intùs reformári mereámur; Qui tecum.

AD PRIMAM.

Ant. Niſi quis renátus fúerit.

In ℟. *br.* ℣. Mundi ſcelus qui díluis.

Oratio, Deus, cujus Unigénitus, *ſuprà*, *&* Dómine Deus omnípotens.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno. *An.* 1547, *Seſſ.* 7. *Can.* 1. 7. *&* 12.

SI quis díxerit baptíſmum Joánnis eámdem vim habuíſſe cum Baptíſmo Chriſti; baptizátos per Baptíſmum ipſum, ſolíus tantùm fidei debitóres, non autem univérſæ legis Chriſti ſervándæ; & néminem eſſe baptizándum, niſi eâ ætáte, quâ Chriſtus baptizátus eſt, vel in ipſo mortis artículo, anáthema ſit.

AD TERTIAM.

Ant. Quod natum eſt.

Capitulum. *Coloſſ.* 3. 10. 11.

NOvus homo renovátur in agnitiónem ſecúndùm imáginem ejus qui creávit illum; ubi non eſt Gentílis, & Judæus, circumcíſio, & præpútium, Bárbarus, & Scytha, ſervus, & liber; ſed ómnia, & in ómnibus Chriſtus.

℟. *br.* Si qua in Chriſto nova creatúra, vétera tranſiérunt; * Allelúia, allelúia. ℟. Si qua. ℣. Ecce facta ſunt ómnia nova. * Allelúia. Glória. ℟. Si qua. 2. *Cor.* 5. 17.

℣. Novus homo ſecúndùm Deum creátus eſt in juſtítia, ℟. Et ſanctitáte veritátis. *Epheſ.* 4. 24.

AD SEXTAM.

Ant. Ego recípiam vos.

Capitulum. *Tit.* 3. 5. 6. 7.

DEus ſalvos nos fecit per lavácrum regeneratiónis, & renovatiónis Spíritûs-ſancti, quem effúdit in nos abúndè per Jeſum Chriſtum; ut juſtificáti grátiâ ipsíus, herédes ſimus ſecúndùm ſpem vitæ ætérnæ.

℟. *br.* Dedúxit pópulum ſuum in ſpe, & non timuérunt; * Allelúia, allelúia. ℟. Dedúxit. ℣. Et inimícos eórum opéruit mare. * Allelúia. Glória. ℟. Dedúxit. *Pſ.* 77. 53.

℣. Opéruit aqua tribulántes eos: ℟. Unus ex eis non remánſit. *Pſ.* 105. 11.

AD NONAM.

Ant. Qui credíderit.

CAPITULUM. *Epheſ.* 5. 25. 26. 27.

CHriſtus diléxit Eccléſiam, & ſeípſum trádidit pro ea, ut illam ſanctificáret, mundans lavácro aquæ in verbo vitæ, ut exhibéret ipſe ſibi glorióſam Eccléſiam, non habéntem máculam, aut rugam, aut áliquid hujúſmodi; ſed ut ſit ſancta & immaculáta.

℟. *br.* Chriſtus diléxit nos, *Allelúia, allelúia. ℟. Chriſtus. ℣. Et lavit nos à peccátis noſtris. * Allelúia. Glória. ℟. Chriſtus. *Apoc.* 1. 5.

℣. Fecit nos regnum, & ſacerdótes Deo & Patri ſuo: ℟. Ipſi glória, & impérium in ſécula ſeculórum: Amen. *Apoc.* 1. 6.

AD VESPERAS.

Ant. 1. a. UNus Dóminus, una fides, unum baptíſma; unus Deus & Pater ómnium. *Epheſ.* 4. 5. 6.

Ant. 5. a. Omnes filii Dei eſtis per fidem quæ eſt in Chriſto Jeſu. Quicúmque enim in Chriſto baptizáti eſtis, Chriſtum induíſtis. *Gal.* 3. 26. 27.

Ant. 4. *irr.* c. Non eſt Judæus, neque Græcus: non eſt ſervus, neque liber; omnes enim vos unum eſtis in Chriſto Jeſu. *Gal.* 3. 28.

Ant. 1. D. Ablúti eſtis, ſanctificáti eſtis, juſtificáti eſtis in nómine Dómini noſtri Jeſu Chriſti, & in Spíritu Dei noſtri. 1. *Cor.* 6. 11.

Ant. 3. E. Caritátem habéte, quod eſt vínculum perfectiónis; & pax Chriſti exúltet in córdibus veſtris, in qua & vocáti eſtis in uno córpore. *Coloſſ.* 3. 14. 15.

CAPITULUM. 1. *Cor.* 12. 12. 13.

OMnia membra córporis cùm ſint multa, unũ tamen corpus ſunt; ita & Chriſtus. Etenim in uno Spíritu omnes nos in unum corpus baptizáti ſumus, ſive Judæi, ſive Gentíles, ſive ſervi, ſive líberi.

Hymnus, Emérgit undis, *ſuprà ad Laudes.*

℣. Fílii Dei ſumus: & nondum appáruit quid érimus. ℟. Scimus quóniam cùm apparúerit, símiles ei érimus. 1. *Joan.* 3. 2.

Ad Magníficat, *Ant.* 1. D.* Jeſus plenus Spíritu-ſancto regréſſus eſt à Jordáne; & agebátur à Spíritu in deſértum. *Luc.* 4. 1.

Oratio, Deus, cujus Unigénitus.

Fit Commemoratio S. Hilarii Epiſcopi, & Eccleſiæ Doctoris, (niſi transferatur) per Ant. Beátus vir, ℣. Beátus homo, *ut in Communi SS. Doctorum*,

xxxvj. & *Orationem*, Profit, *ut in Proprio Sanctorum, ad diem* 14. *Januarii.* *Deinde S. Felicis Presbyteri, & Confeſſòris Chriſti, Ant.* Qui confitébitur me, ℣. Dóminus, *in Communi*, xxj. *Oratio*, Deus, pro cujus nómine, xxij.

AD COMPLETORIUM.

Antiphona ut in die Epiphaniæ, 341. *Oratio.* Deus, cujus Unigénitus, *ſuprà*, & Véritas; *ſub una concluſione.*

AB OCT. EPIPHANIÆ Ad Præſentationem Domini.

AD OMNES HORAS.

In fine Hymnorum, ſi metrum patitur, Doxologia, Qui natus es de Vírgine, &c.

AD PRIMAM.

In ℟. *br.* ℣. Qui natus es María Vírgine.

AD LAUDES ET VESPERAS.

Commemoratio de B. Maria Virgine, ſuprà, 312.

DOMINICA PRIMA *Poſt Epiphaniam; quæ eſt intrà Octavam.*

IN I. NOCTURNO.

Incipit Epíſtola prima beáti Pauli Apóſtoli ad Corínthios.

Lectio j. *c.* 1. 1. *ad* 5.

PAulus, vocátus Apóſtolus Jeſu Chriſti per voluntátem Dei, & Sóſthenes frater; Eccléſiæ Dei, quæ eſt Corínthi, ſanctificátis in Chriſto Jeſu, vocátis ſanctis, cum ómnibus qui invocant nomen Dómini noſtri Jeſu Chriſti, in omni loco ipſórum, & noſtro. Grátia vobis, & pax à Deo Patre noſtro, & Dómino Jeſu Chriſto. Grátias ago Deo meo ſemper pro vobis in grátia Dei, quæ data eſt vobis in Chriſto Jeſu: quòd in ómnibus divites facti eſtis in illo, in omni verbo, & in omni ſciéntia.

Lectio ij. *v.* 9. *ad* 13.

FIdélis Deus, per quem vocáti eſtis in ſocietátem Fílii ejus Jeſu Chriſti Dómini noſtri. Obſecro autem vos, fratres, per nomen Dómini noſtri Jeſu Chriſti; ut idípſum dicátis omnes, & non ſint in vobis ſchíſmata: ſitis autem perfécti in eódem ſenſu; & in eádem ſenténtia. Significátum eſt enim mihi de vobis, fratres mei, ab iis qui ſunt Chloës, quia contentiónes ſunt inter vos. Hoc autem dico, quòd unuſquíſque veſtrûm dicit: Ego quidem ſum Pauli: ego autem Apóllo: ego verò Cephæ: ego autem Chriſti. Divíſus eſt Chriſtus? Numquid Paulus crucifixus eſt pro vobis? aut in nómine Pauli baptizáti eſtis?

Lectio iij. *v.* 18. *ad* 24.

VErbum crucis pereúntibus quidem ſtultítia eſt: iis autem qui ſalvi

fiunt, id eſt, nobis Dei virtus eſt. Scriptum eſt enim: Perdam ſapiéntiam ſapiéntium, & prudéntiam prudéntium reprobábo. Ubi ſápiens? ubi ſcriba? ubi conquisítor hujus ſéculi? Nonne ſtultam fecit Deus ſapiéntiã hujus mundi? Nam, quia in Dei ſapiéntia non cognóvit mundus per ſapiéntiam Deum; plácuit Deo per ſtultítiam prædicatiónis ſalvos fácere credéntes. Quóniam & Judæi ſigna petunt, & Græci ſapiéntiam quærunt: nos autem prædicámus Chriſtum crucifixum; Judæis quidem ſcándalum, Géntibus autem ſtultítiam; ipſis autem vocátis Judæis, atque Græcis, Chriſtum Dei virtútem, & Dei ſapiéntiam.

In II. & III. Nocturno dicuntur Lectiones Dominicæ intrà Octavam. Si verò dies Octava venerit in Dominica, dicuntur de die Octava.

FERIA SECUNDA.

De Epíſtola prima beáti Pauli Apóſtoli ad Corínthios.

Lectio j. *c.* 2. 1. *ad* 5.

ET ego cùm veniſſem ad vos, fratres, veni non in ſublimitáte ſermónis, aut ſapiéntiæ, annúntians vobis teſtimónium Chriſti. Non enim judicávi me ſcire áliquid inter vos, niſi Jeſum Chriſtum, & hunc crucifixum. Et ego in infirmitáte, & timóre, & tremóre multo fui apud vos: & ſermo meus, & prædicátio mea non in perſuaſibílibus humánæ ſapiéntiæ verbis, ſed in oſtenſióne ſpíritûs & virtútis; ut fides veſtra non ſit in ſapiéntia hóminum, ſed in virtúte Dei.

Per hanc Hebdomadam non aſſignantur ℟℟. *quia in ea non fit Officium de Feria.*

Lectio ij. *v.* 6. *ad* 9.

SApiéntiam autem lóquimur interperféctos: ſapiéntiam verò non hujus ſéculi, neque príncipum hujus ſéculi, qui deſtruúntur: ſed lóquimur Dei ſapiéntiam in myſtério, quæ abſcóndita eſt, quam prædeſtinávit Deus ante ſécula in glóriam noſtram (quam nemo príncipum hujus ſéculi cognóvit: ſi enim cognovíſſent, nunquam Dóminum glóriæ crucifixiſſent.) Sed ſicut ſcriptum eſt: Quod óculus non vidit, nec auris audívit, nec in cor hóminis aſcéndit, quæ præparávit Deus iis qui díligunt illum.

Lectio iij. *v.* 10. *ad* 15.

NObis autem revelávit Deus per Spíritum ſuum; Spíritus enim ómnia ſcrutátur, étiam profúnda Dei. Quis enim hóminum ſcit quæ ſunt hóminis, niſi ſpíritus hóminis qui in ipſo eſt? ita & quæ Dei ſunt nemo cognó-

vit, niſi Spíritus Dei. Nos autem non ſpíritum hujus mundi accépimus, ſed Spíritum qui ex Deo eſt, ut ſciámus quæ à Deo donáta ſunt nobis: quæ & lóquimur non in doctis humánæ ſapiéntiæ verbis, ſed in doctrína Spíritûs, ſpirituálibus ſpirituália comparántes. Animális autem homo non pércipit ea quæ ſunt Spíritûs Dei: ſtultítia enim eſt illi, & non poteſt intellígere; quia ſpirituáliter examinátur. Spirituális autem júdicat ómnia, & ipſe à némine judicátur.

C A N O N.

Ex Synodo Nicoſiénſi.

An 1313. *can.* 8.

NUllus Cléricus Eccleſiáſticis vacans officiis deférre aúdeat tortos crines, cùm, ſecúndùm Petrum Apóſtolum, talis cultus ſit hábitus mulíerum.

FERIA TERTIA.

De Epíſtola prima beáti Pauli Apóſtoli ad Corínthios.

Lectio j. *c.* 3. 3. *ad* 9.

CUm ſit inter vos zelus & conténtio; nonne carnáles eſtis, & ſecúndùm hóminem ambulátis? Cùm enim quis dicat: Ego quidem ſum Pauli; álius autem: Ego Apóllo; nonne hómines eſtis? Quid ígitur eſt Apóllo? quid verò Paulus? Miníſtri ejus, cui credidíſtis, & unicuíque ſicut Dóminus dedit. Ego plantávi, Apóllo rigávit; ſed Deus incheméntum dedit. Itaque neque qui plantat eſt áliquid, neque qui rigat; ſed qui increméntum dat, Deus. Qui autem plantat, & qui rigat, unum ſunt. Unuſquíſque autem própriam mercédem accípiet ſecúndùm ſuum labórem; Dei enim ſumus adjutóres: Dei agricultúra eſtis, Dei ædificátio eſtis.

Lectio ij. *v.* 16. *ad* 21.

NEſcítis quia templum Dei eſtis, & Spíritus Dei hábitat in vobis? Si quis autem templum Dei violáverit, diſpérdet illum Deus; templum enim Dei ſanctum eſt, quod eſtis vos. Nemo ſe ſedúcat: ſi quis vidétur inter vos ſápiens eſſe in hoc ſéculo, ſtultus fiat ut ſit ſápiens. Sapiéntia enim hujus mundi, ſtultítia eſt apud Deum. Scriptum eſt enim: Comprehéndam ſapiéntes in aſtútia eórum. Et íterum: Dóminus novit cogitatiónes ſapiéntium, quóniam vanæ ſunt. Nemo itaque gloriétur in homínibus.

Lectio iij. *c.* 4. 6. *ad* 9.

HÆc autem, fratres, transfigurávi in me & Apóllo, propter vos; ut in nobis diſcátis, ne ſupra quàm ſcriptum eſt, unus advérsùs álterum infletur pro álio. Quis enim te diſ-

cérnit? Quid autem habes quod non accepíſti? Si autem accepíſti? quid gloriáris quaſi non accéperis? Jam ſaturáti eſtis, jam dívites facti eſtis; ſine nobis regnátis: & útinam regnétis, ut & nos vobíſcum regnémus! Puto enim quòd Deus nos Apóſtolos noviſſimos oſténdit, tanquam morti deſtinátos; quia ſpectáculum facti ſumus mundo, & Angelis, & homínibus.

CANON.

Ex Concílio Londinénſi.

An 1268. *cap.* 5.

TAm ab antíquis quàm modérnis Pátribus trádita eſt moderátio, quam Clérici, qui juxta nóminis impoſitiónem in ſortem Dómini ſunt vocáti, in hábitu exterióri ſequántur. Nos gravem abúſum contra præmiſſa diffúſum deteſtántes, quo Clericális Ordinis celſitúdo deprímitur, Chriſtus à ſuis milítibus inſígnia feréntibus aliéna deſéritur, decor honeſtátis Eccleſiáſticæ maculátur, dum Cléricum à Láïco reſpíciens óculus non diſcérnit; ſtatúimus ut Clérici univérſi veſtes gerant, non ridículas vel notándas, & corónas hábeant probándâ latitúdine condecéntes, in quibus præcípuè depoſítio terrenórum, & regális Sacerdótii dígnitas deſignántur.

FERIA QUARTA.

De Epíſtola prima beáti Pauli Apóſtoli ad Corínthios.

Lectio j. *c.* 5. 1. *ad* 6.

OMníno audítur inter vos fornicátio, & talis fornicátio, qualis nec inter gentes; ita ut uxórem patris ſui áliquis hábeat. Et vos infláti eſtis; & non magis luctum habuíſtis, ut tollátur de médio veſtrûm qui hoc opus fecit? Ego quidem abſens córpore, præſens autem ſpíritu, jam judicávi ut præſens, eum qui ſic operátus eſt, in nómine Dómini noſtri Jeſu Chriſti, congregátis vobis & meo ſpíritu cum virtúte Dómini noſtri Jeſu, trádere hujúſmodi ſátanæ in intéritum carnis; ut ſpíritus ſalvus ſit in die Dómini noſtri Jeſu Chriſti. Non eſt bona gloriátio veſtra. Neſcítis quia módicum ferméntum totam maſſam corrúmpit?

Lectio ij. *c.* 6. 1. *ad* 6.

AUdet áliquis veſtrûm habens negótium advérſus álterum, judicári apud iníquos, & non apud ſanctos? An neſcítis quóniam ſancti de hoc mundo judicábunt? Et ſi in vobis judicábitur mundus, indígni eſtis qui de mínimis judicéris? Neſcítis quóniam Angelos judicábimus?

quantò magis ſeculária? Seculária ígitur judícia ſi habuéritis; contemptíbiles qui ſunt in Eccléſia, illos conſtitúite ad judicándum. Ad verecúndiam veſtram dico. Sic non eſt inter vos ſápiens quiſquam, qui poſſit judicáre inter fratrem ſuum? Sed frater cum fratre judício conténdit: & hoc apud infidéles?

Lectio iij. *v.* 7. *ad* 11.

JAm quidem omníno delíctum eſt in vobis, quòd judícia habétis inter vos. Quare non magis injúriam accípitis? Quare non magis fraudem patímini! Sed vos injúriam fácitis, & fraudátis: & hoc frátribus. An neſcítis quia iníqui regnum Dei non poſſidébunt? Nolíte erráre: Neque fornicárii, neque idólis serviéntes, neque adúlteri, neque molles, neque maſculórum concubitóres, neque fures, neque avári, neque ebrióſi, neque maledici, neque rapáces, regnum Dei poſſidébunt. Et hæc quidam fuíſtis: ſed ablúti eſtis, ſed ſanctificáti eſtis, ſed juſtificáti eſtis in nómine Dómini noſtri Jeſu Chriſti, & in Spíritu Dei noſtri.

CANON.

Ex Concílio Saltzburgénſi.

An. 1274. *cap.* 11.

EDícto perpétuo prohibémus, ne Clérici comam nútriant, máximè Sacerdótes, qui tálliter tondeántur, ut páteant eis aures.

FERIA QUINTA.

De Epíſtola prima beáti Pauli Apóſtoli ad Corínthios.

Lectio j. *c.* 6. 15. *ad fin.*

NEſcítis quóniam córpora veſtra membra ſunt Chriſti? Tollens ergo membra Chriſti, fáciam membra meretrícis? Abſit. An neſcítis quóniam qui adhæret meretríci, unum corpus efficitur? Erunt enim, inquit, duo in carne una. Qui autem adhæret Dómino, unus ſpíritus eſt. Fúgite fornicatiónem. Omne peccátum, quodcúmque fécerit homo, extra corpus eſt: qui autem fornicátur, in corpus ſuum peccat. An neſcítis quóniam membra veſtra, templum ſunt Spíritûs-Sancti, qui in vobis eſt, quem habétis à Deo, & non eſtis veſtri? Empti enim éſtis prétio magno. Glorificáte, & portáte Deum in córpore veſtro.

Lectio ij. *c.* 7. 1. *ad* 6.

DE quibus autem ſcripſíſtis mihi: Bonum eſt hómini mulíerem non tángere: propter fornicatiónem autem unuſquíſque ſuam uxórem hábeat, & unaquæque ſuum virum

hábeat. Uxóri vir débitum reddat: ſímiliter autem & uxor viro. Múlier ſui córporis poteſtátem non habet, ſed vir. Similiter autem & vir ſui córporis poteſtátem non habet, ſed múlier. Nolíte fraudáre ínvicem, niſi fortè ex conſénſu ad tempus, ut vacétis orationi: & íterum revertímini in idipſum, ne tentet vos ſátanas propter incontinéntiam veſtram. Hoc autem dico ſecúndùm indulgéntiam, non ſecúndùm impérium.

Lectio iij. *v.* 29. *ad* 34.

HOc itaque dico, fratres: Tempus breve eſt; réliquum eſt, ut & qui habent uxóres, tanquam non habéntes ſint: & qui flent, tanquam non flentes: & qui gaudent, tanquam non gaudéntes: & qui emunt, tanquam non poſſidéntes: & qui utúntur hoc mundo, tanquam non utántur: præterit enim figúra hujus mundi. Volo autem vos ſine ſolicitúdine eſſe. Qui ſine uxóre eſt, ſolícitus eſt quæ Dómini ſunt, quómodo pláceat Deo. Qui autem cum uxóre eſt, ſolícitus eſt quæ ſunt mundi, quómodo pláceat uxóri, & diviſus eſt. Et múlier innúpta, & virgo, cógitat quæ Dómini ſunt, ut ſit ſancta córpore, & ſpíritu. Quæ autem nupta eſt, cógitat quæ ſunt mundi, quómodo pláceat viro.

C A N O N.

Ex Concílio Lateranénſi quarto Œcuménico.

An. 1215. *cap.* 16. *de indumento Clericorum.*

CLérici comam & tonſúram hábeant congruéntem, & ſe in officiis divínis, & áliis bonis exérceant ſtúdiis diligénter. Clauſa déferant déſuper induménta, nímiâ brevitáte vel longitúdine non notánda.

FERIA SEXTA

De Epíſtola prima beáti Pauli Apóſtoli ad Corínthios.

Lectio j. *c.* 9. 18. *ad* 23.

QUæ eſt merces mea? Ut Evangélium prædicans, ſine ſumptu ponam Evangélium, ut non abútar poteſtáte meâ in Evangélio. Nam, cùm liber eſſem ex ómnibus, ómnium me ſervum feci, ut plures lucrifácerem. Et factus ſum Judæis tanquam Judæus, ut Judæos lucrárer: iis qui ſub lege ſunt, quaſi ſub lege eſſem, (cùm ipſe non eſſem ſub lege) ut eos qui ſub lege erant, lucrifácerem; iis qui ſine lege erant, tanquam ſine lege eſſem, (cùm ſine lege Dei non eſſem; ſed in lege eſſem Chriſti) ut lucrifácerem eos qui ſine lege erant. Factus ſum infirmis infirmus, ut infírmos lucrifácerem.

Omnibus ómnia factus ſum, ut omnes fácerem ſalvos. Omnia autem fácio propter Evangélium, ut párticeps ejus efficiar.

Lectio ij. *v.* 24. *ad fin.*

NEſcítis quòd ii qui in ſtádio currunt, omnes quidem currunt, ſed unus áccipit bravíum? Sic cúrrite ut comprehendátis. Omnis autem, qui in agóne conténdit, ab ómnibus ſe ábſtinet; & illi quidem ut corruptíbilem corónam accípiant; nos autem incorrúptam. Ego ígitur ſic curro, non quaſi in incértum; ſic pugno, non quaſi áërem vérberans; ſed caſtígo corpus meũ, & in ſervitútem rédigo; ne forté, cùm áliis prædicáverim, ipſe réprobus efficiar.

Lectio iij. *c.* 12. 1. *ad* 6.

DE ſpirituálibus autem nolo vos ignoráre, fratres. Scitis quóniam cùm gentes eſſétis, ad ſimulácra muta, prout ducebámini, eúntes. Ideo notum vobis fácio, quòd nemo in Spíritu Dei loquens, dicit anáthema Jeſu. Et nemo poteſt dícere, Dóminus Jeſus, niſi in Spíritu-ſancto. Diviſiónes verò gratiárum ſunt; idem autem Spíritus. Et diviſiónes miniſtratiónum ſunt; idem autem Dóminus. Et diviſiónes operatiónum ſunt; idem verò Deus, qui operátur ómnia in ómnibus.

CANON.

Ex Concílio Londinénſi.

An. 1268. *cap.* 5.

COrónas hábeant Clérici, probándâ latitúdine condecéntes; in quibus præcípuè depoſítio terrenórum, & regális Sacerdótii dígnitas deſignátur.

SABBATO.

¶ *Hodie & aliis Sabbatis uſque ad Septuageſimam fit Officium de B. Maria in Sabbato,* xcvj. *niſi occurrat Feſtum Semiduplex aut ſuprà, vel niſi fieri debeat de Sabbato, ut ſequitur.*

Quando Septuageſima inciderit in Dominicam ſequentem, tunc hodie fiet Officium de Feria ut in Pſalterio, præter ſequentia: Lectio 1. *&* 2. *ac* ℟. j. *&* ℟. ij. *ex I. Nocturno Dominicæ ſequentis, tribus Lectionibus in duas coactis; Lectio* iij. *de Homilia in Evangelium ejuſdem Dominicæ cum* ℟. vij. *Ant. ad* Benedíctus, *& Oratio ex eadem Dominica.*

Si verò occurrerit hodie Feſtum Semiduplex aut ſuprà, fiet Officium de Feſto hoc modo.

Si ſit Feſtum Semiduplex, j. *Lectio erit de I. Nocturno Dominicæ ſequentis, tribus in unam coactis;* ij. *Lectio de Feſto, duabus in unam coactis;* iij. *Lectio ex Homilia ejuſdem Domi-*

nicæ ; ac in Laudibus tantùm Commemoratio per ejus Ant. ad Benedíctus , *& Orationem ; ℣. verò ferialem.*

Si autem occurrerit Feſtum ix. *Lectionum, tunc in I. Nocturno legentur Lectiones I. Nocturni Dominicæ ſequentis ; & in III. Nocturno , pro* ix. *Lectione , Homilia in Evangelium ejuſdem Dominicæ ; & in Laudibus Commemoratio , ut ſuprà.*

Et ſic de qualibet alia Dominica, quæ ſuperſit poſt Epiphaniam , cujus Officium non poteſt poni poſt Dominicam xxiv. *à Pentecoſte.*

De Epíſtola prima beáti Pauli Apóſtoli ad Corínthios.

Lectio j. *c.* 13. 1. *ad* 3.

SI linguis hóminum loquar, & Angelórum ; caritátem autem non hábeam , factus ſum velut æs ſonans, aut cymbalum tínniens. Et ſi habúero prophetíam , & nóverim myſtéria ómnia , & omnem ſciéntiam , & ſi habúero omnem fidem ita ut montes tránsferam , caritátem autem non habúero , nihil ſum. Et ſi diſtribúero in cibos páuperum omnes facultátes meas , & ſi tradídero corpus meum ita ut árdeam , caritátem autem non habúero , nihil mihi prodeſt.

Lectio ij. *v.* 4. *ad* 10.

CAritas pátiens eſt , benígna eſt : cáritas non æmulátur , non agit pérperam, non inflátur , non eſt ambitióſa, non quærit quæ ſua ſunt, non irritátur, non cógitat malum , non gaudet ſuper iniquitáte , congaúdet autem veritáti ; ómnia ſuffert , ómnia credit, ómnia ſperat, ómnia ſuſtinet. Cáritas nunquam éxcidit ; ſive prophetíæ evacuabúntur, ſive linguæ ceſſábunt , ſive ſciéntia deſtruétur. Ex parte enim cognóſcimus, & ex parte prophetámus. Cùm autem vénerit quod perféctũ eſt, evacuábitur quod ex parte eſt.

Lectio iij. *v.* 11. *ad fin.*

CUm eſſem párvulus , loquébar ut párvulus, ſapiébam ut párvulus, cogitábam ut párvulus : quando autem factus ſum vir, evacuávi quæ erant párvuli. Vidémus nunc per ſpéculum , in ænígmate : tunc autem fácie ad fáciem. Nunc cognóſco ex parte : tunc autem cognóſcam ſicut & cógnitus ſum. Nunc autem manent fides , ſpes , cáritas, tria hæc ; major autem horum eſt cáritas.

CANON.

Ex Concílio Avenionénſi.

An. 1594. *tit.* 32.

PResbyteri , Diáconi , Subdiáconi, & quicúmque beneficia étiam ſimplícia óbtinent, corónam Clé-

ricálem geſtent, ad eam formam, quam rátio uniuſcujúſque Ordinis póſtulat, quæ octávo quoque die renovétur.

Ad Veſperas.

Omnia ut in Pſalterio, 135. exceptis quæ ſequuntur.

Ad Magníficat, *Ant.* 8. G.* Perfécti eſtóte, idem ſápite, pacem habéte; & Deus pacis & dilectiónis erit vobíſcum. 2. *Cor.* 13. 11.

Oratio, Omnípotens ſempitérne Deus, *ut infrà in Laudibus.*

DOMINICA SECUNDA *poſt Epiphaniam.*

Omnia ut in Pſalterio, præter ea quæ hìc habentur propria.

In I. Nocturno.

Incipit Epíſtola ſecúnda beáti Pauli Apóſtoli ad Corínthios.

Lectio j. *c.* 1. 1. *ad* 5.

PAulus, Apóſtolus Jeſu Chriſti per voluntátem Dei, & Timótheus frater; Eccléſiæ Dei, quæ eſt Corínthi, cum ómnibus ſanctis, qui ſunt in univérſa Acháia: Grátia vobis & pax à Deo Patre noſtro, & Dómino Jeſu Chriſto. Benedíctus Deus & Pater Dómini noſtri Jeſu Chriſti; Pater miſericordiárum, & Deus totíus conſolatiónis, qui conſolátur nos in omni tribulatióne noſtra; ut poſſímus & ipſi conſolári eos qui in omni preſſúra ſunt, per exhortatiónem, quâ exhortámur & ipſi à Deo. Quóniam ſicut abúndant paſſiónes Chriſti in nobis; ita & per Chriſtum abúndat conſolátio noſtra.

℟. Deus de cœlo proſpéxit ſuper filios hóminum, ut vídeat ſi eſt intélligens, aut requírens Deum. * Omnes declinavérunt, ſimul inútiles facti ſunt; non eſt qui fáciat bonum, non eſt uſque ad unum. *Pſ.* 52. 3. 4. ℣. Scriptum eſt: quia non eſt juſtus quiſquam: omnes enim peccavérunt, & egent glóriâ Dei. *Rom.* 3. 10. 23. * Omnes.

Lectio ij. *v.* 6. *ad* 7.

SIve autem tribulámur, pro veſtra exhortatióne & ſalúte; ſive conſolámur, pro veſtra conſolatióne; ſive exhortámur, pro veſtra exhortatióne & ſalúte, quæ operátur toleránttiam earúmdem paſſiónum quas & nos pátimur; ut ſpes noſtra firma ſit pro vobis: ſciéntes quòd ſicut ſócii paſſiónum eſtis, ſic éritis & conſolatiónis.

℟. Cujus vult Deus miſerétur, & quem vult indúrat; * Voluntáti enim ejus quis reſíſtit? *Rom.* 9. 18. 19. ℣. Omnis qui invocáverit nomen Dómini, ſalvus erit. *Joël* 2. 32. * Voluntáti.

Lectio iij. *v.* 8. *ad* 12.

NOn enim vólumus ignoráre vos, fratres, de tribulatióne noſtra, quæ facta eſt in Aſia; quóniam ſupra modum graváti ſumus ſupra virtútem, ita ut tædéret nos étiam vívere. Sed ipſi in nobiſmetípſis reſpónſum mortis habúimus, ut non ſimus fidéntes in nobis, ſed in Deo qui ſúſcitat mórtuos; qui de tantis perículis nos erípuit, & éruit; in quem ſperámus quóniam & adhuc erípiet, adjuvántibus & vobis in oratióne pro nobis; ut ex multórum perſónis, ejus quæ in nobis eſt donatiónis, per multos grátiæ agántur pro nobis. Nam glória noſtra hæc eſt, teſtimónium conſciéntiæ noſtræ, quòd in ſimplicitáte cordis & ſinceritáte Dei; & non in ſapiéntia carnáli, ſed in grátia Dei converſáti ſumus in hoc mundo: abundántiùs autem ad vos.

℟. Omne opus corruptíbile in fine defíciet; & qui illud operátur, ibit cum illo. * Et † Omne opus eléctum juſtificábitur; & qui operátur illud, honorábitur in illo. *Eccli.* 14. 20. 21. ℣. Uniuſcujúſque opus maniféſtum erit: ſi cujus opus mánſerit, mercédem accípiet; ſi cujus opus árſerit, [illegible] patiétur. 1. [illegible] 15. * Et † Omne.

IN II. NOCTURNO.

Ex Commentário ſancti Joánnis Chryſóſtomi in Epiſtolam ad Romános.

Lectio iv. *In Proœmio.*

BEáti Pauli Epiſtolárum lectiónem aſsíduè dum auſcúlto, perque hebdómadas ſíngulas bis, ſæpe & ter, & quater, quotieſcúmque ſanctórum Mártyrum memóriam celebrámus, gáudio exúlto, tubâ illâ ſpirituáli pérfruens, & éxcitor, ac deſidério incaléſco, vocem mihi amícam agnóſcens; quin & non ſolùm præſéntem ipſum ánimo intuéri, verùm & diſſeréntem audíre vídeor. Interim támen dóleo, ac moléſtè fero, quòd virum hunc non omnes, ſicut par eſt, cognóſcunt, verùm ita illum nonnúlli ignórant, ut ne Epiſtolárum quidem ejus número planè ſciant. Hoc verò non imperítia facit; ſed quòd nolint beáti hujus viri ſcripta aſsíduè in mánibus habére.

℟. Cáritas pátiens eſt, benígna eſt: cáritas non æmulátur, non agit pérperam, non quærit quæ ſua ſunt; * Omnia ſuffert, ómnia ſúſtinet. 1. *Cor* 13. 4. 5. 7. ℣. Odium ſúſcitat rixas: & univérſa delícta óperit cáritas. *Prov.* 10. 12. * Omnia.

Lectio v.

NEque enim nos, quæ ſcimus, ſi quid ſcimus, ab ingénii bonitáte atque

aſſiduè, ut paſſionem ſcimus; ſed quòd erga hunc virum impénſè affécti, ab illíus lectióne nunquam diſcédimus: síquidem qui amant, ii pluſquam céteri omnes eórum facta norunt quos amant, ut qui de iis ipſis ſint ſolíciti. Id quod beátus hic vélutí oſténdens, ad Philippénſes ait: [Sicut eſt mihi juſtum ut hoc de vobis ómnibus ſéntiam, eò quòd hábeam vos in corde, & in vínculis meis, & in defenſióne & confirmatióne Evangélii.] Quaprópter ſi & vos quoque huic lectióni diligénter atténdere voluéritis; nihil áliud erit vobis requiréndum.

℟. Qui gloriátur, in Dómino gloriétur; * Non enim qui ſeípſum comméndat, ille probátus eſt, ſed quem Deus comméndat. 2. *Cor.* 10. 17. 18. ℣. Non gloriétur ſápiens in ſapiéntia ſua: ſed in hoc gloriétur, ſcire & noſſe me. *Jer.* 9. 23. 24. * Non enim.

Lectio vj.

CEterùm, quandóquidem complúres ex iis qui huc nobiſcum convéniunt, & liberórum educatiónem, & uxóris curam, & famíliæ providéntiam ſuſcepére; ob idque totos ſeſe huic labóri dare non ſúſtinent: at certè ipſi vos excitáte ad ea ſaltem capiénda, quæ álii collégerint; ſtúdii tantúmdem iis quæ dicta fúerint auſcultándis, quantum pecúniis colligéndis, impertiéntes. Nam etſi turpe ſit, non niſi tantum ſtúdii à vobis exígere; tamen vel hoc ipſo conténti érimus. Tantúmdem ergo date. Síquidem hinc infiníta exórta ſunt mala, ab ipſa vidélicet ſacrárum Scripturárum ignoránta; hinc multa hæréſeon lues pullulávit; hinc vitæ in multis neglé- ctus; hinc inútiles ac lucro caréntes labóres.

℟. Omnis amaritúdo & ira tollátur à vobis, cum omni malítia; * Eſtóte autem ínvicem benígni, miſericórdes, donántes ínvicem, ſicut & Deus donávit vobis. *Epheſ.* 4. 31. 32. ℣. Miſericórdiam & miſeratiónes fácite, unuſquíſque cum fratre ſuo. *Zach.* 7. 9. * Eſtóte. Glória Patri. * Eſtóte.

IN III. NOCTURNO.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Joánnem.

Lectio vij. *c.* 2. 1. *ad* 11.

IN illo témpore; Núptiæ factæ ſunt in Cana Galilææ; & erat mater Jeſu ibi. Vocátus eſt autem & Jeſus, & diſcípuli ejus ad núptias. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Tract. 9. *in Joan. Evang.* §. 2.

QUòd Dóminus invitátus venit ad núptias, étiam exceptâ myſticâ ſignifica-

tióne, confirmáre vóluit quòd ipſe fecit núptias. Futúri enim erant, de quibus dixit Apóſtolus, prohibéntes núbere; & dicéntes quòd malum eſſent núptiæ, & quòd diábolus eas feciſſet: cùm idem Dóminus dicat in Evangélio, interrogátus utrùm líceat hómini dimíttere uxórem ſuam ex quálibet cauſa, non licére exceptâ cauſâ fornicatiónis. In qua reſponſióne, ſi meminíſtis, hoc ait: [Quod Deus conjúnxit, homo non ſéparet.]

℟. Núptiæ factæ ſunt in Cana Galilææ, & erat mater Jeſu ibi. * Vocátus eſt autem & Jeſus, & diſcípuli ejus ad núptias. *Joan.* 2. 1. 2. ℣. Epuláti ſunt, benedicéntes Deum. *Tob.* 7. 17. * Vocátus eſt.

Lectio viij.

ET qui bene erudíti ſunt in fide cathólica, novérunt quòd Deus fécerit núptias, & ſicut conjúnctio à Deo, ita divórtium à diábolo ſit. Sed proptérea in cauſa fornicatiónis licet uxórem dimíttere, quia ipſa eſſe uxor prior nóluit, quæ fidem conjugálem maríto non ſervávit.

℟. Deficiénte vino, dicit mater Jeſu ad eum: Vinum non habent. Et dicit ei Jeſus: Nondum venit hora mea. Dicit mater ejus miníſtris: * Quodcúmque díxerit vobis, fácite. *Joan.* 2. 3. 4. 5. ℣. Fácite quæ præcépit Dóminus Deus, ut benè ſit vobis. *Deut.* 5. 32. 33. * Quodcúmque.

Lectio ix.

NEc illæ quæ virginitátem Deo vovent, quamquam ampliórem gradum honóris & ſanctitátis in Eccléſia téneant, ſine núptiis ſunt: nam & ipſæ pértinent ad núptias cum tota Eccléſia, in quibus núptiis ſponſus eſt Chriſtus. Ac per hoc ergo Dóminus invitátus venit ad núptias, ut conjugális cáſtitas firmarétur, & oſtenderétur ſacraméntum nuptiárum: quia & illárum nuptiárum ſponſus perſónam Dómini figurábat.

℟. Dicit eis Jeſus: Impléte hydrias aquâ. Et implevérunt eas. Et dicit eis: * Hauríte nunc, & ferte architriclíno. *Joan.* 2. 7. 8. ℣. Scitóte quia nullus ſperávit in Dómino, & confuſus eſt. *Eccli.* 2. 11. * Hauríte. Glória. * Hauríte.

Ad Benedíctus, *Ant.* 3. g. Ut guſtávit architriclínus aquam vinum factam, vocat ſponſum, & dicit ei: Servâſti bonum vinum uſque adhuc. *Joan.* 2. 9. 10.

ORATIO. Orémus.

OMnípotens ſempitérne Deus, qui cœléſtia ſimul & terréna moderáris; ſupplicatiónes pópuli tui cleménter exáudi: & pacem tuam noſtris concéde

tempóribus; Per Dóminum noſtrum.

C A N O N.

Ex Concílio Senonénſi. *An.* 1528. *in decretis morum, cap.* 23.

PRofeſſiónem ſuam Clérici probent hábitu, ſcílicet ut per decéntiam hábitûs extrínſeci intrínſecam morum honeſtátem oſténdant. Veſtitus ergo Clericórum, máximè in ſacris conſtitutórum, non ſit expectorátus; ſed à collo déſuper úndique clauſus, à mánicis, latéribus, & retro.

Ad Magníficat, *Ant.*4.*E.* Fecit inítium ſignórum Jeſus in Cana Galilææ: & maniſeſtávit glóriam ſuam, & credidérunt in eum diſcípuli ejus. *Joan.* 2. 11.

IN FERIIS
poſt Epiphaniam.

Omnia ut in Pſalterio.

Oratio de Dominica præcedente.

Ad Officium Nocturnum ℟℟℟. *ex I. & II. Nocturno præcedentis Dominicæ juxta Feriam.*

Ad Primam & Completorium tantùm dicuntur Preces.

¶ *Dicuntur tamen uſque ad Præſentationem Domini, Doxologia Hymnorum,* ℣. *in* ℟. *brevi ad Primam, ut notatur* 368. *& unica fit Commemoratio de B. Maria, ut ſuprà,* 312.

Poſt Præſentationem verò ad Laudes & Veſperas fiunt Suffragia ut in Pſalterio.

FERIA SECUNDA.

De Epíſtola ſecúnda beáti Pauli Apóſtoli ad Corínthios.

Lectio j. *c.* 2. 1. *ad* 4.

STátui hoc ipſum apud me, ne íterum in triſtítia venírem ad vos. Si enim ego contríſto vos; & quis eſt, qui me lætíficet, niſi qui contriſtátur ex me? Et hoc ipſum ſcripſi vobis, ut non, cùm vénero, triſtítiam ſuper triſtítiam hábeam, de quibus oportúerat me gaudére: confidens in ómnibus vobis, quia meum gáudium, ómnium veſtrûm eſt. Nam ex multa tribulatióne & angúſtia cordis ſcripſi vobis per multas lácrymas; non ut contriſtémini; ſed ut ſciátis quam caritátem hábeam abundántiùs in vobis.

℟. Deus de cœlo, 379.

Lectio ij. *v.* 5. *ad* 11.

SI quis autem contriſtávit, non me contriſtávit; ſed ex parte; ut non ónerem omnes vos. Súfficit illi qui ejúſmodi eſt, objurgátio hæc quæ fit à plúribus: ita ut è contrário magis donétis, & conſolémini; ne fortè abundantióri triſtítiâ abſorbeátur qui ejúſmodi eſt. Propter quod ób-

ſecro vos, ut confirmétis in illum caritátem. Ideo enim & ſcripſi, ut cognóſcam experiméntum veſtrum, an in ómnibus obediéntes ſitis. Cui autem áliquid donáſtis, & ego; nam & ego quod donávi, ſi quid donávi, propter vos in perſóna Chriſti; ut non circumveniámur à ſátana: non enim ignorámus cogitatiónes ejus.

℟. Cujus vult, 379.

Lectio iij. *v.* 14. *ad fin.*

DEo autem grátias, qui ſemper triúmphat nos in Chriſto Jeſu, & odórem notítiæ ſuæ maniféſtat per nos in omni loco: quia Chriſti bonus odor ſumus Deo, in iis qui ſalvi fiunt, & in iis qui péreunt: áliis quidem odor mortis in mortem; áliis autem odor vitæ in vitam. Et ad hæc quis tam idóneus? Non enim ſumus, ſicut plúrimi, adulterántes verbum Dei; ſed ex ſinceritáte, ſed ſicut ex Deo, coram Deo, in Chriſto lóquimur.

℟. Omne opus, 380.

CANON.

Ex Concílio Senonénſi. *An.* 1528. *in decretis morum, cap.* 23.

NE bona Eccléſiæ, quæ paúperum ſunt, in faſtum & córporis ornátum... convertántur, inhibémus ómnibus & ſingulis Eccleſiáſticis noſtræ provínciæ, ne veſtiméntis exterióribus & ſagis oblóngis ſericeis, in público aut doméſticè utántur.

FERIA TERTIA.

De Epiſtola ſecúnda beáti Pauli Apóſtoli ad Corínthios.

Lectio j. *c.* 3. 2. *ad* 6.

EPíſtola noſtra vos eſtis, ſcripta in córdibus noſtris, quæ ſcitur & légitur ab ómnibus homínibus, manifeſtáti quòd epíſtola eſtis Chriſti, miniſtráta à nobis, & ſcripta non atraménto, ſed Spíritu Dei vivi: Non in tábulis lapídeis, ſed in tábulis cordis carnálibus. Fidúciam autem talem habémus per Chriſtum ad Deum: non quòd ſufficiéntes ſimus cogitáre áliquid à nobis, quaſi ex nobis: ſed ſufficiéntia noſtra ex Deo eſt, qui & idóneos nos fecit miníſtros novi teſtaménti; non ìitterâ, ſed ſpíritu: líttera enim occídit, ſpíritus autem vivíficat.

℟. Cáritas, 380.

Lectio ij. *c.* 4. 5. *ad* 11.

NOn noſmetipſos prædicámus, ſed Jeſum Chriſtum Dóminum noſtrum; nos autem ſervos veſtros per Jeſum: quóniam Deus, qui dixit de ténebris lucem ſplendéſcere, ipſe illúxit in córdibus noſtris, ad illuminatiónem ſciéntiæ claritátis Dei, in fácie Chriſti Jeſu. Habémus autem

autem theſaúrum iſtum in vaſis fictílibus; ut ſublímitas ſit virtútis Dei, & non ex nobis. In ómnibus tribulatiónem pátimur, ſed non anguſtiámur: aporiámur, ſed non deſtitúimur: perſecutiónem pátimur, ſed non derelínquimur: dejícimur, ſed non perímus: ſemper mortificatiónem Jeſu in córpore noſtro circumferéntes, ut & vita Jeſu manifeſtétur in corpóribus noſtris. Semper enim nos qui vívimus, in mortem trádimur propter Jeſum; ut & vita Jeſu manifeſtétur in carne noſtra mortáli.

℟. Qui gloriátur, 381.

Lectio iij. *v.* 16. *ad fin.*

PRopter quod non defícimus: ſed licèt is qui foris eſt, noſter homo corrumpátur; tamen is qui intùs eſt, renovátur de die in diem. Id enim quod in præſénti eſt momentáneum & leve tribulatiónis noſtræ, ſupra modum in ſublimitáte ætérnum glóriæ pondus operátur in nobis; non contemplántibus nobis quæ vidéntur, ſed quæ non vidéntur. Quæ enim vidéntur, temporália ſunt; quæ autem non vidéntur, ætérna ſunt.

℟. Omnis amaritúdo, 381.

CANON.

Ex Concílio Senonénſi. *An.* 1528. *in decretis morum, cap.* 24.

CLericórum veſtes ſint taláres, nec nímiâ amplitúdine ſupérfluæ, nec plus æquo conſtrictæ: in quibus Clericális órdinis honéſtas & modéſtia. Non tamen pannóſi ſint Clérici, aut in véſtibus láceri; neque enim affectátæ ſordes, aut exquiſítæ delíciæ laudem páriunt.

FERIA QUARTA.

De Epíſtola ſecúnda beáti Pauli Apóſtoli ad Corínthios.

Lectio j. *c.* 5. 1. *ad* 5.

SCimus enim quóniam ſi terréſtris domus noſtra hujus habitatiónis diſſolvátur, quòd ædificatiónem ex Deo habémus, domum non manufáctam, ætérnam in cœlis. Nam & in hoc ingemíſcimus, habitatiónem noſtram, quæ de cœlo eſt, ſuperíndui cupiéntes: ſi tamen veſtíti, non nudi inveniámur. Nam & qui ſumus in hoc tabernáculo, ingemíſcimus graváti; eò quòd nólumus expoliári, ſed ſuperveſtíri; ut abſorbeátur quod mortále eſt à vita. Qui autem éfficit nos in hoc ipſum, Deus, qui dedit nobis pignus ſpíritûs.

℟. Deus de cœlo, 379.

Lectio ij. *v.* 6. *ad* 10.

AUdéntes ígitur ſemper, ſciéntes quóniam dum ſumus in córpore, peregrinámur à Dómino: (per fidem enim ambulámus, & non per ſpéciem.) Audémus autem, & bonam vo-

luntátem habémus magis peregrinári à córpore, & præſéntes eſſe ad Dóminum. Et ídeo conténdimus, ſive abſéntes, ſive præſéntes, placére illi. Omnes enim nos manifeſtári opórtet ante tribúnal Chriſti, ut réferat unuſquíſque própria córporis, prout geſſit, ſive bonum, ſive malum.

℞. Cujus vult, 379.

Lectio iij. *v.* 14. *ad* 18.

CAritas enim Chriſti urget nos; æſtimántes hoc, quóniam ſi unus pro ómnibus mórtuus eſt, ergo omnes mórtui ſunt; & pro ómnibus mórtuus eſt Chriſtus; ut & qui vivunt, jam non ſibi vivant, ſed ei qui pro ipſis mórtuus eſt, & reſurréxit. Itaque nos ex hoc néminem nóvimus ſecúndùm carnem. Et ſi cognóvimus ſecúndùm carnem Chriſtum; ſed nunc jam non nóvimus. Si qua ergo in Chriſto nova creatúra, vétera tranſiérunt; ecce facta ſunt ómnia nova. Omnia autem ex Deo, qui nos reconciliávit ſibi per Chriſtum; & dedit nobis miniſtérium reconciliatiónis.

℞. Omne opus, 380.

CANON.

Ex Epíſtola ſancti Bernárdi Abbátis ad Fulcónem adoleſcéntem Cléricum.

Ep. 2. *Script. circa an.* 1120.

DIgnum eſt ut qui altário deſérvit, de altário vivat. Concéditur ergo tibi, ut ſi benè deſérvis, de altário vivas, non autem ut de altário luxuriéris, ut de altário ſupérbias, ut inde cómpares tibi fræna aúrea, ſellas depíctas, vária griſeáque pellícia à collo & mánibus ornátu purpúreo diverſificáta. Dénique quidquid præter neceſſárium victum ac símplicem veſtítum de altário rétines, tuum non eſt.... Conténti ſimus veſtiméntis, quibus operiámur, non quibus laſciviámus, non quibus ſuperbiámus.

FERIA QUINTA.

De Epíſtola ſecúnda beáti Pauli Apóſtoli ad Corínthios.

Lectio j. *c.* 7. 9. *ad* 12.

NUnc gaúdeo; non quia contriſtáti eſtis, ſed quia contriſtáti eſtis ad pœniténtiam. Contriſtáti enim eſtis ſecúndùm Deum; ut in nullo detriméntum patiámini ex nobis. Quæ enim ſecúndùm Deum triſtítia eſt, pœniténtiam in ſalútem ſtábilem operátur; ſéculi autem triſtítia mortem operátur. Ecce enim hoc ipſum, ſecúndùm Deum contriſtári vos, quantá in vobis operátur ſolicitúdinem; ſed defenſiónem, ſed indignatiónem, ſed timórem, ſed deſidérium, ſed æmulatiónem, ſed vindíctam. In ómnibus exhibuíſtis vos incontaminátos eſſe negótio. Igitur,

etſi ſcripſi vobis, non propter eum qui fecit injúriam, nec propter eum qui paſſus eſt; ſed ad manifeſtándam ſolicitúdinem noſtrã, quam habémus pro vobis.

℟. Cáritas, 380.

Lectio ij. *c. 9. 6. ad 9.*

QUi parcè ſéminat, parcè & metet; & qui ſéminat in benedictiónibus, de benedictiónibus & metet. Unuſquíſque prout deſtinávit in corde ſuo; non ex triſtítia aut ex neceſſitáte: hílarem enim datórem díligit Deus. Potens eſt autem Deus omnem grátiam abundáre fácere in vobis; ut in ómnibus ſemper omnem ſufficiéntiam habéntes, abundétis in omne opus bonum.

℟. Qui gloriátur, 381.

Lectio iij. *c. 10. 3. ad 6.*

IN carne ambulántes, non ſecúndùm carnem militámus. Nam arma milítiæ noſtræ non carnália ſunt, ſed poténtia Deo ad deſtructiónem munitiónum, consília deſtruéntes, & omnem altitúdinem extolléntem ſe advérſùs ſciéntiam Dei, & in captivitátem redigéntes omnem intelléctum in obſéquium Chriſti, & in promptu habéntes ulciſci omnem inobediéntiam, cùm impléta fúerit veſtra obediéntia.

℟. Omnis amaritúdo, 381.

CANON.

Ex Concílio Senonénſi. *An.* 1528. *in decretis morum, cap.* 24.

NOn ánnulos in dígitis déferant Clérici; niſi fortè hujúſmodi ſint, quibus id ad decórem ſuárum dignitátum permittátur.

FERIA SEXTA.

De Epíſtola ſecúnda beáti Pauli Apóſtoli ad Corínthios.

Lectio j. *c. 11. 18. ad 23.*

QUóniam multi gloriántur ſecúndùm carnem; & ego gloriábor. Libénter enim ſufféritis inſipiéntes, cùm ſitis ipſi ſapiéntes. Suſtinétis enim ſi quis vos in ſervitútem rédigit, ſi quis dévorat, ſi quis áccipit, ſi quis extóllitur, ſi quis in fáciem vos cædit. Secúndùm ignobilitátem dico, quaſi nos infirmi fuérimus in hac parte. In quo quis audet, (in inſipiéntia dico,) aúdeo & ego. Hebræi ſunt? & ego. Iſraëlitæ ſunt? & ego. Semen Abrahæ ſunt? & ego. Miníſtri Chriſti ſunt? (ut minùs ſápiens dico) plus ego. In labóribus plúrimis, in carcéribus abundántiùs, in plagis ſupra modum, in mórtibus frequénter.

℟. Deus de cœlo, 379.

Lectio ij. *c. 12. 1. ad 6.*

SI gloriári opórtet, (non expedit quidem:) véniam autem ad viſiónes & re-

velatiónes Dñi. Scio hóminem in Chriſto ante annos quatuórdecim (ſive in córpore néſcio, ſive extra corpus néſcio, Deus ſcit) raptum hujúſmodi uſque ad tértium cœlum. Et ſcio hujúſmodi hóminem (ſive in córpore, ſive extra corpus néſcio, Deus ſcit) quóniam raptus eſt in paradiſum; & audívit arcána verba, quæ non licet hómini loqui. Pro hujúſmodi gloriábor: pro me autem nihil gloriábor, niſi in infirmitátibus meis. Nam, & ſi volúero gloriári, non ero insípiens; veritátem enim dicam: parco autem, ne quis me exíſtimet ſupra id quod videt in me, aut áliquid audit ex me.

℟. Cujus vult, 379.

Lectio iij. *v.* 7. *ad* 10.

ET ne magnitúdo revelatiónum extóllat me, datus eſt mihi ſtímulus carnis meæ ángelus ſatánæ, qui me colaphízet. Propter quod ter Dóminum rogávi ut diſcéderet à me; & dixit mihi: Súfficit tibi grátia mea; nam virtus in infirmitáte perfícitur. Libénter ígitur gloriábor in infirmitátibus meis; ut inhábitet in me virtus Chriſti. Propter quod pláceo mihi in infirmitátibus meis, in contuméliis, in neceſſitátibus, in perſecutiónibus, in angúſtiis pro Chriſto: Cùm enim infírmor, tunc potens ſum.

℟. Omne opus, 380.

C A N O N.

Ex Concílio Tridentíno. *Seſſ.* 14. *cap.* 6. *de reform.*

ETſi hábitus non facit mónachum, opórtet tamen Cléricos veſtes próprio congruéntes órdini ſemper deférre; ut per decéntiam hábitûs extrínſeci, morum honeſtátem intrínſecam oſténdant.

S A B B A T O.

De Epíſtola ſecúnda beáti Pauli Apóſtoli ad Corínthios.

Lectio j. *c.* 13. 1. *ad* 4.

ECce tértio hoc vénio ad vos: In ore duórum, vel trium téſtium ſtabit omne verbum. Prædíxi, & prædíco, ut præſens, & nunc abſens, iis qui antè peccavérunt, & céteris ómnibus, quóniam ſi vénero íterum, non parcam. An experiméntum quæritis ejus, qui in me lóquitur Chriſtus, qui in vobis non infirmátur, ſed potens eſt in vobis? Nam etſi crucifixus eſt ex infirmitáte; ſed vivit ex virtúte Dei. Nam & nos infirmi ſumus in illo; ſed vivémus cum eo ex virtúte Dei in vobis.

Lectio ij. *v.* 5. *ad* 9.

VOſmetípſos tentáte ſi eſtis in fide; ipſi vos probáte. Annon cognóſcitis voſmetípſos, quia Chriſtus Jeſus in vobis eſt? niſi fortè réprobi eſtis. Spero

autem quòd cognoſcétis, quia nos non ſumus réprobi. Orámus autem Deum ut nihil mali faciátis, non ut nos probáti appareámus, ſed ut vos quod bonum eſt faciátis: nos autem ut réprobi ſimus. Non enim póſſumus áliquid advérſùs veritátem, ſed pro veritáte. Gaudémus enim quóniam nos infirmi ſumus, vos autem potentes eſtis. Hoc & orámus veſtram conſummatiónem.

Lectio iij. *v.* 10. *ad fin.*

IDeo hæc abſens ſcribo, ut non præſens dúriùs agam ſecúndùm poteſtátem, quam Dóminus dedit mihi in ædificatiónem, & non in deſtructiónem. De cétero, fratres, gaudéte, perfécti eſtóte, exhortámini, idem ſápite, pacem habéte, & Deus pacis & dilectiónis erit vobíſcum. Salutáte invicem in óſculo ſancto. Salútant vos omnes ſancti. Grátia Dómini noſtri Jeſu Chriſti, & cáritas Dei, & communicátio ſancti-Spíritûs ſit cum ómnibus vobis: amen.

C A N O N.

Ex Concílio Mediolanénſi.

An. 1565. *part.* 2. *tit.* 23.

NE in hábitu Clericáli aut ſtudióſiùs exquiſíta cultûs elegántiâ, aut nimis abjécta negligéntia, & affectátæ ſordes appáreant. In omni veſtítu color tantùm niger adhibeátur; niſi fortáſſe álium colórem requírat dignitátis gradus.

AD VESPERAS.

Ad Magníficat, *Ant.* 7. d. Qui ſunt Chriſti, carnem ſuam crucifixérunt cum vítiis, & concupiſcéntiis. *Gal.* 5. 24.

Oratio, Omnípotens ſempitérne Deus, *infrà ad Laudes.*

DOMINICA TERTIA poſt Epiphaniam.

IN I. NOCTURNO.

Incipit Epíſtola beáti Pauli Apóſtoli ad Gálatas.

Lectio j. *c.* 1. 1. *ad* 5.

PAulus Apóſtolus non ab homínibus, neque per hóminem, ſed per Jeſum Chriſtum, & Deum Patrem qui ſuſcitávit eum à mórtuis; & qui mecum ſunt omnes fratres, Eccléſiis Galátiæ; Grátia vobis & pax à Deo Patre, & Dómino noſtro Jeſu Chriſto, qui dedit ſemetípſum pro peccátis noſtris, ut erípe-ret nos de præſénti ſéculo nequam, ſecúndùm voluntátem Dei & Patris noſtri, cui eſt glória in ſécula ſeculórum: amen.

℟. Deus de cœlo, 379.

Lectio ij. *v.* 6. *ad* 10.

MIror quòd ſic tam citò transferímini, ab eo qui vos vocávit in grátiam Chriſti, in áliud Evangélium; quod non eſt áliud,

niſi ſunt áliqui qui vos conturbant, & volunt convértere Evangélium Chriſti. Sed licèt nos, aut Angelus de cœlo evangelízet vobis prætérquam quod evangelizávimus vobis, anáthema ſit. Sicut prædíximus, & nunc íterum díco: Si quis vobis evangelizáverit præter id quod accepíſtis, anáthema ſit. Modò enim homínibus ſuádeo, an Deo? An quæro homínibus placére? Si adhuc homínibus placérem, Chriſti ſervus non eſſem.

℟. Cujus vult, 379.

Lectio iij. *v.* 11. *ad* 16.

NOtum enim vobis fácio, fratres, Evangélium quod evangelizátum eſt à me, quia non eſt ſecúndùm hóminem: neque enim ego ab hómine accépi illud, neque dídici, ſed per revelatiónem Jeſu Chriſti. Audíſtis enim converſatiónem meam aliquándo in Judaíſmo: quóniam ſupra modum perſequébar Eccléſiam Dei, & expugnábam illam; & proficiébam in Judaíſmo ſupra multos coætáneos meos in génere meo, abundántiùs æmulátor exiſtens paternárum meárum traditiónum. Cùm autem plácuit ei, qui me ſegregávit ex útero matris meæ, & vocávit per grátiam ſuam, ut reveláret Fílium ſuum in me, ut evangelizárem illum in géntibus; contínuò non acquiévi carni & ſánguini.

℟. Omne opus, 380.

IN II. NOCTURNO.

De Expoſitióne ſancti Auguſtíni Epíſcopi in Epíſtolam ad Gálatas.

Lectio iv. *Præfat. initio.*

CAuſa propter quam ſcribit Apóſtolus ad Gálatas, hæc eſt, ut intélligant grátiam Dei id ſecum ágere, ut ſub lege jam non ſint. Cùm enim prædicáta eis eſſet Evangélii grátia, non defuérunt quidam ex circumciſióne, quamvis Chriſtiáni nómine, nondum tamen tenéntes ipſum grátiæ beneficium, & adhuc voléntes eſſe ſub onéribus legis, quæ Dóminus Deus impoſúerat, non juſtítiæ ſerviéntibus, ſed peccáto, juſtam ſcílicet legem injúſtis homínibus dando ad demonſtránda peccáta eórum, non auferénda. Non enim aufert peccáta niſi grátia fídei, quæ per dilectiónem operátur.

℟. Cáritas pátiens eſt, 380.

Lectio v.

SUb hac ergo grátia jam Gálatas conſtitútos, illi volébant conſtitúere ſub onéribus legis, aſſeverántes nihil eis prodéſſe Evangélium, niſi circumcideréntur, & céteras carnáles Judáici ritûs obſervatiónes ſubírent. Et ídeo Paulum Apóſtolum ſuſpéctum ha-

bere cœperant, à quo illis Evangélium prædicátū erat; tanquam non tenéntem diſciplínam cæterórum Apoſtolórum, qui gentes cogébant judaïzáre.

℟. Qui gloriátur, 381.

Lectio vj. *Paulò poſt.*

TAlis quidem quæſtio eſt & in Epíſtola ad Romános: verúmtamen vidétur áliquid interéſſe, quòd ibi contentiónem ipſam dírimit, litémque compónit; quæ inter eos qui ex Judæis, & eos qui ex géntibus credíderant, orta erat, cùm illi tanquam ex méritis óperum legis ſibi rédditum Evangélii præmium arbitraréntur, quod præmium incircumcíſis tanquam imméritis nolébant dari; illi contrà Judæis ſe præférre geſtírent, tanquam interfectóribus Dómini: in hac verò Epíſtola ad eos ſcribit, qui jam commóti erant autoritáte illórum qui ex Judæis erant, & ad obſervatiónes legis cogébant.

℟. Omnis amaritúdo, 381.

IN III. NOCTURNO.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Matthæum.

Lectio vij. *c.* 8. 1. *ad* 13.

IN illo témpore; Cùm deſcendíſſet Jeſus de monte, ſecútæ ſunt eum turbæ multæ: & ecce lepróſus véniens adorábat eum, dicens: Dómine, ſi vis, potes me mundáre. Et réliqua.

Homília ſancti Hierónymi Presbyteri.

Lib. 1. *Comment. in cap.* 8. *Matt.*

DE monte Dómino deſcendénte, occúrrunt turbæ; quia ad altióra aſcéndere non valuérunt. Et primus ei occúrrit lepróſus. Necdum enim póterat cum lepra tam multíplicem in monte Salvatóris audíre ſermónem. Et notándum, quòd hic primus ſpeciáliter curátus ſit: ſecúndò, puer centuriónis: tertiò, ſocrus Petri fébriens in Caphárnaüm: quarto loco, qui obláti ſunt ei à dæmónio vexáti; quorum ſpíritus verbo ejiciébat, quando omnes malè habéntes curávit.

℟. Cùm deſcendíſſet Jeſus de monte, ecce lepróſus véniens adorábat eum, dicens: Dómine, * Si vis, potes me mundáre. *Matt.* 8. 1. 2. ℣. Dómine Deus, non erit tibi difficile omne verbum. *Jer.* 32. 17. * Si vis.

Lectio viij.

ET ecce lepróſus véniens adorábat eum, dicens.] Rectè poſt prædicatiónem atque doctrínam, ſigni offértur occáſio; ut per virtútem miráculi, prætéritus apud audiéntes ſermo firmétur. [Dómine, ſi vis, potes me mundáre.] Qui voluntátem rogat, de virtúte non dúbitat. [Et exténdens Jeſus manum, tétigit eum,

dicens : Volo ; Mundáre.] Extendénte manum Dómino, ſtatim lepra fugit. Simúlque conſídera quàm húmilis & ſine jactántia reſpónſio. Ille díxerat : [Si vis ;] Dóminus reſpóndit : [Volo.] Ille præmíſerat : [Potes me mundáre ;] Dóminus jungit, & dicit : [Mundáre.]

℟. Jeſus miſértus ejus, exténdit manum ſuam ; & tangens eum, * Ait illi : Volo ; Mundáre. Et ſtatim mundátus eſt. *Marc.* 1. 41. 42. ℣. Omne, quod voluerit, fáciet : & ſermo illíus poteſtáte plenus eſt. *Eccle.* 8. 34. * Ait illi.

Lectio ix.

ET ait illi Jeſus : Vide, némini díxeris. Et revéra quid erat necéſſe ut ſermóne jactáret, quod córpore præferébat ? [Sed vade ; oſténde te Sacerdóti.] Várias ob cauſas mittit eum ad Sacerdótem. Primùm propter humilitátem, ut Sacerdótibus deférre honórem videátur. Erat enim lege præcéptum, ut qui mundáti fúerant à lepra, offérrent múnera Sacerdótibus. Deínde ut mundátum vidéntes lepróſum, aut créderent Salvatóri, aut non créderent : ſi créderent, ſalvaréntur ; ſi non créderent, inexcuſábiles forent : & ſimul ne, quod in eo ſæpíſſime criminabántur, legem viderétur infríngere.

℟. Ait Jeſus : Vide, némini díxeris ; ſed vade, * Oſténde te Sacerdóti, & † Offer munus quod præcépit Móyſes in teſtimónium illis. *Matt.* 8. 4. ℣. Hic eſt ritus lepróſi, quando mundándus eſt : Addncétur ad Sacerdótem, qui præcípiet ei ut ófferat. *Levit.* 14. 2. 3. 4. * Oſténde te. Glória. † Offer.

Ad Benedíctus, *Ant.* 1. a. Dómine, puer meus jacet in domo paralyticus, & malè torquétur. Et ait illi Jeſus : Ego véniam, & curábo eum. *Matt.* 8. 6. 7.

Oratio. Orémus.

OMnípotens ſempitérne Deus, infirmitátem noſtram propítius réſpice ; atque ad protegéndum nos, déxteram tuæ majeſtátis exténde ; Per Dóminum.

CANON.

Ex Concílio Agathénſi.

An. 506. *can.* 55.

EPíſcopis, Presbyteris, Diacónibus, canes ad venándum, aut accípitres habére non líceat. Quòd ſi quis tálium perſonárum in hac voluntáte detéctus fúerit, ſi Epíſcopus eſt, tribus ménſibus ſe à communióne ſuſpéndat ; Presbyter duóbus ménſibus ſe abſtíneat ; uno Diáconus ab omni offício vel communióne ceſſábit.

Ad Magníficat, *Ant.* 8. G. * Dixit Jeſus Centurióni : Vade, & ſicut credidíſti fiat

tibi. Et ſanátus eſt puer in illa hora. *Matt.* 8. 13.

FERIA SECUNDA.

De Epiſtola beáti Pauli Apóſtoli ad Gálatas.

Lectio j. *c.* 2. 16. *ad fin.*

EX opéribus legis non juſtificábitur omnis caro. Quòd ſi quæréntes juſtificári in Chriſto, invénti ſumus & ipſi peccatóres, numquid Chriſtus peccáti miníſter eſt: Abſit. Si enim quæ deſtrúxi, íterum hæc ædífico; prævaricatórem me conſtítuo. Ego enim per legem legi mórtuus ſum, ut Deo vivam: Chriſto confixus ſum cruci. Vivo autem, jam non ego; vivit verò in me Chriſtus. Quòd autem nunc vivo in carne; in fide vivo Filii Dei, qui diléxit me, & trádidit ſemetípſum pro me. Non abjício grátiam Dei. Si enim per legem juſtítia, ergo gratìs Chriſtus mórtuus eſt.

℟. Deus de cœlo, 379.

Lectio ij. *c.* 3. 1. *ad* 6.

O Inſenſáti Gálatæ, quis vos faſcinávit non obedíre veritáti, ante quorum óculos Jeſus Chriſtus præſcríptus eſt, in vobis crucifixus? Hoc ſolum à vobis volo díſcere: Ex opéribus legis Spíritum accepíſtis, an ex audítu fidei? Sic ſtulti eſtis, ut cùm ſpíritu cœpéritis, nunc carne conſummémini? Tanta paſſi eſtis ſine cauſa? ſi tamen ſine cauſa. Qui ergo tribuit vobis Spíritum, & operátur virtútes in vobis, ex opéribus legis, an ex audítu fidei? Sicut ſcriptum eſt: Abraham crédidit Deo, & reputátum eſt illi ad juſtítiam.

℟. Cujus vult Deus, 379.

Lectio iij. *v.* 23. *ad fin.*

PRiùs autem quàm veníret fides, ſub lege cuſtodiebámur conclúſi, in eam fidem quæ revelánda erat. Itaque lex pædagógus noſter fuit in Chriſto, ut ex fide juſtificémur. At ubi venit fides, jam non ſumus ſub pædagógo. Omnes enim filii Dei eſtis per fidem, quæ eſt in Chriſto Jeſu. Quicúmque enim in Chriſto baptizáti eſtis, Chriſtum induíſtis. Non eſt Judæus, neque Græcus; non eſt ſervus, neque liber; non eſt máſculus, neque fémina. Omnes enim vos unum eſtis in Chriſto Jeſu. Si autem vos Chriſti; ergo ſemen Abrahæ eſtis, ſecúndùm promiſſiónem herédes.

℟. Omne opus, 380.

CANON.

Ex Concílio Turonénſi.

An. 813. *can.* 8.

SAcerdótibus non éxpedit, ſeculáribus & túrpibus quibúſlibet interéſſe jocis: Venatiónes quoque ferárum vel ávium mínimè ſectántur.

FERIA TERTIA.

De Epíſtola beáti Pauli Apóſtoli ad Gálatas.

Lectio j. *c.* 5. 13. *ad* 16.

VOs in libertátem vocáti eſtis, fratres: tantùm ne libertátem in occaſiónem detis carnis, ſed per caritátem Spíritûs ſervíte ínvicem. Omnis enim lex in uno ſermóne implétur: Díliges próximum tuum ſicut teípſum. Quòd ſi ínvicem mordétis, & coméditis, vidéte ne ab ínvicem conſumámini. Dico autem: Spíritu ambuláte, & deſidéria carnis non perficiétis.

℟. Cáritas, 380.

Lectio ij. *v.* 19. *ad* 23.

MAnifésta ſunt autem ópera carnis; quæ ſunt fornicátio, immundítia, impudicítia, luxúria, idolórum ſérvitus, venefícia, inimicítiæ, contentiónes, æmulatiónes, iræ, rixæ, diſſenſiónes, ſectæ, invídiæ, homicídia, ebrietátes, comeſſatiónes, & his ſimília: quæ prædíco vobis, ſicut prædíxi, quóniam qui tália agunt, regnum Dei non conſequéntur. Fructus autem ſpíritûs, eſt cáritas, gaúdium, pax, patiéntia, benígnitas, bónitas, longanímitas, manſuetúdo, fides, modéſtia, continéntia, cáſtitas.

℟. Qui gloriátur, 381.

Lectio iij. *c.* 6. 1. *ad* 5.

FRatres, & ſi præoccupátus fúerit homo in áliquo delícto, vos qui ſpirituáles eſtis, hujúſmodi inſtrúite in ſpíritu lenitátis; consíderans teípſum, ne & tu tentéris. Alter altérius ónera portáte; & ſic adimplébitis legem Chriſti. Nam ſi quis exíſtimat ſe áliquid eſſe, cùm nihil ſit, ipſe ſe ſedúcit. Opus autem ſuum probet unuſquíſque, & ſic in ſemetípſo tantùm glóriam habébit, & non in áltero. Unuſquíſque enim onus ſuum portábit.

℟. Omnis amaritúdo, 381.

CANON.

Ex Concílio Moguntíno.

An. 813. *can.* 14.

IN delíciis vívere velle, gulam & ebrietátem ſequi, ... canes & aves ſequi ad venándum: ... ecce tália, & his ſimília, Miníſtris altáris Dómini, necnon & Mónachis omníno contradícimus.

FERIA QUARTA.

Incipit Epíſtola beáti Pauli Apóſtoli ad Ephéſios.

Lectio j. *c.* 1. 1. *ad* 4.

PAulus Apóſtolus Jeſu Chriſti per voluntátem Dei, ómnibus ſanctis qui ſunt Epheſi, & fidélibus in Chriſto Jeſu; Grátia vobis & pax à Deo Patre noſtro, & Dómino Je-

ſu Chriſto. Benedíctus Deus & Pater Dómini noſtri Jeſu Chriſti, qui benedíxit nos in omni benedictióne ſpirituáli in cœléſtibus in Chriſto; ſicut elégit nos in ipſo ante mundi conſtitutiónem, ut eſſémus ſancti & immaculáti in conſpéctu ejus in caritáte.

℟. Deus de cœlo, 379.

Lectio ij. *v.* 5. *ad* 10.

QUi prædeſtinávit nos in adoptiónem filiórum per Jeſum Chriſtum in ipſum, ſecúndùm propóſitum voluntátis ſuæ; in laudem glóriæ grátiæ ſuæ, in qua gratificávit nos in dilécto Fílio ſuo, in quo habémus redemptiónem per ſánguinem ejus, remiſſiónem peccatórum, ſecúndùm divítias grátiæ ejus, quæ ſuperabundávit in nobis in omni ſapiéntia & prudéntia; ut notum fáceret nobis ſacraméntum voluntátis ſuæ, ſecúndùm beneplácitum ejus, quod propóſuit in eo, in diſpenſatióne plenitúdinis témporum, inſtauráre ómnia in Chriſto, quæ in cœlis, & quæ in terra ſunt, in ipſo.

℟. Cujus vult, 379.

Lectio iij. *v.* 11. *ad* 14.

IN quo étiam & nos ſorte vocáti ſumus, prædeſtináti ſecúndùm propóſitum ejus, qui operátur ómnia ſecúndùm consílium voluntátis ſuæ; ut ſimus in laudem glóriæ ejus nos, qui antè ſperávimus in Chriſto. In quo & vos, cùm audiſſétis verbum veritátis, (Evangélium ſalútis veſtræ) in quo & credéntes ſignáti eſtis Spíritu promiſſiónis ſancto, qui eſt pignus hereditátis noſtræ, in redemptiónem acquiſitiónis, in laudem glóriæ ipsíus.

℟. Omne opus, 380.

C A N O N.

Ex Concílio Lateranénſi quarto Œcuménico.

An. 1215. *cap.* 15. *de arcendâ ebrietate Clericorum.*

VEnatiónem & aucupatiónem univérſis Cléricis interdícimus: unde nec canes, nec aves ad aucupándum habére præſúmant.

FERIA QUINTA.

De Epíſtola beáti Pauli Apóſtoli ad Ephéſios.

Lectio j. *c.* 1. 16. *ad* 20.

NOn ceſſo grátias agens pro vobis, memóriã veſtrî fáciens in oratiónibus meis, ut Deus Dómini noſtri Jeſu Chriſti, Pater glóriæ, det vobis ſpíritum ſapiéntiæ & revelatiónis, in agnitióne ejus; illumináros óculos cordis veſtri, ut ſciátis quæ ſit ſpes vocatiónis ejus, & quæ divítiæ glóriæ hereditátis ejus in ſanctis, & quæ ſit ſuperéminens magnitúdo virtútis ejus in nos, qui crédimus ſecúndùm operatiónem poténtiæ virtútis

ejus, quam operátus eſt in Chriſto, ſúſcitans illum à mórtuis, & conſtítuens ad déxteram ſuam in cœléſtibus.

℟. Cáritas, 380.

Lectio ij. *c.* 2. 4. *ad* 10.

DEus autem qui dives eſt in miſericórdia, propter nímiam caritátem ſuam quâ diléxit nos; &, cùm eſſémus mórtui peccátis, convivificávit nos in Chriſto, (cujus grátiâ eſtis ſalváti) & conreſuſcitávit, & conſedére fecit in cœléſtibus in Chriſto Jeſu, ut oſténderet in ſǽculis ſuperveniéntibus abundántes divítias grátiæ ſuæ, in bonitáte ſuper nos in Chriſto Jeſu. Grátiâ enim eſtis ſalváti per fidem; & hoc non ex vobis; Dei enim donum eſt; non ex opéribus, ut ne quis gloriétur. Ipsíus enim ſumus factúra, creáti in Chriſto Jeſu in opéribus bonis, quæ præparávit Deus ut in illis ambulémus.

℟. Qui gloriátur, 381.

Lectio iij. *v.* 11. *ad* 16.

PRopter quod mémores eſtóte, quòd aliquándo vos gentes in carne, qui dicímini præpútium, ab ea quæ dícitur circumcíſio in carne, manu facta; quia erátis illo in témpore ſine Chriſto, alienáti à converſatióne Iſraël, & hóſpites teſtamentórum, promiſſiónis ſpem non habéntes, & ſine Deo in hoc mundo. Nunc autem in Chriſto Jeſu, vos, qui aliquándo erátis longè, facti eſtis propè in ſánguine Chriſti. Ipſe enim eſt pax noſtra, qui fecit útraque unum, & médium paríetem macériæ ſolvens, inimicítias in carne ſua, legem mandatórum decrétis evácuans, ut duos condat in ſemetípſo in unũ novum hóminem, fáciens pacem; & reconcíliet ambos in uno córpore Deo per crucem, interfíciens inimicítias in ſemetípſo.

℟. Omnis amaritúdo, 381.

CANON.

Ex Concílio Nannetênſi.

An. 1264. *cap.* 3.

PRæcípimus ut Prælâti ſolíciti ſint & inténti in puniéndo Cléricos venatóres, & præcípuè Presbyteros & Religióſos de quibus majus ſcándalum generátur.

FERIA SEXTA.

De Epíſtola beáti Pauli Apóſtoli ad Ephéſios.

Lectio j. *c.* 4. 1. *ad* 6.

OBſecro vos ego vinctus in Dómino, ut dignè ambulétis vocatióne quâ vocáti eſtis; cum omni humilitáte, & manſuetúdine, cum patiéntia, ſupportántes ínvicem in caritáte, ſolíciti ſerváre unitátem ſpíritûs in vínculo pacis. Unum corpus, &

unus ſpíritus, ſicut vocáti eſtis, in una ſpe vocatiónis veſtræ. Unus Dóminus, una fides, unum baptíſma. Unus Deus & Pater ómnium, qui eſt ſuper omnes, & per ómnia, & in ómnibus nobis.

℟. Deus de cœlo, 379.

Lectio ij. *v.* 7. *ad* 10.

UNicuíque autem noſtrûm data eſt grátia ſecúndùm menſúram donatiónis Chriſti. Propter quod dicit: Aſcéndens Chriſtus in altum, captívam duxit captivitátem; dedit dona homínibus. Quòd autem aſcéndit, quid eſt, niſi quia & deſcéndit primùm in inferióres partes terræ? Qui deſcéndit, ipſe eſt & qui aſcéndit ſuper omnes cœlos, ut impléret ómnia.

℟. Cujus vult, 379.

Lectio iij. *v.* 11. *ad* 15.

ET ipſe dedit quoſdam quidem Apóſtolos, quoſdam autem Prophétas, álios verò Evangeliſtas, álios autem Paſtóres, & Doctóres; ad conſummatiónem ſanctórum, in opus miniſtérii, in ædificatiónem córporis Chriſti; donec occurrámus omnes in unitátem fidei, & agnitiónis Fílii Dei, in virum perféctum, in menſúram ætátis plenitúdinis Chriſti; ut jam non ſimus párvuli, fluctuántes, & circumferámur omni vento doctrínæ in nequítia hóminum, in aſtútia ad circumventiónem erróris. Veritátem autem faciéntes in caritáte, creſcámus in illo per ómnia, qui eſt caput Chriſtus.

℟. Omne opus, 380.

C A N O N.

Ex Concílio Senonénſi. *An.* 1528. *in decretis morum, cap.* 26.

COntra Clèricos venatóres, vel negótiis ſeculáribus implícitos, ſi à venándi negotiandíve conſuetúdine, móniti non deſiſtant, ad pœnam Aureliaunénſis Concílii, & altérius Lateranénſis procedétur.

SABBATO.

De Epiſtola beáti Pauli Apóſtoli ad Ephéſios.

Lectio j. *c.* 5. 1. *ad* 4.

EStote imitatóres Dei, ſicut filii cariſſimi; & ambuláte in dilectióne, ſicut & Chriſtus diléxit nos, & trádidit ſemetípſum pro nobis oblatiónem, & hóſtiam Deo in odórem ſuavitátis. Fornicátio autem, & omnis immundítia, aut avarítia, nec nominétur in vobis, ſicut decet ſanctos: aut turpitúdo, aut ſtultilóquium, aut ſcurrílitas; quæ ad rem non pértinet; ſed magìs gratiárum áctio.

Lectio ij. *v.* 5. *ad* 11.

HOc enim ſcitóte intelligéntes, quòd omnis fornicátor, aut immúndus, aut avárus, quod eſt ido-

lórum ſérvitus, non habet hereditátem in regno Chriſti, & Dei. Nemo vos ſedúcat inánibus verbis: propter hæc enim venit ira Dei in filios diffidéntiæ. Nolíte ergo éffici partícipes eórum. Erátis enim aliquándo ténebræ; nunc autem lux in Dómino. Ut filii lucis ambuláte: fructus enim lucis eſt in omni bonitáte, & juſtítia, & veritáte: probántes quid ſit beneplácitum Deo; & nolíte communicáre opéribus infructuóſis tenebrárum; magìs autem redargúite.

Lectio iij. *c. 6. 10. ad* 13.

De cétero, fratres, confortámini in Dómino, & in poténtia virtútis ejus. Indúite vos armatúram Dei, ut poſsítis ſtare advérsùs insídias diáboli; quóniam non eſt nobis colluctátio advérsùs carnem & ſánguinem, ſed advérsùs príncipes & poteſtátes, advérsùs mundi rectóres tenebrárum harum, contra ſpirituália nequítiæ, in cœléſtibus. Proptérea accípite armatúram Dei, ut poſsítis reſíſtere in die malo, & in ómnibus perfécti ſtare.

CANON.

Ex Concílio Mediolanénſi primo.

An. 1565. *part.* 2. *cap.* 25. *de armis, ludis, &c.*

Clericórum arma ſunt oratiónes & lácrymæ: idcírco edícimus, ne Clérici arma cujúſvis géneris ad offenſiónem vel étiam ad defenſiónem ferant: ...niſi fortè extra civitátem ſuſpéctis locis iter eis faciéndum ſit.

AD VESPERAS.

Ad Magníficat, *Ant.* 3.a. Impléte gaúdium meum, eámdem caritátem habéntes, in humilitáte ſuperióres ſibi ínvicem arbitrántes, non quæ ſua ſunt ſínguli conſiderántes, ſed quæ aliórum. *Philipp.* 2. 2. 3. 4.

Oratio, Deus, qui nos in tantis, *infrà ad Laudes.*

DOMINICA QUARTA poſt Epiphaniam.

IN I. NOCTURNO.

Incipit Epíſtola beáti Pauli Apóſtoli ad Philippénſes.

Lectio j. *c.* 1. 1. *ad* 6.

Paulus & Timótheus, ſervi Jeſu Chriſti; ómnibus ſanctis in Chriſto Jeſu qui ſunt Philíppis, cum Epíſcopis, & Diacónibus; Grátia vobis & pax à Deo Patre noſtro, & Dómino Jeſu Chriſto. Grátias ago Deo meo in omni memória veſtrî, ſemper in cunctis oratiónibus meis pro ómnibus vobis, cum gaúdio deprecatiónem fáciens ſuper communicatióne veſtra in Evangélio Chriſti à prima die uſque nunc: confídens hoc ipſum, quia qui cœpit in vobis opus bonum, perfíciet uſque in diem Chriſti Jeſu.

℟. Deus de cœlo, 379.

Lectio ij. *v.* 20. *ad* 24.

MAgnificábitur Chriſtus in córpore meo, ſive per vitam, ſive per mortem. Mihi enim vívere Chriſtus eſt, & mori lucrum. Quòd ſi vívere in carne, hic mihi fructus óperis eſt; & quid éligam ignóro. Coárctor autem è duóbus; deſidérium habens diſſólvi, & eſſe cum Chriſto, multò magìs mélius: permanére autem in carne, neceſſárium propter vos.

℟. Cujus vult, 379.

Lectio iij. *v.* 27. *ad fin.*

TAntùm digne Evangélio Chriſti converſámini; ut, ſive cùm vénero & vídero vos, ſive abſens, aúdiam de vobis quia ſtatis in uno ſpíritu unánimes, collaborántes fídei Evangélii: & in nullo terreámini ab adverſáriis, quæ illis eſt cauſa perditiónis, vobis autem ſalútis: & hoc à Deo; quia vobis donátum eſt pro Chriſto; non ſolùm ut in eum credátis, ſed ut étiam pro illo patiámini, idem certámen habéntes, quale & vidíſtis in me, & nunc audíſtis de me.

℟. Omne opus, 380.

IN II. NOCTURNO.

Ex libris *Morálium ſancti Gregórii Papæ.

Lib. 4. *cap.* 30. *poſt med.*

Lectio iv.

REplémus refectiónibus corpus, ne extenuátum defíciat: extenuámus abſtinéntiâ, ne nos replétum premat. Vegetámus hoc mótibus, ne ſitu immobilitátis intéreat: ſed cítiùs hoc collocándo ſíſtimus, ne ipſâ ſuâ vegetatióne ſuccúmbat. Adjuméntis hoc véſtium tégimus, ne frigus intérimat: & quæsíta adjuménta projícimus, ne calor exúrat. Tot ígitur diverſitátibus occurréntes, quid ágimus, niſi corruptibilitáti ſervímus, ut ſaltem multiplícitas impénſi obſéquii corpus ſuſtíneat, quod anxíetas infírmæ mutabilitátis gravat?

℟. Cáritas, 380.

Lectio v.

UNde benè per Paulum dícitur: [Vanitáti enim ſubjécta eſt creatúra non volens, ſed propter eum qui ſubjécit eam in ſpe: quia & ipſa creatúra liberábitur à ſervitúte corruptiónis, in libertátem glóriæ filiórum Dei.] Vanitáti quippe creatúra non volens ſúbditur; quia homo, qui ingénitæ conſtántiæ ſtatum volens deſéruit, preſſus juſtæ mortalitátis póndere, nolens mutabilitátis ſuæ corruptióni ſervit. Sed creatúra hæc tunc à ſervitúte corruptiónis erípitur, cùm ad filiórum Dei glóriam incorrúpta reſurgéndo ſublevátur.

℟. Qui gloriátur. 381.

Lectio vj.

HIc ítaque elécti moléſtiâ vincti ſunt; quia adhuc corruptiónis ſuæ pœ-

nâ deprimúntur. Sed cùm corruptíbili carne exúimur, quaſi ab his, quibus nunc aſtríngimur, moléſtiæ vínculis relaxámur. Præſentári namque jam Deo cúpimus, ſed adhuc mortális córporis obligatióne præpedímur. Jure ergo vincti dícimur; quia adhuc incéſſum noſtri deſidérii ad Deum liberum non habémus. Unde benè Paulus ætérna desíderans, ſed tamen adhuc corruptiónis ſuæ ſárcinam portans, vinctus clamat: [Cúpio diſſólvi, & eſſe cum Chriſto.] Diſſólvi enim non quæreret, niſi ſe procul dúbio vinctum vidéret.

℟. Omnis amaritúdo, *ſuprà*, 381.

IN III. NOCTURNO.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Matthæum.

Lectio vij. *c.* 8. 23. *ad* 27.

IN illo témpore; Aſcendénte Jeſu in navículam, ſecúti ſunt eum diſcípuli ejus: & ecce motus magnus factus eſt in mari, ita ut navícula operirétur flúctibus, ipſe verò dormiébat. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Præfat. Enarrat. 2. *in Pſ.* 25. §. 4.

AUdíſtis in Evangélio: Periclitabátur navígium in ſtagno, & dormiébat Jeſus. Navigámus enim per quoddam ſtagnum, & ventus & procéllæ non deſunt: tentatiónibus quotidiánis hujus ſéculi propè opplétur noſtrum navígiũ. Unde autem fit, niſi quia dormit Jeſus? Si non dormíret in te Jeſus, tempeſtátes iſtas non pateréris; ſed tranquillitátem habéres intériùs, convigilánte tecum Jeſu.

℟. Ecce motus magnus factus eſt in mari, ita ut navícula operirétur flúctibus, Jeſus verò dormiébat. Et diſcípuli ejus ſuſcitavérunt eum, dicéntes: * Dómine, ſalva nos, perímus. *Matt.* 8. 24. 25. ℣. Exúrge, quare obdórmis, Dómine? Exúrge, Dómine, ádjuva nos. *Pſ.* 43. 23. 26. * Dómine.

Lectio viij.

QUid eſt autem, Dormit Jeſus? Fides tua, quæ eſt de Jeſu, obdormívit. Surgunt procéllæ ſtagni hujus, vides malos floréré, bonos laboráre; tentátio eſt, fluctus eſt. Et dicit ánima tua: O Deus, ipſa eſt juſtítia tua, ut mali flóreant, boni labórent? Dicis Deo: Ipſa eſt juſtítia tua? Et Deus tibi: Ipſa eſt fides tua? Hæc enim tibi promíſi? ad hoc Chriſtiánus factus es, ut in ſéculo iſto floréres? torquéris, quia hìc mali florent, qui cum diábolo póſtea torquebúntur? ſed unde hoc dicis? unde flúctibus ſtagni & tempeſtáte turbáris? Quia

dormit Jeſus, id eſt, quia fides tua, quæ eſt de Jeſu, ſopíta eſt in corde tuo.

℟. Exúrgens Jeſus ait diſcípulis: * Quid tímidi eſtis? necdum habétis fidem? *Marc.* 4. 39. 40. ℣. Qui confídit in Dómino, non timébit cùm vénerit æſtus. *Jer.* 17. 7. 8. * Quid.

Lectio ix.

QUid facis ut liberéris? Excita Jeſum, & dic: [Magíſter, perímus.] Movent enim incérta ſtagni; perímus. Evigilábit ille, id eſt, rédiet ad te fides tua; & adjuvánte illo, conſiderábis in ánima tua, quia quæ dantur modò malis, non cum illis perſeverábunt. Aut enim vivéntes eos déſerunt, aut à moriéntibus deſerúntur. Tibi autem quod promíttitur, manébit in ætérnum. Illis quod temporáliter concéditur, citò tóllitur.

℟. Clamavérunt ad Dóminum, cùm tribularéntur; * Et ſtátuit procéllam in auram, & † Siluérunt fluctus maris. *Pſ.* 106. 28. 29. ℣. Comminátus eſt Jeſus vento, & dixit mari: Tace, obmutéſce. *Marc.* 4. 39. * Et ſtátuit. Glória. † Siluérunt.

Ad Benedíctus, *Ant.* 1. a. Surgens Jeſus imperávit ventis & mari; & facta eſt tranquíllitas magna. *Matt.* 8. 26.

Oratio. Orémus.

DEus, qui nos in tantis perículis conſtitútos, pro humána ſcis fragilitáte non poſſe ſubsíſtere; da nobis ſalútem mentis & córporis, ut ea quæ pro peccátis noſtris pátimur, te adjuvánte, vincámus; Per Dóminum.

C A N O N.

Ex Concílio Venético.

An. 465. *can.* 13.

ANte ómnia à Cléricis vitétur ebríetas, quæ ómnium vitiórum fomes ac nutrix eſt; nec quis poteſt líberum córporis ſui ac mentis habére judícium, cùm captus vino à ſenſu probétur aliénus, & proclívis ad vítium mente labefáctâ ducátur.

Ad Magníficat, *Ant.* 8. G. * Hómines miráti ſunt, dicéntes: Qualis eſt hic, quia venti & mare obédiunt ei? *Matt.* 8 27.

FERIA SECUNDA.

De Epíſtola beáti Pauli Apóſtoli ad Philippénſes.

Lectio j. *c.* 2. 1. *ad* 4.

SI qua ergo conſolátio in Chriſto, ſi quod ſolátium caritátis, ſi qua ſocíetas ſpíritûs, ſi qua víſcera miſeratiónis, impléte gaúdium meum; ut idem ſapiátis, eámdem caritátem habéntes, unánimes, idípſum ſentiéntes. Nihil per contentiónem, neque per

inánem glóriam; ſed in humilitáte ſuperióres ſibi invícem arbitrántes. Non quæ ſua ſunt ſínguli conſiderántes, ſed ea quæ aliórum.

℟. Deus de cœlo, 379.

Lectio ij. *v.* 12. *ad* 15.

ITaque, cariſſimi mei, (ſicut ſemper obediſtis) non ut in præſéntia mei tantùm, ſed multò magis nunc in abſéntia mea, cum metu & tremóre veſtram ſalútem operámini. Deus eſt enim, qui operátur in vobis & velle, & perficere, pro bona voluntáte. Omnia autem fácite ſine murmuratiónibus, & hæſitatiónibus; ut ſitis ſine queréla & símplices, filii Dei ſine reprehenſióne in médio natiónis pravæ & pervérſæ, inter quos lucétis ſicut luminária in mundo.

℟. Cujus vult, 379.

Lectio iij. *c.* 4. 8. *ad* 13.

DE cétero, fratres, quæcúmque ſunt vera, quæcúmque pudíca, quæcúmque juſta, quæcúmque ſancta, quæcúmque amabília, quæcúmque bonæ famæ, ſi qua virtus, ſi qua laus diſciplínæ, hæc cogitáte. Quæ & didiciſtis, & accepíſtis, & audíſtis, & vidíſtis in me, hæc ágite; & Deus pacis erit vobíſcum. Gavíſus ſum autem in Dómino veheménter, quóniam tandem aliquándo refloruíſtis pro me ſentíre, ſicut & ſentiebátis; occupáti autem erátis. Non quaſi propter penúriam dico: ego enim dídici, in quibus ſum, ſufficiens eſſe. Scio & humiliári, ſcio & abundáre. (Ubíque & in ómnibus inſtitútus ſum,) & ſatiári, & eſuríre; & abundáre, & penúriam pati. Omnia poſſum in eo qui me confórtat.

℟. Omne opus, 380.

C A N O N.

Ex Concílio Agathénſi.

An. 506. *can.* 41.

CLéricum quem ébrium fuíſſe conſtiterit, aut triginta diérum ſpátio à communióne ſtatúimus ſubmovéndum, aut corporáli ſubdéndum ſupplício.

FERIA TERTIA.

Incipit Epíſtola beáti Pauli Apóſtoli ad Coloſſénſes.

Lectio j. *c.* 1. 1. *ad* 6.

PAulus Apóſtolus Jeſu Chriſti per voluntátem Dei, & Timótheus frater; eis qui ſunt Colóſſis, ſanctis & fidélibus frátribus in Chriſto Jeſu; Grátia vobis, & pax à Deo Patre noſtro, & Dómino Jeſu Chriſto. Grátias ágimus Deo, & Patri Dómini noſtri Jeſu Chriſti, ſemper pro vobis orántes, audiéntes fidem veſtram in Chriſto Jeſu, & dilectiónem quam habétis in ſanctos omnes, propter ſpem quæ repóſita eſt vobis in cœlis; quam audíſtis in veri

bo veritátis Evangélii, quod pervénit ad vos, ſicut & in univérſo mundo eſt, & fructíficat, & creſcit, ſicut in vobis ex ea die quâ audíſtis, & cognovíſtis grátiam Dei in veritáte.

℟. Cáritas, 380.

Lectio ij. *v. 9. ad* 12.

IDeo, & nos ex qua die audívimus, non ceſſámus pro vobis orántes & poſtulántes, ut impleámini agnitióne voluntátis ejus, in omni ſapiéntia & intelléctu ſpiritáli; ut ambulétis dignè Deo, per ómnia placéntes, in omni ópere bono fructificántes, & creſcéntes in ſciéntia Dei: in omni virtúte confortáti ſecúndùm poténtiam claritátis ejus, in omni patiéntia & longanimitáte cum gaúdio, grátias agéntes Deo Patri, qui dignos nos fecit in partem ſortis ſanctórum in lúmine.

℟. Qui gloriátur, 381.

Lectio iij. *v. 13. ad* 17.

QUi erípuit nos de poteſtáte tenebrárum, & tránſtulit in regnum Fílii dilectiónis ſuæ, in quo habémus redemptiónem per ſánguinem ejus, remiſſiónem peccatórum. Qui eſt imágo Dei inviſíbilis, primogénitus omnis creatúræ; quóniam in ipſo cóndita ſunt univérſa in cœlis, & in terra; viſibília, & inviſibília; ſive throni, ſive dominatiónes, ſive principátus, ſive poteſtátes: ómnia per ipſum, & in ipſo creáta ſunt. Et ipſe eſt ante omnes, & ómnia in ipſo conſtant.

℟. Omnis amaritúdo, *ſuprà*, 381.

C A N O N.

Ex Concílio Clóveshoviénſi ſecúndo.

An. 747. *can.* 21.

ECcleſiáſtici álios non cogant intemperánter bíbere, ſed pura ac sóbria ſint eórum convívia, non luxurióſa, neque delíciis, vel ſcurrilitátibus mixta.

FERIA QUARTA.

De Epíſtola beáti Pauli Apóſtoli ad Coloſſénſes.

Lectio j. *c.* 3. 12. *ad* 15.

INdúite vos ſicut elécti Dei, ſancti & dilécti, víſcera miſericórdiæ, benignitátem, humilitátem, modéſtiam, patiéntiam; ſupportántes ínvicem, & donántes vobiſmetípſis, ſi quis advérsùs áliquem habet querélam; ſicut & Dóminus donávit vobis, ità & vos. Super ómnia autèm hæc, caritátem habéte, quod eſt vínculum perfectiónis. Et pax Chriſti exúltet in córdibus veſtris, in qua & vocáti eſtis in uno córpore: & gratì eſtóte.

℟. Deus de cœlo, 379.

Lectio ij. *v.* 16. *ad* 21.

VErbum Chriſti hábitet in vobis abundánter, in omni ſapiéntia; docéntes,

& commonéntes voſmetípſos pſalmis, hymnis & cánticis ſpirituálibus, in grátia cantántes in córdibus veſtris Deo. Omne quodcúmque fácitis in verbo aut in ópere, ómnia in nómine Dómini Jeſu Chriſti, grátias agéntes Deo & Patri per ipſum. Mulíeres, súbditæ eſtóte viris, ſicut opórtet, in Dómino. Viri, dilígite uxóres veſtras, & nolíte amári eſſe ad illas. Filii, obedíte paréntibus per ómnia; hoc enim plácitum eſt in Dómino. Patres, nolíte ad indignatiónem provocáre filios veſtros, ut non puſíllo ánimo fiant.

℟. Cujus vult, 379.

Lectio iij.

v. 22. *ad fin. & c.* 4. *v.* 1. *ad* 2.

SErvi, obedíte per ómnia dóminis carnálibus; non ad óculum ſerviéntes, quaſi homínibus placéntes, ſed in ſimplicitáte cordis, timéntes Deum. Quodcúmque fácitis, ex ánimo operámini, ſicut Dómino, & non homínibus; ſciéntes quòd à Dómino accipiétis retributiónem hereditátis. Dómino Chriſto ſervíte. Qui enim injúriam facit, recípiet id quod iniquè geſſit: & non eſt perſonárum accéptio apud Deum. Dómini, quod juſtum eſt & æquum, ſervis præſtáte; ſciéntes quòd & vos Dóminum habétis in cœlo. Oratióni inſtáte vigilántes in ea, in gratiárum actióne.

℟. Omne opus, 380.

C A N O N.

Ex Concílio Lateranénſi quarto Œcuménico.

An. 1215. *cap.* 15.

A Crápula & ebrietáte omnes Clérici diligénter abſtíneant; unde vinum ſibi témperent, & ſe vino: nec ad bibéndum quíſpiam incitétur, cùm ebríetas & mentis indúcat exílium, & libídinis próvocet incentívum.

FERIA QUINTA.

Incipit Epíſtola prima beáti Pauli Apóſtoli ad Theſſalonicénſes.

Lectio j. *c.* 1. 1. *ad* 5.

PAulus, & Silvánus, & Timótheus; Eccléſiæ Theſſalonicénſium, in Deo Patre, & Dómino Jeſu Chriſto; Grátia vobis & pax. Grátias ágimus Deo ſemper pro ómnibus vobis, memóriam veſtrî faciéntes in oratiónibus noſtris ſine intermiſſióne; mémores óperis fidei veſtræ, & labóris, & caritátis, & ſuſtinéntiæ ſpei Dómini noſtri Jeſu Chriſti, ante Deum & Patrem noſtrum: ſciéntes, fratres diléčti à Deo, electiónem veſtram: quia Evangélium noſtrum non fuit ad vos in ſermóne tantùm, ſed & in virtúte, & in Spíritu-ſancto, & in plenitú-

dine multa: ſicut ſcitis quales fuérimus in vobis propter vos.

℟. Cáritas, 380.

Lectio ij *c.* 2. 3. *ad* 6.

EXhortátio noſtra, non de erróre, neque de immundítia, neque in dolo; ſed, ſicut probáti ſumus à Deo ut crederétur nobis Evangélium, ita lóquimur, non quaſi homínibus placéntes, ſed Deo qui probat corda noſtra. Neque enim aliquándo fúimus in ſermóne adulatiónis, ſicut ſcitis, neque in occaſióne avarítiæ; Deus teſtis eſt: nec quæréntes ab homínibus glóriam, neque à vobis, neque ab áliis.

℟. Qui gloriátur, 381.

Lectio iij. *v.* 7. *ad* 12.

CUm poſſémus vobis óneri eſſe ut Chriſti Apóſtoli: ſed facti ſumus párvuli in médio veſtrûm, tanquam ſi nutrix fóveat filios ſuos. Ita deſiderántes vos, cúpidè volebámus trádere vobis non ſolùm Evangélium Dei, ſed étiam ánimas noſtras, quóniam caríſſimi nobis facti eſtis. Mémores enim eſtis, fratres, labóris noſtri & fatigatiónis: nocte ac die operántes, ne quem veſtrûm gravarémus, prædicávimus in vobis Evangélium Dei. Vos teſtes eſtis, & Deus, quàm ſanctè, & juſtè, & ſine queréla, vobis, qui credidíſtis, fúimus: ſicut ſcitis, quáliter unumquémque veſtrûm (ſicut pater filios ſuos) deprecántes vos, & conſolántes teſtificáti ſumus ut ambularétis dignè Deo, qui vocávit vos in ſuum regnum & glóriam.

℟. Omnis amaritúdo, 381.

C A N O N.

Ex Concílio Moguntíno.

An. 813. *can.* 46.

MAgnum malum ebrietátis, unde ómnia vítia púllulant, modis ómnibus præcípimus cavére: & qui hoc vitáre nolúerit, excommunicándum eum eſſe decrévimus, uſque ad emendatiónem cóngruam.

FERIA SEXTA.

De Epíſtola prima beáti Pauli Apóſtoli ad Theſſalonicénſes.

Lectio j. *c.* 4. 1. *ad* 7.

DE cétero, fratres, rogámus vos & obſecrámus in Dómino Jeſu, ut quemádmodum accepíſtis à nobis quómodo opórteat vos ambuláre, & placére Deo, ſic & ambulétis ut abundétis magìs. Scitis enim quæ præcépta déderim vobis per Dóminum Jeſum. Hæc eſt enim volúntas Dei, ſanctificátio veſtra; ut abſtineátis vos à fornicatióne; ut ſciat unuſquíſque veſtrûm vas ſuum poſſidére in ſanctificatióne, & honóre; non in paſſióne deſidé-

rii, ſicut & gentes quæ ignórant Deum. Et ne quis ſupergrediátur, neque circumvéniat in negótio fratrem ſuum; quóniam vindex eſt Dóminus de his ómnibus, ſicut prædíximus vobis, & teſtificáti ſumus. Non enim vocávit nos Deus in immundítiam, ſed in ſanctificatiónem.

℟. Deus de cœlo, 379.

Lectio ij. *c. 5. 1. ad 6.*

DE tempóribus autem & moméntis, fratres, non indigétis ut ſcribámus vobis. Ipſi enim diligénter ſcitis, quia dies Dómini, ſicut fur in nocte, ita véniet. Cùm enim díxerint: Pax, & ſecúritas; tunc repentínus eis ſupervéniet intéritus, ſicut dolor in útero habénti, & non effúgient. Vos autem, fratres, non eſtis in ténebris, ut vos dies illa tanquam fur comprehéndat: omnes enim vos filii lucis eſtis, & filii diéi: non ſumus noctis, neque tenebrárum. Igitur non dormiámus ſicut & céteri, ſed vigilémus, & sóbrii ſimus.

℟. Cujus vult, 379.

Lectio iij. *v. 12. ad 22.*

ROgámus autem vos, fratres, ut novéritis eos qui labórant inter vos, & præſunt vobis in Dómino, & monent vos; ut habéatis illos abundántiùs in caritáte propter opus illórum. Pacem habéte cum eis. Rogámus autem vos, fratres, corrípite inquiétos; conſolámini puſillánimes, ſuſcípite infirmos, patiéntes eſtóte ad omnes. Vidéte ne quis malum pro malo alícui reddat; ſed ſemper quod bonum eſt ſectámini in ínvicem, & in omnes. Semper gaudéte. Sine intermiſſióne oráte. In ómnibus grátias ágite; hæc eſt enim volúntas Dei in Chriſto Jeſu in ómnibus vobis. Spíritum nolíte extínguere. Prophetías nolíte ſpérnere. Omnia autem probáte: quod bonum eſt tenéte. Ab omni ſpécie mala abſtinéte vos.

℟. Omne opus, 380.

C A N O N.

Ex Synodo Wigorniénſi.

An. 1240. *cap.* 33.

PRohibémus ne Clérici compotatiónibus,..... vel áliis inhonéſtis præſúmant aliquátenus interéſſe, nec tabérnas exérceant...... Quòd ſi tranſgréſſi fúerint, ab officio ſuſpendántur.

SABBATO.

Incipit Epíſtola ſecúnda beáti Pauli Apóſtoli ad Theſſalonicénſes.

Lectio j. *c. 1. 1. ad 5.*

PAulus, & Silvánus, & Timótheus, Eccléſiæ Theſſalonicénſium, in Deo Patre noſtro, & Dómino Jeſu Chriſto; Grátia vobis & pax à Deo Patre noſtro, & Dómino Jeſu Chriſto. Grátias ágere debémus ſemper Deo pro vobis,

fratres, ita ut dignum eſt, quóniam ſupercréſcit fides veſtra, & abúndat cáritas uniuſcujúſque veſtrûm in ínvicem: ita ut & nos ipſi in vobis gloriémur in Eccléſiis Dei, pro patiéntia veſtra, & fide, & in ómnibus perſecutiónibus veſtris, & tribulatiónibus quas ſuſtinétis in exémplum juſti judícii Dei, ut digni habeámini in regno Dei, pro quo & patímini.

Lectio ij. *v. 6. ad fin.*

SI tamen juſtum eſt apud Deum retribúere tribulatiónem iis qui vos tríbulant: & vobis qui tribulámini, réquiem nobíſcum in revelatióne Dómini Jeſu de cœlo cum Angelis virtútis ejus, in flamma ignis dantis vindíctam iis, qui non novérunt Deum, & qui non obédiunt Evangélio Dómini noſtri Jeſu Chriſti: qui pœnas dabunt in intéritu ætérnas à fácie Dómini, & à glória virtútis ejus, cùm vénerit glorificári in ſanctis ſuis, & admirábilis fieri in ómnibus qui credidérunt.

Lectio iij. *c. 3. 7. ad* 12.

NOn inquiéti fúimus inter vos: neque gratis panem manducávimus ab áliquo, ſed in labóre, & in fatigatióne, nocte & die operántes ne quem veſtrûm gravarémus. Non quaſi non habuérimus poteſtátem, ſed ut noſmetípſos formam darémus vobis ad imitándum nos. Nam & cùm eſſémus apud vos, hoc denuntiabámus vobis: quóniam ſi quis non vult operári, nec mandúcet. Audívimus enim inter vos quoſdam ambuláre inquiétè, nihil operántes, ſed curióſè agéntes. Iis autem qui ejúſmodi ſunt, denuntiámus, & obſecrámus in Dómino Jeſu Chriſto; ut cum ſiléntio operántes, ſuum panem mandúcent.

CANON.

Ex Concílio Coloniénſi.

An. 1536. *part.* 5. *cap.* 6.

NEſciat Párochi domus comeſſatiónes crapulóſas; execrétur compotatiónes illas, ad æquáles hauſtus obligatórias. Sit procul à ſymbolórum (ut vocant) datiónibus.

AD VESPERAS.

Ad Magníficat, *Ant.* 7. G. Finis præcépti eſt cáritas de corde puro, & conſciéntia bona, & fide non ficta. 1. *Tim.* 1. 5.

Oratio, Famíliam tuam, *infrà ad Laudes*.

DOMINICA QUINTA poſt Epiphaniam.

IN I. NOCTURNO.

Incipit Epíſtola prima beáti Pauli Apóſtoli ad Timótheum.

Lectio j. *c.* 1. 1. *ad* 7.

PAulus Apóſtolus Jeſu Chriſti ſecúndùm impérium Dei Salvatóris noſtri, & Chriſti Jeſu ſpei

noſtræ; Timótheo dilécto filio in fide; Grátia, miſericórdia, & pax à Deo Patre, & Chriſto Jeſu Dómino noſtro. Sicut rogávi te ut remanéres Epheſi, cùm irem in Macedóniam; ut denuntiáres quibúſdam ne áliter docérent, neque inténderent fábulis, & genealógiis intermináris; quæ quæſtiónes præſtant magìs quàm ædificatiónem Dei, quæ eſt in fide. Finis autem præcépti eſt cáritas de corde puro, & conſciéntia bona, & fide non ficta. A quibus quidam aberrántes, convérſi ſunt in vanilóquium, voléntes eſſe legis doctóres, non intelligéntes, neque quæ loquúntur, neque de quibus affirmant.

℟. Deus de cœlo, 379.

Lectio ij. *v.* 12. *ad* 16.

GRátias ago ei, qui me confortávit, Chriſto Jeſu Dómino noſtro, quia fidélem me exiſtimávit, ponens in miniſtério: qui priùs blaſphémus fui, & perſecútor, & contumelióſus: ſed miſericórdiam Dei conſecútus ſum, quia ignórans feci in incredulitáte. Superabúndávit autem grátia Dómini noſtri, cum fide & dilectióne quæ eſt in Chriſto Jeſu. Fidélis ſermo, & omni acceptióne dignus, Quòd Chriſtus Jeſus venit in hunc mundum peccatóres ſalvos fácere, quorum primus ego ſum: ſed ídeo miſericórdiam conſecútus ſum; ut in me primo oſténderet Chriſtus Jeſus omnem patiéntiam, ad informatiónem eórum qui creditúri ſunt illi in vitam ætérnam.

℟. Cujus vult, 379.

Lectio iij. *c.* 2. 1. *ad* 6.

OBſecro ígitur primùm ómnium, fieri obſecratiónes, oratiónes, poſtulatiónes, gratiárum actiónes, pro ómnibus homínibus, pro régibus, & ómnibus qui in ſublimitáte ſunt; ut quiétam & tranquíllam vitam agámus in omni pietáte, & caſtitáte. Hoc enim bonum eſt, & accéptum coram Salvatóre noſtro Deo, qui omnes hómines vult ſalvos fieri; & ad agnitiónem veritátis veníre. Unus enim Deus, unus & mediátor Dei & hóminum homo Chriſtus Jeſus, qui dedit redemptiónem ſemetípſum pro ómnibus, teſtimónium tempóribus ſuis.

℟. Omne opus, 380.

IN II. NOCTURNO.

Sermo ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Serm. 175. *de Verbis Apoſtoli*, §. 1. *Aliàs Sermo* 9.

Lectio iv.

FIdélis ſermo, & omni acceptióne dignus, quia Chriſtus Jeſus venit in mundum peccatóres ſalvos fácere, quorum primus ego ſum.] Nulla cauſa fuit veniéndi

veniéndi Chriſto Dómino, niſi peccatóres ſalvos fácere. Tolle morbos, tolle vúlnera, & nulla cauſa eſt medicínæ. Si venit de cœlo magnus médicus, magnus per totum orbem terræ jacébat ægrótus. Ipſe ægrótus, genus humánum eſt.

℟. Cáritas, 380.

Lectio v.

Serm. 176. *de Verbis Apoſtoli*, §. 4. *Aliàs Serm.* 10.

DIcit Paulus unicuíque ægróto, & de ſe voléntí deſperáre: Qui curávit me, miſit me ad te, & dixit mihi: Illi deſperánti vade, & dic quid habuíſti, quid in te ſanávi, quàm citò ſanávi. De cœlo vocávi; unâ voce percúſſi, & dejéci; áliâ eréxi, & elégi; tértiâ implévi, & miſi; quartâ liberávi, & coronávi. Vade, dic ægrótis, clama deſperátis: [Fidélis ſermo, & omni acceptióne dignus; Quia Chriſtus Jeſus venit in mundum peccatóres ſalvos fácere.] Quid timétis? Quid trepidátis? [Quorum primus ego ſum.] Ego, inquit, vobis loquor, ſanus ægrotántibus, ſtans jacéntibus, ſecúrus deſperántibus: [Ideo] enim [miſericórdiâ conſecútus ſum, ut in me oſténderet Chriſtus Jeſus omnem longanimitátem.]

℟. Qui gloriátur, 381.

Lectio vj. §. 5.

NOlíte ergo deſperáre. Ægróti eſtis; accédite ad eum, & ſanámini: cæci eſtis; accédite ad eum, & illumináminí. Et qui ſanì eſtis, ei grátias ágite: & qui ægrotátis, ad eum ſanándi cúrrite: dícite omnes: [Veníte, adorémus, & proſternámur ei, & plorémus coram Dómino qui fecit nos,] & hómines, & ſalvos. Nam ſi ille nos fecit hómines, nos autem ipſi nos fécimus ſalvos, áliquid illo mélius fécimus. Mélior eſt enim ſalvus homo, quàm quílibet homo. Si ergo te Deus fecit hóminem, & tu te fecíſti bonum hóminem; quod tu fecíſti mélius eſt. Noli te extóllere ſuper Deum: ſubde te Deo, adóra, proſtérnere, confitére illi qui fecit te; quia nemo récreat, niſi qui creat; nemo réficit, niſi qui fecit.

℟. Omnis amaritúdo, 381.

IN III. NOCTURNO.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Matthæum.

Lectio vij.

c. 13. 24. *ad* 30.

IN illo témpore; Parábolam propóſuit turbis Jeſus, dicens: Símile factum eſt regnum cœlórum hómini, qui ſeminávit bonum ſemen in agro ſuo. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Serm. 47. de ovibus, in Ezech. 34. §. 6. Aliàs in tomo 9.

DIxérunt ſervi: Nonne bonum ſemen ſemináſti? Unde ergo apparuérunt zizánia? Ille ratiónem réddidit unde apparuérunt; non tamen permíſit ut ante tempus evelleréntur. Quamvis & ipſi ſervi ſtomacháti advérsus zizánia; consílium tamen & præcéptum à Dómino expetivérunt. Diſplicébant illa inter ſégetem: ſed vidébant ſervi, quia ſi vel in ipſis zizániis evelléndis áliquid ſuâ ſponte fácerent, ipſi zizániis annumeraréntur.

℟. Símile factum eſt regnum cœlórum hómini, qui * Seminávit bonum ſemen in agro ſuo. Cùm autem dormírent hómines, inimícus ſuperſeminávit zizánia. *Matt.* 13. 24. 25. ℣. Ad imáginem ſimilitúdinis ſuæ Deus fecit hóminem; invídiâ autem diáboli mors introívit in mundum. *Sap.* 2. 23. 24. * Seminávit.

Lectio viij.

ADómino expectavérunt præcéptum, juſſiónem regis ſui quæſiérunt: [Vis, imus, & collígimus ea?] Et ille: Non. Et réddidit inde cauſam; [Ne fortè, cùm vultis collígere zizánia, eradicétis ſimul & tríticum.] Sedávit ab indignatióne, nec relíquit in dolóre. Grave enim videbátur ſervis eſſe zizánia inter fruméntum; & verè grave erat. Sed ália eſt condítio agri, ália quies hórrei. Tólera, ad hoc enim natus es: tólera, quia fortè tolerátus es. Si ſemper bonus fuíſti, habéto miſericórdiam: ſi aliquándo malus fuíſti, noli pérdere memóriam. Et quis eſt ſemper bonus? Facíliùs, ſi te Deus diligénter diſcúſſiat, invéniet te étiã nunc malũ, quàm tu te ſemper bonum.

℟. Zizánia fílii ſunt nequam; inimícus autem, qui ſeminávit ea, eſt diábolus. * Sicut colligúntur zizánia, & igni comburúntur; ſic erit in conſummatióne ſéculi. *Matt.* 13. 38. 39. 40. ℣. In diem perditiónis ſervátur malus, & ad diem furóris ducétur. *Job.* 21. 30. * Sicut.

Lectio ix. *Paulò pòſt.*

CUm vénerit Fílius hóminis, & omnes Angeli cum eo, ſedébit in ſede glóriæ ſuæ, & congregabúntur ante eum omnes gentes, & ſeparábit eas, ſicut paſtor ſéparat oves ab hœdis.] Et véniet, & ſeparábit; véniet meſſis, & ſeparabúntur. Modò ergo tempus ſeparatiónis non eſt, ſed toleratiónis. Nec ídeo iſta dícimus, ut corripiéndi dórmiat diligéntia: imò verò ne in illud judícium incautì veniámus, & cæci ne-

ligéntes cæcitátem noſtrã ſubitò nos ad ſiniſtrã inveniámus, diſciplina exerceátur, judíciũ non præcipitétur.

℞. Mittet Fílius hóminis Angelos ſuos; & qui fáciunt iniquitátem, mittent eos in camínum ignis. * Tunc † Juſti fulgébunt ſicut ſol in regno Patris eórum. *Matt.* 13.41.42.43. ℣. Juſtum & ímpium judicábit Deus, & tempus omnis rei tunc erit. *Eccle.* 3.17 * Tunc juſti. Glória. † Juſti.

Ad Benedíctus, *Ant.* 3.g. Dómine, nonne bonum ſemen ſemináſti in agro tuo? Unde ergo habet zizánia? Et ait illis: Inimícus homo hoc fecit. *Matt.* 13.27.28.

Oratio. Orémus.

FAmíliam tuam, quæſumus, Dómine, contínuâ pietáte cuſtódi, ut quæ in ſola ſpe grátiæ cœléſtis innítitur, tuâ ſemper protectióne muniátur; Per.

CANON.

Ex Canónibus Apoſtolórum. *can.* 53.

SI quis Cléricus in caupóna cómedens deprehénſus fúerit, ſegregétur: prætérquam ſi in público diverſório in via propter neceſſitátem divérterit.

Ad Magníficat, *Ant.* 1.a. Collígite primùm zizánia, & alligáte ea in faſcículos ad comburéndum; tríticum autem congregáte in hórreum meum. *Matt.* 13.30.

FERIA SECUNDA.

De Epíſtola prima beáti Pauli Apóſtoli ad Timótheum.

Lectio j. *c.* 3. 1. *ad* 7.

FIdélis ſermo: Si quis Epiſcopátum desíderat, bonum opus desíderat. Opórtet ergo Epíſcopum irreprehensíbilem eſſe, uníus uxóris virum, ſóbrium, prudéntem, ornátum, pudícum, hoſpitálem, doctórem; non vinoléntum, non percuſſórem, ſed modéſtum; non litigióſum, non cúpidum, ſed ſuæ dómui benè præpóſitum, filios habéntem ſúbditos cum omni caſtitáte. Si quis autem dómui ſuæ præéſſe neſcit, quómodo Eccléſiæ Dei diligéntiam habébit? Non neóphytum; ne, in ſupérbiam elátus, in judícium íncidat diáboli. Opórtet autem illum & teſtimónium habére bonum ab iis qui foris ſunt, ut non in oppróbrium íncidat, & in láqueum diáboli.

℞. Deus de cœlo, 379.

Lectio ij. *c.* 4. 12. *ad fin.*

NEmo adoleſcéntiam tuam contémnat; ſed exémplum eſto fidélium in verbo, in converſatióne, in caritáte, in fide, in caſtitáte. Dum vénio, atténde lectióni, exhortatióni, & doctrínæ. Noli neglígere grátiam quæ in te eſt, quæ

data eſt tibi per prophetíam, cum impoſitióne mánuum Presbytérii. Hæc meditáre, in his eſto; ut proféctus tuus maniféſtus ſit ómnibus. Atténde tibi, & doctrínæ: inſta in illis; hoc enim fáciens, & teípſum ſalvum fácies, & eos qui te aúdiunt.

℟. Cujus vult, 379.

Lectio iij. *c.* 5. 17. *ad* 22.

QUi benè præſunt Presbyteri, dúplici honóre digni habeántur; máximè qui labórant in verbo & doctrína. Dicit enim Scriptúra: Non alligábis os bovi trituránti; Et: Dignus eſt operárius mercéde ſuâ. Advérsùs Presbyterum accuſatiónem noli recípere, niſi ſub duóbus aut tribus téſtibus. Peccántes, coram ómnibus, árgue; ut & céteri timórem hábeant. Teſtor coram Deo, & Chriſto Jeſu, & eléctis Angelis, ut hæc cuſtódias ſine præjudício, nihil fáciens in álteram partem declinándo. Manus citò némini impoſúeris, neque communicáveris peccátis aliénis. Teípſum caſtum cuſtódi.

℟. Omne opus, 380.

C A N O N.

Ex Concílio Laodicéno.

An. 330. *can.* 24.

NOn opórtet Sacrátos, à Presbyteris uſque ad Diáconos, & deínceps quémlibet Eccleſiáſtici órdinis uſque ad Miniſtros, vel Lectóres, vel Cantóres, vel Exorcíſtas, vel Oſtiários, vel Exercitatórum órdinis in caupónam íngredi.

FERIA TERTIA.

Incipit Epíſtola ſecúnda beáti Pauli Apóſtoli ad Timótheum.

Lectio j. *c.* 1. 1. *ad* 6.

PAulus Apóſtolus Jeſu Chriſti per voluntátem Dei, ſecúndùm promiſſiónem vitæ quæ eſt in Chriſto Jeſu; Timótheo caríſſimo fílio; Grátia, miſericórdia, pax à Deo Patre, & Chriſto Jeſu Dómino noſtro. Grátias ago Deo, cui ſérvio à progenitóribus in conſciéntia pura, quòd ſine intermiſſióne hábeam tuî memóriam in oratiónibus meis, nocte ac die: deſíderans te vidére, memor lacrymárum tuárum, ut gaúdio ímplear; recordatiónem accípiens ejus fídei, quæ eſt in te non ficta, quæ & habitávit primùm in ávia tua Lóide, & matre tua Euníce; certus ſum autem quòd & in te. Propter quam cauſam admóneo te, ut reſúſcites grátiam Dei, quæ eſt in te per impoſitiónem mánuum meárum.

℟. Cáritas, 380.

Lectio ij. *v.* 8. *ad* 11.

NOli ítaque erubéſcere teſtimónium Dómini noſtri, neque me vinctum ejus; ſed collabóra Evan-

gélio ſecúndùm virtútem Dei, qui nos liberávit, & vocávit vocatióne ſuâ ſanctâ; non ſecúndùm ópera noſtra, ſed ſecúndùm propóſitum ſuum, & grátiam quæ data eſt nobis in Chriſto Jeſu ante témpora ſæculária. Manifeſtáta eſt autem nunc per illuminatiónem Salvatóris noſtri Jeſu Chriſti, qui deſtrúxit quidem mortem, illuminávit autem vitam & incorruptiónem per Evangélium: in quo póſitus ſum ego prædicátor, & Apóſtolus, & magíſter Géntium.

℟. Qui gloriátur, 381.

Lectio iij. *v.* 12. *ad* 14.

OB quam cauſam étiam hæc pátior, ſed non confúndor: ſcio enim cui crédidi; & certus ſum quia potens eſt depóſitum meum ſerváre in illum diem. Formam habe ſanórum verbórum, quæ à me audíſti in fide & in dilectióne in Chriſto Jeſu. Bonum depóſitum cuſtódi per Spíritum-ſanctum qui hábitat in nobis.

℟. Omnis amaritúdo, 381.

CANON.

Ex Concílio Lateranénſi quarto Œcuménico.

An. 1215. *cap.* 16.

CLérici tabérnas prorſus evítent, niſi fortè causâ neceſſitátis in itínere conſtitúti.

FERIA QUARTA.

De Epíſtola ſecúnda beáti Pauli Apóſtoli ad Timótheum.

Lectio j. *c.* 3. 1. *ad* 5.

HOc autem ſcito, quòd in noviſſimis diébus inſtábunt témpora periculóſa: erunt hómines ſeípſos amántes, cúpidi, eláti, ſupérbi, blaſphémi, paréntibus non obediéntes, ingráti, ſceléſti, ſine affectióne, ſine pace, criminatóres, incontinéntes, immítes, ſine benignitáte, proditóres, protérvi, túmidi, & voluptátum amatóres magìs quàm Dei; habéntes ſpéciem quidem pietátis, virtútem autem ejus abnegántes. Et hos devíta.

℟. Deus de cœlo, 379.

Lectio ij. *v.* 6. *ad* 9.

EX his enim ſunt qui pénetrant domos, & captívas ducunt muliérculas, onerátas peccátis, quæ ducúntur váriis deſidériis; ſemper diſcéntes, & nunquam ad ſciéntiam veritátis perveniéntes. Quemádmodum autem Jannes & Mambres reſtitérunt Móyſi, ita & hi reſíſtunt veritáti; hómines corrúpti mente, réprobi circa fidem: ſed ultrà non profícient: inſipiéntia enim eórum manifésta erit ómnibus, ſicut & illórum fuit.

℟. Cujus vult, 379.

Lectio iij. *v.* 10. *ad* 13.

TU autem aſſecútus es meam doctrínam, inſtitutiónem, propóſitum, fidem, longanimitátem, dilectiónem, patiéntiam, perſecutiónes, paſſiónes: quália mihi facta ſunt Antiochíæ, Icónii, & Lyſtris: quales perſecutiónes ſuſtínui, & ex ómnibus erípuit me Dóminus. Et omnes, qui piè volunt vívere in Chriſto Jeſu, perſecutiónem patiéntur. Mali autem hómines, & ſeductóres proficient in pejus, errántes, & in errórem mitténtes.

℟. Omne opus, 380.

CANON.

Ex Concílio Coloniénſi. *An.* 1536. *part.* 5. *cap.* 6.

TUrpiſſimum putet Párochus niſi cauſâ neceſſitátis intráre tabérnam, quaſi domum non hábeat ad edéndum & bibéndum. Bréviter, vitet ómnia quæ paſtorálem autoritátem aut dedécorant, aut imminuunt.

FERIA QUINTA.

Incipit Epíſtola beáti Pauli Apóſtoli ad Titum.

Lectio j. *c.* 1. *v.* 1. *ad* 4.

PAulus, ſervus Dei, Apóſtolus autem Jeſu Chriſti ſecúndùm fidem electórum Dei, & agnitiónem veritátis quæ ſecúndùm pietátem eſt, in ſpem vitæ ætérnæ quam promíſit, qui non mentítur Deus, ante témpora ſeculária: manifeſtávit autem tempóribus ſuis verbum ſuum in prædicatióne, quæ crédita eſt mihi ſecúndùm præcéptum Salvatóris noſtr Dei; Tito dilécto fílio ſecúndùm commúnem fidem; Grátia & pax à Deo Patre, & Chriſto Jeſu Salvatóre noſtro.

℟. Cáritas, 380.

Lectio ij. *v.* 5. *ad* 9.

HUjus rei grátiâ relíqui te Cretæ, ut ea quæ deſunt córrigas, & conſtítuas per civitátes Presbyteros, ſicut & ego diſpóſui tibi. Si quis ſine crímine eſt; unius uxóris vir; fílios habens fidéles, non in accuſatióne luxúriæ, aut non ſúbditos: Opórtet enim Epíſcopum ſine crímine eſſe, ſicut Dei diſpenſatórem; non ſupérbum, non iracúndum, non vinoléntum, non percuſſórem, non turpis lucri cúpidum; ſed hoſpitálem, benígnum, ſóbrium, juſtum, ſanctum, continéntem, ampleCténtem eum, qui ſecúndùm doctrínam eſt, fidélem ſermónem; ut potens ſit exhortári in doctrína ſana, & eos, qui contradícunt, argúere.

℟. Qui gloriátur, 381.

Lectio iij. *v.* 10. *ad fin.*

SUnt enim multi étiam inobediéntes, vaníloqui, & ſeductóres; máximè qui

de circumciſióne ſunt; quos opórtet redárgui; qui univérſas domos ſubvértunt, docéntes quæ non opórtet, turpis lucri grátiâ. Dixit quidam ex illis, próprius ipſórum prophéta: Creténſes ſemper mendáces, malæ béſtiæ, ventres pigri. Teſtimónium hoc verum eſt. Quam ob cauſam íncrepa illos durè; ut ſani ſint in fide, non intendéntes Judáïcis fábulis, & mandátis hóminum averſántium ſe à veritáte. Omnia munda mundis; coinquinátis autem & infidélibus nihil eſt mundum; ſed inquinátæ ſunt eórum & mens, & conſciéntia. Confiténtur ſe noſſe Deum; factis autem negant; cùm ſint abomináti, & incredíbiles, & ad omne opus bonum réprobi.

℟. Omnis amaritúdo, 381.

C A N O N.

Ex Concílio Conſtantinopolitáno tértio.

An. 680. *can.* 9.

STatúimus nulli licére Clérico cauponáriam habére tabérnam. Si ènim in caupónam íngredi non eſt permíſſum; quantò magìs áliis in eâ miniſtráre, & ea quæ non licet ipſi, tractáre? Si quis autem tale fécerit, vel ceſſet, vel deponátur.

FERIA SEXTA.

De Epíſtola beáti Pauli Apóſtoli ad Titum.

Lectio j. *c.* 2. 1. *ad* 8.

TU autem lóquere quæ decent ſanam doctrínam: Senes ut ſóbrii ſint, pudíci, prudéntes; ſani in fide, in dilectióne, in patiéntia: Anus ſímiliter in hábitu ſancto, non criminatríces, non multo vino ſerviéntes, benè docéntes; ut prudéntiam dóceant adoleſcéntulas, ut viros ſuos ament, filios ſuos díligant, prudéntes, caſtas, ſóbrias, domûs curam habéntes, benígnas, ſúbditas viris ſuis; ut non blaſphemétur verbum Dei: Júvenes ſímiliter hortáre ut ſóbrii ſint. In ómnibus teípſum præbe exémplum bonórum óperum, in doctrína, in integritáte, in gravitáte, verbum ſanum, irreprehensíbile; ut is qui ex advérſo eſt vereátur, nihil habens malum dícere de nobis.

℟. Deus de cœlo, 379.

Lectio ij. *v.* 11. *ad fin.*

APpáruit enim grátia Dei Salvatóris noſtri ómnibus homínibus, erúdiens nos, ut abnegántes impietátem, & ſeculária deſidéria, ſóbriè, & juſtè, & piè vivámus in hoc ſéculo, expectántes beátam ſpem, & advéntum glóriæ magni Dei

& Salvatóris noſtri Jeſu Chriſti; qui dedit ſemetípſum pro nobis, ut nos redímeret ab omni iniquitáte, & mundáret ſibi pópulum acceptábilem, ſectatórem bonórum óperum. Hæc lóquere, & exhortáre, & árgue cum omni império. Nemo te contémnat.

℟. Cujus vult, 379.

Lectio iij. *c.* 3. 1. *ad* 7.

ADmone illos princípibus & poteſtátibus ſúbditos eſſe, dicto obedíre, ad omne opus bonum parátos eſſe; néminem blaſphemáre, non litigióſos eſſe, ſed modéſtos, omnem oſtendéntes manſuetúdinem ad omnes hómines. Erámus enim aliquándo & nos inſipiéntes, incréduli, errántes, ſerviéntes deſidériis & voluptátibus váriis, in malítia & invídia agéntes, odíbiles, odiéntes ínvicem. Cùm autem benígnitas & humánitas appáruit Salvatóris noſtri Dei; non ex opéribus juſtítiæ, quæ fécimus nos, ſed ſecúndùm ſuam miſericórdiam ſalvos nos fecit, per lavácrum regeneratiónis & renovatiónis Spíritûs-ſancti, quem effúdit in nos abúnde per Jeſum Chriſtum Salvatórem noſtrum; ut juſtificáti grátiâ ipsíus, herédes ſimus ſecúndùm ſpem vitæ ætérnæ.

℟. Omne opus, 380.

CANON.

Ex Synodo Ebroïcénſi.
An. 1576.

SEculáribus homínibus nec Joánnis-Baptíſtæ auſtéritas, nec Chriſti in victu populáritas probári pótuit: proínde ſátius eſt Eccleſiáſticos viros fúgere promiſcua contubérnia ſeculárium, ac pótius hoſpitalitátem inter ſe exercére.

SABBATO.

Incipit Epiſtola beáti Pauli Apóſtoli ad Philémonem.

Lectio j. *v.* 1. *ad* 6.

PAulus vinctus Chriſti Jeſu, & Timótheus frater; Philémoni dilécto, & adjutóri noſtro, & Appiæ ſorori caríſſimæ, & Archippo commilitóni noſtro; & Eccléſiæ quæ in domo tua eſt; Grátia vobis & pax à Deo Patre noſtro, & Dómino Jeſu Chriſto. Grátias ago Deo meo, ſemper memóriam tuî fáciens in oratiónibus meis, aúdiens caritátem tuam, & fidem quam habes in Dómino Jeſu, & in omnes ſanctos; ut communicátio fidei tuæ évidens fiat, in agnitióne omnis óperis boni quod eſt in vobis in Chriſto Jeſu.

Lectio ij. *v.* 7. *ad* 12.

GAúdium enim magnum hábui, & conſolatiónem in caritáte tua; quia víſcera ſanctórum requievérunt per te, frater. Propter quod multam fidúciam

habens in Chriſto Jeſu imperándi tibi quod ad rem pértinet, propter caritátem magis óbſecro, cùm ſis talis, ut Paulus ſenex, nunc autem & vinctus Jeſu Chriſti: óbſecro te pro meo filio, quem génui in vínculis, Onéſimo, qui tibi aliquándo inútilis fuit, nunc autem & mihi & tibi útilis, quem remíſi tibi.

Lectio iij. *v.* 12. *ad* 19.

TU autem illum, ut mea víſcera, ſúſcipe; quem ego volúeram mecum detinére, ut pro te mihi miniſtráret in vínculis Evangélii: ſine consílio autem tuo nihil vólui fácere, uti ne velut ex neceſſitáte bonum tuum eſſet, ſed voluntárium. Fórſitan enim ídeo diſcéſſit ad horam à te, ut ætérnùm illum recíperes; jam non ut ſervum, ſed prò ſervo cariſſimum fratrem, máximè mihi; quantò autem magis tibi, & in carne, & in Dómino? Si ergo habes me ſócium, ſúſcipe illum ſicut me. Si autem áliquid nócuit tibi, aut debet; hoc mihi ímputa. Ego Paulus ſcripſi meâ manu: ego reddam, ut non dicam tibi, quòd & teipſum mihi debes.

CANON.

Ex Concílio Mediolanénſi quarto.

An. 1573. *p.* 3. *t. Monitiones.*

COmeſſatiónes, compotatiónes, convívia pública, laïcaliáve, tum máximè in quibus mulíeres intérſunt, evitáte.

AD VESPERAS.

Ad Magníficat, *Ant.* 8. G.* Deus aptet vos in omni bono, ut faciátis ejus voluntátem: fáciens in vobis quod pláceat coram ſe per Jeſum Chriſtum. *Hebr.* 13. 21.

Oratio, Præſta, quæſumus, *infrà in Laudibus.*

DOMINICA SEXTA poſt Epiphaniam.

IN I. NOCTURNO.

Incipit Epíſtola beáti Pauli Apóſtoli ad Hebræos.

Lectio j. *c.* 1. 1. *ad* 4.

MUltifáriàm, multíſque modis olim Deus loquens pátribus in Prophétis; noviſſimè diébus iſtis locútus eſt nobis in Fílio, quem conſtítuit herédem univerſórum, per quem fecit & ſǽcula. Qui cùm ſit ſplendor glóriæ, & figúra ſubſtántiæ ejus, portánſque ómnia verbo virtútis ſuæ, purgatiónem peccatórum fáciens, ſedet ad déxteram Majeſtátis in excélſis: tantò mélior Angelis effectus, quantò differéntius præ illis nomen hereditávit.

℟. Deus de cœlo, 379.

Lectio ij. *v.* 5. *ad* 9.

CUi enim dixit aliquándo Angelórum: Fílius meus es tu, ego hódie gé-

nui te? Et rurſum: Ego ero illi in Patrem, & ipſe erit mihi in Fílium? Et cùm íterum introdúcit Primogénitum in orbem terræ, dicit: Et adórent eum omnes Angeli Dei. Et ad Angelos quidem dicit: Qui facit Angelos ſuos ſpíritus, & Miníſtros ſuos flammam ignis. Ad Fílium autem: Thronus tuus, Deus, in ſéculum ſéculi; virga æquitátis, virga regni tui. Dilexíſti juſtítiam, & odíſti iniquitátem; proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo exultatiónis præ particípibus tuis.

℟. Cujus vult, 379.

Lectio iij.

v. 10. *ad fin.*

ET: Tu in princípio, Dómine, terram fundáſti; & ópera mánuum tuárum ſunt cœli. Ipſi períbunt, tu autem permanébis; & omnes ut veſtiméntum veteráſcent; & velut amíctum mutábis eos, & mutabúntur: tu autem idem ipſe es, & anni tui non defícient. Ad quem autem Angelórum dixit aliquándo: Sede à dextris meis, quoadúſque ponam inimícos tuos ſcabéllum pedum tuórum? Nonne omnes ſunt adminiſtratórii ſpíritus, in miniſtérium miſſi propter eos, qui hereditátem cápient ſalútis?

℟. Omne opus, 380.

In II. Nocturno.

De Sermóne ſancti Athanáſii Epíſcopi.

Oratio 1. *contra Arianos*, §. 55. *Aliàs Oratio* 2.

Lectio iv.

SI perſónam, rem, & tempus verbórum Apóſtoli cognovíſſent hærétici, non ea, quæ ad humánam pértinent natúram, tranſtulíſſent in divinitátem, nec eò impietátis inſáni deveníſſent. Id autem is fácilè perſpíciet, qui inítium hujus loci rectè intelléxerit. En enim Apóſtoli verba: [Multifáriàm multíſque modis olim Deus locútus pátribus per Prophétas, hiſce últimis diébus locútus eſt nobis in Fílio.] Deínde paulò pòſt ait: [Per ſeípſum purgatióne peccatórum noſtrórum factâ, ſedet ad déxteram Majeſtátis in excélſis, tantò præſtántior factus Angelis, quantò excelléntius præ illis nomen hereditáte accépit.] Itaque Apóſtoli dictum témporis méminit, quo nobis Deus in Fílio locútus eſt, & peccatórum facta eſt purgátio.

℟. Cáritas, 380.

Lectio v.

DEínde cùm ſermo ſit de diſpenſatióne, quæ noſtrî cauſâ ſuſcépta eſt; de últimis tempóribus verba fáciens, conveniénter ádmonet neque prióribus tempóribus Deum tacuíſſe; ſiquidem per Prophétas lo-

ctitus eſt. Quóniam ígitur Prophétæ miniſtravére, & lex promulgáta per Angelos eſt, deindéque advénit Fílius ut ipſe miniſtráret, neceſſáriò hæc verba íntulit: [Tantò præſtántior factus Angelis;] ut ſcílicet oſténderet quantùm ſervo præſtet Fílius, tantò étiam Fílii adminiſtratiónem, ſervórum adminiſtratióne præſtantiórem fuíſſe.

℟. Qui glóriátur, 381.

Lectio vj.

VEterem ítaque & novam adminiſtratiónem diſtínguens Apóſtolus, fidénter hæc ad Judæos ſcribit; [Tantò præſtántior factus Angelis.] Quaprópter nullâ hìc uſus eſt comparatióne, nec dixit: [Major, vel Honorátior,] ne quis illum ejúſdem ac illos eſſe géneris ſuſpicarétur; ſed [Præſtántior] dixit, ut natúræ Fílii & rerum creatárum differéntiam demonſtráret.

℟. Omnis amaritúdo, 381.

IN III. NOCTURNO.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Matthæum.

Lectio vij. *c.* 13. 31. *ad* 35.

IN illo témpore; Parábolam propóſuit turbis Jeſus, dicens: Símile eſt regnum cœlórum grano ſinápis, quod accípiens homo ſeminávit in agro ſuo. Et réliqua.

Homília ſancti Hierónymi Presbyteri.

Lib. 2. *Comment. in cap.* 13. *Matt.*

REgnum cœlórum, prædicátio Evangélii eſt, & notítia Scripturárum, quæ ducit ad vitam; & de qua dícitur ad Judæos: [Auferétur à vobis regnum Dei, & dábitur genti faciénti fructus ejus.] Símile eſt ergo hujuſcémodi regnum grano ſinápis, quod accípiens homo ſeminávit in agro ſuo. Homo qui séminat in agro ſuo, à pleríſque Salvátor intellígitur, quòd in ánimis credéntium ſéminet. Ab áliis, ipſe homo ſéminans in agro ſuo, hoc eſt, in ſemetípſo, & in corde ſuo.

℟. Locútus eſt Jeſus in parábolis ad turbas, ut implerétur quod dictum eſt per Prophétam: * Eructábo abſcóndita à conſtitutióne mundi. *Matt.* 13. 34. 35. ℣. Apériam in parábolis os meum, loquar propoſitiónes ab inítio. *Pſ.* 77. 2. * Eructábo.

Lectio viij.

QUis eſt iſte qui ſéminat, niſi ſenſus noſter & ánimus; qui ſuſcípiens granum prædicatiónis, & fovens ſeméntem humóre fidei, facit in agro ſui péctoris pululláre? Prædicátio Evangélii mínima eſt ómnibus diſciplínis. Ad primam quippe doctrínam fi-

debent: quia per aúrium oculorúmque illécebras, vitiórum turba ad ánimam ingredi ſolet.

FERIA TERTIA.

De Epíſtola beáti Pauli Apóſtoli ad Hebræos.

Lectio j. *c.* 3. 1. *ad* 6.

FRatres ſancti, vocatiónis cœléſtis partícipes, conſideráte Apóſtolum & Pontíficem confeſſiónis noſtræ Jeſum; qui fidélis eſt ei qui fecit illum, ſicut & Móyſes in omni domo ejus. Amplióris enim glóriæ iſtæ præ Móyſe dignus eſt hábitus, quantò amplióre m honórem habet domûs, qui fabricávit illam. Omnis namque domus fabricátur ab áliquo: qui autem ómnia creávit, Deus eſt. Et Móyſes quidem fidélis erat in tota domo ejus tanquam fámulus, in teſtimónium eórum quæ dicénda erant: Chriſtus verò tanquam fílius in domo ſua; quæ domus ſumus nos, ſi fidúciam & glóriam ſpei, uſque ad finem, firmam retinámus.

℟. Cáritas, 380.

Lectio ij. *v.* 12. *ad* 16.

VIdéte, fratrès, ne fortè ſit in áliquo veſtrûm cor malum incredulitátis, diſcedéndi à Deo vivo: ſed adhortámini voſmetípſos per ſíngulos dies, donec Hódie cognominátur; ut non obdurétur quis ex vobis falláciâ peccáti. Partícipes enim Chriſti effécti ſumus, ſi tamen inítium ſubſtántiæ ejus, uſque ad finem, firmum retineámus: dum dícitur: Hódie ſi vocem ejus audiéritis, nolíte obduráre corda veſtra, quemádmodum in illa exacerbatióne. Quidam enim audiéntes, exacerbavérunt; ſed non univérſi qui profécti ſunt ex Ægypto per Móyſen.

℟. Qui gloriátur, 381.

Lectio iij. *c.* 4. 12. *ad fin.*

VIvus eſt ſermo Dei, & éfficax, & penetrabílior omni gládio ancípiti; & pertíngens uſque ad diviſiónem ánimæ ac ſpíritûs, compágum quoque ac medullárum; & diſcrétor cogitatiónum & intentiónum cordis. Et non eſt ulla creatúra inviſíbilis in conſpéctu ejus; ómnia autem nuda & apérta ſunt óculis ejus, ad quem nobis ſermo. Habéntes ergo Pontíficem magnum, qui penetrávit cœlos, Jeſum Fílium Dei, teneámus confeſſiónem. Non enim habémus Pontíficem, qui non poſſit cómpati infirmitátibus noſtris; tentátum autem per ómnia pro ſimilitúdine, abſque peccáto. Adeámus ergo cum fidúcia ad thronum grátiæ; ut miſericórdiam conſequámur, & grátiam inveniámus in auxílio opportúno.

℟. Omnis amaritúdo, 381.

CANON.

Ex Concílio Turonénſi.
An. 813. *can.* 7.

HIſtriónum túrpium, & obſcœnórum inſoléntias jocórum, & ipſi Sacerdótes ánimo effúgere, ceteríſque Sacerdótibus effugiénda prædicáre debent.

FERIA QUARTA.

De Epíſtola beáti Pauli Apóſtoli ad Hebræos.

Lectio j. *c.* 6. 1. *ad* 3.

INtermitténtes inchoatiónis Chriſti ſermónem, ad perfectióra ferámur, non rurſum jaciéntes fundaméntum pœniténtiæ ab opéribus mórtuis, & fidei ad Deum, baptíſmatum doctrínæ, impoſitiónis quoque mánuum, ac reſurrectiónis mortuórum, & judícii ætérni. Et hoc faciémus, ſi quidem permíſerit Deus.

℟. Deus de cœlo, 379.

Lectio ij. *v.* 4. *ad* 6.

IMpoſsíbile eſt enim eos, qui ſemel ſunt illumináti, guſtavérunt étiam donum cœléſte, & partícipes facti ſunt Spíritûs-ſancti, guſtavérunt nihilóminus bonum Dei verbum, virtutéſque séculi ventúri, & prolápſi ſunt; rurſus renovári ad pœniténtiam, rurſum crucifigéntes ſibimetípſis Fílium Dei, & oſténtui habéntes.

℟. Cujus vult, 379.

Lectio iij. *v.* 7. *ad* 10.

TErra enim ſæpe veniéntem ſuper ſe bibens imbrem, & génerans herbam opportúnam illis à quibus cólitur, áccipit benedictiónem à Deo: próferens autem ſpinas ac tríbulos, réproba eſt, & maledícto próxima; cujus conſummátio in combuſtiónem. Confídimus autem de vobis, dilectíſſimi, melióra & viciníóra ſalúti; tamétſi ita lóquimur. Non enim injúſtus Deus, ut oblíviſcátur óperis veſtri, & dilectiónis quam oſtendíſtis in nómine ipsíus, qui miniſtráſtis ſanctis, & miniſtrátis.

℟. Omne opus, 380.

CANON.

Ex Concílio Moguntíno.
An. 813. *can.* 10.

CLéricis lege Patrum cavétur, ut à vulgári vita ſeclúſi, à mundi voluptátibus ſeſe abſtíneant; non ſpectáculis, non pompis intérſint; convívia inhonéſta & túrpia fúgiant.

FERIA QUINTA.

De Epíſtola beáti Pauli Apóſtoli ad Hebræos.

Lectio j. *c.* 10. 26. *ad* 31.

VOluntárie peccántibus nobis poſt accéptam notítiam veritátis, jam non relínquitur pro peccátis hóſtia; terríbilis autem quædam expectátio judícii, & ignis æmulátio quæ conſumptúra eſt

adverſários. Irritam quis fáciens legem Móyſi, ſine ulla miſeratióne duóbus vel tribus téſtibus móritur: quantò magis putátis deterióra meréri ſupplícia, qui Fílium Dei conculcáverit, & ſánguinem teſtaménti pollútum dúxerit, in quo ſanctificátus eſt; & ſpirítui grátiæ contuméliam fécerit? Scimus enim qui dixit: Mihi vindícta, & ego retríbuam. Et íterum: Quia judicábit Dóminus pópulum ſuum. Horréndum eſt incídere in manus Dei vivéntis.

℟. Cáritas, 380.

Lectio ij. *c.* 11. 1. *ad* 6.

EST fides ſperandárum ſubſtántia rerum, arguméntum non apparéntium. In hac enim teſtimónium conſecúti ſunt Senes. Fide intellígimus aptáta eſſe ſécula verbo Dei; ut ex inviſibílibus viſibília fierent. Fide plúrimam hóſtiam Abel quàm Caïn óbtulit Deo; per quam teſtimónium conſecútus eſt eſſe juſtus, teſtimónium perhibénte munéribus ejus Deo; & per illam defúnctus adhuc lóquitur. Fide Henoch tranſlátus eſt ne vidéret mortem, & non inveniebátur, quia tránſtulit illum Deus: ante tranſlatiónem enim teſtimónium hábuit placuíſſe Deo. Sine fide autem impoſsíbile eſt placére Deo. Crédere enim opórtet accedéntem ad Deum quia eſt, & inquiréntibus ſe remunerátor ſit.

℟. Qui gloriátur, 381.

Lectio iij. *v.* 7. *ad* 10.

FIde Noë, reſpónſo accépto de iis quæ adhuc non videbántur, métuens aptávit arcam in ſalútem domûs ſuæ, per quam damnávit mundum; & juſtítiæ, quæ per fidem eſt, heres eſt inſtitútus. Fide qui vocátur Abraham obedívit in locum exíre, quem acceptúrus erat in hereditátem; & éxiit, néſciens quò iret. Fide demorátus eſt in terra repromiſſiónis, tanquam in aliéna, in cáſulis habitándo cum Iſaac & Jacob coherédibus repromiſſiónis ejúſdem. Expectábat enim fundaménta habéntem civitátem, cujus ártifex, & cónditor Deus.

℟. Omnis amaritúdo, 381.

CANON.

Ex Concílio Moguntíno.

An. 813. *can.* 10.

CLérici non vagis óculis, non infræni linguâ aut petulánti, tumidóque geſtu incédant; ſed pudórem ac verecúndiam mentis, símplici hábitu inceſſúque oſténdant.

FERIA SEXTA.

De Epíſtola beáti Pauli Apóſtoli ad Hebræos.

Lectio j. *c.* 12. 2. *ad* 6.

ASpiciéntes in autórem fidei, & conſummatórem Jeſum, qui propóſito ſibi gáudio

ſuſtínuit crucem, confuſióne contémptâ, atque in déxtera ſedis Dei ſedet. Recogitáte enim eum, qui talem ſuſtínuit à peccatóribus advérsùm ſemetípſum contradictiónem; ut ne fatigémini, ánimis veſtris deficiéntes. Nondum enim uſque ad ſánguinem reſtitíſtis, advérsùs peccátum repugnántes: & obliti eſtis conſolatiónis, quæ vobis tanquam filiis lóquitur, dicens: Fili mi, noli neglígere diſciplínam Dómini; neque fatigéris dum ab eo argueris. Quem enim díligit Dóminus, caſtígat; flagéllat autem omnem filium, quem récipit.

℟. Deus de cœlo, 379.

Lectio ij. *v.* 7. *ad.* 11.

IN diſciplína perſeveráte. Tanquam filiis vobis offert ſe Deus: quis enim filius, quem non córripit pater? Quòd ſi extra diſciplínam eſtis, cujus partícipes facti ſunt omnes: ergo adúlteri, & non filii eſtis. Deínde patres quidem carnis noſtræ, eruditóres habúimus, & reverebámur eos: non multò magìs obtemperábimus Patri ſpirítuum, & vivémus? Et illi quidem in témpore paucórum diérum, ſecúndùm voluntátem ſuam erudiébant nos: hic autem ad id quod útile eſt in recipiéndo ſanctificatiónem ejus. Omnis autem diſciplína in præſénti quidem vidétur non eſſe gaudii, ſed mœróris: póſtea autem fructum pacatíſſimum, exercitátis per eam, reddet juſtítiæ.

℟. Cujus vult, 379.

Lectio iij. *v.* 12. *ad* 17.

PRopter quod remíſſas manus & ſolúta génua erígite, & greſſus rectos fácite pédibus veſtris; ut non claúdicans quis erret, magìs autem ſanétur. Pacem ſequímini cum ómnibus, & ſanctimóniam, ſine qua nemo vidébit Deum: contemplántes ne quis deſit grátiæ Dei: ne qua radix amaritúdinis ſurſum gérminans impédiat, & per illam inquinéntur multi. Ne quis fornicátor, aut profánus, ut Eſaü, qui propter unam eſcam véndidit primitíva ſua. Scitóte enim quóniam & póſtea cúpiens hereditáre benedictiónem, reprobátus eſt; non enim invénit pœniténtiæ locum, quanquam cum lácrymis inquiſíſſet eam.

℟. Omne opus, 380.

C A N O N.

Ex Concílio Senonénſi. *An.* 1528. *in decretis morum, cap.* 15.

IN incéſſu honeſtátem exhíbeant Clérici, ut gravitáte itíneris, mentis maturitátem oſténdant. Incompoſítio enim córporis, riſus diſſolútus, índecens oculórum vagátio, inæqualitátem índicant mentis.

SABBATO.

De Epíſtola beáti Pauli Apóſtoli ad Hebræos.

Lectio. j. *c.* 13. 1. *ad* 6.

CAritas fraternitátis máneat in vobis. Et hoſpitalitátem nolíte oblivíſci; per hanc enim latuérunt quidam, Angelis hoſpítio recéptis. Mementóte vinctórum, tanquam ſimul vincti; & laborántium, tanquam & ipſi in córpore morántes. Honorábile connúbium in ómnibus, & thorus immaculátus: Fornicatóres enim & adúlteros judicábit Deus. Sint mores ſine avarítia, conténti præſéntibus; ipſe enim dixit: Non te déſeram: neque derelínquam. Ita ut confidénter dicámus: Dóminus mihi adjútor; non timébo quid fáciat mihi homo.

Lectio ij. *v.* 9. *ad* 14.

DOctrínis váriis & peregrínis nolíte abdúci. Optimum eſt enim grátiâ ſtabilíre cor, non eſcis, quæ non profuérunt ambulántibus in eis. Habémus altáre, de quo édere non habent poteſtátem, qui tabernáculo deſérviunt. Quorum enim animálium infértur ſanguis pro peccáto in Sancta per Pontíficem, horum córpora cremántur extra caſtra. Propter quod & Jeſus, ut ſanctificáret per ſuum ſánguinem pópulum, extra portam paſſus eſt. Exeámus ígitur ad eum extra caſtra, impropérium ejus portántes. Non enim habémus hìc manéntem civitátem, ſed futúram inquírimus.

Lectio iij. *v.* 17. *ad* 21.

OBedíte præpóſitis veſtris, & ſubjacéte eis; ipſi enim pervígilant, quaſi ratiónem pro animábus veſtris redditúri; ut cùm gaúdio hoc fáciant, & non geméntes; hoc enim non éxpedit vobis. Oráte pro nobis; confídimus enim quia bonam conſciéntiam habémus, in ómnibus benè voléntes converſári. Ampliùs autem déprecor vos hoc fácere, quò celériùs reſtítuar vobis. Deus autem pacis, qui edúxit de mórtuis Paſtórem magnum óvium, in ſánguine teſtaménti ætérni, Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum, aptet vos in omni bono, ut faciátis ejus voluntátem: fáciens in vobis quod pláceat coram ſe per Jeſum Chriſtum, cui eſt glória in ſécula ſeculórum: amen.

CANON.

Ex Concílio Mediolanénſi primo.

An. 1565. *part.* 2. *cap.* 24. *de Clericalibus ædibus.*

CLérici de nocte poſt primam horam, niſi ex juſta cauſa, & cum lúmine, domo non éxeant.

SABBATO
ante Septuageſimam.

¶ *Si in Dominicis Septuageſimæ, Sexageſimæ & Quinquageſimæ evenerit Feſtum Annuale-minus, de eo fiet cum Commemoratione Dominicæ in utriſque Veſperis, Officio Nocturno, & Laudibus.*]

AD VESPERAS.

Omnia de Pſalterio, exceptis quæ ſequuntur.

CAPITULUM. *Jer.* 51. 15.

DOminus fecit terram in fortitúdine ſua, præparávit orbem in ſapiéntia ſua, & prudéntiâ ſuâ exténdit cœlos.

Hymnus, O ſempitérna, ℣. Sépties, *in Pſalterio*, 148.

Ad Magníficat, *Ant.* 1. a. Fide intellígimus aptáta eſſe ſécula verbo Dei, ut ex inviſibílibus viſibília fierent. *Hebr.* 11. 3.

Oratio, Preces pópuli tui, *infrà ad Laudes.*

Deinde Commemoratio, ſi quæ occurrat, ut habetur ſuo loco, & poſt ultimam Orat. ℣. Benedicámus Dómino; allelúia, allelúia. ℟. Deo grátias; allel. allel.

Deinceps uſque ad Sabbatum ſanctum, non dicitur Allelúia; *ſed ejus loco poſt* Deus, in adjutórium, *&* ℣. Sicut erat, &c. *dicitur*, Laus tibi, Dómine, Rex ætérnæ glóriæ.

DOMINICA
Septuageſimæ.

AD OFFICIUM NOCT.

Omnia ut in Pſalterio, exceptis quæ ſequuntur.

IN I. NOCTURNO.

Hâc nocte, in Eccleſiis Metropolitana & Collegiatis, pro j. *Lectione legitur Præfatio S. Hieronymi in Pentateuchum*, Deſidérii mei, &c. *Pro* ij. *verò Lectione legitur initium Geneſeos, duabus quæ ſequuntur in unam junctis.*

Incipit liber Géneſis.

Lectio j. *c.* 1. 1. *ad* 8.

IN princípio creávit Deus cœlum & terram. Terra autem erat inánis & vácua, & ténebræ erant ſuper fáciem abyſſi: & Spíritus Dei ferebátur ſuper aquas. Dixítque Deus: Fiat lux. Et facta eſt lux. Et vidit Deus lucem quòd eſſet bona: & divíſit lucem à ténebris. Appellavítque lucem, Diem; & ténebras, Noctem: factúmque eſt véſperè & manè, dies unus. Dixit quoque Deus: Fiat firmaméntum in médio aquárum, & dívidat aquas ab aquis. Et fecit Deus firmaméntum, divisítque aquas quæ erant ſub firmaménto, ab his quæ erant ſuper firmaméntum. Et factum eſt ita. Vocavítque Deus firmaméntum, Cœ-

lum: & factum eſt véſperè & manè, dies ſecúndus.

℟. Creávit Deus cœlum & terram, & ait: Faciámus hóminem ad imáginem noſtram; & præſit volatílibus cœli, universǽque terræ. * Et creávit hóminem ad imáginem ſuam. *Gen.* 1. 1. 26. 27. ℣. Omnia per Verbum facta ſunt; & ſine ipſo factum eſt nihil. *Joan.* 1. 3. * Et creávit.

Lectio ij. *v.* 9. *ad* 19.

DIxit verò Deus: Congregéntur aquæ quæ ſub cœlo ſunt, in locum unum: & appáreat árida. Et factum eſt ita. Et vocávit Deus áridam, Terram; Congregationéſque aquárum appellávit Mária. Et vidit Deus quòd eſſet bonum. Et ait: Gérminet terra herbam viréntem & faciéntem ſemen, & lignum pomíferum fáciens fructum juxta genus ſuum, cujus ſemen in ſemetípſo ſit ſuper terram. Et factum eſt ita. Et prótulit terra herbam viréntem & faciéntem ſemen juxta genus ſuum, lignúmque fáciens fructum, & habens unumquódque ſeméntem ſecúndùm ſpéciem ſuam. Et vidit Deus quòd eſſet bonum. Et factum eſt véſperè & manè, dies tértius. Dixit autem Deus: Fiant luminária in firmaménto cœli, & dívidant diem ac noctem, & ſint in ſigna & témpora, & dies, & annos; ut lúceant in firmaménto cœli, & illúminent terram. Et factum eſt ita. Fecítque Deus duo luminária magna: luminárе majus, ut præéſſet diéi; & lumináre minus, ut præéſſet nocti; & ſtellas. Et póſuit eas in firmaménto cœli, ut lucérent ſuper terram, & præéſſent diéi ac nocti, & divíderent lucem ac ténebras. Et vidit Deus quòd eſſet bonum. Et factum eſt véſperè & manè, dies quartus.

℟. Póſuit Deus hóminem in Paradíſo voluptátis, ut operarétur: cúmque obdormíſſet, * Tulit Deus unam de coſtis ejus, & ædificávit coſtam in mulíerem. *Gen.* 2. 15. 21. 22. ℣. Non vir ex mulíere eſt, ſed múlier ex viro. 1. *Cor.* 11. 8. * Tulit.

Lectio iij. *v.* 20. *ad* 26.

DIxit étiam Deus: Prodúcant aquæ réptile ánimæ vivéntis, & volátile ſuper terram ſub firmaménto cœli. Creavítque Deus cete grándia, & omnem ánimam vivéntem atque motábilem quam prodúxerant aquæ in ſpécies ſuas, & omne volátile ſecúndùm genus ſuum. Et vidit Deus quòd eſſet bonum: benedixítque eis, dicens: Créſcite, & multiplicámini, & repléte aquas maris; avéſque multiplicéntur ſuper terram. Et factum eſt véſ-

perè & manè, dies quintus. Dixit quoque Deus: Prodúcat terra ánimam vivéntem in génere ſuo, juménta, & reptília, & béſtias terræ ſecúndùm ſpécies ſuas. Factúmque eſt ita. Et fecit Deus béſtias terræ juxta ſpécies ſuas, & juménta, & omne réptile terræ in génere ſuo. Et vidit Deus quòd eſſet bonum. Et ait: Faciámus hóminem ad imáginem & ſimilitúdinem noſtram; & præſit píſcibus maris, & volatílibus cœli, & béſtiis, univerſæque terræ, omníque réptili quod movétur in terra.

℞. Dignus es, Dómine Deus noſter, accípere glóriam; quia tu * Creáſti ómnia, & propter voluntátem tuam creáta ſunt. *Apoc.* 4. 11. ℣. Dómine, quem ſuperáre nemo poteſt, tibi ſérviat omnis creatúra tua; quia dixíſti, & facta ſunt. *Judith* 16. 16. 17. * Creáſti. Glória. * Creáſti.

IN II. NOCTURNO.

Ex libro ſancti Auguſtíni Epíſcopi de Civitáte Dei.

Lib. 14. *cap.* 15. §. 1.

Lectio iv.

QUia contémptus eſt Deus jubens, qui creáverat, qui ad ſuam imáginem fécerat, qui céteris animálibus prœpoſúerat, qui in Paradíſo conſtitúerat, qui rerum ómnium cópiam salutíſque præſtíterat, qui præcéptis nec plúribus, nec grándibus, nec difficílibus oneráverat, ſed uno breviſſimo atque leviſſimo ad obediéntiæ ſalubritátem adminiculáverat, quo eam creatúram, cui líbera ſérvitus expedíret, ſe eſſe Dóminum commonébat: juſta damnátio ſubſecúta eſt; talíſque damnátio, ut homo qui cuſtodiéndo mandátum futúrus fúerat étiam carne ſpiritális, fieret étiam mente carnális; & qui ſuâ ſupérbiâ ſibi placúerat, Dei juſtítiâ ſibi donarétur; nec ſic ut in ſua eſſet omnímodis poteſtáte, ſed à ſe ipſe quoque diſſéntiens, ſub illo cui peccándo conſénſit, pro libertáte quam concupívit, duram miſerámque ágeret ſervitútem; mórtuus ſpíritu volens, & córpore moritúrus invítus: deſértor ætérnæ vitæ, étiam ætérnâ, niſi grátia liberáret, morte damnátus.

℞. Præcépit Deus hómini, dicens: Ex omni ligno Paradíſi cómede: de ligno autem ſciéntiæ boni & mali ne cómedas; * In quocúmque enim die coméderis ex eo, morte moriéris. *Gen.* 2. 16. 17. ℣. Stipéndia peccáti, mors. *Rom.* 6. 23. * In quocúmque.

Lectio v.

QUiſquis hujúſmodi damnatiónem vel nímiam, vel injúſtam putat, metíri profécto neſcit, quanta fúerit iníquitas in peccán-

do, ubi tanta erat non peccándi facílitas. Sicut enim Abrahæ non immeritò magna obediéntia prædicátur, quia ut occíderet fílium, res difficíllima eſt imperáta: ita in Paradíſo tantò major inobediéntia fuit, quantò id quod præcéptum eſt, nullíus difficultátis fuit. Et ſicut obediéntia ſecúndi hóminis eò prædicabílior, quò factus eſt obédiens uſque ad mortem; ita inobediéntia primi hóminis eò deteſtabílior, quò factus eſt inobédiens uſque ad mortem. Ubi enim magna eſt inobediéntiæ pœna propóſita, & res à Creatóre fácilis imperáta, quiſnam ſatìs éxplicet, quantum malum ſit, non obedíre in re fácili, & tantæ poteſtátis império, & tanto terrénti ſupplício?

℟. Dixit ſerpens ad mulíerem: Nequáquam moriémini; ſcit enim Deus, quòd in quocúmque die comedéritis ex ligno, éritis ſicut dii. * Comédit múlier, dedítque viro ſuo, qui comédit. *Gen.* 3. 4. 5. 6. ℣. Sicut per unum hóminem peccátum in mundum intrávit, & per peccátum mors; & ita in omnes hómines mors pertránſiit. *Rom.* 5. 12. * Comédit.

Lectio vj. §. 2.

DEnique ut bréviter dicátur, in illíus peccáti pœna quid inobediéntiæ niſi inobediéntia retribúta eſt? Nam quæ hóminis eſt alia miſéria, niſi advérſùs eum ipſum inobediéntia ejus ipſíus; ut quóniam nóluit quod pótuit, quod non poteſt, velit? In Paradíſo enim etiámſi non ómnia póterat ante peccátum, quicquid tamen non póterat, non volébat; & ídeo póterat ómnia quæ volébat. Nunc verò ſicut in ejus ſtirpe cognóſcimus, & divína Scriptúra teſtátur: [Homo vanitáti símilis factus eſt.] Quis enim enúmerat, quàm multa quæ non poteſt velit, dum ſibi ipſe, id eſt, voluntáti ejus, ipſe ánimus ejus, eóque inférior caro ejus non obtémperat.

℟. Sicut per inobediéntiam unius hóminis, peccatóres conſtitúti ſunt multi; ita * Et † Per uníus obeditiónem, juſti conſtituéntur multi. *Rom.* 5. 19. ℣. Ait Dóminus ad ſerpéntem: Quia fecíſti hoc, maledíctus es inter ómnia animántia. Ipſa múlier cónteret caput tuum. *Gen.* 3. 14. 15. * Et. Glória. † Per uníus.

IN III. NOCTURNO.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Matthæum.

Lectio vij. *c.* 20. 1. *ad* 16.

IN illo témpore; Dixit Jeſus diſcípulis ſuis parábolam hanc: Símile eſt regnum cœlórum hómini patri-famílias, qui éxiit primo manè condúcere operários in víneam ſuam. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Serm. 87. *de Verbis Evang.* §. 7. 8. *Aliàs Serm.* 59. *de Verbis Domini.*

TAnquam primâ horâ vocántur, qui recéntes ab útero matris incípiunt eſſe Chriſtiáni; quaſi tértiâ púeri, quaſi ſextâ júvenes, quaſi nonâ vergéntes in ſénium, quaſi undécimâ omníno decrépiti, unum tamen vitæ ætérnæ denáriũ omnes acceptúri. Sed atténdite & intellígite, fratres mei, ne ídeo quiſque dífferat veníre ad víneam, quia ſecúrus eſt, quóniam quandocúmque vénerit, ipſum denárium acceptúrus eſt. Secúrus eſt quidem quòd ipſe denárius illi promíttitur; ſed differre non jubétur.

℟. Pater-famílias éxiit primo manè condúcere operários in víneam ſuam; & circa horam tértiam vidit álios in foro otióſos, & dixit: * Ite in víneam meam, & † Quod juſtum fúerit dabo vobis. *Matt.* 20. 1. 3. 4. ℣. Quid adhuc retardátis? operámini opus veſtrum, & Dóminus dabit vobis mercédem veſtram in témpore ſuo. *Eccli.* 51. 32. 38. * Ite. [*In Veſperis*, Glória Patri. † Quod juſtum fúerit.]

Lectio viij. *Paulò pòſt.*

QUid ille datúrus ſit, & quid factúrus ſit, penes ipſum consílium eſt; tu, quando vocáris, veni: merces enim cunctis æquális promíttitur: ſed de ipſa hora operándi, magna quæſtio eſt. Si enim illi, verbi grátiâ, qui vocáti ſunt horâ ſextâ, in hac ætáte córporis conſtitúti, ubi juveníles anni fervent, ſicut ipſa hora ſexta fervet; ſi dícerent illi júvenes vocáti; Expécta, audívimus enim in Evangélio, quia omnes unam mercédem acceptúri ſunt: cùm ſenes facti fuérimus, horâ undécimâ veniémus, tantúmdem acceptúri, quare ampliùs laboratúri? Reſponderétur eis, & dicerétur: Laboráre non vis, qui utrùm vivas uſque ad ſenéctam, neſcis? Sextâ horâ vocáris, veni.

℟. Circa undécimam invénit álios ſtantes, & dicit illis: Quid ſtatis totâ die otióſi? * Ite & vos in víneam meam. *Matt.* 20. 6. 7. ℣. Non diſſolvántur manus veſtræ; erit enim merces óperi veſtro. 2. *Par.* 15. 7. * Ite & vos.

Lectio ix.

PAter-famílias tibi quidem étiam undécimâ veniénti denárium promíſit; ſed utrùm vivas uſque ad ſéptimam, nemo tibi promíſit. Non dico, uſque ad undécimam, ſed uſque ad ſéptimam. Quare ergo differs vocántem te, certus de mercéde, incértus de die? Vide ne fortè quod tibi ille

datúrus eſt promittendo, tu tibi aúferas differéndo. Si hoc rectè dícitur de infántibus, tanquam ad horam primam pertinéntibus; ſi rectè dícitur de púeris, tanquam ad horam tértiam pertinéntibus; ſi rectè dícitur de juvénibus, tanquam in horæ ſextæ flagrántia conſtitútis; quantò magìs rectè de decrépitis dícitur: Ecce jam hora undécima eſt, & adhuc ſtas, veníre piger es?

℟. Dicit Dóminus víneæ procuratóri ſuo: Redde operáriis mercédem, incípiens à noviſſimis. Primi murmurábant; at ille uni eórum dixit: * Non fácio tibi injúriam: volo huic noviſſimo dare ſicut & tibi. *Matt.* 20. 8. 11. 13. 14. ℣. Ego miſerébor cui volúero, & clemens ero in quem mihi placúerit. *Exod.* 33. 19. * Non fácio. Glória. *Repetitur* ℟. Dicit Dóminus, *uſque ad* ℣. *excluſivè.*

Ab hac die uſque ad Paſcha non dicitur Te Deum, *niſi in Feſtis.*

℣. Sacerd. Magnus Dóminus, & laudábilis nimis; ℟. Et magnitúdinis ejus non eſt finis. *Pſ.* 144. 3.

AD LAUDES.

Capitulum. *Sap.* 10. 1. 2.

SApiéntia illum, qui primus formátus eſt à Deo pater orbis terrárum, cùm ſolus eſſet creátus, cuſtodívit, & edúxit illum à delícto ſuo, & dedit illi virtútem continéndi ómnia.

Hymnus, Ætérne rerum, ℣. Prævenérunt, *in Pſalt.* 13.

Ad Benedíctus, *Ant.* 8. G. * Nonne ex denário convenísti mecum? tolle quod tuum eſt: an óculus tuus nequam eſt, quia ego bonus ſum? *Matt.* 20. 13. 14. 15.

Oratio. Orémus.

PReces pópuli tui, quæſumus, Dómine, cleménter exaúdi; ut qui juſtè pro peccátis noſtris afflígimur, pro tui nóminis glória misericórditer liberémur; Per Dóminum.

AD PRIMAM.

Ant. 7. a. Laudáte Dóminum, cœli cœlórum; quia ipſe dixit, & facta ſunt; ipſe mandávit, & creáta ſunt. *Pſ.* 148. 4. 5.

CANON.

Ex Concílio Moguntíno.

An. 813. *can.* 14.

MIniſtro altáris Dómini, vel Mónacho non licet turpis verbi vel facti joculatórem eſſe, vel jocum ſeculárem dilígere, áleas amáre, ornaméntum inconvéniens propóſito ſuo quærere, & in delíciis vívere velle.

AD

AD TERTIAM.

Ant. 5. *F.* Omnípotens manus tua, Dómine, creávit orbem terrárum: ómnia in menſúra, & número, & póndere diſpoſuíſti. *Sap.* 11. 18. 21.

Capitulum. *Sap.* 11. 23. 24.

TAnquam moméntum ſtatéræ, ſic eſt ante te orbis terrárum, & tanquam gutta roris antelucáni, quæ deſcéndit in terram: ſed miſeréris ómnium, quia ómnia potes, & diſſímulas peccáta hóminum propter pœniténtiam.

℟. Inítio tu, Dómine, terram fundáſti; & ópera mánuum tuárum ſunt cœli. * Ipſi peribunt, tu autem pérmanes. *Pſ.* 101. 26. 27. ℣. Velut amíctum mutábis eos, & mutabúntur; tu autem idem ipſe es. *Hebr.* 1. 12. * Ipſi peribunt. Glória. *Repet.* ℟. Inítio.

℣. Tui ſunt cœli, & tua eſt terra; ℟. Orbem terræ, & plenitúdinem ejus tu fundáſti. *Pſ.* 88. 12.

AD SEXTAM.

Ant. 3. *a.* Dómine, pater noſter es tu, nos verò lutum; & fictor noſter tu, & ópera mánuum tuárum omnes nos. *Iſai.* 64. 8.

Capitulum. *Gen.* 2. 7.

FOrmávit Dóminus Deus hóminem de limo terræ, & inſpirávit in fáciem ejus ſpiráculum vitæ, & factus eſt homo in ánimam vivéntem.

℟. Manus tuæ fecérunt me, & plaſmavérunt me: * Da mihi intelléctum, & diſcam mandáta tua. *Pſ.* 118. 73. ℣. Dómine, tu es qui feciſti cœlum & terram, mare, & ómnia quæ in eis ſunt. *Act.* 4. 24. * Da mihi. Glória. *Repet.* ℟. Manus.

℣. Tu formáſti me, Dómine, ℟. Et poſuíſti ſuper me manum tuam. *Pſ.* 138. 5.

AD NONAM.

Ant. 4. d. Nihil odíſti eórum quæ feciſti; parcis autem ómnibus, quóniam tua ſunt, Dómine, qui amas ánimas. *Sap.* 11. 25. 27.

Capitulum. *Sap.* 1. 13. 14.

DEus mortem non fecit, nec lætátur in perditióne vivórum; creávit enim, ut eſſent ómnia; & ſanábiles fecit natiónes orbis terrárum.

℟. Quàm magnificáta ſunt ópera tua, Dómine! * Omnia in ſapiéntia feciſti: impléta eſt terra poſſeſſióne tuâ. *Pſ.* 103. 24. ℣. Magna & mirabília ſunt ópera tua, Dómine Deus omnípotens. *Apoc.* 15. 3. * Omnia. Glória. *Repetit.* ℟. Quàm magnificáta ſunt.

℣. Dómine, miſericórdia tua in ſéculum; ℟. Ópera mánuum tuárum ne deſpícias. *Pſ.* 137. 8.

AD VESPERAS.

Capitulum. *Eccli.* 18. 1. 2. 3.

QUi vivit in ætérnum, creávit ómnia ſimul. Deus ſolus juſtificábitur, & manet invíctus rex in ætérnum. Quis ſúfficit enarráre ópera illíus? Quis enim inveſtigábit magnália ejus?

℟. Pater-famílias, 431.

Hymnus, Lucis Creátor,

℣. Dirigátur, *in Pſalt.* 30.

Ad Magníficat, *Ant.* 1. *a.* Erunt novíſſimi primi, & primi novíſſimi; multi enim ſunt vocáti, pauci verò elécti. *Matt.* 20. 16.

FERIA SECUNDA.

¶ *Notandum quòd à Septuageſima uſque ad Paſcha nihil fit de Feſtis Simplicibus, niſi Commemoratio in Veſperis & Laudibus.*]

De libro Géneſis.

Lectio j. *c.* 1. 27. *ad fin.*

CReávit Deus hóminem ad imáginem ſuam: ad imáginem Dei creávit illum; máſculum & féminam creávit eos. Benedixítque illis Deus, & ait: Créſcite, & multiplicámini, & replête terram, & ſubjícite eam; & dominámini píſcibus maris, & volatílibus cœli, & univérſis animántibus quæ movéntur ſuper terram. Dixítque Deus: Ecce dedi vobis omnem herbam afferéntem ſemen ſuper terram, & univérſa ligna quæ habent in ſemetípſis seméntem géneris ſui, ut ſint vobis in eſcam; & cunctis animántibus terræ, omníque vólucri cœli; & univérſis quæ movéntur in terra, & in quibus eſt ánima vivens, ut hábeant ad veſcéndum. Et factum eſt ita. Vidítque Deus cuncta quæ fécerat; & erant valde bona. Et factum eſt véſperè & manè, dies ſextus.

℟. Creávit Deus, 428.

Lectio ij. *c.* 2. 1. *ad* 6.

IGitur perfécti ſunt cœli & terra, & omnis ornátus eórum. Complevítque Deus die ſéptimo opus ſuum quod fécerat; & requiévit die ſéptimo ab univérſo ópere quod patrárat. Et benedíxit diéi ſéptimo; & ſanctificávit illum: quia in ipſo ceſſáverat ab omni ópere ſuo quod creávit Deus ut fáceret. Iſtæ ſunt generatiónes cœli & terræ, quando creáta ſunt, in die quo fecit Dóminus Deus cœlum & terram: & omne virgúltum agri, ántequam orirétur in terra, omnémque herbam regiónis priúſquam germináret: non enim plúerat Dóminus Deus ſuper terram, & homo non erat qui operarétur terram. Sed fons aſcendébat è terra, írrigans univérſam ſuperfíciem terræ.

℟. Póſuit Deus, 428.

Lectio iij. *v.* 7. *ad* 10.

FOrmávit ígitur Dóminus Deus hóminem de limo terræ, & inſpirávit in fáciem ejus ſpiráculum vitæ, & factus eſt homo in ánimam vivéntem. Plantáverat autem Dóminus Deus Paradíſum voluptátis à princípio; in quo póſuit hóminem quem formáverat. Produxítque Dóminus Deus de humo omne lignum pulcrum viſu, & ad veſcéndum ſuáve; lignum étiam vitæ in médio Paradíſi, lignúmque ſciéntiæ boni & mali. Et flúvius egrediebátur de loco voluptátis ad irrigándum Paradíſum; qui inde divíditur in quátuor cápita.

℟. Dignus es, 429.

CANON.

Ex Concílio Lateranénſi quarto Œcuménico.

An. 1215: *cap.* 16. *de indumento Clericorum.*

AD áleas vel taxillos Clérici non ludant, nec hujúſmodi ludis intérſint.

FERIA TERTIA.

De libro Géneſis.

Lectio j. *c.* 2. 15. *ad* 18.

TUlit Dóminus Deus hóminem, & póſuit eum in Paradíſo voluptátis, ut operarétur & cuſtodíret illum; præcepítque ei, dicens: Ex omni ligno Paradíſi cómede; de ligno autem ſciéntiæ boni & mali ne cómedas; in quocúmque enim die coméderis ex eo, morte moriéris. Dixit quoque Dóminus Deus: Non eſt bonum eſſe hóminem ſolum; faciámus ei adjutórium ſímile ſibi.

℟. Præcépit, 429.

Lectio ij. *v.* 19. *ad* 20.

FOrmátis ígitur Dóminus Deus de humo cunctis animántibus terræ, & univérſis volatílibus cœli, addúxit ea ad Adam, ut vidéret quid vocáret ea: omne enim quod vocávit Adam ánimæ vivéntis, ipſum eſt nomen ejus. Appellavítque Adam nomínibus ſuis cuncta animántia, & univérſa volatília cœli, & omnes béſtias terræ.

℟. Dixit ſerpens, 430.

Lectio iij. *v.* 20. *ad fin.*

ADæ verò non inveniebátur adjútor ſímilis ejus. Immíſit ergo Dóminus Deus ſopórem in Adam: cùmque obdormíſſet, tulit unam de coſtis ejus, & replévit carnem pro ea. Et ædificávit Dóminus Deus coſtam quam túlerat de Adam, in mulíerem: & addúxit eam ad Adam. Dixítque Adam: Hoc nunc, os ex óſſibus meis, & caro de carne mea: hæc vocábitur Virágo, quóniam de viro ſumpta eſt. Quamóbrem relínquet homo patrem ſuum & matrem, & adhærébit uxóri ſuæ: & erunt duo in carne una. Erat autem utérque nudus, Adam

ſcílicet & uxor ejus: & non erubeſcébant.

℟. Sicut per inobediéntiam, 430.

C A N O N.

Ex Concílio Senonénſi.

An. 1429. *cap.* 20.

PRovídeant Epíſcopi contra Cléricos qui depóſitis ſuis véſtibus in ludis, vel camíſiis in públicis locis ad palmam ludunt; quæ ómnia non benè convéniunt honeſtáti. Nam & per tália ſeculáres habent Cléricos in derísum, & à devotióne retrahúntur.

FERIA QUARTA.

De libro Géneſis.

Lectio j. *c.* 3. 1. *ad* 7.

SEd & ſerpens erat callídior cunctis animántibus terræ, quæ fécerat Dóminus Deus. Qui dixit ad mulíerem: Cur præcépit vobis Deus ut non comederétis de omni ligno Paradíſi? Cui reſpóndit múlier: De fructu lignórum quæ ſunt in Paradíſo, véſcimur: de fructu verò ligni quod eſt in médio Paradíſi, præcépit nobis Deus ne comederémus, & ne tangerémus illud, ne fortè moriámur. Dixit autem ſerpens ad mulíerem: Nequáquam morte moriémini: ſcit enim Deus quòd in quocúmque die comedéritis ex eo, aperiéntur óculi veſtri; & éritis ſicut dii, ſciéntes bonum & malum. Vidit ígitur múlier quòd bonum eſſet lignum ad veſcéndum, & pulcrum óculis, aſpectúque delectábile: & tulit de fructu illíus & comédit; dedítque viro ſuo, qui comédit. Et apérti ſunt óculi ambórum.

℟. Creávit Deus, 428.

Lectio ij. *v.* 7. *ad* 13.

CUmque cognovíſſent ſe eſſe nudos, conſuérunt fólia ficûs, & fecérunt ſibi perizómata. Et cùm audíſſent vocem Dómini Dei deambulántis in Paradíſo ad auram poſt merídiem, abſcóndit ſe Adam & uxor ejus à fácie Dómini Dei in médio ligni Paradíſi. Vocavítque Dóminus Deus Adam, & dixit ei: Ubi es? Qui ait: Vocem tuam audívi in Paradíſo; & tímui, eò quòd nudus eſſem, & abſcóndi me. Cui dixit: Quis enim indicávit tibi quòd nudus eſſes, niſi quòd ex ligno de quo præcéperam tibi ne coméderes, comedíſti? Dixítque Adam: Múlier quam dedíſti mihi ſóciam, dedit mihi de ligno, & comédi. Et dixit Dóminus Deus ad mulíerem: Quare hoc fecíſti? Quæ reſpóndit: Serpens decépit me, & comédi.

℟. Póſuit Deus, 428.

Lectio iij. *v.* 14. *ad* 20.

ET ait Dóminus Deus ad ſerpéntem: Quia fecíſti hoc, maledíctus es inter ómnia animántia, & béſtias

terræ : ſuper pectus tuum gradiéris, & terram cómedes cunctis diébus vitæ tuæ. Inimicítias ponam inter te & mulíerem, & ſemen tuũ & ſemen illíus : ipſa cónteret caput tuum, & tu inſidiáberis calcáneo ejus. Mulíeri quoque dixit : Multiplicábo ærúmnas tuas, & concéptus tuos : in dolóre páries filios, & ſub viri poteſtáte eris, & ipſe dominábitur tuî. Adæ verò dixit : Quia audíſti vocem uxóris túæ, & comedíſti de ligno ex quo præcéperam tibi ne coméderes, maledícta terra in ópere tuo ; in labóribus cómedes ex ea cunctis diébus vitæ tuæ. Spinas & tríbulos germinábit tibi, & cómedes herbam terræ. In ſudóre vultûs tui veſcéris pane, donec revertáris in terram de qua ſumptus es : quia pulvis es, & in púlverem revertéris. Et vocávit Adam nomen uxóris ſuæ, Heva : eò quòd mater eſſet cunctórum vivéntium.

℟. Dignus es, 429.

CANON.

Ex Concílio Senonénſi.

An. 1528. *in decretis morum, cap.* 25.

CLérici neque in público ludant pilâ, aut áliis ludis, máximè cum Láïcis. A ludo aleárum, aliiſque qui à ſorte pendent, abſtíneant ; neque ludéntium fautóres, ſpectatóres, aut teſtes exíſtant.

FERIA QUINTA.

De libro Géneſis.

Lectio j. *c.* 3. 21. *ad fin.*

FEcit quoque Dóminus Deus Adæ & uxóri ejus túnicas pellíceas, & índuit eos ; & ait : Ecce Adam quaſi unus ex nobis factus eſt, ſciens bonum & malum : nunc ergo ne fortè mittat manum ſuam, & ſumat étiam de ligno vitæ, & cómedat, & vivat in ætérnum. Et emíſit eum Dóminus Deus de Paradíſo voluptátis, ut operarétur terram, de qua ſumptus eſt. Ejecítque Adam ; & collocávit ante Paradíſum voluptátis Chérubim, & flámmeum gládium atque verſátilem, ad cuſtodiéndam viam ligni vitæ.

℟. Præcépit, 429.

Lectio ij *c.* 4. 1. *ad* 7.

ADam verò cognóvit uxórem ſuam Hevam, quæ concépit & péperit Caïn, dicens : Poſſédi hóminem per Deum. Rurſúmque péperit fratrem ejus Abel. Fuit autem Abel paſtor óvium, & Caïn agrícola. Factum eſt autem poſt multos dies ut offérret Caïn de frúctibus terræ múnera Dómino : Abel quoque óbtulit de primogénitis gregis ſui, & de adípibus eórum ; & reſpéxit Dóminus ad Abel, & ad múnera ejus ; ad Caïn verò, & ad múnera illíus non reſpéxit ;

iratúſque eſt Caïn veheménter, & cóncidit vultus ejus. Dixítque Dóminus ad eum: Quare irátus es? & cur cóncidit fácies tua? Nonne ſi benè égeris, recípies; ſin autem malè, ſtatim in fóribus peccátum áderit? Sed ſub te erit appetítus ejus, & tu domináberis illíus.

℟. Dixit ſerpens, 430.

Lectio iij. *v.* 8. *ad* 12.

DIxítque Caïn ad Abel fratrem ſuum: Egrediámur foràs. Cùmque eſſent in agro, conſurréxit Caïn advérsùs fratrem ſuũ Abel, & interfécit eum. Et ait Dóminus ad Caïn: Ubi eſt Abel frater tuus? Qui reſpóndit: Néſcio; Num cuſtos fratris mei ſum egò? Dixítque ad eum: Quid feciſti? vox ſánguinis fratris tui clamat ad me de terra. Nunc ígitur maledíctus eris ſuper terram, quæ apéruit os ſuum & ſuſcépit ſánguinem fratris tui de manu tua. Cùm operátus fúeris eam, non dabit tibi fructus ſuos: vagus & prófugus eris ſuper terram.

℟. Sicut per inobediéntiam, 430.

CANON.

Ex Concílio Mexicáno.

An. 1585. *lib.* 3. *tit.* 5. *de ludis Clericis prohibitis*, §. 4.

UT incómmoda & ſcándala eviténtur, nequáquam públicè, aut privátim Clérici cum muliéribus, étiam conſanguíneis, ludant.

FERIA SEXTA.

De libro Géneſis.

Lectio j. *c:* 4. 13. *ad* 16.

DIxit Caïn ad Dóminum: Major eſt iníquitas mea, quàm ut véniam mérear. Ecce éjicis me hódie à fácie terræ, & à fácie tua abſcóndar, & ero vagus & prófugus in terra; omnis ígitur qui invénerit me, occídet me. Dixítque ei Dóminus: Nequáquam ita fiet; ſed omnis qui occíderit Caïn, ſéptuplùm puniétur. Poſuítque Dóminus Caïn ſignum, ut non interfíceret eum omnis qui invenífſet eum. Egreſſúſque Caïn à fácie Dómini, habitávit prófugus in terra ad orientálem plagam Eden.

℟. Creávit Deus, 428.

Lectio ij. *v.* 17 *ad* 22.

COgnóvit autem Caïn uxórem ſuam, quæ concépit, & péperit Henoch: & ædificávit civitátem, vocavítque nomen ejus ex nómine filii ſui, Henoch. Porrò Henoch génuit Irad, & Irad génuit Mavíaël, & Mavíaël génuit Mathúſaël, & Mathúſaël génuit Lamech. Qui accépit duas uxóres, nomen uni Ada, & nomen álteri Sella. Genuítque Ada Jabel, qui

fuit pater habitántium in tentóriis, atque paſtórum. Et nomen fratris ejus Jubal: ipſe fuit pater canéntium citharâ & órgano. Sella quoque génuit Tubálcaïn, qui fuit malleátor & faber in cuncta ópera æris & ferri. Soror verò Tubálcaïn, Noéma.

℟. Póſuit Deus, 428.

Lectio iij. *v.* 23. *ad fin.*

DIxítque Lamech uxóribus ſuis Adæ & Sellæ: Audíte vocem meam, uxóres Lamech, auſcultáte ſermónem meum: Quóniam occídi virum in vulnus meum, & adoleſcéntulum in livórem meum. Séptuplùm últio dábitur de Caïn: de Lamech verò ſeptuágies ſépties. Cognóvit quoque adhuc Adam uxórem ſuam; & péperit fílium, vocavítque nomen ejus Seth, dicens: Póſuit mihi Deus ſemen áliud pro Abel quem occídit Caïn. Sed & Seth natus eſt fílius, quem vocávit Enos: iſte cœpit invocáre nomen Dómini.

℟. Dignus es, Dómine, 429.

CANON.

Ex Concílio Aquileïénſi.

An. 1596. *cap.* 11.

ALeárum, & taxillórum uſum, quo tempus míſerâ jucunditáte téritur, Cléricis ómnibus inhibémus, multò verò grávius, ſi non modò lúſerint ipſi, ſed áliis ludéndi poteſtátem fécerint paráto loco, & doméſtico divertículo.

SABBATO.

De libro Généſis.

Lectio j. *c.* 5. 1. *ad* 8.

HIc eſt liber generatiónis Adam. In die quâ creávit Deus hóminem, ad ſimilitúdinem Dei fecit illum. Máſculum & féminam creávit eos, & benedíxit illis: & vocávit nomen eórum Adam, in die quo creáti ſunt. Vixit autem Adam centum trigínta annis; & génuit ad imáginem & ſimilitúdinem ſuam, vocavítque nomen ejus Seth. Et facti ſunt dies Adam poſtquam génuit Seth, octingénti anni, genuítque fílios & fílias. Et factum eſt omne tempus quod vixit Adam, anni nongénti trigínta, & mórtuus eſt. Vixit quoque Seth centum quinque annis, & génuit Enos. Vixítque Seth poſtquam génuit Enos, octingéntis ſeptem annis; genuítque fílios & fílias. Et facti ſunt omnes dies Seth nongentórum duódecim annórum, & mórtuus eſt.

℟. Præcépit, 429.

Lectio ij. *v.* 19. *ad* 24.

ET vixit Jared poſtquã génuit Henoch, octingéntis annis; & génuit fílios & fílias. Et facti ſunt omnes dies Jared nongénti

ſexaginta duo anni, & mórtuus eſt. Porrò Henoch vixit ſexagínta quinque annis, & génuit Mathúſalam. Et ambulávit Henoch cum Deo, & vixit poſtquam génuit Mathúſalam, trecéntis annis; & génuit filios & filias. Et facti ſunt omnes dies Henoch trecénti ſexagínta quinque anni. Ambulavítque cum Deo; & non appáruit, quia tulit eum Deus.

℟. Dixit ſerpens, 430.

Lectio iij. *v.* 25. *ad.* 31.

VIxit quoque Mathúſala centum octogínta ſeptem annis, & génuit Lamech. Et vixit Mathúſala poſtquam génuit Lamech, ſeptingéntis octogínta duóbus annis, & génuit filios & filias. Et facti ſunt omnes dies Mathúſala nongénti ſexagínta novem anni, & mórtuus eſt. Vixit autem Lamech centum octogínta duóbus annis, & génuit filium; vocavítque nomen ejus Noë, dicens: Iſte conſolábitur nos ab opéribus & labóribus mánuum noſtrárum, in terra cui maledíxit Dóminus. Vixítque Lamech poſtquam génuit Noë, quingéntis nonagínta quinque annis; & génuit filios & filias. Et facti ſunt omnes dies Lamech, ſeptingénti ſeptuagínta ſeptem anni, & mortuus eſt.

℟. Sicut per inobediéntiam, 430.

C A N O N.

Ex Concílio Narbonénſi.

An. 1609. *cap.* 41.

CLérici non ludant áleis, téſſeris, chartis, aut álio ludo prohíbito vel indecóro, præſértim públicè; ut illórum in ómnibus nota modéſtia promptióres eos reddat ad líberè in hoc peccántes arguéndum.

AD VESPERAS.

CAPITULUM. *Sap.* 14. 6.

AB inítio cùm períret ſupérbi gigántes, ſpes orbis terrárum ad ratem confúgiens, remíſit ſéculo ſemen nativitátis, quæ manu tuâ, Pater, erat gubernáta.

Hymnus, O ſempitérna, ℣. Sépties, *in Pſalterio*, 148.

Ad Magníficat, *Ant.* 7. G. Noë invéntus eſt perféctus, juſtus, & in témpore iracúndiæ factus eſt reconciliátio. *Eccli.* 44. 17.

Oratio, Deus, qui cónſpicis, *infrà in Laudibus.*

DOMINICA.

Sexageſima.

IN I. NOCTURNO.

De libro Géneſis.

Lectio j. *c.* 6. 1. *ad* 4.

CUm cœpíſſent hómines multiplicári ſuper terram, & filias procreáſſent, vidéntes filii

Dei filias hóminum quòd eſſent pulcræ, accepérunt ſibi uxóres ex ómnibus quas elégerant. Dixítque Deus: Non permanébit ſpíritus meus in hómine in ætérnum, quia caro eſt: erúntque dies illíus centum viginti annórum. Gigántes autem erant ſuper terram in diébus illis. Poſtquam enim ingréſſi ſunt filii Dei ad filias hóminum, illæque genuérunt, iſti ſunt poténtes à ſéculo viri famóſi.

℟. Corrúpta eſt terra coram Deo, * Et dixit Deus ad Noë: Repléta eſt terra iniquitáte, ego diſpérdam hómines cum terra. *Gen.* 6. 11. 13. ℣. Dixit Jeſus: Si pœniténtiam non egéritis, omnes peribitis. *Luc.* 13. 2. 5. * Et dixit.

Lectio ij. *v.* 5. *ad* 14.

Videns autem Deus quòd multa malítia hóminum eſſet in terra, & cuncta cogitátio cordis inténta eſſet ad malum omni témpore, pœnítuit eum quòd hóminem feciſſet in terra. Et tactus dolóre cordis intrínſecùs: Delébo, inquit, hóminem quem creávi, à fácie terræ; ab hómine uſque ad animántia, à réptili uſque ad vólucres cœli: pœnitet enim me feciſſe eos. Noë verò invénit grátiam corã Dómino. Hæ ſunt generatiónes Noë: Noë vir juſtus atque perféctus fuit in generatiónibus ſuis, cum Deo ambulávit. Et génuit tres filios, Sem, Cham, & Japheth. Corrúpta eſt autem terra coram Deo, & repléta eſt iniquitáte. Cùmque vidiſſet Deus terram eſſe corrúptam, (omnis quippe caro corrúperat viam ſuam ſuper terrã) dixit ad Noë: Finis univérſæ carnis venit coram me: repléta eſt terra iniquitáte à fácie eórum, & ego diſpérdam eos cum terra. Fac tibi arcam de lignis levigátis: manſiúnculas in arca fácies, & bitúmine línies intrínſecùs & extrínſecùs.

℟. Fide Noë, reſpónſo accépto de iis quæ adhuc non videbántur, * Métuens aptávit arcam in ſalútem domûs ſuæ, per quam damnávit mundum. *Heb.* 11. 7. ℣. Dixit Deus ad Noë: Finis univérſæ carnis venit coram me; fac tibi arcam de lignis levigátis. *Gen.* 6. 13. 14. * Métuens.

Lectio iij. *v.* 22. *& c.* 7. 1. *ad* 5.

Fecit ígitur Noë ómnia quæ præcéperat illi Deus. Dixítque Dóminus ad eum: Ingrédere tu, & omnis domus tua in arcam; te enim vidi juſtum coram me in generatióne hac. Ex ómnibus animántibus mundi tolle ſepténa & ſepténa, máſculum & féminam: de animántibus verò immúndis duo & duo, máſculum & féminam. Sed & de volatíli-

bus cœli ſepténa & ſepténa, máſculum & féminam; ut ſalvétur ſemen ſuper fáciem univérſæ terræ. Adhuc enim, & poſt dies ſeptem ego pluam ſuper terram quadragínta diébus & quadragínta nóctibus: & delébo omnem ſubſtántiam quã feci, de ſuperficie terræ. Fecit ergo Noë ómnia quæ mandáverat ei Dóminus.

℟. Aquæ prævaluérunt nimis; opertíque ſunt omnes montes: & delévit Deus omnem ſubſtántiam ſuper terram: * Remánſit autem ſolus Noë & qui cum eo erant in arca. *Gen.* 7. 19. 23. ℣. Deus octávum Noë juſtítiæ præcónem cuſtodívit, dilúvium mundo impiórum indúcens. 2. *Petr.* 2. 5. * Remánſit. Glória. * Remánſit.

IN II. NOCTURNO.

De libro ſancti Auguſtíni Epíſcopi, de cathechizándis rúdibus.

Lectio iv. §. 30.

QUidquid homo fécerit, laudábilem in ſuis factis ínvenit Deum: Si rectè égerit, laudábilem ínvenit per juſtítiam præmiórum: ſi peccáverit, laudábilem ínvenit per juſtítiam ſuppliciórum: ſi peccáta confeſſus ad rectè vivéndum redíerit, laudábilem ínvenit per miſericórdiam indulgentiárum. Cur ergo non fáceret Deus hóminem, quamvis eum peccatúrum prænóſceret, cùm & ſtantem coronáret, & cadéntem ordináret, & ſurgéntem adjuváret; ſemper & ubíque ipſe glorióſus bonitáte, juſtítiâ, clemémtiâ?

℟. Neſcit homo finem ſuum, ſed ſicut aves láqueo comprehendúntur, * Sic capiúntur hómines in témpore malo, cùm eis extémplo ſupervénerit. *Eccle.* 9. 12. ℣. Sicut in diébus Noë, ita erit & advéntus Fílii hóminis: Erant comedéntes, & bibéntes, & non cognovérunt donec venit dilúvium, & tulit omnes. *Matt.* 24. 37. 38. 39. * Sic.

Lectio v. §. 32.

NAm & quòd omnes dilúvio delévit, excépto uno juſto cum ſuis quos in arca ſervári vóluit, nóverat quidem quòd non ſe correctúri eſſent: verúmtamen cùm per centum annos arca fabricáta eſt, prædicabátur útique eis ira Dei ventúra ſuper eos: & ſi converteréntur ad Deum, párceret eis, ſicut pepércit póſtea Nínive civitáti agénti pœniténtiam, cùm ei per Prophétam futúrum intéritum prænuntiáſſet. Hoc autem facit Deus, étiam illis quos novit in malítia perſeveratúros, dans pœniténdi ſpátium, ut noſtram patiéntiam exérceat, & infórmet exémplo ſuo.

℟. Egréſſus Noë de arca, ædificávit altáre Dómi-

no, & óbtulit holocaúſta; *Benedixítque Deus Noë, & filiis ejus. *Gen.* 8. 18. 19. 20. & 9. 1. ℣. Juſtítiæ quæ per fidem eſt, Noë heres eſt inſtitútus. *Hebr.* 11. 7. * Benedixítque.

Lectio vj. *Pauló pòſt.*

PRænuntiabátur étiã dilúvii ſacraménto quo per lignum juſti liberáti ſunt, futúra Eccléſiã quam Rex ejus & Deus Chriſtus myſtério ſuæ crucis ab hujus ſéculi ſubmerſióne ſuſpéndit. Neque enim Deus ignorábat, quòd étiam ex illis qui fúerant in arca ſerváti, naſcitúri erant mali, qui fáciem terræ iniquitátibus íterum implérent: ſed tamen, & exémplum futúri judícii dédit, & ſanctórum liberatiónem ligni myſtério prænuntiávit.

℟. Dixit Deus: Arcum meum ponam in núbibus, & erit ſignum fœderis inter me, & inter terram: * Et † Non erunt ultrà aquæ dilúvii ad deléndum univérſam carnem. *Gen.* 9. 13. 15. ℣. Deus mundum reconcílians ſibi, póſuit in nobis verbum reconciliatiónis. 2. *Cor.* 5. 19. * Et non. Glória. † Non erunt.

IN III. NOCTURNO.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Lucam.

Lectio vij. *c.* 8. 4. *ad* 15.

IN illo témpore, Cùm turba plúrima convenírent, & de civitátibus properárent ad Jeſum, dixit per ſimilitúdinem: Exiit qui ſéminat ſemináre ſemen ſuum. Et réliqua

Homília ſancti Gregórii Papæ.

Homil. 15. *in Evang. hab. in Baſil. S. Pauli, Dom. Sexag.*

LEctio ſancti Evangélii, quam modò, fratres caríſſimi, audiſtis, expoſitióne non índiget, ſed admonitióne. Quam enim per ſemetípſam Véritas expóſuit, hanc diſcútere humána fragílitas non præſúmat. Sed eſt quod ſollícitè in hac ipſa expoſitióne Domínica penſáre debeámus: quia ſi nos vobis ſemen verbum, agrum mundum, vólucres dæmónia, ſpinas divítias ſignificáre dicerémus; ad credéndum nobis mens fórſitan veſtra dubitáret. Unde & idem Dóminus per ſemetípſum dignátus eſt expónere quod dicébat, ut ſciátis rerum ſignificatiónes quærere in his étiam quæ per ſemetípſum nóluit explanáre.

℟. Dixit Jeſus per ſimilitúdinem: Exiit qui ſéminat, ſemináre ſemen ſuum; & áliud * Semen cécidit in terram bonam, & ortum † Fecit fructum céntuplum. *Luc.* 8. 4. 5. 8. ℣. Sic erit verbum quod egrediétur de ore meo: non revertétur ad me vácuum. *Iſai.* 55. 11.

* Semen. [*In Veſperis*, Glória Patri. † Fecit.]

Lectio viij.

EXponéndo ergo quod dixit, figuráte ſe loqui innótuit: quátenùs certos nos rédderet, cùm vobis noſtra fragílitas verbórum illíus figúras aperíret. Quis enim mihi unquam crédere, ſi ſpinas divítias interpretári voluíſſem; máximè cùm illæ pungant, iſtæ deléctent? Et tamen ſpinæ ſunt; quia cogitatiónum ſuárum mentem punctiónibus lácerant, & cùm uſque ad peccátum pértrahunt, quaſi inflícto vúlnere cruéntant. Quas benè hoc in loco, álio Evangeliſtâ atteſtánte, nequáquam Dóminus divítias, ſed fallácces divítias appéllat.

℟. Vobis datum eſt noſſe myſtéria regni cœlórum: illis autem non eſt datum. * Ideo in parábolis loquor eis; quia vidéntes non vident. *Matt.* 13. 11. 13. ℣. Dixit Dóminus: Excæca cor pópuli hujus, & óculos ejus claude, ne fortè vídeat óculis ſuis, & ſanem eum. *Iſai.* 6. 10. * Ideo.

Lectio ix.

FAlláces enim ſunt, quæ nobíſcum diu permanére non poſſunt: falláces ſunt, quæ mentis noſtræ inópiam non expéllunt. Solæ autem divítiæ veræ ſunt, quæ nos dívites virtútibus fáciunt. Si ergo, fratres caríſſimi, eſſe dívites cúpitis, veras divítias amáte. Si culmen veri honóris quæritis, ad cœléſte regnum téndite. Si glóriam dignitátum diligitis, in illa ſupérna Angelórum cúria aſcríbi feſtináte. Verba Dómini quæ aure percípitis, mente retinéte. Cibus enim mentis eſt ſermo Dei. Et quaſi accéptus cibus, ſtómacho languénte rejícitur, quando audítus ſermo in ventre memóriæ non tenétur. Sed quiſquis aliménta non rétinet, hujus profécto vita deſperátur.

℟. Sicut terra profert germen ſuum, * Et ſicut hortus ſemen ſuum gérminat, ſic Dóminus Deus germinábit juſtítiam. *Iſai.* 61. 11. ℣. Sic eſt regnum Dei, quemádmodum ſi homo jáciat ſeméntem in terram; & ſemen gérminet, & incréſcat. *Marc.* 4. 26. 27. * Et ſicut. Glória. *Repet.* ℟. Sicut, *uſque ad* ℣. *excluſivè.*

℣. Sacerd. Magnus Dóminus, & laudábilis nimis; ℟. Et magnitúdinis ejus non eſt finis. *Pſ.* 144. 3.

AD LAUDES.

Capitulum. *Iſai.* 54. 8. 9.

IN miſericórdia ſempitérna miſértus ſum tui, dixit redémptor tuus Dóminus. Sicut in diébus Noë iſtud mihi eſt, cui jurávi ne indúcerem aquas Noë

ultrà ſuper terram; ſic juràvi ut non iráſcar tibi.

Hymnus, Ætérne rerum, ℣. Prævenérunt, *in Pſalt.* 13.

Ad Benedíctus, *Ant.* 1. D.* Qui ſecus viam, hi ſunt qui aúdiunt; & diábolus tollit verbum de corde eórum: qui ſupra petram, hi radíces non habent; ad tempus credunt, & in témpore tentatiónis recédunt. *Luc.* 8. 12. 13.

Oratio. Orémus.

DEus, qui cónſpicis quia ex nulla noſtra actióne confidimus; concéde propítius, ut contra advérſa ómnia, grátiæ tuæ protectióne muniámur; Per.

AD HORAS,

Omnia ut in Dominica Septuag. 432. *præter ſequentia. Oratio,* Deus, qui.

AD PRIMAM.

CANON.

Ex Concílio Aurelianénſi quarto.

An. 541. *can.* 2.

HOc decérnimus obſervándum, ut Quadragéſima ab ómnibus Eccléſiis æquáliter teneátur; neque Quinquagéſimam aut Sexagéſimam ante Paſcha quílibet Sacérdos præſúmat indícere. Sed neque per ſábbata abſque infirmitáte quiſquam ſolvat Quadragéſimæ jejúnium, niſi tantùm die Domínico prándeat; quod ſic fieri ſpeciáliter Patrum ſtatúta ſanxérunt.

AD VESPERAS.

CAPITULUM. 1. *Petr.* 3. 20.

IN arca pauci, id eſt, octo ánimæ ſalvæ factæ ſunt per aquam: quod & vos nunc ſímilis formæ ſalvos facit baptíſma.

℟. Dixit Jeſus, 443.

Hymnus, Lucis Creátor, ℣. Dirigátur, *in Pſalt.* 30.

Ad Magníficat, *Ant.* 1. *D.* Quod in ſpinas cécidit, hi ſunt qui à ſolicitudínibus, & divítiis, & voluptátibus vitæ eúntes ſuffocántur; quod autem in terram bonam, hi ſunt qui in corde bono & óptimo verbum rétinent, & fructum áfferunt in patiéntia. *Luc.* 8. 14. 15.

FERIA SECUNDA.

De libro Géneſis.

Lectio j. *c.* 7. 10. *ad* 14.

CUm tranſíſſent ſeptem dies, aquæ dilúvii inundavérunt ſuper terram. Anno ſexcentéſimo vitæ Noë, menſe ſecúndo, ſéptimo décimo die menſis, rupti ſunt omnes fontes abyſſi magnæ, & cataráctæ cœli apértæ ſunt: & facta eſt plúvia ſuper terram quadragínta diébus & quadragínta nóctibus. In artículo diéi illíus ingréſſus eſt Noë, & Sem, & Cham, & Japhet, filii ejus, uxor illíus, & tres

uxóres filiórum ejus cum eis, in arcam: ipſi & omne ánimal ſecúndùm genus ſuum.

℟. Corrúpta eſt, 441.

Lectio ij. *v.* 17. *ad* 21.

FActúmque eſt dilúvium quadragínta diébus ſuper terram, & multiplicátæ ſunt aquæ, & elevavérunt arcam in ſublíme à terra. Veheménter enim inundavérunt; & ómnia replevérunt in ſuperficie terræ: porrò arca ferebátur ſuper aquas. Et aquæ prævaluérunt nimis ſuper terram: opertíque ſunt omnes montes excélſi ſub univérſo cœlo. Quíndecim cúbitis áltior fuit aqua ſuper montes quos operúerat. Conſumptáque eſt omnis caro quæ movebátur ſuper terram.

℟. Fide Noë, 441.

Lectio iij. *c.* 8. 1. *ad* 5.

REcordátus autem Deus Noë, cunctorúmque animántium, & ómnium jumentórum quæ erant cum eo in arca, addúxit ſpíritum ſuper terram, & imminútæ ſunt aquæ. Et clauſi ſunt fontes abyſſi, & cataráctæ cœli; & prohíbitæ ſunt plúviæ de cœlo. Reverſæque ſunt aquæ de terra eúntes & redeúntes; & cœpérunt mínui poſt centũ quinquagínta dies. Requievítque arca menſe ſéptimo, vigéſimo ſéptimo die menſis, ſuper montes Arméniæ. At verò aquæ ibant & decreſcébant uſque ad décimum menſem; décimo enim menſe, primâ die menſis, apparuérunt cacúmina móntium.

℟. Aquæ, 442.

CANON.

Ex Concílio Toletáno.

An 589. *cap.* 7.

PRo reveréntia Dei Sacerdótum, id univérſa ſancta conſtítuit Synodus, ut quia ſolent crebrò menſis otióſæ fábulæ interpóni, in omni Sacerdotáli convívio léctio Scripturárum divinárum miſceátur.

FERIA TERTIA.

De libro Géneſis.

Lectio j. *c.* 8. 6. *ad* 12.

CUm tranſiſſent quadragínta dies, apériens Noë fenéſtram arcæ quam fécerat, dimíſit corvum, qui egrediebátur, & non revertebátur, donec ſiccaréntur aquæ ſuper terram. Emíſit quoque colúmbam poſt eum; ut vidéret ſi jam ceſſáſſent aquæ ſuper fáciem terræ. Quæ cùm non inveníſſet ubi requiéſceret pes ejus, revérſa eſt ad eum in arcam; aquæ enim erant ſuper univérſam terram: extenditque manum, & apprehénſam íntulit in arcam. Expectátis autem ultrà ſeptem diébus áliis, rurſum dimíſit colúmbam ex arca. At illa venit ad eum ad véſpe-

ram, portans ramum olívæ viréntibus fóliis in ore ſuo. Intelléxit ergo Noë quòd ceſſáſſent aquæ ſuper terram. Expectavítque nihilóminus ſeptem álios dies; & emíſit colúmbam, quæ non eſt revérſa ultrà ad eum.

℟. Neſcit homo, 442.

Lectio ij. *v.* 14. *ad* 21.

MEnſe ſecúndo, ſéptimo & vigéſimo die menſis, arefácta eſt terra. Locútus eſt autem Deus ad Noë, dicens: Egrédere de arca, tu & uxor tua, filii tui, & uxóres filiórum tuórum tecum. Cuncta animántia quæ ſunt apud te, ex omni carne, tam in volatílibus quàm in béſtiis, & univérſis reptílibus quæ reptant ſuper terram, educ tecum, & ingredímini ſuper terram: créſcite, & multiplicámini ſuper eam. Egréſſus eſt ergo Noë & filii ejus, uxor illíus, & uxóres filiórum ejus cum eo. Sed & ómnia animántia, juménta, & reptília quæ reptant ſuper terram, ſecúndùm genus ſuum, egréſſa ſunt de arca. Ædificávit autem Noë altáre Dómino: & tollens de cunctis pecóribus & volúcribus mundis, óbtulit holocaúſta ſuper altáre. Odoratúſque eſt Dóminus odórem ſuavitátis, & ait: Nequáquam ultrà maledícam terræ propter hómines; ſenſus enim & cogitátio humáni cordis in malum prona ſunt ab adoleſcéntia ſua.

℟. Egréſſus Noë, 442.

Lectio iij. *c.* 9. 1. *ad* 6.

BEnedixítque Deus Noë, & filiis ejus; & dixit ad eos: Créſcite, & multiplicámini, & repléte terram. Et terror veſter ac tremor ſit ſuper cuncta animália terræ, & ſuper omnes vólucres cœli, cum univérſis quæ movéntur ſuper terram: omnes piſces maris mánui veſtræ tráditi ſunt. Et omne quod movétur & vivit, erit vobis in cibum: quaſi ólera viréntia trádidi vobis ómnia. Excépto quòd carnem cum ſánguine non comedétis. Sánguinem enim animárum veſtrárum requíram de manu cunctárum beſtiárum; & de manu hóminis, de manu viri, & fratris ejus, requíram ánimam hóminis. Quicúmque effúderit humánum ſánguinem, fundétur ſanguis illíus; ad imáginem quippe Dei factus eſt homo.

℟. Dixit Deus, 443.

CANON.

Ex Concílio Mediolanénſi primo.

An. 1565. *part.* 2. *cap.* 19. *de Epiſcopi menſa.*

ADhibeátur in Epíſcopi menſa léctio ſacrórum librórum; ut convívæ non ſolùm córporis cibo, ſed étiam épulis ánimæ recreári poſſint.

FERIA QUARTA.

De libro Géneſis.

Lectio j. *c.* 9. 12. *ad* 15.

DIxit Deus: Hoc ſignum fœderis quod do inter me & vos, & ad omnem ánimam vivéntem, quæ eſt vobíſcum in generatiónes ſempitérnas: Arcum meum ponam in núbibus, & erit ſignum fœderis inter me, & inter terram. Cùmque obdúxero núbibus cœlum, apparébit arcus meus in núbibus: & recordábor fœderis mei vobíſcum, & cum omni ánima vivénte quæ carnem végetat: & non erunt ultrà aquæ dilúvii ad deléndum univérſam carnem.

℟. Corrúpta eſt, 441.

Lectio ij. *v.* 18. *ad* 23.

ERant ergo filii Noë qui egréſſi ſunt de arca, Sem, Cham, & Japhet: porrò Cham ipſe eſt pater Chánaan. Tres iſti filii ſunt Noë: & ab iis diſſeminátum eſt omne genus hóminum ſuper univérſam terram. Cœpítque Noë vir agrícola exercére terram, & plantávit víneam. Bibénſque vinum inebriátus eſt, & nudátus in tabernáculo ſuo. Quod cùm vidíſſet Cham pater Chánaan, verénda ſcílicet patris ſui eſſe nudáta, nuntiávit duóbus frátribus ſuis foràs. At verò Sem & Japhet pállium impoſuérunt húmeris ſuis, & incedéntes retrórſùm operuérunt verénda patris ſui; faciéſque eórum avérſæ erant, & patris virília non vidérunt.

℟. Fide Noë, 441.

Lectio iij. *v.* 24. *ad fin.*

EVígilans autem Noë ex vino, cùm didicíſſet quæ fécerat ei filius ſuus minor, ait: Maledíctus Chánaan, ſervus ſervórum erit frátribus ſuis. Dixítque: Benedíctus Dóminus Deus Sem; ſit Chánaan ſervus ejus. Diláter Deus Japhet, & hábitet in tabernáculis Sem, ſitque Chánaan ſervus ejus. Vixit autem Noë poſt dilúvium trecéntis quinquagínta annis, & impléti ſunt omnes dies ejus nongentórum quinquagínta annórum, & mórtuus eſt.

℟. Aquæ, 442.

CANON.

Ex Concílio Aquileiénſi.

An. 1596. *cap.* 11.

COnvívia, & nímiam Laïcórum familiaritátem, multárum offenſiónum & ſcandalórum orígínem, debent Clérici in quocúmque gradu conſtitúti declináre ac fúgere.

FERIA QUINTA.

De libro Géneſis.

Lectio j. *c.* 11. 1. *ad* 9.

ERat autem terra lábii uníus, & ſermónum eorúmdem. Cùmque proficiſceréntur de Oriénte,

invenérunt campum in terra Sénnaar, & habitavérunt in eo. Dixítque alter ad próximum ſuum : Veníte, faciámus láteres, & coquámus eos igni. Habuerúntque láteres pro ſaxis, & bitúmen pro cæménto ; & dixérunt : Veníte, faciámus nobis civitátem & turrim, cujus culmen pertíngat ad cœlum : & celebrémus nomen noſtrum ántequam dividámur in univérſas terras. Deſcéndit autem Dóminus ut vidéret civitátem & turrim, quam ædificábant filii Adam, & dixit : Ecce, unus eſt pópulus, & unum lábium ómnibus ; cœperúntque hoc fácere, nec deſiſtent à cogitatiónibus ſuis, donec eas ópere cómpleant. Veníte ígitur, deſcendámus, & confundámus ibi linguam eórum ; ut non aúdiat unuſquíſque vocem próximi ſui. Atque ita diviſit eos Dóminus ex illo loco in univérſas terras, & ceſſavérunt ædificáre civitátem. Et idcírco vocátum eſt nomen ejus Babel.

℟. Neſcit homo, 442.

Lectio ij. *v.* 7. *ad fin.*

HÆ ſunt autem generatiónes Thare. Thare génuit Abram, Nachor, & Aran. Porrò Aran génuit Lot. Mortuúſque eſt Aran ante Thare patrem ſuum in terra nativitátis ſuæ, in Ur Chaldæórum. Duxérunt autem Abram & Nachor uxóres : nomen uxóris Abram, Sáraï : & nomen uxóris Nachor, Melcha, filia Aran patris Melchæ, & patris Jeſchæ. Erat autem Sáraï ſtérilis, nec habébat líberos. Tulit ítaque Thare Abram filium ſuum, & Lot filium Aran, filium filii ſui, & Sáraï nurum ſuam, uxórem Abram filii ſui ; & edúxit eos de Ur Chaldæórum, ut irent in terram Chánaan : venerúntque uſque Haran, & habitavérunt ibi. Et facti ſunt dies Thare ducentórum quinque annórum, & mórtuus eſt in Haran.

℟. Egréſſus Noë, 442.

Lectio iij.

c. 12. 1. *ad* 5.

DIxit autem Dóminus ad Abram : Egrédere de terra tua, & de cognatióne tua, & de domo patris tui ; & veni in terram quam monſtrábo tibi. Faciámque te in gentem magnam, & benedícam tibi, & magnificábo nomen tuum, eríſque benedíctus. Benedícam benedicéntibus tibi, & maledícam maledicéntibus tibi ; atque in te benedicéntur univérſæ cognatiónes terræ. Egréſſus eſt ítaque Abram, ſicut præcéperat ei Dóminus, & ivit cum eo Lot. Septuagínta quinque annórum erat Abram cùm egrederétur de Haran. Tulítque Sáraï uxórem ſuam, & Lot filium fratris ſui,

univerſámque ſubſtántiam quam poſſéderant, & ánimas quas fécerant in Haran: & egréſſi ſunt ut irent in terram Chánaan.

℟. Dixit Deus, 443.

CANON.

Ex Concílio Aquiſgranénſi. *An.* 816. *lib.* 1. *cap.* 94. *de vita Clericorum.*

FAcílius contémnitur Cléricus qui ſæpe vocátur ad prándium, & non recúſat. Nunquam peténtes, rarò accipiámus rogáti.

FERIA SEXTA.

De libro Géneſis.

Lectio j. *c.* 13. 12. *ad fin.*

ABram habitávit in terra Chánaan: Lot verò morátus eſt in óppidis quæ erant circa Jordánem, & habitávit in Sódomis. Hómines autem Sodomítæ péſſimi erant, & peccatóres coram Dómino nimis. Dixítque Dóminus ad Abram, poſtquam diviſus eſt ab eo Lot: Leva óculos tuos, & vide à loco in quo nunc es, ad Aquilónem & Merídiem, ad Oriéntem & Occidéntem: omnem terram, quam cónſpicis, tibi dabo & ſémini tuo uſque in ſempitérnum. Faciámque ſemen tuum ſicut púlverem terræ: ſi quis poteſt hóminum numeráre púlverem terræ, ſemen quoque tuum numeráre póterit. Surge, & perámbula terram in longitúdine & in latitúdine ſua; quia tibi datúrus ſum eam. Movens ígitur tabernáculum ſuum Abram, venit & habitávit juxta convállem Mambre, quæ eſt in Hebron: ædificavítque ibi altáre Dómino.

℟. Corrúpta eſt, 441.

Lectio ij. *c.* 14. 14. *ad* 20.

CUm audíſſet Abram captum Lot fratrum ſuum, numerávit expedítos vernáculos ſuos trecéntos decem & octo; & perſecútus eſt uſque Dan. Et diviſis ſóciis, írruit ſuper eos nocte: percuſsítque eos, & perſecútus eſt eos uſque Hoba, quæ eſt ad lævam Damáſci. Reduxítque omnem ſubſtántiam, & Lot fratrem ſuum cum ſubſtántia illíus, mulíeres quoque & pópulum. Egréſſus eſt autem rex Sodomórum in occúrſum ejus, poſtquam revérſus eſt à cæde Chodorláhomor, & regum qui cum eo erant in valle Save, quæ eſt vallis regis. At verò Melchíſedech rex Salem, próferens panem & vinum, (erat enim ſacérdos Dei altíſſimi) benedíxit ei, & ait: Benedíctus Abram Deo excélſo, qui creávit cœlum & terram: & benedíctus Deus excélſus, quo protegénte, hoſtes in mánibus tuis ſunt. Et dedit ei décimas ex ómnibus.

℟. Fide Noë, 441.

Lectio iij. *c.* 17. 1. *ad* 5.

POſtquam verò nonagínta & novem annórum eſſe cœperat, appáruit ei Dóminus, dixítque ad eum: Ego Deus omnípotens; ámbula coram me, & eſto perféctus. Ponámque fœdus meum inter me & te, & multiplicábo te veheménter nimis. Cécidit Abram pronus in fáciem. Dixítque ei Deus: Ego ſum, & pactum meum tecum, eríſque pater multárum géntium. Nec ultrà vocábitur nomen tuum Abram; ſed appelláberis Abraham; quia patrem multárum géntium conſtítui te... Dixit quoque Deus ad Abraham: Sáraï uxórem tuam non vocábis Sáraï, ſed Saram.

℟. Aquæ, 442.

CANON.

Ex Concílio Autiſſiodorénſi.

An. 578. *can.* 40.

NOn licet Presbytero inter épulas cantáre vel ſaltáre.

SABBATO.

De libro Géneſis.

Lectio j. *c.* 19. 1. *ad* 5.

VEnérunt duo Angeli Sódomam véſpere, & ſedénte Lot in fóribus civitátis. Qui cùm vidíſſet eos, ſurréxit, & ivit óbviàm eis; adoravítque pronus in terram, & dixit: Obſecro, dómini, declináte in domum púeri veſtri, & manéte ibi: laváte pedes veſtros, & manè proficiſcémini in viam veſtram. Qui dixérunt: Mínimè, ſed in platéa manébimus. Compulit illos óppidò ut divérterent ad eum: ingreſſíſque domum illíus fecit convívium, & coxit ázyma: & comedérunt. Priùs autem quàm irent cúbitum, viri civitátis vallavérunt domum à púero uſque ad ſenem, omnis pópulus ſimul. Vocaverúntque Lot, & dixérunt ei: Ubi ſunt viri qui introiérunt ad te nocte? educ illos huc, ut cognoſcámus eos.

℟. Neſcit homo, 442.

Lectio ij. *v.* 9. *ad* 17.

VIm faciébant Lot vehementíſſimè; jamque propè erat ut effríngerent fores. Et ecce miſérunt manum viri, & introduxérunt ad ſe Lot, clauſerúntque óſtium. Et eos, qui foris erant, percuſſérunt cæcitáte à mínimo uſque ad máximum, ita ut óſtium inveníre non poſſent. Dixérunt autem ad Lot: Habes hìc quémpiam tuórum? génerum, aut filios, aut filias? omnes qui tui ſunt, educ de urbe hac: delébimus enim lócum iſtum, eò quòd incréverit clamor eórum coram Dómino, qui miſit nos ut perdámus illos. Egréſſus ítaque Lot, locútus eſt ad géneros ſuos qui acceptúri erant filias ejus, & dixit: Súrgite, egredímini de

loco iſto; quia delébit Dóminus civitátem hanc. Et viſus eſt eis quaſi ludens loqui. Cùmque eſſet manè, cogébant eum Angeli, dicéntes: Surge, tolle uxórem tuam, & duas filias quas habes; ne & tu páriter péreas in ſcélere civitátis. Diſſimulánte illo, apprehendérunt manum ejus, & manum uxóris, ac duárum filiárum ejus, eò quòd párceret Dóminus illi. Eduxerúntque eum, & poſuérunt extra civitátem.

℟. Egréſſus Noë, 442.

Lectio iij. *v.* 24. *ad* 29.

IGitur Dóminus pluit ſuper Sódomam & Gomórrham ſulfur & ignem à Dómino de cœlo: & ſubvértit civitátes has, & omnem circà regiónem, univérſos habitatóres úrbium, & cuncta terræ viréntia. Reſpiciénſque uxor ejus poſt ſe, verſa eſt in ſtátuam ſalis. Abraham autem conſúrgens manè, ubi ſtéterat priùs cum Dómino, intúitus eſt Sódomam & Gomórrham, & univérſam terram regiónis illíus; vidítque aſcendéntem favíllam de terra quaſi fornácis fumum. Cùm enim ſubvérteret Deus civitátes regiónis illíus, recordátus Abrahæ, liberávit Lot de ſubverſióne úrbium in quibus habitáverat.

℟. Dixit Deus, 443.

C A N O N.

Ex Concílio Carthaginénſi quarto.

An. 398. *cap.* 60. 61.

CEnſet ſancta Synodus Cléricum ſcúrrilem, & verbis túrpibus joculárem, ab officio retrahéndum. Cléricum inter épulas cantántem, excommunicándum.

A D V E S P E R A S.

Capitulum. *Judith* 8. 22.

MEmores eſſe debent, quómodo pater noſter Abraham tentátus eſt, & per multas tribulatiónes probátus, Dei amícus eſféctus eſt.

Hymnus, O ſempitérna, ℣. Sépties, *in Pſalt.* 148.

Ad Magníficat, *Ant.* 4. E. Fide Abraham demorátus eſt in terra repromiſſiónis, tanquam in aliéna, in cáſulis habitándo; expectábat enim fundaménta habéntem civitátem, cujus ártifex & cónditor Deus. *Hebr.* 11. 9. 10.

Oratio, Preces noſtras, *infrà in Laudibus.*

D O M I N I C A
Quinquageſimæ.

In I. Nocturno.

De libro Géneſis.

Lectio j. *c.* 21. 1. *ad* 7.

VIſitávit Dóminus Saram ſicut promíſerat; & implévit quæ locútus eſt. Concepítque &

péperit filium in ſenectúte ſua, témpore quo prædíxerat ei Deus. Vocavítque Abraham nomen filii ſui, quem génuit ei Sara, Iſaac: & circumcídit eum octávo die, (ſicut præcéperat ei Deus) cùm centum eſſet annórum; hâc quippe ætáte patris, natus eſt Iſaac. Dixítque Sara: Riſum fecit mihi Deus; quicúmque audíerit, corridébit mihi. Rurſúmque ait: Quis auditúrum créderet Abraham, quòd Sara lactáret filium, quem péperit ei jam ſeni.

℟. Dixit Dóminus ad Abram: Egrédere de cognatióne tua, & veni in terram quam monſtrábo tibi. Egréſſus eſt ítaque Abram, * Tulítque Sáraï uxórem ſuam, & Lot filium fratris ſui; univerſámque ſubſtántiam quam poſſéderant. *Gen.* 12. 1. 4. 5. ℣. Fide Abraham obedívit in locum exíre, quem acceptúrus erat in hereditátem; & éxiit, néſciens quò iret. *Hebr.* 11. 8. * Tulítque.

Lectio ij. *c.* 22. 1. *ad* 6.

TEntávit Deus Abraham, & dixit ad eum: Abraham, Abraham. At ille reſpóndit: Adſum. Ait illi: Tolle filium tuum unigénitum, quem díligis, Iſaac; & vade in terram viſiónis; atque ibi ófferes eum in holocaúſtum ſuper unum móntium quem monſtrávero tibi. Igitur Abraham de nocte conſúrgens ſtravit áſinum ſuum, ducens ſecum duos júvenes, & Iſaac filium ſuum. Cùmque conciſſet ligna in holocaúſtum, ábiit ad locum quem præcéperat ei Deus. Die autem tértio, elevátis óculis, vidit locum procul; dixítque ad púeros ſuos: Expectáte hìc cum áſino: ego & puer illuc uſque properántes, poſtquam adoravérimus, revertémur ad vos. Tulit quoque ligna holocaúſti, & impóſuit ſuper Iſaac filium ſuum; ipſe verò portábat in mánibus ignem & gládium.

℟. Fide Sara ſtérilis virtútem in conceptiónem accépit, étiam præter tempus ætátis: * Quóniam fidélem crédidit eſſe eum qui repromíſerat. *Hebr.* 11. 11. ℣. Péperit Sara filium in ſenectúte ſua, témpore quo prædíxerat ei Deus. *Gen.* 21. 2. * Quóniam.

Lectio iij. *v.* 8. *ad* 13.

PErgébant ergo páriter; & venérunt ad locum quem oſténderat ei Deus, in quo ædificávit altáre, & déſuper ligna compóſuit: cùmque alligáſſet Iſaac filium ſuum, póſuit eum in altáre ſuper ſtrúem lignórum. Extendítque manum, & arrípuit gládium, ut immoláret filium ſuum. Et ecce Angelus Dómini de cœlo clamávit, dicens: Abraham, Abraham. Qui

bat ſecus viam, mendícans. Dixérunt autem ei, quòd Jeſus transíret; & * Clamávit dicens: Jeſu fili David, miſerére meî. *Luc.* 18. 35. 37. 38. ℣. Qui ambulávit in ténebris, & non eſt lumen ei, ſperet in nómine Dómini, & innitátur ſuper Deum ſuum. *Iſai.* 50. 10. * Clamávit. [*In Veſperis*, Glória Patri. * Clamávit.]

Lectio viij.

AMáte Chriſtum; deſideráte lumen, quod eſt Chriſtus. Si deſiderávit ille lumen córporis, quantó plus lumen cordis deſideráre debêtis? Ad eum, non vócibus, ſed móribus clamémus. Vivámus benè, mundum contemnámus; nihil nobis ſit omne quod tranſit. Reprehenſúri ſunt nos, quando ſic vixérimus, quaſi dilectóres noſtri hómines ſeculáres, amántes terram, ſapiéntes púlverem, nihil de cœlo ducéntes, auras líberas corde, nare carpéntes: reprehenſúri ſunt nos procul dúbio, atque dictúri, ſi víderint nos iſta humána, iſta terréna contémnere: Quid páteris? quid inſánis? Turba illa eſt contradícens, ne cæcus clamet.

℟. Stans Jeſus juſſit cæcum addúci ad ſe, & interrogávit illum, dicens: Quid tibi vis fáciam? At ille dixit: * Dómine, ut vídeam. *Luc.* 18. 40. 41. ℣. Dómine Deus meus, illúmina ténebras meas. *Pſ.* 17. 29. * Dómine.

Lectio ix. §. 5. & 6.

ET aliquánti Chriſtiáni ſunt, qui próhibent vívere Chriſtiánè: quia & illa turba cum Chriſto ambulábat, & vociferántem hóminem ad Chriſtum, ac lucem deſiderántem ab ipsíus Chriſti beneficio prohibébat. Sunt tales Chriſtiáni; ſed vincámus illos, vivámus benè; & ipſa vita ſit vox noſtra ad Chriſtum. Stabit; quia ſtat. Nam & ibi myſtérium magnum eſt. Tránſiens erat ille, quando ille clamábat; quando ſanávit, ſtetit. Tránſitus Chriſti inténtos nos fáciat ad clamándum.

℟. Jeſus dixit illi: Réſpice, fides tua te ſalvum fecit: & conféſtim vidit, * Et ſequebátur illum, magníficans Deum. *Luc.* 18. 42. 43. ℣. Statim viſum recépit, dicebátque: Benedíco te, Dómine Deus Iſraël. *Tob.* 14. 15. 17. * Et ſequebátur. Glória. *Repetit.* ℟. Jeſus dixit, *uſque ad* ℣. *excluſivè.*

℣. Sacerd. Magnus Dóminus, & laudábilis nimis; ℟. Et magnitúdinis ejus non eſt finis. *Pſ.* 144. 3.

AD LAUDES,

Capitulum. *Eccli.* 44. 20.

ABraham magnus pater multitúdinis géntium, & non eſt invéntus símilis illi

in

in glória, qui conſervávit legem Excélſi, & fuit in teſtaménto cum illo.

Hymnus, Ætérne rerum, ℣. Prævenérunt, *in Pſalt.* 12.

Ad Benedíctus, *Ant.* 8. G.* Aſſúmpſit Jeſus Duódecim, & ait: Ecce aſcéndimus Jeroſólymam, & conſummabúntur ómnia, quæ ſcripta ſunt per Prophétas de Fílio hóminis. *Luc.* 18. 31.

Oratio. Orémus.

PReces noſtras, quæſumus, Dómine, cleménter exaúdi; atque à peccatórum vínculis abſolútos ab omni nos adverſitáte cuſtódi; Per.

AD HORAS.

Omnia ut in Dominica Septuageſima, 432. *præter ſequentia. Orat.* Preces noſtras.

AD PRIMAM.

CANON.

Ex Concílio Turonénſi primo.

An. 461. *can.* 1.

CUm láico abſtinéntia imperétur, ut poſſit oratióni vacans, & Deum déprecans exaudíri; quantò magìs Sacerdótibus vel Levítis, qui omni moménto parári Deo eſſe debent in omni mundítia & puritáte ſecúri, ne aut ſacrifícium offérre, aut baptizáre, ſi id témporis necéſſitas popóſcerit, cogántur.

AD VESPERAS.

Capitulum. *Hebr.* 13. 1. 2.

CAritas fraternitátis máneat in vobis: & hoſpitalitátem nolíte oblivíſci; per hanc enim latuérunt quidam, Angelis hoſpítio recéptis.

℟. Cæcus quidam, 455.

Hymnus, Lucis Creator, ℣. Dirigátur, *in Pſalt.* 30.

Ad Magníficat, *Ant.* 3. *a.* Fílius hóminis tradétur géntibus, & illudétur, & flagellábitur, & conſpuétur, & occídent eum; & tértia die reſúrget. *Luc.* 18. 32. 33.

FERIA SECUNDA.

De libro Géneſis.

Lectio j. *c.* 25. 19. *ad* 25.

HÆ ſunt generatiónes Iſaac fílii Abraham. Abrahā génuit Iſaac; qui cùm quadragínta eſſet annórum, duxit uxórem Rebéccam fíliam Bathuélis Syri de Meſopotámia, ſorórem Laban. Deprecatúſque eſt Iſaac Dóminum pro uxóre ſua, eò quòd eſſet ſtérilis; qui exaudívit eum, & dedit concéptum Rebéccæ. Sed collidebántur in útero ejus párvuli; quæ ait: Si ſic mihi futúrum erat, quid necéſſe fuit concípere? Perrexítque ut conſúleret Dóminum. Qui reſpóndens ait: Duæ gentes ſunt in útero tuo, & duo pópuli

ex ventre tuo dividéntur, populúſque pópulum ſuperábit, & major ſérviet minóri. Jam tempus pariéndi advénerat, & ecce gémini in útero ejus repérti ſunt. Qui prior egréſſus eſt, rufus erat, & totus in morem pellis híſpidus; vocatúmque eſt nomen ejus Eſaü. Prótinus alter egrédiens, plantam fratris tenébat manu: & idcírco appellávit eum Jacob.

℟. Dixit Dóminus, 453.

Lectio ij.

c. 27. *v.* 6. *ad* 10. *&* *v.* 14. *ad* 19.

DIxit Rebécca filio ſuo Jacob: Audívi patrem tuum loquéntem cum Eſaü fratre tuo, & dicéntem ei: Affer mihi de venatióne tua, & fac cibos ut cómedam, & benedícam tibi coram Dómino ántequam móriar. Nunc ergo, fili mi, acquiéſce consíliis meis; & pergens ad gregem, affer mihi duos hœdos óptimos, ut fáciam ex eis eſcas patri tuo, quibus libénter véſcitur: quas cùm intúleris, & coméderit, benedícat tibi priúſquam moriátur...... Abiit, & áttulit, dedítque matri. Parávit illa cibos, ſicut velle nóverat patrem illíus. Et véſtibus Eſaü valde bonis, quas apud ſe habébat domi, índuit eum; pelliculáſque hœdórum circúmdedit mánibus, & colli nuda protéxit. Dedítque pulméntum, & panes quos cóxerat trádidit. Quibus illátis; dixit: Pater mi. At ille reſpóndit: Aúdio. Quis es tu, fili mi? Dixítque Jacob, Ego ſum primogénitus tuus Eſaü.

℟. Fide Sara, 453.

Lectio iij. *v.* 21. *ad* 29.

DIxítque Iſaac: Accéde huc, ut tangam te, fili mi, & probem utrùm tu ſis filius meus Eſaü, an non. Accéſſit ille ad patrem, & palpáto eo, dixit Iſaac: Vox quidem, vox Jacob eſt; ſed manus, manus ſunt Eſaü. Et non cognóvit eum, quia pilóſæ manus ſimilitúdinem majóris expréſſerant. Benedícens ergo illi, ait: Tu es filius meus Eſaü? Reſpóndit: Ego ſum. At ille: Affer mihi, inquit, cibos de venatióne tua, fili mi, ut benedícat tibi ánima mea. Quos cùm oblátos comedíſſet, óbtulit ei étiam vinum; quo hauſto, dixit ad eum: Accéde ad me, & da mihi óſculum, fili mi. Accéſſit, & oſculátus eſt eum. Statímque ut ſenſit veſtimentórum illíus fragrántiam, benedícens illi, ait: Ecce odor filii mei, ſicut odor agri pleni, cui benedíxit Dóminus. Det tibi Deus de rore cœli, & de pinguédine terræ, abundántiam fruménti & vini. Et ſérviant tibi pópuli, & adórent te Tribus: eſto dóminus fratrum tuórum, &

incurrvéntur ante te filii matris tuæ. Qui maledíxerit tibi, ſit ille maledíctus; & qui benedíxerit tibi, benedictiónibus repleátur.

℟. Fide óbtulit. 454.

CANON.

Ex Concílio Aquiſgranénſi. *An.* 816. *lib.* 1. *cap.* 28.

SUmptuóſis dápibus grávidus non poteſt ſuis abſtinéntiam laudáre, quam calcat.

FERIA TERTIA.

¶ *Hodie fiet per anticipationem Officium S. Matthiæ, ſi Feſtum ejus inciderit in Feriam quartam Cinerum; tuncque Officium Vigiliæ fiet Feriâ ſecundâ præcedenti.*

Fiet tamen de eo, ſi occurrat Feriâ quintâ poſt Cineres, vel ſequentibus Feriis Quadrageſimæ.]

De Libro Géneſis.

Lectio j.

c. 27. *v.* 41. *ad fin.* & *c.* 28. *v.* 1.

ODerat Eſaü Jacob pro benedictióne quâ benedíxerat ei pater; dixítque in corde ſuo: Vénient dies luctûs patris mei, & occídam Jacob fratrem meum. Nuntiáta ſunt hæc Rebéccæ; quæ mittens & vocans Jacob filium ſuum, dixit ad eum: Ecce Eſaü frater tuus minátur ut occídat te. Nunc ergo, fili mi, audi vocem meam, & conſúrgens fuge ad Laban fratrem meum in Haran: habitabíſque cum eo dies paucos, donec requiéſcat furor fratris tui, & ceſſet indignátio ejus, oblíviſcatúrque eórum quæ fecíſti in eum: póſtea mittam, & addúcam te inde huc. Cur utróque orbábor filio in uno die? Dixítque Rebécca ad Iſaac: Tædet me vitæ meæ propter filias Heth: ſi accéperit Jacob uxórem de ſtirpe hujus terræ, nolo vívere. Vocávit ítaque Iſaac Jacob, & benedíxit eum, præcepítque ei, dicens: Noli accípere cónjugem de génere Chánaan.

℟. Vocávit, 454.

Lectio ij *c.* 28. 10. *ad* 15.

IGitur egréſſus Jacob de Berſabée, pergébat Haran. Cùmque veníſſet ad quemdam locum, & vellet in eo requiéſcere poſt ſolis occúbitum, tulit de lapídibus qui jacébant, & ſuppónens cápiti ſuo dormívit in eódem loco. Vidítque in ſomnis ſcalam ſtantem ſuper terram, & cacúmen illíus tangens cœlum; Angelos quoque Dei aſcendéntes & deſcendéntes per eam, & Dóminum innixum ſcalæ, dicéntem ſibi: Ego ſum Dóminus Deus Abraham patris tui, & Deus Iſaac: Terram in qua dormis, tibi dabo & ſémini tuo; erítque ſemen tuum quaſi pulvis terræ; dilatáberis ad Occi-

déntem, & Oriéntem, & Septentriónem, & Merídiem: & benedicéntur in te & in ſémine tuo cunctæ tribus terræ. Et ero cuſtos tuus quòcúmque perréxeris, & redúcam te in terram hanc; nec dimíttam niſi complévero univérſa quæ dixi.

℟. Appáruit, 454.

Lectio iij. *c.* 35. 22. *ad fin.*

ERant autem filii Jacob duódecim. Filii Liæ; primogénitus Ruben, & Símeon, & Levi, & Judas, & Iſſachar, & Zabúlon. Fílii Rachel; Joſeph, & Bénjamin. Fílii Balæ ancíllæ Rachélis; Dan, & Néphthali. Fílii Zelphæ ancíllæ Liæ; Gad, & Aſer. Hi ſunt filii Jacob, qui nati ſunt ei in Meſopotámia Syriæ. Venit étiam ad Iſaac patrem ſuum in Mambre, civitátem Arbée, hæc eſt Hebron; in qua peregrinátus eſt Abraham & Iſaac. Et compléti ſunt dies Iſaac centum octogínta annórum. Conſumptúſque ætáte, mórtuus eſt: & appóſitus eſt pópulo ſuo ſenex & plenus diérum; & ſepeliérunt eum Eſaü & Jacob filii ſui.

℟. Vidit Jacob, 455.

C A N O N.

Ex Concílio Aquiſgranénſi.

An. 816. *lib.* 1. *cap.* 95.

SEmper in manu tua ſacra léctio ſit. Frequénter orándum, & flexo córpore mens erigénda ad Dóminum. Crebræ vigíliæ, & ventre vácuo ſæpius dormiéndum.

FERIA QUARTA CINERUM.

In capite Jejunii.

Omnia ut in Pſalterio, præter ea quæ hìc habentur propria. Invitatorium & Pſ. Venite dicuntur flexis genibus. Et ſic uſque ad Veſperas Sabbati ſequentis.

De libro Géneſis.

Lectio j. *c.* 37. 2. *ad* 8.

JOſeph cùm ſédecim eſſet annórum, paſcébat gregem cum frátribus ſuis adhuc puer: & erat cum filiis Balæ & Zelphæ uxórum patris ſui; accuſavítque fratres ſuos apud patrem crímine péſſimo. Iſraël autem diligébat Joſeph ſuper omnes filios ſuos, eò quòd in ſenectúte genuíſſet eum; fecítque ei túnicam polymitam. Vidéntes autem fratres ejus quòd à patre plus cunctis filiis amarétur, óderant eum; nec póterant ei quidquam pacíficè loqui. Accidit quoque ut viſum sómnium referret frátribus ſuis, quæ cauſa majóris ódii ſeminárium fuit. Dixítque ad eos: Audíte sómnium meum quod vidi: Putábam nos ligáre manípulos in agro, & quaſi consúrgere manípulum meum, & ſtare; veſtróſque manípulos circumſtántes adoráre manípulum

meum. Reſpondérunt fratres ejus. Numquid rex noſter eris? aut ſubjiciémur ditióni tuæ? Hæc ergo cauſa ſomniórum atque ſermónum, invídiæ & ódii fómitem miniſtrávit.

℟. Gémuit Jacob duódecim Patriárchas: & Patriárchæ æmulántes, Joſeph vendidérunt in Ægyptum; & erat Deus cum eo: * Et erípuit eum ex ómnibus tribulatiónibus ejus. *Act.* 7. 8. 9. 10. ℣. Sapiéntia vénditum juſtum non derelíquit, ſed à peccatóribus liberávit eum. *Sap.* 10. 13. * Et erípuit.

Lectio ij. *v.* 12. *ad* 20.

Cumque fratres illíus in paſcéndis grégibus patris moraréntur in Sichem, dixit ad eum Iſraël: Fratres tui paſcunt oves in Síchimis; veni, mittam te ad eos. Quo reſpondénte: Præſtò ſum; ait ei: Vade, & vide ſi cuncta próſpera ſint erga fratres tuos, & pécora; & renúntia mihi quid agátur. Miſſus de valle Hebron, venit in Sichem; invenítque eum vir errántem in agro, & interrogávit quid quæreret. At ille reſpóndit: Fratres meos quæro, índica mihi ubi paſcant greges. Dixítque ei vir: Receſſérunt de loco iſto; audívi autem eos dicéntes: Eámus in Dóthaïn. Perréxit ergo Joſeph poſt fratres ſuos, & invénit eos in Dóthaïn. Qui cùm vidiſſent eum procul, ántequam accéderet ad eos, cogitavérunt illum occídere; & mútuò loquebántur: Ecce ſomniátor venit; veníte, occidámus eum, & mittámus in ciſtérnam véterem; dicemúſque: Fera péſſima devorávit eum; & tunc apparébit quid illi proſint sómnia ſua.

℟. Injécit dómina ſua óculos ſuos in Joſeph, qui nequáquam acquiéſcens óperi nefário, * Relícto in manu ejus pállio, fugit, & egréſſus eſt foràs. *Gen.* 39. 7. 8. 12. ℣. Fúgite fornicatiónem. Qui fornicátur, in corpus ſuum peccat. Glorificáte & portáte Deum in córpore veſtro. 1. *Cor.* 6. 18. 20. * Relícto.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Matthæum.

Lectio iij. *c.* 6. 16. *ad* 21.

In illo témpore; Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Cùm jejunátis, nolíte fieri ſicut hypócritæ, triſtes. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Serm. 207. *in Quadrag.* 3. §. 2. *Aliàs Serm.* 71. *de Diverſis.*

Jejunémus humiliántes ánimas noſtras, appropinquánte die quo Magíſter humilitátis humiliávit ſemetípſum, factus súbditus uſque ad mortem crucis. Imitémur ejus crucem, ab-

ſtinéntiæ clavis edómitas concupiſcéntias configéntes. Caſtigémus corpus noſtrum, & ſervitúti ſubjiciámus: & ne per indómitam carnem ad illícita prolabámur, in ea dománda aliquántùm & lícita ſubtrahámus. Crápula & ebríetas étiam per dies céteros devitánda: per hos autem dies étiam concéſſa prándia removénda.

℟. Nolíte jejunáre, ut audiátur in excélſo clamor veſter. Numquid iſtud vocábis jejúnium? * Nonne hoc eſt magìs jejúnium, quod elégi? † Diſſólve colligatiónes impietátis. *Iſai.* 58. 4. 5. 6. ℣. Extérminant hypócritæ fácies ſuas, ut appáreant jejunántes: tu autem cùm jejúnas, fáciem tuam lava, ne videáris homínibus jejúnans. *Matt.* 6. 16. 17. 18. * Nonne. Glória. † Diſſólve.

Ad Benedíctus, *Ant.* 7. *d.* Numquid tale eſt jejúnium quod elégi, affligere hóminem ánimam ſuam, & ſaccum & cínerem ſtérnere? *Iſai.* 58. 5.

Preces dicuntur flexis genibus, ut in Pſal. ſuprà, 148.

Oratio. Orémus.

PRæſta, Dómine, fidélibus tuis, ut jejuniórum veneránda ſolémnia, & cóngruâ pietáte ſuſcípiant, & ſecúrâ devotióne percúrrant; Per Dóminum.

Deinde Suffragia, ſuprà, 149.

Ad Horas etiam & Completorium, Preces flexis genibus, ut in Pſalterio ſuis locis habentur; & ſic in omnibus Feriis Quadrageſimæ.

CANON.

Ex Concílio Toletáno octávo.

An. 653. *cap.* 9.

ACérrimè interdícitur, ut quiſquis abſque inevitábili neceſſitáte, atque fragilitátis evidénti languóre, ſeu étiam ætátis impoſſibilitáte, diébus Quadragéſimæ eſum cárnium præſúmpſerit attentáre, non ſolùm reus erit reſurrectiónis Domínicæ, verùm étiam aliénus ab ejúſdem diéi ſancta communióne. Et hoc illi cumulétur ad pœnam, ut ipſíus anni témpore ab omni eſu cárnium abſtíneat gulam.

¶ *Hodie & deinceps uſque ad Paſcha, Veſperæ dicuntur ante comeſtionem tam in Feſtis quàm in Feriis; exceptis Dominicis in quibus dicendæ ſunt horâ conſuetâ.*

Ad Magníficat, *Ant.* 7. a. Cùm jejunátis, nolíte fíeri ſicut hypócritæ, triſtes. *Matt.* 6. 16.

Preces dicuntur flexis genibus, ut in Pſalterio, ſuprà, 148.

Oratio. Orémus.

DEus, qui per ſolémnis obſervántiam jejúnii famulórum tuórum præparas voluntátes, donis grátiæ tuæ corda noſtra puríſica; ut quod eſt ſanctâ devotióne tractándum, ſincéris méntibus exequámur; Per Dóminum.

Deinde Suffragia, 156.

FERIA QUINTA *poſt Cineres.*

De libro Géneſis.

Lectio j. *c.* 37. 26. *ad* 34.

DIxit Judas frátribus ſuis: Quid nobis prodeſt ſi occidérimus fratrem noſtrum, & celavérimus ſánguinem ipsíus? Mélius eſt ut venumdétur Iſmaëlitis, & manus noſtræ non polluántur; frater enim & caro noſtra eſt. Acquievérunt fratres ſermónibus illíus. Et prætereúntibus Madianítis negotiatóribus, extrahéntes eum de ciſtérna, vendidérunt eum Iſmaëlitis vigínti argénteis, qui duxérunt eum in Ægyptum. Reversúſque Ruben ad ciſtérnam, non invénit púerum; & ſciſſis véſtibus pergens ad fratres ſuos, ait: Puer non compáret, & ego quò ibo? Tulérunt autem túnicam ejus, & in sánguine hœdi quem occíderant, tinxérunt; mitténtes qui ferrent ad patrem, & dícerent: Hanc invénimus; vide utrùm túnica fílii tui ſit, an non. Quam cùm agnovíſſet pater, ait: Túnica fílii mei eſt, fera péſſima comédit eum, béſtia devorávit Joſeph. Sciſſíſque véſtibus, indútus eſt cilício, lugens fílium ſuum multo témpore.

℞. Humiliavérunt in compédibus pedes Joſeph, donec veníret verbum ejus: * Miſit rex, & ſolvit eum; conſtítuit eum dóminum domûs ſuæ, & príncipem omnis poſſeſſiónis ſuæ. *Pſ.* 104. 18. 19. 20. 21. ℣. Dedit ei Deus grátiam, & ſapiéntiam in conſpéctu Pharaónis regis Ægypti. *Act.* 7. 10. *. Miſit rex.

Lectio ij. *c.* 39. 1. *ad* 6.

IGitur Joſeph ductus eſt in Ægyptum, emítque eum Pútiphar eunúchus Pharaónis, princeps exércitûs, vir Ægyptius, de manu Iſmaëlitárum, à quibus perdúctus erat. Fuítque Dóminus cum eo, & erat vir in cunctis próſperè agens; habitavítque in domo dómini ſui, qui óptimè nóverat Dóminum eſſe cum eo; & ómnia quæ géreret, ab eo dirigi in manu illíus. Invenítque Joſeph grátiam coram dómino ſuo, & miniſtrábat ei, à quo præpóſitus ómnibus gubernábat créditam ſibi domum, & univérſa quæ ei trádita fúerant: benedixítque Dóminus dómui

Ægyptii propter Joſeph, & multiplicávit tam in ædibus quàm in agris cunctam ejus ſubſtántiam; nec quidquam áliud nóverat, niſi panem quo veſcebátur.

℟. Mittens Joſeph accersívit Jacob patrem ſuum, & omnem cognatiónem ſuam in animábus ſeptuagínta quinque; * Et deſcéndit Jacob in Ægyptum. *Act.* 7. 14. 15. ℣. Ait Jacob Deus: Noli timére, deſcénde in Ægyptum, quia in gentem magnam fáciam te ibi; & ego inde addúcam te. *Gen.* 46. 3. 4. * Et deſcéndit.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Matthæum.

Lectio iij. *c.* 8. 5. *ad* 13.

IN illo témpore; Cùm introíſſet Jeſus Caphárnaüm; accéſſit ad eum Centúrio rogans eum, & dicens: Dómine, puer meus jacet in domo paralyticus, & malè torquétur. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Serm. 62. *de Verbis Evang. Matt.* 8. §. 1.

Aliàs Serm. 6. *de Verbis Domini.*

AUdívimus, cùm Evangélium legerétur, fidem noſtram in humilitáte laudári. Ad domum quippe Centuriónis cùm ſe promítteret Dóminus Jeſus itúrum, ut púerum ejus ſanáret, ille reſpóndit: [Non ſum dignus, ut ſub tectum meum intres: ſed tantùm dic verbum, & ſanábitur.] Dicéndo ſe indígnum, præſtitit dignum; non in cujus paríetes, ſed in cujus cor Chriſtus intráret. Neque hoc díceret cum tanta fide & humilitáte, niſi illum, quem timébat intráre in domum ſuam, corde geſtáret. Nam non erat magna felícitas, ſi Dóminus Jeſus intráret in paríetes ejus, & non eſſet in péctore ejus.

℟. Centúrio ait: Dómine, non ſum dignus ut intres ſub tectum meum; ſed * Tantùm dic verbo, & † Sanábitur puer meus. *Matt.* 8. 8. ℣. Dómine Deus, ecce tu fecíſti cœlum & terram in fortitúdine tua magna: non erit tibi difficile omne verbum. *Jer.* 32. 17. * Tantùm. Glória. † Sanábitur.

Ad Benedíctus, *Ant.* 2. D. * Abſcóndam fáciem meam ab eis; generátio enim pervérſa eſt, & infidéles filii. Ego provocábo eos in eo qui non eſt pópulus. *Deut.* 32. 20. 21.

Oratio. Orémus.

DEus, qui culpâ offénderis, pœnitentiâ placáris, preces pópuli tui ſupplicántis propítius réſpice; & flagélla tuæ iracúndiæ, quæ pro peccátis noſtris merémur, avérte; Per Dóminum.

C A N O N.

Ex Concílio Toletáno octávo.

An. 653. cap. 9.

ILli quos aut ætas incúrvat, aut languor extényat, aut necéſſitas arctat, non antè prohíbita violáre præſumant, quàm à Sacerdóte permíſſium accípiant.

Ad Magníficat, *Ant.* 1. à. Non invéni tantam fidem in Iſraël. Multi ab Oriénte & Occidénte vénient, & recúmbent in regno cœlórum: filii autem regni ejiciéntur in ténebras exterióres. *Matt.* 8. 10. 11. 12.

ORATIO. Orémus.

COncéde, quæſumus, omnípotens Deus, fragilitáti noſtræ ſufficiéntiam competéntem; ut carnem macerántes, noſtræ reparatiónis effectum cum exultatióne ſuſcipiámus; Per Dóminum.

FERIA SEXTA

poſt Cineres.

De libro Géneſis.

Lectio j. *c.* 42. 5. *ad* 11.

ERat fames in terra Chánaan. Et Joſeph erat princeps in terra Ægypti, atque ad ejus nutum fruménta pópulis vendebántur. Cùmque adoráſſent eum fratres ſui, & agnovíſſet eos, quaſi ad aliénos dúriùs loquebátur, intérrogans eos: Unde veniſtis? Qui reſpondérunt: De terra Chánaan, ut emámus víctui neceſſária. Et tamen fratres ipſe cognóſcens, non eſt cógnitus ab eis. Recordatúſque ſomniórum quæ aliquándo víderat, ait ad eos: Exploratóres eſtis; ut videátis infirmióra terræ veníſtis. Qui dixérunt: Non eſt ita, Dómine, ſed ſervi tui venérunt ut émerent cibos. Omnes filii unius viri ſumus; pacífici vénimus, nec quidquam fámuli tui machinántur mali.

℟. Génuit, 461.

Lectio ij. *c.* 45. 3. *ad* 7.

DIxit frátribus ſuis: Ego ſum Joſeph; adhuc pater meus vivit? Non póterant reſpondére fratres nímio terróre pertérriti. Ad quos ille cleménter: Accédite, inquit, ad me. Et cùm acceſsíſſent propè: Ego ſum, ait, Joſeph frater veſter quem vendidíſtis in Ægyptum. Nolíte pavére, neque vobis durum eſſe videátur quòd vendidíſtis me in his regiónibus; pro ſalúte enim veſtra miſit me Deus ante vos in Ægyptum. Biénnium eſt enim quod cœpit fames eſſe in terra; & adhuc quinque anni reſtant, quibus nec arári póterit nec meti. Præmiſítque me Deus ut reſervémini ſuper terram, & eſcas ad vivéndum habére poſsítis.

℟. Injécit, 461.

Léctio ſanct Evangélii ſecúndùm Matthæum.

Lectio iij.

cap. 5. *v.* 43. *ad v.* 6. *cap.* 6.

IN illo témpore; Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Audíſtis quia dictum eſt: Díliges próximum tuum, & ódio habébis inimícum tuum. Ego autem dico vobis: Dilígite inimícos veſtros. Et réliqua.

Homília ſancti Hierónymi Presbyteri.

Lib. 1. *Comment. in c.* 5. *Matt.*

EGo autem dico vobis: Dilígite inimícos veſtros; benefácite his qui odérunt vos.] Multi præcépta Dei, imbecillitáte ſuâ, non ſanctórum víribus æſtimántes, putant eſſe impoſſibília quæ præcépta ſunt; & dicunt ſufficere virtútibus, non odiſſe inimícos: céterùm dilígere plus præcipi, quàm humána natúra patiátur. Sciéndum eſt ergo Chriſtum impoſſibília non præcípere, ſed perfécta. Quæ fecit David in Saül & in Abſalon: Stéphanus quoque martyr pro inimícis lapidántibus deprecátus eſt: & Paulus anáthema cupit eſſe pro perſecutóribus ſuis. Hæc autem Jeſus & dócuit & fecit, dicens: [Pater, ignóſce illis.].

℞. Cùm facis eleemóſynam, noli tubâ cánere ante te, ſicut hypócrytæ fáciunt, ut honorificéntur ab homínibus. * Néſciat ſiníſtra tua quid fáciat déxtera tua; & † Pater tuus qui videt in abſcóndito, reddet tibi. *Matt.* 6. 2. 3. 4. ℣. Conclúde eleemóſynam in corde paúperis. *Eccli.* 29. 15. * Néſciat. Glória. † Pater.

Ad Benedíctus, *Ant.* 1. D.* Si eſuríerit inimícus tuus, ciba illum: ſi ſitíerit, da ei aquam bíbere: & Dóminus reddet tibi. *Prov.* 25. 21.

Oratio. Orémus.

INchoáta jejúnia, quæſumus, Dómine, benigno favóre proſéquere; ut obſervántiam quam corporáliter exhibémus, méntibus étiam ſincéris exercére valeámus; Per.

CANON.

Ex Concílio Mediolanénſi quinto.

An. 1579. *part.* 1. *tit.* 3.

OMni témpore à jocis Chriſtiánum hóminem abſtinére cónvenit; at Quadragéſimæ, ac jejúnii témpore tantò diligéntiùs, quantò frequéntiùs ſtudioſiúſque oratióni, abſtinéntiæ, omníque pœniténtiæ géneri incumbéndum eſt.

Ad Magníficat, *Ant.* 7. a. Dilígite inimícos veſtros, benefácite his qui odérunt vos, & oráte pro perſequéntibus vos; ut ſitis filii Patris veſtri, qui pluit ſu-

per juſtos & injúſtos. *Matt.* 5. 44. 45.

Oratio. Orémus.

PRæſta nobis, Dómine, abundántiam protectiónis & grátiæ; ut ſalútem mentis & córporis conſequámur, & continéntiæ ſalutáris obſervántiâ tibi mereámur ſemper eſſe dévóti; Per Dóminum.

SABBATO

poſt Cineres.

De libro Géneſis.

Lectio j. *c.* 45. 24. *ad fin.*

DImíſit Joſeph fratres ſuos, & proficiſcéntibus ait: Ne iraſcámini in via. Qui aſcendéntes ex Ægypto, venérunt in terram Chánaan ad patrem ſuum Jacob. Et nuntiavérunt ei, dicéntes: Joſeph filius tuus vivit, & ipſe dominátur in omni terra Ægypti. Quo audíto Jacob, quaſi de gravi ſomno evígilans, tamen non credébat eis. Illi è contrà referébant omnem órdinem rei. Cùmque vidíſſet plauſtra, & univérſa quæ míſerat, revíxit ſpíritus ejus, & ait: Súfficit mihi ſi adhuc Joſeph filius meus vivit; vadam, & vidébo illum ántequam móriar.

℟. Humiliavérunt, 463.

Lectio ij. *c.* 46. 1. *ad* 7.

PRofectúſque Iſraël cum ómnibus quæ habébat, venit ad Púteum juraménti; & mactátis ibi víctimis Deo patris ſui Iſaac, audívit eum per viſiónem noctis vocántem ſe, & dicéntem ſibi: Jacob, Jacob; cui reſpóndit: Ecce adſum. Ait illi Deus: Ego ſum Fortíſſimus, Deus patris tui; noli timére, deſcénde in Ægyptum, quia in gentem magnam fáciam te ibi. Ego deſcéndam tecum illuc, & ego inde addúcam te revertentem: Joſeph quoque ponet manus ſuas ſuper óculos tuos. Surréxit autem Jacob à Púteo juraménti; tulerúntque eum filii cum párvulis & uxóribus ſuis in plauſtris quæ míſerat Pháraо ad portándũ ſenem, & ómnia quæ poſſéderat in terra Chánaan; venítque in Ægyptum cum omni ſémine ſuo; filii ejus, & nepótes, filiæ, & cuncta ſimul progénies.

℟. Mittens Joſeph, 464.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndum Marcum.

Lectio iij.

c. 6. 46. *ad fin.*

IN illo témpore; Abiit Jeſus in montem oráre. Et cùm ſerò eſſet, erat navis in médio mari, & ipſe ſolus in terra. Et videns diſcípulos ſuos laborántes in remigándo, (erat enim ventus contrárius eis;) & circa quartam vigíliam noctis venit ad eos ámbulans ſupra mare. Et réliqua.

Homília venerábilis Bedæ Presbyteri.

In Marc. lib. 2. cap. 28.

LAbor diſcipulórum in remigándo, & contrárius eis ventus, labóres ſanctæ Eccléſiæ vários desígnat: quæ inter undas ſéculi adverſántis, & immundórum flatus ſpiríttuum, ad quiétem pátriæ cœléſtis, quaſi ad fidam líttoris ſtatiónem perveníre conátur. Ubi benè dícitur quia navis erat in médio mari, & ipſe ſolus in terra: quia nonnúnquã Eccléſia tantis gentílium preſſúris non ſolùm afflícta, ſed & fœdáta eſt; ut ſi fieri poſſet, Redémptor ipsíus eam prorſus deſeruíſſe ad tempus viderétur. Verùm non ille oblivíſcitur oratiónem paúperũ, neque avértit fáciem ſuam à ſperántibus in ſe: quin pótiùs & certántes cum hóſtibus, út vincant, ádjuvat: & victóres in ætérnum corónat.

℟. Videns Jeſus diſcípulos laborántes in remigándo, * Venit ad eos ámbulans ſupra mare; & † Aſcéndit in navim, & ceſſávit ventus. *Marc. 6. 48. 51.* ℣. Gráditur ſuper fluctus maris: facit magna, & incomprehenſibília, & mirabília. *Job 9. 8. 10.* * Venit. Glória. † Aſcéndit.

Ad Benedíctus, *Ant.* 8. G.* In platéis ponébant infírmos; ut vel fimbriam veſtiménti Jeſu tángerent: & quotquot tangébant eum, ſalvi fiébant. *Marc. 6. 56.*

Oratio. Orémus.

OBſervatiónis hujus ánnuâ celebritáte lætántes, quæſumus, Dómine, ut Quadrageſimálibus jejúniis inhæréntes, eórum pléniùs effectibus gaudeámus, Per Dóminum.

CANON.

Ex Concílio Gangrénſi. *An.* 340.

SI quis præter córporis neceſſitátem ſupérbiâ exercítii ſui contémnat trádita jejúnia & ab Eccléſia obſerváta; anáthema ſit.

PROPRIUM SANCTORUM.

PARS HIEMALIS.

¶ *In Feſtis Semiduplicibus & ſuprà toto tempore Adventûs occurrentibus fit Commemoratio de Adventu in utriſque Veſperis & Laudibus, per Antiph. propriam &* ℣. *cum Orat. Dom. præcedentis, vel propria, ſi qua huic Feriæ aſſignetur.*

De Feſto ſimplici fit tantùm Commemoratio in I. Veſperis & Laudibus.

De Vigiliis in Adventu occurrentibus non fit Officium, neque Commemoratio.

Feſta Duplicia-minora & majora, Semiannualia & Annualia-minora in Dominicis Adventûs occurrentia transferuntur in primam diem Officio novem Lectionum non impeditam. Feſta etiam Annualia-majora in I. Dominica Adventûs occurrentia, transferuntur in primam diem Feſto à populo feſtivato non impeditam.

DIE XXVII. NOVEMBRIS.
SANCTORUM VITALIS ET AGRICOLÆ
Martyrum
Commemoratio.

Pridie IN VESPERIS, *Ant.* Communicántes, ℣. Viríliter, *in Communi plurium Martyrum*, xv. *Oratio*, Mártyrum, xviij.

In Laudibus, *Antiphona*, Beáti, ℣. Multæ, *Oratio*, Mártyrum, xviij.

DIE XXIX.
SANCTI SATURNINI
Toloſani Epiſc. & Mart.
Commemoratio.

Pridie IN VESPERIS, *Ant.* Qui vícerit, ℣. Vincénti, *in Communi unius Martyris*, ix. *Orat.* Deus, cujus grátia, xij.

In Laudibus, *Ant.* Dóminus, ℣. Glorificátus ſum, *Oratio*, Deus, cujus grátia, xij.

Veſperæ de Feſto ſequenti.

DIE XXX.
In Feſto
S. ANDREÆ APOSTOLI.
DUPLEX-MAJUS.

Omnia de Communi Apoſtolorum, j. *exceptis quæ ſequuntur.*

IN I. VESPERIS.

Ad Magníficat, *Ant.* 1.D.* Audiérunt Joánnem duo diſcípuli loquéntem, & ſecúti

ſunt Jeſum. Erat autem Andréas, frater Simónis-Petri, unus ex duóbus qui ſecúti fuerant eum. *Joan.* 1. 37. 40.

Oratio, Omnípotens Deus, *infrà in Laudibus.*

Commemoratio de Feria Adventûs.

In I. Nocturno.

Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Ex Evang. Euſeb. libr. 3. *Hiſt. Greg. Naz. orat.* 25. *Paulin. carm.* 24. *Greg. Turon. de glor. Mart.* 31. *& aliis.*

Andréas, Bethſáïdæ in Galilæa natus, fílius Jonæ, frater Simónis-Petri, piſcátor, unus fuit ex duóbus diſcípulis Joánnis-Baptíſtæ, qui audiérunt eum de Jeſu dicéntem: [Ecce Agnus Dei,] & ſecúti ſunt Jeſum. Apud quem cùm manſíſſent die illâ, invénit Andréas primùm fratrem ſuum Simónem, & dixit ei: Invénimus Meſsíam, & addúxit eum ad Jeſum. Ambos fratres, jam diſcípulos ſuos, nondum tamen itínerum vitæque perpétuos ſócios, cùm ámbulans póſtea Jeſus juxta mare Galilææ vidíſſet mitténtes rete in mare, his vocávit verbis: [Veníte poſt me, & fáciam vos fieri piſcatóres hóminum.] Qui continuò, relíctis rétibus, ſecúti vocántem, ita ei adhæſérunt, & placuérunt, ut inter Duódecim, quos è diſcípulis ſuis elégit, & Apóſtolos nominávit, primùm Simónem quem cognominávit Petrum, mox Andréam fratrem ejus Matthæus & Lucas recénſeant.

Lectio v.

Quærénti Chriſto, unde emeréntur panes ut manducáret multitúdo máxima quæ vénerat ad eum, dixit Andréas: [Eſt puer unus hìc qui habet panes quinque hordeáceos, & duos piſces: ſed hæc quid ſunt inter tantos?] Jeſum, paucis ante paſſiónem ſuam diébus, ſedéntem in monte olivárum contra templum, & ſubverſiónem templi prædicéntem interrogavérunt ſeparátim Petrus, & Jacóbus, & Joánnes, & Andréas: [Dic nobis quando iſta fient, & quod ſignum erit, quando hæc ómnia incípient conſummári?] Quos ille, cùm ne ſeduceréntur monuíſſet, ac prænuntiáſſet eis bella, terræ motus per loca, & fames inítia dolórum, ſubjúnxit ſtatim: [Vidéte voſmetipſos: tradent enim vos in concíliis, & in ſynagógis vapulábitis; & ante præſides & reges ſtábitis propter me, in teſtimónium illis; & in omnes gentes primùm opórtet

ædicári Evangélium.]
›c Chriſti in præcépto
ıdréas, ut quod ſuum
ıt impléret, poſt ejus
ſſiónem ac reſurrectió-
m ſortítur Scythiam; in
íro étiam, Achäïa, &
is provínciis innúmeros
ıriſto piſcátus eſt.

Lectio vj.

Patras civitátem Achäïæ
célebrem fecit, & mor-
quam óbiit crucifixus, &
nulo. Hinc Conſtántius
ca annum trecentéſimum
inquagéſimum ſextum,
périi verò ſui vigéſimum,
æmulam Romæ Conſtan-
ópolim Apoſtólicis cor-
ribus muníret, ſanctó-
n Andréæ & Lucæ cór-
ra tránſtulit, & cum cór-
re ſancti Timóthei à ſe
n anno ſuperióre tranſlá-
, in baſílica ſanctórum
oſtolórum, quam Con-
ntínus ædificáverat, ut
ea Imperatóres huma-
ıtur, collocávit. Toto
ıere & per omnes vias,
à córpora ſancta tranſié-
, divínam manum mira
na operátam fuíſſe refert
ıctus Paulínus. Anno au-
n milléſimo ducentéſimo
:imo, poſt Conſtantinó-
lim à Gallis captam, cor-
s ſancti Andréæ Petrus
puánus Apoſtólicæ ſedis
átus Amálphim in pá-
ım ſuam in regno Nea-
itáno, deférri curávit,
pio fidélium concúrſu
ıorátur.

IN III. NOCTURNO.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Matthæum.

Lectio vij. *c.* 4. 18. *ad* 22.

IN illo témpore; Ambulans Jeſus juxta mare Galilææ, vidit duos fratres, Simónem qui vocátur Petrus, & Andréam fratrem ejus, mitténtes rete in mare, (erant enim piſcatóres:) & ait illis: Veníte poſt me, & fáciam vos fieri piſcatóres hóminum. At illi contínuò, relíctis rétibus, ſecúti ſunt eum. Et réliqua.

Homília ſancti Gregórii Papæ.

Homil. 5. *in Evang. hab. in Baſ. S. Andreæ, in natali ejus.*

AUdíſtis, fratres caríſſimi, quia ad uníus juſſiónis vocem Petrus & Andréas, relíctis rétibus, ſecúti ſunt Redemptórem. Nulla verò hunc fácere adhuc mirácula víderant, nihil ab eo de præmio ætérnæ retributiónis audíerant; & tamen ad unum Dómini præcéptum, hoc quod poſſidére videbántur, oblíti ſunt. Quanta nos ejus mirácula vidémus, quot flagéllis afflígimur, quantis minárum aſperitátibus deterrémur; & tamen vocántem ſequi contémnimus! In cœlo jam ſedet, qui de converſióne nos ádmonet; jam jugo fidei colla géntium ſúbdidit; jam mundi gló-

riam ſtravit; jam ruínis ejus crebreſcéntibus diſtrícti ſui judícii diem propinquántem denúntiat: & tamen ſupérba mens noſtra adhuc non vult hoc ſponte deſérere, quod quotídie perdit invíta.

Lectio viij. *Paulò pòſt.*

SEd fortáſſe áliquis tácitis ſibi cogitatiónibus dicat: Ad vocem Domínicam utérque iſte piſcátor quid aut quantum dimíſit, qui penè nihil hábuit? Sed hac in re, fratres cariſſimi, affédũ debémus pótiùs penſáre quàm cenſum. Multum relíquit, qui ſibi nihil retínuit. Multum relíquit qui quantúmlibet parum, totum deſéruit. Certè nos & hábita cum amóre poſſidémus, & ea quæ mínimè habémus, ex deſidério quærimus. Multum ergo Petrus & Andréas dimíſit, quando utérque étiam deſidéria habéndi derelíquit.

Lectio ix. *Longè pòſt.*

QUia ergo, fratres caríſſimi, beáti Andréæ Apóſtoli natalítia celebrámus, debémus imitári quod cólimus. Oſténdat noſtræ obſéquium devotiónis immutátæ ſolémnitàs mentis: deſpiciámus quæ terréna ſunt; relíctis temporálibus mercémur ætérna. Si autem necdum póſſumus relínquere própria, ſaltem non concupiſcámus aliéna. Si necdum mens noſtra accénditur igne caritátis, in ambitióne ſua hábeat frænum timóris; ut proféctûs ſui páſſibus vegetáta, dum ab alienórum appetítu compéſcitur, quandóque ad própria contemnénda perducátur, adjuvánte Dómino noſtro Jeſu Chriſto.

Te Deum. [*Et dicitur in Feſtis per Adventum.*]

Ad Benedíctus, *Ant.* 8. G.* Invénit Andréas primùm fratrem ſuum Simónem, & dicit ei: Invénimus Meſſíam (quod eſt interpretátum Chriſtus.) Et addúxit eum ad Jeſú. *Joan.* 1. 41. 42.

Oratio. Orémus.

OMnípotens Deus, qui beáto Andréæ Apóſtolo tuo Chriſto configi in cruce tribuíſti; præſta, quæſumus, eódem intercedénte, ut terréna in nobiſmetípſis deſidéria crucifigéntes, tibi firmiter adhærére valeámus; Per eúmdem Dóminum.

Comm. de Feria Advent.

Ad Magníficat, *Ant.* 3. E. Vidit Jeſus Simónem & Andréam fratrem ejus, mitténtes rétia in mare; & dixit eis: Veníte poſt me, & fáciam vos fíeri piſcatóres hóminum. Et prótinus, relíctis rétibus, ſecúti ſunt eum. *Marc.* 1. 16.

Orat. Omnípotens, *ſuprà.*

Comm. de Feria Advent.

Deinde de S. Eligio Epiſcopo, Ant. Reſpéxit, ℣. Quæſívit, *in Communi*, xxiij. *Orat.* Exaúdi, xxvij.

FESTA DECEMBRIS.

Die I.
NCTI ELIGII,
viomenſis Epiſcopi
Commemoratio.
Laudibus, *Ant.* In
áte, ℣. Státuit, *Ora-*
xaúdi, *in Comm.* xxvij.
Veſperis, *pro Com-*
ratione S. Petri Chry-
Epiſcopi, *Ant.* Reſ-
, ℣. Quæsívit, *in*
nuni, xxiij. *Oratio*,
ſumus, xxvij.
inde S. Franciſci Xa-
Presbyteri, *Ant.* San-
ábor, ℣. Sacerdótes,
mmuni, xliij. *Oratio*,
, qui Indiárum, *infrà.*

Die II.
TRI CHRYSOLOGI,
vennenſis Epiſcopi
Commemoratio.
Laudibus, *Ant.* In
áte, ℣. Státuit, *Ora-*
Quæſúmus, *in Com-*
, xxvij.
inde S. Franciſci Xa-
, *Ant.* Euge, ℣. Im-
, xlvj.
ratio. Orémus.
us, qui Indiárum gen-
tes beáti Francíſci Xa-
prædicatióne, virtúti-
& miráculis Eccléſiæ
aggregáre voluíſti; in
quæſumus, miníſtri tui
bus & doctrína conſér-
quos Chriſtus ſángui-
démit; Qui tecum.

Die IV.
SANCTÆ BARBARÆ,
Virginis & Martyris
Commemoratio.
Pridie In Veſperis, *Ant.* Vincénti, ℣. Herédi-tas, *in Comm.* lxiij. *Orat.* Omnípotens, lxiv.
In Laudibus, *Ant.* Factus eſt, ℣. Deus, *Oratio*, Omnípotens, lxiv.
In Veſperis, *pro Comm. S. Sabæ Abb. Ant.* Egrédere, ℣. Sedébit, *Orat.* Deus, cujus múnere, *in Comm.* xlix.

Die V.
S. SABÆ, ABBATIS
Commemoratio.
In Laudibus, *Ant.* Fugit, ℣. Habitábit, *Orat.* Deus, cujus múnere, *in Com.* xlix.
Veſpera de Feſto ſequenti.

Die VI.
In Feſto
SANCTI NICOLAI,
Myrenſis Epiſcopi.
Semiduplex, *ſeu trium Lectionum, cum* Te Deum.
[*In Metropolitana*, Semiannuale.]
Omnia de Communi unius S. Pontificis, xxij. *exceptis quæ ſequuntur.*

IN I. VESPERIS.
Ant. quinque de Comm.
Oratio, Sempitérnâ, *infrà ad Laudes.*

Commemoratio de Feria Adventûs.

AD OFFICIUM NOCT.

Tres Antiphonæ, ℣. & ℟℟. ex Noct. Officii de Comm. ſecundùm Feriam.

Lectio j. *de Scriptura occurrente; ex tribus fiet una.*

Lectio ij.

Ex Liturg. S. Chryſoſtomi Conc. II. Nic. act. 4. Theophan. chronogr. & Joan. archid. Barii, apud Surium.

NIcoláus Myræ, quæ Lyciæ Metrópolis eſt, Epíſcopus, pópulis ómnibus véteri & vulgátâ famâ notus eſt. Quanto honóre hábitus ſemper fúerit à Græcis, vel una teſtátur precátio inſérta Litúrgiæ, quæ ſancti Joánnis Chryſóſtomi nómine inſcríbitur. Multæ ſub ejus nómine extrúctæ ſunt Conſtantinópoli basílicæ: quarum hæc celebérrima, quæ circa médium ſéculi ſexti à Juſtiniáno Imperatóre ad Blaquérnas ædificáta, deínde combúſta, ſub Heráclio ſpléndidè fuit reſtauráta. * Illíus præſéntem opem ſenſíſſe ſe Theodórus, qui Myrénſem ejus ſedem tenébat, in Nicæna ſecúnda Synodo conteſtátus eſt; quo ipſo facto aſſéruit & confirmávit coram Pátribus, quam priùs impugnáverat, débitam imagínibus Sanctórum veneratiónem. Ex ejus ſepúlcro ſtillábat óleum depelléndis váriis morbórum genéribus salúbre. Sicque Deus mirificávit ſanctum ſuum, ut Magni ac Thaumatúrgi nomen conſecútus ſit; & ſicut, Theóphane teſte, nullus eſt locus expers gratiárum ejus, ita nullus omníno à celebritáte ejus aliénus.

Lectio iij.

SAncti Nicolái corpus Myræ ubi ſepúltum fúerat, diu jácuit, donec Barénſibus quibúſdam mercatóribus, miraculórum quæ ibi fieri audíerant famâ commótis, in mentem venit ſacrum hoc pignus in pátriam aſportáre. Hi, anno ſalútis milléſimo octogéſimo ſéptimo, Myram ádeunt, ubi ſancti Nicolái relíquias ſacro liquóri ex eis profluénti immérſas in urna repériunt, ex qua eas extrahéntes návibus impónunt, ægrè conſentiéntibus tribus mónachis, quibus ſolis ſacrárum reliquiárum crédita erat cuſtódia; & Bárium Apúliæ in Itália civitátem expórtant. Mox Barénſium cívium impénſis, ſub invocatióne ſancti Nicolái magnífica ædificári cœpit basílica, quam Urbánus ſecúndus conſecrávit, & in ea ſacrum cóndidit corpus, quod ibi in hunc uſque diem quiéſcit & cólitur.

Te Deum.

D LAUDES.
it. quinque de Comm.
RATIO. Orémus.
npitérnâ beatitúdine, niſéricors Deus, fidéplebem ad te concurm confirma; & quam ficis tui Nicolái mirá- & celebritáte fecíſti den, ejus ſemper præſénsídio ab omni adverſiuére; Per Dóminum.
mmem. Feriæ Advent.
Qui ritus ſervatur in bus Feſtis Semidupl.]
ſperæ de Feſto ſequenti.

In Eccleſia Metropoli-, ſit Feſtum Semiande S. Nicolao.
mnia de Communi unius ontificis, xxij. *excep- æ ſequuntur.*
idie In Vesperis, . Sempitérnâ; *ſuprà.*
nmem. de Feria Advent.
I. Nocturno.
tiones de Script. occurr.
II. Nocturno.
*ctiones de S. Nicolao, prà, quarum prima in dividetur ad * Aſten.*
III. Nocturno.
io ſancti Evangélii ſeindùm Matthæum.
Lectio vij.
c. 25. 14. ad 23.
illo témpore; Dixit Jes diſcípulis ſuis parán hanc: Homo péreproficíſcens, vocávit s ſuos, & trádidit illis ſua. Et réliqua.

Homília ſancti Gregórii Papæ.
Homil. 9. in Evang.

Lectio ſancti Evangélii, fratres cariſſimi, ſolícitè conſideráre nos ádmonet, ne nos qui plus céteris in hoc mundo accepíſſe áliquid cérnimur ab autóre mundi, gráviùs inde judicémur. Cùm enim augéntur dona, rationes étiam creſcunt donórum. Tantò ergo eſſe humílior, atque ad ſerviéndum Deo prómptior quiſque debet ex múnere, quantò ſe obligatiótem eſſe cónſpicit in reddénda ratióne. Ecce homo qui péregrè proficíſcitur, ſervos ſuos vocat, eíſque ad negótium taléntà partítur. Poſt multum verò témporis, poſitúrus cum eis ratiónem, revértitur: benè operántes pro apportáto lucro remúnerat, ſervum verò à bono ópere torpéntem damnat.

Lectio viij. *Longè pòſt.*

Nullus eſt qui veráciter dicat: Taléntum mínimè accépi, non eſt unde rationes pónere cogar. Taléntì enim nómine, cuílibet paúperi étiam hoc ipſum reputábitur, quod vel mínimũ accépit. Alius namque accépit intelligéntiam, prædicatiónis miniſtérium debet ex talénto. Alius terrénam ſubſtántiam accépit, erogatiónem taléntì debet ex rebus. Alius nec internórum

intelligéntiam, nec rerum affluéntiam accépit, ſed tamen dídicit artem quâ páſcitur; ipſa ars ei in talénti acceptiónem reputátur. Alius nihil horum aſſecútus eſt, ſed tamen fortáſſe familiaritátis locum apud dívitem méruit; taléntum profécto familiaritátis accépit. Si ergo nihil ei pro indigéntibus lóquitur, pro talénti retentióne damnátur.

Lectio ix.

HAbens ergo intelléctum, curet omníno ne táceat: habens rerum affluéntiam, vígilet ne à miſericórdiæ largitáte torpéſcat: habens artem quâ régitur, magnópere ſtúdeat ut uſum atque utilitátem illíus cum próximo partiátur: habens loquéndi locum apud dívitem, damnatiónem pro reténto talénto tímeat, ſi cùm valet, non apud eum pro paupéribus intercédit. Tantum quippe ab unoquóque noſtrûm ventúrus judex éxiget, quantum dedit. Ut ergo de talénti ſui ratiónibus, redeúnte Dómino, quiſque ſecúrus ſit, cum tremóre penſet quotídie quid accépit.

Ad Laudes, *Orat.* Sempitérnâ, *ſuprà*, 474.

Commemoratio de Feria Adventûs.

Ad Horas, *in* ℟℟. *brevibus adduntur* * Allelúia, allelúia.

Ad Vesperas, *Commemoratio S. Ambroſii, Feria Adventûs, & S. Faræ.*]

Die VII.
In Feſto
SANCTI AMBROSII,
Mediolanenſis Epiſcopi,
& Eccleſiæ Doctoris.

Duplex-Minus.

Omnia de Communi SS. Doctorum, xxxv. *exceptis quæ ſequuntur.*

Pridie Ad Vesperas, *Orat.* Deus, qui beátum, *infrà ad Laudes.*

Pro Commemoratione S. Nicolai, Ant. Beatificávit, ℣. Dedit, *in Communi*, xxix. *Oratio*, Sempitérnâ, *ſuprà.*

Poſtea Commemoratio de Feria Adventûs.

Et de S. Fara Virgine Moniali, Ant. Quis dabit, ℣. Súſcipe, *in Communi*, *Orat.* Deus, qui habitáculum, lxxj.

AD OFFICIUM NOCT.

Tres Antiphonæ, ℣. & ℟℟℟. *ex Nocturno Officii de Communi ſecundùm Feriam.*

Lectio j. *de Scriptura occurrente; ex tribus fiet una.*

Lectio ij.

Ex vita & operib. S. Ambroſii.

AMbróſius, patre Ambróſio Galliárum Præfécto in Gálliis natus, liberálibus diſciplínis Romæ excúltus, in auditório Præ-

ræ Prætorianæ ſumma laude cauſas dixit. Pó- Ligúriæ & Æmíliæ à o Præfécto præpóſitus, t Mediolánum, ubi tuo Auxéntio Epíſcopo ıno, Cathólici & hæ- ːi de ſucceſſóre deligén- .nter ſe diſſidébant. Qua- ːùm ingréſſus Eccléſiam ıbróſius multa ad ſedán- n ſeditiónem præclára íſſet, derepéntè púero ıbróſium Epíſcopum pro- ımánte; univérſi pópuli ıx erúpit Ambróſium E- ſcopum depoſcéntis. Re- ıſánte illo & tantum onus áriis ártibus, atque étiam ıgâ declinánte, ardens pó- uli ſtúdium ad Valentiniá- um Imperatórem delátum ſt; cui gratíſſimum fuit à e deléctos júdices ad ſa- ːerdótium poſtulári. Itaque Ambróſius baptizátus, (erat enim catechúmenus) ſuſ- céptis intrà ſeptem dies ómnibus Ordínibus, octá- vo, qui fuit ſéptimus De- cémbris, Epíſcopus conſe- crátus eſt. Tum prædia ſua, uſufrúctu Marcellínæ ſoró- ri reſerváto, dedit Eccléſiæ, cétera partítus inter Eccléſiam & páuperes.

Lectio iij.

FAcilis erat ómnibus ad eum áditus. Litigán- tium cauſas ſummâ patién- tiâ & æquitáte dirimébat. Quóties illi áliquis, ob percipiéndam pœniténtiam, lapſus ſuos conféſſus eſſet, ita flebat, ut & illum flere compélleret. Convívia quæ ad ſepúlcra Mártyrum fié- bant, abrogávit. Clerum inter frugalitátis límites contínuit, & viduárum múnera accípere, nedum blandiméntis elícere, pro- híbuit. Plúrimos Ariános alióſque hæréticos convér- tit ad fidem: & claríſſimum in primis Eccléſiæ lumen Auguſtínum Chriſto péper- rit. Juſtínæ Valentiniáni ju- nióris matri, ne Ariánis ullæ baſílicæ Mediolóni trade- réntur, fórtiter óbſtitit. Quâ occaſióne inſtitútum eſt, ut Antiphónæ, Pſalmi & Hymni, juxta morem Orientálium caneréntur; ne pia plebs éxcubans in Eccléſia, & cum Epíſcopo mori paráta, mœróris tæ- dio contabéſceret. Egit apud Valentiniánum juniórem, ne Symmacho Urbis Præfé- cto aram Victóriæ inſtau- rándi fáceret poteſtátem. A Valentiniáno junióre miſſus ad Máximum interfectórem Gratiáni, eum à commu- nióne ſummóvit. Theodó- ſium Imperatórem propter cædem Theſſalonícæ fa- ctam, ingréſſu Eccléſiæ prohíbuit. Cui, cùm ille obténderet David quoque regem adúlterum & homi- cídam fuíſſe, reſpóndit Am- bróſius: Qui ſecútus es er- rántem, ſéquere pœnitén- tem: & Theodóſius ſibi ab eo impóſitam públicam pœ-

niténtiam humíliter egit. Máximis pro Ecclésia labóribus curíſque perfúnctus, multis étiam libris egrégiè conſcríptis, morbo corréptus eſt. Ei Honorátus Vercellénſis Epíſcopus corpus Dómini óbtulit; quod ubi accépit, emíſit ſpíritum anno Chriſti trecentéſimo nonagéſimo ſéptimo, quarto die Aprílis, in pervigílio Paſchæ; Epiſcopátûs autem vigéſimo tértio.

Oratio. Orémus.

Deus, qui beátum Ambróſium Pontíficem, fidei defenſórem in Eccléſia tua conſtituíſti & Apoſtólicæ ſapiéntiæ atque fortitúdinis exémplum; dírige in caritáte tua & confirma corda noſtra; ut in fide inveniámur ſtábiles, & in ópere prudéntes & efficáces; Per Dóminum noſtrum.

Fit Commemoratio de Feria Adventûs.

Deinde de S. Fara Virgine, Ant. Cave, ℣. Oblivíſcere, *Oratio*, Deus, qui habitáculum, *in Communi*, lxxj

Veſpera de Feſto ſequenti.

DIE VIII.

IN CONCEPTIONE BEATÆ MARIÆ VIRGINIS.

SEMIANNUALE.

IN I. VESPERIS.

Pſalmi de Feria.

Ant. 3. a. Dominus fáciens & formans te, ab útero auxiliátor tuus. *Iſai.* 44. 2.

Ant. 5. a. Quàm pulcra es, & quàm decóra, caríſſima, in delíciis. *Cant.* 7. 6.

Ant. 1. D. Ex te egrediétur qui ſit dominátor in Iſraël. *Mich.* 5. 2.

Ant. 6. F. Soror noſtra es; creſcas in mille míllia, & poſsídeat ſemen tuum portas inimicórum ſuórum. *Gen.* 24. 60.

Ant. 8. G. Benedícta es tu, fília, à Dómino Deo excélſo, præ ómnibus muliéribus ſuper terram. *Judith* 13. 23.

Capitulum. *Iſai.* 11. 1. 2.

Egrediétur virga de radíce Jeſſe, & flos de radíce ejus aſcéndet, & requiéſcet ſuper eum Spíritus Dómini.

℟. Benedícam tibi, com-

plens juraméntum quod ſpopóndi Abraham patri tuo. * Et † Benedicéntur in ſémine tuo omnes gentes terræ. *Gen.* 26. 3. 4. ℣. Erit radix Jeſſe, & qui exúrget régere gentes; in eum gentes ſperábunt. *Rom.* 15. 12. * Et benedicéntur. Glória † Benedicéntur.

Hymnus, Ave, maris ſtella, *ut in Officio B. Mariæ in Sabbato*, xcvj.

℣. Effúndam ſpíritum meum ſuper ſemen tuum, ℟. Et benedictiónem meam ſuper ſtirpem tuam. *Iſai.* 44. 3.

Ad Magníficat, *Ant.* 8. G. * Magnificábo nomen tuum; benedícam benedicéntibus tibi; atque in te benedicéntur univérſæ cognatiónes terræ. *Gen.* 12. 2. 3.

Oratio, Supplicatiónem, *infrà ad Laudes.*

Commemoratio de S. Ambroſio, *Ant.* Non recédet, ℣. Sápiens, *in Communi*, xlij. *Oratio*, Deus, qui beátum, *ſuprà.*

Et de Feria Adventûs.

Completorium ut in die, infrà.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Jeſum de María natum, * Veníte, adorémus. *Matt.* 1. 16.

Pſ. 94. Veníte, 2.

Hymnus, Davídis ſóboles, *ut in Officio B. Mariæ in Sabbato*, xcvij.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 4. E. Una eſt colúmba mea, perfécta mea, una eſt matris ſuæ, elécta genitríci ſuæ. *Cant.* 6. 8.

Pſ. Cœli enárrant glóriam Dei. 38.

Ant. 2. D. Sicut lílium inter ſpinas, ſic amíca mea inter filias. *Cant.* 2. 2.

Pſ. Eructávit cor meum verbum bonum. 69.

Ant. 1. a. Sicut lux auróræ, oriénte ſole, manè abſque núbibus rútilat. 2. *Reg.* 23. 4.

Div. Pſ. 44. Audi, filia, & vide, 70.

℣. Omnis glória ejus filiæ regis ab intus; ℟. In fimbriis aúreis circumamícta varietátibus. *Pſ.* 44. 14. 15.

Lectiones de Scriptura occurrente.

℟. Benedícam ei, & ex illa dabo filium cui benedictúrus ſum; * Conſtítuam pactum meum illi in fœdus ſempitérnum, & ſémini ejus poſt eum. *Gen.* 17. 16. 19. ℣. Hic erit magnus, & filius Altíſſimi vocábitur, & regnábit in domo Jacob in ætérnum. *Luc.* 1. 32. * Conſtituam.

℟. Quod in María natum eſt, de Spíritu-ſancto eſt. Hoc autem totum factum eſt, ut adimplerétur quod dictum eſt per Prophétam dicéntem: Ecce virgo in útero habébit, & páriet filium: * Et vocábunt nomen ejus Emmánuël. *Matt.* 1.

20. 22. 23. ℣. Audíte, domus David: dabit Dóminus ipſe vobis ſignum: Ecce virgo concípiet, & páriet fílium. *Iſai.* 7. 13. 14. * Et vocábunt.

℟. Páriet María fílium, & vocábis nomen ejus Jeſum: * Ipſe enim † Salvum fáciet pópulum ſuum à peccátis eórum. *Matt.* 1. 21. ℣. Partúriens páriet; & relíquiæ fratrum ejus converténtur ad fílios Iſraël. *Mich.* 5. 3. * Ipſe. Glória. † Salvum.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 4. f. Appáruit Móyſi Dóminus in flamma ignis de médio rubi; & vidébat quòd rubus ardéret, & non combureréttur. *Exod.* 3. 2.

Pſ. Deus noſter refúgium & virtus. 70.

Ant. 8. G. Cùm virgas poſuíſſet Móyſes coram Dómino, invénit germináſſe virgam Aáron. *Num.* 17. 7. 8.

Pſ. Magnus Dóminus, & laudábilis nimis. 71.

Ant. 5. a. Abſcíſſus eſt lapis de monte ſine mánibus; lapis autem factus eſt mons magnus; & implévit univérſam terram. *Dan.* 2. 34. 35.

Pſ. Benedixíſti, Dómine, terram tuam. 112.

℣. Fons parvus crevit in flúvium máximum, ℟. Et in aquas plúrimas redundávit. *Eſther* 11. 10.

Ex libro ſancti Epiphánii Epiſcopi, advérsùs hæreſes.

Lectio iv. *Hæreſi* 78.

MAría ſignificátur per Hevam, quæ vivéntium mater ænígmatis involúcro nuncupátur. Illìc enim mater vivéntium appelláta eſt, cùm jam illud audíſſet: Terra es, & in terram revertéris, poſt tranſgreſſiónem. Idque mirum eſt, quòd poſt offenſiónem ádeo magnum cognómen ei attribútum fuit. Ac ſecúndùm id quod ſénſibus óbvium eſt, ab illa Heva totíus géneris humáni orígo in terra dedúcta eſt: hìc verò à María vita ipſa verè in mundum introdúcta eſt, ut vivéntem páriat, & ſit María mater vivéntium. Per ænígma ígitur María mater vivéntium vocáta eſt.

℟. Miſericórdia & véritas obviavérunt ſibi: * Véritas de terra orta eſt, & juſtítia de cœlo proſpéxit. *Pſ.* 84. 11. 12. ℣. De María natus eſt Jeſus, qui vocátur Chriſtus. *Matt.* 1. 16. * Véritas.

Lectio v. *Poſt pauca.*

HEva homínibus cauſam mortis áttulit: per eam quippe mors intrávit in mundum. María verò vitæ cauſam præbuit, per quam vita nobis nata eſt. Atque ídeo Fílius Dei in mundum advénit;

nit : & ubi abundávit
:um , ſuperabundávit
a : & unde mors ácci-
vita illinc procéſſit, ut
ortis locum vita ſuccé-
: ; & illátam à mulíere
:em, ille qui è mulíere,
ut eſſet noſtra, natus
, excluderet. Et quia
quidem Heva, cùm eſ-
irgo, in tranſgreſſióne
cdiéntiæ éxtitit ; rur-
per Vírginem facta eſt
liéntia grátiæ , cùm
gelizátus eſt de cœlo
ntus vitæ ætérnæ ſe-
lùm carnem.

. Chriſti generátio ſic
: Mater ejus * María
nta eſt in útero habens
píritu-ſancto. *Matt.* 1.
℣. Creávit Dóminus no-
i ſuper terram : fémina
ımdabit virum. *Jer.* 31.
* María.

Lectio vj.

[Am illic ait ad ſerpén-
tem Deus : Inimicí-
ı ponam inter te & inter
n, inter ſemen tuum &
en illíus.] Atqui nuſ-
m ſemen mulíeris inve-
ır : unde non áliter ,
m per adumbratiónem
Hevam illæ inimicítiæ
:rúntur, quas cum hujus
pe ſerpens atque in eo
bolus & invídia exér-
t. Et perféctè quidem
ommodári ad illam uni-
ſa néqueunt : verè au-
ı impléntur in fémine
cto, exímio , ac ſingu-
, quod à ſola María

vírgine ſine ullo viri con-
ſórtio propagátum eſt.

℟. Deus ex ſémine Da-
vid * Secúndùm promiſſió-
nem † Edúxit Iſraël ſalva-
tórem Jeſum. *Act.* 13. 23.
℣. Jurávit Dóminus David
veritátem : De fructu ven-
tris tui ponam ſuper ſedem
tuam. *Pſ.* 131. 11. * Secún-
dùm. Glória. † Edúxit Iſ-
raël.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 7. *d.* Ego ſum, ego
ſum quæ Dómino canam :
ceſſavérunt fortes , donec
ſúrgeret mater in Iſraël.
Judic. 5. 3. 7.

Pſ. Fundaménta ejus in
móntibus ſanctis. 117.

Ant. 6. F. Ego mater pul-
cræ dilectiónis, & timóris,
& agnitiónis, & ſanctæ ſpei.
Eccli. 24. 24.

Pſ. Dóminus regnávit ,
exúltet terra. 123.

Ant. 5. a. Fructificávi
ſuavitátem odóris : & flo-
res mei fructus honóris &
honeſtátis. *Eccli.* 24. 23.

Pſ. Cantáte Dómino cán-
ticum novum. 128.

℣. Ego dilécto meo , ℟.
Et diléctus meus mihi. *Cant.*
6. 2.

Léctio ſancti Evangélii ſe-
cúndùm Matthæum.

Lectio vij. *c.* 1. 1. *ad* 16.

LIber generatiónis Jeſu
Chriſti filii David, filii
Abraham. Abraham génuit
Iſaac, Iſaac autem génuit
Jacob, Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

De conſenſu Evang. l. 2.

MAtthæus Evangeliſta ſic orſus eſt : [Liber generatiónis Jeſu Chriſti, filii David, filii Abraham.] Quo exórdio ſuo ſatis oſténdit generatiónem Chriſti ſecúndùm carnem ſe ſuſcepiſſe narrándam. Secúndùm hanc enim Chriſtus filius hóminis eſt, quod étiam ſe ipſe ſæpíſſimè appéllat, comméndans nobis quid miſericórditer dignátus ſit eſſe pro nobis. Nam illa ſupérna & ætérna generátio, ſecúndùm quam Fílius Dei unigénitus eſt ante omnem creatúram, quia ómnia per ipſum facta ſunt; ita ineffábilis eſt, ut de illa dictum à Prophéta intelligátur : [Generatiónem ejus quis enarrábit ?]

℟. Exultávit ſpíritus meus in Deo ſalutári meo ; quia * Reſpéxit humilitátem ancillæ ſuæ. *Luc.* 1. 47. 48. ℣. Ecce nubécula parva quaſi veſtígium hóminis aſcendébat de mari ; & facta eſt plúvia grandis. 3. *Reg.* 18. 44. 45. * Reſpéxit.

Lectio viij.

EXéquitur ergo humánã generatiónem Chriſti Matthæus, ab Abraham generatóres commémorans, quos perdúcit ad Joſeph virum Maríæ, de qua natus eſt Jeſus. Neque enim fas erat, ut ob hoc eum à conjúgio Maríæ ſeparándum putáret, quòd non ex ejus concúbitu, ſed Virgo péperit Chriſtum. Hoc enim exémplo magníficè inſinuátur fidélibus conjugátis, étiam ſervátâ pari conſénſu continéntiâ, poſſe permanére vocaríque conjúgium.

℟. Beátam me dicent omnes generatiónes ; quia * Fecit mihi magna qui potens eſt, & ſanctum nomen ejus. *Luc.* 1. 48. 49. ℣. Veníte, audíte, & narrábo, omnes qui timétis Deum, quanta fecit ánimæ meæ. *Pſ.* 65. 16. * Fecit.

Lectio ix.

CUm evidénter dicat Apóſtolus Paulus ex ſémine David ſecúndùm carnem Chriſtum, ipſam quoque Maríam de ſtirpe David áliquam conſanguinitátem duxíſſe dubitáre útique non debémus. Cujus féminæ quóniam nec ſacerdotále genus tacétur, inſinuánte Lucâ, quòd cognáta ejus eſſet Eliſabeth, quam dicit de filiábus Aáron ; firmíſſimè tenéndum eſt carnem Chriſti ex utróque génere propagátam, & regum ſcílicet & ſacerdótum.

℟. Miſericórdia Dómini à progénie in progénies timéntibus eum. * Fecit poténtiam in bráchio ſuo ; † Diſpérſit ſupérbos, & exaltávit húmiles. *Luc.* 1. 50. 51. 52. ℣. Non deſéruit ſperántes in ſe ; & interfécit in manu mea hoſtem pó-

ſui. *Judith* 13. 17. 18.
cit. Glória. † Diſpérſit.
: Deum.

. *Sacerd.* Magnificáte
ıinum mecum, ℟. Et
:émus nomen ejus in
ium. *Pſ.* 33. 4.

ꜰD LAUDES.

ſalmi de Dominica.

. MUltæ filiæ con-
. gregavérunt di-
s; tu ſupergréſſa es
érſas. *Prov.* 31. 29.

nt. 4. *irreg.* c. Benedíc-
Dóminus qui te diréxit
úlnera cápitis príncipis
ıicórum noſtrórum. *Ju-*
13. 24.

nt. 7. c. Per manum fé-
ɐ percúſſit illum Dómi-
Deus noſter. *Judith*
19.

nt. 5. *F.* Benedícta tu.

ɪTICUM. *Judic.* 5. 3.
ad 13.

reportatam de hoſtibus
'ei victoriam mulieris
iumphantis Canticum.

Udíte, reges; aúribus
percípite, príncipes: *
ſum, ego ſum quæ Dó-
ɔ canam, pſallam Dó-
ɔ Deo Iſraël.

ómine, cùm exíres de
, * & transíres per re-
ıes Edom,

erra mota eſt, * cœlí-
ac nubes diſtillavérunt
ıs;

ſontes fluxérunt à fácie
nini, * & Sinaï à fácie
nini Dei Iſraël....

;eſſavérunt fortes in Iſraël, & quievérunt; * donec ſúrgeret.... mater in Iſraël.

Nova bella elégit Dóminus, * & portas hóſtium ipſe ſubvértit.....

Salvátæ ſunt relíquiæ pópuli; * Dóminus in fórtibus dimicávit.

Ant. Benedícta tu in muliéribus; inveníſti enim grátiam apud Deum. *Luc.* 1. 28. 30.

Ant. 1. a. Deus oſténdet ſplendórem ſuum in te, omni qui ſub cœlo eſt. *Baruch* 5. 3.

Capitulum. *Cant.* 6. 9.

QUæ eſt iſta, quæ prográditur quaſi auróra conſúrgens, pulcra ut luna, elécta ut ſol, terríbilis ut caſtrórum ácies ordináta.

Hymnus, Nunc auróra, *in Officio B. Mariæ in Sabbato*, xcviij.

℣. Elégit eam Dóminus ℟. In habitatiónem ſibi. *Pſ.* 131. 13.

Ad Benedíctus, *Ant.* 1. *f.* * Ubi venit plenitúdo témporis, miſit Deus Filium ſuum factum ex mulíere, factum ſub lege, ut eos qui ſub lege erant redímeret, ut adoptiónem filiórum reciperémus. *Gal.* 4. 4. 5.

Oratio. Orémus.

SUpplicatiónem ſervórum tuórum, Deus miſerátor, exaúdi; ut qui in honórem Dei genitrícis & Vírginis Maríæ congregámur, ejus intercеſſiónibus

à te de inſtántibus perículis eruámur; Per eúmdem Dóminum.

Commemoratio de Feria Adventûs.

AD HORAS.

Doxologia,

Qui natus es de Vírgine,
Jeſu, tibi ſit glória,
Cum Patre cumque Spíritu,
In ſempitérna ſæcula.
Amen.

Pſalmi de Dominica.

AD PRIMAM.

Ant. Multæ filiæ.

In ℟. *br.* ℣. Qui natus es de María Vírgine.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno.
Seſſ. 5. *decr.* 5. *de Peccato originali.*

DEclárat ſancta Synodus, non eſſe ſuæ intentiónis comprehéndere in decréto ubi de Peccáto origináli ágitur, beátam & immaculátã Vírginem Maríam, Dei genitrícem, ſed obſervándas eſſe Conſtitutiónes Sixti Papæ quarti, ſub pœnis in eis Conſtitutiónibus conténtis, quas innovat.

AD TERTIAM.

Ant. Benedíctus Dóminus.

Capitulum. *Gen.* 3. 14. 15.

AIt Dóminus Deus ad ſerpéntem: Inimicítias ponam inter te & mulíerem, & ſemen tuum & ſemen illíus: ipſa cónteret caput tuum.

℟. *br.* Benedíxit te Dóminus in virtúte ſua; * Allelúia, allelúia. ℟. Benedíxit. ℣. Quia per te ad níhilum redégit inimícos noſtros. * Allelúia Glória. ℟. Benedíxit. *Judith* 13. 22.

℣. Nova bella elégit Dóminus, ℟. Et portas hóſtium ipſe ſubvértit. *Judic.* 5, 8.

AD SEXTAM.

Ant. Per manum féminæ.

Capitulum. *Apoc.* 12. 9.

PRojéctus eſt draco ille magnus, ſerpens antíquus, qui vocátur diábolus & sátanas, qui ſedúcit univérſum orbem.

℟. *br.* Dóminus omnípotens nócuit eum, * Allelúia, allelúia. ℟. Dóminus. ℣. Et trádidit eum in manus féminæ. * Allelúia. Glória. ℟. Dóminus. *Judith* 16. 7.

℣. Salvátæ ſunt relíquiæ pópuli; ℟. Dóminus in fórtibus dimicávit. *Judic.* 5. 13.

AD NONAM.

Ant. Deus.

Capitulum. *Judith* 13. 25.

NOmen tuum Dóminus ita magnificávit, ut non recédat laus tua de ore hóminum qui mémores fúerint virtútis Dómini in ætérnum.

℟. *br.* Vocábunt te civitátem Dómini; * Allelúia, allelúia. ℟. Vocábunt. ℣.

ı ſanctiIſraël. * Allelúia. ria. ℟. Vocábunt. *Iſai.* 14.

·. Glorióſa dicta ſunt de ℣. Cívitas Dei. *Pſ.* 86. 3.

D VESPERAS.

·. BEnedícta tu à Deo ·. tuo in omni taber-ılo Jacob. *Judith* 13.

'ſ. Dixit Dóminus Dó-o. 27.

lnt. 7. a. In omni gente , audíerit nomen tuum, ;nificábitur ſuper te ıs Iſraël. *Judith* 13. 31.

'ſ. Laudáte , púeri, Dó-um. 29.

lnt. 6. F. Peccávimus nino : ne ceſſes pro no-clamáre ad Dóminum m noſtrum, ut ſalvet 1. *Reg.* 7. 6. 8.

'ſ. Lætátus ſum in his dicta ſunt mihi. 67.

lnt. 5. a. Invoca Dómiı , & lóquere Regi pro is , & líbera nos de te. *Eſther* 15. 3.

'ſ. Niſi Dóminus ædifi-ːrit domum. 86.

lnt. 1. D. Propter angúſ-& tribulatiónem géneris , ſubveníſti ruínæ ante ſpéctum Dei noſtri. *Ju-*: 13. 25.

'ſ. Lauda , Jerúſalem , ninum. 147.

ɩITULUM. *Eccli.* 24. 12. 13.

Ui creávit me, requiévit in tabernáculo meo, & t mihi : In Jacob inhábita , & in Iſraël hereditáte , & in eléctis meis mitte radíces.

℟. Laudáte Dóminum Deum noſtrum , qui * In me ancílla ſua † Adimplévit miſericórdiam ſuam , quam promíſit dómui Iſraël. *Judith* 13. 17. 18. ℣. Suſcépit Iſraël púerum ſuum , recordátus miſericórdiæ ſuæ , ſicut locútus eſt ad patres noſtros. *Luc.* 1. 54. 55. * In me. Glória. † Adimplévit.

Hymnus , Ave , maris ſtella , *in Officio B. Mariæ in Sabbato* , xcvj.

℣. Vultum tuum deprecabúntur ℟. Omnes dívites plebis. *Pſ.* 44. 13.

Ad Magníficat, *Ant.* 5. F. Tu glória Jerúſalem , tu lætítia Iſraël , tu honorificéntia pópuli noſtri : cò quòd caſtitátem amáveris , ídeo & manus Dómini confortávit te , & ídeo eris benedícta in ætérnum. *Judith* 15. 10. 11.

Oratio, Supplicatiónem, *ſuprà in Laudibus.*

Fit Commemoratio Feriæ Adventûs.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 3. *a.* Benedicéntur in te , & in fémine tuo cunctæ tribus terræ. *Gen.* 28. 14.

Hymnus , Virgo Dei génitrix , *ut in Pſal.* 159.

Ad Nunc dimíttis , *Ant.* 4. *irreg.* c. Benedícta tu inter mulíeres , & benedíctus

fructus ventris tui. *Luc.* 1. 42.

D I E X.

SANCTÆ EULALIÆ,

Virginis & Martyris

Commemoratio.

Pridie In Vesperis, *Ant.* Vincénti, ℣. Herédi-tas, *in Communi*, lxiij. *Orat.* Auxiliáre, Dómine, lxiv.

In Laudibus, *Ant.* Factus eſt, ℣. Deus præcínxit me, *Oratio*, Auxiliáre, Dómine, lxiv.

D I E XII.

In feſto

S. JOSEPH SPONSI B. MARIÆ VIRGINIS.

Duplex-minus.

IN I. VESPERIS.

Pſalmi de Feria, & ſic in toto Officio.

Ant. 7. a. JAcob génuit Joſeph virum Maríæ, de qua natus eſt Jeſus, qui vocátur Chriſtus. *Matt.* 1. 16.

Ant. 5. *F.* Amantíſſimus Dómini habitábit confidénter in eo. *Deut.* 33. 12.

Ant. 3. E. Prævenísti eum, Dómine, in benedictiónibus dulcédinis: lætificábis eum in gaúdio cum vultu tuo. *Pſ.* 20. 4. 7.

Ant. 1. D. Super ſalutáre tuum, Dómine, exultábit veheménter. *Pſ.* 20. 1.

Ant. 4. d. Sapiéntia jucunditátem & exultatiónem theſaurizábit ſuper illum, & nómine ætérno hereditábit illum. *Eccli.* 15. 6.

Capitulum. *Eccli.* 4. 20. 21.

SApiéntia lætificábit illum, & denudábit abſcónſa ſua illi, & theſaurizábit ſuper illum ſciéntiam & intelléctum juſtitiæ.

Hymnus. *Santol. Vict.*

REgum progénies, Isácidum decus,
Feſto te célebrent cármine cónjuges,
Certatímque ferant cándida vírgines
Sponſo lília vírgini.

Tu, Joſéphe, novi lux nova fœderis,
Tu cuſtos sóciæ Vírginis ínteger,
Tu ſanctæ thálamo cónjugis abſtinens,
Tu Chriſti tamen es Pater.

Alto Progéniem quàm benè créditam
Servas consílio, dépóſitum Dei!
Tecum pervígiles cœlítuum Pater
Curas juráque dívidit.

Artus inválidum tu Púerum foves,
Infantíque Deo pábula súfficis;
Et formáta Dei te ſine, de tuis
Creſcunt membra labóribus.

T qui mille tubis úndique pérſonent
ventáſſe Deum qui pópulos regat;
commíſſa tibi non violábili
Velas ſacra ſiléntio.
laus ſumma Patri, ſummáque Fílio,
par, alme, tibi glória, Spíritus,
i fecúnda facis víſcera Vírginis,
Illábens útero Deus. Amen.

℣. Benedíctio Dei in
rcédem juſti feſtínat, ℟.
in hora velóci procéſ-
illíus fructíficat. *Eccli.*
24.

Ad Magníficat, *Ant.* 7. *d.*
igna eſt glória ejus in
utári tuo, Dómine; glóm & magnum decórem
ónes ſuper eum. *Pſ.*
6.

Oratio, Cuſtódi nos, *in-*
ad Laudes.

Commemorat. Feriæ Ad-
ventûs.

D OFFICIUM NOCT.

INVIT. Púerum Jeſum,
ríæ & Joſeph ſúbditum,
Veníte, adorémus. *Luc.*
51.

Pſ. 94. Veníte. 2.

Hymnus, Regum proies, *ſuprà.*

Ant. 8. G. Cùm eſſet deſ-
nſáta mater Jeſu María
eph, invénta eſt in úte-
habens de Spíritu-ſan-
. *Matt.* 1. 18.

Ant. 6. F. Péperit María Fílium ſuum primogénitum, & reclinávit eum in præſépio. *Luc.* 2. 6.

Ant. 8. G. Consúrgens Jóſeph, accépit Púerum, & matrem ejus, & venit in terram Iſraël. *Matt.* 2. 21.

℣. Lex Dei ejus in corde ipsíus; ℟. Et non ſupplantabúntur greſſus ejus. *Pſ.* 36. 31.

Lectio j. *de Scriptura occurrente, tribus in unam junctis.*

Poſt 1. *Lect.* ℟. Appáruit Angelus, dicens: Joſeph fili David, noli timére accípere Maríam cónjugem tuam; * Quod enim in ea natum eſt, de Spíritu-ſancto eſt. *Matt.* 1. 20. ℣. Audíte, domus Davíd: Ecce virgo páriet fílium, & vocábitur nomen ejus Emmánuël. *Iſai.* 7. 13. 14. * Quod enim.

Sermo ſancti Bernárdi Abbátis.

Super Miſſus eſt, *Homil.* 2. §. 16.

Lectio ij.

CONjice ex appellatióne quâ, licèt diſpenſatóriâ, méruit honorári à Deo, ut pater Dei & dictus, & créditus ſit; cónjice & ex próprio vocábulo (quod augméntum non dúbites interpretári) quis & qualis homo fúerit iſte Joſeph. Simul & meménto magni illíus quondam Patriárchæ vénditi in Ægyp-

to; & ſcito ipsíus iſtum non ſolùm vocábulum fuíſſe ſortítum, ſed & caſtimóniam adéptum, innocéntiam aſſecútum & grátiam.

℟. Paſtóres venérunt feſtinántes; & * Invenérunt Maríã, & Joſeph, & Infántẽ póſitũ in præſépio. *Luc.* 2. 16. ℣. Addent mites in Dómino lætítiam, & paúperes hómines in ſancto Iſraël exultábunt. *Iſai.* 29. 19. * Invenérunt.

Lectio iij.

Siquidem ille Joſeph, fratérna ex invídia vénditus & ductus in Ægyptum, Chriſti venditiónem præfigurávit: iſte Joſeph Herodiánam invídiam fúgiens, Chriſtum in Ægyptum portávit. Ille dómino ſuo fidem ſervans, dóminæ nóluit commiſcéri: iſte dóminam ſuam, Dómini ſui matrem, Vírginem agnóſcens, & ipſe cóntinens, fidéliter cuſtodívit. Illi data eſt intelligéntia in myſtériis ſomniórum: iſti datum eſt cónſcium fieri atque partícipem cœléſtium ſacramentórum. Ille fruménta ſervávit non ſibi, ſed omni pópulo: iſte panem vivum è cœlo ſervándum accépit tam ſibi, quàm toti mundo. Non eſt dúbium quin bonus & fidélis homo fúerit iſte Joſeph, cui mater deſponſáta eſt Salvatóris. Fidélis, inquam, ſervus & prudens, quem conſtítuit Dóminus ſuæ matris ſolátium, ſuæ carnis nutrítium, ſolum dénique in terris magni consílii coadjutórem ſibi fideliſſimum.

℟. Véniens Joſeph * Habitávit in civitáte quæ vocátur Názareth; ut adimplerétur quod dictum eſt per Prophétas: Quóniam Nazaræus vocábitur. *Matt.* 2. 23. ℣. Cùm requíreret Dóminum, diréxit eum in ómnibus. 2. *Par.* 26, 5. * Habitávit. Glória. * Habitávit.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Exultábit cor meum in ſalutári tuo, Dómine, ℟. Cantábo Dómino qui bona tríbuit mihi. *Pſ.* 12. 6.

AD LAUDES.

Ant. 8. G. Ibant paréntes Jeſu per omnes annos in Jerúſalem, in die ſolémni Paſchæ. *Luc.* 2. 41.

Ant. 1. f. Aſcendéntibus illis, remánſit puer Jeſus in Jerúſalem; & non cognovérunt paréntes ejus. *Luc.* 2. 42. 43.

Ant. 1. D. Venérunt iter diéi; & non inveniéntes, regréſſi ſunt in Jerúſalem; & poſt tríduum, invenérunt illum in templo. *Luc.* 2. 44. 45. 46.

Ant. 8. G. Dixit mater Jeſu ad illum: Fili, quid feciſti nobis ſic? ecce pater tuus & ego doléntes quærebámus te. *Luc.* 2. 48.

Ant. 1. *D.* Deſcéndit
m eis Jeſus, & venit Ná-
reth; & erat ſúbditus il-
. *Luc.* 2. 51.

apitulum. *Sap.* 8. 16.

Ntrans in domum meá,
conquiéſcam cum ſapién-
ı; non enim habet ama-
:údinem converſátio il-
ıs, nec tædium convíctus
íus, ſed lætítiam & gaú-
um.

ıymnus. *Santol. Vict.*

Matris intáctæ vene-
ránde conjux,
eſtis & cuſtos nívei pu-
dóris,
uid Deo plenam meditá-
ris anceps
Línquere ſponſam.

Anxium cœlo tibi miſ-
ſus Ales
rmat; hinc Virgo tibi viſa
major:
lente ſedátâ modò naſci-
túrum
Numen adóras.

Vix Puer natus; redit ec-
ce præpes
úntius patri; Fuge, dixit,
Infans
uæritur, matrem Puerum-
que tutas
Transfer in oras.

Tu nihil contrà; per opá-
ca noctis
ótinus matrem Puerúm-
que tranfers:
írigit greſſus, aperítque
calles,
Dum ſilet, infans.

Ora mox ſolvet; Sóly-
mam per urbem
Quem dolens quæres co-
mitánte matre,
Hunc ſenes inter, Púerum
ſtupébis
Mira loquéntem.

Nostra te ſummum cé-
lebrent Paréntem
Ora, te ſummo Génitum
Parénte:
Par ſit ambórum tibi laus
per omne,
Spíritus, ævum.
Amen.

℣. Anima mea exultábit in Dómino, ℟. Et delectábitur ſuper ſalutári ſuo. *Pſ.* 34. 9.

Ad Benedíctus, *Ant.* 1. 2. Argéntum & aurum nullius concupívi; quóniam ad ea quæ mihi opus erant, & his qui mecum ſunt, miniſtravérunt manus iſtæ. *Act.* 20. 33. 34.

Oratio. Orémus.

Cuſtódi nos, Dómine, protectióne perpétuâ, qui beátum Joſeph Unigénito tuo nutrítium, & Vírgini matri cuſtódem providíſti; Per eúmdem.

Commem. Feriæ Advent.

AD PRIMAM.

Ant. Ibant paréntes Jeſu.

AD TERTIAM.

Ant. Aſcendéntibus illis.

Capitulum. *Deut.* 16. 16.

Apparébit omne maſculínum tuum in conſpéctu Dómini Dei tui, in loco quem elégerit, in ſolemnitáte azymórum.

℟. *br.* Vota mea Dómino reddam * In conſpéctu omnis pópuli ejus, ℟. Vota mea. ℣. In átriis domûs Dómini, in médio tuî, Jerúſalem. * In conſpéctu. Glória. ℟. Vota mea. *Pſ.* 115. 18. 19.

℣. Te decet hymnus, Deus, in Sion; ℟. Et tibi reddétur votum in Jerúſalem. *Pſ.* 64. 2.

AD SEXTAM.

Ant. Venérunt iter diéi.

Capitulum. *Sap.* 1. 1. 2.

IN ſimplicitáte cordis quærite Dóminum; quóniam invenítur ab his qui non tentant illum; appáret autem eis qui fidem habent in illum.

℟. *br.* Exquiſívi Dóminum, * Et exaudívit me; ℟. Exquiſívi. ℣. Et ex ómnibus tribulatiónibus meis erípuit me. * Et exaudívit me. Glória. ℟. Exquiſívi. *Pſ.* 33. 5.

℣. Invéni quem díligit ánima mea: ℟. Ténui eum; nec dimíttam. *Cant.* 3. 4.

AD NONAM.

Ant. Deſcéndit.

Capitulum. *Sap.* 8. 17. 18.

IMmortálitas eſt in cognatióne ſapiéntiæ, & in amicítia illíus delectátio bona, & in opéribus mánuum illíus honéſtas ſine defectióne.

℟. *br.* Sapiéntia mecum * Communicábit de bonis, ℟. Sapiéntia. ℣. Et erit allocútio cogitatiónis & tædii mei. * Communicábit. Glória. ℟. Sapiéntia. *Sap.* 8. 9.

℣. In certámine loquélæ illíus ſapiéntia, ℟. Et præcláritas in communicatióne ſermónum ipsíus. *Sap.* 8. 18.

AD VESPERAS.

Antiph. quinque de Laudib.

Capitulum. *Sap.* 10. 10.

SApiéntia juſtum dedúxit per vias rectas, & oſténdit illi regnum Dei, & dedit illi ſciéntiam ſanctórum: honeſtávit illum in labóribus, & complévit labóres illíus.

Hymnus, Matris intáctæ, *ſuprà in Laudibus.*

℣. Conſtítuit eum dóminum domûs ſuæ, ℟. Et príncipem omnis poſſeſſiónis ſuæ. *Pſ.* 104. 21.

Ad Magníficat, *Ant.* 6. *F.* Invénit grátiam coram dómino ſuo, & miniſtrábat ei; à quo præpóſitus ómnibus, gubernábat créditam ſibi domum, & univérſa quæ ei trádita fúerant. *Gen.* 39. 4.

Commemoratio Feriæ Adventûs.

Deinde S. Luciæ Virginis & Martyris, Ant. Vincéntí, ℣. Heréditas, *in Communi*, lxiij. *& Oratio*, Auxiliáre, Dómine, lxiv.

Die XIII.
Sanctæ Luciæ
Virginis & Martyris
Commemoratio.

In Laud. Ant. Factus eſt. ℣. eus præcinxit, *& Orat.* Auliáre, Dñe, *in Comm.* lxiv.

In Vesp. *pro Commem. S. Nicaſii & Sociorum* Mart. *Ant.* Communicánts, ℣. Viríliter, *in Comm.* *Orat.* Mártyrum, xviij.

Die XIV.
Sanctorum Nicasii,
Remenſis Epiſcopi,
& Sociorum, Martyrum
Commemoratio.

In Laudibus, Ant. Beáti, . Multæ, *Oratio*, Mártyrum, *in Communi*, xviij.

Die XVII.
Sancti Lazari
à Chriſto ſuſcitati
Commemoratio.

In Laudibus, Ant. Jeſus venit Bethániã, ubi Lázarus fuerat mórtuus, quem ſuſcivit Jeſus. Fecérunt autem cœnã ibi; Lázarus verò unus erat ex diſcumbéntibus cum eo. *Joan.* 12. 1. 2. ℣. Dóminus mortíficat, & vivíficat; ℟. Dedúcit ad ínferos, & redúcit. 1. *Reg.* 2. 6.

Oratio. Orémus.

Deus, reſurréctio & vita, qui beátum Lázarum quatriduánum ſuſcitáſti monuménto; da, quæſumus, ejus interceſſióne, ut, gratiâ tuâ peccátis ſolúti, ab ánimæ morte reſurgámus; Qui vivis.

Die XVIII.
Sancti Flaviti
Presbyteri
Commemoratio.

In Laudibus, Ant. Euge, ℣. Immola, *Oratio*, Dómine, Deus omnípotens, *in Communi*, xlvij.

Die XXI.
In Feſto
S. Thomæ Apostoli.
Duplex-Majus.

Omnia de Communi Apoſtolorum, j. præter ſequentia.

Pridie In Vesperis, *Ad* Magníficat, *Ant.* 2. D.* Dixit Thomas, qui dícitur Dídymus, ad condiſcípulos: Eámus & nos, ut moriámur cum Jeſu. *Joan.* 11. 16.

Orat. Da nobis, *ad Laud.* *Commemoratio de Feria Adventûs, Ant.* O, ℣. Roráte, *Oratio Dominicæ.*

In II. Nocturno.
Lectio iv.

Ex Evang. Euſeb. lib. 1. *c.* 13. *item lib.* 2. *&* 3. *Gaudent. homil.* 17. *apud Phot. cod.* 246. *Ruff. hiſt. lib.* 2. *cap.* 5. *Greg. Turon. de glor. Mart. lib.* 1. *cap.* 32. *Socrat. lib.* 4. *cap.* 18. *Autore incerto apud Chryſ. tom.* 6. *hom.* 32. *S. Paulino & aliis.*

Thomas, qui & Dídymus, id eſt, geméllus, unus fuit è Duódecim, quos Chriſtus è diſcípulis

ſuis elégit, & Apóſtolos nominávit. Cùm Chriſtus Lázarum ſuſcitatúrus pérgeret in Judæam, ubi lapidáre eum Judæi nuper volúerant, dixit Thomas ad condiſcípulos: Eámus & nos, ut moriámur cum eo. Quâ nocte Chriſtus Euchariſtiam inſtítuit, cùm dixiſſet diſcípulis ſuis: Vado paráre vobis locum, & quò ego vado ſcitis, & viam ſcitis; reſpóndit Thomas: Dómine, neſcímus quò vadis; & quómodo póſſumus viam ſcire? Qui ſtatim his à Dómino verbis edóctus eſt: Ego ſum via, & véritas, & vita: nemo venit ad Patrem niſi per me. Poſt octo à reſurrectióne dies, vidit Dóminum in médio diſcipulórum, & qui priùs céteris Apóſtolis eum reſurrexiſſe, & viſum à ſe fuiſſe narrántibus non credíderat, præſéntem intúitus exclamávit: Dóminus meus, & Deus meus. Erat autem cum Petro, Nathanaéle, & filiis Zebedæi, & áliis diſcípulis duóbus, cùm manifeſtávit ſe íterum Jeſus ad mare Tiberíadis.

Lectio v.

EVangélium prædicávit apud Parthos, qui tum Médiam, Pérſidem, & regiónes álias plures occupábant. Apud Indos occíſum eſſe ab incrédulis & iníquis, cùm regnum Dei & juſtitiam prædicáret, ſcribunt ſanctus Gaudéntius & plerique véteres. Diffúſam undequáque ejus fidem ac famam his verbis ad ejus túmulum prædicábat ineúnte quinto ſéculo Autor quidam in Sermóne qui habétur inter divi Chryſóſtomi ópera: Bárbari Thomam honórant; omnes gentes feſtum hódie célebrant, ejúſque vocem Dómino tanquam donum áfferunt: Dóminus meus, & Deus meus. Calamínæ ſeu in Indiæ loco illo, in quo corpus ejus primùm cónditum fuit, extrúctum eſt monaſtérium & templum miræ magnitúdinis, in quo Deus multis miráculis Apóſtoli ſui glóriam declarávit.

Lectio vj.

INde tamen Edéſſam in Meſopotámia tranſlátæ longè antè fúerant ſancti Apóſtoli Relíquiæ, quarum partículas áliquas Fundána, & Mediolanénſis Eccléſia, teſte ſancto Paulíno, & Brixiána Basílica, teſte ſancto Gaudéntio, ſub ſéculi quarti finem aſſervábant. Eódem ſéculo ádeo célebris erat quæ ſub nómine ſancti Thomæ dicáta Edéſſæ fúerat Basílica insígnis, ut in ea propter loci ſanctitátem Colléctæ ſine intermiſſióne celebraréntur. Ejus ſpectándæ causâ Valens Imperátor Ariánus Edéſſam profectus, fruſtrà edíxit, ne pulſi ab

Eccléſiis Cathólici in ea Baſílica, aut in campo juxta civitátem convenírent. Convenérunt enim, ut narrant Sócrates & Sozómenus, póſterâ die univérſi, & eò miſſus cum ingénti mílitum número Modéſtus Præféctus, cunctos invénit ad mortem pro fide ſua ſubeúndã parátos.

IN III. NOCTURNO.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Joánnem.

Lectio vij. *c.* 20. 24. *ad* 29.

IN illo témpore; Thomas unus ex Duódecim, qui dícitur Dídymus, non erat cum eis quando venit Jeſus. Dixérunt ergo ei álii diſcípuli: Vídimus Dóminum. Et réliqua.

Homília ſancti Gregórii Papæ.

Homil. 26. in Evang. poſt medium.

QUid, fratres caríſſimi, quid inter hæc animadvértitis? Numquid caſu geſtum créditis, ut eléctus ille Diſcípulus tunc deéſſet, pòſt autem véniens audíret, aúdiens dubitáret, dúbitans palpáret, palpans créderet? Non hoc caſu, ſed divínâ diſpenſatióne geſtum eſt. Egit namque miro modo ſupérna cleméntia, ut Diſcípulus ille dúbitans, dum in magíſtro ſuo vúlnera palpáret carnis, in nobis vúlnera ſanáret infidelitátis. Plus enim nobis Thomæ infidélitas ad fidem, quàm fides credéntium diſcipulórum prófuit: quia dum ille ad fidem palpándo redúcitur, noſtra mens, omni dubitatióne poſtpóſitâ, in fide ſolidátur.

Lectio viij.

PAlpávit, & exclamávit: [Dóminus meus, & Deus meus. Dicit ei Jeſus: Quia vidíſti me, Thoma, credidíſti.] Cùm Paulus Apóſtolus dicat: [Eſt autem fides ſperandárũ ſubſtántia rerum, arguméntum non apparéntium:] proféctò liquet, quia fides illárum rerum arguméntum eſt, quæ apparére non poſſunt. Quæ étenim appárent, jam fidem non habent, ſed agnitiónem. Dum ergo vidit Thomas, dum palpávit, cur ei dícitur: [Quia vidíſti me, credidíſti?] ſed áliud vidit, áliud crédidit. A mortáli quippe hómine divínitas vidéri non pótuit.

¶ *Si hoc Feſtum occurrat in quatuor Temporibus, Lectio* ix. *legitur de Homilia illius Feriæ, & ſequens omittitur.*]

Lectio ix.

HOminem ergo vidit, & Deum conféſſus eſt, dicens: [Dóminus meus, & Deus meus.] Vidéndo ergo crédidit, qui conſiderándo verum hóminem, hunc Deum quem vidére non póterat, exclamávit. Lætíficat valde quod ſéqui-

tur: [Beáti qui non vidérunt, & credidérunt.] In qua nimírum senténtia nos ſpeciáliter ſignáti ſumus, qui eum quem carne non vídimus, mente retinémus. Nos ſignáti ſumus; ſed ſi fidem noſtram opéribus ſéquimur. Ille étenim verè credit, qui exércet operándo quod credit.

℟. Æquo ánimo, *ut ſuprà*, 225. [*Si Feſtum transferatur*, ℟. Ecce dedi, *in Communi Apoſt.* iv.]

Ad Benedíctus, *Ant.* 7. G. Dicit Thomæ Jeſus: Ego ſum via, & véritas, & vita: nemo venit ad Patrem, niſi per me. *Joan.* 14. 6.

ORATIO. Orémus.

DA nobis, quæſumus, Dómine, beáti Apóſtoli tui Thomæ Feſtivitáte gloriári; ut ejus ſemper & patrocíniis ſublevémur, & fidem cóngruâ devotióne ſectémur; Per Dóminum.

Commem. Feriæ Adventûs, Ant. Oráte, 226. (*niſi Feſtum transferatur*,) ℣. Emítte, 173.

Ad Magníficat, *Ant.* 6. *F.* Vide manus meas, & affer manum tuam, & mitte in latus meum; & noli eſſe incrédulus, ſed fidélis. Reſpóndit Thomas, & dixit: Dóminus meus, & Deus meus. *Joan.* 20. 27. 28.

Commemoratio de Feria Adventûs, Ant. O, ℣. Roráte, *Oratio Dominicæ.*

¶ *Officia Feſtorum, quæ deinceps uſque ad 14. Januarii in Calendario ſequuntur, habentur in Proprio de Tempore.*]

FESTA JANUARII.

DIE XIV.

In Feſto

SANCTI HILARII,

Pictavienſis Epiſcopi, &

Eccleſiæ Doctoris.

DUPLEX - MINUS.

Omnia de Communi SS. Doctorum, xxxv. *exceptis quæ ſequuntur.*

Pridie IN VESPERIS, *Oratio*, Reple nos, *infrà ad Laudes.*

[*Si hoc Feſtum Dominicâ occurrat, transfertur in primam diem Feſto novem Lectionum non impeditam; & fit eâdem Dominicâ Commemoratio S. Felicis in Officio Nocturno & Laudibus. Quod in ſimili caſu obſervatur.*]

Commemoratio S. Felicis Nolani Presbyteri, & Confeſſoris Chriſti, Ant. Qui confitébitur me, ℣. Dóminus, xxj. *Oratio*, Deus, pro cujus nómine, *in Communi Confeſſoris Chriſti*, xxij.

AD OFFICIUM NOCT.

Lectio j. *de Scriptura occurrente, tribus in unam junctis.*

Lectio ij.

S. Hieron. lib. de Script. Eccl. Sulp. Sever. lib. 11. *Hiſt. & de vita B. Martini, cap.* 5. *Fortunato in vita Hilarii, & ex ejus operibus.*

HIlárius Pictávis in Gállia Aquitánica nóbili génere natus, áte jam provéctâ, in Católica ſanctíſſimæ & conbſtantiális Trinitátis fide ıátus, hanc ita dídicit, exínde ténuit, ut áliter édere ſe nec poſſe, nec lle conſtánter aſſéreret. éctus Pictavórum Epíſcos, quo témpore terróris, bonórum ſpoliatióne, âque omni ſævítiâ Conıntius Cathólicos vexáıt, niſi ad Ariánas partes ınsírent, Hilárius tanıam firmíſſimum murum riánis ſe fórtiter oppóſuit, à Saturníni Arelaténſis, rſátii & Valéntis commuóne ſe unà cum Gallicás Epíſcopis ſejúnxit. Ejúſm Saturníni ártibus è Birrénſi conventículo in ırygiam relegátus eſt, ique duódecim de Trinite libros édidit. Quarto ılii anno ad Seleúciæ Conlium cum Orientálibus píſcopis advocátus, ibíıe interrogátus, quæ eſt Gallórum fides, expóſifide ſuâ, juxta ea quæ Pátribus Nicææ conſcrípfúerant, Occidentálibus ꞉rhíbuit teſtimónium, & à Sabelliánæ hæréſeos criminatióne vindicávit.

Lectio iij.

LEgátos à Seleúciæ Concílio Conſtantinópolim ſecútus, popóſcit Imperatóris audiéntiam, ut coram ipſo de fide cum adverſáriis diſputáret. Id annuénte Conſtántio, libéllum edit, quo Arianórum impietátem, nimiámque ipſórum fraúdibus Imperatóris credulitátem ácriùs perſtríngens, juſſus eſt ab Oriénte diſcédere. Tunc Hilárium è prælio reverténtem, inquit Hierónymus, Galliárum Eccléſia compléxa eſt. Pictávos revérſus, frequéntibus intrà Gállias Concílis, & per epíſtolas egit, ut detéctâ Synodi Ariminénſis fraude, ea quæ ibi geſta fúerant, Epíſcopi condemnárent, & Gálliæ ab hæréſeos perículo liberaréntur. In Itália & in Illyrico inſtaurándis Eccléſiis, & fidei Patrum reparándæ, cum ſancto Euſébio Vercellénſi natúrâ lénior & ad perſuadéndũ áptior allaborávit. Medioláni Auxéntium Epíſcopum Ariánum in pública diſputatióne coégit ut Chriſtum verum Deum profiterétur. Demùm innúmeris ad Cathólicam fidem tuéndam labóribus perfúnctus, multíſque éditis miráculis conſpícuus, óbiit Pictávis circa annum trecentéſimum ſexagéſimum ſéptimum, Va-

lentiniáno & Valénte regnántibus. Quos ſcripſit libros inoffénſo poſſe pede decúrri, teſtátur ſanctus Hierónymus.

AD LAUDES.

¶ *Ab hac die uſque ad Præſentationem Domini excluſivè, in fine Hymnorum ejuſdem metri dicitur Doxologia, (niſi ſit propria)* Qui natus es de Vírgine, &c. *& in* ℟. *br.* Chriſte Jeſu, ℣. Qui natus es de María Vírgine.]

Oratio. Orémus.

Eple nos, omnípotens Deus, Spíritûs-ſancti veritáte & fortitúdine; ut, ſicut beátus Hilárius conſubſtantiális tibi Verbi fidem conſtánter conféſſus eſt & per univérſas Gállias ſervávit illæſam; ita nos ejus interceſſióne permaneámus in eádem fide ſtábiles, & ipſi ſoli ſemper Verbo vivámus Fílio tuo Dómino noſtro; Qui tecum.

Commemoratio S. Felicis, Ant. Confitébor, ℣. Præcinxíſti me, *Orat.* Deus, pro cujus nómine, *in Communi*, xxj.

Ultimo loco fit Commemoratio B. Mariæ, ut habetur ſuprà, 312.

AD VESPERAS.

Poſt Orationem, Reple nos, *ſuprà, fit Commemoratio S. Macarii Abbatis, Ant.* Egrédere, ℣. Sedébit, *Orat.* Deus, cujus múnere, *in Communi*, xlix.

Deinde S. Mauri Abbatis, Ant. Fugit, ℣. Habitábit, *in Communi*, xlix. *Oratio*, Deus, qui beáto Mauro, *infrà ad Laudes.*

Poſtremò B. Mariæ, 313.

DIE XV.

In Feſto

S. MACARII ÆGYPTII, Abbatis.

Semiduplex.

Omnia de Communi SS. Abbatum, xlix. *exceptis quæ ſequuntur.*

Lectio ij.

Ex Ruff. Pallad. Sozom. & aliis.

MAcárius à ſuperióri Ægypto è qua oriúndus erat, Ægyptius vulgò dictus, beáti Antónii diſcípulus fuiſſe créditur, at certè virtútum heres. Adhuc júvenis ita mónachos inter omnes gravitáte morum excélluit, ut puer ſenex dicerétur. Quadragéſimo ætátis anno ad ſacerdótium propter exímiam ſanctitátem evéctus eſt. Sanávit ægros, à dæmone poſſéſſos liberávit, ſuſcitávit mórtuum, defúncti vocem elícuit è ſepúlcro, ut vel ipſo defúncti teſtimónio perpetrátæ cædis accuſatiónem ab eo depélleret, qui ad ſe confúgerat tanquam ad innocéntiæ víndicem. Tot dénique tantáque mirácula per Dei grátiam operátus eſt, ut

ffino & Sócrate téſtibus, poſſent commemorári.

Lectio iij.

ſe & cum eo álius ejúſ-dem nómin s & mériti, tus Alexandrínus, prop- confeſſiónem divinitátis tbi in ínſulam palúdum gypti éxules meruérunt ortári. Fidem veró Chri- beáti Confeſſóres tantâ oritáte, tanto miracu- um ſplendóre ibi prædi- érunt, ut ab idolórum tu abdúcti íncolæ, tem- própriis mánibus de- icto, Eccléſiam Deo æ- cárent. Quo ab Ariánis gnito, veriti ne bellum o non homínibus iudí- e videréntur, ſanctos dles in erémum remítti avérunt. Ea fuit Macá- hujus noſtri abſtinén- , ut panem certo pónde- , aquam cum menſúra neret, & cápite ad pa- tem inclináto ſomni par- a ſibi ſuffuraréṫur. Vixit nos in deſérto Scete cír- r ſexagínta: óbiit nona- iárius, vigéſimo ſéptimo uárii, anno Chriſti tre- itéſimo nonagéſimo pri- . Corpus ejus in Eccléſia ionénſi religióſè aſſer- ur.

Fit Commemoratio S. uri, Ant. Egrédere, ℣. lébit, *in Communi*, xlix.

ORATIO. Orémus.

Deus, qui beáto Mauro tribuíſti præcípere ſa- nter & humíliter obedí- re; præſta, quæſumus, ut ejus imitatióne ſubjécti ín- vicem in timóre Chriſti, tibi & áliis líberâ & ſan- ctâ caritáte ſerviámus; Per eúmdem Dóminum.

Deinde B. Mariæ, ſuprà, 312.

IN VESPERIS, *fit Commemoratio S. Marcelli Papæ, & Confeſſoris Chriſti, Ant.* Qui confitébitur me, ℣. Dóminus, *in Communi*, xxj. *Oratio*, Deus, pro cu- jus nómine, xxij.

Poſtea S. Honorati, Arelatenſis Epiſcopi, Ant. Reſ- péxit, ℣. Quæsívit, *in Communi*, xxiij. *Oratio*, Exaúdi, xxvij.

Ultimò B. Mariæ, 313.

DIE XVI.

S. MARCELLI PAPÆ, & Confeſſoris Chriſti *Commemoratio.*

In Laudibus, Ant. Con- fitébor, ℣. Præcinxíſti me, *in Communi, Orat.* Deus, pro cujus nómine, xxj.

Fit Commemoratio S. Honorati, Ant. In bonitá- te, ℣. Státuit, *Orat.* Exaú- di, xxvij.

Deinde B. Mariæ, 312.

DIE XVII.

In Feſto S. ANTONII ABBATIS.

SEMIDUPLEX.

Omnia de Communi SS. Abbatum, xlix. *præter ſe- quentia.*

Pro Commemoratione S.

Sulpitii, Bituricenſis Epiſcopi, Ant. Reſpéxit, ℣. Quæsívit, *in Communi*, xxiij. *Oratio*, Quæſumus, xxvij.

Ultimò B. Mariæ, 312.

Lectio ij.

Ex ejus vita à S. Athan. ſcripta, & Hieronymo de Script. Eccleſiaſticis.

ANtónius nóbilis Ægyptius, cùm circa annum ætátis vigéſimum ingréſſus Eccléſiam, ex Evangélio audíſſet: [Si vis perféctus eſſe, vade, vende ómnia quæ habes, & da paupéribus,] tanquam ea ſibi dicta eſſent, amplíſſima quæ habébat prædia partítus eſt inter vicános, totiúſque vénditæ ſupelléctilis prétium paupéribus erogávit: ac primùm ſecéſſit haud procul à vico ſuo, ubi rebus ómnibus abdicátis, non déſtitit ex labóris emoluménto aſſuétis eleemóſynis paúperes fovére, non álíud ſibi ſervans ad victum quàm unde panem émeret, quo non ante ſolis occáſum veſcebátur, adhíbito tantùm ſale ad condiméntum, & aquâ ad ſitim temperándam. Arctióris poſthac ſolitúdinis deſidério in monuménto occlúſus remánſit, familiári cuídam mandans, ut panem ſibi ſtatútis diébus afférret. Anno ætátis trigéſimo quinto erémum pétiit; unde poſt annos propè vigínti, Spíritûs-ſancti impúlſu éxiit, ut Cœnobítas moderarétur.

Lectio iij.

TAntam ſuî veneratiónem ubíque concitávit Antónius, ut ab ipſis gentílibus homo Dei nuncuparétur. Magnum Athanáſium ab Ariánis penè oppréſſum crebrò invíſit: ejus grátiâ ad Conſtantínum non ſemel ſcripſit. Ab hæreticórum congréſſu ſemper abhórruit. Ariános, ejus autoritáte ſe tuéntes, público ſermóne damnávit. Dæmonas quorum conflíctibus jam inde ab adoleſcéntia frequénter laceſsítus fúerat, vicit ſemper ac fugávit: & docens quibus armis illi ſuperaréntur; Mihi crédite, dicébat, fratres, pertiméſcit ſátanas piórum vigílias, oratiónes, jejúnia, voluntáriam paupertátem, miſericórdiam & humilitátem, máximè verò ardéntem amórem in Chriſtum, cujus único ſanctíſſimæ crucis ſigno debilitátus aúfugit. Morti próximus inter ália mónita, hæc frátribus inculcávit: Cuſtodiénda eſt pia fides in Chriſtum, & Patrum ſervánda tradítio. Paulum Anachoretárum primũ, quem ſenex adíerat, cum pſalmis ſepelívit. Vixit annos quinque ſupra centum. Scripſit Ægyptíacè ſeptem Epíſtolas, quæ in Græcam linguam tranſlátæ ſunt.

AD LAUDES.

ORATIO. Orémus.

DEus, cujus verbo foris ſonánte, & grátiâ in-; movénte excitátus An-nius, ut perféctus eſſet nnia relíquit; da cunctis angélicæ perfectiónis ſtá-m ingréſſis ſic cúrrere, bravíum ætérnæ felicitá-accípere mereántur; Per óminum.

Pro Commemoratione S. lpitii Epiſcopi, Ant. In nitáte, ℣. Státuit, *Orat.* uæſumus, *in Communi*, vij.

Ultimò B. Mariæ, ut ſu-à, 312.

Veſperæ à Capitulo de ſto ſequenti.

DIE XVIII.

In Feſto

ONTIFICATUS eu Cathedræ ſancti Petri, uâ Antiochiæ primùm ſe-lit, deinde Romæ.

SEMIDUPLEX.

Omnia de Communi unius Pontificis, xxij. *præter quæ hìc ſunt propria.*

Pridie AD VESPERAS.

CAPITULUM. *Iſai.* 33. 20.

OCuli tui vidébunt Jerú-ſalem, habitatiónem puléntam, tabernáculum uod nequáquam transférri oterit: nec auferéntur cla-ejus in ſempitérnum, & mnes funículi ejus non umpéntur.

HYMNUS. *Santol. Vict.*

QUALIS potéſtas, Petre,
quis terris honos,
Cui jura Chriſtus ipſe con-
céſſit ſua?
Quidquid ligábis, quidquid
& ſolves ſolo,
Hoc & ligábit, ſolvet & po-
lo Deus.

TUI probáto cordis affé-
ctu, ſuum
Paſtor ſuprémus crédidit ti-
bi gregem:
Serva, tuére, paſce nos,
paſtor bone,
Illíus & nos, Petre, pars
gregis ſumus.

PATRI ſuprémo ſit ſupré-
ma glória,
Tibíque laudes totus orbis
cóncinat,
Ætérne Fili, ſplendor ætér-
ni Patris;
Compar ſit almo laus decúſ-
que Flámini.
Amen.

℣. Servus meus erit quaſi pater habitántibus Jerúſa-lem, ℟. Et dómui Juda. *Iſai.* 22. 21.

Ad Magníficat, *Ant.* 2. D.* Dabo clavem domûs David ſuper húmerum ejus: apé-riet, & non erit qui clau-dat: claudet, & non erit qui apériat: & figam illum in loco fidéli, & erit in ſó-lium glóriæ dómui patris ejus. *Iſai.* 22. 22. 23.

Oratio, Deus, qui beáto Petro, *infrà ad Laudes.*

Pro Commemoratione S. Antonii, Ant. Secéſſerat, ℣. Venérunt, *in Communi*, l.

Oratio, Deus, cujus verbo, *ſuprà.*

Denique Beatæ Mariæ, 313.

AD OFFICIUM NOCT.

INVIT. Chriſtum Paſtórum Príncipem, * Veníte, adorémus. 1. *Petr.* 5. 4.

Pſ. 94. Veníte. 2.

Hymnus, Qualis potéſtas, *ut in I. Veſperis.*

Pſalmi de Feria.

Ant. 1. D. Tu es Simon filius Jona: tu vocáberis Cephas, quod interpretátur Petrus. *Joan.* 1. 42.

Ant. 1. a. Noli timére: ex hoc jam hómines eris cápiens. *Luc.* 5. 10.

Ant. 8. G. Tibi dabo claves regni cœlórum: & quodcúmque ligáveris ſuper terram, erit ligátum & in cœlis; & quodcúmque ſólveris ſuper terram, erit ſolútum & in cœlis. *Matt.* 16. 19.

℣. Tu paſces pópulum meum Iſraël, ℟. Et tu eris princeps ſuper eum. 1. *Par.* 11. 2.

Lectio j. *de Scriptura occurrente.*

℟. Tu es Petrus, & ſuper hanc petram ædificábo Ecclésiam meam, * Et portæ ínferi non prævalébunt advérſùs eam. *Matt.* 16. 18. ℣. Urbs fortitúdinis noſtræ Sion; Salvátor ponétur in ea murus, & antemurále. *Iſai.* 26. 1. * Et portæ.

Sermo ſancti Leónis Papæ.

Lectio ij. *Serm.* 80. *c.* 3.

CUm duódecim Apóſtoli, accéptâ per Spíritum-ſanctum ómnium locutióne linguárum, imbuéndum Evangélio múndum, diſtribútis ſibi terrárum pártibus, ſuſcepíſſent; beatíſſimus Petrus princeps Apoſtólici órdinis, ad arcem Románi deſtinátur impérii; ut lux veritátis, quæ in ómnium géntium revelabátur ſalútem, efficáciùs ſe ab ipſo cápite per totum mundi corpus effúnderet. Cujus autem natiónis hómines in hac tunc urbe non eſſent? aut quæ uſquam gentes ignorárent quod Roma didicíſſet?

℟. Ait Dóminus: Simon, ego rogávi pro te ut non deficiat fides tua: & tu aliquándo convérſus confirma fratres tuos. Qui dixit ei: * Dómine, tecum parátus ſum & in cárcerem & in mortem ire. *Luc.* 22. 31. 32. 33. ℣. In quocúmque loco fúeris, Dómine, ſive in morte, ſive in vita, ibi erit ſervus tuus. 2. *Reg.* 15. 21. * Dómine.

Lectio iij. *cap.* 3. 4. 5.

HIc conculcándæ philoſóphiæ opiniónes, hìc diſſolvéndæ erant terrénæ ſapiéntiæ vanitátes, hìc confutándi dæmonum cultus, hìc ómnium ſacrificiórum impíetas deſtruénda, ubi diligentíſſimâ ſuperſti-

e habebátur colléctum, lquid uſquam fúerat varróribus inſtitútum. Ad c ergo urbem tu, beane Apóſtole Petre, venon métuis; & cone glóriæ tuæ Paulo Apó, aliárum adhuc Eccleım ordinatiónibus ocáto, ſilvam iſtam freıtium beſtiárum, & turntíſſimæ profunditátis anum, conſtántior quàm ı ſupra mare graderéris, éderis.... Jam pópulos ex circumciſióne credíınt, erudíeras: jam Anhénam Eccléſiam, ubi nùm Chriſtiáni nóminis iitas eſt orta, fundáıs.

. Simon Joánnis, amas Dómine, tu ómnia notu ſcis quia amo te. Dii: * Paſce oves meas. 2. 21. 17. ℣. Dixit Dóus: Tu paſces pópulum ım, & tu eris dux ſuper ël. 2. *Reg.* 5. 2. * Paſce. ria. * Paſce.

e Deum.

. *Sacerd.* De omni le ſuo laudávit Dómi, ℟. Et diléxit Deum, fecit illum. *Eccli.* 47.

D LAUDES.

ITULUM. *Act.* 2. 40.

Erbis plúrimis teſtificátus eſt Petrus, & ortabátur Judæos, di: Salvámini à genera iſta prava,

Hymnus. *Santol. Vict.*

A Patre Chriſtus quod ſibi jus tráditum,
Tibi relíquit, aſtra dum victor redit:
Quibus ligámur, ſolve vincla críminum,
Datis reclúde clávibus cœli fores.
Patri ſuprémo ſit ſupréma glória;
Tibíque laudes totus orbis cóncinat,
Ætérne Fili, ſplendor ætérni Patris;
Compar ſit almo laus decúſque Flámini. Amen.

℣. Státuit ei Dóminus teſtaméntum ætérnum, ℟. Et dedit illi ſacerdótium gentis. *Eccli.* 45. 8.

Ad Benedíctus, *Ant.* 7. G. Qui recepérunt ſermónem Petri, baptizáti ſunt; & appóſitæ ſunt in die illa ánimæ círciter tria míllia. *Act.* 2. 41.

Oratio. Orémus.

DEus, qui beáto Petro Apóſtolo tuo collátis clávibus regni cœléſtis, ánimas ligándi atque ſolvéndi pontifícium tradidíſti; concéde ut interceſſiónis ejus auxílio, à peccatórũ noſtrórum néxibus liberémur; Qui vivis.

Commem. B. Mariæ, 312.

AD VESPERAS.

Capitulum. *Act.* 15. 7. 8. 9.

FRatres, vos ſcitis quóniam ab antíquis diébus Deus in nobis elégit

per os meum audíre gentes verbum Evangélii, & crédere. Et qui novit corda Deus, teſtimónium perhíbuit, dans illis Spíritum-ſanctum, ſicut & nobis, & nihil diſcrévit inter nos & illos, fide puríficans corda eórum.

Hymnus, Qualis potéſtas, *ut in primis Veſperis.*

℣. Dóminus élevat paúperem; ut ſédeat cum princípibus, ℟. Et ſólium glóriæ téneat. 1. *Reg.* 2. 8.

Ad Magníficat, *Ant.* 3. E. Senióres óbſecro, conſénior & teſtis Chriſti paſſiónum: Páſcite qui in vobis eſt gregem Dei, providéntes ſecúndùm Deum: neque ut dominántes in cleris, ſed forma facti gregis ex ánimo. 1. *Petr.* 5. 1. 2. 3.

Commemoratio S. Launomari Abbatis, Ant. Egrédere, ℣. Sedébit, *Oratio*, Deus, cujus múnere, *in Communi*, xlix.

Ultimò B. Mariæ, ſuprà, 313.

DIE XIX.

SANCTI LAUNOMARI

Abbatis

Commemoratio.

In Laudibus, Ant. Fugit, ℣. Habitábit, *Oratio*, Deus, cujus múnere, *in Communi*, xlix.

Veſperæ de Feſto ſequenti.

DIE XX.

In Feſto

SANCTI SEBASTIANI

Martyris.

Duplex-Minus.

Omnia de Communi unius Martyris, viij. *præter ea quæ hìc habentur propria.*

Pridie IN VESPERIS, *Orat.* Vide, Dómine, *infrà.*

Commemoratio S. Fabiani Papæ & Martyris, Ant. Dóminus, ℣. Glorificátus ſum, *Oratio*, Deus, à quo, *in Communi*, xij.

Deinde B. Mariæ, 312.

AD OFFICIUM NOCT.

De Expoſitióne ſancti Ambróſii Epíſcopi in Pſalmum centéſimum décimum octávum.

Serm. 20. §. 43. 44.

Lectio ij.

SI multæ perſecutiónes, multæ probatiónes; ubi multæ corónæ, multa certámina: tibi ergo próficit, quòd multi perſecutóres ſunt; ut inter multas perſecutiónes facíliùs invénias quemádmodum coronéris. Utámur exémplo Sebaſtiáni Mártyris, cujus hódie natális eſt. Hic Mediolanénſis oriúndus eſt. Fortáſſe aut jam diſcéſſerat perſecútor, aut adhuc non vénerat in hæc pártium, aut mítior erat. Advértit hìc aut nullum eſſe aut tepére certámen. Romam proféctus eſt,

ropter fidei ſtúdium
:utiónis acérba ſervé
: ibi paſſus eſt, hoc
bi coronátus. Itaque
quo hoſpes advénit,
:ilium immortalitátis
tuæ collocávit. Si unus
cútor fuíſſet, coroná-
ic Martyr útique non
t. Sed quod pejus,
hi ſolùm perſecutóres
qui vidéntur; ſed étiã
ıón vidéntur; & mul-
lures perſecutóres. Si-
enim unus perſecútor
multis perſecutiónis
épta mittébat, & per
ılas vel civitátes, vel
íncias erant divérſi
ecutóres; ita étiam diá-
s multos miníſtros ſuos
git, qui non foris tan-
modo, ſed étiam intùs
ınt perſecutiónes in áni-
ſingulórum.

ctio iij. §. 45. 46.

E his dictum eſt perſe-
cutiónibus: [Omnes
volunt piè vívere in
iſto Jeſu, perſecutió-
ı patiúntur.] Omnes
t, nullũ excépit. Quis
n excéptus poteſt eſſe,
ı ipſe Dóminus perſecu-
ıum tentaménta tolerá-
it? Perſéquitur avarí-
, perſéquitur ambítio,
ſéquitur luxúria, perſé-
tur ſupérbia, perſéqui-
fornicátio..... Iſti ſunt
ſecutóres graves, qui
gládii terróre mentem
minis frequénter elídunt,
i illécebris magis, quàm
terróribus ánimos expúg-
nant fidélium. Hi tibi ho-
ſtes cavéndi, hi gravióres
tyránni, per quos Adam
captus eſt. Multi in perſe-
cutióne pública coronáti,
occúltâ hâc perſecutióne
cecidérunt.

Oratio. Orémus.

Vide, Dómine, infirmi-
tátes noſtras & perí-
cula; &, intercedénte beá-
to Sebaſtiáno Mártyre tuo,
céleri nobis pietáte ſuccúr-
re; Per Dóminum noſtrum.

*Commemoratio S. Fa-
biani, Ant.* Qui vícerit,
℣. Vincénti, *in Commu-
ni*, ix. *Oratio*, Deus, à
quo, xij.

Deinde B. Mariæ, 312.

In Vesperis, *fit Com-
memoratio S. Agnetis,
Ant.* Vincénti, ℣. Herédi-
tas, *in Communi*, lxiij.
Oratio, Omnípotens, *infrà.*

*Poſtea SS. Fructuoſi
Epiſcopi, Augurii & Eu-
logii Diaconorum, & Mar-
tyrum, Ant.* Communi-
cántes, ℣. Viríliter, *in
Communi*, xv. *Orat.* Deus,
cujus grátiâ, xviij.

*Ultimò B. Mariæ, ſu-
prà*, 313.

Die XXI.
In Feſto.
SANCTÆ AGNETIS
Virginis & Martyris.
Semiduplex.

*Omnia de Communi Vir-
ginum Martyrum*, lxiij. *ex-
ceptis quæ ſequuntur.*

Ex libro ſancti Ambróſii Epíſcopi de Virgínibus.

Ad Marcellin. ſororem, lib. 1. *cap.* 2. §. 5. 7. 8. 9.

Lectio ij.

HOdie natális eſt ſanctæ Agnes. Hæc duódecim annórum martyrium fecíſſe tráditur. Quò deteſtabílior crudélitas, quæ nec minúſculæ pepércit ætáti: imò magna vis fidei, quæ étiam ab illa teſtimónium invénit ætáte. Fuítne in illo corpúſculo vúlneri locus? Et quæ non hábuit quo ferrum recíperet, hábuit quo ferrum vínceret. Hæc inter cruéntas carníficum impávida manus, hæc ſtridéntium grávibus immóbilis tráctibus catenárum, nunc furéntis mucróni mílitis totũ offérre corpus, mori adhuc néſcia, ſed paráta: vel ſi ad aras invíta raperétur, téndere Chriſto inter ignes manus, atque in ipſis ſacrílegis focis trophæum Dómini ſignáre victóris: nunc ferráles colla manúſque ambas inſérere néxibus; ſed nullus tam tenúia membra póterat nexus inclúdere. Novum martýrii genus! Nondum idónea pœnæ, & jam matúra victóriæ.

Lectio iij.

QUanto terróre egit cárnifex ut timerétur, quantis blandítiis ut ſuadéret, quantórum vota ut ſibi ad núptias perveníret? At illa: Et hæc Sponſi injúria eſt expectáre placitúrum. Qui me ſibi prior elégit, accípiet. Quid, percúſſor, moráris? Péreat corpus quod amári poteſt óculis, quibus nolo. Stetit, orávit, cervícem infléxit. Cérneres trepidáre carníficem, quaſi ipſe addíctus fuíſſet; trémere percuſſóris dextram; pallére ora aliéno timéntis perículo, cùm puélla non timéret ſuo. Habétis ígitur in una hóſtia duplex martyrium, pudóris & religiónis. Et virgo permánſit, & martyrium obtínuit.

Oratio. Orémus.

OMnípotens ſempitérne Deus, qui infirma mundi éligis, ut fórtia quæque confúndas; concéde propítius, ut qui beátæ Agnétis Vírginis & Mártyris tuæ ſolémnia cólimus, ejus in fide & caſtitáte conſtántiam ſubſequámur; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs-ſancti Deus, per ómnia ſécula ſeculórum. ℟. Amen.

Fit Commemoratio SS. Fructuoſi, Augurii & Eulogii, Ant. Beáti, ℣. Multæ, *Orat.* Deus, cujus grátiâ, xviij.

Poſtremò B. Mariæ, 312.

Veſperæ à Capitulo de Feſto ſequenti.

DIE XXII.

DIE XXII.

In Feſto

NCTI VINCENTII

iaconi & Martyris.

Semiduplex.

nnia de Communi unius tyris, viij. *præter ea ſequuntur. Orat.* Da, umus, *infrà.*

t Commemoratio S. ntis, *Ant.* Caſta, ℣. :unt, *in Communi*, lxiv. :. Omnípotens, *ſuprà.* *timò B. Mariæ*, *ſuprà*,

Lectio ij.

Actis apud Ruinart.

Incéntius à Valério, Cæſar auguſtánoPræſule Diáconus ordináab eódem Præſule qui linguæ impeditióris, miniſtérium accépit. : in perſecutióne Dioıni & Maximiáni, Das Valéntiam in Hiſpáinctum addúci præcéıe Chriſtiánæ Religióıltórem Vincéntius co-Præſide proféſſus, vinctórtis bráchiis exténſus donec oſſa ſédibus ſuis la moveréntur : mox s únguibus ſemel atterũ excarnificátus eſt. ſpretis torméntis adnon pótuit ut thus idóoléret, neque ut libros s tráderet; quaprópter :ulæ ſubjéctis ardéntiprunis impónitur; & plúrimis torquétur áliis immánibus ſupplíciis : intérea eréctis in cœlum óculis, Martyr immótus Dóminum precabátur.

Pars Hiemalis.

Lectio iij.

POſt hæc in cárcere teſtáceis fragméntis ſtrato diſténditur: ſed illuſtráto cœlitus cárcere, Angelórum fovétur obſéquio & allóquio; ſolutíſque néxibus deámbulans pſallit conſonántibus Angelis; quod per rimas conſpiciéntes cuſtódes cárceris, Chriſtiánæ Religióni fidéliter ſe dedunt. Edúctus inde Vincéntius molli cúlcitræ impónitur, ut aliquántulùm recreátus, ácriùs dénuo torquerétur; ſed pretióſam reſolútus in mortem, cœlo ſpíritum réddidit. Cum mórtuo córpore Daciánus adhuc conténdit, ſed fruſtrà feris óbjicit, fruſtrà prójicit in mare: quod nuſquam apparére cupíerat, nutu divíno ſemper próditur corpus, ut religióſiùs humándum, inquit Auguſtínus, venerandúmque demonſtrarétur.

Oratio. Orémus.

DA, quæſumus, Dómine, in advérſis conſtántiam, qui beáto Vincéntio Mártyri tuo dedíſti in torméntis victóriam; Per Dóminum.

Commemoratio B. Mariæ, 312.

X

Die XXIV.
In Feſto SANCTI TIMOTHEI, Epheſini Epiſcopi & Martyris.

Semiduplex.

Omnia de Communi unius Martyris, viij. *exceptis quæ ſequuntur.*

Orat. Omnípotens, *infrà.*

Pridie In Vesperis, *fit Commemoratio SS. Babylæ Epiſcopi, & Sociorum Martyrum, Ant.* Communicántes, ℣. Viríliter, *in Communi*, xv. *Oratio*, Mártyrum, xviij.

Ultimò B. Mariæ, 313.

Lectio ij.

Ex S. Pauli Epiſt. Euſeb. Hiſt. lib. 3. *cap.* 4. *& aliis.*

Timótheus, Lyſtris in Lycaónia natus, patrem hábuit gentílem, matrem Judæam, nómine Euníceṅ, & áviam Lóiden, quarum fidem non fictam laudat Apóſtolus. Fuit eádem fides & in Timótheo: nam ab infántia ſacras lítteras didícerat; & teſtimónium illi reddébant qui in Lyſtris erant & Icónio fratres. Hinc factum, ut illum Paulus licèt júvenem aſſúmpſerit ſuæ peregrinatiónis cómitem, & prædicatiónis ſócium; ſed propter Judæos, qui ſe ad Chriſtum convérterant, ſciéntes Timóthei patrem eſſe gentílem, eum circumcídit. Quantùm ſub tanto magiſtro profécerit, teſtátur ipſe Paulus, qui eum vocat fílium ſuum diléctum, & ſcribit ad Philippénſes, ſe néminem habére ſibi tam unánimem, quaſi, ut ait Chryſóſtomus, factus eſſet novus Paulus.

Lectio iij.

Cum ambo Epheſum veníſſent, & Epheſo Paulus ab argentáriis compúlſus eſſet exíre, ibi ſecúndùm præcedéntes de Timótheo prophetías, per impoſitiónem mánuum Epíſcopum illum ordinávit, ut eam Eccléſiam, imò & totam Aſiam gubernáret tanquam Paulus alter. Ad eum Apóſtolus duas Epíſtolas ſcripſit; primam è Macedónia, álteram Româ, quibus tanquam plebis Chriſtiánæ doctórem eum inſtítuit de iis quæ ſeu ágere ſeu docére débeat. Hinc Auguſtínus omnes Epíſcopos & Eccléſiæ miníſtros hortátur ut has Epíſtolas contínuè legant & meditént ur, tanquam ſibi ſcriptas. Scripſit Timótheus unà cum Paulo Epíſtolas tres, ſcílicet álteram ad Coríntios, unam ad Coloſſénſes, & unam ad Philippénſes. Ambo quoque cum Silváno ſcripſérunt utrámque ad Theſſalonicénſes Epíſtolam. Cùm Epheſi in quadam celebritáte dæmónibus immolarétur, ab hac impietáte pópulum removére conátus, fúſtibus

ıpídidus, ut fert Græ-
ım tradítio, óbrutus
ıótheus inter diſcipuló-
manus pauló poſt ex-
vit.

'RATIO. Orémus.

Mnípotens ſempitérne
Deus, qui beátum Ti-
heum fidélem Evangé-
ıiniſtrum eâ caritáte re-
:i, quæ non quærit quæ
unt; cupiditátis à nobis
as evélle; ut nos benè
ndo, verè amémus, &
: pérditos, in vitam
nam inveniámus; Per
ıinum.

*ommemoratio S. Baby-
Sociorum, Martyrum,*
. Beáti, ℣. Multæ,
:. Mártyrum, *in Com-*
:, xviij.

ɔſtremò B. Mariæ,

eſpera de Feſto ſe-
ti.

DIE XXV.

In Feſto

NVERSIONIS
ANCTI PAULI
Apoſtoli.

DUPLEX-MINUS.

I I. VESPERIS.

almi de Feria, & ſic
to Officio.

FActa eſt perſecú-
tio magna in Ec-
cléſia, quæ erat
ólymis. *Act.* 8. 1.

:t. 3. a. Omnes diſpér-
ıt præter Apóſtolos;
Saulus autem devaſtábat
Eccléſiam. *Act.* 8. 1. 3.

Ant. 5. a. Per domos in-
trans, & trahens viros ac
mulíeres, tradébat in cu-
ſtódiam. *Act.* 8. 3.

Ant. 7. c. Spirans miná-
rum, & cædis in diſcípulos
Dómini, accéſſit ad Prínci-
pem Sacerdótum. *Act.* 9. 1.

Ant. 1. D. Pétiit ab eo
epíſtolas in Damáſcum ad
ſynagógas; ut ſi quos inve-
niſſet hujus viæ viros ac
mulíeres, vinctos perdúce-
ret in Jerúſalem. *Act.* 9. 2.

CAPITULUM. *Tob.* 13. 1. 2.

MAgnus es, Dómine, in
ætérnum, & in ómnia
ſécula regnum tuum; quó-
niam tu flagéllas & ſalvas,
dedúcis ad ínferos, & re-
dúcis.

HYMNUS. *Santol. Vict.*

QUos in hoſtes, Saule,
tendis,
Quo furóre pércitus?
Immoláre quid tot ardes
Innocéntes víctimas?
Inſequéndo quem lacéſſis,
Sénties mox víndicem.

CHRISTUS inſtat; impo-
téntem
Cæcat, urget, déjicit.
Ille cedit imperánti,
Seque totum ſúbjicit;
Perſecútor antè Chriſti,
Præco Chriſtum pérſonat.

ANTE, plenus qui miná-
rum
Præparábat víncula,
Nunc tremens, nec jam re-
béllis
Per manus dedúcitur,

Qui lupus rapax furébat,
Nunc in agnum vértitur.
DURA, Chriſte, quàm poténti
Corda verſas dézterâ!
Qui tuum delére nomen
Vult tuórum ſánguine,
Univérſum mox per orbem
Ipſe clarábit ſuo.
SIT ſupréma laus Paréntí,
Qui creávit ómnia:
Filióque qui redémit
Morte nos volens ſuâ:
Par & illi, cujus almo
Recreámur hálitu. Amen.

℣. Réſpice de cœlo, & vide, & viſita víneam iſtam, ℟. Et pérfice eam quam plantávit déxtera tua. *Pſ.* 79. 15. 16.

Ad Magníficat, *Ant.* 7. *d.* Bénjamin lupus rapax, manè cómedet prædam, & véſpere dívidet ſpólia. *Gen.* 49. 27.

Oratio, Deus, cujus grátia, *infrà ad Laudes.*

Commemoratio S. Timothei, Ant. Juſtum, ℣. Cuſtodívit, *in Communi*, xiv. *Oratio*, Omnípotens, *ſuprà*, 507.

Deinde S. Præjecti Epiſcopi & Martyris, Ant. Qui vícerit, ℣. Vincénti, *in Communi*, ix. *Orat.* Sancti Præjécti, *infrà poſt Laudes.*

Ultimò B. Mariæ, 313.

AD OFFICIUM NOCT.

INVIT. Deum percutiéntem & ſanántem, *Veníte, adorémus. *Deut.* 32. 39.

Pſ. 94. Veníte. 2.

HYMNUS. *Guill. Epiſc. Santon.*

PASTORE percúſſo, minas
Spirábat & cædes lupus,
Sparſúmque vaſtábat gregem,
Te, Chriſte, Saulus néſciens.
ET jam caténas ſtríngere
Ferox parábat, jam cruces:
Sed ô! repéntè ſtérnitur,
Verbóque percúlſus ruit.
QUID, Saule, Saule, quid ſtruis?
Agnóſce victrícem manum:
Cœlo reluctári nefas;
Absíſte Jeſum pérſequi.
JAM tendit imbélles manus,
Jam colla ſubmíttit jugo;
Stupens jacet, clamat tremens:
Quid, Chriſte, quid victor jubes?
Ex hoſte miles, ex lupo
Agnus, gregi ſe dévovet;
Et raptor ipſe, nóbili
Raptus triúmpho dúcitur.
O celſa cedrórum, Deus,
Qui voce vertis cúlmina!
O qui poténti ſúbjicis
Mentes ſupérbas grátiæ!
TU, Paſtor, inſénſas tuo
Vires ovíli cóntere;
Et noſtra, ſi quid dévium,
Ad te reflécte péctora.
UNI ſit & trino Deo
Supréma laus, ſummum decus,
De nocte qui nos ad ſuæ
Lumen vocávit glóriæ.
Amen.

Ant. 1. f. Ego ſum vir Judæus, natus in Tarſo Ci-

:, ſecus pedes Gamáliël
ítus juxta veritátem pa-
æ legis. *Act.* 22. 3.
nt. 3. *a.* Per omnes ſy-
ogas frequénter púniens
tos, compellébam blaſ-
náre. *Act.* 26. 11.
nt. 7. a. Damáſcum
gébam, ut addúcerem
vinctos in Jerúſalem
uniréntur. *Act.* 22. 5.
. Deus vúlnerat, & me-
ur: ℟. Pércutit, & ma-
ejus ſanábunt. *Job* 5.

ectio j. *de Scriptura oc-*
ente ex tribus una.
oſt j. *Lect.* ℟. Vidi de
o ſupra ſplendórem ſo-
ircumfulsíſſe me lumen;
* Cùm decidiſſémus in
am, audívi vocem: Sau-
Saule, quid me perſé-
ris? *Act.* 26. 13. 14. ℣.
liens jacébam conſter-
is ſuper fáciem meam,
ultus meus hærébat ter-
Dan. 10. 9. * Cùm de-
ſſémus.

Actibus Apoſtolórum.
ctio ij. *c.* 9. 1. *ad* 9.

Aulus adhuc ſpirans mi-
nárum & cædis in diſ-
cípulos Dómini, ac-
it ad príncipem ſacerdó-
, & pétiit ab eo epíſto-
in Damáſcum, ad ſyna-
gas; ut ſi quos inveníſ-
hujus viæ viros ac mu-
es, vinctos perdúceret
Jerúſalem. Et cùm iter
eret, cóntigit ut appro-
quáret Damáſco: & ſú-
circumfúlſit eum lux
de cœlo. Et cadens in ter-
ram, audívit vocem dicén-
tem ſibi: Saule, Saule, quid
me perſéqueris? Qui dixit:
Quis es, Dómine? Et ille:
Ego ſum Jeſus, quem tu
perſéqueris: durum eſt tibi
contra ſtímulum calcitráre.
Et tremens ac ſtupens dixit:
Dómine, quid me vis fáce-
re? Et Dóminus ad eum:
Surge, & ingrédere civitá-
tem; & ibi dicétur tibi quid
te opórteat fácere. Viri au-
tem illi, qui comitabántur
cum eo, ſtabant ſtupefácti,
audiéntes quidem vocem,
néminem autem vidéntes.
Surréxit autem Saulus de
terra, apertíſque óculis ni-
hil vidébat. Ad manus au-
tem illum trahéntes, intro-
duxérunt Damáſcum. Et
erat ibi tribus diébus non
videns; & non manducá-
vit, neque bibit.

℟. Quis es, Dómine?
Ego ſum Jeſus, quem tu
perſéqueris: durum eſt tibi
contra ſtímulum calcitráre.
Et tremens ac ſtupens dixit:
* Dómine, quid me vis fá-
cere? *Act.* 9. 5. 6. ℣. Tu
terríbilis es, & quis reſíſtet
tibi? de cœlo audítum feci-
ſti judícium. *Pſ.* 75. 8. 9.
* Dómine.

Lectio iij. *v.* 10. *ad* 20.

ERat autem quidam diſ-
cípulus Damáſci nómi-
ne Anánias, & dixit ad il-
lum in viſu Dóminus: Aná-
nia. At ille ait: Ecce ego,
Dómine. Et Dóminus ad

eum : Surge, & vade in vicum, qui vocátur Rectus, & quære in domo Judæ Saulum nómine, Tarſénſem; ecce enim orat. (Et vidit virum Ananiam nómine, introeúntem, & imponéntem ſibi manus ut viſum recípiat.) Reſpóndit autem Ananias : Dómine, audívi à multis de viro hoc, quanta mala fécerit ſanctis tuis in Jerúſalem : & hic habet poteſtátem à princípibus ſacerdótum alligándi omnes qui ínvocant nomen tuum. Dixit autem ad eum Dóminus : Vade, quóniam vas electiónis eſt mihi iſte, ut portet nomen meum coram géntibus, & régibus, & fíliis Iſraël; ego enim oſténdam illi quanta opórteat eum pro nómine meo pati. Et ábiit Ananias, & introívit in domum : & impónens ei manus, dixit: Saule frater, Dóminus miſit me Jeſus, qui appáruit tibi in via quâ veniébas, ut vídeas, & impleáris Spíritu-ſancto. Et conféſtim cecidérunt ab óculis ejus tanquam ſquamæ, & viſum recépit; & ſurgens baptizátus eſt. Et cùm accepiſſet cibum, confortátus eſt. Fuit autem cum diſcípulis, qui erant Damáſci, per dies áliquot. Et contínuò in ſynagógis prædicábat Jeſum, quóniam hic eſt Fílius Dei.

℟. Ananias dixit : Saule frater, Deus præordinávit te, ut vidéres Juſtum, & audíres vocem ex ore ejus; quia eris teſtis illíus ad omnes hómines. * Et nunc quid moráris? † Exúrge, baptizáre, & áblue peccáta tua. *Act.* 22. 13. 14. 15. 16. ℣. Insíliet in te Spíritus Dómini, & prophetábis, & mutáberis in virum álium. 1. *Reg.* 10. 6. * Et nunc. Glória. † Exúrge.

Te Deum.

℣. SACERD. Glorificábo nomen tuum in ætérnum: ℟. Quia miſericórdia tua magna eſt ſuper me. *Pſ.* 85. 12. 13.

AD LAUDES.

Ant. 1. D. BAptizátus eſt Saulus: fuit autem cum diſcípulis, qui erant Damáſci, per dies áliquot; & contínuò in ſynagógis prædicábat Jeſum. *Act.* 9. 18. 19. 20.

Ant. 2. *D.* Damáſci consílium fecérunt Judæi ut eum interficerent : cuſtodiébant autem & portas die ac nocte. *Act.* 9. 23. 24.

Ant. 3. *a.* Accipiéntes eum diſcípuli nocte, per murum demiſérunt eum, ſubmitténtes in ſporta. *Act.* 9. 25.

Ant. 8. G. Cùm veníſſet in Jerúſalem, Bárnabas illum duxit ad Apóſtolos; & narrávit illis quómodo in via vidíſſet Dóminum. *Act.* 9. 26. 27.

nt. 4. d. Erat cum illis
ıns & éxiens in Jerúſa-
, & fiduciáliter agens
ómine Dómini; loque-
r quoque géntibus , &
ıtábat cum Græcis. *Act.*
. 29.

ITULUM. *Act.* 26. 19.
20.

On fui incrédulus cœ-
léſti viſióni ; ſed his
ſunt Damáſci primùm ,
:roſólymis , & in om-
regiónem Judææ , &
ibus annuntiábam ut
iténtiam ágerent.

ymnus, Quos in hoſtes,
i I. Veſperis.

. Miſericórdias Dómini
:érnum cantábo. ℟. In
:ratiónem & generatió-
annuntiábo veritátem
ı. *Pſ.* 88. 2.

d Benedíctus, *Ant.* 1. *f.**
n ignótus fácie Eccléſiis
eæ, quæ erant in Chri-
tantùm autem audítum
ébant : Quóniam qui
equebátur nos aliquán-
nunc evangelízat fidem
m expugnábat : & in me
ificábant Deum. *Gal.* 1.
23. 24.

RATIO. Orémus.

Eus , cujus grátia beá-
tum Apóſtolum tuum
lum de perſecutóre vas
tiónis effécit ; noſtras,
ſumus, étiam rebélles,
dem grátiæ virtúte , ad
ropítius convérte volun-
s ; Per Dóminum.

*ommemoratio S. Pra-
i* , *Ant.* Dóminus , ℣.
Glorificátus ſum , *in Com-
muni* , xij.

ORATIO. Orémus.

SAncti Præjécti Mártyris,
tui atque Pontíficis nos,
Dómine, quæſumus, inter-
véntio glorióſa commén-
det , ut quod noſtris ácti-
bus non merémur , ejus pré-
cibus conſequámur ; Per
Chriſtum.

Denique B. Mariæ, 312.

AD PRIMAM.

Ant. Baptizátus eſt Sau-
lus.

AD TERTIAM.

Ant. Damáſci.

CAPITULUM. 1. *Tim.* 1. 15.

FIdélis ſermo , & omni
acceptióne dignus; quòd
Chriſtus Jeſus venit in hunc
mundum peccatóres ſalvos
fácere, quórum primus ego
ſum.

℟. *br.* Déxtera tua , Dó-
mine, * Magnificáta eſt in
fortitúdine : ℟. Déxtera.
℣. Déxtera tua , Dómine,
percúſſit inimícum. * Ma-
gnificáta eſt. Glória Patri.
℟. Déxtera tua. *Exod.* 15. 6.
℣. A Dómino factum eſt
iſtud, ℟. Et eſt mirábile in
óculis noſtris. *Pſ.* 117. 23.

AD SEXTAM.

Ant. Accipiéntes eum.

CAPITULUM. 1. *Tim.* 1. 13.
14.

MIſericórdiam Dei con-
ſecútus ſum, quia ignó-
rans feci in incredulitáte,

Superabundávit autem grátia Dómini noſtri, cum fide, & dilectióne, quæ eſt in Chriſto Jeſu.

℟. *br.* Confúſus ſum, Deus, * Et erúbui; ℟. Confúſus ſum. ℣. Quóniam ſuſtínui oppróbrium adoleſcéntiæ meæ. * Et erúbui. Glória. ℟. Confúſus ſum. *Jer.* 31. 19.

℣. Cogitávi vias meas, ℟. Et convérti pedes meos in teſtimónia tua. *Pſ.* 118. 59.

AD NONAM.

Ant. Erat cum illis.

Capitulum. 1. *Tim.* 1. 12. 13.

GRátias ago ei, qui me confortávit, Chriſto Jeſu Dómino noſtro, quia fidélem me exiſtimávit, ponens in miniſtério: qui priùs blaſphémus fui, & perſecútor, & contumelióſus.

℟. *br.* Exultábo & lætábor * In miſericórdia tua, Dómine; ℟. Exultábo. ℣. Quóniam reſpexíſti humilitátem meam. * In miſericórdia. Glória. ℟. Exultábo. *Pſ.* 30. 8.

℣. Potéſtas Dei eſt, ℟. Et tibi, Dómine, miſericórdia. *Pſ.* 61. 12. 13.

AD VESPERAS.

Antiphonæ de Laudibus.

Capitulum. *Act.* 9. 21.

STupébant omnes qui audiébant, & dicébant: Nonne hic eſt, qui expugnábat in Jeruſalem eos qui invocábant nomen iſtud?

Hymnus, Paſtóre percúſſo, *ſuprà ad Offic. Noct.*

℣. Pſallam tibi in natiónibus, Dómine, ℟. Quia magna eſt ſuper cœlos miſericórdia tua. *Pſ.* 107. 4. 5.

Ad Magníficat, Ant. 7. G. Cum autem plácuit ei, qui me ſegregávit ex útero matris meæ, & vocávit per grátiam ſuam, ut reveláret Fílium ſuum in me, ut evangelizárem illum in géntibus; contínuò non acquiévi carni & ſánguini. *Gal.* 1. 15. 16.

Commemoratio S. Polycarpi Epiſcopi & Martyris, Ant. Qui vícerit, ℣. Vincénti, *in Communi*, ix.

Oratio, Imple, Dómine, *infrà.*

Deinde B. Mariæ, 313.

Die XXVI.

In Feſto SANCTI POLYCARPI, Smyrnenſis Epiſcopi & Martyris.

Semiduplex.

Omnia de Communi unius Martyris, viij. *exceptis quæ ſequuntur.*

Ex libro ſancti Hierónymi, Presbyteri, de Scriptóribus Eccleſiáſticis.

Lectio ij. *cap.* 27.

POlycárpus, Joánnis Apóſtoli diſcípulus, & ab eo Smyrnæ Epiſcopus ordinátus, totíus Aſiæ

ıceps fuit ; quippe qui
ınúllos Apoſtolórum, &
um qui víderant Dómi-
n, magíſtros habúerit,
'íderit. Hic propter quaſ-
n ſuper die Paſchæ quæ-
ınes, ſub Imperatóre An-
íno Pio, Ecclέſiam in
ɔe regénte Anicéto, Ro-
m venit ; ubi plúrimos
déntium, Marciónis &
entíni perſuaſióne de-
tos, redúxit ad fidem.
tea verò, regnánte Mar-
Antoníno, & Lúcio Au-
o Cómmodo, quartâ
t Nerónem perſecutió-
, Smyrnæ, ſedénte Pro-
ıſule, & univérſo pó-
o in amphitheátro ad-
ſùs eum perſonánte, igni
litus eſt. Scripſit ad Phi-
ɔénſes valde útilem epí-
lam, quæ uſque hó-
in Áſiæ convéntu légi-
.

Epíſtola Ecclέſiæ Smyr-
:nſis ad Ecclέſias Ponti.
ud Euſeb. Hiſt. Eccl. lib.
4. *cap.* 15.

Lectio iij.

ı Ecuſánte Polycárpo per
ʟ génium Cæſaris jurá-
& Chriſto maledícere,
us apparátus eſt. Cùm
em eum clavis affígere
lent, Sínite me, inquit ;
enim mihi vires dat ad
is ſupplícium fórtiter ſu-
éndum, idem dabit ut
nótus rogo insíſtam.
índe omíſſis clavis, vín-
is duntáxat eum aſtrin-
xérunt. Ille ígitur manus
poſt tergum connéctens, &
ad palum revínctus, tan-
quam áries quidam exímius
ex magno grege deléctus,
qui gratíſſimum holocaú-
ſtum omnipoténti offerré-
tur Deo, cùm precatiónem
compléſſet, miníſtri quibus
accendéndi ignis commíſſa
erat cura, rogum accén-
dunt. Cùmque ingens flam-
ma exarsíſſet, ignis fórni-
cis ſpéciem præbens, tan-
quam velum navis ventó-
rum flatu ſinuátum, circum
corpus Mártyris ſtetit. Cer-
néntes autem ímpii ac pro-
fáni hómines corpus flam-
mis non poſſe conſúmi,
confectórem própiùs accé-
dere, enſémque altè in cor-
pus adígere juſſérunt. Quo
facto tanta vis ſánguinis
efflúxit, ut ignis prorſus ex-
tingueréntur. Oſſa illíus gem-
mis pretioſíſſimis carióra, &
quovis auro punióra colli-
géntes, ubi decébat condí-
dimus.

ORATIO. Orémus.

IMple, Dómine, petitió-
nes noſtras ; & cum beá-
to Polycárpo Mártyre tuo
atque Pontífice, cujus hó-
die paſſiónem cólimus, tan-
quam pinguíſſimum nos ho-
locaúſtum aſſúme ; Per Dó-
minum.

Commemorat. B. Mariæ, 312.

*Veſpera de Feſto ſe-
quenti.*

DIE XXVII.
In Feſto
SANCTÆ PAULÆ,
Romanæ Viduæ.
Duplex - Majus.

[*In Eccleſia Metropolitana, Semiannuale.*]

Omnia de Communi SS. Viduarum, lxxviij. *exceptis quæ ſequuntur.*

Pridie IN VESPERIS, *Orat.* Omnípotens, *infrà.*

Pro Commemoratione S. Polycarpi, Ant. Juſtum, ℣. Cuſtodívit, *in Communi*, xiv. *Oratio*, Imple, Dómine, *ſuprà.*

Deinde S. Euſtochii Virginis, Ant. Obaudíte, ℣. Divíni, *in Communi*, lxvj. *Oratio*, Deus, caſtitátis amátor, lxix.

Ultimò Beatæ Mariæ, 313.

IN II. NOCTURNO.

De Epíſtola ſancti Hierónymi Presbyteri ad Euſtóchium.

Lectio iv. *Epiſt.* 27.

SAncta ac venerábilis Paula Gracchórum ſtirps, sóboles Scipiónum, Pauli heres, ómnium Romæ matronárum exémplum; poſt óbitum maríti viduitátem ampléctens, divítias in paúperes erogávit; atque Paulíni Antiochíæ, & Epiphánii Salamínæ Epiſcopórum qui Romam vénerant, accénſa virtútibus, mundi contémptum profitéri cœpit; & in eo propóſito manſit annos quinque. Deínde ſolâ Euſtóchio fíliâ comitánte pátriam déſerens, loca ſancta circũ Jeruſalem mirâ pietáte viſitávit. Cumque Procónſul Paleſtínæ, qui famíliam ejus óptimè nóverat, præmíſſis apparitóribus juſsíſſet parári prætórium, elégit húmilem céllulam: & cuncta loca tanto ardóre tantóque ſtúdio circuíbat, ut niſi ad réliqua feſtináret, à primis non poſſet abdúci.

Lectio v.

TAntâ ſe humilitáte dejécit, (quæ prima Chriſtianórum virtus eſt) ut cùm frequéntibus Vírginum cingerétur choris, & veſte, & voce, & hábitu, & incéſſu mínima ómnium, & ancillulárum última viderétur. Júgibus penè oratiónibus dies noctéſque jungébat. Si paúperem vidébat, ſuſtentábat; ſi dívitem, ad benefaciéndum hortabátur: liberálitas ſola modum excedébat. Nemo paúperum ab ea vácuus revérſus eſt, quod obtinébat non divitiárum magnitúdine, ſed prudéntiâ diſpenſándi. Nolébat in his lapídibus pecúniam effúndere, qui cum terra & ſéculo tranſitúri ſunt; ſed in vivis lapídibus de quibus cívitas Re-

nagni extrúitur. Tantæ temperántiæ, ut excép- liébus feſtis vix óleum in › cáperet. Tarda erat ad iéndum, velox ad au- idum. Scriptúras ſanc- tenébat memóriter. He- :am linguam díſcere vó- , & conſecúta eſt; ita Pſalmos Hebráïcè cá- et.

Lectio vj.

Ncidit tandem in gravíſ- imam valetúdinem, im- quod optábat invénit, nos relínqueret, & Dó- no plénius jungerétur. itiébat prudentíſſima fe- nárum adéſſe mortem, & génte jam córporis parte que membrórum, ſolum mæ tepórem in ſancto tore palpitáre; & nihi- ninus quaſi ad ſuos pér- ret, alienóſque deſéreret, os versículos ſuſurrábat: ómine, diléxi decórem do- ìs tuæ, & locũ habitatiónis óriæ tuæ.] Et: [Elégi ab- ta eſſe in domo Dei ma- s quàm habitáre in taber- culis peccatórum.] Et auſis óculis quaſi jam mor- lia deſpíceret, ad extré- um uſque ſpíritum eóſdem almi versículos aſsíduè petébat; digitúmque ad tenens, crucis ſignum ngébat in lábiis. [Obiit ino Dómini quadringen- ſimo quarto. Corpus ejus Eccléſia Senonénſi reli- óſè aſſervátur.]

IN III. NOCTURNO.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Matthæum.

Lectio vij.

c. 13. 44. *ad* 52.

IN illo témpore; Dixit Jeſus diſcípulis ſuis parábolam hanc: Símile eſt regnum cœlórum theſaúro abſcóndito in agro, quem qui ínvenit homo, abſcóndit, & præ gaúdio illíus vadit, & vendit univérſa quæ habet, & emit agrum illum. Et réliqua.

Homília ſancti Gregórii Papæ.

Homil. 11. *in Evang.*

CŒlórum regnum, fratres caríſſimi, idcírco terrénis rebus símile dícitur, ut ex his quæ ánimus novit, ſurgat ad incógnita quæ non novit: quátenus exémplo viſibílium ſe ad inviſibília rápiat, & per ea quæ uſu dídicit, quaſi confricátus incaléſcat; ut per hoc quod ſcit notum dilígere, diſcat & incógnita amáre. Ecce enim cœlórum regnum theſaúro abſcóndito in agro comparátur; [quem qui ínvenit homo, abſcóndit, & præ gaúdio illíus vadit, & vendit univérſa quæ habet, & emit agrum illum.]

Lectio viij.

QUa in re hoc quoque notándum eſt, quod invéntus theſaúrus abſcón-

ditur, ut ſervétur: quia ſtúdium cœléſtis deſidérii à malígnis ſpirítibus cuſtodíre non ſúfficit, qui hoc ab humánis laúdibus non abſcóndit. In præſénti étenim vita quaſi in via ſumus, quâ ad pátriam pérgimus. Malígni autem ſpíritus iter noſtrum quaſi quidam latrúnculi óbſident. Deprædári ergo desíderát, qui thesaúrum públicè portat in via. Hoc autem dico, non ut próximi ópera noſtra bona non vídeant, cùm ſcriptum ſit [Vídeant ópera veſtra bona, & gloríficent Patrem veſtrum qui in cœlis eſt:] ſed ut per hoc quod ágimus, laudes extériùs non quærámus. Sic autem ſit opus in público, quátenus inténtio máneat in occúlto: ut & de bono ópere próximis præbeámus exémplum, & tamen per intentiónem, quâ Deo ſoli placére quærimus, ſemper optémus ſecrétum.

Lectio ix.

De S. Euſtochio.

Ex S. Hieronymo, & aliis.

JUlia Euſtóchium, ſanctæ Paulæ filia, arrogántiam géneris conſuláris virgináli propóſito fregit, & in Urbe prima primum genus ſubjugávit pœniténtiæ. Matrem in Béthlehem comitáta eſt, eíque ita adhæſit ſemper, ut nihil ſine illa ágeret, poſſidéret nihil: imò patérnam & matérnam ſubſtantíolam à matre diſtríbui paupéribus lætarétur. Unde moriénte matre, ne nummus quidem ei relictus eſt. Poſt damnátos ubique ab Eccléſia Pelagiános, à quibus multa paſſa eſt, ſicut & ii qui ad curam ſancti Hierónymi pertinébant, tandem in Chriſto obdormívit, & ſepúlta eſt cum matre, cui annos trigínta quátuor in Béthlehem inſervíerat.

Oratio. Orémus.

OMnípotens ſempitérne Deus, qui mundi contémptum ómnibus diligéntibus te inſpiráſti; da nobis in feſtivitáte beátæ Paulæ, ejus interceſſióne terréna deſpícere; ut hìc & in futúro valeámus tibi perénniter adhærére; Per Dóminum.

Pro Commem. S. Euſtochii, Romanæ Virginis, Ant. Gaudens, ℣. Sitívit, *Orat.* Deus caſtitátis amátor, *in Communi*, lxix.

Ultimò Beatæ Mariæ, 312.

In Vesperis, *fit Commemoratio S. Cyrilli, Alexandrini Epiſcopi, & Eccleſiæ Doctoris, Ant.* Beátus vir, ℣. Beátus homo, *in Communi*, xxxvj. *Oratio*, Deus, qui pópulo tuo, xl.

Poſtremò B.æ Mariæ, ſuprà, 313.

DIE XXVIII.
SANCTI CYRILLI,
Alexandrini Epiſcopi, & Eccleſiæ Doctoris
Commemoratio.

In Laudibus, Ant. Tibi, Deus, ℣. Annuntiávi, *Oratio*, Deus, qui pópulo tuo, *in Communi*, xl.

Ultimò B. Mariæ, 312.

Veſperæ de Feſto ſequenti.

DIE XXIX.
In Feſto
S. FRANCISCI SALESII,
Genevenſis Epiſcopi.
SEMIDUPLEX.

Omnia de Communi S. Pontificis, xxij. *exceptis quæ ſequuntur.*

Pridie IN VESPERIS, *Orat.* Exaúdi, xxvij. *Commemoratio S. Saviniani, Trecenſis Martyris*; *Ant.* Qui vícerit, ℣. Vincénti, *in Communi*, ix. *Oratio*, Præſta, xij.

Ultimo loco, B. Mariæ, ſuprà 313.

Lectio ij. *Ex ejus vita.*

FRancíſcus in Caſtro Saléſio natus, unde famíliæ cognómen, à téneris annis morum innocéntiâ & gravitáte cláruit. Adoléſcens liberálibus diſciplínis erudítus, mox Philoſóphiæ & Theológiæ Paríſiis, utríque juri Patávii óperam dedit. In æde Lauretána perpétuæ virginitátis votum, quo pridem ſe Paríſiis obſtrínxerat, innovávit; à cujus virtútis propóſito nunquam pótuit dimovéri. In pátriam redux, clericáli milítiæ nomen dedit. Sacerdótio initiátus, & Genevénſis Eccléſiæ Præpoſitúram adéptus, à Granério Epíſcopo verbi divíni præco deſtinátur advérſùs Calviniánam hæreſim. Cùm Thunóne ſacrum fácere non licéret, in arcem Albingiánam quátuor milliáribus diſtántem ſe recípere, & Druéntiam amnem innixus trabi, quæ glácie plerúmque obriguerat, pédibus & mánibus reptans trajícere cogebátur.

Lectio iij.

PLúrimos ab hæreſi ad Cathólicam fidem redúxit, unde ab hæréticis calúmniis impetítus, ſæpe étiam ad necem conquisítus eſt. Suſcépto regímine paróchiæ quam Thunóne eréxerat, cùm eam regiónem dira lues depopularétur, ómnibus ómnia córporis & ánimæ ſubsídia amánter, conſtánter, atque indúſtriè procurávit. In Coadjutórem à Granério aſcítus, Seminárium Clericórum Anneceſii inſtítuit. Granério mórtuo Epíſcopus conſecrátus coégit Synodum, & Eccleſiáſticæ diſciplínæ leges Clero ſanxit. Libros conſcrípſit

Dei amórem ſpirántes. Inſtítuit Congregatiónem Moniálium à Viſitatióne beátæ Maríæ dictárum. Recuſáto Coadjutóris Pariſiénſis múnere, dum ad diœcéſim revértitur, Lugdúni apopléxiâ corréptus, munítus Eccléſiæ Sacraméntis óbiit die vigéſimâ octávâ Decémbris, anno ætátis quinquagéſimo ſexto, Chriſti milléſimo ſexcentéſimo vigéſimo ſecúndo. Quem miráculis clarum Alexánder ſéptimus Sanctórum albo inſéruit; ejúſque colendam memóriam ſtátuit die vigéſimâ nonâ Januárii, quâ die Annecéii ſepúltus fúerat.

Oratio, Exaúdi, xxvij.

Pro Commemoratione S. Saviniani Martyris, Ant. Dóminus, ℣. Glorificátus ſum, *Oratio*, Præſta, *in Communi*, xij.

Ultimò B. Mariæ, 312.

In Vesperis, *fit Commemoratio S. Bathildis, Reginæ Francorum, Viduæ, Ant.* Vídua, ℣. Dóminus, *Oratio*, Deus, in quem, *in Communi*, lxxviij.

Denique B. Mariæ, 313.

Die XXX.
In Feſto SANCTÆ BATHILDIS, Reginæ Francorum, Viduæ.

Simplex.

¶ *Notandum quòd à Septuageſima ad Feriam IV. Cinerum non fit de ullo Feſto Simplici niſi Commemoratio.*

Notandum etiam quòd à Feria IV. Cinerum ad Dominicam Paſſionis excluſivè, non fit Officium niſi de Feſtis Duplicibus-majoribus & ſuprà, cum Commemoratione Feriæ.

In Sabbatis non fit Officium de B. Maria, ſed de Feria.]

Omnia de Communi SS. Viduarum, lxxviij.

Lectio iij.

Ex ejus vita apud Ducheſn.

Bathíldis in Anglia Sáxonum génere orta eſt; quæ cùm Ercunváldo Majóri domûs régiæ véndita eſſet, ab eo ad porrigénda ſibi pócula adhíbita eſt, ac demum, mórtuâ cónjuge, in uxórem expetíta. Quibus illa dum ſe núptiis ſubtrahit, ad Clodovéi ſecúndi conjúgium inſperáto pertráhitur. Mórtuo Clodovéo, trium filiórum Clotárii, Childeríci, & Theodoríci, quorum natu máximus vix quintum annum attígerat, tutélam geſſit, regnúmque ſapiénter moderáta eſt. Fuit in consílio prudens, benígna in pópulum, in egénos liberaliſſima. Simoníacas Ordinatiónes abolévit, prohíbuit ne éxteris venderéntur Chriſtiáni, plúrimos à ſervitúte redémit, efficit ut in monaſtériis reguláris diſci-

a aut ſervarétur, aut tuerétur. Corbéiæ ad inam cœnóbium extrú- aliúdque Calæ ad Má- am, in quo, relíctâ :ário jam adúlto regni iniſtratióne, ipſa ſuſ- o religiónis hábitu ſub obediéntia Bertíllæ Abba- tíſſæ, nec à vilióribus offí- ciis abhórrens, ómnibus & exémplo & admiratióni fuit; ibíque mórtua eſt anno ætátis quinquagéſimo quin- to.

Commem. B. Mariæ, 312.

FESTA FEBRUARII.

D I E I.

NCTI IGNATII, ntiocheni Epiſcopi & Mártyris.

SEMIDUPLEX.

)mnia de Communi unius rtyris, viij. *Oratio*, is, cujus grátia, xij. *'ridie* IN VESPERIS, *Commemoratio Sancti ˈram Diaconi Edeſſeni*, :. Erunt, ℣. Fílii, *Ora-* , Adéſto, Dómine, *in ımuni SS. Clericorum*, iij.

Et ultimò B. Mariæ, 313. libro ſancti Hierónymi esbyteri, de Scriptóri- bus Eccleſiáſticis.

Lectio ij. *cap.* 26.

Gnátius, Antiochénæ Eccléſiæ tértius poſt Pe- trum Apóſtolum Epíſ- ıus, commovénte perſe- iónem Trajáno, dam- us ad béſtias, Romam ctus míttitur. Cùmque 'igans, Smyrnam ve- ;et, ubi Polycárpus au- ɔr Joánnis, Epíſcopus erat, ſcripſit unam epíſto- lam ad Ephéſios, álteram ad Magneſiános, tértiam ad Tralléncſes, quartam ad Romános. Et inde egré- diens ſcripſit ad Philadél- phios, & ad Smyrnæos, & própriam ad Polycárpum, comméndans illi Antiochén- ſem Eccléſiam, in qua & de Evangélio, quod nuper à me tranſlátum eſt, ſuper persóna Chriſti ponit teſti- mónium, dicens: Ego verò & poſt reſurrectiónem in carne eum vidi.

Lectio iij. *Poſt pauca.*

DIgnum autem vidétur, quia tanti viri fécimus mentiónem, & de epíſtola ejus quam ad Romános ſcri- bit, pauca pónere.... Uti- nam fruar béſtiis quæ mihi ſunt præparátæ, quas & oro mihi velóces eſſe ad intéri- tum & ad ſupplícia, & állici ad comedéndum me; ne, ſicut & aliórum mártyrum, non aúdeant corpus attín- gere. Quòd ſi veníre nolúe- rint, ego vim fáciam, ego me urgébo ut dévorer.

[illegible] de Martyrib.

[illegible]

[illegible] conditione vestra illum [illegible] talia sunt. Talia et [illegible] Traian. [illegible]

[illegible] Domine, Deus [illegible]

[illegible] Dominum [illegible]

[illegible] Dominus et [illegible]

[illegible]

DIE II.

·N PRÆSENTATIONE DOMINI, ET PURIFICATIONE ·EATÆ MARIÆ VIRGINIS.

ANNUALE-MINUS.

IN I. VESPERIS.

Pſalmi de Feria.

·nt. JUbila, filia Jerúſa-
a. lem: Ecce Rex tuus
véniet tibi juſtus,
ſalvátor. *Zach.* 9. 9.

Ant. 1. *D.* Statim véniet
templum ſuum Dominá-
r, quem vos quæritis, &
·ngelus teſtaménti, quem
·os vultis. *Malach.* 3. 1.

Ant. 5. *F.* Benedictiónem
·ibit Legiſlátor, vidébitur
·eus deórum in Sion. *Pſ.*
3. 8.

Ant. 6. F. Ecce venit, di-
·it Dóminus. Et erunt Dó-
·ino offeréntes ſacrificia
· juſtítia; & placébit Dó-
·ino ſacrificium. *Malach.*
. 1. 3. 4.

Ant. 7. a. Aperíte portas,
· ingrediátur gens juſta,
·uſtódiens veritátem. *Iſai.*
.6. 2.

CAPITULUM. *Iſai.* 56. 7.

ADdúcam eos in montem ſanctum meum, & lætificábo eos in domo oratiónis meæ: holocaúſta eórum, & víctimæ eórum placébunt mihi ſuper altári meo.

℟. Véniet Deſiderátus cunctis géntibus: & implébo domum iſtam glóriâ. * Magna erit glória domûs iſtius noviſſimæ pluſquam primæ. *Agg.* 2. 8. 10. ℣. Vétera tranſiérunt: ecce facta ſunt ómnia nova. 2. *Cor.* 5. 17. * Magna erit. Glória. * Magna erit.

HYMNUS. *Santol. Vict.*

STUPETE, gentes: fit Deus hóſtia;
Se ſponte legi Légifer óbligat;
Orbis Redémptor nunc redémptus,

Ignóſcite mihi, filíoli: quid mihi proſit, ego ſcio. Nunc incípio Chriſti eſſe diſcípulus; nihil de his quæ vidéntur desíderans, ut Jeſum Chriſtum invéniam. Ignis, crux, béſtiæ, confráctio óſſium, membrórum divíſio, & totíus córporis contrítio, & tota torménta diáboli in me véniant; tantùm Chriſto fruar. Cùmque jam damnátus eſſet ad béſtias, & rugiéntes audíret leónes, ardóre patiéndi ait: Fruméntum Chriſti ſum; déntibus beſtiárum molar, ut panis mundus invéniar. Et conféſtim vota illíus impléta ſunt. Paſſus eſt anno undécimo Trajáni. Relíquiæ córporis ejus Antiochíæ jacent extra portam Daphníticam in cœmetério.

Oratio, Deus, cujus grátia, *in Communi*, xij.

Fit Commemoratio S. Ephræm Diaconi, Ant. Multi, ℣. Dómini eſt, *Oratio*, Adéſto, Dómine, *in Communi*, xlviij.

Et ultimò B. Mariæ, ſuprà, 312.

Veſperæ de Feſto ſequenti, ſine ulla Commemoratione.

DIE II.

IN PRÆSENTATIONE DOMINI, ET PURIFICATIONE BEATÆ MARIÆ VIRGINIS.

ANNUALE-MINUS.

IN I. VESPERIS.

Pſalmi de Feria.

Ant. 3. a. JUbila, filia Jerúſalem: Ecce Rex tuus véniet tibi juſtus, & ſalvátor. *Zach.* 9. 9.

Ant. 1. *D.* Statim véniet ad templum ſuum Dominátor, quem vos quæritis, & Angelus teſtaménti, quem vos vultis. *Malach.* 3. 1.

Ant. 5. *F.* Benedictiónem dabit Legiſlátor, vidébitur Deus deórum in Sion. *Pſ.* 83. 8.

Ant. 6. F. Ecce venit, dicit Dóminus. Et erunt Dómino offeréntes ſacrificia in juſtítia; & placébit Dómino ſacrificium. *Malach.* 3. 1. 3. 4.

Ant. 7. a. Aperíte portas, & ingrediátur gens juſta, cuſtódiens veritátem. *Iſai.* 26. 2.

Capitulum. *Iſai.* 56. 7.

ADdúcam eos in montem ſanctum meum, & lætificábo eos in domo oratiónis meæ: holocaúſta eórum, & víctimæ eórum placébunt mihi ſuper altári meo.

℟. Véniet Deſiderátus cunctis géntibus: & implébo domum iſtam glóriâ. * Magna erit glória domûs iſtíus noviſſimæ pluſquam primæ. *Agg.* 2. 8. 10. ℣. Vétera tranſiérunt: ecce facta ſunt ómnia nova. 2. *Cor.* 5. 17. * Magna erit. Glória. * Magna erit.

Hymnus. *Santol. Vict.*

STupete, gentes: fit Deus hóſtia;
Se ſponte legi Légifer óbligat;
Orbis Redémptor nunc redémptus,

Ignóſcite mihi, filíoli: quid mihi proſit, ego ſcio. Nunc incípio Chriſti eſſe diſcípulus; nihil de his quæ vidéntur desíderans, ut Jeſum Chriſtum invéniam. Ignis, crux, béſtiæ, confráctio óſſium, membrórum divíſio, & totius córporis contrítio, & tota torménta diáboli in me véniant; tantùm Chriſto fruar. Cùmque jam damnátus eſſet ad béſtias, & rugiéntes audíret leónes, ardóre patiéndi ait: Fruméntum Chriſti ſum; déntibus beſtiárum molar, ut panis mundus invéniar. Et conféſtim vota illíus impléta ſunt. Paſſus eſt anno undécimo Trajáni. Relíquiæ córporis ejus Antiochíæ jacent extra portam Daphníticam in cœmetério.

Oratio, Deus, cujus grátia, *in Communi*, xij.

Fit Commemoratio S. Ephræm Diaconi, *Ant.* Multi, ℣. Dómini eſt, *Oratio*, Adéſto, Dómine, *in Communi*, xlviij.

Et ultimò B. Mariæ, ſuprà, 312.

Veſperæ de Feſto ſequenti, ſine ulla Commemoratione.

DIE II.

IN PRÆSENTATIONE DOMINI, ET PURIFICATIONE BEATÆ MARIÆ VIRGINIS.

ANNUALE-MINUS.

IN I. VESPERIS.

Pſalmi de Feria.

Ant. 3. a. JUbila, filia Jerúſalem: Ecce Rex tuus véniet tibi juſtus, & ſalvátor. *Zach.* 9. 9.

Ant. 1. *D.* Statim véniet ad templum ſuum Dominátor, quem vos quæritis, & Angelus teſtaménti, quem vos vultis. *Malach.* 3. 1.

Ant. 5. *F.* Benedictiónem dabit Legiſlátor, vidébitur Deus deórum in Sion. *Pſ.* 83. 8.

Ant. 6. F. Ecce venit, dicit Dóminus. Et erunt Dó- [illegible] ... érent ... ſacrificia [illegible]

CAPITULUM. *Iſai.* 56. 7.

ADdúcam eos in montem ſanctum meum, & lætificábo eos in domo oratiónis meæ: holocaúſta eórum, & víctimæ eórum placébunt mihi ſuper altári meo.

℟. Véniet Deſiderátus cunctis géntibus: & implébo domum iſtam glóriâ. * Magna erit glória domûs iſtius noviſſimæ pluſquam primæ. *Agg.* 2. 8. 10. ℣. Vétera tranſiérunt: ecce facta ſunt ómnia nova. 2. *Cor.* 5. 17. * Magna erit. Glória. * Magna erit.

HYMNUS. *Santol. Vict.*

...PETE, gentes: ſit Deus
...óſtia;
...te legi Légifer óbli-
...at;
...Redémptor ...
...démptus,

Seque piat ſine labe mater.

De more matrum, Virgo puérpera
Templo ſtatútos abſtínuit dies:
Intráre ſanctum quid pavébas,
Facta Dei priùs ipſa templum?

Ara ſub una ſe vovet hóſtia
Triplex; honórem virgíneum ímmolat
Virgo ſacérdos, parva mollis
Membra puer, ſeniórque vitam.

Eheu! quot enſes transádigent tuum
Pectus! quot altis nata dolóribus,
O Virgo! quem geſtas in ulnis,
Imbuet hic ſacer Agnus aram.

Christus futúro, corpus adhuc tener,
Prælúdit infans víctima fúneri:
Creſcet; profúſo vir cruóre
Omne ſcelus móriens piábit.

Sit ſumma Patri, ſummáque Fílio,
Sit ſumma ſancto glória Flámini:
Sanctæ litémus Trinitáti
Perpétuo pia corda cultu.
Amen.

℣. Lætábimur in ſalutári tuo, Dómine, ℟. Et in nómine Dómini Dei noſtri magnificábimur. *Pſ.* 19. 6.

Ad Magníficat, *Ant.* 3. E. Præparáre in occúrſum Dei tui, Iſraël; quia ecce formans montes, & creans ventum, & annúntians hómini elóquium ſuum: Dóminus Deus exercítuum nomen ejus. *Amos* 4. 12. 13.

Oratio. Orémus.

Tuâ nos, Dómine, protectióne cuſtódi, & intercedénte beátâ Vírgine Maríâ propitiátus indúlge; ut ad templum ſanctum ſuum veniénte Fílio tuo Unigénito, ejus dignè præſtolémur occúrſum; Per eúmdem Dóminum.

Completorium, *ut in die, infrà*, 531.

Oratio, Tuâ nos, Dómine, *ſuprà*, & Véritas, *ſub una concluſione.*

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Veniéntem ad templum ſuum Dominatórem quem quæritis, * Veníte, adorémus. *Malach.* 3. 1.

Pſ. 94. Veníte, 2.

Hymnus. *Santol. Vict.*

Templi ſacrátas pande, Sion, fores;
Chriſtus ſacérdos intrat & hóſtia:
Cedant inánes veritáti
Quæ ſe ánimis áperit, figúræ.

Non immolándi jam pécudum greges;

Fumábit ater non cruor
ámpliùs :
En ipſe placándo Paréntì
Ipſe - ſuis Deus aſtat
aris.
Virgo laténtis cónſcia Núminis,
Demíſſa vultus, quem pépérit Deum,
Hunc geſtat ulnis, paupcrúmque
Múnera fert, téneras volúcres.
Hic omnis ætas, omnis & áttirit
Sexus, propínquo Númine plénior :
Chriſtúmque anhelántis tot annos
Nunc fidei prétium repórtant.
Testes tot inter magnánimo, Deus,
Tibi litábat fida ſiléntio,
Verbi ſiléntis muta mater :
Quanta ánimo reticébat alto !
Sit ſumma Patri, ſummáque Fílio,
Sit ſumma ſancto glória Flámini :
Sanctæ litémus Trinitáti
Perpétuo pia corda cultu. Amen.

In I. Nocturno.

Ant. 2. D. Péperit fílium, & addúxit eum múlier ad domum Dómini : puer autem erat adhuc infántulus. 1. *Reg.* 1. 20. 24.

Pſ. Cœli enárrant glóriā Dei, 38.

Ant. 3. g. Aſcéndit vir ejus, ut immoláret Dómino hóſtiam ſolémnem. 1. *Reg.* 1. 21.

Pſ. Eructávit cor meum verbum bonum, 69.

Ant. 4. E. Obtulérunt púerum, & adoravérunt ibi Dóminum. 1. *Reg.* 1. 25. 28.

Div. Pſ. 44. Audi, fília, & vide, & inclína aurem tuam, 70.

℣. Oblátio juſti impínguat altáre, ℟. Et odor ſuavitátis eſt in conſpéctu Altíſſimi, *Eccli.* 35. 8.

De libro Exodi.

Lectio j. *c.* 13. 11. *ad* 15.

Ait Móyſes ad pópulum : Cùm introdúxerit te Dóminus in terram Chananæi, ſicut jurávit tibi & pátribus tuis, & déderit tibi eam ; ſeparábis omne quod áperit vulvam Dómino, & quod primitívum eſt in pecóribus tuis : quidquid habúeris maſculíni ſexûs conſecrábis Dómino. Primogénitum áſini mutábis ove: quòd ſi non redémeris, interfícies. Omne autem primogénitum hóminis de fíliis tuis prétio rédimes. Cùmque interrogáverit te fílius tuus cras, dicens : Quid eſt hoc ? reſpondébis ei : In manu forti edúxit nos Dóminus de terra Ægypti, de domo ſervitútis ; nam cùm indurátus eſſet Phárao, & nollet nos dimíttere, occídit Dóminus omne primogénitum in terra Ægypti à primo-

génito hóminis, uſque ad primogénitum jumentórũ: idcírco ímmolo Dómino omne quod áperit vulvam maſculíni ſexûs, & ómnia primogénita filiórum meórum rédimo.

℟. Locútus eſt Dóminus ad Móyſen, dicens: * Sanctífica mihi omne primogénitum in fíliis Iſraël; mea ſunt enim ómnia. *Exod.* 13. 1. 2. ℣. Omne maſculínum adapériens vulvam, ſanctum Dómino vocábitur. *Luc.* 2. 23. * Sanctífica.

De libro Levítici.

Lectio ij. *c.* 12. 1. *ad* 5.

LOcútus eſt Dóminus ad Móyſen, dicens: Lóquere fíliis Iſraël, & dices ad eos: Múlier, ſi ſuſcépto ſémine pepérerit máſculum, immúnda erit ſeptem diébus, juxta dies ſeparatiónis ménſtruæ. Et die octávo circumcidétur infántulus: ipſa verò trigínta tribus diébus manébit in ſánguine purificatiónis ſuæ. Omne ſanctum non tanget, nec ingrediétur in Sanctuárium, donec impleántur dies purificatiónis ſuæ. Sin autem féminam pepérerit, immúnda erit duábus hebdomádibus, juxta ritum fluxûs ménſtrui, & ſexagínta ſex diébus manébit in ſánguine purificatiónis ſuæ.

℟. Mea ſunt ómnia primogénita filiórum Iſraël. * Ex die quo percúſſi omne primogénitum in terra Ægypti, ſanctificávi eos mihi. *Num.* 8. 17. ℣. Celebrávit Móyſes ſánguinis effuſiónem; ne qui vaſtábat primitíva, tángeret eos. *Hebr.* 11. 28. * Ex die.

Lectio iij. *v.* 6. *ad fin.*

CUmque expléti fúerint dies purificatiónis ſuæ, pro fílio ſive pro fília déferet agnum anniculum in holocaúſtum, & pullum colúmbæ, ſive túrturem pro peccáto, ad óſtium tabernáculi teſtimónii, & tradet ſacerdóti, qui ófferet illa coram Dómino, & orábit pro ea; & ſic mundábitur à proflúvio ſánguinis ſui. Iſta eſt lex pariéntis máſculum aut féminam. Quòd ſi non invénerit manus ejus, nec potúerit offérre agnum, ſumet duos túrtures, vel duos pullos columbárum, unum in holocaúſtum, & álterum pro peccáto; orabítque pro ea ſacérdos, & ſic mundábitur.

℟. Múlier, ſi pepérerit máſculum, * Déferet agnũ anniculum in holocaúſtum, & pullum colúmbæ ſive túrturem pro peccáto. *Levit.* 12. 2. 6. ℣. Omnia penè in ſánguine ſecúndùm legem mundántur; & ſine ſánguinis effuſióne non fit remiſſio. *Hebr.* 9. 22. * Déferet. Glória. * Déferet.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 5. a. Ingrédiens mundum Chriſtus, dicit:

Hóſtiam & oblatiónem noluíſti; corpus autem aptáſti mihi. *Hebr.* 10. 5.

Pſ. Deus noſter refúgium & virtus, 70.

Ant. 6. F. Holocautómata non tibi placuérunt: nec plácita ſunt tibi, quæ ſecúndùm legem offerúntur. *Hebr.* 10. 6. 8.

Pſ. Magnus Dóminus, & laudábilis nimis, 71.

Ant. 3. E. Dixi: Ecce vénio, ut fáciam, Deus, voluntátem tuam. *Hebr.* 10. 9.

Pſ. Benedixíſti, Dómine, terram tuam, 112.

℣. Scriptum eſt de me, ut fácerem voluntátem tuã: ℟. Deus meus, vólui; & legem tuam in médio cordis mei. *Pſ.* 39. 11.

Sermo ſancti Gregórii Nyſſéni.

De Occurſu Domini.

Lectio iv.

QUando circa primitívum præſéntis feſti tempus, is qui in forma divína exíſtens, formam ſervi aſſúmpſerat, Dei & hóminum mediátor factus, legále præcéptum éxequens, quadragínta dies natus infans, ſempitérnum illud Verbum, unà cum Genitríce conveniéntem atque præſcríptam hóſtiam portánte, ad templum pergébat; incorporeórum ſpirituum órdines, ſerviliter cervícem flectentes, inviſibíliter Deo conveniéntem pompam parábant, & ineffábilis ſapiéntiæ pélagus venerabántur, atque ejus quæ óbvia eſt, legális litteræ conſtitutiónis expletiónem, pro myſtérii in Deo ómnium creatóre abſcónditi manifeſtatióne, expectábant. Cujus nos myſtérii memóriam hódie celebrántes, ſpirituálibus ſpeculatiónibus incorporeárum méntium more, noſmet oblectémus.

℟. Poſtquam impléti ſunt dies purgatiónis Maríæ, * Tulérunt Jeſum in Jerúſalem, ut ſiſterent eum Dómino, & ut darent hóſtiam, par túrturum, aut duos pullos columbárum. *Luc.* 2. 22. 24. ℣. Si múlier non potúerit offérre agnum, ſumet duos túrtures, vel duos pullos columbárum. *Levit.* 12. 8. * Tulérunt Jeſum.

Lectio v. *Longè pòſt.*

JAm quidem carnem indútus Deus peccátum aboléverat; atque ſimul ac carne natus eſt, malítiæ damnatiónem decérnens, ejúſque in ſe omnímodam abolitiónem fáciens, adversárias virtútes laméntis oppléverat, tanquam vaſa quædam ab iis aúferens, Magos ab Oriénte profectos; ſuíque eos domínii adoratióne ac agnitióne, vaſa apta Dómino reddens; in ſubſídium ædificatiónis Eccléſiæ, à Deo re-

véra conféĉti tabernáculi illíus, quod Dóminus fixit, & non homo.

℟. Dóminus Jeſus propter vos * Egénus factus eſt, cùm eſſet dives, ut illíus inópiâ vos dívites eſſétis. 2. *Cor.* 8. 9. ℣. Ipſe pauper, & potéſtas ejus uſque ad fines terræ. *Zach.* 9. 9. 10. * Egénus.

Lectio vj. *Paulò pòſt.*

DEo & Patri, nedum primogénita hóminum, ſed & univérſum ipſum ſanctíficat genus, per eas quas in ſe aſſúmpſit maſſæ noſtræ primítias, id eſt, per carnem ánimâ intelligénte præditam, à nobis accéptam, totam humánæ natúræ maſſam ad ſanctificatiónem, novo velut ferménto conſpérgens. Nam & ego nunc méritò díxerim, ſicut divínus ait Apóſtolus: Si primítiæ ſanctæ, & maſſa. Ac quemádmodum olim legis ſermo tribum illam cui ſacerdótii munus obtígerat pro primogenitórum primítiis typicè Deo offerébat: ita nunc in ſpléndido veritátis caractére, Pontíficem & Apóſtolum noſtræ confeſſiónis ſanctum illum & innocéntem impollutúmque, ac ſegregátum ab ómnibus sórdibus & cogitatiónibus peccatóris, Deo & Patri corporáliter, pro ea quæ ei per fidem ſanctificáta eſt humána natúra, oblátum eſſe intellígimus.

℟. Ad Dóminum accedéntes lápidem vivum; * Et ipſi † Superædificámini, domus ſpirituális, ſacerdótium ſanctum, offérre ſpirituáles hóſtias, acceptábiles Deo per Jeſum. 1. *Petr.* 2. 4. 5. ℣. Sacrificium ſalutáre eſt attréndere mandátis, & diſcédere ab omni iniquitáte. *Eccli.* 35. 2. * Et ipſi. Gloria. † Superædificámini.

In III. Nocturno.

Ant. 8. G. Ecce homo erat in Jerúſalem, cui nomen Símeon. *Luc.* 2. 25.

Pſ. Fundaménta ejus in móntibus ſanctis, 117.

Ant. 3. *a.* Homo iſte juſtus, & timorátus, expéctans conſolatiónem Iſraël. *Luc.* 2. 25.

Pſ. Dóminus regnávit, exúltet terra, 123.

Ant. 7. *d.* Spíritus-ſanctus erat in eo; & venit in ſpíritu in templum. *Luc.* 2. 25. 27.

Pſ. Cantáte Dómino cánticum novum, 128.

℣. Propè eſt Dóminus ómnibus invocántibus eum, ℟. Omnibus invocántibus eum in veritáte. *Pſ.* 144. 18.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Lucam.

Lectio vij. *c.* 2. 22. *ad* 32.

IN illo témpore; Poſtquam impléti ſunt dies purgatiónis Maríæ ſecúndùm legem Móyſi, tulérunt

Jeſum in Jeruſalem, ut ſiſterent eum Dómino, ſicut ſcriptum eſt in lege Dómini. Et réliqua.

Homília ſancti Ambróſii Epiſcopi.

Expoſ. Evang. ſec. Luc. lib. 2. §. 56. 58.

FActus ſub lege Chriſtus, ut eos qui ſub lege eſſent lucrifáceret, ſiſtitur in Jeruſalem.... [Et ecce homo erat in Jeruſalem, cui nomen Símeon, & homo iſte juſtus & timorátus, expéctans conſolatiónem Iſraël.] Non ſolùm ab Angelis & Prophétis, à paſtóribus & paréntibus, ſed étiam à ſenióribus & juſtis generátio Dómini accipit teſtimónium. Omnis ætas, & utérque ſexus, eventorúmque mirácula fidem áſtruunt. Virgo génerat, ſtérilis parit, mutus lóquitur, Elízabeth prophétat, Magus adórat, útero clauſus exúltat, vídua confitétur, juſtus expéctat.

℟. Símeon juſtus reſpónſum * Accéperat à Spíritu-ſancto, non viſúrum ſe mortem, niſi vidéret Chriſtum Dómini. *Luc.* 2. 26. ℣. Véniens véniet, & non tardábit : juſtus autem in fide ſua vivet. *Habac.* 2. 3. 4. * Accéperat.

Lectio viij. §. 58. 59.

ET benè juſtus, qui non ſuam, ſed pópuli grátiam requirébat; cúpiens ipſe corpóreæ vínculis fragilitátis abſólvi, ſed expéctans vidére Promiſſum. Sciébat enim quia beáti óculi qui eum vidérent. [Nunc, [inquit,] dimítte ſervum tuum.] Vide juſtum velut corpóreæ cárcere molis incluſum velle diſſólvi, ut incípiat eſſe cum Chriſto; diſſólvi enim, & cum Chriſto eſſe multò mélius.

℟. Cùm indúcerent púerum Jeſum paréntes ejus, ut fácerent ſecúndùm conſuetúdinem legis pro eo, Símeon * Accépit eum in ulnas ſuas. *Luc.* 2. 27. 28. ℣. Deſidérium cordis ejus tribuíſti ei, Dómine, & voluntáte labiórum ejus non fraudáſti eum. *Pſ.* 20. 3. * Accépit.

Lectio ix. §. 59. 60.

SEd qui vult dimítti, véniat in templum, véniat in Jeruſalem, expéctet Chriſtum Dómini, accípiat in mánibus Verbum Dei, compleétatur quibúſdam ſuæ fidei bráchiis. Tunc dimittétur, ut non vídeat mortem, qui víderit vitam. Vides úberem in omnes grátiam, Dómini generatióne diffúſam, & prophetíam incrédulis negátam eſſe, non juſtis. Ecce & Símeon prophétat in ruínam & reſurrectiónem plurimórum veniſſe Dóminum Jeſum Chriſtum; ut juſtórum iniquorúmque mérita diſcérnat, & pro noſtrórum qualitáte fa-

ctórum judex verus & juſtus aut ſupplicia decérnat, aut præmia.

℟. Benedíxit Deum Símeon, & dixit: * Nunc dimíttis ſervum tuum, Dómine, ſecúndùm verbum tuum in pace; † Quia vidérunt óculi mei ſalutáre tuum. *Luc.* 2. 28. 29. 30. ℣. Expéctans expectávi Dóminum, & inténdit mihi; & exaudívit preces meas: & immíſit in os meum cánticum novum. *Pſ.* 39. 2. 3. 4. * Nunc dimíttis. Glória. † Quia.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Magnus Dóminus & laudábilis nimis in civitáte Dei noſtri, ℟. In monte ſancto ejus. *Pſ.* 47. 2.

AD LAUDES.

Pſalmi de Dominica.

Ant. 7. c. MAjéſtas Dómini ingréſſa eſt templum; & ecce repléta erat glóriâ Dómini domus. *Ezec.* 43. 4. 5.

Ant. 2. *D.* Erat pater Jeſu & mater mirántes ſuper his, quæ dicebántur de illo. *Luc.* 2. 33.

Ant. 8. G. Benedíxit illis Símeon: & Anna propheтíſſa, ipſâ horâ ſupervéniens, confitebátur Dómino. *Luc.* 2. 34. 38.

Ant. 4. *irreg.* c. Loquebátur.

CANTICUM.

Sophon. 3. 14. *ad* 17.

Inter homines habitanti, ſalvanti & amico Deo Canticum Eccleſiæ liberatæ & hoſpite tanto ſecuræ.

LAuda, filia Sion; júbila, Iſraël: * lætáre, & exúlta in omni corde, filia Jerúſalem.

Abſtulit Dóminus judícium tuum, * avértit inimícos tuos:

Rex Iſraël Dóminus in médio tuî, * non timébis malum ultrà.

In die illa dicétur Jerúſalem: Noli timére: * Sion, non diſſolvántur manus tuæ.

Dómine Deus tuus in médio tuî fortis, * ipſe ſalvábit.

Ant. Loquebátur de Jeſu ómnibus, qui expectábant redemptiónem Iſraël. *Luc.* 2. 38.

Ant. 5. a. Myſtérium quod abſcónditum fuit à ſéculis & generatiónibus, nunc manifeſtátum eſt Sanctis Dei, quod eſt Chriſtus, ſpes glóriæ. *Coloſſ.* 1. 26. 27.

CAPITULUM. *Iſai.* 12. 5. 6.

CAntáte Dómino quóniam magníficè fecit; annuntiáte hoc in univérſa terra. Exúlta & lauda, habitátio Sion, quia magnus in médio tuî Sanctus Iſraël.

HYMNUS.

Hymnus. *Santol. Vict.*

FUmant Sabæis templa vapóribus;
Nos ſacra poſcunt; jam præit hóſtia:
Sequámur omnes, & viciſſim
Puro ánimo mémores litémus.

Lumen miníſtret ſplendídior Fides;
Miníſtret ignes flámmea Cáritas;
Spes thura; nec deſint odóres
Quos óperum bona fama fundat.

Vitæ nocéntis quid tráhimus moras?
Sit fas beáto cum Sene nos mori;
Ut quem ſub aris immolátum
Vídimus, hoc étiam fruámur.

Sit ſumma Patri, ſummáque Fílio,
Sit ſumma ſancto glória Flámini:
Sanctæ litémus Trinitáti
Perpétuo pia corda cultu.
Amen.

℣. Suſcépimus, Deus, miſericórdiam tuam ℟. In médio templi tui. *Pſ.* 47. 10.

Ad Benedíctus, *Ant.* 2. D.* Ut perfecérunt pater Jeſu & mater ómnia ſecúndùm legem Dómini, revérſi ſunt in Galilæam in civitátem ſuam Názareth. *Luc.* 2. 39.

Oratio. Orémus.

OMnípotens ſempitérne Deus, majeſtátem tuam ſúpplices exorámus, ut ſicut Unigénitus Fílius tuus hodiérnâ die cum noſtræ carnis ſubſtántia in templo eſt præſentátus; ita nos fácias purificátis tibi méntibus præſentári; Per eúmdem Dóminum.

AD HORAS.

In fine Hymnorum dicitur Doxologia,

Qui natus es de Vírgine, Jeſu, tibi ſit glória, &c.

Pſalmi de Dominica.

AD PRIMAM.

Ant. Majéſtas Dómini.

In ℟. *br.* ℣. Qui natus es de María vírgine.

Oratio, Omnípotens, & Dómine Deus omnípotens, *ſub unica concluſione.*

CANON.

Ex Concílio Mexicáno.

Part. 3. *cap.* 6.

OMnes ſolémni Purificatiónis beátæ Maríæ proceſſióni interventúros hortátur in Dómino ſancta Synodus, ut ſínguli céreis accénſis, cum devotiónis fervóre & ſpíritûs elevatióne, quæ & ipſórum ſtatum & illum actum déceat, procédant.

AD TERTIAM.

Ant. Erat pater Jeſu.

Capitulum. *Eccli.* 24. 3. 4.

SApiéntia in médio pópuli ſui exaltábitur, & in plenitúdine ſancta admirábitur, & in multitúdine electórum habébit laudem, & inter benedíctos benedicétur.

℟. *br.* Deum noſtrum * Adoráte in monte ſancto ejus; * Allelúia, allelúia. ℟. Deum. ℣. Quóniam ſanctus Dóminus Deus noſter. * Allelúia. Glória. ℟. Deum. *Pſ.* 98. 10.

℣. Dóminus in templo ſancto ſuo: ℟. Síleat à fácie ejus omnis terra. *Habac.* 2. 20.

[*Poſt Septuageſimam non dicitur*, Allelúia, allelúia, *ſed reſumptio fit ab * Aſteriſco primo.*]

AD SEXTAM.

Ant. Benedíxit illis Símeon.

Capitulum. *Sophon.* 3. 16. 17.

SIon, non diſſolvántur manus tuæ. Dóminus Deus tuus in médio tuî fortis, ipſe ſalvábit: gaudébit ſuper te in lætítia, ſilébit in dilectióne ſua, exultábit ſuper te in laude.

℟. *br.* Fília Jeruſalem, * Rex Iſraël Dóminus in médio tuî; * Allelúia, allelúia. ℟. Fília. ℣. Non timébis malum ultrà. * Allelúia. Glória. ℟. Fília. *Sophon.* 3. 15.

℣. Lauda, fília Sion; júbila, Iſraël: ℟. Lætáre, & exúlta in omni corde. *Sophon.* 3. 14.

AD NONAM.

Ant. Myſtérium.

Capitulum. 1. *Joan.* 1. 2.

ET vídimus, & teſtámur, & annuntiámus vobis vitam ætérnam, quæ erat apud Patrem, & appáruit nobis.

℟. *br.* Vidérunt * Ingréſſus tuos, Deus; * Allelúia, allelúia. ℟. Vidérunt. ℣. Ingréſſus Dei mei, Regis mei qui eſt in ſancto. * Allelúia. Glória. ℟. Vidérunt. *Pſ.* 67. 25.

℣. Lux orta eſt juſto, ℟. Et rectis corde lætítia. *Pſ.* 96. 11.

AD VESPERAS.

Ant. 1. D. UMbram habens lex futurórum bonórum, hóſtiis, quas ófferunt indeſinénter, nunquam poteſt accedéntes perféctos fácere. *Hebr.* 10. 1.

Pſ. Dixit Dóminus Dómino, 27.

Ant. 2. D. Finis legis, Chriſtus, ad juſtítiam omni credénti. Omnis qui credit

in illum, non confundétur. *Rom.* 10. 4. 11.

Pſ. Laudáte, púeri, Dóminum, 29.

Ant. 3. E. Quò mihi multitúdinem victimárum, dicit Dóminus? plenus ſum: ne offerátis ultrà ſacrifícium. *Iſai.* 1. 11. 13.

Pſ. Lætátus ſum in his quæ dicta ſunt mihi, 67.

Ant. 4. *E.* Antíqua ne intueámini: Ecce ego fácio nova: pópulum formávi mihi, laudem meam narrábit. *Iſai.* 43. 18. 19. 21.

Pſ. Niſi Dóminus ædificáverit domum, 86.

Ant. 5. a. In diébus illis non dicent ultrà: Arca teſtaménti Dómini: neque recordabúntur illíus, nec viſitábitur. *Jer.* 3. 16.

Pſ. Lauda, Jerúſalem, Dóminum, 147.

Capitulum. *Jer.* 31. 31. 32.

Ecce dies vénient, dicit Dóminus; & fériam dómui Iſraël, & dómui Juda fœdus novum: non ſecúndùm pactum, quod pépigi cum pátribus eórum.

℟. Hóſtiæ non poſſunt perféctum fácere ſerviéntem; ſolúmmodo in juſtítiis carnis ad tempus correctiónis impóſitis: * Nunc autem † Ad deſtitutiónem peccáti per hóſtiam ſuam Jeſus appáruit. *Hebr.* 9. 9. 10. 26. ℣. Numquid placári poteſt Dóminus in míllibus aríetum, aut in multis míllibus hircórũ pínguium? *Mich.* 6. 7. * Nunc autem. Glória. † Ad deſtitutiónem.

Hymnus, Stupéte, gentes: *in I. Veſperis.*

℣. Melióris teſtaménti mediátor eſt Jeſus, ℟. Quod in melióribus repromiſſiónibus ſancítum eſt. *Hebr.* 8. 6.

Ad Magníficat, *Ant.* 8. G. * Chriſtus qui per Spíritumſanctum ſemetípſum óbtulit immaculátum Deo, novi teſtaménti mediátor eſt, ut repromiſſiónem accípiant, qui vocáti ſunt ætérnæ hereditátis. *Hebr.* 9. 14. 15.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 3. *a.* In ſémita judiciórum tuórum, Dómine, ſuſtinúimus te: nomen tuum, & memoriále tuum in deſidério ánimæ. *Iſai.* 26. 8.

Hymnus, Virgo Dei génitrix, *ut in Pſalterio*, 159.

Ad Nunc dimíttis, *Ant.* 5. a. Salutáre tuum paráſti, Dómine, lumen ad revelatiónem géntium, & glóriam plebis tuæ Iſraël. *Luc.* 2. 31. 32.

Oratio, Omnípotens, *ſuprà*, & Véritas, *ſub unica concluſione.*

DIE III.

In Feſto

SANCTI BLASII,

Sebaſteni Epiſcopi & Martyris.

Simplex.

De Communi unius Martyris, viij.

Lectio iij.

Ex Menolog. Smith, & Bolland.

BLáſius Epiſcopus Sebaſténus in Arménia, pro Chriſto Martyr occúbuit. Illíus cultum apud Orientáles Eccléſias celebérrimum jam ab antíquis tempóribus fuiſſe patet ex vetuſtiſſimis eórum menológiis. Non minùs célebris fuit per omnes Occidéntis & máximè Galliárum-Eccléſias ſancti Bláſii memória; pópulis úndique ad ejus patrocínium confugiéntibus, ex eo máximè témpore quo ſancti Mártyris relíquiæ huc illuc per Itáliam & Gálliam váriè tranſlátæ ſunt. [Sancti Bláſii bráchium póſſidet Eccléſia Senonénſis.]

Oratio, Deus, à quo fides, *in Communi*, xij.

Fit Commemoratio S. Cornelii Centurionis, Ant. Vir quidam erat, nómine Cornélius, religióſus, ac timens Deum cum omni domo ſua, fáciens eleemóſynas multas plebi, & déprecans Deum ſemper. *Act.* 10. 1. 2.

℣. Beátus vir qui timet Dóminum, ℟. In mandátis ejus volet nimis. *Pſ.* 111. 1.

Oratio. Orémus.

OMnípotens ſempitérne Deus, qui primítias géntium in beáti Cornélii Centuriónis vocatióne dedicáſti; tríbue, quæſumus, ut ſicut ejus oratiónes & eleemóſynæ aſcendérunt in memóriam in conſpéctu tuo, ſic noſtra vota & ópera bona ad thronum glóriæ tuæ perférri mereántur; Per Dóminum.

DIE V.

In Feſto

SANCTÆ AGATHÆ,

Virginis & Martyris.

Simplex.

Omnia de Communi Virginum Martyrum, lxiij.

Oratio, Auxiliáre, Dómine, lxiv.

De Sermóne ſancti Methódii Epíſcopi Conſtantinopolitáni.

Apud Bollandum.

Lectio iij.

HOdie Chriſtiána Eccléſia ſeſe exórnet, cùm jam ſuam glorióſam intínxerit púrpuram puríſſimo Mártyris Agathæ cruóre. Gaúdeat & exúltet, canátque ejus victórias &

triúmphos. Quænam enim res creáta magìs admirábilem Dei poténtiam, quid magìs amábilem ejus bonitátem oſténdat, quàm in frágili feminárum corpúſculo viriles ánimos, atque heróïcas virtútes intuéri? Inter féminas autem quid illúſtrius invénias, quàm tenéllas vírgines Deo conſecrátas? Inter vírgines verò, poſt Deíparam Vírginem, quid admirabilius quàm hæc virgo ſinguláris Agatha? Agatha enim non ſolùm de primítiis córporis ſui, ſed étiam de tota ſua ſubſtántia honorándum ſibi decrévit Deum, ac cuncta córporis animíque ornaménta Chriſto mancipávit. Hæc Cátanæ in Sicilia ſub Imperatóre Décio, júdice Quintiáno, poſt álapas & cárcerem, poſt equúleum & torſiónes, poſt mamillárum abſciſſiónem, poſt volutatiónem in téſtulis ac carbónibus, tandem martyrio in cárcere conſúmpta eſt.

Veſpera Feriales, à Capitulo de Feſto ſequenti.

DIE VI.
In Feſto
SANCTI VEDASTI,
Atrebatenſis Epiſcopi.
Simplex.

De Communi S. Pontificis, xxij.
Orátio, Exaúdi, xxvij.

Lectio iij.
Ex ejus vita apud Bollandum.

Vedáſtus, relíctis ab adoleſcéntia paréntibus & prædiis ampliſſimis, ſolitáriam Tulli-Leucórum vitam ducébat, cùm Clodovéus devíctis Germánis, Remos ad beátum Remígium baptizándus véniens, eum cómitem aſcívit, ut in itínere fidei rudiméntis ab ipſo imbuerétur. Remis aliquándiu commorátus, atque à Remígio Attébatum Epíſcopus factus, multos éthnicos Chriſto acquisívit. Eccléſias eréxit in quibus conſtítuit Presbyteros & Diáconos. In paúperes liberális fuit; divítibus affábilis, ut ſuáviùs ad Chriſtum allíceret. Exáctis in pontificátu annis quadraginta, febre corréptus, & ſacro córporis & ſánguinis Chriſti viático confirmátus, clarus miráculis ánimam Deo réddidit.

DIE IX.
In Feſto
SANCTÆ APOLLONIÆ,
Virginis & Martyris.
Simplex.

De Communi Virginum Martyrum, lxiij.
Oratio, Omnípotens ſempitérne Deus, lxiv.

Ex Epiſtola ſancti Dionyſii Alexandríni, ad Fábium Antiochénum.

Apud Euſeb. Hiſt. lib. 6. cap. 41. edit Valeſ.

Lectio iij.

NEquáquam ex Décii Imperatóris edícto perſecútio cœpta eſt, quippe quæ íntegro anno antevérterat. Etenim infauſtus quidam vates ac poéta, commóverat jam ántea, atque incitáverat advérſùs nos gentílium turbas... Ab hoc igitur hómine ſtimuláti, omnémque ad patránda ſcélera licéntiam nacti, hanc ſolam pietátem cultúmque dæmonum ſuórum exiſtimábant, ſi cædibus advérſùs noſtros ſævírent... Tunc admirándam illam provéctæ jam ætátis vírginem Apollóniam comprehendérunt; & maxíllas ejus verberántes, cunctos ei dentes excuſſérunt. Accénſo autem extra urbem rogo, minabántur vivam ſe illam combuſtúros, niſi unà cum ipſis ímpia verba pronuntiáret. At illa véniam deprecári paulíſper viſa, atque ínterim dimíſſa, celériter in ignem inſíliit, & conflagrávit.

Die X.

S. SCHOLASTICÆ Virginis

Commemoratio.

Pridie In Veſperis, *Ant.* Quis dabit, ℣. Súſcipe me, *Oratio*, Deus, qui habitáculum, lxxj.

In Laudibus, *Ant.* Cave, ℣. Oblivíſcere, *Oratio*, Deus, qui habitáculum, lxxj.

Veſpera feriales, à Capitulo de Feſto ſequenti.

Die XI.

In Feſto S. SEVERINI ABBATIS.

Simplex.

De Communi SS. Abbatum, xlix.

Oratio, Deus, cujus múnere, xlix.

Lectio iij.

Ex vita S. Severini, à Fauſto ejus comite ſcripta, append. ſec. 1. Bened.

SEverínus ex nóbili génere, in Monaſtério Agaunénſi primò Mónachus, deínde Abbas, ob inſígnem virtútis & miraculórum famam à Rege Clodovéo, longâ tunc & deſperátâ à médicis febre ægrotánte, accersítus Lutétiam, Deo præmonénte, venit. Nivérnis in tránſitu Eulálium Epíſcopum morti vicínum, Paríſiis lepróſum óbvium óſculo ſanat. Regem ipſum oratióne líberat febre, & cum eo aliquándiu morátus, multos váriis

morbis vexátos ſanitáti reſtítuit. Séntiens verò propínquum éxitûs ſui diem, accédit ad caſtrum Naantónis in agro Vaſtinénſi, ubi, revelánte Dómino, ſe moritúrum eſſe cognóverat. Illic autem cùm presbyteris Paſchasíno & Urſicíno hoc in loco degéntibus memóriam ſuam commendáſſet, replénte cubículum ejus lúmine cœléſti, migrávit ad Chriſtum. Cujus corpus aliquántò poſt ipsíus mortem túmulo levátum, & jam multis miráculis illuſtrátum beátus Elígius argénteâ capsâ inclúſit.

Die XVIII.

In Feſto SANCTI SIMEONIS, Jeroſolymitani Epiſcopi & Martyris.

Simplex.

De Communi unius Martyris, viij.

Oratio. Deus, à quo fides, xij.

Ex Hegeſipp. apud Euſeb. Hiſt. lib. 3. cap. 32.

Lectio iij.

Simeon, cognátus Dómini, filius Cléophæ, calúmniam paſſus ab hæréticis, accusátus eſt coram Attico Conſulári; & per plúrimos dies excruciátus, martyr effectus eſt; ita ut omnes ſupra modum admiraréntur, & ipſe quoque Conſuláris, quómodo is qui centum vigínti annos attígerat, tália pertuliſſet. Tandem verò ſenténtiâ Júdicis, cruci affixus eſt. Ad hæc uſque témpora Eccléſia virgo pura & incorrúpta permánſit, in obſcúro adhuc recéſſu deliteſcéntibus quicúmque rectam ſalutáris prædicatiónis régulam depraváre nitebántur. Poſtquam autem ſacer Apoſtolórum chorus vário mortis génere extínctus eſt, effluxerátque jam ætas hóminum illórum qui divínam ipſam Sapiéntiam ſuis áuribus auſcultáre merúerant; tunc demum exórta eſt ímpii erróris conſpirátio, nullo vidélicet ámpliùs ex Apóſtolis ſupérſtite.

Die XXI.

SANCTI GUNDEBERTI, Senonenſis Epiſcopi *Commemoratio.*

Pridie In Vesperis, *Ant.* Reſpéxit, ℣. Quæsívit, *in Communi*, xxiij. *Oratio*, Omnípotens Deus, xxv.

In Laudibus *Ant.* In bonitáte, ℣. Státuit. *Oratio*, Omnípotens Deus, xxvij.

Die XXIII.

[*In anno Biſſextili* die XXIV.]

IN VIGILIA

S. Matthiæ Apostoli.

[*Poſt Cineres nihil ſit de ea.*]

Officium de Pſalterio, exceptis quæ ſequuntur.

AD OFFICIUM NOCT.

Lectio j. & ij. *de Scriptura occurrente; ſiuntque ex tribus duæ.*

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Joánnem.

Lectio iij.

c. 15. 12. *ad* 16.

IN illo témpore; Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Hoc eſt præcéptum meum, ut diligátis ínvicem, ſicut diléxi vos. Et réliqua.

Homília ſancti Gregórii Papæ.

Homil. 27. *in Evang.*

CUm cuncta ſacra elóquia Domínicis plena ſint præcéptis, quid eſt quòd de dilectióne, quaſi de ſingulári mandáto Dóminus dicit: [Hoc eſt præcéptum meum ut diligátis ínvicem,] niſi quia omne mandátum de ſola dilectióne eſt, & ómnia unum præcéptum ſunt? quia quidquid præcípitur, in ſola caritáte ſolidátur. Ut enim multi árboris rami ex una radíce pródeunt, ſic multæ virtútes ex una caritáte generántur: nec habet áliquid viriditátis ramus boni óperis, ſi non manet in radíce caritátis. Præcépta ergo Domínica, & multa ſunt, & unum; multa per diverſitátem óperis, unum in radíce dilectiónis. Quáliter autem iſta diléctio tenénda ſit, ipſe inſínuat, qui in pleríſque Scriptúræ ſuæ ſenténtiis, & amícos jubet díligi in ſe, & inimícos propter ſe.

Ad Laudes, Preces flexis genibus, ut in Pſalterio, 148.

Oratio. Orémus.

APoſtólicis, quæſumus, Dómine, nos attólle præsídiis; ut beáti Matthíæ, cujus ſolémnia prævenímus, précibus adjuvémur; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum.

Ad Horas, *dicuntur etiam Preces flexis genibus, ut in Pſalterio,* 151.

Die XXIV.

[*In anno Biſſextili* die XXV.]

In Feſto

SANCTI MATTHIÆ Apoſtoli.

Duplex - majus.

¶ *Si hoc Feſtum occur-*

verit Feriâ IV. Cinerum, de eo fiet per anticipationem Feriâ tertiâ præcedenti; tuncque Officium Vigiliæ fiet Feriâ ſecundâ poſt Quinquageſimam, ut habetur ſuprà.]

Omnia de Communi Apoſtolorum, j. *præter ea quæ hìc ſunt propria.*

IN PRIMIS VESPERIS.

Ad Magníficat, *Ant.* 1. D. * Opórtet ex his viris qui nobíſcum ſunt congregáti, teſtem reſurrectiónis Jeſu nobíſcum fieri unum ex iſtis. Et ſtatuérunt duos, Joſeph qui cognominátus eſt Juſtus, & Matthíam. *Act.* 1. 21. 22. 23.

Oratio, Deus, qui beátum, *infrà ad Laudes.*

IN I. NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

De Actibus Apoſtolórum.

Lectio iv.

c. 1. 15. *ad* 20.

IN diébus illis exúrgens Petrus in médio fratrum dixit: (erat autem turba hóminum ſimul ferè centum vigínti,) Viri fratres, opórtet impléri Scriptúram quam prædíxit Spíritusſanctus per os David de Juda, qui fuit dux eórum qui comprehendérunt Jeſum; qui connumerátus erat in nobis, & ſortitus eſt ſortem miniſtérii hujus. Et hic quidem poſſédit agrum de mercéde iniquitátis, & ſuſpénſus crépuit médius: & diffúſa ſunt ómnia víſcera ejus. Et notum factum eſt ómnibus habitántibus Jerúſalem, ita ut appellarétur ager ille linguâ eórum, Hacéldama, hoc eſt, ager ſánguinis. Scriptum eſt enim in libro Pſalmórum: Fiat commorátio eórum deſérta, & non ſit qui inhábitet in ea; & epiſcopátum ejus accípiat alter.

Lectio v.

v. 21. *ad* 23.

OPórtet ergo ex his viris, qui nobíſcum ſunt congregáti in omni témpore, quo intrávit & exívit inter nos Dóminus Jeſus, incípiens à baptíſmate Joánnis uſque in diem quâ aſſúmptus eſt à nobis, teſtem reſurrectiónis ejus nobíſcum fieri unum ex iſtis. Et ſtatuérunt duos, Joſeph qui vocabátur Bárſabas, qui cognominátus eſt Juſtus; & Matthíam.

Lectio vj.

v. 24. *ad fin.*

ET orántes dixérunt: Tu, Dómine, qui corda noſti ómnium, oſténde quem elégeris ex his duóbus unum, accípere locum miniſtérii hujus, & apoſtolá-

tûs, de quo prævaricâtus eſt Judas ut abíret in locum ſuum. Et dedérunt ſortes eis; & cécidit ſors ſuper Matthíam, & annumerátus eſt cum úndecim Apóſtolis.

IN III. NOCTURNO.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Matthæum.

Lectio vij.

c. 19: 27. *ad* 29.

IN illo témpore; Reſpóndens Petrus dixit Jeſu: Ecce nos relíquimus ómnia, & ſecúti ſumus te; quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Homília ſancti Hierónymi Presbyteri.

Comment. in cap. 19. *Matt.*

GRandis fidúcia: Petrus piſcátor erat; dives non fúerat, cibos manu & arte quærébat: & tamen lóquitur confidénter, [Relíquimus ómnia.] Et quia non súfficit tantùm relínquere, jungit quod perféctum eſt: [Et ſecúti ſumus te.] Fécimus quod juſsiſti, quid ígitur nobis dabis præmii?

Lectio viij.

JEſus autem dixit illis: Amen dico vobis, quòd vos qui ſecúti eſtis me, in regeneratióne, cùm ſéderit Fílius hóminis in ſede majeſtátis ſuæ, ſedébitis & vos ſuper ſedes duódecim, judicántes duódecim tribus Iſraël.] Non dixit, [Qui reliquíſtis ómnia;] hoc enim & Crates fecit philóſophus, & multi álii divítias contempſérunt: ſed, [Qui ſecúti eſtis me,] quod própriè Apoſtolórum eſt atque credéntium. [In regeneratióne cùm ſéderit Fílius hóminis in ſede majeſtátis ſuæ (quando & mórtui de corruptióne reſúrgent incorrúpti) ſedébitis & vos in sóliis judicántium, condemnántes duódecim tribus Iſraël;] quia vobis credéntibus illi crédere noluérunt.

[*Poſt Cineres, Lectio* ix. *de Evangelio & Homilia Feriæ occurrentis.*]

Lectio ix.

ET omnis qui relíquerit domum, vel fratres, aut ſoróres, aut patrem, aut matrem, aut uxórem, aut fílios, aut agros propter nomen meum, céntuplum accípiet, & vitam ætérnam poſſidébit.] Locus iſte cum illa ſenténtia cóngruit, in qua Salvátor lóquitur: [Non veni pacem míttere, ſed gládium. Veni enim ſeparáre hóminem à patre ſuo, & matrem à fília, & nurum à ſocru: & inimíci hóminis doméſtici ejus.] Qui ergo propter fidem Chriſti, & prædicatiónem Evangélii, omnes affectus contempſerint, atque divi-

tias, & ſéculi voluptátes; iſti céntuplum recípient, & vitam ætérnam poſſidébunt.

Ad Benedíctus, *Ant.* 2. D. * Orántes Apóſtoli dixérunt: Tu, Dómine, qui corda noſti ómnium, oſténde quem elégeris ex his duóbus unum, accípere locum miniſtérii hujus, & apoſtolátûs, de quo prævaricátus eſt Judas. *Act.* 1. 24. 25.

Oratio. Orémus.

Deus, qui beátum Matthíam Apoſtolórum tuórum collégio ſociáſti; tríbue, quæſumus, ut ejus interceſſióne, tuæ circa nos pietátis ſemper víſcera ſentiámus; Per Dóminum.

Ad Magníficat, *Ant.* 6. *F.* Dedérunt ſortes eis, & cécidit ſors ſuper Matthíam; & annumerátus eſt cum úndecim Apóſtolis. *Act.* 1. 26.

FESTA MARTII.

Die I.

SANCTI ALBINI, Andegavenſis Epiſcopi *Commemoratio.*

Pridie In Vesperis, *Ant.* Reſpéxit, ℣. Quæſívit, *in Communi*, xxiij. *Oratio*, Quæſumus, xxvij.

Ad Laudes, *Ant.* In bonitáte, ℣. Státuit, *Orat.* Quæſumus, xxvij.

Die VII.

SS. PERPETUÆ & FELICITATIS Martyrum *Commemoratio.*

Pridie In Vesperis, *Ant.* Poſuíſti nos ſubſannatiónem & deriſum his qui ſunt in circúitu noſtro: & iníquè non égimus in teſtaménto tuo; & non recéſſit retro cor noſtrum. *Pſ.* 43. 14. 18. 19.

℣. Humiliáſti nos in loco afflictiónis, ℟. Et coopéruit nos umbra mortis. *Pſ.* 43. 20.

Oratio, Omnípotens, *ut infrà.*

In Laudibus, *Ant.* Salváſti nos de affligéntibus nos, & odiéntes nos confudiſti: & in nómine tuo confitébimur in ſéculum. *Pſ.* 43. 8. 9.

℣. Deus noſter refúgium & virtus; ℟. Adjútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis. *Pſ.* 45. 2.

Oratio. Orémus.

OMnípotens ſempitérne Deus, qui infirma mundi éligis ut fórtia quæque confúndas; da nobis, intercedéntibus beátis Martyribus tuis Perpétuâ & Felicitáte, ut ſpíritu tuæ veritátis armáti, mundum ſive blandiéntem ſive ſæviéntem víncere pro tui nóminis amóre valeámus; Per Dóminum.

Die IX.

SS. QUADRAGINTA Martyrum *Commemoratio.*

Pridie In Vesperis, *Ant.* Communicántes, ℣. Viríliter, *in Communi*, xv. *Orat.* Mártyrum, xvij.

In Laudibus, *Ant.* Beáti, ℣. Multæ, *Oratio*, Mártyrum, xviij.

COMMUNE

COMMUNE SANCTORUM.

PARS HIÈMALIS.

COMMUNE APOSTOLORUM.

[*In hoc Communi & in ceteris, ad I. Veſperas ſemper dicuntur Pſalmi de Feria.*]

IN I. VESPERIS.

Ant. 1. D. EXiit Jeſus in montem oráre, & erat pernóctans in oratióne Dei. Et cùm dies factus eſſet, vocávit diſcípulos ſuos. *Luc.* 6. 12. 13.

Ant. 6. F. Elégit duódecim ex ipſis, quos & Apóſtolos nominávit. *Luc.* 6. 13.

Ant. 3. a. Vocávit ad ſe quos vóluit ipſe; & venérunt ad eum. Et fecit ut eſſent duódecim cum illo, & ut mitteret eos prædicáre. *Marc.* 3. 13. 14.

Ant. 8. G. Dedit illis virtútem & poteſtátem ſuper ómnia dæmónia, & ut languóres curárent. *Luc.* 9. 1.

Ant. 1. D. Ignobília mundi, & contemptibília elégit Deus; & ea quæ non ſunt, ut ea quæ ſunt deſtrúeret; ut non gloriétur omnis caro in conſpéctu ejus. 1. *Cor.* 1. 28. 29.

Capitulum. *Iſai.* 66. 19. 20.

HÆc dicit Dóminus: Annuntiábunt glóriam meam géntibus, & addúcent omnes fratres veſtros de cunctis géntibus donum Dómino.

In Semiannualibus,

℟. Meſſis quidem multa, operárii autem pauci; * Rogáte dóminum meſſis, ut mittat operários in meſſem ſuam. *Luc.* 10. 2. ℣. Oráte ut reſpíciat Dóminus pópulum ſuum Iſraël. *Judith* 8. 32. * Rogáte. Glória. * Rogáte.

Hymnus. *Santol. Vict.*

CŒlestis aulæ Príncipes,
Sacri duces exércitûs,
Biſſéna mundi lúmina,
Olim futúri júdices.

Mersis gravi calígine,
Per vos dies renáſcitur;
Quos vanus error lúſerat,
Illúſtrat ipſa Véritas.

Non vi, nec armis mílitum,
Fandi nec ullis ártibus;
Verbo ſed irriſæ Crucis,

Chriſto rebélles ſúbdiris.
Quibus gemébat ſúbditus,
Rumpúntur orbis víncula:
Jam gaudet excúſſo jugo,
Liber Dei ſub légibus.
Vulgata terris ómnibus
Per vos Dei myſtéria:
Sic veſtra terris ómnibus
Præclára facta pérſonant.
Uni ſit & trino Deo
Suprémalaus, ſummum decus,
De nocte qui nos ad ſuæ
Lumen vocávit glóriæ.
Amen.

℣. Magnificéntiam glóriæ ſanctitátis tuæ loquéntur, ℟. Et mirabília tua narrábunt. *Pſ.* 144. 5.

Ad Magníficat, *Ant.* 5. F. Conſtítues eos príncipes ſuper omnem terram; mémores erunt nóminis tui: proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum. *Pſ.* 44. 17. 18.

Oratio ut in Proprio Sanctorum.

[*In Feſtis Annualibus & per eorum Octavas ad Completorium, Ant.* 1. a. Per manus Apoſtolórum fiébant ſigna & prodígia multa. *Act.* 5. 12.

Ad Nunc dimíttis, *Ant.* 5. a. Magnificábat eos pópulus: magis autem augebátur credéntium in Dómino multitúdo. *Act.* 5. 13. 14.

In fine Completorii duæ dicuntur Orationes ſub una concluſione, prima de Feſto, altera ut in Pſalterio, Véritas.]

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Apoſtolórum Magíſtrum & Dóminum, * Venite, adorémus. *Joan.* 13. 13.

Pſ. 94. Veníte. 2.

Hymnus. *Santol. Vict.*

Supreme quales árbiter
Tibi miníſtros éligis,
Tuas opes qui vílibus
Vaſis amas committere!
Hæc nempe plena lúmine
Tu vaſa frangi præcipis:
Lux inde magna rúmpitur,
Ceu, nube ſciſſâ, fúlgura.
Totum per orbem núntii,
Nubes velut, citi volant;
Verbo graves, Verbo Deo,
Tonant, corúſcant, pérpluunt.
Christum ſonant: verſæ ruunt
Arces ſupérbæ dæmonum:
Circùm tubis clangéntibus,
Sic verſa quondam mœnia.
Fac, Chriſte, cœléſtes tubæ
Somno graves nos éxcitent:
Accénſa de te lúmina
Pellant tenébras méntium.
Uni ſit & trino Deo
Supréma laus, ſummum decus,
De nocte qui nos ad ſuæ
Lumen vocávit glóriæ.
Amen.

[*In Annualibus Pſalmi dicuntur de Dominica in toto Officio: & ſic in omni alio Communi.*

In aliis diebus, Pſalmi in toto Officio ſemper ſunt de Feria.]

In I. Nocturno.

Ant. 1. f. Convocátis duódecim diſcípulis ſuis, hos miſit Jeſus dicens: Eúntes prædicáte, quia appropinquávit regnum cœlórum. *Matt.* 10. 1. 5. 7.

Ant. 2. D. Infirmos curáte, mórtuos ſuſcitáte, leprósos mundáte, dæmones ejícite: gratìs accepíſtis, gratìs date. *Matt.* 10. 8.

Ant. 3. E. Nihil tuléritis in via, neque virgam, neque peram, neque panem, neque pecúniam, neque duas túnicas habeátis. *Luc.* 9. 3.

℣. Sanctificámini, & eſtóte ſancti; ℟. Quia ego ſum Dóminus Deus veſter. *Levit.* 20. 7.

Pater noſter.

Benedictiones habentur poſt Pſalterium.

Tres primæ Lectiones de Scriptura occurrente.

[*In Annualibus Lectiones propriæ: & ſic in omni alio Communi.*]

Poſt 1. *Lect.* ℟. In viam géntium ne abiéritis; ſed pótiùs; * Ite ad oves, quæ periérunt domûs Iſraël. *Matt.* 10. 5. 6. ℣. Diſpérſæ ſunt oves meæ, eò quòd non eſſet paſtor; & factæ ſunt in devoratiónem. *Ezech.* 34. 5. * Ite ad oves.

Poſt 2. *Lect.* ℟. Non vos me elegíſtis; ſed ego elégi vos; * Et póſui vos ut eátis, & fructum afferátis; & fructus veſter máneat. *Joan.* 15. 16. ℣. Ego levávi manum meam ut vos, montes Iſraël, germinétis, & fructum afferátis pópulo meo. *Ezech.* 36. 7. 8. * Et póſui vos.

Poſt 3. *Lect.* ℟. Pater, ſicut tu me miſíſti in mundum, & ego miſi eos in mundum: * Et † Pro eis ego ſanctífico meipſum, ut ſint & ipſi ſanctificáti in veritáte. *Joan.* 17. 18. 19. ℣. Sint ergo ſancti, quia ego ſanctus ſum, Dóminus qui ſanctífico eos. *Levit.* 21. 8. * Et pro. Glória. † Pro eis.

In II. Nocturno.

Ant. 4. E. In quamcúmque domum intravéritis, dícite: Pax huic dómui; & ſi ibi fúerit fílius pacis, requiéſcet ſuper illum pax veſtra; ſin autem, ad vos revertétur: *Luc.* 10. 5. 6.

Ant. 5. a. Qui vos audit, me audit; & qui vos ſpernit, me ſpernit: qui autem me ſpernit, ſpernit eum qui miſit me. *Luc.* 10. 16.

Ant. 6. F. Quod dico vobis in ténebris, dícite in lúmine: & quod in aure audítis, prædicáte ſuper tecta. *Matt.* 10. 27.

℣. Cuſtodíte præcépta mea, & fácite ea: ℟. Ego Dóminus qui ſanctífico vos. *Levit.* 20. 8.

Pater noſter.

Benedictiones ut poſt Pſalterium.

Tres Lectiones ut in Proprio Sanctorum.

Poſt 4. Lect. ℟. Mementóte ſermónis mei, quem ego dixi vobis: * Non eſt ſervus major Dómino ſuo: ſi me perſecúti ſunt, & vos perſequéntur. *Joan.* 15. 20. ℣. Locúti ſunt advérſùm me linguâ dolóſâ, & ſermónibus ódii circumdedérunt me. *Pſ.* 108. 3. * Non eſt ſervus.

Poſt 5. Lect. ℟. Nolíte timére oppróbrium hóminum, & blaſphémias eórum ne metuátis: * Salus autem mea in ſempitérnum erit; Ego, ego ipſe conſolábor vos. *Iſai.* 51. 7. 8. 12. ℣. Tradémini à paréntibus, & amícis, & morte afficient ex vobis; & éritis ódio ómnibus propter nomen meum. *Luc.* 21. 16. 17. * Salus autem.

Poſt 6. Lect. ℟. Cùm tradent vos, nolíte cogitáre quómodo, aut quid loquámini; * Non enim vos eſtis qui loquímini, ſed Spíritus Patris veſtri, qui lóquitur in vobis. *Matt.* 10. 19. 20. ℣. Spíritus meus in médio veſtrûm, nolíte timére. *Agg.* 2. 6. * Non. Glória. * Non.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 3. g. Ite, ecce ego mitto vos, ſicut oves in médio lupórum: Eſtóte ergo prudéntes ſicut ſerpéntes, & símplices ſicut colúmbæ. *Matt.* 10. 16.

Ant. 7. a. Quicúmque volúerit inter vos major fieri, ſit veſter miníſter; ſicut Fílius hóminis non venit miniſtrári, ſed miniſtráre. *Matt.* 20. 26. 28.

Ant. 3. *a.* Cùm fecéritis ómnia quæ præcépta ſunt vobis, dícite: Servi inútiles ſumus; quod debúimus fácere, fécimus. *Luc.* 17. 10.

℣. Non nobis, Dómine, non nobis, ſed nómini tuo da glóriam, ℟. Super miſericórdia tua, & veritáte tua. *Pſ.* 113. 9. 10.

Pater noſter.

Benedictiones ut poſt Pſalterium.

Evangelium & Homilia ut in Proprio Sanctorum.

Poſt 7. Lect. ℟. Jam non dicam vos ſervos; vos autem dixi amícos; * Quia ómnia quæcúmque audívi à Patre meo nota feci vobis. *Joan.* 15. 15. ℣. Antíqua ne intueámini: ecce ego fácio nova, & nunc oriéntur, útique cognoſcétis ea. *Iſai.* 43. 18. 19. * Quia.

Poſt 8. Lect. ℟. Vos eſtis qui permanſíſtis mecum in tentatiónibus meis; * Et ego diſpóno vobis, ſicut diſpóſuit mihi Pater meus regnum. *Luc.* 22. 28. 29. ℣. Diſpóſui teſtaméntum eléctis meis. *Pſ.* 88. 4. * Et ego.

Poſt 9. Lect. ℟. Ecce

dedi vobis poteſtátem ſuper omnem virtútem inimíci: * Verúmtamen in hoc nolíte gaudére; † Gaudéte quòd nómina veſtra ſcripta ſunt in cœlis. *Luc.* 10. 19. 20. ℣. Dabo vos in nomen & in laudem ómnibus pópulis terræ. *Sophon.* 3. 20. * Verúmtamen. Glória Patri. † Gaudéte.

Te Deum.

℣. SACERD. Annuntiáte inter gentes glóriam Dómini, ℟. In ómnibus pópulis mirabília ejus. *Pſ.* 95. 3.

AD LAUDES.

Ant. 8. G. JEſus locútus eſt úndecim diſcípulis, dicens: Data eſt mihi omnis potéſtas in cœlo & in terra; eúntes ergo docéte omnes gentes. *Matt.* 28. 18. 19.

Ant. 6. C. Prædicáte Evangélium omni creatúræ, baptiſántes eos, docéntes ſerváre ómnia quæcúmque mandávi vobis. *Marc.* 16. 15. *Matt.* 28. 19. 20.

Ant. 8. G. Quorum remiſéritis peccáta, remittúntur eis; & quorum retinuéritis, reténta ſunt. *Joan.* 20. 23.

Ant 5. a. Accipiétis virtútem ſuperveniéntis Spíritûs-ſancti in vos, & éritis mihi teſtes uſque ad últimum terræ. *Act.* 1. 8.

Ant. 1. D. Ecce ego vobiſcum ſum ómnibus diébus, uſque ad conſummatiónem ſǽculi. *Matt.* 28. 20.

CAPITULUM. *Epheſ.* 4. 11. 12.

CHriſtus dedit quoſdam quidem Apóſtolos, quoſdam autem prophétas, álios verò evangeliſtas, álios autem paſtóres, & doctóres, ad conſummatiónem ſanctórum in opus miniſtérii, in ædificatiónem córporis Chriſti.

HYMNUS. *Santol. Vict.*

QUEM miſit in terras Deus,
Ut morte nos ſervet ſuâ,
Amóris hic fidos ſui
Vos éligit vicários.

OCCISUS Agnus à lupis,
Vos miſit Agnos ad lupos;
Mores feríuos éxuunt,
Agni repéntè de lupis.

QUÆ victimárum cœdibus
Tellus madébat ímpiis,
Veſtris eam ſudóribus,
Veſtro piáſtis ſánguine.

HOC rore facta pínguior,
Quot illa fructus prótulit!
Quæ, quanta ſurréxit ſeges!
Et iſta nos ſeges ſumus.

QUAM ſi bonus reſpéxeris,
Qui das rigátis créſcere;
Fruménta nos cœléſtibus
Matúra condes hórreis.

UNI ſit & trino Deo
Supréma laus, ſummum decus,
De nocte, qui nos ad ſuæ
Lumen vocávit glóriæ.
Amen.

℣. Judicábunt juſti na-

tiónes, ℟. Et dominabúntur pópulis. *Sap.* 3. 8.

Ad Benedíctus, *Ant.* 1. D. * Vos qui ſecúti eſtis me, in regeneratióne cùm ſéderit Fílius hóminis in ſede majeſtátis ſuæ, ſedébitis & vos ſuper ſedes duódecim, judicántes duódecim tribus Iſraël. *Matt.* 19. 28.

Oratio in Proprio Sanctorum.

AD HORAS.

Antiph. de Laudibus, quartâ prætermiſſâ, & ſic in omni alio Communi, niſi aliter notetur.

AD PRIMAM.

Ant. Jeſus locútus eſt.

Capitulum, Regi ſeculórum.

CANON, ut habetur poſt Lectiones Scripturæ occurrentis : & ſic in omni alio Communi. Cetera ut in Pſalterio.

[*In Feſtis Annualibus & per eorum Octavas ad Primam dicuntur duæ Orationes ſub una concluſione, prima de Feſto, altera de Pſalterio*, Dómine, Deus omnípotens : *& ſic in omni alio Communi.*]

AD TERTIAM.

Ant. Prædicáte.

Capitulum. *Rom.* 1. 5.

PEr Jeſum Chriſtum accépimus grátiam, & Apoſtolátum ad obediéndum fidei in ómnibus géntibus pro nómine ejus.

℟. *br.* Nos prædicámus * Chriſtum crucifixum : ℟. Nos prædicámus. ℣. Chriſtum Dei virtútem, & Dei ſapiéntiam. * Chriſtum. Glória. ℟. Nos prædicámus. 1. *Cor.* 1. 23. 24.

[*In Semiannualibus & intrà Octavas Annualium,* ℟℟℟. *brevibus adduntur duo* Allelúia : *& ſic in omni alio Communi uſque ad Septuageſim.*]

℣. Quod vídimus & audívimus, annuntiámus vobis, ℟. Ut & vos ſocietátem habeátis nobíſcum. 1. *Joan.* 1. 3.

Oratio ut in Proprio ad Laudes.

AD SEXTAM.

Ant. Quorum remiſéritis.

Capitulum. 2. *Cor.* 5. 19. 20.

POſuit in nobis Deus verbum reconciliatiónis : pro Chriſto ergo legatióne fúngimur, tanquam Deo exhortánte per nos.

℟. *br.* Deus nos reconciliávit ſibi * Per Chriſtum : ℟. Deus nos. ℣. Et dedit nobis miniſtérium reconciliatiónis. * Per Chriſtum. Glória. ℟. Deus nos. 2. *Cor.* 5. 18.

℣. Reconciliámini Deo, ℟. Obſecrámus pro Chriſto. 2. *Cor.* 5. 20.

AD NONAM.

Ant. Ecce ego.

Capitulum. *Epheſ.* 2. 19. 20.

FRatres, jam non eſtis hóſpites & ádvenæ: ſed eſtis cives ſanctórum, & doméſtici Dei: ſuperædificáti ſuper fundaméntum Apoſtolórum, & Prophetárum, ipſo ſummo angulári lápide Chriſto Jeſu.

℟. *br.* Vocávit vos Deus * Per Evangélium noſtrum. ℟. Vocávit. ℣. State, & tenéte traditiónes quas didicíſtis. * Per Evangélium. Glória. ℟. Vocávit. 2. *Theſſ.* 2. 13. 14.

℣. Accepíſtis Jeſum Chriſtum Dóminum, ℟. In ipſo ambuláte. *Coloſſ.* 2. 6.

AD VESPERAS.

Ant. 8. a. INjecérunt in Apóſtolos manus, & poſuérunt eos in cuſtódiam. *Act.* 4. 3.

Ant. 2. D. Cæſis denuntiavérunt ne omníno loqueréntur in nómine Jeſu. *Act.* 5. 40.

Ant. 7. d. Ibant gaudéntes à conſpéctu concílii, quóniam digni hábiti ſunt pro nómine Jeſu contuméliam pati. *Act.* 5. 41.

Ant. 8. c. Loquebántur verbum Dei cum fidúcia: & virtúte magnâ reddébant teſtimónium reſurrectiónis Jeſu Chriſti. *Act.* 4. 31. 33.

Ant. 3. a. Tradidérunt ánimas ſuas pro nómine Dómini noſtri Jeſu Chriſti. *Act.* 15. 26.

Capitulum. *Hebr.* 2. 3. 4.

CUm inítium accepíſſet ſalus enarrári per Dóminum; ab eis qui audiérunt in nos confirmáta eſt, conteſtánte Deo ſignis, & porténtis, & váriis virtútibus.

In Semiannualibus,

℟. Non ſunt loquélæ, neque ſermónes, quorùm non audiántur voces eórum. * In omnem terram exívit ſonus eórum, & † In fines orbis terræ verba eórum. *Pſ.* 18. 4. 5. ℣. Prædicavérunt ubíque, Dómino cooperánte, & ſermónem confirmánte, ſequéntibus ſignis. *Marc.* 16. 20. * In omnem. Glória. † In fines.

Hymnus, Cœléſtis, *ut in I. Veſperis.*

℣. Nimis honorificáti ſunt amíci tui, Deus; ℟. Nimis confortátus eſt principátus eórum. *Pſ.* 138. 17.

Ad Magníficat, *Ant.* 1. *D.* In fundaméntis duódecim (civitátis ſanctæ Jerúſalem) nómina duódecim Apoſtolórum Agni, & cláritas Dei illumínávit eam, & lucérna ejus eſt Agnus: & ambulábunt gentes in lúmine ejus. *Apoc.* 21. 14. 23. 24.

COMMUNE UNIUS MARTYRIS.

IN I. VESPERIS.

Ant. 1. f. SI quis venit ad me, & non odit ánimam ſuam, non poteſt meus eſſe diſcípulus. *Luc.* 14. 26.

Ant. 2. D. Qui volúerit ánimam ſuam ſalvam fácere, perdet eam; qui autem perdíderit ánimam ſuam propter me, & Evangélium, ſalvam fáciet eam. *Marc.* 8. 35.

Ant. 5. a. Qui vícerit, veſtiétur veſtiméntis albis, & non delébo nomen ejus de libro vitæ. *Apoc.* 3. 5.

Ant. 4. E. Uſque in tempus ſuſtinébit pátiens, & póſtea reddítio jucunditátis. *Eccli.* 1. 29.

Ant. 8. G. Hæc eſt grátia, ſi propter Dei conſciéntiam ſúſtinet quis triſtítias, pátiens injúſtè. 1. *Petr.* 2. 19.

CAPITULUM. 1. *Petr.* 4. 15. 16.

NEmo veſtrûm patiátur ut homicída, aut fur, aut maledícus, aut alienórum appetítor: ſi autem ut Chriſtiánus, non erubéſcat; gloríficet autem Deum in iſto nómine.

In Semiannualibus,

℟. Beátus vir qui ſuffert tentatiónem, quóniã * Cùm probátus fúerit, † Accípiet corónam vitæ quam repromíſit Deus diligéntibus ſe. *Jac.* 1. 12. ℣. Si in probatióne fúerit, coronábitur; ſi in tribulatióne fúerit, liberábitur. *Tob.* 3. 21. * Cùm probátus. Glória. † Accípiet.

HYMNUS. *Santol. Vict.*

EX quo ſalus mortálium,
Fluxit ſacer Dei cruor,
Homo redémptus æmulum
Deo litávit ſánguinem.

NON jam crucis Chriſti pudet;
Quin ſurgit ingens glória,
Deum fatéri mórtuum,
Pro mórtuo mori Deo.

Hoc iſte plenus Spíritu
Ridet minas, ridet neces,
Tuâque fretus déxterâ,
Tibi, Redémptor, mílitat.

PARATA ſpectans præmia,
Secúrus ad pœnas volat;
Sic pugnat, ut ſperet mori,
Et morte mortem víncere.

UNUS tot armátas manus
Stupénte laſſat júdice;
Et tortus ipſis qui cadit,
Torquéntibus fit fórtior.

DA, Chriſte, tanti mílitis
Æquáre facta fórtia:
Da ſuſtinére pro tuo,
Quodcúmque durum, nómine.

ÆTERNE tu Verbi Pater;
Ætérne Fili, par Patri;
Et par utríque, Spíritus;
Tibi, Deus, ſit glória.
Amen.

℣. Vincénti dabo édere de ligno vitæ, ℟. Quod eſt in paradíſo Dei mei. *Apoc.* 2. 7.

Ad Magníficat, *Ant.* 5. F. Qui vícerit, dabo ei ſedére mecum in throno meo; ſicut & ego vici, & ſedi cum Patre meo in throno ejus. *Apoc.* 3. 21.

Oratio infrà ad Laudes, niſi ſit propria.

Si eodem die occurrat commemoratio alterius Martyris, fiet per Antiphonam ad Benedíctus *&* ℣. *ex Laudibus: quod ſervatur in omni aiio Communi.*

[*In Annualibus ad Completorium*, *Ant.* 7. d. Qui vícerit, non lædétur à morte ſecúnda. *Apoc.* 2. 11.

Ad Nunc dimíttis, *Ant.* 1. a. Qui vícerit, ero illi Deus, & ille erit mihi filius. *Apoc.* 21. 7.]

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Deum patiéntiæ & ſolátii, * Veníte, adorémus. *Rom.* 15. 5.

Pſ. 94. Veníte. 2.

Hymnus. *Santol. Vict.*

Felix morte tuâ, qui cruciátibus
Cœlo difficilem rúmpere amas viam,
Et ſignáre cruóre,
Quam Chriſto déderas fidem.

Pœnis victa quibus deficeret fides?
Tu pœnas ávidâ mente præóccupas;
Cui non ſúfficit una,
Ambis innúmeras neces.

Te pro lege ſua magnánimum mori,
Te Chriſtus púgilem ſpectat ab æthere;
Ne ſuccúmbere poſſis,
Tecum prælia ſúſtinet.

Et nos delícias, vana per ótia,
Gens infida Deo, quærimus ánxii:
Quid torpémus? inértes
Sanguis Mártyris éxcitat.

Semper máxima laus ingénito Patri;
Semper laus génito máxima Fílio;
Sacri nexus amóris,
Sit laus par tibi, Spíritus.
Amen.

In I. Nocturno.

Ant. 1. a. Fili, ſta in juſtítia & timóre, & prǽpara ánimam tuam ad tentatiónem. *Eccli.* 2. 1.

Ant. 2. D. Conjúngere Deo, & ſúſtine; quóniam in igne probátur aurum, hómines verò receptíbiles in camíno humiliatiónis. *Eccli.* 2. 3. 5.

Ant. 3. E. Qui confidit in Dómino, & erit Dóminus fidúcia ejus, non timébit cùm vénerit æſtus. *Jer.* 17. 7. 8.

℣. In tentatióne Deus illum conſervábit, ℟. Et liberábit à malis. *Eccli.* 33. 1.

Lectiones de Scriptura occurrente.

Poſt 1. *Lect.* ℟. Fili, omne quod tibi applícitum

NON jam vincla manus, non
cóhibent pedes,
Tu liber ſúperûm regna perámbulas:
Quot plagis laniátus,
Cœlo tot rádiis nites.
NEC te dira fames, nec ſitis ámpliùs,
Nec probróſa premit te modò núditas:
Nunc te lúmine puro
Paſcit Chriſtus & índuit.
SIC tu Martyribus dexter ades, Deus,
Ut quos mors périmit, glória víndicet:
Confundíſque tyránnum,
Dum quos déprimit, élevas.
SEMPER máxima laus ingénito Patri;
Semper laus génito máxima Fílio;
Sacri nexus amóris,
Sit laus par tibi, Spíritus.
Amen.

℣. Glórificátus ſum in óculis Dómini, ℟. Et Deus meus factus eſt fortitúdo mea. *Iſai.* 49. 5.

Ad Benedíctus, *Ant.* 8. G. * Dóminus mihi áſtitit, & confortávit me; & liberátus ſum de ore leónis. Liberávit me Dóminus ab omni ópere malo; & ſalvum fáciet in regnum ſuum cœléſte. 2. *Tim.* 4. 17. 18.

ORATIO. Orémus.

PRæſta, quæſumus, omnípotens Deus, ut qui beáti mártyris tui *N.* natalítia cólimus; ejus interceſſióne nec minis injúſtè perſequéntium turbémur, nec ullis dejiciámur advérſis; Per Dóminum.

Alia ORATIO.

DEus, qui beátum *N.* mártyrem tuum virtúte conſtántiæ in paſſióne roboráſti; ex ejus imitatióne tribue pro amóre tuo próſpera mundi deſpícere, & nulla ejus advérſa formidáre; Per Dóminum.

Si ſit Pontifex. ORATIO.

DEus, à quo fides conſtántiam & virtútem ſumit infírmitas: fac, quæſumus, exémplo & précibus beáti *N.* Mártyris atque Pontíficis nos vitæ frágilis hujus amórem depónere, & ad te, qui ſolus vera vita es, pervenire; Per.

Alia ORATIO.

DEus, cujus grátia beátum *N.* in Sacerdótem élegit, doctrína ad prædicándum erúdiit, poténtia ad perſeverándum confirmávit; da nobis ex ejus imitatióne pópulum Chriſtiánum & inſtrúere vivéndi exémplo, & cùm præcéperis, confirmáre patiéndo; Per Dóminum.

Si facienda ſit Commemoratio alterius Martyris, fiet per Antiphonam ad Magníficat *&* ℣. *ex I. Veſperis: quod ſervatur in omni aliò Communi.*

AD PRIMAM.

Ant. Cùm à morte.

AD TERTIAM.

Ant. Nunc gaudeo.

CAPITULUM. *Rom.* 8. 18.

FRatres, exíſtimo quòd non ſunt condígnæ paſſiónes hujus témporis ad futúram glóriam, quæ revelábitur in nobis.

℟. *br.* In Deo ſalutáre meum, * Et glória mea; ℟. In Deo. ℣. Deus auxílii mei, & ſpes mea in Deo eſt. * Et glória mea. Glória. ℟. In Deo. *Pſ.* 61. 8.

℣. Deus meus adjútor meus, & ſperábo in eum. ℟. Protéctor meus, & cornu ſalútis meæ, & ſuſcéptor meus. *Pſ.* 17. 3.

AD SEXTAM.

Ant. Replétus ſum.

CAPITULUM. 2. *Tim.* 1. 12.

PAtior, ſed non confúndor; ſcio enim cui crédidi, & certus ſum quia potens eſt depóſitum meum ſerváre in illum diem.

℟. *br.* Si consíſtant advérſùm me caſtra, * Non timébit cor meum. ℟. Si consíſtant. ℣. Si exúrgat advérſùm me prælium, in hoc ego ſperábo. * Non timébit. Glória. ℟. Si consíſtant. *Pſ.* 26. 3. 4.

℣. Dóminus illuminátio mea, & ſalus mea; quem timébo? ℟. Dóminus protéctor vitæ meæ; à quo trepidábo? *Pſ.* 26. 1. 2.

AD NONAM.

Ant. Bonum certámen.

CAPITULUM. *Tob.* 3. 22. 23.

POſt tempeſtátem, tranquíllum facis, Dómine: & poſt lacrymatiónem & fletum, exultatiónem infúndis. Sit nomen tuum, Deus Iſraël, benedíctum in ſécula.

℟. *br.* Factus es, Dómine, * Suſcéptor meus, ℟. Factus es. ℣. Et refúgium meum, in die tribulatiónis. * Suſcéptor meus. Glória. ℟. Factus es. *Pſ.* 58. 17.

℣. Tu, Dómine, adjuviſti me, ℟. Et conſolátus es me. *Pſ.* 85. 17.

AD VESPERAS.

Ant. PRopter opus Chriſti uſque ad mortem accéſſit, tradens ánimam ſuam. *Philipp.* 2. 30.
6. F.

Ant. 1. f. Patiénter ſúſtinens, deſtinávit non admíttere illícita propter vitæ amórem. 2. *Mach.* 6. 20.

Ant. 5. a. Magìs éligens affligi cum pópulo Dei, quàm temporális peccáti habére jucunditátem, inviſíbilem tanquam videns ſuſtinuit. *Hebr.* 11. 25. 27.

Ant. 4. E. Glorioſíſſimam mortem magìs quàm odíbilem vitam compléctens, voluntáriè præíbat ad ſupplícium. 2. *Mach.* 6. 19.

Ant. 1. à. Hoc modo vitâ decéſſit, univérſæ genti

ÆTERNE tu Verbi Pater,
Ætérne Fili par Patri,
Et par utríque Spíritus,
Tibi, Deus, ſit glória.
. Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 3. a. Ecce natiónes convenérunt advérſùm nos ut nos diſpérdant: quómodo potérimus ſubsíſtere? niſi tu, Deus, ádjuves nos. 1. *Mach.* 3. 52. 53.

Ant. 2. D. Erue nos in mirabílibus tuis, Dómine: & confundántur omnes qui oſténdunt ſervis tuis mala. *Dan.* 3. 43. 44.

Ant. 3. E. In te inimícos noſtros ventilábimus cornū, & in nómine tuo ſpernémus inſurgéntes in nobis. *Pſ.* 43. 6.

℣. Da nobis auxílium de tribulatióne; ℟. Quia vana ſalus hóminis. *Pſ.* 59. 13.

Lectiones de Scriptura occurrente.

Poſt 1. *Lect.* ℟. Nos ſtulti propter Chriſtum: maledícimur, & benedícimus; * Perſecutiónem pátimur, & ſuſtinémus; blaſphemámur, & obſecrámus. 1. *Cor.* 4. 10. 12. 13. ℣. Propter te mortificámur totâ die, æſtimáti ſumus ſicut oves occiſiónis. *Pſ.* 43. 22. * Perſecutiónem.

Poſt 2. *Lect.* ℟. Quis nos ſeparábit à caritáte Chriſti? tribulátio, an angúſtia, an fames an perſecútio? * Neque mors, neque vita póterit nos ſeparáre à caritáte Dei. *Rom.* 8. 35. 38. 39. ℣. Hæc ómnia venérunt ſuper nos, nec obliti ſumus te. *Pſ.* 43. 18. * Neque mors.

Poſt 3. *Lect.* ℟. Deus omnis grátiæ, qui vocávit nos in ætérnam ſuam glóriam in Chriſto Jeſu, * Módicùm paſſos ipſe perficiet. † Ipſi glória, & impérium in ſécula ſeculórum. 1. *Petr.* 5. 10. 11. ℣. Abſit à nobis hoc ſcelus ut recedámus à Dómino, & ejus veſtígia relinquámus. *Joſue* 22. 29. * Módicùm. Glória. † Ipſi.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 1. *D.* In mortem trádimur propter Jeſum, ut & vita Jeſu manifeſtétur in carne noſtra mortáli. 2. *Cor.* 4. 11.

Ant. 5. a. Paráti ſumus mori, magìs quàm pátrias Dei leges prævaricári. 2. *Mach.* 7. 2.

Ant. 6. F. Propítius ſit nobis Deus: non eſt nobis útile relínquere legem, & juſtítias Dei, ut eámus alterâ viâ. 1. *Mach.* 2. 21. 22.

℣. In Deo faciémus virtútem, ℟. Et ipſe ad níhilum dedúcet tribulántes nos. *Pſ.* 59. 14.

Lectiones in Proprio Sanctorum.

Poſt 4. *Lect.* ℟. Abſit à nobis ut relinquámus Dóminum, & ſerviámus diis aliénis. * Dómino Deo noſtro ſerviémus, & obediémus

tes érimus præcéptis ejus. *Joſue* 24. 16. 24. ℣. Etſi ſunt qui dicántur dii, nobis tamen unus Deus. 1. *Cor.* 8. 5. * Dómino Deo noſtro.

Poſt 5. *Lect.* ℟. Dóminus Deus aſpíciet veritátem, & conſolábitur in nobis: * Pótius eſt ab homínibus morti datos ſpem expectáre à Deo, íterum ab ipſo ſuſcitándos. 2. *Mach.* 7. 6. 14. ℣. Sicut abúndant paſſiónes Chriſti in nobis, ita & per Chriſtum abúndat conſolátio noſtra. 2. *Cor.* 1. 5. * Pótius eſt.

Poſt 6. *Lect.* ℟. Probáſti nos, Deus; igne nos examináſti, ſicut examinátur argéntum. * Transívimus per ignem & aquam, & † Eduxíſti nos in refrigérium. *Pſ.* 65. 10. 12. ℣. Per multas tribulatiónes opórtet nos intráre in regnum Dei. *Act.* 14. 21. * Transívimus. Glória. † Eduxíſti.

In III. Nocturno.

Ant. 7. *d.* Gládium evaginavérunt peccatóres, intendérunt arcum, ut trucídent rectos corde. *Pſ.* 36. 14.

Ant. 8. G. Diſténti ſunt non ſuſcipiéntes redemptiónem, ut meliórem invenírent reſurrectiónem. *Hebr.* 11. 35.

Ant. 1. D. Confírmat juſtos Dóminus: non confundéntur in témpore malo. *Pſ.* 36. 17. 19.

℣. Salus juſtórum à Dómino, ℟. Et protéctor eórum in témpore tribulatiónis. *Pſ.* 36. 39.

Evangelium & Homilia ut in Proprio Sanctorum.

Poſt 7. *Lect.* ℟. Antíquus diérum judícium dedit ſanctis Excélſi; * Et regnum obtinuérunt ſancti. *Dan.* 7. 22. ℣. Per fidem operáti ſunt juſtítiam, adépti ſunt repromiſſiónes. *Hebr.* 11. 33. * Et regnum.

Poſt 8. *Lect.* ℟. Ludíbria & vérbera expérti, ínſuper & víncula, & cárceres; * Lapidáti ſunt, ſecti ſunt, tentáti ſunt, in occiſióne gládii mórtui ſunt. *Hebr.* 11. 36. 37. ℣. Tradidérunt córpora ſua ne ſervírent, & ne adorárent omnem Deum, excépto Deo ſuo. *Dan.* 3. 95. * Lapidáti ſunt.

Poſt 9. *Lect.* ℟. Vicérunt propter ſánguinem Agni, & propter verbum teſtimónii ſui; * Et non dilexérunt ánimas ſuas uſque ad mortem: proptérea † Lætámini, cœli, & qui habitátis in eis. *Apoc.* 12. 11. 12. ℣. Per multas tribulatiónes tranſiérunt fidéles. *Judith* 8. 23. * Et non dilexérunt. Glória. † Lætámini.

Te Deum.

℣. Sacerd. Laudábit te, Dómine, pópulus fortis: ℟. Cívitas géntium robuſtárum timébit te. *Iſai.* 25. 3.

AD LAUDES.

Ant. 1. D DAtum eſt béſtiæ bellum fácere cum ſanctis, & víncere eos. *Apoc.* 13. 7.

Ant. 8. G. Elegérunt magìs mori; & noluérunt infríngere legem Dei ſanctam, & trucidáti ſunt. 1. *Mach.* 1. 65. 66.

Ant. 1. f. Etſi coram homínibus torménta paſſi ſunt, ſpes illórum immortalitáte plena eſt. *Sap.* 3. 4.

Ant. 7. c. In paucis vexáti, in multis benè diſponéntur; quóniam Deus tentávit eos, & invénit illos dignos ſe. *Sap.* 3. 5.

Ant. 7. *d.* Tanquam aurum in fornáce probávit illos, & quaſi holocaúſti hóſtiam accépit illos. *Sap.* 3. 6.

CAPITULUM. *Jac.* 1. 2. 3. 4.

OMne gaúdium exiſtimáte, fratres mei, cùm in tentatiónes várias incidéritis; ſciéntes quòd probátio fidei veſtræ patiéntiam operátur: patiéntia autem opus perféctum habet.

HYMNUS. *Santol. Vict.*

QUAM, Chriſte, ſignáſti viam
Primus, profúſo ſánguine;
Per hanc tui te fórtiter
Ducem ſequúntur mílites.

FOSSUS manus, foſſus pedes,
Ovans ad aſtra tránſvolas;
Et membra trunci Mártyres,
Addunt triúmpho ſe tuo.

OMNES in oſtro ſpléndidi
Tuum tribúnal ámbiunt:
Accépta monſtrant vúlnera,
Et per tot ora ſúpplicant.

AUDIRE ſi nos réſpuis,
Quos críminum moles gravat;
Audi tuos, qui ſánguinem
Fudére pro te, Mártyres.

FAC, ſi tyránnus déficit,
Ne blandiéndo mólliùs
Frangat volúptas péctora,
Ipſis tyránnis ſævior.

ÆTERNE tu Verbi Pater;
Ætérne Fili, par Patri;
Et par utríque, Spíritus,
Tibi, Deus, ſit glória.
Amen.

℣. Multæ tribulatiónes juſtórum, ℟. Et de ómnibus his liberábit eos Dóminus. *Pſ.* 33. 20.

Ad Benedíctus, *Ant.* 1. D. * Beáti qui perſecutiónem patiúntur propter juſtítiam; quóniam ipſórum eſt regnum cœlórum. *Matt.* 5. 10.

ORATIO. Orémus.

DEus, cujus grátiâ ſancti Mártyres *N.* & *N.* mundi nec blandítiis, nec terróribus devícti ſunt: da nobis, ut te ſolum diligéntes, próſpera mundi ſimul & advérſa deſpiciámus; Per Dóminum.

Alia ORATIO.

MArtyrum tuórum *N.* & *N.* (& ſociórum) ſolémnia recenſéntes, ſúpplices te, Dómine, depreçámur, ut in tua caritáte fir-

máti, paſſiónes hujus témporis, amóre illíus glóriæ quæ revelánda eſt in nobis, volénti & invícto ánimo ſuſtinére valeámus; Per.

AD PRIMAM.

Ant. Datum eſt.

AD TERTIAM.

Ant. Elegérunt.

CAPITULUM. *Sap.* 3. 2.

VIſi ſunt óculis inſipiéntium mori; & æſtimáta eſt afflíctio éxitus illórum: & quod à nobis eſt iter, extermínium; illi autem ſunt in pace.

℟. *br.* Juſtórum ánimæ * In manu Dei ſunt; ℟. Juſtórum. ℣. Et non tanget illos torméntum mortis. * In manu. Glória. ℟. Juſtórum. *Sap.* 3. 1.

℣. Cuſtódit Dóminus ánimas ſanctórum ſuórum, ℟. De manu peccatóris liberábit eos. *Pſ.* 96. 10.

AD SEXTAM.

Ant. Et ſi coram.

CAPITULUM. *Apoc.* 21. 4.

ABſtérget Deus omnem lácrymam ab óculis eórum; & mors ultrà non erit, neque luctus, neque clamor, nequè dolor erit ultrà, quia prima abiérunt.

℟. *br.* Oblivióni tráditæ ſunt * Angúſtiæ prióres, ℟. Oblivióni. ℣. Abſcónditæ ſunt ab óculis * Angúſtiæ. Glória. ℟. Oblivióni. *Iſai.* 65. 16.

℣. Salvávit eos Dóminus de manu odiéntium, ℟. Et redémit eos de manu inimíci. *Pſ,* 105. 10.

AD NONAM.

Ant. Tanquam aurum.

CAPITULUM. *Iſai.* 9. 3.

LÆtabúntur coram te, Dómine, ſicut qui lætántur in meſſe, ſicut exúltant victóres captâ prædâ, quando dívidunt ſpólia.

℟. *br.* In te ſperavérunt, * Et liberáſti eos. ℟. In te. ℣. Ad te clamavérunt, & ſalvi facti ſunt. * Et liberáſti. Glória. ℟. In te. *Pſ.* 21. 5. 6.

℣. In témpore tribulatiónis ſuæ clamavérunt ad te, ℟. Et tu de cœlo audíſti. 2. *Eſdr.* 9. 27.

AD VESPERAS.

Ant. VIdi ánimas interfectórum propter verbum Dei, & propter teſtimónium quod habébant. *Apoc.* 6. 9.
2. D.

Ant. 1. a. Vidi ſtantes ante thronum in conſpéctu Agni, & palmæ in mánibus eórum. *Apoc.* 7. 9.

Ant. 5. a. Qui ſedet in throno, habitábit ſuper illos: non eſúrient neque ſítient ámpliùs, nec cadet ſuper illos ullus æſtus. *Apoc.* 7. 15. 16.

Ant. 1. D. Módico nunc dolóre ſuſtentáto, ſub teſtaménto ætérnæ vitæ effécti ſunt. 2. *Mach.* 7. 36.

Ant. 7. c. Ecce quómodo computáti ſunt inter filios Dei, & inter ſanctos ſors illórum eſt. *Sap.* 5. 5.

CAPITULUM. *Sap.* 10. 17. 18.

REddidit juſtis ſapiéntia mercédem labórum ſuórum, & dedúxit illos in via mirábili: & fuit illis in velaménto diéi, & in luce ſtellárum per noctem: tránſtulit illos per mare rubrum, & tranſvéxit illos per aquam nímiam.

In Semiannualibus,

℟. Hi ſunt qui venérunt de tribulatióne magna, & lavérunt ſtolas ſuas, & dealbavérunt eas in ſánguine Agni: ideo ſunt ante thronum Dei, * Et † Sérviunt ei die ac nocte in templo ejus. *Apoc.* 7. 14. 15. ℣. In perpétuum vivent, & apud Dóminum eſt merces eórum. *Sap.* 5. 16. * Et ſérviunt. Glória. † Sérviunt.

Hymnus, Quam, Chriſte, *ut in Laudibus.*

℣. Lætítia ſempitérna ſuper cápita eórum, ℟. Gaúdium & lætítiam tenébunt. *Iſai.* 51. 11.

Ad Magníficat, *Ant.* 8. G. * Datæ ſunt illis ſíngulæ ſtolæ albæ; & dictum eſt illis ut requiéſcerent, donec compleántur conſérvi eórum, & fratres eórum, qui interficiéndi ſunt ſicut & illi. *Apoc.* 6. 11.

COMMUNE CONFESSORIS CHRISTI.

[*Qui ſcilicet coram tyrannis paſſus, in pace tamen obiit.*]

Omnia de Communi ſecundùm dignitatem Sancti, exceptis quæ notantur infrà.

IN I. VESPERIS.

HYMNUS. *Beſnault.*

ECQUIS magnánimus ſe pugil éxhibet?
Fit verbum gládius, fit clypeus fides,
Athletámque Dei præparat árdua
Ad certámina Véritas.

REGES ante feros impávidus volat,
Teſtatúrque fidem, nil métuit mori;
Os viréſque, ſui pollíciti memor,
Præſens ſuppéditat Deus.

FRUSTRA barbáries explícuit cruces:
Nil torménta movent; ore ſerénior,
Et fidens ánimi, promptus ad ómnia,
Pœnas inter ovat ſuas.

PERPESSIS tua jam ſat cruciátibus
Commendáta fides, ſúſcipit hóſtiam,
Ceu mactáta foret, Chriſtus; & ímpias
Tortórũ cóhibet manus.

OSTENTAS lácero córpore vúlnera,

Tanquam pulcra tuæ ſtémmata glóriæ;
Aptatúrque ſacro, digna labóribus
Merces, laúrea vértici.

Patri máxima laus, máxima Fílio,
Sit par, ſancte, tibi laus quoque, Spíritus,
Fac mentes répleat lúmine véritas,
Urat péctora cáritas.
Amen.

℣. Dóminus mihi adjútor; ℟. Et ego deſpíciam inimícos meos. *Pſ.* 117. 7.

Ad Magníficat, *Ant.* 1. f. Qui confitébitur me coram homínibus, confitébor & ego eum coram Patre meo qui in cœlis eſt. *Matt.* 10. 32.

Oratio ut infrà ad Laudes, niſi ſit propria.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Deum patiéntiæ & ſolátii, * Veníte, adorémus. *Rom.* 15. 5.

Pſ. 94. Veníte. 2.

Hymnus. *Beſnault.*

Confector ictus ſi tibi défuit,
Nil inde laudi detráhitur tuæ:
Mortem volúntas antevértit;
Martyrium facit hæc volúntas.

O ter beátos! dura quibus pati
Pro Chriſtiáno nómine cóntigit;
Sunt nempe truncis iſta membris
Eméritæ monuménta palmæ;

Sunt & futúri pígnora præmii:
Diláta merces mox redit aúctior;
Sic, Chriſte, vis nos ire cœlo:
Matéries datur hæc triúmphis.

Fac, ſimus & nos nómine pro tuo
Semper paráti fúndere ſánguinem:
Quam corde toto Veritátem
Crédimus, hanc fateámur ore.

Sit laus Paréнti, ſit quoque Fílio,
Tibíque ſit par glória, Spíritus;
Triníimque dum vox confitétur,
Vera fides venerétur unum.
Amen.

AD LAUDES.

Hymnus, Ecquis magnánimus, *ut in I. Veſperis.*

℣. Præcinxíſti me virtúte ad bellum, ℟. Et ſupplantáſti inſurgéntes in me ſubtus me. *Pſ.* 17, 40.

Ad Benedíctus, *Ant.* 7. d. Confitébor nómini tuo, Dómine; quóniam protéctor factus es mihi, & liberáſti corpus meum à perdi-

tióne, & in conſpéctu aſtántium factus es mihi adjútor. *Eccli.* 51. 2. 3.

Oratio. Orémus.

Deus, pro cujus nómine beátus *N.* conféſſor tuus (& póntifex) paſſiónes invíctâ fide ſuſtinuit; da nos ejus exémplo magìs elígere afflígi in hoc ſéculo, quàm temporális peccáti habére jucunditátem; Per.

AD VESPERAS.

Hymnus, Conféſſor ictus, *ut in Officio Nocturno.*

℣. Pauló minùs conſummavérunt me in terra; ℟. Ego autem non derelíqui mandáta tua. *Pſ.* 118. 87.

Ad Magníficat, *Ant.* 8. G. * Exultábo, & lætábor in miſericórdia tua, Dómine; quóniam reſpexiſti humilitátem meam, ſalváſti de neceſſitátibus ánimam meam; nec concluſíſti me in mánibus inimíci. *Pſ.* 30. 8. 9.

COMMUNE UNIUS S. PONTIFICIS.

IN I. VESPERIS.

Ant. 1. *f.* Dicit Dóminus: Suſcitábo ſuper oves meas paſtórem unum; ipſe paſcet eas, & erit eis in paſtórem. *Ezech.* 34. 23.

Ant. 6. C. Dixit Jeſus: Ego veni; Ego ſum Paſtor bonus: oves meæ vocem meam aúdient; & fiet unum ovíle & unus Paſtor. *Joan.* 10. 10. 11. 16.

Ant. 1. D. Amen, amen dico vobis: Ego ſum óſtium óvium; per me ſi quis introíerit, ſalvábitur; & ingrediétur, & egrediétur, & páſcua invéniet. *Joan.* 10. 7. 9.

Ant. 8. G. Qui non intrat per óſtium, ille fur eſt & latro: qui autem intrat per óſtium, paſtor eſt óvium: huic oſtiárius áperit. *Joan.* 10. 1. 2. 3.

Ant. 5. a. Quemcúmque elégerit Dóminus, ipſe erit ſanctus. *Num.* 16. 7.

Capitulum. *Hebr.* 5. 4. 5. 6.

Nec quiſquam ſumit ſibi honórem, ſed qui vocátur à Deo tanquam Aaron: ſic & Chriſtus non ſemetípſum clarificávit ut Póntifex fíeret; ſed qui locútus eſt ad eum, Fílius meus es tu, ego hódie génui te: quemádmodum & in álio loco dicit: Tu es Sacérdos in ætérnum, ſecúndùm órdinem Melchíſedech.

In Semiannualibus,

℟. Suſcitábo mihi ſacerdótem fidélem, qui juxta cor meum fáciet; * Et † Ambulábit coram Chriſto meo

cunctis diébus. 1. *Reg.* 2. 35. ℣. Invéni virum ſecúndùm cor meum, qui fáciet omnes voluntátes meas. *Act.* 13. 22. * Et. Glória. † Ambulábit.

HYMNUS. *Guill. Epiſc. Santon.*

CHRISTE, Paſtórum caput atque Princeps,
Præſulis feſtam veneráta lucem
Débitis ſupplex tua templa votis
Turba frequéntat.

ILLE non vano ténuit treméndam
Spíritu ſedem, próprio nec auſu:
Sed ſacrum juſſus, Dómino vocánte,
Sumpſit honórem.

STRENUUM bello púgilem ſupérni
Chríſmatis pleno tuus unxit intùs
Spíritus cornu, poſuítque ſanctam
Páſcere gentem.

FIT gregis paſtor, pater atque forma:
Omnium curas levat & labóres,
Lætus impéndit ſua, ſeque; cunctis
Súfficit unus.

PRO reis orat, réficit geméntes,
Erigit lapſos, tenebráſque pellit,
Fit potens verbo, docet alta, pravum
Cónterit hoſtem.

FAC ut illíus précibus juvémur,
Chriſte, fac Patrem, paritérque tecum
Spíritum jugi celebrémus hymno
Omne per ævum.
Amen.

℣. Quæsívit Dóminus ſibi virum juxta cor ſuum; ℟. Et præcépit ei Dóminus ut eſſet dux ſuper pópulum ſuum. 1. *Reg.* 13. 14.

Ad Magníficat, *Ant.* 5. F. Reſpéxit ad eum Dóminus, & ait: Virórum fortíſſime, vade in hac fortitúdine tua, & liberábis Iſraël: ſcito quòd míſerim te. *Judic.* 6. 14.

Oratio ut infrà ad Laudes, niſi ſit propria.

[*In Annualibus ad Completorium, Ant.* 3. *a.* Ipſum elégit Dóminus Deus ut ſtet & miníſtret nómini Dómini. *Deut.* 18. 5.

Ad Nunc dimíttis, *Ant.* 8. a. Erit ipſi pactum ſacerdótii ſempitérnum, quia zelátus eſt pro Deo ſuo, & expiávit ſcelus filiórum Iſraël. *Num.* 25. 13.]

AD OFFICIUM NOCT.

INVIT. Chriſtum Paſtórum Príncipem, * Veníte, adorémus. 1. *Petr.* 5. 4.

Pſ. 94. Veníte. 2.

HYMNUS. *Santol. Vict.*

CHRISTE, decréto Patris inſtitútus
Póntifex ſummo, tibi ſegregátos

Ponis & formas pópulis regéndis
Ipſe miníſtros.

Hunc juvat feſto celebráre cantu,
Qui licèt magnis méritis corúſcans,
Sumpſit invítus, trepidánte dextrâ,
Pondus honóris.

Noverat quantis páteat períclis
Ille, qui ſummos ápices adéptus,
Omnium curas, ſibi raptus uni,
Súſtinet omnes.

Fecerat fervens amor inquiétum:
Quò gregis cari pia cura poſcit,
Advolat promptus; mora non eúntem
Ulla retárdat.

Dux iter, vitâ præeúnte, monſtrat;
Cómprobat factis ſua dicta magnis,
Et domum ſanctam bene olénte Chriſti
Implet odóre.

Lux erat cæco, cólumen labánti,
Una ſpes lapſo, míſero levámen,
Próvidus cunctis pater, omnibúſque
Omnia factus.

Christe, Paſtórum bonus ipſe Paſtor,
Qui greges paſcis próprio cruóre,
Fac ut ætérnæ ſúbeant opíma
Páſcua vitæ.
Amen.

In I. Nocturno.

Ant. 7. a. Vide miniſtérium quod accepíſti in Dómino, ut illud ímpleas. *Coloſſ.* 4. 17.

Ant. 1. D. Exémplum eſto fidélium, in verbo, in converſatióne, in caritáte, in fide, in caſtitáte. 1. *Tim.* 4. 12.

Ant. 3. a. Solícitè cura teípſum exhibére Deo operárium inconfusíbilem, rectè tractántem verbum veritátis. 2. *Tim.* 2. 15.

℣. Lábia ſacerdótis cuſtódient ſciéntiam, ℟. Et legem requírent ex ore ejus; quia Angelus Dómini exercítuum eſt. *Malach.* 2. 7.

Lectiones de Scriptura occurrente.

Poſt 1. *Lect.* ℟. Sacérdos máximus inter fratres ſuos, ſuper cujus caput fuſum eſt unctiónis óleum; * Non contaminábitur, ne pólluat ſanctuárium Dómini. *Levit.* 21. 10. 11. 12. ℣. Opórtet Epíſcopũ ſine crímine eſſe, ſicut Dei diſpenſatórem. *Tit.* 1. 7. * Non contaminábitur.

Poſt 2. *Lect.* ℟. Rectórem te poſuérunt? noli extólli: * Eſto in illis quaſi unus ex ipſis; curam illórum habe, & ſic conſíde. *Eccli.* 32. 1. 2. ℣. Si quis vult primus eſſe, erit ómnium noviſſimus, & ómnium

nium miníſter. *Marc.* 9. 34. * Eſto.

Poſt 3. *Lect.* ℟. Accéde ad altáre, & ímmola pro peccáto tuo: * Offer holocaúſtum, & † Deprecáre pro te, & pro pópulo. *Levit.* 9. 7. ℣. Debet Póntifex, quemádmodum pro pópulo, ita étiam pro ſemetipſo offérre pro peccátis. *Hebr.* 5. 3. * Offer. Glória. † Deprecáre.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 4. *E.* Speculatórem dedi te dómui Iſraël; & aúdies de ore meo verbum, & annuntiábis eis ex me. *Ezech.* 3. 17.

Ant. 5. a. Si tu annuntiáveris juſto, & ille non peccáverit, vivens vivet, quia annuntiáſti ei; & tu ánimam tuam liberáſti. *Ezech.* 3. 21.

Ant. 7. *d.* Si tu annuntiáveris ímpio, & ille non fúerit convérſus ab impietáte ſua, ipſe quidem in iniquitáte ſua moriétur; tu autem ánimam tuam liberáſti. *Ezech.* 3. 19.

℣. Probatórem dedi te in pópulo meo robúſtum; ℟. Et ſcies, & probábis viam eórum. *Jer.* 6. 27.

Lectiones in Proprio Sanctorum.

Poſt 4. *Lect.* ℟. Si ſpopónderis pro amico tuo, defixíſti apud extráneum manum tuam; fac quod dico, & temetípſum líbera: * Diſcúrre, feſtína, ſúſcita amícum tuum, ne déderis ſomnum óculis tuis. *Prov.* 6. 1. 3. 4. ℣. Prædica verbum, inſta opportúnè, importúnè; árgue, óbſecra, íncrepa in omni patiéntia & doctrina. 2. *Tim.* 4. 2. * Diſcúrre.

Poſt 5. *Lect.* ℟. Eſto vígilans; & confirma cétera quæ moritúra erant. Si non vigiláveris, * Véniam ad te tanquam fur; & néſcies quâ horâ véniam. *Apoc.* 3. 2. 3. ℣. Si ſpeculátor víderit gládium veniéntem, & non inſonúerit búccinâ, ſánguinem pópuli de manu ſpeculatóris requíram. *Ezech.* 33. 6. * Véniam.

Poſt 6. *Lect.* ℟. Diligénter agnóſce vultum pécoris tui, tuóſque greges consídera: * Non enim habébis júgiter poteſtátem, ſed † Coróna tribuétur in generatiónem & generatiónem. *Prov.* 27. 23. 24. ℣. Vígila, in ómnibus labóra, miniſtérium tuum imple. 2. *Tim.* 4. 5. * Non enim. Glória. † Coróna.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 8. G. Vos ſcitis, quómodo nihil ſubtráxerim utílium, quóminus annuntiárem vobis públicè & per domos, in Deum pœniténtiam, & fidem in Jeſum Chriſtum. *Act.* 20. 18. 20. 21.

Ant. 1. D. Mundus ſum à ſánguine ómnium; non enim ſubterfúgi, quóminus

annuntiárem omne conſiliū Dei vobis. *Act.* 20. 26. 27.

Ant. 4. d. Omnium me ſervum feci, ut plures lucrifácerem. 1. *Cor.* 9. 19.

℣. Omnibus ómnia factus ſum, ℟. Ut omnes fácerem ſalvos. 1. *Cor.* 9, 22.

Evangelium & Homilia ut in Proprio Sanctorum.

Poſt 7. *Lect.* ℟. Non quæro quæ veſtra ſunt, ſed vos: Libentíſſimè impéndam, * Et ſuperimpéndar ipſe pro animábus veſtris. 2. *Cor.* 12. 14. 15. ℣. Abſit à me hoc peccátum in Dóminum, ut ceſſem oráre pro vobis; & docébo vos viam bonam & rectā. 1. *Reg.* 12, 23. * Et ſuperimpéndar.

Poſt 8. *Lect.* ℟. Ego ſequéſter * Et médius fui inter Dóminum & vos, ut annuntiárem vobis verba ejus. *Deut.* 5. 5. ℣. Eccléſiæ factus ſum ego miníſter ſecúndùm diſpenſatiónem Dei, quæ data eſt mihi in vos, ut ímpleam verbum Dei. *Coloſſ.* 1. 25. * Et médius.

Poſt 9. *Lect.* ℟. Caríſſimi, ſi qua virtus, ſi qua laus diſciplínæ; hæc cogitáte. Quæ & didicíſtis, & accepíſtis, & audíſtis, & vidíſtis in me, hæc ágite; * Et † Deus pacis erit vobíſcum. *Philipp.* 4. 8. 9. ℣. Judícium Patris audíte filii, & ſic fácite ut ſalvi ſitis. *Eccli.* 3. 2. * Et. Glória. † Deus.

℣. *Sacerd.* De omni corde ſuo laudávit Dóminum, ℟. Et diléxit Deum qui fecit illum. *Eccli.* 47. 10.

AD LAUDES.

Ant. 1. a. FUit máximus in ſalútem electórum Dei, expugnáre inſurgéntes hoſtes, ut conſequerétur hereditátem Iſraël. *Eccli.* 46. 1. 2.

Ant. 3. E. Ipſum elégit Dóminus ab omni vivénte, offérre ſacrifícium Deo, incénſum, & bonum odórem, in memóriam placáre pro pópulo ſuo. *Eccli.* 45. 20.

Ant. 7. b. Invéntus eſt perféctus, juſtus, & in témpore iracúndiæ factus eſt reconciliátio. *Eccli.* 44. 17.

Ant. 3. *a.* Lex veritátis fuit in ore ejus, & iníquitas non eſt invénta in lábiis ejus. *Malach.* 2. 6.

Ant. 8. c. In pace & in æquitáte ambulávit, & multos avértit ab iniquitáte. *Malach.* 2. 6.

Capitulum. *Eccli.* 50. 22. 23.

MAnus ſuas éxtulit in omnem congregatiónem filiórum Iſraël dare glóriam Deo à lábiis ſuis, & in nómine ipſíus gloriári.

Hymnus. *Guill. Epiſc. Santon.*

JEsu Sacerdótum decus,
In hac die quâ glóriâ
Sanctum corónas Præſulem,

Votis adéſto ſupplicum.

Sui probátus præmium
Amóris, & pignus tui,
A Patre tráditos tibi
Accépit Agnos páſcere.

Hos novit, & præit vocans
In tuta quemque páſcua,
Victúmque præbet; áudiunt,
Sequúntur, & vivunt oves.

Quam ſentit errántem jugis,
Hanc nocte quærit ac die;
Et gaudet invéntam, ſuo
Portans ovíli réddere.

Arcet freméntes béſtias,
Lupi retúndit ímpetus,
Dolóſque fallit, vel mori
Caro parátus pro grege.

Offert frequéntem víctimam
Cum plebe Paſtor ínnocens,
Secúmque devótum gregem
Pius ſacérdos ímmolat.

Supreme Chriſte Póntifex;
Jugis tibi ſit glória,
Cum Patre, cumque Spíritu,
In ſempitérna ſécula.
Amen.

℣. Státuit ei Dóminus teſtaméntum ætérnum; ℟. Et dedit illi ſacerdótium gentis. *Eccli.* 45. 8.

Ad Benedíctus, *Ant.* 7. G. In bonitáte & alacritáte ánimæ ſuæ plácuit Deo pro Iſraël: ídeo ſtátuit illi teſtaméntum pacis, príncipem ſanctórum & gentis ſuæ, ut ſit illi ſacerdótii dígnitas in ætérnum. *Eccli.* 45. 29. 30.

Oratio. Orémus.

Exaúdi, quæſumus, Dómine, preces noſtras quas in beáti *N.* Pontíficis feſtivitáte deférimus; & ejus, qui tibi humíliter méruit famulári, intercedéntibus méritis, ab ómnibus nos abſólve peccátis; Per Dóminũ.

Alia Oratio.

Quæſumus, Dómine, cleméntiam tuam, ut in hac die quam tránſitu ſacro beáti Pontíficis *N.* conſecráſti, des nobis illam ſequi doctrínam quam verbo dócuit, & viam tenére quam exémplo monſtrávit; Per Dóminum.

Pro uno Senonenſi Archiepiſcopo;

Oratio. Orémus.

Omnípotens Deus, qui beátum *N.* Antíſtitem pópulo tuo præéſſe, & quibus præerat, verbo & exémplo prodéſſe voluíſti; eódem intercedénte, paſtóres Eccléſiæ tuæ cum grégibus ſibi commíſſis dírige in viam ſalútis ætérnæ; ut omnes, te donánte, tibi plácita cúpiant, & totâ virtúte perfíciant; Per Dñum.

AD PRIMAM.

Ant. Fuit máximus.

AD TERTIAM.

Ant. Ipſum elégit.

Capitulum, *Hebr.* 5. 1.

Omnis Póntifex ex homínibus aſſúmptus, pro homínibus conſtitúitur

in iis quæ ſunt ad Deum, ut ófferat dona & ſacrificia pro peccátis.

℟. *br.* Dedit illi Deus * Docére Jacob teſtimónia, ℟. Dedit. ℣. Et in lege ſua lucem dare Iſraël. * Docére. Glória. ℟. Dedit. *Eccli.* 45. 21.

℣. Hic erat edóctus viam Dómini, & fervens ſpíritu loquebátur; ℟. Et docébat diligénter ea quæ ſunt Jeſu. *Act.* 18. 25.

AD SEXTAM.

Ant. Invéntus eſt.

Capitulum. *Eccli.* 45. 19.

FActum eſt illi in teſtaméntum ætérnum, & ſémini ejus ſicut dies cœli, fungi ſacerdótio, & habére laudem, & glorificáre pópulum ſuum in nómine ejus.

℟. *br.* Obtulit holocaúſta * Super altáre; ℟. Obtulit. ℣. Odoratúſque eſt Dóminus odórem ſuavitátis. * Super. Glória. ℟. Obtulit. *Gen.* 8. 20. 21.

℣. Oblátio juſti impínguat altáre, ℟. Et odor ſuavitátis eſt in conſpéctu Altíſſimi. *Eccli.* 35. 8.

AD NONAM.

Ant. In pace.

Capitulum. *Eccli.* 45. 6.

DEdit illi Deus coràm præcépta, & legem vitæ & diſciplínæ, docére Jacob teſtaméntum ſuum, & judícia ſua Iſraël.

℟. *br.* Pavit eos * In innocéntia cordis ſui, ℟. Pavit. ℣. Et in intelléctibus mánuum ſuárum dedúxit eos. * In. Glória. ℟. Pavit. *Pſ.* 77. 72.

℣. Edúxit eos de ténebris, ℟. Suſcépit eos de via iniquitátis eórum. *Pſ.* 106. 14. 17.

AD VESPERAS.

Ant. 1. a. SAcérdos magnus in vita ſua ſuffúlſit domum, & in diébus ſuis corroborávit templum. *Eccli.* 50. 1.

Ant. 2. D. Curávit gentem ſuam, & liberávit eam à perditióne. *Eccli.* 50. 4.

Ant. 3. a. Abſtulit abominatiónes; & fecit omnes ſervíre Dómino Deo. 2. *Par.* 34. 33.

Ant. 5. a. Zelándo zelum Dei, accépit teſtaméntum ſacerdótii ætérni. 1. *Mach.* 2. 54.

Ant. 6. F. Effúlſit quaſi ignis effúlgens, & quaſi vas auri ſólidum, ornátum omni lápide pretióſo. *Eccli.* 50. 7. 9. 10.

Capitulum. *Eccli.* 50. 6. 7.

QUaſi ſtella matutína in médio nébulæ, & quaſi luna plena in diébus ſuis lucet; & quaſi ſol refúlgens, ſic ille effúlſit in templo Dei.

In Semiannualibus,

℟. Ipſe eſt diréctus divínitus in pœniténtiam gentis, * Et tulit abominatiónes

impietátis : & † In diébus peccatórum corroborávit pietátem. *Eccli.* 49. 3. 4. ℣. Hic eſt qui fuit in Eccléſia, qui accépit verba vitæ dare nobis. *Act.* 7. 38. * Et tulit. Glória. † In diébus.

Hymnus, Chriſte, Paſtórum, *ut in I. Veſperis.*

℣. Dedit illi Dóminus teſtaméntum regni, ℟. Et ſedem glóriæ in Iſraël. *Eccli.* 47. 13.

Ad Magníficat, *Ant.* 8. G. * Beatificávit illum Deus in glória, & índuit eum ſtolam glóriæ, & coronávit eum in vaſis virtútis. *Eccli.* 45. 9.

COMMUNE PLURIUM SS. PONTIFICUM.

IN I. VESPERIS.

Ant. 1. D. DAbo vobis paſtóres juxta cor meum, & paſcent vos ſciéntiâ, & doctrínâ. *Jer.* 3. 15.

Ant. 2. D. Pópulum meum docébunt quid ſit inter ſanctum & pollútum, & inter mundum & immúndum oſténdent eis. *Ezech.* 44. 23.

Ant. 3. g. Cùm fúerit controvérſia, ſtabunt in judíciis meis, & judicábunt. *Ezech.* 44. 24.

Ant. 4. E. Fácient ſuper altáre holocaúſta veſtra; & placátus ero vobis. *Ezech.* 43. 27.

Ant. 1. D. Nomen ſempitérnum dabo eis, quod non períbit: holocaúſta eórum, & víctimæ eórum placébunt mihi ſuper altári meo. *Iſai.* 56. 5. 7.

CAPITULUM. *Iſ.* 60. 17. 18.

POnam præpóſitos tuos juſtítiam: non audiétur iníquitas in terra tua, & occupábit ſalus muros tuos.

In Semiannualibus,

℟. Suſcitábo ſuper eos Paſtóres, & paſcent eos: non formidábunt ultrà, & non pavébunt: * Et † Nullus quærétur ex número. *Jer.* 23. 4. ℣. Oves meæ non períbunt in ætérnum, & non rápiet eas quiſquam de manu mea. *Joan.* 10. 28. * Et nullus. Glória. † Nullus.

HYMNUS.

O Qui pro grégibus das ánimam tuis,
Alto consílio quàm bene próvidos
Caro ponis ovíli
Quos tu, Chriſte, vocas duces!
Hi juſto pópulos judício regunt,
Hi de fonte bibunt quem sítiunt Deum,
Et de Númine pleni,
In nos hi ſuperéffluunt.
Hi dum corda ſacris légibus ímbuunt,
Diſcúſſis ténebris ſtat fidei decus,

Seſe pandit apérta
Toto lúmine véritas.
Facti forma, Deo quem páriunt, gregis,
Quæ ſermóne docent, móribus éxprimunt;
Cùm mandant, amor urget,
Cùm damnant, amor árguit.
Nusquam lenta tenent ótia déſides,
Noctes atque dies invígilant agro,
Subrépens inimícus
Ne zizánia ſéminet.
Quas erráre vident à grege dévias,
Cautè ſollíciti per juga móntium,
Per deſérta requírunt,
Et portant húmeris oves.
Laus, qui Pontífices conſtítuit, Patri;
Paſtórum cápiti laus quóque Filio;
Qui pinguédine mentes
Ungis, laus tibi, Spíritus.
Amen.

℣. Sacerdótes tui induántur juſtítiam; ℟. Et ſancti tui exſúltent. *Pſ.* 131. 9.

Ad Magníficat, *Ant.* 1. *f.* * Super muros tuos, Jerúſalem, conſtítui cuſtódes; totâ die & totâ nocte in perpétuum non tacébunt. *Iſai.* 62. 6.

Oratio ut infrà ad Laudes, niſi ſit propria.

[*In Annualibus ad Completorium, Ant.* 8. G. Vos eſtis lux mundi. Non accéndunt lucérnam, & ponunt eam ſub módio, ſed ſuper candelábrum, ut lúceat ómnibus qui in domo ſunt. *Matt.* 5. 14. 15.

Ad Nunc dimíttis, *Ant.* 4. *f.* Sic lúceat lux veſtra coram homínibus; ut vídeant ópera veſtra bona, & gloríficent Patrem veſtrum qui in cœlis eſt. *Matt.* 5. 16.]

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Chriſtum dantem Paſtóres ad conſummatiónem ſanctórum, * Veníte, adorémus. *Eph.* 4. 12.

Pſ. 94. Veníte. 2.

HYMNUS.

Vos, ô Pontífices præſídium gregis,
Noſtrî tangit amor, ſollícitos tenet;
Olim quæ cor adúſſit,
Urget nunc quoque cáritas.
Christi frugífero vínea pálmite
Veſtris creſcit adhuc culta labóribus;
Cœlo ſémina ſurgunt,
Vobis nata ſatóribus.
Vobis una fuit cura, ſalus gregis;
Vobis una quies, contínuus labor;
Vobis vívere, Chriſtus;
Vobis grande lucrum, mori.
In vos turpis opum nil pótuit fames:
Theſaúrus pótior péctora móverat;

Æris pródiga dextra
Sparſit quæ méteret polo.
Qua duxére tuum Pontífices gregem,
Quâ nos, Chriſte, præis, cúrrere fac viam:
Duc, ne lóngiùs errent;
Serva, ne péreant oves.
Laus, qui Pontífices conſtítuit, Patri;
Paſtórum cápiti laus quoque Fílio;
Qui pinguédine mentes
Ungis, laus tibi, Spíritus.
Amen.

In I. Nocturno.

Ant. 1. a. Sacerdótes qui accédunt ad Dóminum, ſanctificéntur. *Exod.* 19. 22.

Ant. 2. D. Erunt Dómino offeréntes ſacrificia in juſtítia: & placébit Dómino ſacrificium. *Malach.* 3. 3. 4.

Ant. 3. g. Cuſtódiant præcépta mea, ut non ſubjáceant peccáto, & moriántur in ſanctuário, cùm pollúerint illud. *Levit.* 22. 9.

℣. Sacríficent ſacrifícium laudis, ℟. Et annúntient ópera Dómini in exultatióne. *Pſ.* 106. 22.

Lectiones de Scriptura occurrente.

Poſt 1. *Lect.* ℟. Sacerdótes ſancti erunt Deo ſuo, & non pólluent nomen ejus: * Incénſum enim Dómini, & panes Dei ſui ófferunt, & ídeo ſancti erunt. *Levit.* 21. 6. ℣. Scriptum eſt: Sancti éritis, quóniam ego ſanctus ſum. 1. *Petr.* 1. 16. * Incénſum.

Poſt 2. *Lect.* ℟. In médio ſuî ſanctificántes nomen meum ſanctificábunt Sanctum Jacob, & Deum Iſraël prædicábunt; * Et ſcient errántes ſpíritu intelléctum. *Iſai.* 29. 23. 24. ℣. Eſt ſcriptum in Prophétis: Et erunt omnes docíbiles Dei. *Joan.* 6. 45. * Et ſcient.

Poſt 3. *Lect.* ℟. Beáti ſervi illi, quos, cùm vénerit Dóminus, invénerit vigilántes: * Præcínget ſe, & fáciet illos diſcúmbere, & † Tránſiens miniſtrábit illis. *Luc.* 12. 37. ℣. Qui vigiláverint ad illum, invénient benedictiónem. *Eccli.* 32. 18. * Præcínget. Glória. † Tránſiens.

In II. Nocturno.

Ant. 4. E. Attėndite vobis, & univérſo gregi in quo vos Spíritus-ſanctus póſuit Epíſcopos, régere Eccléſiam Dei. *Act.* 20. 28.

Ant. 5. a. Præcéptum ſempitérnum eſt, ut habeátis ſciéntiam diſcernéndi inter ſanctum & profánum, doceatíſque filios Iſraël ómnia legítima mea. *Levit.* 10. 9. 10. 11.

Ant. 7. a. Si præoccupátus fúerit homo in áliquo delícto, vos, qui ſpirituáles eſtis, hujúſmodi inſtrúite in ſpíritu lenitátis. *Gal.* 6. 1.

℣. Erudímini, qui judicá-

tis terram. ℟. Servíte Dómino in timóre, & exultáte ei cum tremóre. *Pſ.* 2. 10. 11.

Lectiones in Proprio Sanctorum.

Poſt 4. *Lect.* ℟. Páſcite, qui in vobis eſt, gregem Dei, providéntes non coáctè, ſed ſpontáneè ſecúndùm Deum: neque turpis lucri grátiâ, ſed voluntáriè: neque ut dominántes in cleris, ſed * Forma facti gregis ex ánimo. 1. *Petr.* 5. 2. 3. ℣. Vos qui eſtis príncipes familiárũ Leviticárum, ſanctificámini cum frátribus veſtris. 1. *Par.* 15. 12. *Forma.

Poſt 5. *Lect.* ℟. Quod juſtum eſt judicáte: nulla erit diſtántia perſonárum: * Ita parvum audiétis ut magnum; nec accipiétis cujúſquam perſónam, quia Dei judícium eſt. *Deut.* 1. 16. 17. ℣. Nolíte in perſonárum acceptióne habére fidem Dómini noſtri Jeſu Chriſti glóriæ. *Jac.* 2. 1. * Ita parvum.

Poſt 6. *Lect.* ℟. Quóniam vos eſtis presbyteri in pópulo Dei, & ex vobis pendet ánima illórum, * Ad elóquium veſtrum † Corda eórum erígite. *Judith.* 8. 21. ℣. Corrípite inquiétos, conſolámini puſillánimes, ſuſcípite infírmos, patiéntes eſtóte ad omnes. 1. *Theſſ.* 5. 14. *Ad elóquium. Glória Patri. † Corda.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 3. a. Non dominámur fidei veſtræ, ſed adjutóres ſumus gaúdii veſtri. 2. *Cor.* 1. 23.

Ant. 1. f. Non noſmetípſos prædicámus, ſed Jeſum Chriſtum Dóminum noſtrum; nos autem ſervos veſtros per Jeſum. 2. *Cor.* 4. 5.

Ant. 6. F. Ille ánimam ſuam pro nobis póſuit: & nos debémus pro frátribus ánimas pónere. 1. *Joan.* 3. 16.

℣. Prædíximus quòd in córdibus noſtris eſtis, ℟. Ad commoriéndum & ad convivéndum. 2. *Cor.* 7. 3.

Evangelium & Homilia ut in Proprio Sanctorum.

Poſt 7. *Lect.* ℟. Sic nos exíſtimet homo ut miníſtros Chriſti, & diſpenſatóres myſteriórum Dei. * Hìc jam quæritur inter diſpenſatóres, ut fidélis quis inveniátur. 1. *Cor.* 4. 1. 2. ℣. Multi hómines miſericórdes vocántur: virum autem fidélem quis invéniet? *Prov.* 20. 6. * Hìc jam.

Poſt 8. *Lect.* ℟. Némini dantes ullam offenſiónem, ut non vituperétur miniſtérium noſtrum, *In ómnibus exhibeámus nos ſicut Dei miníſtros, in multa patiéntia. 2. *Cor.* 6. 3. 4. ℣. Deus enim ſanctus, & fortis æmulátor eſt, nec ignóſcet ſceléribus atque peccátis.

Joſue 24. 19. * In ómnibus.

Poſt 9. *Lect.* ℟. Scitis quáliter unumquémque veſtrûm, ſicut pater filios ſuos, teſtificáti ſumus, ut ambularétis dignè Deo, * Qui vocávit vos in ſuum regnum & glóriam. 1. *Theſſ.* 2. 11. 12. ℣. Audíte ergo filii: Servíte Dómino in veritáte, & inquírite ut faciátis quæ plácita ſunt illi. *Tob.* 14. 10. * Qui vocávit. Glória. * Qui vocávit.

℣. *Sacerd.* Benedícite, Sacerdótes Dómini, Dómino: ℟. Laudáte & ſuperexaltáte eum in ſécula. *Dan.* 3. 84.

AD LAUDES.

Ant. 1. D. DEus idóneos nos fecit miníſtros novi teſtaménti; non líttera, ſed ſpíritu. 2. *Cor.* 3. 6.

Ant. 7. a. Habéntes adminiſtratiónem, juxtà quod miſericórdiam conſecúti ſumus, non deficimus. 2. *Cor.* 4. 1.

Ant. 3. g. Os noſtrum patet ad vos, cor noſtrum dilatátum eſt: dilatámini & vos. 2. *Cor.* 6. 11. 13.

Ant. 5. a. Chriſtum nos annuntiámus, corripiéntes & docéntes in omni ſapiéntia, ut exhibeámus omnem hóminem perféctum in Chriſto Jeſu. *Coloſſ.* 1. 28.

Ant. 4. d. In ſimplicitáte cordis & ſinceritáte Dei & non in ſapiéntia carnáli, ſed in grátia Dei, converſáti ſumus in hoc mundo: abundántiùs autem ad vos. 2. *Cor.* 1. 12.

Capitulum. 1. *Theſſ.* 4. 1.

FRatres, rogámus vos & obſecrámus in Dómino Jeſu, ut quemádmodum accepiſtis à nobis, quómodo opórteat vos ambuláre & placére Deo, ſic & ambulétis ut abundétis magis.

Hymnus, O qui pro grégibus, *ſuprà in I. Veſperis.*

℣. Dilígite lumen ſapiéntiæ, ℟. Omnes qui præéſtis pópulis. *Sap.* 6. 23.

Ad Benedictus, *Ant.* 1. a. Cùm apparúerit Princeps Paſtórum, percipiétis immarceſcíbilem glóriæ corónam. 1. *Petr.* 5. 4.

Oratio. Orémus.

DEus, qui pópulis tuis indulgéntiâ cónſulis, & amóre domináris, quique illis regéndis vicários caritátis tuæ præficis miníſtros; da, quæſumus, intercedéntibus beátis *N.* & *N.* Pontificibus, ſpíritum ſapiéntiæ, quibus præéſſe dediſti Eccléſiæ tuæ, ut de profectu ſanctárum óvium fiant gaúdia ætérna Paſtórum; Per.

AD PRIMAM.

Ant. Deus idóneos.

AD TERTIAM.

Ant. Habéntes.

ædificabátur Dómino. 2. *Par.* 35. 3.

Ant. 7. d. Glória eórum non derelinquétur, & nomen eórum vivit in generatiónem & generatiónem. *Eccli.* 44. 13. 14.

CAPITULUM. *Dan.* 12. 3.

QUi docti fúerint, fulgébunt quaſi ſplendor firmaménti; & qui ad juſtítiam erúdiunt multos, quaſi ſtellæ in perpétuas æternitátes.

In Semiannualibus,

℞. Imperántes in præſénti pópulo ſanctíſſima verba, in generatiónibus gentis ſuæ * Glóriam adépti ſunt; & † Habéntur in laúdibus. *Eccli.* 44. 4. 7. ℣. Operáti ſunt juſtítiam, adépti ſunt repromiſſiónes. *Hebr.* 11. 33. * Glóriam. Glória Patri. † Habéntur.

Hymnus, Vos, ô Pontífices, *ſuprà in Officio Nocturno.*

℣. Sapiéntiam eórum narrent pópuli, ℞. Et laudem eórum núntiet Ecclésia. *Eccli.* 44. 15.

Ad Magníficat, *Ant.* 2. D. * Mementóte Præpoſitórum veſtrórum, qui vobis locúti ſunt verbum Dei: quorum intuéntes éxitum converſatiónis, imitámini fidem. *Hebr.* 13. 7.

COMMUNE SS. DOCTORUM.

IN I. VESPERIS.

Ant. 2. D. MElior eſt ſapiéntia cunctis pretioſíſſimis; & omne deſiderábile ei non poteſt comparári. *Prov.* 8. 11.

Ant. 4. E. Neſcit homo prétium ejus, nec invenitur in terra ſuáviter vivéntium. *Job* 28. 13.

Ant. 8. G. Abſcóndita eſt ab óculis ómnium vivéntium ſapiéntia; Deus intélligit viam ejus, & ipſe novit locum illius. *Job* 28. 21. 23.

Ant. 5. a. Qui vigiláverit propter ſapiéntiam, citò ſecúrus erit; quóniam dignos ſeípſa círcuit quærens, & in viis óſténdit ſe illis hiláriter. *Sap.* 6. 16. 17.

Ant. 6. F. Inítium ſapiéntiæ veríſſima eſt diſciplínæ concupiſcéntia: ergo accípite diſciplínam, & próderit vobis. *Sap.* 6. 18. 27.

CAPITULUM. *Eccli.* 15. 10.

A Deo proſécta eſt ſapiéntia; ſapiéntiæ enim Dei aſtábit laus, & in ore fidéli abundábit, & dominátor dabit eam illi.

In Semiannualibus,

℞. Dóminus dat ſapiéntiam ſapiéntibus, & ſciéntiam intelligéntibus diſciplínam:

* Ipſe revélat profúnda & abſcóndita ; & † Lux cum eo eſt. *Dan.* 2. 21. 22. ℣. Spíritus ómnia ſcrutátur, étiam profúnda Dei. 1. *Cor.* 2. 10. * Ipſe. Glória. † Lux.

HYMNUS. *Santol. Vict.*

O, Qui perpétuus nos mónitor doces;
Vox ætérna Patris, Chriſte, vicários
Doctóres, pátrias cum rémeas domos,
Nobis quàm benè ſuppetis!

Hi ſemper vígilant, ne quid adúlterum
Corrúmpat fidei virgíneum decus:
Lædi vel léviter non pátitur fides,
His cuſtódibus íntegra.

INFAMES ábolent relíquias deûm;
Erróres ábigunt, crímina dédocent;
Chriſto reſtítuunt, quos malè crédulos
Mendax lúſerat hæreſis.

PATRUM caníticm, tot venerábiles
Rugas objíciunt, unde nitet fides:
Quæ ſunt priſca, docent; quæ nova, ſúbruunt:
Servant depóſitum Dei.

SIT ſupréma tibi glória, Véritas,
Quæ per ſcripta Patrum quando foris ſonas,
Nullo vocis egens, corda doces, ſono,
Et te méntibus ínſeris.
Amen.

℣. Beátus homo quem tu erudíeris, Dómine, ℟. Et de lege tua docúeris eum. *Pſ.* 93. 12.

Ad Magníficat, *Ant.* 6. *C.* Beátus vir, qui excógitat vias ſapiéntiæ in corde ſuo, vadens poſt illam quaſi inveſtigátor: protegétur ſub tégmine illíus à fervóre, & in glória ejus requiéſcet. *Eccli.* 14. 23. 27.

Oratio infrà in Laudibus, niſi ſit propria.

[*In Annualibus ad Completorium, Ant.* 1. *a.* Quod egréſſum eſt de lábiis meis, Dómine, rectum in conſpéctu tuo fuit. *Jer.* 17. 16.

Ad Nunc dimíttis, *Ant.* 5. a. Habébo per ſapiéntiam immortalitátem ; & memóriam ætérnam his, qui poſt me futúri ſunt, relínquam. *Sap.* 8. 13.]

AD OFFICIUM NOCT.

INVIT. Fontem ſapiéntiæ Verbum Dei in excélſis, * Veníte, adorémus. *Eccli.* 1. 5.

Pſ. 94. Veníte, 2.

HYMNUS. *Santol. Vict.*

JAM nunc, quæ númeras tot tibi víndices,
Effer ſidéreum, Relígio, caput:
Quot ſunt mota tibi prælia, nóbiles
Tot nectis tibi laúreas.

CUM per mille neces impíetas furit,

Oppónis válido péctore mártyres;
Cùm per mille dolos décipit hæreſis,
Doctóres tibi ſúſcitas.

Quando ſparſa lues úndique críminum,
Hi gliſcens vítium prótinus ámputant:
Quando plúrima nox méntibus íncubat,
Hi plenum révehũt diem.

Firmant inſtábiles, & dúbios regunt;
Monſtrant tuta procul líttora naúfragis;
Nobis, qui véhimur cæca per æquora,
Lucent perpétuæ faces.

Quæ dixére tuis cónſona ſénſibus,
Noſtris illa, Deus, córdibus ímprimas;
Quos terris cólimus, quos ſéquimur duces,
Fac nos móribus áſſequi.

Sit ſupréma tibi glória, Véritas,
Quæ per ſcripta Patrum quando foris ſonas,
Nullo vocis egens, corda doces, ſono,
Et te méntibus ínſeris.
Amen.

In I. Nocturno.

Ant. 3. a. Sapiéntia non eſt multis maniféſta; quibus autem cógnita eſt, pérmanet uſque ad conſpéctum Dei. *Eccli.* 6. 23.

Ant. 4. E. Os prudéntis quæritur in ecclésia, & verba illíus cogitábunt in córdibus ſuis. *Eccli*, 21. 20.

Ant. 3. g. Sciéntia ſapiéntis tanquam inundátio abundábit; & consílium illíus ſicut fons vitæ pérmanet. *Eccli.* 21. 16.

℣. In médio ecclésiæ apériet os ejus, ℟. Et adimplébit illum ſpíritu ſapiéntiæ & intelléctûs. *Eccli.* 15. 5.

Lectiones de Scriptura occurrente.

Poſt 1. *Lect.* ℟. Sápiens apériet os ſuum in oratióne; * Si enim Dóminus magnus volúerit, ſpíritu intelligéntiæ replébit illum. *Eccli.* 39. 7. 8. ℣. Si quis veſtrûm índiget ſapiéntiâ, póſtulet à Deo, qui dat ómnibus affluénter. *Jac.* 1. 5. * Si enim.

Poſt 2. *Lect.* ℟. Ipſe tanquam imbres mittet elóquia ſapiéntiæ ſuæ. * Ipſe palàm fáciet diſciplínam doctrínæ ſuæ, & in lege teſtaménti Dómini gloriábitur. *Eccli.* 39. 9. 11. ℣. Multos filiórum Iſraël convértet ad Dóminum Deum ipſórum. *Luc.* 1. 16. * Ipſe.

Poſt 3. *Lect.* ℟. Omnis ſcriba doctus in regno cœlórum, * Símilis eſt hómini patri-famílias, qui † Profert de theſaúro ſuo nova & vétera. *Matt.* 13. 52. ℣. In corde prudéntis requiéſcit ſapiéntia, & indóctos quoſque erúdiet. *Prov.* 14. 33. * Símilis. Glória. † Profert.

In II. Nocturno.

Ant. 8. G. Appóne cor

ad doctrínam meam ; quæ pulcra erit tibi, cùm ſerváveris eam, & redundábit in lábiis tuis. *Prov.* 22. 17. 18.

Ant. 7. c. Ecce dedi verba mea in ore tuo ; ecce conſtítui te ut evéllas, & déſtruas, & diſpérdas, & ædífices, & plantes. *Jer.* 1. 9. 10.

Ant. 2. D. Depóſitum cuſtódi, devítans profánas vocum novitátes, & oppoſitiónes falſi nóminis ſciéntiæ. 1. *Tim.* 6. 20.

℣. Non véntiles te in omnem ventum, ℟. Et non eas in omnem viam. *Eccli.* 5. 11.

Lectiones in Proprio Sanctorum.

Poſt 4. *Lect.* ℟. A juventúte tua éxcipe doctrínam, & uſque ad canos invénies ſapiéntiam. * Quaſi is qui arat, & séminat, accéde ad eam, & súſtine bonos fructus illíus. *Eccli.* 6. 18. 19. ℣. Hæc meditáre : in his eſto, ut proféctus tuus maniféſtus ſit ómnibus. Atténde tibi & doctrínæ. 1. *Tim.* 4. 15. 16. * Quaſi is qui.

Poſt 5. *Lect.* ℟. Altióra te ne quæsíeris, & fortióra te ne ſcrutátus fúeris : ſed * Quæ præcépit tibi Deus, illa cógita ſemper. *Eccli.* 3. 22. ℣. Stultas quæſtiónes, & contentiónes, & pugnas legis devíta ; ſunt enim inútiles, & vanæ. *Tit.* 3. 9. * Quæ præcépit.

Poſt 6. *Lect.* ℟. Dabo te in murum æreum, fortem : & * Bellábunt advérſùm te, & non prævalébunt. *Jer.* 15. 20. ℣. Erunt hómines ſupérbi, & voluptátum amatóres magis quàm Dei : hi resíſtunt veritáti, corrúpti mente, réprobi circa fidem, ſed ultrà non proficient. 2. *Tim.* 3. 2. 4. 8. 9. * Bellábunt. Glória Patri. * Bellábunt.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 4. d. Propóſui ſapiéntiam addúcere mihi ad convivéndum ; ſciens quóniam mecum communicábit de bonis. *Sap.* 8. 9.

Ant. 7. a. Quæsívi ſapiéntiam palàm in oratióne mea, & efflóruit tanquam præcox uva. *Eccli.* 51. 18. 19.

Ant. 1. D. Invénti ſunt ſermónes tui, Dómine, & comédi eos ; & factum eſt mihi verbum tuum in lætítiam cordis mei. *Jer.* 15. 16.

℣. Scrutábor legem tuam, Dómine, ℟. Et cuſtódiam illam in toto corde meo. *Pſ.* 118. 34.

Evangelium & Homilia ut in Proprio Sanctorum.

Poſt 7. *Lect.* ℟. Super ſalútem & ſpéciem diléxi ſapiéntiam, & * Propóſui pro luce habére illam : venérunt autem mihi ómnia bona páriter cum illa. *Sap.* 7. 10. 11. ℣. Quæ deſurſùm eſt ſapiéntia, primùm quidem pudíca eſt, deinde pacífica, plena misericórdiâ & frúctibus.

bonis. *Jac.* 3. 17. * Propóſui.

Poſt 8. *Lect.* ℟. Optávi, & datus eſt mihi ſenſus; & invocávi, & venit in me ſpíritus ſapiéntiæ: Et præpóſui illam regnis & ſédibus, * Et divítias nihil eſſe duxi in comparatióne illíus. *Sap.* 7. 7. 8. ℣. Exíſtimo ómnia detriméntum eſſe, propter eminéntem ſciéntiam Jeſu Chriſti Dómini mei. *Philipp.* 3. 8. * Et divítias.

Poſt 9. *Lect.* ℟. Sapiéntia bonórum ómnium mater eſt; quam ſine fictióne dídici, & ſine invídia commúnico. * Infinítus enim theſaúrus eſt; quo qui uſi ſunt, † Partícipes facti ſunt amicítiæ Dei. *Sap.* 7. 12. 13. 14. ℣. Bonus homo de bono theſaúro cordis ſui profert bonum. *Luc.* 6. 45. * Infinítus. Glória Patri. † Partícipes.

℣. *Sacerd.* Sit nomen Dómini benedíctum à ſéculo & uſque in ſéculum; ℟. Quia ſapiéntia & fortitúdo ejus ſunt. *Dan.* 2. 20.

AD LAUDES.

Ant. 2. D. Dóminus dedit mihi linguam erudítá, ut ſciam ſuſtentáre eum, qui laſſus eſt, verbo: ego autem retrórſùm non ábii. *Iſai.* 50. 4. 5.

Ant. 6. F. Sermo meus non in perſuaſibílibus humánæ ſapiéntiæ verbis, ſed in oſtenſióne ſpíritûs, & virtútis. 1. *Cor.* 2. 4.

Ant. 3. a. Auxílio adjútus Dei ſto, teſtíficans minóri atque majóri, nihil extrà dicens quàm ea quæ prophétæ locúti ſunt. *Act.* 26. 22.

Ant. 4. f. Non judicávi me ſcire áliquid inter vos, niſi Jeſum Chriſtum, & hunc crucifixum. 1. *Cor.* 2. 2.

Ant. 5. a. Si nóverim myſtéria ómnia, & omnem ſciéntiam; caritátem autem non habúero, nihil ſum. 1. *Cor.* 13. 2.

Capitulum. *Sap.* 7. 15. 16.

Mihi dedit Deus dícere ex ſenténtia, & præſúmere digna horum quæ mihi dantur; quóniam ipſe ſapiéntiæ dux eſt, & ſapiéntium emendátor: in manu enim illíus & nos, & ſermónes noſtri, & omnis ſapiéntia, & óperum ſciéntiá & diſciplína.

Hymnus. *Santol. Vict.*

Vos ſuccénſa Deo ſpléndida lúmina:
Vos ſal, nos hómines quo ſápimus Deum;
Ævum, puri ánimo, móribus íntegri,
Quo condímur in álterum.

Per vos Relígio, tútaque Véritas;
Per vos virgíneis fulget honóribus:
Per vos Chriſtus amat pándere dívites
Theſaúros ſapiéntiæ.

Vestris unda fluit pura canálibus;
Chriſti floret ager; munda nitet ſeges:
Lac aptum púeris, & ſólidum viris
Cauti ſufficitis cibum.
Hi ſunt, ſumme Deus, qui tibi mílitant;
Hi ſunt, qui ſtábiles ædíficant domos,
Unâ docta cohors arma tenet manu,
Muros cónſtruit álterâ.
Vicistis ſtygias vos quibus hæreſes,
Hæc nos accípimus tela ſupérſtites;
His pugnámus adhuc, nec dúbio éxitu,
His armis quoque víncimus.
Sit ſupréma tibi glória, Véritas,
Quæ per ſcripta Patrum quando forìs ſonas,
Nullo vocis egens, corda doces, ſono,
Et te méntibus ínſeris.
Amen.

℣. Annuntiávi juſtítiam tuam in ecclésia magna: ℟. Ecce lábia mea non prohibébo; Dómine, tu ſciſti. *Pſ.* 39. 10.

Ad Benedíctus, *Ant.* 2. D. *Tibi, Deus, confiteor teque laudo; quia ſapiéntiam, & fortitúdinem dedíſti mihi. *Dan.* 2. 23.

Oratio. Orémus.

OMnípotens, ætérne Deus, qui Ecclésiæ tuæ filios ſicut non ceſſas erudíre, ita non déſinis adjuváre; da fidélibus tuis, interceſſióne beáti *N.* quem eis ætérnæ ſalútis miníſtrum tribuíſti, ut te & miſeránte, & ſciéntiam recta faciéndi cápiant, & exequéndi virtútem; Per Dóminum.

Alia Oratio.

DEus, qui pópulo tuo beátum *N.* ætérnæ ſalútis miníſtrum tribuíſti; præſta, ut quem doctórem vitæ habúimus in terris, interceſſórem habére mereámur in cœlis; Per Dóminum.

AD PRIMAM.

Ant. Dóminus.

AD TERTIAM.

Ant. Sermo meus.

Capitulum. 1. *Cor.* 12. 7. 8.

UNicuíque datur manifeſtátio Spíritûs ad utilitátem: álii quidem per Spítum datur ſermo ſapiéntiæ; álii autem ſermo ſciéntiæ ſecúndùm eúmdem Spíritum.

℟. *br.* Sapiéntiam amávi, & exquisívi * A juventúte mea, ℟. Sapiéntiam. ℣. Et amátor factus ſum formæ illíus. * A juventúte mea. Glória. ℟. Sapiéntiam. *Sap.* 8. 2.

℣. Immortálitas eſt in cognatióne ſapiéntiæ, ℟. Et in amicítia illíus delectátio bona. *Sap.* 8. 17. 18.

AD SEXTAM.

Ant. Auxílio.

CAPITULUM. 1. *Tim.* 6. 3. 4.

SI quis áliter docet, & non acquiéſcit ſanis ſermónibus Dómini noſtri Jeſu Chriſti, & ei, quæ ſecúndùm pietátem eſt, doctrínæ; ſupérbus eſt, nihil ſciens.

℟. *br.* Viam veritátis elégi, * Judícia tua non ſum oblítus. ℟. Viam. ℣. Adhæſi teſtimóniis tuis, Dómine. * Judícia. Glória. ℟. Viam. *Pſ.* 118. 30. 31.

℣. Omnium ártifex dócuit me ſapiéntia; ℟. Eſt enim in illa ſpíritus intelligéntiæ ſanctus. *Sap.* 7. 21. 22.

AD NONAM.

Ant. Si nóverim.

CAPITULUM. 1. *Tim.* 1. 5. 6. 7.

FInis præcépti eſt cáritas de corde puro, & conſciéntia bona, & fide non ficta: à quibus quidam aberrántes convérſi ſunt in vanilóquium, voléntes eſſe legis doctóres, non intelligéntes neque quæ loquúntur, neque de quibus affírmant.

℟. *br.* Veritátem tuam * Et ſalutáre tuum dixi. ℟. Veritátem. ℣. Non abſcóndi miſericórdiam tuam, & veritátem tuam. * Et ſalutáre. Glória. ℟. Veritátem. *Pſ.* 39. 11.

℣. Pronuntiávi ómnia judícia oris tui: ℟. In via teſtimoniórum tuórum delectátus ſum. *Pſ.* 118. 13. 14.

AD VESPERAS.

Ant. 1. *f.* FUit gratus Deo, & erudítus eſt omni ſapiéntiâ, & erat potens in verbis, & in opéribus ſuis. *Act.* 7. 20. 22.

Ant. 2. D. Poſtquam ſe ámpliùs dedit ad diligéntiam lectiónis legis, vóluit & ipſe ſcríbere, quæ ad doctrínam & ſapiéntiam pértinent. *Eccli. prolog.*

Ant. 3. *a.* Dócuit pópulum, quæsívit verba utília, & conſcrípſit ſermónes rectíſſimos, ac veritáte plenos. *Eccle.* 12. 9. 10.

Ant. 4. d. Dedit illi ſapiéntia ſciéntiam ſanctórum; honeſtávit illum in labóribus. *Sap.* 10. 10.

Ant. 5. a. Collaudábunt multi ſapiéntiam ejus, & uſque in ſéculum non delébitur. *Eccli.* 39. 12.

CAPITULUM. *Prov.* 3. 13. 14. 15.

BEátus homo qui invénit ſapiéntiam, & qui áffluit prudéntiâ: mélior eſt acquisítio ejus negotiatióne argénti, & auri primi & puríſſimi fructus ejus: pretióſior eſt cunctis ópibus; & ómnia quæ deſiderántur, huic non valent comparári.

In Semiannualibus,

℟. Juxta manum Dei bonam ſuper ſe, * Parávit cor ſuum, ut inveſtigáret le-

gem Dómini, & fáceret, & docéret. 1. *Eſdr.* 7. 9. 10.
℣. Qui fécerit, & docúerit, hic magnus vocábitur in regno cœlórum. *Matt.* 5. 19. * Parávit. Glória. * Parávit.

Hymnus, O, qui perpétuus, *ut in primis Veſperis.*

℣. Sápiens in pópulo hereditábit honórem, ℟. Et nomen illíus erit vivens in ætérnum. *Eccli.* 37. 29.

Ad Magníficat, *Ant.* 1. D.* Non recédet memória ejus, & nomen ejus requirétur à generatióne in generatiónem: ſapiéntiam ejus enarrábunt gentes, & laudem ejus enuntiábit ecclésia. *Eccli.* 39. 13. 14.

COMMUNE SS. PRESBYTERORUM.

IN I. VESPERIS.

Ant 2. D. QUi receſſérunt à me in erróre filiórum Iſraël, non appropinquábunt ad me, ut ſacerdótio fungántur mihi. *Ezech.* 44. 10. 13.

Ant. 1. a. Qui cuſtodiérunt cæremónias ſanctuárii mei, ipſi accédent ad me, ut miníſtrent mihi. *Ezech.* 44. 15.

Ant. 7. *d.* Stabunt in conſpéctu meo ut ófferant mihi ádipem; & cuſtódiant cæremónias meas. *Ezech.* 44. 15. 16.

Ant. 3. E. Vocabúntur fortes juſtítiæ, plantátio Dómini ad glorificándum: & ædificábunt deſérta, & ruínas antíquas érigent. *Iſai.* 61. 3. 4.

Ant. 5. a. Erunt Sacerdótes Dei & Chriſti, & regnábunt cum illo. *Apoc.* 20. 6.

Capitulum. *Num.* 8. 18. 19.

TUli Levítas pro cunctis primogénitis filiórum Iſraël; tradidíque eos dono Aáron & filiis ejus de médio pópuli, ut ſérviant mihi pro Iſraël in tabernáculo fœderis, & orent pro eis.

In Semiannualibus,

℟. Notum fáciet Dóminus qui ad ſe pertíneant, & ſanctos applicábit ſibi; * Et † Quos elégerit, appropinquábunt ei. *Num.* 16. 5.
℣. Hi probéntur primùm: & ſic miníſtrent, nullum crimen habéntes. 1. *Tim.* 3. 10. * Et quos. Glória. † Quos.

Hymnus. *Beſnault.*

JAm ſatis fluxit cruor hoſtiárum,
Príſtinæ ceſſent holocauſta legis,
Chriſte, quos formas, melióra libant
Sacra miniſtri.

Elicit flammas Elias ab alto,
Myſta nunc major jubet, & poténti
Obſequens verbo Deus aſtat aris,
Hóſtia factus.
Pingue libámen, novus & ſacérdos
Orbe jam toto Deus immolátur,
Se manu noſtrâ litat incruénto
Fúnere Chriſtus.
Tale nil priſcis Pátribus tribútum,
Angelis nuſquam data par potéſtas,
Se manu noſtrâ Deus ipſe cunctis
Præbet in eſcam.
Christe, fac ſemper tua ſacra puro
Corde tractémus, manibúſque puris;
Cáritas aptos tua nos treméndis
Applicet aris.
Luminis ſplendor, Patris una proles,
Chriſte, te pronus venerétur orbis,
Qui ſacerdótes per amóris almi
Flamen inúngis.
Amen.

℣. Sacerdótes Sion índuam ſalutári; ℞. Et ſancti ejus exultatióne exultábunt. *Pſ.* 131. 16.

Ad Magníficat, *Ant.* 1. a. Sanctificábor in iis qui appropínquant mihi, & in conſpéctu omnis pópuli glorificábor. *Levit.* 10. 3.

Oratio ut infrà ad Laudes, niſi ſit propria.

[*In Annualibus ad Completorium.*, *Ant.* 7. a. Qui ſtatis in domo Dómini, in nóctibus extóllite manus veſtras in ſancta, & benedícite Dóminum. *Pſ.* 133. 1. 2.

Ad Nunc dimíttis, *Ant.* 5. a. Miniſtráre Dómino Deo veſtro, & pópulo ejus. 2. *Par.* 35. 3.]

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Sacerdótem in ætérnum, Jeſum Chriſtum, * Veníte, adorémus. *Hebr.* 5. 6.

Pſ. 94. Veníte, 2.

Hymnus, Jam ſatis, *ut in primis Veſperis.*

IN I. NOCTURNO.

Ant. 1. D. Locútus eſt Dóminus ad Móyſen: Tribum Levi conſtítue ſuper tabernáculum teſtimónii, & quidquid ad cæremónias pértinet. *Num.* 1. 48. 49. 50.

Ant. 2. D. Viros, quos tu noſti quòd ſenes pópuli ſint ac magiſtri, duces ad óſtium tabernáculi; & aúferam de ſpíritu tuo, tradámque eis ut ſuſténtent tecum onus pópuli. *Num.* 11. 16. 17.

Ant. 3. g. Cunctórum conſecrábis manus, ſanctificabíſque illos, ut ſacerdótio fungántur mihi. *Exod.* 28. 41.

℣. Qui habúerit mácu-

lam, non ófferet panes Deo ſuo, ℟. Nec accédet ad miniſtérium ejus. *Levit.* 21. 17.

Lectiones de Scriptura occurrente.

Poſt 1. *Lect.* ℟. Státues Levítas in conſpéctu Aáron, & conſecrábis oblátos Dómino; ac * Separábis de médio filiórum Iſraël, ut ſint mei. *Num.* 8. 13. 14. ℣. De mundo non ſunt, ſicut & ego non ſum de mundo. *Joan.* 17. 16. * Separábis.

Poſt 2. *Lect.* ℟. Non erit eis heréditas, ego heréditas eórum, ego poſſéſſio eórum: * Víctimam pro peccáto ipſi cómedent; & omne votum in Iſraël ipſórum erit. *Ezech.* 44. 28. 29. ℣. Qui in ſacrário operántur, quæ de ſacrário ſunt, edunt; & qui altári deſérviunt, cum altári partícipant. 1. *Cor.* 9. 13. * Víctimam.

Poſt 3. *Lect.* ℟. Qui bene præſunt Prebyteri, dúplici honóre digni habeántur; máximè qui labórant in verbo, & doctrína; * Dicit enim Scriptúra: † Dignus eſt operárius mercéde ſuâ. 1. *Tim.* 5. 17. 18. ℣. Honorífica Sacerdótes: da illis partem, ſicut mandátum eſt tibi, primitiárum. *Eccli.* 7. 33. * Dicit. Glória. † Dignus eſt.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 4. E. Audíte, Levítæ: Sanctificámini, mundáte domum Dómini Dei; & auférte omnem immundítiam de ſanctuário. 2. *Par.* 29. 5.

Ant. 5. a. Pollútum nolíte tángere: mundámini, qui fertis vaſa Dómini. *Iſai.* 52. 11.

Ant. 6. F. Portábitis iniquitátem ſanctuárii, & ſuſtinébitis peccáta ſacerdótii veſtri; & miniſtrábitis in tabernáculo teſtimónii. *Num.* 18. 1. 2.

℣. Sacrificáte ſacrificium juſtítiæ, ℟. Et ſperáte in Dómino. *Pſ.* 4. 6.

Lectiones in Proprio Sanctorum.

Poſt 4. *Lect.* ℟. Nolíte negligere, * Vos elégit, Dóminus ut ſtetis coram eo, & miniſtrétis illi. 2. *Par.* 29. 11. ℣. Superædificámini, domus ſpirituális, ſacerdótium ſanctum, offérre ſpirituáles hóſtias, acceptábiles Deo. 1. *Petr.* 2. 5. * Vos elégit.

Poſt 5. *Lect.* ℟. Miniſtráte in ſanctuário, & ſanctificáti immoláte: * Fratres étiam veſtros, ut poſſint juxta verba quæ locútus eſt Dóminus fácere, præparáte. 2. *Par.* 35. 5. 6. ℣. Digné Evangélio Chriſti converſámini, collaborántes fidei Evangélii. *Philipp.* 1. 27. * Fratres.

Poſt 6. *Lect.* ℟. Succíncti lumbos mentis veſtræ, ſecúndùm eum, qui vocávit vos, Sanctum; * Et ipſi † In

omni converſatióne ſancti ſitis. 1. *Petr.* 1. 13. 15. ℣. Ego ſum Dóminus : ſancti éritis, quia ego ſanctus ſum. *Levit.* 11. 45. * Et ipſi. Glória. † In omni.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 7. a. Erit hoc vobis legítimum ſempitérnum, ut orétis pro filiis Iſraël, & pro cunctis peccátis eórum. *Levit.* 16, 34.

Ant. 8. c. Date Dómino glóriam, leváte ſacrificium, & veníte in conſpéctu ejus ; & adoráte Dóminum in decóre ſancto. 1. *Par.* 16. 29.

Ant. 6. F. Cæremónias, & judícia, & mandátum cuſtodíte : & pactum quod percúſſit vobíſcum Deus, nolíte oblivíſci. 4. *Reg.* 17. 37. 38.

℣. Confortámini, & ágite diligénter ; ℟. Et erit Dóminus vobíſcum in bonis. 2. *Par.* 19. 11.

Evangelium & Homilia ut in Proprio Sanctorum.

Poſt 7. *Lect.* ℟. Vidéte quid faciátis ; non enim hóminis exercétis judícium, ſed Dómini : & * Quodcúmque judicavéritis, in vos redundábit. Sit timor Dómini vobíſcum, & cum diligéntia cuncta fácite. 2. *Par.* 19. 6. 7. ℣. Nolíte judicáre ſecúndum fáciem, ſed juſtum judícium judicáte. *Joan.* 7. 24. * Quodcúmque.

Poſt 8. *Lect.* ℟. Ubicúmque quæſtio eſt de lege, de mandáto, de cæremóniis, de juſtificatiónibus ; oſténdite eis, ut non peccent, & ne véniat ira ſuper vos & ſuper fratres veſtros : * Sic agéntes non peccábitis. 2. *Par.* 19. 10. ℣. Eſtóte prudéntes ; unuſquíſque, ſicut accépit grátiam, in altérutrum illam adminiſtrántes, ſicut boni diſpenſatóres multifórmis grátiæ Dei. 1. *Petr.* 4. 7. 10. * Sic agéntes.

Poſt 9. *Lect.* ℟. Vos genus eléctum, regále ſacerdótium, gens ſancta, pópulus acquiſitiónis ; * Ut virtútes annuntiétis ejus, † Qui de ténebris vos vocávit in admirábile lumen ſuum. 1. *Petr.* 2. 9. ℣. Si cuſtodiéritis pactum meum, éritis mihi in pecúlium, & in regnum ſacerdotále, & gens ſancta. *Exod.* 19. 5. 6. * Ut virtútes. Glória. † Qui de ténebris.

℣. SACERD. Domus Aáron, benedícite Dómino : ℟. Domus Levi, benedícite Dómino. *Pſ.* 134. 19. 20.

AD LAUDES.

Ant. 8. G. O Homo Dei, ſectáre juſtítiam, pietátem, fidem, caritátem, patiéntiam, manſuetúdinem. 1. *Tim.* 6. 11.

Ant. 8. G. Confortáre in grátia quæ eſt in Chriſto Jeſu : nemo mílitans Deo ímplicat ſe negótiis ſeculáribus ; ut ei pláceat, cui ſe probávit. 2. *Tim.* 2. 1. 4.

Ant. 5. a. Atténde lectió-

ni, exhortatióni, & doctrinæ: noli negligere grátiam quæ in te eſt, quæ data eſt tibi cum impoſitióne mánuum presbytérii. 1. *Tim.* 4. 13. 14.

Ant. 4. *E.* Servum Dómini non opórtet litigáre; ſed manſuétum eſſe ad omnes, cum modéſtia corripiéntem eos qui resiſtunt veritáti. 2. *Tim.* 2. 24. 25.

Ant. 5. a. Beátus ille ſervus, quem, cùm vénerit dóminus ejus, invénerit ſic faciéntem: Amen dico vobis, quóniam ſuper ómnia bona ſua conſtítuet eum. *Matt.* 24. 46. 47.

CAPITULUM. *Tit.* 2. 7. 8.

IN ómnibus teípſum præbe exémplum bonórum óperum, in doctrína, in integritáte, in gravitáte, verbum ſanum, irreprehensíbile; ut is qui ex advérſo eſt, vereátur, nihil habens malum dícere de nobis.

HYMNUS. *Beſnault.*

O Sacerdótum veneránda jura!
Ceu vices Chriſti téneant, ſalútis
Arbitri claudunt reſerántque nobis
Atria cœli.

OMNE pendéntes ſcelus in ſtatéra,
Cùm reum ſolvunt, Deus ipſe ſolvit;
Cùm ligant ſontem, Deus ipſe fontis
Vincula nectit.

QUAM manus morbis ádhibent perítas!
Cùm ſecant, ſemper pia dextra cædit;
Cùm fovent, ſemper pia lenit ungens
Vúlnera dextra.

VERBA dum promunt, pópulus fidélis
Excipit vocem, cúpidus docéri;
Nempe divínæ ſacra verba legis
Mente recóndunt.

IRRUENS prompti cohibére fulmen,
Stant ab advérſo, Dominúmque placant,
Víndices in nos quóties ab alto
Dépluit iras.

DUM Sacerdótes tua ſacra tractant,
Chriſte, fac ſacris, quibus applicáſti,
Cónſonent mores, populíque fiat
Forma Sacérdos.

LUMINIS ſplendor, Patris una proles,
Chriſte, te pronus venerétur orbis,
Qui Sacerdótes per amóris almi
Flamen inúngis.
Amen.

℣. Immola Deo ſacrifícium laudis, ℟. Et redde Altíſſimo vota tua. *Pſ.* 49. 14.

Ad Benedíctus, *Ant.* 1. D. * Euge, ſerve bone, & fidélis, quia ſuper pauca fuíſti fidélis, ſuper multa

te conſtítuam, intra in gáudiũ Dómini tui. *Matt.* 25. 21.

Oratio. Orémus.

Domine, Deus omnípotens, qui fámulum tuum *N.* ut ſacerdótio tibi fungerétur, à pópulo ſegregáſti; præſta, quæſumus, ut ejus exémpla ſectántes, genus eléctum, regále ſacerdótium, gens ſancta, pópulus acquiſitiónis éffici mereámur; Per Dóminum.

AD PRIMAM.

Ant. O homo Dei.

AD TERTIAM.

Ant. Confortáre.

Capitulum. 1. *Tim.* 1. 12.

Grátias ago ei qui me confortávit, Chriſto Jeſu Dómino noſtro, quia fidélem me exiſtimávit, ponens in miniſtério.

℟. *br.* Voluntárié * Sacrificábo tibi; ℟. Voluntárié. ℣. Et confitébor nómini tuo, Dómine. * Sacrificábo. Glória. ℟. Voluntárié. *Pſ.* 53. 8.

℣. Circúmdabo altáre tuum, Dómine, ℟. Ut áudiam vocem laudis, & enárrem univérſa mirabília tua. *Pſ.* 25. 6. 7.

AD SEXTAM.

Ant. Atténde.

Capitulum. 1. *Petr.* 4. 11.

Si quis lóquitur, quaſi ſermónes Dei: ſi quis miníſtrat, tanquam ex virtúte quam adminíſtrat Deus; ut in ómnibus honorificétur Deus per Jeſum Chriſtum.

℟. *br.* Ego ſicut oliva fructífera * In domo Dei; ℟. Ego. ℣. Sperávi in miſericórdia Dei in ætérnum. * In domo. Glória. ℟. Ego. *Pſ.* 51. 10.

℣. Immolávi in tabernáculo ejus hóſtiam vociferatiónis: ℟. Cantábo, & pſalmum dicam Dómino. *Pſ.* 26. 6.

AD NONAM.

Ant. Beátus.

Capitulum. 1. *Tim.* 3. 13.

Qui benè miniſtráverint, gradum bonum ſibi acquírent, & multam fidúciam in fide quæ eſt in Chriſto Jeſu.

℟. *br.* Dómine, diléxi * Decórem domûs tuæ, ℟. Dómine. ℣. Et locum habitatiónis glóriæ tuæ. * Decórem. Glória. ℟. Dómine. *Pſ.* 25. 8.

℣. Tabéſcere me fecit zelus meus; ℟. Quia obliti ſunt verba tua inimíci mei. *Pſ.* 118. 139.

AD VESPERAS.

Ant. 1. a. Natus eſt homo, firmaméntum gentis, rector fratrum, ſtabiliméntum pópuli. *Eccli.* 49. 17.

Ant. 2. D. Fuit Dóminus cum eo; & gubernábat créditam ſibi domum, & univérſa quæ ei trádita fúerant. *Gen.* 39. 2. 4.

Ant. 3. a. Confirmávit omnes húmiles pópuli ſui, & legem exquiſívit, & ábſtulit omnem iníquum & malum: Sancta glorificávit. 1. *Mach.* 14. 14. 15.

Ant. 4. d. Quaſi cypréſſus in altitúdinem ſe extóllens, in aſcénſu altáris ſancti, glóriam dedit ſanctitátis amíctum. *Eccli.* 50. 11. 12.

Ant. 7. a. Invocávit Dóminum omnipoténtem, in oppugnándo hoſtes circumſtántes úndique, in oblatióne Agni invioláti. *Eccli.* 46. 19.

CAPITULUM. 2. *Par.* 31. 20. 21.

OPerátus eſt bonum & rectum, & verum coram Dómino Deo ſuo in univérſa cultúra miniſtérii domûs Dómini, juxta legem & cæremónias, volens requírere Deum ſuum in toto corde ſuo: fecítque, & proſperátus eſt.

In Semiannualibus,

℟. Obtulit holocáuſtum Dómino; & * Clamávit ad Dóminum pro Iſraël, & † Exaudívit eum Dóminus. 1. *Reg.* 7. 9. ℣. Plúrimam hóſtiam óbtulit Deo; per quam teſtimónium conſecútus eſt eſſe juſtus, teſtimónium perhibénte munéribus ejus Deo. *Hebr.* 11. 4. * Clamávit. Glória. † Exaudívit.

Hymnus, O Sacerdótum, *ſuprà in Laudibus.*

℣. Effúdit in fundaménto altáris odórem divínũ ℟. Excélſo Príncipi. *Eccli.* 50. 17.

Ad Magníficat, *Ant.* 3. E. Conſummatióne fungens in ara, amplificáre oblatiónem excélſi Regis, porréxit manum ſuam in libatióne, & libávit de ſánguine uvæ. *Eccli.* 50. 15. 16.

COMMUNE SS. CLERICORUM.

Omnia dicuntur ut infrà in Officio SS. Laïcorum, exceptis quæ hìc notantur.

IN I. VESPERIS.

℣. Filii Levi erunt ſub manu filiórum Aáron ℟. In cultum domûs Dómini. 1. *Par.* 23. 28.

Ad Magníficat, *Ant.* 8. G. * Erunt in veſtíbulis, & in ſanctuário, & in univérſis opéribus miniſtérii templi Dómini. 1. *Par.* 23. 28.

Oratio ut in Laudibus.

AD LAUDES.

Poſt Hymnum, ℣. Dómini eſt aſſúmptio noſtra, ℟. Et ſancti Iſraël, regis noſtri. *Pſ.* 88. 19.

Ad Benedíctus, *Ant.* 2. D. * Multi unum corpus ſumus in Chriſto: ſinguli autem alter altérius membra; habéntes donatiónes,

ſecúndùm

ſecúndùm grátiam quæ data eſt nobis, differéntes. *Rom.* 12. ỳ. 6.

Oratio. Orémus.

ADéſto, Dómine, ſupplicatiónibus noſtris, quas in beáti *N.* (diáconi) feſtivitáte deférimus; ut qui noſtræ juſtítiæ fidúciam non habémus, ejus qui tibi plácuit précibus adjuvémur; Per Dóminum.

AD VESPERAS.

Poſt Hymnum, ℣. Funes cecidérunt mihi in præclaris; ℟. Etenim heréditas mea præclára eſt mihi. *Pſ.* 15. 6.

Ad Magníficat, *Ant.* 8. G. * Dóminus pars hereditátis meæ, & cálicis mei; tu es qui reſtítues hereditátem meam mihi. *Pſ.* 15. 5.

COMMUNE SANCTORUM ABBATUM.

Omnia dicuntur ut infrà in Officio SS. Monachorum, exceptis quæ hìc notantur.

IN I. VESPERIS.

Poſt Hymnum, ℣. Sedébit pópulus meus in pulcritúdine pacis, ℟. Et in tabernáculis fidúciæ, & in réquie opulénta. *Iſai.* 32. 18.

Ad Magníficat, *Ant.* 8. G. * Egrédere de cognatióne tua, & de domo patris tui; & veni in terram quam monſtrábo tibi; faciámque te in gentem magnam, & benedícam tibi. *Gen.* 12. 1. 2.

Oratio ut in Laudibus.

AD LAUDES.

Poſt Hymnum, ℣. Habitábit in ſolitúdine judícium, ℟. Et juſtitia in Charmel ſedébit. *Iſai.* 32. 16.

Ad Benedíctus, *Ant.* 7. a. *Pars Hiemalis.* Fugit ipſe, & filii ejus in montes, & reliquérunt quæcúmque habébant in civitáte. Tunc deſcendérunt multi quæréntes judícium & juſtítiam, in deſértum: & ſedérunt ibi. 1. *Mach.* 2. 28. 29. 30.

Oratio. Orémus.

DEus, cujus múnere beátus *N.* Abbas, ut Chriſtum Fílium tuum alácriùs ſequerétur, ómnia relíquit; da cunctis ſémitam mandatórum tuórum ingréſſis, ut nec retro reſpíciant, nec in via hæreant; ſed ad te ſine offenſióne curréntes, vitam ætérnam ad quam vocáti ſunt, apprehéndant; Per eúmdem.

AD VESPERAS.

Poſt Hymnum, ℣. Venérunt ad eum in hoſpítium plúrimi, ℟. Quibus expo-

nébat teſtíficans regnum Dei. *Act.* 28. 23.

Ad Magnificat, *Ant.* 5. F. Secéſſerat in deſértum locū, ibíque inter feras vitam in móntibus cum ſuis agébat, ne partícipes eſſent coinquinatiónis. 2. *Mach.* 5. 27.

COMMUNE SS. MONACHORUM,

CŒNOBITARUM, ET ANACHORETARUM.

IN I. VESPERIS.

Ant. 7. *d.* QUi non renúntiat ómnibus quæ póſſidet, non poteſt meus eſſe diſcípulus. *Luc.* 14. 33.

Ant. 4. E. Omne quod eſt in mundo, concupiſcéntia carnis eſt, & concupiſcéntia oculórum, & ſupérbia vitæ; quæ non eſt ex Patre, ſed ex mundo. 1. *Joan.* 2. 16.

Ant. 1. â. Si quis díligit mundum, non eſt cáritas Patris in eo. 1. *Joan.* 2. 15.

Ant. 3. E. Amicítia hújus mundi inimíca eſt Dei; quicúmque ergo volúerit amícus eſſe ſéculi hujus, inimícus Dei conſtitúitur. *Jac.* 4. 4.

Ant. 5. a. Mundus tranſit, & concupiſcéntia ejus; qui autem facit voluntátem Dei, manet in ætérnum. 1. *Joan.* 2. 17.

CAPITULUM. *Iſai.* 35. 1. 2.

LÆtábitur deſérta & ínvia, & exultábit ſolitúdo, & florébit quaſi lílium: gérminans germinábit, & exultábit lætabúnda & laudans.

In Semiannualibus,

℞. Si vis perféctus eſſe, vade, vende quæ habes, & da paupéribus, & habébis theſaúrum in cœlo: & * Veni, † Séquere me. *Matt.* 19. 21.

℣. Noli timére, ego protéctor tuus ſum, & merces tua magna nimis. *Gen.* 15. 1. * Veni. Glória Patri. † Séquere.

HYMNUS. *Santol. Vict.*

FElices némorum pángimus íncolas,
Certo consílio quos Deus ábdidit,
Ne contágio ſecli
Mores læderet íntegros.

UT te poſsídeant, quem ſítiunt Deum,
Urbes, regna, ſuos, ſe quoque déſerunt:
Totus víluit orbis,
Dum cœléſtia cógitant.

ILLIS ſumma fuit glória, déſpici;
Illis divítiæ, paupériem pati;
Illis ſumma volúptas,
Longo ſupplício mori.

FAc nos, ſumme Deus, quæ pátimur mala,
In pœnam ſcélerum ferre libéntiùs;

Et, tellúre relíctâ,
Immortália quærere.
ÆTERNUS ſit honos ingénito Patri;
Sit par unígenæ glória Fílio;
Sacri nexus amóris,
Laus compar tibi, Spíritus. Amen.

℣. Pinguéſcent ſpecióſa deſérti, ℟. Et exultatióne colles accingéntur. *Pſ.* 64. 13.

Ad Magníficat, *Ant.* 3. a. Dóminus ponet deſértum Sion quaſi delícias, & ſolitúdinem ejus quaſi hortum Dómini. Gaúdium & lætítia inveniétur in ea, gratiárum áctio & vox laudis. *Iſai.* 51. 3.

Oratio infrà ad Laudes, niſi ſit propria.

[*In Feſtis Annualibus ad Completorium, Ant.* 2. D. Qui hábitant in deſérto, ſecúri dórmient in ſáltibus; & ponam eos in circúitu collis mei benedictiónem. *Ezech.* 34. 25. 26.

Ad Nunc dimíttis, *Ant.* 6. C. Erit opus juſtítiæ pax, & cultus juſtítiæ ſiléntium, & ſecúritas uſque in ſempitérnum. *Iſai.* 32. 17.]

AD OFFICIUM NOCT.

INVIT. Remuneratórem inquiréntium ſe Deum, * Veníte, adorémus. *Hebr.* 11. 6.

Pſ. 94. Veníte. 2.

Hymnus, Felíces, *ut in I. Veſperis.*

IN I. NOCTURNO.

Ant. 8. G. Nolíte conformári huic ſéculo, ſed reformámini in novitáte ſenſûs veſtri; ut probétis quæ ſit volúntas Dei bona, & benéplacens, & perfécta. *Rom.* 12. 2.

Ant. 7. a. Véndite quæ poſſidétis, & date eleemóſynam: fácite vobis theſaúrum non deficiéntem in cœlis. *Luc.* 12. 33.

Ant. 8. G. Nolíte quærere quid manducétis, aut quid bibátis: quærite primùm regnum Dei, & juſtítiam ejus; & hæc ómnia adjiciéntur vobis. *Luc.* 12. 29. 31.

℣. Non eſt inópia timéntibus Dóminum. ℟. Dívites eguérunt, & eſuriérunt. *Pſ.* 33. 9. 10.

Lectiones de Scriptura occurrente.

Poſt 1. *Lect.* ℟. Fúgite de médio Babylónis, & * Salvet unuſquíſque ánimam ſuam, quóniam tempus ultiónis eſt à Dómino. *Jer.* 51. 6. ℣. Exíte de illa, pópulus meus, ut ne partícipes ſitis delictórum ejus, & de plagis ejus non accipiátis. *Apoc.* 18. 4. * Salvet.

Poſt 2. *Lect.* ℟. Recédite, recédite, exíte inde; quóniam non in tumúltu exíbitis; * Præcédet enim vos Dóminus, & congregábit vos Deus Iſraël. *Iſai.* 52. 11. 12. ℣. Exíte de médio eórum, & ſeparámini. 2. *Cor.* 6. 17. * Præcédet.

Poſt 3. *Lect.* ℟. Mórtui eſtis, & vita veſtra eſt abſcóndita cum Chriſto in Deo. * Cùm Chriſtus apparúerit, vita veſtra; tunc & vos † Apparébitis cum ipſo in glória. *Coloſſ.* 3. 3. 4. ℣. Cuſtodíte ergo verba pacti hujus, & impléte ea. *Deut.* 29. 9. * Cùm Chriſtus. Glória Patri. † Apparébitis.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 3. g. Ecce nos relíquimus ómnia, & ſecúti ſumus te. *Matt.* 19. 27.

Ant. 7. c. Et eſurímus, & ſitímus, & nudi ſumus, & laborámus operántes mánibus noſtris. 1. *Cor.* 4. 11. 12.

Ant. 2. D. Non defícimus: ſed licèt is, qui foris eſt, noſter homo corrumpátur; tamen is, qui intus eſt, renovátur de die in diem. 2. *Cor.* 4. 16.

℣. Spectáculum facti ſumus mundo, ℟. Et Angelis, & homínibus. 1. *Cor.* 4. 9.

Lectiones in Proprio Sanctorum.

Poſt 4. *Lect.* ℟. Exeámus ad Jeſum extra caſtra, impropérium ejus portántes; * Non enim habémus hìc manéntem civitátem, ſed futúram inquírimus. *Hebr.* 13. 13. 14. ℣. Peregríni ſumus coram te, Deus: dies noſtri quaſi umbra ſuper terram. 1. *Par.* 29. 15. * Non enim.

Poſt 5. *Lect.* ℟. Teneámus ſpei noſtræ confeſſiónem indeclinábilem; * (Fidélis enim eſt qui repromíſit) & conſiderémus invicem in provocatiónem caritátis, & bonórum óperum. *Hebr.* 10. 23. 24. ℣. Ipſe eſt Deus fidélis, cuſtódiens pactum & miſericórdiam diligéntibus ſe, & his qui cuſtódiunt præcépta ejus. *Deut.* 7. 9. * Fidélis.

Poſt 6. *Lect.* ℟. Benedíctus Deus qui * Elégit nos ut eſſémus ſancti & immaculáti in conſpéctu ejus in caritáte. *Epheſ.* 1. 3. 4. ℣. Dóminus Deus noſter pépigit nobíſcum fœdus. *Deut.* 5. 2. * Elégit. Glória Patri. * Elégit.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 4. E. Hi omnes erant perſeverántes unanímiter in oratióne. *Act.* 1. 14.

Ant. 8. c. Poſſeſſiónes & ſubſtántias vendébant, & dividébant illa ómnibus, prout cuíque opus erat. *Act.* 2. 45.

Ant. 2. D. Plorábant, & jejunábant, & orábant in conſpéctu Dómini. *Baruch* 1. 5.

℣. Humiliavérunt ánimas ſuas ℟. In jejúniis, & oratiónibus. *Judith* 4. 8.

Evangelium & Homilia ut in Proprio Sanctorum.

Poſt 7. *Lect.* ℟. Sapiéntia diréxit ópera eórum: * Iter fecérunt per deſérta quæ non habitabántur; & in locis deſértis fixérunt caſas.

Sap. 11. 1. 2. ℣. Circuiérunt in péllibus caprínis, egéntes, anguſtiáti, afflícti; quibus dignus non erat mundus: in ſolitudínibus errántes, & in cavérnis terræ. *Hebr.* 11. 37. 38. * Iter.

Poſt 8. *Lect.* ℟. Multitúdinis erat cor unum, & ánima una: nec quiſquam áliquid ſuum eſſe dicébat, ſed * Erant illis ómnia commúnia. *Act.* 4. 32. ℣. Ecce quàm bonum, & quàm jucúndum, habitáre fratres in unum! *Pſ.* 132. 1. * Erant.

Poſt 9. *Lect.* ℟. Perdúxit eos Deus tanquam gregem in deſérto. Et dedúxit eos in ſpe, & non timuérunt; * Et † Indúxit eos in montem ſanctificatiónis ſuæ. *Pſ.* 77. 52. 53. 54. ℣. Confiténtes quia peregríni & hóſpites ſunt ſuper terram, pátriam meliórem áppetunt, id eſt, cœléſtem: ídeo Deus parávit illis civitátem. *Hebr.* 11. 13. 14. 16. * Et indúxit. Glória. † Indúxit.

℣. *Sacerd.* Benedícite; ſancti, & húmiles corde, Dómino: ℟. Laudáte & ſuperexaltáte eum in ſécula. *Dan.* 3. 87.

AD LAUDES.

Ant. 2. D. Elégi abjéctus eſſe in domo Dei mei, magìs quàm habitáre in tabernáculis peccatórum. *Pſ.* 83. 11.

Ant. 5. a. Ecce elongávi fúgiens, & manſi in ſolitúdine. Expectábam eum qui ſalvum me fecit à puſillanimitáte ſpíritûs, & tempeſtáte. *Pſ.* 54. 8. 9.

Ant. 3. E. Abſcóndit me Dóminus in tabernáculo ſuo: in die malórum protéxit me in abſcóndito tabernáculi ſui. *Pſ.* 26. 5.

Ant. 4. E. Anticipavérunt vigílias óculi mei: cogitávi dies antíquos, & annos ætérnos in mente hábui. Et meditátus ſum nocte cum corde meo. *Pſ.* 76. 5. 6. 7.

Ant. 3. c. Exui me ſtolâ pacis, índui autem me ſaccò obſecratiónis; & venit mihi gaúdium à Sancto. *Baruch* 4. 20. 22.

Capitulum. *Iſai.* 26. 8. 9.

Nomen tuum & memoriále tuum, Dómine, in deſidério ánimæ. Anima mea deſiderávit te in nocte; ſed & ſpíritu meo in præcórdiis meis de manè vigilábo ad te.

Pro ſancto Monacho & Cœnobita.

Hymnus. *Santol. Vict.*

O Pulcras ácies, caſtráque fórtia!
Quæ ſpes, una fides, unus amor regit.
Omnes lege ſub una,
Uno ſub duce mílitant.

Heu! quantis rápiunt aſtra labóribus!
Pulſant perpétuis queſtibus æthera,
Per jejúnia longa
Vires córporis átterunt.

Votis unánimes, vi quoque flétuum

Inſtant, & ſócias ingémi-
nant preces,
Et concórdibus armis
Vim cœlo ſimul ínferunt.
Hæc vis grata Deo; ſic amat
óptimus
Vinci per lácrymas, per gé-
mitus, Pater:
Sic duris reſerátur
Cœlum conditiónibus.
Fervent quando die cun-
cta tumúltibus,
Altùm turba ſilet; cétera
dum tacent,
Hi per cántica rumpunt
Noctis longa ſiléntia.
Exercet vígiles contínuus
labor;
Incúmbunt óperi non réſi-
des manus;
Tellus culta colónis
Victum ſuppéditat ſuis.
Æternus ſit honos ingéni-
to Patri;
Sit par unígenæ glória Fí-
lio;
Sacri nexus amóris,
Laus compar tibi, Spíri-
tus.
Amen.

Pro ſancto Anachoreta *&* Solitario.

Hymnus. *Santol. Vict.*

Quid tu relíctis úrbibus,
Mortálium conſórtia
Timens fugis? quid tu vides?
Solúſque tecum cógitas?
Mentis volátu líbero,
Percúrris ætérnas domos;
Et quæ negas mortálibus,
Transfers Deo commércia.
Præsens choris cœléſti-
bus,
Sacro quiétus ótio,
Totus tuéndo Númini,
Totus colendo tu vacas.
Quam pura, qui te dílí-
gunt,
O Chriſte, libant gaúdia!
Te propter antris ábditos
Sinu recóndis in tuo.
Æterne tu Verbi Pater;
Ætérne Fili, par Patri;
Et par utríque, Spíritus;
Tibi, Deus, ſit glória.
Amen.

℣. Clamávi ad te, Dómine; dixi: Tu es ſpes mea,
℟. Pórtio mea in terra vivéntium. *Pſ.* 141. 6.

Ad Benedíctus, *Ant.* 5. F. Pars mea Dóminus, dixit ánima mea. Bonus eſt Dóminus ánimæ quærénti illum. Bonum eſt præſtolári cum ſiléntio ſalutáre Dei. *Thren.* 3. 24. 25. 26.

Oratio. Orémus.

Omnípotens ſempitérne Deus, terréna pro te calcántium merces magna nimìs; da nobis exémplo & interceſſióne beáti *N.* cujus ſolémnia celebrámus, temporália ómnia deſpícere, & ad ætérna totâ mentis intentióne feſtináre; Per Dóminum.

AD PRIMAM.

Ant. Elégi.

AD TERTIAM.

Ant. Ecce elongávi.

Capitulum. *Iſai.* 35. 7. 8.

In cubílibus, in quibus priùs dracónes habitábant, oriétur viror cálami

& junci. Et erit ibi ſémita & via, & via ſancta vocábitur.

℟. *br.* Extráneus factus ſum * Frátribus meis, ℟. Extráneus. ℣. Et peregrínus filiis matris meæ. * Frátribus. Glória. ℟. Extráneus. *Pſ.* 68. 9.

℣. Mihi mundus crucifixus eſt, ℟. Et ego mundo. *Gal.* 6. 14.

AD SEXTAM.

Ant. Abſcóndit me Dóminus.

CAPITULUM. *Philipp.* 3. 13. 14.

FRatres, quæ retro ſunt oblivíſcens, ad ea verò quæ ſunt prióra exténdens meípſum, ad deſtinátum pérſequor, ad bravium ſupérnæ vocatiónis Dei in Chriſto Jeſu.

℟. *br.* Dixi: Cuſtódiam vias meas, * Ut non delínquam in lingua mea. ℟. Dixi. ℣. Póſui ori meo cuſtódiam. * Ut non. Glória Patri. ℟. Dixi. *Pſ.* 38. 2.

℣. Concáluit cor meum intrà me, ℟. Et in meditatióne mea exardéſcet ignis. *Pſ.* 38. 4.

AD NONAM.

Ant. Exui me.

CAPITULUM. *Dan.* 9. 3.

POſui fáciem meam ad Dóminum Deum meum rogáre & deprecári in jejúniis, ſacco, & cínere.

℟. *br.* Propter verba labiórum tuórum * Ego cuſtodívi vias duras. ℟. Propter. ℣. Pérfice greſſus meos in ſémitis tuis. * Ego. Glória Patri. ℟. Propter. *Pſ.* 16. 4. 5.

℣. Induébar cilício. ℟. Humiliábam in jejúnio ánimam meam. *Pſ.* 34. 13.

AD VESPERAS.

Ant. Iſte cuſtodívit ánimam ſuam, & memor fuit Dómini in toto corde ſuo. *Tob.* 1. 12. 13.

Ant. 2. D. Deus dixit ad illum: Exi de terra tua, & de cognatióne tua: & tunc éxiit. *Act.* 7. 3. 4.

Ant. 6. F. Majóres divítias æſtimans theſaúro Ægyptiórum, impropérium Chriſti; fide relíquit Ægyptum. *Hebr.* 11. 26. 27.

Ant. 1. f. In loco ſolitúdinis Dóminus dócuit eum; & cuſtodívit quaſi pupíllam óculi ſui. *Deut.* 32. 10.

Ant. 7. G. Fide demorátus eſt in terra repromiſſiónis, tanquam in aliéna, in caſulis habitándo, cum cohærédibus repromiſſiónis. *Hebr.* 11. 9.

CAPITULUM. *Hebr.* 11. 10.

EXpectábat fundaménta habéntem civitátem; cujus ártifex & cónditor Deus.

In Semiannualibus,

℟. Perféctio tua, & doctrína tua, Dómine, viro ſancto tuo quem probáſti. * Dixit patri ſuo & matri

ſuæ : néſcio vos ; & frátribus ſuis : ignóro vos. *Deut.* 33. 8. 9. ℣. Qui amat patrem aut matrem pluſquàm me, non eſt me dignus. *Matt.* 10. 37. * Dixit. Glória Patri. * Dixit.

Hymnus, Felíces, *ut in I. Veſperis.*

℣. Beáta gens, cujus eſt Dóminus Deus ejus ; ℟. Pópulus, quem elégit in hereditátem ſibi. *Pſ.* 32. 12.

Ad Magníficat, *Ant.* 8. G. * Omnis qui relíquerit domum, vel fratres, aut ſorores, aut patrem, aut matrem, aut agros propter nomen meum, céntuplum accípiet, & vitam ætérnam poſſidébit. *Matt.* 19. 29.

COMMUNE SS. LAICORUM.

IN I. VESPERIS.

Ant. 1. D. Dicébat Jeſus ad omnes : Si quis vult poſt me veníre, ábneget ſemetípſum, & tollat crucem ſuam quotídie, & ſequátur me. *Luc.* 9. 23.

Ant. 8. G. Dico vobis : Niſi abundáverit juſtítia veſtra pluſquàm Scribárum, & Phariſæórum, non intrábitis in regnum cœlórum. *Matt.* 5. 20.

Ant. 3. E. Niſi convérſi fuéritis, & efficiámini ſicut párvuli, non intrábitis in regnum cœlórũ. *Matt.* 18. 3.

Ant. 8. G. Non omnis qui dicit mihi : Dómine, Dómine, intrábit in regnum cœlórum ; ſed qui facit voluntátem Patris mei, qui in cœlis eſt. *Matt.* 7. 21.

Ant. 7. a. Conténdite intráre per angúſtam portam ; quia multi, dico vobis, quærent intráre, & non póterunt. *Luc.* 13. 24.

Capitulum. *Eccli.* 2. 8. 9. 10.

Qui timétis Dóminum, crédite illi ; & non evacuábitur merces veſtra. Qui timétis Dóminum, ſperáte in illum ; & in oblectatiónem véniet vobis miſericórdia. Qui timétis Dóminum, dilígite illum ; & illuminabúntur corda veſtra.

In Semiannualibus,

℟. Qui timent Dóminum, non erunt incredíbiles verbo illíus ; & * Qui díligunt illum, † Conſervábunt viam illíus. *Eccli.* 2. 18. ℣. Plenitúdo legis, eſt diléctio. *Rom.* 13. 10. * Qui díligunt. Glória. † Conſervábunt.

Hymnus. *Guill. Epiſc. Santon.*

Summi puſillus grex Patris,
Timóre mentem ſólvite ;
Sui patérnus vos amor
Vult eſſe regni cómpotes.

En regnat inter Cœlites,
Qui vixit olim ſéculo

Ignótus, exóſus ſibi,
Qui pauper, & ſciens pati.
Angusta pœniténtiæ
Ingréſſus, & viam Crucis,
Per dura Chriſtum prælia,
Per damna, non timet ſequi.
Carnem terit jejúniis;
Linguam domat ſiléntio;
In paúperum, parcus ſibi,
Abſcóndit & ſpargit ſinu.
Sapore verbi páſcitur;
Totóque legem péctore
Scrutátus, orat pérvigil;
Mens celſa verſátur polo.
Hac ſurgit ad cœlum viâ:
Et nos eâdem da Pater,
Da Nate, da cum Spíritu,
Ad te veníre ſemitâ.
Amen.

℣. Qui confidunt in Dómino, intélligent veritátem: ℟. Et fidéles in dilectióne acquiéſcent illi. *Sap.* 3. 9.

Ad Magníficat, *Ant.* 7. G. Qui ſperant in Dómino, mutábunt fortitúdinem, aſſúment pennas ſicut áquilæ; current, & non laborábunt; ambulábunt, & non defícient. *Iſai.* 40. 31.

Oratio ut infrà ad Laudes, niſi ſit propria.

[*In Annualibus ad Completorium, Ant.* 3. g. Non intrábit in ſanctam Jerúſalem áliquod coinquinátum, aut abominatiónem fáciens, & mendácium. *Apoc.* 21. 27.

Ad Nunc dimíttis, *Ant.* 2. D. Simplícitas juſtórum díriget eos: juſtítia rectórum liberábit eos. *Prov.* 11. 3. 6.]

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Diligéntem juſtos Dóminum, * Veníte, adorémus. *Pſ.* 145. 8.

Pſ. 94. Veníte. 2.

Hymnus. *Santol. Vict.*

Non parta ſolo ſánguine
Ornat beátos púrpura:
Sunt incruénta, quæ ſuos
Habent triúmphos, prælia.
Non iſte flammas, non cruces,
Non ſenſit uncos péctines:
Crudélis & durus ſibi
Se morte lentâ cónficit.
Si lictor illi déſuit,
Si vincla, fuſtes, úngulæ;
Paráta pro Chriſto mori,
Hoc ſupplet omne cáritas.
Corpus ſubégit cáſtitas,
Et líberam mentem fides,
Amor ſupérnis ígnibus
Totam litávit hóſtiam.
Venis apértis ómnibus,
Qui vellet ultro erúmpere,
Fraudátus optátâ viâ,
It fuſus in fletum cruor.
Da, Chriſte, ſic nos vívere,
Diſcámus ut ſemper mori:
Da, poſt brevis vitæ dies,
Vitæ perénnis gaúdia.
Æterne tu Verbi Pater;
Ætérne Fili, par Patri;
Et par utríque, Spíritus;
Tibi, Deus, ſit glória.
Amen.

In I. Nocturno.

Ant. 3. a. Si quis díligit me, ſermónem meum ſervábit; & Pater meus díliget eum, & ad eum veniémus,

& manſiónem apud eum faciémus. *Joan.* 14. 23.

Ant. 1. *f.* Omnis qui audit verba mea; & facit ea; aſſimilábitur viro ſapiénti, qui ædificávit domum ſuam ſupra petram. *Matt.* 7. 24.

Ant. 2. D. Qui perſpéxerit in legem perféctam libertátis, non audítor oblivióſus factus, ſed factor óperis; hic beátus in facto ſuo erit. *Jac.* 1. 25.

℣. In lege Dómini volúntas ejus, ℟. Et in lege ejus meditábitur die ac nocte. *Pſ.* 1. 2.

Lectiones de Scriptura occurrente.

Poſt 1. *Lect.* ℟. Inítium viæ bonæ, fácere juſtítiam: * Miſericórdiâ & veritáte redímitur iníquitas; & in timóre Dómini declinátur à malo. *Prov.* 16. 5. 6. ℣. Qui vult vitam dilígere, & dies vidére bonos, declínet à malo, & fáciat bonum. 1. *Petr.* 3. 10. 11. * Miſericórdiâ.

Poſt 2. *Lect.* ℟. Si quis emundáverit ſe, * Erit vas in honórem ſanctificátum, & útile Dómino, ad omne opus bonum parátum. 2. *Tim.* 2. 21. ℣. Sápiens cor abſtinébit ſe à peccátis, & in opéribus juſtítiæ ſuccéſſus habébit. *Eccli.* 3. 32. * Erit vas.

Poſt 3. *Lect.* ℟. Qui timent Dóminum, præparábunt corda ſua; & * In conſpéctu illíus † Sanctificábunt ánimas ſuas. *Eccli.* 2. 20. ℣. Miſericórdia Dómini à progénie in progénies timéntibus eum. *Luc.* 1. 50. * In conſpéctu. Glória. † Sanctificábunt.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 8. G. Ut filii lucis ambuláte; (fructus enim lucis eſt in omni bonitáte, & juſtítia, & veritáte) probántes quid ſit beneplácitum Deo. *Epheſ.* 5. 8. 9. 10.

Ant. 3. E. Stábiles eſtóte, & immóbiles; abundántes in ópere Dómini ſemper, ſciéntes quòd labor veſter non eſt inánis in Dómino. 1. *Cor.* 15. 58.

Ant. 5. a. Voſmetípſos in dilectióne Dei ſerváte, expectántes miſericórdiam Dómini noſtri Jeſu Chriſti in vitam ætérnam. *Judæ* ℣. 21.

℣. Dilígite Dóminum, omnes ſancti ejus; ℟. Quóniam veritátem requíret Dóminus. *Pſ.* 30. 24.

Lectiones in Proprio Sanctorum.

Poſt 4. *Lect.* ℟. Tóllite jugum meum ſuper vos, & inveniétis réquiem animábus veſtris: * Jugum enim meum ſuáve eſt, & onus meum leve. *Matt.* 11. 29. 30. ℣. Interrogáte de ſémitis antíquis, quæ ſit via bona, & ambuláte in ea; & inveniétis refrigérium animábus veſtris. *Jer.* 6. 16. * Jugum.

Poſt 5. *Lect.* ℟. Servíte

Dómino in omni córde veſtro; & * Nolíte declináre poſt vana, quæ non próderunt vobis. 1. *Reg.* 12. 20. 21. ℣. Nolíte dilígere mundum, neque ea quæ in mundo ſunt. 1. *Joan.* 2. 15. * Nolíte.

Poſt 6. Lect. ℟. Satágite, ut per bona ópera, certam veſtram vocatiónem, & electiónem faciátis: * Sic enim † Abundánter miniſtrábitur vobis intróitus in ætérnum regnum Jeſu Chriſti. 2. *Petr.* 1. 10. 11. ℣. Operámini opus veſtrum ante tempus, & dabit vobis mercédem veſtram in témpore ſuo. *Eccli.* 51. 38. * Sic enim. Glória. † Abundánter.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 3. c. Vetus homo noſter crucifixus eſt, ut deſtruátur corpus peccáti, & ultrà non ſerviámus peccáto. *Rom.* 6. 6.

Ant. 4. E. Qui mórtui ſumus peccáto, quómodo adhuc vivémus in illo? conſepúlti enim ſumus cum Chriſto per baptíſmum in mortem. *Rom.* 6. 2. 4.

Ant. 7. a. Sumus filii Dei. Si autem filii, & herédes; herédes quidem Dei, coherédes autem Chriſti: ſi tamen compátimur, ut & conglorificémur. *Rom.* 8. 16. 17.

℣. Mundémus nos ab omni inquinaménto carnis & ſpíritûs, ℟. Perficiéntes ſanctificatiónem in timóre Dei. 2. *Cor.* 7. 1.

Evangelium & Homilia ut in Proprio Sanctorum.

Poſt 7. Lect. ℟. Non ſecúndùm carnem ambulámus, ſed ſecúndùm ſpíritum: qui enim ſecúndùm carnem ſunt; quæ carnis ſunt, ſápiunt. * Qui ſecúndùm ſpíritum ſunt; quæ ſunt ſpíritûs, ſéntiunt. *Rom.* 8. 4. 5. ℣. Qui timent Dóminum, inquírent quæ beneplácita ſunt ei. *Eccli.* 2. 19. * Qui ſecúndùm.

Poſt 8. Lect. ℟. Hæc eſt cáritas Dei, ut mandáta ejus cuſtodiámus; & * Mandáta ejus grávia non ſunt. 1. *Joan.* 5. 3. ℣. Nihil dúlcius, quàm reſpícere in mandátis Dómini. *Eccli.* 23. 37. * Mandáta.

Poſt 9. Lect. ℟. Nos debémus altérutrum dilígere. * Si diligámus ínvicem, Deus in nobis manet, & † Cáritas ejus in nobis perfécta eſt. 1. *Joan.* 4. 11. 12. ℣. Qui déſpicit próximum, peccat: miſericórdia & véritas præparant bona. *Prov.* 14. 21. 22. * Si diligámus. Glória. † Cáritas.

℣. SACERD. Benedícite, ſervi Dómini, Dómino: ℟. Laudáte & ſuperexaltáte eum in ſécula. *Dan.* 3. 85.

AD LAUDES.

Ant. 1. a. DOmine, non eſt exaltátum cor meum, neque eláti ſunt óculi mei; neque ambulávi in magnis. *Pſ.* 130. 1.

Ant. 4. *E.* Verébar ómnia ópera mea, ſciens quòd non párceres delinquénti. *Job* 9. 28.

Ant. 3. a. Non proponébam ante óculos meos rem injúſtam; non adhæſit mihi cor pravum. *Pſ.* 100. 3. 4.

Ant. 8. G. Detrahéntem ſecrétò próximo ſuo, hunc perſequébar: óculi mei ad fidéles terræ ut ſédeant mecum. *Pſ.* 100. 5. 6.

Ant. 4. E. Benedíctio peritúri ſuper me veniébat, & cor víduæ conſolátus ſum; óculus fui cæco, & pes claudo; pater eram paúperum. *Job* 29. 13. 15. 16.

CAPITULUM. *Job* 29. 11. 12.

AUris aúdiens beatificábat me, & óculus videns teſtimónium reddébat mihi; eò quòd liberáſſem paúperem vociferántem, & pupíllum cui non eſſet adjútor.

HYMNUS. *Santol. Vict.*

QUI te, Deus, ſub íntimo
Amans recépit péctore,
Non ille terras ámpliùs
Suſpírat, oblítus ſuî.

QUID ergo gaudes néctere
Triſtes moras amántibus?
Terris retárdas éxules,
Cives polo quos déſtinas.

HINC fervet in dies amor;
In vota toti diffluunt:
Ad aſtra feſtinántibus
Fit pœna, vita lóngior.

VIX iſte tardi córporis
Pondus moléſtum ſuſtinet.;
Mortis diem præóccupat
Ardens Deo ſe júngere.

ÆTERNE tu Verbi Pater;
Ætérne Fili, par Patri;
Et par utríque, Spíritus;
Tibi, Deus, ſit glória.
Amen.

℣. Iniquitátem ſi aſpéxi in corde meo, non exaúdiet Dóminus. ℟. Proptérea exaudívit Deus. *Pſ.* 65. 18. 19.

Ad Benedíctus, *Ant.* 8. G.* In juſtítia apparébo conſpéctui tuo: ſatiábor, cùm apparúerit glória tua. *Pſ.* 16. 15.

ORATIO. Orémus.

OMnípotens ſempitérne Deus, tríbue nobis, quæſumus, interceſſióne beáti *N.* miſericórdiam tuam; & quæcúmque præcipis ut agámus, ipſe ádjuva ut implére poſsímus; Per Dóminum.

Alia ORATIO.

ADéſto, Dómine, ſupplicatiónibus noſtris, quas in beáti *N.* ſolemnitáte deférimus; ut qui noſtræ juſtítiæ fidúciam non habémus, ejus qui tibi plácuit précibus adjuvémur; Per Dóminum.

AD PRIMAM.

Ant. Dómine.

AD TERTIAM.

Ant. Verébar.

CAPITULUM. *Philipp.* 2. 12. 13.

CAríſſimi, cum metu & tremóre veſtram ſalútem operámini; Deus eſt

enim qui operátur in vobis & velle, & perfícere, pro bona voluntáte.

℟. *br.* Beátus vir * Qui timet Dóminum, ℟. Beátus. ℣. In mandátis ejus volet nimis. * Qui timet. Glória. ℟. Beátus. *Pſ.* 111. 1.

℣. Beneplácitum eſt Dómino ſuper timéntes eum, ℟. Et in eis qui ſperant ſuper miſericórdia ejus. *Pſ.* 146. 11.

AD SEXTAM.

Ant. Non proponébam.

CAPITULUM. *Job* 23. 11. 12.

VIam Dei cuſtodívi, & non declinávi ex ea; à mandátis labiórum ejus non recéſſi, & in ſinu meo abſcóndi verba oris ejus.

℟. *br.* Lucérna pédibus meis * Verbum tuum. ℟. Lucérna. ℣. Et lumen ſémitis meis. * Verbum. Glória. ℟. Lucérna. *Pſ.* 118. 105.

℣. Servávi mandáta tua, & teſtimónia tua; ℟. Quia omnes viæ meæ in conſpéctu tuo. *Pſ.* 118. 168.

AD NONAM.

Ant. Benedíctio peritúri.

CAPITULUM. *Jac.* 1. 27.

REligio munda, & immaculáta apud Deum hæc eſt, viſitáre pupíllos, & víduas in tribulatióne eórum; & immaculátum ſe cuſtodíre ab hoc ſéculo.

℟. *br.* Flebam ſuper eo * Qui afflíctus erat, ℟. Flebam. ℣. Compatiebátur ánima mea paúperi. * Qui afflíctus. Glória. ℟. Flebam. *Job* 30. 25.

℣. Beátus qui intélligit ſuper egénum & paúperem; ℟. In die mala liberábit eum Dóminus. *Pſ.* 40. 2.

AD VESPERAS.

Ant. 8. *G.* BEátus qui invéntus eſt ſine mácula; qui pótuit tránſgredi, & non eſt tranſgréſſus; fácere mala, & non fecit. *Eccli.* 31. 8. 10.

Ant. 5. a. Conſervávit legem Excélſi; & in tentatióne invéntus eſt fidélis. *Eccli.* 44. 20. 21.

Ant. 5. a. Non prætériit de univérſis mandátis, nec unum quidem verbum quod júſſerat Dóminus. *Joſue* 11. 15.

Ant. 1. D. Immóbilis in Dei timóre permánſit, agens grátias Deo ómnibus diébus vitæ ſuæ. *Tob* 2. 14.

Ant. 7. a. Stabilíta ſunt bona illíus in Dómino, & eleemóſynas illíus enarrábit omnis eccléſia ſanctórum. *Eccli.* 31. 11.

CAPITULUM. *Gal.* 6. 8.

FRatres, quæ ſeminávérit homo, hæc & metet: quóniam qui ſéminat in carne ſua, de carne & metet corruptiónem; qui autem ſéminat in ſpíritu, de ſpíritu metet vitam ætérnam.

In Semiannualibus,

℟. Diſpérſit, dedit paupéribus; * Juſtítia ejus manet in

ſæculum ſæculi. *Pſ.* 111. 9. ℣. Erat religióſus ac timens Deum, fáciens eleemóſynas multas plebi, & déprecans Deum ſemper. *Act.* 10. 2. * Juſtítia. Glória. * Juſtítia.

Hymnus, Summi puſíllus grex, *ut in I. Veſperis.*

℣. Benedíctio Dei in mercédem juſti feſtínat, ℟. Et in hora velóci procéſſus illíus fructíficat. *Eccli.* 11. 24.

Ad Magníficat, *Ant.* 6. *F.* Diléctus Deo, & homínibus; cujus memória in benedictióne eſt. Símilem illum fecit in glória ſanctórum, & oſténdit illi glóriam ſuam. *Eccli.* 45. 1. 2. 3.

COMMUNE SS. PŒNITENTIUM.

Omnia dicuntur ut in Communi SS. Laicorum, exceptis quæ ſequuntur.

IN I. VESPERIS.

Poſt Hymnum, ℣. Dixi: Confitébor advérſum me injuſtítiam meam Dómino; ℟. Et tu remiſíſti impietátem peccáti mei. *Pſ.* 31. 5.

Ad Magníficat, *Ant.* 8. G. * Dómine Deus meus, poſtquàm convertíſti me, egi pœniténtiam: erúbui, quóniam ſuſtínui oppróbrium adoleſcéntiæ meæ. *Jer.* 31. 18. 19.

Oratio infrà in Laudibus, niſi ſit propria.

AD LAUDES.

Poſt Hymnum, ℣. Miſericórdia tua magna eſt ſuper me, ℟. Et eruíſti ánimam meam ex inférno inferióri. *Pſ.* 85. 13.

Ad Benedíctus, *Ant.* 2. D. * Pœniténtibus dedit Deus viam juſtítiæ. Quàm magna miſericórdia Dómini, & propitiátio illíus converténtibus ad ſe! *Eccli.* 17. 20. 28.

Oratio. Orémus.

Deus, reverténtium ad te peccatórum benígne ſuſcéptor; intercedénte beáto *N.* quem à peccáto tranſtulíſti ad juſtítiam, tuâ nos cleméntiâ ſúſcipe; ut cujus ſecúti ſumus erróres, bona ſectémur ópera, & ætérni præmii mereámur eſſe cum eo partícipes; Per.

AD VESPERAS.

Poſt Hymnum, ℣. Benedíctus Deus, qui non amóvit oratiónem meam, ℟. Et miſericórdiam ſuam à me. *Pſ.* 65. 20.

Ad Magníficat, *Ant.* 7. G. Ubi abundávit delíctum, ſuperabundávit grátia, ut ſicut regnávit peccátum in mortem, ita & grátia regnet per juſtítiam in vitam ætérnam, per Jeſum Chriſtum. *Rom.* 5. 20. 21.

COMMUNE VIRGINUM MARTYRUM.

Omnia dicuntur ut infrà in Officio ſanctarum Virginum, exceptis quæ hìc notantur.

IN I. VESPERIS.

HYMNUS. *Santol. Vict.*

VIRGINUM robur, Deus, atque cuſtos:
Sexus imbéllis, médios per enſes,
Dum faves, quas non ſuperat viríli
Péctore mortes!

PRO tuis aris animóſa Virgo
Molle dat pœnis laceráre corpus;
Non ſuos ſentit, memor ô! tuórum,
Chriſte, dolórum.

NON graves plagæ, válidi nec ictus
Integram poſſunt violáre mentem:
Quin ſacri creſcit magìs obſtinátus
Ardor amóris.

SPONSA diléćto placitúra ſponſo,
Déſpicit ruptum laniáta corpus:
Eſt ſuus truncis honor, & venúſtas
Eſt ſua membris.

SUMMA laus Patri, genitóque Verbo,
Et tibi compar, utriúſque Nexus,
Fac tibi ſemper placeámus uni
Móribus æquis.
Amen.

℣. Heréditas immaculatórum in ætérnum erit. ℟. Non confundéntur in témpore malo. *Pſ.* 36. 18. 19.

Ad Magníficat, *Ant.* 5. F. Vincénti dabo manna abſcónditum, & dabo illi cálculum cándidum; & in cálculo nomen novum ſcriptum, quod nemo ſcit, niſi qui áccipit. *Apoc.* 2. 17.

Oratio ut infrà ad Laudes, niſi ſit propria.

AD OFFICIUM NOCT.

HYMNUS. *Santol. Vict.*

FESTIS læta ſonent æthera cántibus:
Nunc aptáte tubas, ſúmite tympana,
Cœtus Angélici, dícite Vírginem,
Chriſti dícite Mártyrem.

VESTRIS illa fuit débita cœtibus,
Quæ mortális adhuc, nóbilis æmula,
Ut vos exprímeret, dedídicit genus,
Virgo córporis ímmemor.

SED quid cogis, amor? fórtiter ámbiit
Sponſo virgíneum fúndere ſánguinem;
Oblíti méminit tunc bene córporis,
Præcláræ ſítiens necis.

Sic quâ parte minor, vos ſuperéminet,
Immortále genus, quæ pótuit mori,
Et per damna ſui córporis, íntegram
Teſtári Dómino fidem.
Patri máxima laus; máxima Fílio;
Amborúmque ſacro máxima Flámini,
Per quem magnánimæ prælia ſuſtinent
Spreto fúnere Vírgines.
Amen.

AD LAUDES.

Hymnus, Vírginum robur, *ut in I. Veſperis.*

℣. Deus præcínxit me virtúte, ℟. Et póſuit immaculátam viam meam. *Pſ.* 17. 32. 33.

Ad Benedíctus, *Ant.* 2. D. * Factus eſt Dóminus firmaméntum meum: liberávit me, quia complácui ei: retríbuet mihi ſecúndùm juſtítiam meam; & ſecúndùm mundítiam mánuum meárum reddet mihi. 2. *Reg.* 22. 19. 20. 21.

Oratio. Orémus.

AUxiliáre, Dómine, tempóribus noſtris; ut tuâ nos ubíque déxterâ protegénte, & cunctis hóſtibus cœléſti virtúte compréſſis; intercedénte beátâ *N.* Vírgine & Mártyre tuâ, auguméntum nobis tríbuas relígiónis & pacis; Per Dóminum.

Alia Oratio.

OMnípotens ſempitérne Deus, cujus múnere beáta *N.* in virginitátis propóſito & in confeſſióne fidei roboráta, virginitátis ac martyrii palmam adépta eſt; da nobis ita córporis ac mentis integritátem ſerváre, ut nec blandítiis carnis, nec malórum acerbitáte vincámur; Per.

Si ſint plures, Oratio.

DA, quæſumus, Dómine, nobis ſanctárum Vírginum ac Mártyrum tuárum *N.* & *N.* paſſiónem recoléntibus, ut, quarum læti celebrámus victórias, virtútem conſtántes imitémur; Per.

AD VESPERAS.

Hymnus, Feſtis læta ſonent, *ut in Officio Nocturno.*

℣. Vicérunt propter ſánguinem Agni, & propter verbum teſtimónii ſui; ℟. Et non dilexérunt ánimas ſuas uſque ad mortem. *Apoc.* 12. 11.

Ad Magníficat, *Ant.* 7. *d.* Caſta generátio in perpétuum coronáta triúmphat incoinquinatórum certáminum præmium vincens. *Sap.* 4. 1. 2.

COMMUNE SANCTARUM VIRGINUM.

IN I. VESPERIS.

Ant. 5. a. QUid bonum Dómini eſt, & quid pulcrum ejus, niſi fruméntum electórum, & vinum gérminans Vírgines? *Zach.* 9. 17.

Ant. 7. b. Hæc dicit qui habet ſeptem ſpíritus Dei, & ſeptem ſtellas: Qui non inquinavérunt veſtiménta ſua, ambulábunt mecum in albis. *Apoc.* 3. 1. 4.

Ant. 8. G. Qui elégerint quæ ego vólui, & tenuerint fœdus meum; dabo eis in domo mea locum. *Iſai.* 56. 4. 5

Ant. 3. g. Dabo eis nomen mélius à filiis & filiábus: nomen ſempitérnum dabo eis. *Iſai.* 56. 5.

Ant. 8. G. Non omnes cápiunt verbum iſtud, ſed quibus datum eſt. Qui poteſt cápere, cápiat. *Matt.* 19. 11. 12.

CAPITULUM. 1. *Cor.* 7. 7. 8.

UNuſquíſque próprium donum habet ex Deo: álius quidem ſic, álius verò ſic; dico autem non nuptis, & víduis: Bonum eſt illis, ſi ſic permáneant.

In Semiannualibus,

℞. Neſcítis quóniam córpora veſtra membra ſunt Chriſti? membra veſtra templum ſunt Spíritûs-ſancti qui in vobis eſt. * Glorificáte, & † Portáte Deum in córpore veſtro. 1. *Cor.* 6. 15. 19. 20. ℣. Cuſtodítio legum conſummátio incorruptiónis eſt; incorrúptio autem facit eſſe próximum Deo. *Sap.* 6. 19. 20. * Glorificáte. Glória. † Portáte.

HYMNUS.

VOs ô Virgínei cum cítharis chori,
Agni delíciæ, pars gregis óptima,
Sponſum virgíneo progénitum ſinu
Puris tóllite láudibus.

HÆc eſt ſacra dies, óbvia quâ ſuo
Cum plena rútilans lámpade júngitur
Sponſo, ſtanſque throno próxima cóncinit
Virgo cántica Vírgini.

SOLO digna Deo cónjuge réſpuit
Mortáles thálamos; ut ſemel óbligat
Seſe fida ſuo, quem bene déperit,
Ultro ſe Deus óbligat.

PURUM ne máculent pectus imágines,
In ſe tota ſui córporis ímmemor
Mens ſeſe récipit, nil óculi vident,
Surdis nil ſonat aúribus.

ÆGRO vix ſua ſunt pábula córpori,

Ardet mille modis ante diem mori:
Quidquid mors rápiet, jam ſibi præripit;
Unus ſit Deus ómnia.

Fac, ô Chriſte, tuæ Vírginis æmulos
Hâc nos ire tibi, quâ gráditur viâ;
Qui gens ſancta ſumus, móribus íntegris
Fac ſoli tibi vívere.

Da te, ſumme Pater, tóllere laúdibus;
Da te, Chriſte, ſequi, laúrea Vírginum;
Fac incénſa tuis, Spíritus, árdeant
Flammis frígida péctora.
Amen.

℣. Divíni fructus, floréte flores quaſi lílium; ℟. Et date odórem. *Eccli.* 39. 17. 19.

Ad Magníficat, *Ant.* 6. *C.* Obaudíte me, divíni fructus, & quaſi roſa plantáta ſuper rivos aquárum fructificáte; quaſi Líbanus odórem ſuavitátis habéte. *Eccli.* 39. 17. 18.

Oratio ut infrà ad Laudes, niſi ſit propria.

[*In Annualibus ad Completorium, Ant.* 1. D. Qui digni habebúntur ſéculo illo, & reſurrectióne ex mórtuis, neque nubent, neque ducent uxóres. *Luc.* 20. 35.

Ad Nunc dimíttis, *Ant.* 7. *d.* Æquáles Angelis ſunt, & filii ſunt Dei, cùm ſint filii reſurrectiónis. *Luc.* 20. 36.]

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Agnum quem ſequúntur Vírgines, * Veníte, adorémus. *Apoc.* 14. 4.

Pſ. 94. Veníte. 2.

Hymnus. *Santol. Vict.*

Cœlestis aula pánditur;
En ſponſus; omnes óbviæ
Exíte Sponſo Vírgini,
Exíte, ſponſæ Vírgines.

Hæc nuptiális eſt dies,
Quæ, longa poſt ſuſpíria,
Dat ómnibus, dat ſingulis
Jam pléniùs frui Deo.

Quæ caſta vobis gaúdia,
Quos afflet ignes, dícite:
Ab ore cujus púrior
Torrens volúptas éffluit?

Hunc propter unum víluit
Supérba regum púrpura:
Dotáta quæ ſponſo Deo,
Quid virgo terris ámbiat?

O Virginales núptiæ,
Per quas caro fit ſpíritus!
O dulce vinclum, júngitur
Quo mens Deo, menti Deus!

Sit laus Patri; laus Filio;
Sit par tibi laus, Spíritus,
Divína qui perénnibus
Firmas ſigíllis fœdera.
Amen.

In I. Nocturno.

Ant. 3. g. Quis aſcéndet in montem Dómini? aut quis ſtabit in loco ſancto ejus? ínnocens mánibus, & mundo corde. *Pſ.* 23. 3. 4.

Ant. 6. F. Qui díligit cordis mundítiam, habébit amícum Regem. *Prov.* 22. 11.

Ant. 7. *d.* Omnis ponderátio non eſt digna continéntis ánimæ. *Eccli.* 26. 20.

℣. Beáti immaculáti in via, ℟. Qui ámbulant in lege Dómini. *Pſ.* 118. 1.

Lectiones de Scriptura occurrente.

Poſt 1. *Lect.* ℟. Felix eſt ſtérilis: & * Incoinquináta habébit fructum in reſpectióne animárum ſanctárum. *Sap.* 3. 13. ℣. Fructus ſpíritûs eſt cáritas, modéſtia, continéntia, cáſtitas. *Gal.* 5. 22. 23. * Incoinquináta.

Poſt 2. *Lect.* ℟. Dábitur illi ſors in templo Dei acceptíſſima; *Bonórum enim labórum glorióſus eſt fructus, & quæ non cóncidat radix ſapiéntiæ. *Sap.* 3. 14. 15. ℣. Beáti mundo corde; quóniam ipſi Deum vidébunt. *Matt.* 5. 8. * Bonórum.

Poſt 3. *Lect.* ℟. O quàm pulcra eſt caſta generátio cum claritáte: * Immortális eſt enim memória illíus; quóniam & † Apud Deum nota eſt, & apud hómines. *Sap.* 4. 1. ℣. Datum eſt illi, ut coopériat ſe byſſino ſplendénti & cándido. *Apoc.* 19. 8. * Immortális. Glória. † Apud.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 1. â. Veni de Líbano, ſponſa mea, veni: coronáberis. *Cant.* 4. 8.

Ant. 2. D. In caritáte perpétua diléxi te; ídeo attráxi te, míſerans. *Jer.* 31. 3.

Ant. 7. *d.* Sta in ſorte propoſitiónis, in partes vade ſéculi ſancti, cum vivis & dántibus confeſſiónem Deo. *Eccli.* 17. 24. 25.

℣. Sponſábo te mihi in fide; ℟. Et ſcies quia ego Dóminus. *Oſee* 2. 20.

Lectiones ut in Proprio Sanctorum.

Poſt 4. *Lect.* ℟. Sponsábo te mihi in ſempitérnum: * Et ſponſábo te in miſericórdia, & in miſeratiónibus. *Oſee* 2. 19. ℣. Scient quia ego diléxi te: tene quod habes, ut nemo accípiat corónam tuam. *Apoc.* 3. 9. 11. * Et ſponſábo.

Poſt 5. *Lect.* ℟. Deo placent ópera tua. Omni témpore * Sint veſtiménta tua cándida: quodcúmque fácere poteſt manus tua, inſtánter operáre. *Eccle.* 9. 7. 8. 10. ℣. Ecce vénio ſicut fur. Beátus qui vígilat, & cuſtódit veſtiménta ſua. *Apoc.* 16. 15. * Sint.

Poſt 6. *Lect.* ℟. Pone me ut ſignáculum ſuper cor tuum, ut ſignáculum ſuper bráchium tuum; * Quia † Fortis eſt ut mors diléctio. *Cant.* 8. 6. ℣. Neque inſtántia, neque fortitúdo, neque creatúra ália póterit ſeparáre à caritáte Dei. *Rom.* 8. 38. 39. *. Quia fortis. Glória. † Fortis.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 1. *D.* Pater meus,

dux virginitátis meæ tu es. *Jer.* 3. 4.

Ant. 1. f. Trahe me: poſt te currémus in odórem unguentórum tuórum. *Cant.* 1. 3.

Ant. 3. E. In velaménto alárum tuárum exultábo, adhæſit ánima mea poſt te; me ſuſcépit déxtera tua. *Pſ.* 62. 8. 9.

℣. In voluntáte tua deduxíſti me, ℟. Et cum glória ſuſcepiſti me. *Pſ.* 72. 24.

Evangelium & Homilia ut in Proprio Sanctorum.

Poſt 7. *Lect.* ℟. Perdidiſti omnes qui fornicántur abs te. Mihi adhærére Deo bonum eſt, pónere in Dómino Deo ſpem meam. *Pſ.* 72. 27. 28. ℣. Qui adhæret Dómino, unus ſpíritus eſt. 1. *Cor.* 6. 17. * Mihi adhærére.

Poſt 8. *Lect.* ℟. Lex tua, Dómine, meditátio mea eſt. * Fiat cor meum immaculátum in juſtificatiónibus tuis, ut non confúndar. *Pſ.* 118. 77. 80. ℣. Scio quia ſecúndùm expectatiónem & ſpem meam, in nullo confúndar. *Philipp.* 1. 19. 20. * Fiat cor.

Poſt 9. *Lect.* ℟. Retríbuet mihi Dóminus ſecúndùm juſtítiam meam, & * Secúndùm puritátem mánuum meárum retríbuet mihi. *Pſ.* 17. 25. ℣. Grátias ago Deo, cui ſérvio in conſciéntia pura. 2. *Tim.* 1. 3. * Secúndùm. Glória. * Secúndùm.

℣. SACERD. Cantábo tibi, Dómine, ℟. Pſallam & intélligam in via immaculáta. *Pſ.* 100. 1. 2.

AD LAUDES.

Ant. 1. a. DIléctus meus deſcéndit in hortum ſuum ad aréolam arómatum, ut lília cólligat. *Cant.* 6. 1.

Ant. 5. a. Invéni quem díligit ánima mea: ténui eum; nec dimíttam. *Cant.* 3. 4.

Ant. 2. D. Ego diléсto meo, & diléctus meus mihi, qui páſcitur inter lília. *Cant.* 6. 2.

Ant. 6. F. Diléctus meus ordinávit in me caritátem: fulcíte me flóribus, ſtipáte me malis. *Cant.* 2. 4. 5.

Ant. 1. f. Me propter innocéntiam ſuſcepíſti, Dómine, & confirmáſti me in conſpéctu tuo in ætérnum. *Pſ.* 40. 13.

CAPITULUM. *Sap.* 8. 21.

SCivi quóniam áliter non poſſem eſſe cóntinens, niſi Deus det, & hoc ipſum erat ſapiéntiæ, ſcire cujus eſſet hoc donum.

HYMNUS. *Muret.*

O Virgo, pectus cui ſacrum
Amóris expers ímprobi,
Intus ſuis ardóribus
Sanctus perúſſit Spíritus.

NON te volúptas dúlcibus
Fallax venénis mólliit,
Solas amántem pérſequi

Cœléſtis Agni núptias.
Sic ille natus Vírgine
Suo decóre céperat;
Ut ejus ardens ígnibus
Mundána cuncta témneres.
Beata, cui nunc Cœlitum
Inter canéntium choros,
Cœlo licet perénnibus
Sponſi potíri gaúdiis.
Æterne ſponſe Vírginum,
Jeſu, tibi ſit glória,
Cum Patre cumque Spíritu,
In ſempitérna ſécula.
Amen.

℣. Sitívit in te ánima mea; ℟. Quàm multiplíciter tibi caro mea! *Pſ.* 62. 2.

Ad Benedíctus, *Ant.* 7. G. Gaudens gaudébo in Dómino, & exultábit ánima mea in Deo meo; quia índuit me veſtiméntis ſalútis, quaſi ſponſam ornátam monílibus ſuis. *Iſai.* 61. 10.

Oratio. Orémus.

Fidéles tuos, quæſumus, Dómine, intercedénte beátâ *N.* Vírgine tuâ, córpore páriter & mente purífica; ut tuâ inſpiratióne ſanáti, & nóxias delectatiónes vitáre præváleant; & tuâ ſemper ſuavitáte paſcántur; Per Dóminum.

Alia Oratio.

Deus, caſtitátis amátor, àuxiliáre nobis, quæſumus, per hujus ſanctæ Vírginis *N.* mérita glorióſa, ut ejus précibus ab advérſis liberémur & ad cœléſtia perducámur; Per Dóminum.

Pro pluribus Virginibus.

Oratio. Orémus.

Deus, qui nos hódie ſanctárum Vírginum tuárum *N.* & *N.* ánnuâ feſtivitáte lætíficas; concéde propítius, ut eárum adjuvémur précibus, quarum caſtitátis inſtrúimur exémplis; Per.

AD PRIMAM.

Ant. Diléctus meus.

AD TERTIAM.

Ant. Invéni.

Capitulum. I. *Cor.* 7. 25.

De Virgínibus præcéptum Dómini non hábeo: consílium autem do, tanquam miſericórdiã conſecútus à Dómino, ut ſim fidélis.

℟. *br.* Regi vírgines afferéntur * In lætítia & exultatióne, ℟. Regi. ℣. Adducéntur in templum Regis, * In lætítia. Glória. ℟. Regi. *Pſ.* 44. 15. 16.

℣. Oleum effúſum nomen tuum; ℟. Ideo adoleſcéntulæ dilexérunt te. *Cant.* 1. 2.

AD SEXTAM.

Ant. Ego diléɑo meo.

Capitulum I. *Cor.* 7. 34.

Mulier innúpta, & virgo, cógitat quæ Dómini ſunt, ut ſit ſancta córpore, & ſpíritu: quæ autem nupta eſt, cógitat quæ ſunt mundi; quómodo pláceat viro.

Oratio infrà ad Laudes, niſi ſit propria.

AD LAUDES.

Poſt Hymnum, ℣. Arcus fórtium ſuperátus eſt, ℟. Et infirmi accíncti ſunt róbore. 1. *Reg.* 2. 4.

Ad Benedíctus, *Ant.* 3. E. Supra modum mirábilis, & bonórum memóriâ digna, bono ánimo ferébat propter ſpem quam in Deum habébat. 2. *Mach.* 7. 20.

ORATIO. Orémus.

DEus, cujus grátiâ virtus in infirmitáte perficitur; largíre nobis, quæſumus, beátæ *N.* Mártyris tuæ triúmphum recoléntibus, ut quæ à te accépit ut vínceret, à te quoque vincéndi grátiam nobis obtíneat; Per Dóminum.

Si ſint plures, ORATIO.

DEus, qui hodiérnam diem ſanctárum *N.* & *N.* martyrio conſecráſti; concéde ut omnes qui eárum victóriam venerántur, protectiónis tuæ auxílio muniántur; Per Dóminum.

AD VESPERAS.

Poſt Hymnum, ℣. Dilatátum eſt os meum ſuper inimícos meos; ℟. Quia lætáta ſum in ſalutári tuo, Dómine. 1. *Reg.* 2. 2.

Ad Magníficat, *Ant.* 8. G.* Exaudíta eſt orátio mea: & liberáſti me de perditióne, & eripuíſti me de témpore iníquo; proptérea confitébor, & laudem dicam tibi. *Eccli.* 51. 15. 16. 17.

COMMUNE SS. MULIERUM.

IN I. VESPERIS.

Ant. 1. a. MUlíerem fortem quis invéniet? procul, & de últimis fínibus prétium ejus. *Prov.* 31. 10.

Ant. 2. D. Grátia verecúndiæ mulíeris ſenſátæ & bonæ ſuper aurum. *Eccli.* 7. 21.

Ant. 3. a. Múlier díligens, coróna eſt viro ſuo. 12. 4.

Ant. 7. d. Múlier ſenſáta, & tácita; non eſt immutátio erudítæ ánimæ. *Eccli.* 26. 18.

Ant. 2. D. Grátia ſuper grátiam, múlier ſancta & pudoráta. *Eccli.* 26. 19.

CAPITULUM. *Prov.* 19. 14.

DOmus & divítiæ dantur à paréntibus; à Dómino autem própriè uxor prudens.

In Semiannualibus,

℟. Fallax grátia, & * Vana eſt pulcritúdo: † Múlier timens Dóminum, ipſa laudábitur. *Prov.* 31. 30. ℣. Non ſit extrínſecùs capillatúra, aut circumdátio auri. 1. *Petr.* 3. 3. * Vana eſt. Glória. Múlier timens.

HYMNUS.

Hymnus. *Santol. Vict.*

Adeste, ſanctæ Cónjuges:
En illa fortis fémina,
Ornáta quæ virtútibus
Triúmphat inter Cœlites.

Non illa luxu véſtium,
Non crine torto ſpléndduit;
Cultu nitens ſed símplice,
Puris placébat móribus.

Se ſub ſerénis vúltibus
Auſtéra virtus óccculit;
Timet vidéri, ne ſuum,
Dum prodit, amíttat decus.

Pascenda cœléſti cibo,
Sacris ſtudébat lítteris;
Templo frequens, ſed ſédula
Redíbat ad curam domûs.

Æterne tu Verbi Pater;
Ætérne Fili, par Patri;
Et par utríque, Spíritus,
Tibi, Deus, ſit glória.
Amen.

℣. Sápiens múlier ædíficat domum ſuam: ℟. Insípiens extrúctam quoque mánibus déſtruet. *Prov.* 14. 1.

Ad Magníficat, *Ant.* 7. G. Fáciat Dóminus hanc mulíerem ſicut Rachel, & Liam; ut ſit exémplum virtútis, & hábeat célebre nomen. *Ruth* 4. 11.

Oratio ut infrà ad Laudes, niſi ſit propria.

[*In Annualibus ad Completorium*, *Ant.* 2. D. Mulíeres, ſúbditæ eſtóte viris, ſicut opórtet, in Dómino. *Coloſſ.* 3. 18.

Ad Nunc dimíttis, *Ant.* 1. a. Sara obediébat Abrahæ, dóminum eum vocans; cujus eſtis fíliæ benè faciéntes. 1. *Petr.* 3. 6.]

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Deum in quo ſperant ſanctæ mulíeres, * Veníte, adorémus. 1. *Petr.* 3. 5.

Pſ. 94. Veníte. 2.

Hymnus. *Santol. Vict.*

Ardet Deo quæ fémina,
Latére fruſtrà cógitat:
Quot indigéntes ſúblevat,
Tot próditur præcónibus.

Prodesse quærit ómnibus,
Curis honéſtis ánxia;
Patróna, cuſtos vírginum,
Secúnda mater órphanis.

Pannis laténtem vílibus
Chriſtum fovébat hóſpitem:
Quas dura ſubtráxit ſibi,
Opes refúndit pródiga.

Pacem domi, pacem foris
Alto colit ſiléntio;
Lites amat compónere,
Ut una mens ſit ómnibus.

Æterne tu Verbi Pater;
Ætérne Fili, par Patri;
Et par utríque, Spíritus,
Tibi, Deus, ſit glória.
Amen.

In I. Nocturno.

Ant. 3. g. Opórtet mulíeres eſſe pudícas, non detrahéntes, ſóbrias, fidéles in ómnibus. 1. *Tim.* 3. 7. 11.

Ant. 2. D. Prudéntiam dóceant adoleſcéntulas, vi-

ros ſuos ament, filios ſuos díligant. *Tit.* 2. 4.

Ant. 1. D. * Mulíeres viris ſuis ſúbditæ ſint, ſicut Dómino. *Epheſ.* 5. 22.

℣. Viri caput, Chriſtus eſt: caput autem mulíeris, vir: ℟. Caput verò Chriſti, Deus. 1. *Cor.* 11. 3.

Lectiones de Scriptura occurrente.

Poſt 1 *Lect.* ℟. Filii ſanctórum ſumus, & * Non póſſumus ita conjúngi ſicut gentes, quæ ignórant Deum. *Tob.* 8. 5. ℣. Honorábile connúbium in ómnibus, & thorus immaculátus. *Hebr.* 13. 4. * Non póſſumus.

Poſt 2. *Lect.* ℟. Sunt, quibus prævalére poteſt dæmónium: * Hi namque qui conjúgium ita ſuſcípiunt, ut Deum à ſua mente exclúdant: habet poteſtátem dæmónium ſuper eos. *Tob.* 6. 17. 18. ℣. Hæc eſt volúntas Dei; ut ſciat unuſquíſque vas ſuum poſſidére in ſanctificatióne; non in paſſióne deſidérii. 1. *Theſſ.* 4. 3. 4. 5. * Hi namque.

Poſt 3. *Lect.* ℟. Si qua múlier fidélis habet virum infidélem, & hic conſéntit habitáre cum illa, non dimíttat virum; * Sanctificátus eſt enim vir infidélis per mulíerem fidélem. 1. *Cor.* 7. 13. 14. ℣. Qui invénit mulíerem bonam, invénit bonum: & haúriet jucunditátem à Dómino. *Prov.* 18. 22. * Sanctificátus eſt. Glória. * Sanctificátus eſt.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 8. G. Dómine, qui habes ómnium ſciéntiam, tu ſcis quòd nunquam lætáta ſit ancilla tua, niſi in te, Dómine Deus. *Eſther* 14. 14. 16. 18.

Ant. 7. d. Tu ſcis, Dómine, quia virum cum timóre tuo, non cum libídine mea, conſénſi ſuſcípere. *Tob.* 3. 16. 18.

Ant. 5. a. Perambulábam in innocéntia cordis mei, in médio domûs meæ. *Pſ.* 100. 2.

℣. Ad ómnia mandáta tua dirigébar; ℟. Omnem viam iníquam ódio hábui. *Pſ.* 118. 128.

Lectiones in Proprio Sanctorum.

Poſt 4. *Lect.* ℟. Adjuva me ancíllam tuam, nullum áliud auxílium habéntem, niſi te, Dómine. * Noſti quia óderim glóriam iniquórum. *Eſther* 14. 14. 15. ℣. Quæ participátio juſtítiæ cum iniquitáte? 2. *Cor.* 6. 14. * Noſti quia óderim.

Poſt 5. *Lect.* ℟. Complácui in veritáte tua. *Non ſedi cum concílio vanitátis; odívi eccléſiam malignántium. *Pſ.* 25. 3. 4. 5. ℣. Corrúmpunt mores bonos collóquia mala. 1. *Cor.* 15. 33. * Non ſedi.

Poſt 6. *Lect.* ℟. Mundam ſervávi ánimam meam ab omni concupiſcéntia. *Nunquam cum ludéntibus miſ-

cui me; † Neque cum his, qui in levitáte ámbulant, partícipem me præbui. *Tob.* 3. 17. ℣. Exultávit ſpíritus meus in Deo ſalutári meo. *Luc.* 1. 47. * Nunquam. Glória. † Neque cum his.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 5. a. Accínxit fortitúdine lumbos ſuos, & roborávit bráchium ſuum. *Prov.* 31. 17.

Ant. 4. E. Quæſívit lanam & linum, & operáta eſt conſílio mánuum ſuárum. *Prov.* 31. 13.

Ant. 7. c. Conſiderávit ſémitas domûs ſuæ, & panem otióſa non comédit. *Prov.* 31. 27.

℣. Os ſuum apéruit ſapiéntiæ, ℟. Et lex cleméntiæ in lingua ejus. *Prov.* 31. 26.

Evangelium & Homilia ut in Proprio Sanctorum.

Poſt 7. *Lect.* ℟. Confidit in ea cor viri ſui: * De nocte ſurréxit, dedítque prædam doméſticis ſuis, & cibária ancíllis ſuis. *Prov.* 31. 11. 15. ℣. Si quis ſuórum, & máximè domeſticórum curam non habet, fidem negávit, & eſt infidéli detérior. 1. *Tim.* 5. 8. * De nocte.

Poſt 8. *Lect.* ℟. Non ſit extrínſecùs indumenti veſtimentórum cultus; ſed qui abſcónditus eſt cordis homo, in incorruptibilitáte modéſti ſpíritûs, qui eſt in conſpéctu Dei lócuples. * Sic & ſanctæ mulíeres ornábant ſe. 1. *Petr.* 3. 3. 4. 5. ℣. Fortitúdo & decor induméntum mulíeris fortis. *Prov.* 31. 25. * Sic & ſanctæ.

Poſt 9. *Lect.* ℟. Erat in ómnibus famoſiſſima, quóniam * Timébat Dóminum valde, † Nec erat qui loquerétur de illa verbum malum. *Judith* 8. 8. ℣. Hæc erat plena opéribus bonis, & eleemóſynis quas faciébat. *Act.* 9. 36. * Timébat. Glória. † Nec erat.

℣. SACERD. Glorificábo nomen tuum in ætérnum: ℟. Quia miſericórdia tua magna eſt ſuper me. *Pſ.* 85. 12. 13.

AD LAUDES.

Ant. 2. D. IN ancílla ſua adimplévit Dóminus miſericórdiã ſuã. *Judith* 13. 18.

Ant. 3. *a.* Erat cor ejus fidúciam habens in Dómino. *Dan.* 13. 35.

Ant. 4. E. Habens ſuper lumbos ſuos cilícium, jejunábat ómnibus diébus vitæ ſuæ. *Judith* 8. 6.

Ant. 5. a. Non diſcedébat de templo, jejúniis & obſecratiónibus ſérviens nocte ac die. *Luc.* 2. 37.

Ant. 6. F. Beatiſſimam prædicavérunt; vir ejus & laudávit eam. *Prov.* 31. 28.

CAPITULUM. *Eccli.* 26. 21.

SIcut ſol óriens mundo in altíſſimis Dei, ſic mulíeris bonæ ſpécies in ornaméntum domûs.

HYMNUS. *Santol. Vict.*

O Jam beáta, quæ ſuo
Tandem ſolúta córpore,
Vinclis perennióribus
Uni Deo conjúngitur.

PER quos gradus cœlum petit,
Hàc ire vos omnes docet,
Junctæ jugáli vínculo,
Et vos ſolútæ cónjuges.

INSIGNIS & nos féminæ
Sequi decet veſtígia;
Magnum vel ipſis quæ fuit
Virtútis exémplum viris.

QUEIS arſit illa, fac, Deus,
Flagrémus & nos ígnibus;
Eóque, quo te vis coli,
Amóre, fac, mens te colat.

ÆTERNE tu Verbi Pater;
Ætérne Fili, par Patri;
Et par utríque, Spíritus,
Tibi, Deus, ſit glória.
Amen.

℣. Múlier fortis oblécṭat virum ſuum, ℟. Et annos vitæ illíus in pace implébit. *Eccli.* 26. 2.

Ad Benedíctus, *Ant.* 1. D. * Salvábitur múlier, ſi permánſerit in fide, & dilectióne, & ſanctificatióne cum ſobrietáte. 1. *Tim.* 2. 15.

ORATIO. Orémus.

DEus, vita fidélium, glória humílium, & beatitúdo juſtórum, interveniénte beátâ *N.* propítius réſpice ſúpplicum preces; ut ánimæ quæ promiſſiónes tuas sítiunt, de tuæ caritátis abundántia repleántur; Per Dóminum.

AD PRIMAM.

Ant. In ancílla.

AD TERTIAM.

Ant. Erat cor ejus.

CAPITULUM *Eccli.* 40. 19.

FIlii, & ædificátio civitátis confirmábit nomen, & ſuper hæc múlier immaculáta computábitur.

℟. *br.* Timor Dómini, * Cum eléctis féminis gráditur, ℟. Timor. ℣. Et cum juſtis & fidélibus agnóſcitur. * Cum eléctis. Glória. ℟. Timor. *Eccli.* 1. 16.

℣. Timor Dómini, ſciéntiæ religióſitas: ℟. Religióſitas cuſtódiet & juſtificábit cor. *Eccli.* 1. 17.

AD SEXTAM.

Ant. Habens.

CAPITULUM. 1. *Petr.* 3. 1. 2.

MUlíeres ſubditæ ſint viris ſuis; ut & ſi qui non credunt verbo, per mulíerum converſatiónem ſine verbo lucrifíant; conſiderántes in timóre caſtam converſatiónem veſtram.

℟. *br.* Mandáta Dei * In corde mulíeris ſanctæ. ℟. Mandáta. ℣. Fundaménta ætérna ſupra petram ſólidam. * In corde. Glória. ℟. Mandáta. *Eccli.* 26. 24.

℣. Lex Dei ejus in corde ipsíus; ℟. Et non ſupplan-

labúntur greſſus ejus. *Pſ.* 36. 31.

A D N O N A M.

Ant. Beatiſſimam.

Capitulum. *Eccli.* 36 26.

QUi póſſidet mulíerem bonam, ínchoat poſſeſſiónem: adjutórium ſecúndùm illum eſt, & colúmna ut réquies.

℟. *br.* Grátia mulíeris ſédulæ * Delectábit virum ſuum, ℟. Grátia. ℣. Diſciplína illíus datum Dei eſt. * Delectábit. Glória Patri. ℟. Grátia. *Eccli.* 26. 16. 17.

℣. Mulíeris bonæ beátus vir; ℟. Númerus enim annórum illíus duplex. *Eccli.* 26. 1.

A D V E S P E R A S.

Ant. DAte mulíeri forti 4. *E.* de fructu mánuum ſuárũ; & laudént eam in portis ópera ejus. *Prov.* 31. 31.

Ant. 1. a. Magna facta eſt; erat étiam virtúti caſtitas adjúncta. *Judith* 16. 26.

Ant. 7. c. Orábat Dóminum Deum Iſraël, & munda manébat in tabernáculo. *Judith* 12. 8. 9.

Ant. 6. F. Sperávit in Deo, & perréxit in præcéptis illíus. 2. *Par.* 17. 3. 4.

Ant. 4. d. Corpus ſuum humiliávit jejúniis; & deprecabátur Dóminum Deum Iſraël. *Eſther* 14. 2. 3.

Capitulum. 1. *Tim.* 2. 8. 9. 10.

VOlo mulíeres oráre in hábitu ornáto, cum verecúndia & ſobrietáte ornántes ſe, & non in tortis crínibus, aut auro, aut margarítis, vel veſte pretióſa; ſed quod decet mulíeres, promitténtes pietátem per ópera bona.

In Semiannualibus,

℟. Manum ſuam miſit ad fórtia, & dígiti ejus apprehendérunt fuſum: * Manum ſuam apéruit ínopi, & † Palmas ſuas exténdit ad paúperem. *Prov.* 31. 19. 20. ℣. Sic laborántes, opórtet ſuſcípere infírmos, ac meminíſſe verbi Dómini: Beátius eſt magìs dare, quàm accípere. *Act.* 20. 35. * Manum ſuam. Glória. † Palmas ſuas.

Hymnus, O jam beáta, *ſuprà, in Laudibus.*

℣. Ora pro nobis Dóminum, ℟. Quóniam múlier ſancta es. *Judith* 8. 29.

Ad Magníficat, *Ant.* 6. *C.* Eò quòd caſtitátem amáveris, manus Dómini confortávit te, & ídeo eris benedícta in ætérnum. *Judith* 15. 12.

COMMUNE SS. VIDUARUM.

Omnia dicuntur ut ſuprà in Officio ſanctarum Mulierum, exceptis quæ notantur infrà.

IN I. VESPERIS.

Poſt Hymnum, ℣. Dóminus pupíllum, & víduam ſuſcípiet; ℟. Et vias peccatórum diſpérdet. *Pſ.* 145. 9.

Ad Magníficat, *Ant.* 1. D. * Vídua eligátur in opéribus bonis teſtimónium habens, ſi fílios educávit, ſi hoſpítio recépit, ſi ſanctórum pedes lavit, ſi tribulatiónem patiéntibus ſubminiſtrávit, ſi omne opus bonum ſubſecúta eſt. 1. *Tim.* 5. 9. 10.

Oratio infrà ad Laudes, niſi ſit propria.

AD LAUDES.

Poſt Hymnum, ℣. Quæ verè vídua eſt, & deſoláta, ſperet in Deum, ℟. Et inſtet obſecratiónibus & oratiónibus nocte ac die. 1. *Tim.* 5. 5.

Ad Benedíctus, *Ant.* 2. D. * Víduas honóra, quæ verè víduæ ſunt; nam quæ in delíciis eſt, vivens mórtua eſt. Et hoc præcipe, ut irreprehensíbiles ſint. 1. *Tim.* 5. 3. 6. 7.

Oratio. Orémus.

Deus, in quem ſperat omnis ánima quæ adhuc in terris pósita, ſe verè víduam ſentit ac deſolátam; tríbue nobis, quæſumus, ut exémplo beátæ *N.* obſecratiónibus & oratiónibus nocte ac die inſtántes, cœléſtium conſolatiónum mereámur eſſe partícipes; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum.

AD VESPERAS.

Poſt Hymnum, ℣. Non deſpíciet Dóminus preces pupílli; nec víduam, ℟. Si effúndat loquélam gémitûs. *Eccli.* 35. 17.

Ad Magníficat, *Ant.* 4. E. Hæc vídua confitebátur Dómino; & loquebátur de illo ómnibus, qui expectábant redemptiónem Iſraël. *Luc.* 2. 37. 38.

IN ANNIVERSARIO DEDICATIONIS ECCLESIÆ.

ANNUALE-MINUS.

IN I. VESPERIS.

Pſalmi de Feria.

Ant. 1. f. ÆDificávit Noë altáre Dómino; & óbtulit holocaúſta ſuper altáre: odoratúſque eſt Dóminus odórem ſuavitátis. *Gen.* 8. 20. 21.

Ant. 4. E. Lápidem Jacob eréxit in títulum, fundens óleum déſuper; vovit étiam votum, dicens: Erit mihi Dóminus in Deum, & lapis iſte vocábitur domus Dei. *Gen.* 28. 18. 20. 21. 22.

Ant. 3. E. Locútus eſt Dóminus ad Móyſen, dicens: Fílii Iſraël fácient mihi ſanctuárium & habitábo in médio eórum. *Exod.* 25. 1. 8.

Ant. 8. G. Complévit Móyſes tabernáculum, & eréxit illud, unxítque & ſanctificávit, altáre ſimíliter & ómnia vaſa ejus. *Num.* 7. 1.

Ant. 5. a. Opéruit nubes tabernáculum teſtimónii, & glória Dómini implévit illud; majeſtáte Dómini coruſcánte. *Exod.* 40. 32. 33.

CAPITULUM. *Ezech.* 37. 26. 27.

HÆc dicit Dóminus: Percútiam fíliis Iſraël fœdus pacis, pactum ſempitérnum erit eis; & fundábo eos, & multiplicábo, & dabo ſanctificatiónem meam in médio eórum in perpétuum: & erit tabernáculum meum in eis.

℟. David invénit grátiam ante Deum, & pétiit ut inveníret tabernáculum Deo Jacob. * Sálomon autem † Ædificávit illi domum. *Act.* 7. 46. 47. ℣. Dixit David ad Salomónem; Fili mi, ſit Dóminus tecum, & proſperáre, & ædífica domum Dómino Deo tuo, ſicut locútus eſt de te. 1. *Par.* 22. 7. 11. * Sálomon. Glória. † Ædificávit.

Hymnus, Urbs beáta, *ut in II. Veſperis*, &c.

℣. Vocábunt Jerúſalem ſólium Dómini; ℟. Et congregabúntur ad eam omnes gentes in nómine Dómini. *Jer.* 3. 17.

Ad Magníficat, *Ant.* 6. *F.* Vénient portántes holocaúſtum, & víctimam, & ſacrifícium, & thus, & in-

ferent oblatiónem in domum Dómini. *Jer.* 17. 26.

Oratio. Orémus.

Deus, qui de vivis & eléctis lapídibus ætérnum Majeſtáti tuæ præparas habitáculum, auxiliáre pópulo tuo ſupplicánti; ut quod Eccléſiæ tuæ corporálibus próficit ſpátiis, ſpirituálibus amplificétur augméntis; Per Dóminum.

De Dominica, ſi in ea feſtum Dedicationis occurrat, fiet commemoratio in utriſque Veſperis, Officio Nocturno, & Laudibus.

Completorium ut in die, infrà. Orationes, Deus, qui de vivis, *&* Véritas, *ſub una concluſione.*

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Dóminum in templo ſancto ſuo, * Veníte, adorémus. *Habac.* 2. 20.

Pſalmus 94, Veníte. 2.

Hymnus. *Beſnault.*

Ecce ſedes hìc Tonántis;
Ecce cœli jánua:
Hìc ſacérdos, ara, templum,
Hìc Deus fit hóſtia:
Incruéntâ morte jugis
Hìc amor litat Deum.

Qualis ara, quanta ſedes,
Ipſíus capax Dei!
Quem nec univérſa terra,
Omne nec cœlum capit,
Orbe parvo ſe coárctans
Hìc latére ſúſtinet.

Quam libénter hìc pudícis
Inſerit ſe córdibus!
Hìc amántis tota Chriſti
Exerit ſe cáritas;
Hìc Pater caros ſedére
Geſtit inter filios.

Hinc facéſſe, quem profána
Pólluit contágio;
Neu ſacrum transíre limen
Inquinátus áudeas:
Ultor aſtat cum flagéllis,
Púniens ſontes Deus.

Sit perénnis laus Paréntí,
Sit perénnis Fílio;
Laus tibi, qui nectis ambos,
Sit perénnis, Spíritus,
Chriſma cujus nos inúngens,
Viva templa cónſecrat.
Amen.

In I. Nocturno.

Ant. 1. a. Salomóni ſubjécit Deus omnes hoſtes, ut cónderet domum in nómine ſuo, & paráret ſanctitátem in ſempitérnũ. *Eccli.* 47. 15.

Pſ. Verba mea aúribus. 5.

Ant. 4. E. Obtulit ſacrifícium dedicatiónis & conſummatiónis templi; & octo diébus celebrávit dedicatiónem. 2. *Mach.* 2. 9. 12.

Pſ. Dómini eſt terra, 23.

Ant. 3. E. Cùm compléſſet Sálomon fundens preces, ignis deſcéndit de cœlo, & devorávit holocaúſta; & majéſtas Dómini implévit domum. 2. *Par.* 7. 1.

Pſ. Judica me, Dómine, 45.

℣. Sanctificávit tabernáculũ ſuũ Altíſſimus. ℟. Deus in médio ejus. *Pſ.* 45. 5. 6.

De libro ſecúndo Paralipómenon.

Lectio j. *c.* 7. 1. *ad* 5.

CUm compléſſet Sálomon fundens preces, ignis deſcéndit de cœlo, & devorávit holocaúſta & víctimas; & majéſtas Dómini implévit domum. Nec póterant Sacerdótes íngredi templum Dómini, eò quòd impléſſet majéſtas Dómini templum Dómini. Sed & omnes filii Iſraël vidébant deſcendéntem ignem, & glóriam Dómini ſuper domum: & corruéntes proni in terram ſuper paviméntum ſtratum lápide, adoravérunt, & laudavérunt Dóminum: Quóniam bonus; quóniam in ſéculum miſericórdia ejus. Rex autem, & omnis pópulus, immolábant víctimas coram Dómino. Mactávit ígitur rex Sálomon hóſtias, boum vigínti duo míllia, aríetum centum vigínti míllia; & dedicávit domum Dei rex, & univérſus pópulus.

℟. Filii Iſraël vidébant deſcendéntem ignem, & glóriam Dómini ſuper domum: * Et corruéntes proni ſuper paviméntum, adoravérunt Dóminum. 2. *Par.* 7. 3. ℣. Implétum eſt templum fumo à majeſtáte Dei, & de virtúte ejus. *Apoc.* 15. 8. * Et corruéntes.

Lectio ij. ℣. 6. *ad* 9.

SAcerdótes autem ſtabant in officiis ſuis, & Levítæ in órganis cárminum Dómini, quæ fecit David rex ad laudándum Dóminum: Quóniam in ætérnum miſericórdia ejus; hymnos David canéntes per manus ſuas. Porrò Sacerdótes canébant tubis ante eos, cunctúſque Iſraël ſtabat. Sanctificávit quoque Sálomon médium átrii ante templum Dómini: obtúlerat enim ibi holocaúſta & ádipes pacificórum; quia altáre æneum quod fécerat, non póterat ſuſtinére holocaúſta, & ſacrificia, & ádipes. Fecit ergo Sálomon ſolemnitátem in témpore illo ſeptem diébus, & omnis Iſraël cum eo, eccléſia magna valde, ab intróitu Emath uſque ad torréntem Ægypti. Fecítque die octávo colléctam, eò quòd dedicáſſet altáre ſeptem diébus, & ſolemnitátem celebráſſet diébus ſeptem.

℟. Verè Dóminus eſt in loco iſto: * Quàm terríbilis eſt locus iſte! Non eſt hìc áliud niſi domus Dei, & porta cœli. *Gen.* 28. 16. 17. ℣. Si quis templum Dei violáverit, diſpérdet illum Deus, 1. *Cor.* 3. 17. * Quàm.

Lectio iij. ℣. 12. *ad* 16.

APpáruit autem Salomóni Dóminus nocte, & ait: Audívi oratiónem tuam, & elégi locum iſtum mihi in domum ſacrificii. Si claúſero cœlum, & plúvia non flúxerit, & mandávero & præcépero locúſtæ ut dévoret terram, & míſero peſtiléntiam in pópulum meum:

converſus autem pópulus meus, ſuper quos invocátum eſt nomen meum, deprecátus me fúerit, & exquiſíerit fáciem meam, & égerit pœniténtiam à viis ſuis péſſimis: & ego exaúdiam de cœlo, & propítius ero peccátis eórum, & ſanábo terram eórum. Oculi quoque mei erunt apérti, & aures meæ eréctæ ad oratiónem ejus qui in loco iſto oráverit: élégi enim, & ſanctificávi locum iſtum, ut ſit nomen meum ibi in ſempitérnum, & permáneant óculi mei, & cor meum ibi cunctis diébus.

℟. Ecce tabernáculum Dei cum homínibus, & habitábit cum eis. Et ipſi pópulus ejus erunt, * Et † Ipſe Deus cum eis erit eórum Deus. *Apoc.* 21. 3. ℣. Ergóne credíbile eſt ut hábitet Deus cum homínibus ſuper terram? 2. *Par.* 6. 18. * Et ipſe. Glória. † Ipſe.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 6. C. Qui adhærent Dómino, ut colant eum, lætificábo eos in domo oratiónis meæ. *Iſai.* 56. 6. 7.

Pſ. Afférte Dómino. 47.

Ant. 4. *irreg.* c. Holocaúſta eórũ, & víctimæ eórum placébunt mihi ſuper altári meo. *Iſai.* 56. 7.

Pſ. Deus noſter refúgium. 70.

Ant. 7. *d.* Glória Líbani véniet ad ornándum locum ſanctificatiónis meæ, & locum pedum meórum glorificábo. *Iſai.* 60. 13.

Pſ. Magnus Dóminus. 71.

℣. Habitábo in médio filiórum Iſraël, ℟. Et non derelínquam pópulum meũ. 3. *Reg.* 6. 13.

Sermo ſancti Bernárdi abbátis.

In Dedic. Serm. 1. §. 1.

Lectio iv.

FEſtívitas hodiérna, fratres, tantò nobis debet eſſe devótior, quantò familiárior eſt. Nam céteras quidem ſanctórum ſolemnitátes cum ecclésiis áliis habémus commúnes: hæc verò ſic nobis eſt própria, ut neceſſe ſit, vel à nobis eam, vel à némine celebrári. Noſtra eſt, quia de eccléſia noſtra: magis autem noſtra, quia de nobis ipſis. Mirámini fórſitan & erubéſcitis celebrári feſta de vobis: ſed nolíte fieri ſicut equus & mulus, quibus non eſt intelléctus. Quid enim lápides iſti potuérunt ſanctitátis habére, ut eórum ſolémnia celebrémus? Habent útique ſanctitátem, ſed propter córpora veſtra. An verò córpora veſtra ſancta eſſe quis dúbitet, quæ templum ſancti Spíritus ſunt, ut ſciat unuſquíſque poſſidére vas ſuum in ſanctificatióne? Itaque ſanctæ ſunt ánimæ propter inhabitántem Spíritum Dei in vobis; ſancta ſunt cór-

pora propter ánimas; ſancta eſt étiam propter córpora domus.

℟. Audíte, qui ingredímini per portas has, ut adorétis Dóminum; * Bonas fácite vias veſtras. *Jer.* 7. 2. 3. ℣. Nolíte fácere domum Patris mei, domum negotiatiónis. *Joan.* 2. 16. * Bonas.

Lectio v. §. 3. 4.

QUando domus iſta per manus Pontíficum dedicáta eſt Dómino, propter nos ſine dúbio factum eſt.... In nobis proínde ſpirituáliter impléri necéſſe eſt, quæ in pariétibus viſibíliter præceſſérunt. Et ſi vultis ſcire, hæc útique ſunt; aſpérſio, inſcríptio, inúnctio, illuminátio, benedíctio. Hæc quidem in hac visíbili domo fecére Pontífices; hæc Chriſtus aſsíſtens Pontifex futurórum bonórum, inviſibíliter quotídie operátur in nobis. Primò síquidem aſpérgit nos hyſſópo, ut mundémur, lavémur, dealbémur.... Lavat, inquam, nos in confeſſióne, lavat nos lacrymárum imbre;..... lavat ſudóribus pœniténtiæ; magis autem lavat nos aquâ illâ pretioſíſſimâ, quæ de fonte pietátis, id eſt, ab ejus látere emanávit... Non ſolùm autem, ſed inſcríbit dígito Dei, in quo ejiciébat dæmónia, haud dúbium quin in Spíritu-ſancto. Inſcríbit, inquam, legem ſuam, non jam in lápide, ſed in tábulis cordis carnálibus, Prophéticam implens promiſſiónem, quâ ſe pollícitus eſt ablatúrum cor lapídeum, & cárneum cor eſſe datúrum; id eſt, non durum, non obſtinátum, non judáicum; ſed pium, ſed manſuétum, ſed tractábile, ſed devótum.

℟. Nolíte confídere in verbis mendácii, dicéntes: Templum Dómini eſt: * Quóniam, ſi benè direxéritis vias veſtras, & ſtúdia veſtra, habitábo vobíſcum in loco iſto. *Jer.* 7. 4. 5. 7. ℣. Appropinquáte Deo, & appropinquábit vobis; emundáte manus, peccatóres; & purificáte corda. *Jac.* 4. 8. * Quóniam.

Lectio vj. §. 6.

JAm verò benedictiónem quidem expectámus in fine, quando apériet manum ſuam, & implébit omne ánimal benedictióne. Nam in quátuor præmíſſis mérita conſtant, in benedictióne ſunt præmia. In benedictióne tota complébitur grátia ſanctificatiónis, quando jam in domum transíbimus non manufáctam, ætérnam in cœlis. Ipſa eſt quæ conſtrúitur vivis ex lapídibus, Angelis ſcílicet & homínibus. Simul enim ædificátio, & dedicátio ipſa complébitur.

℟. Si convérſus pópulus meus deprecátus me fúerit,

mus ſpirituális. 1. *Petr.* 2. 4. 5. ℣. Præbéte corda veſtra & ánimas veſtras, ut quærátis Dóminum, & ædificáte ſanctuárium Dómino Deo. 1. *Par.* 22. 19. * Tanquam. Glória. † Superædificámini.

℣. *Sacerd.* Pavéte ad ſanctuárium meum. ℟. Ego Dóminus. *Levit.* 26. 2.

AD LAUDES.

Pſalmi de Dominica.

Ant. 7. a. DOmine Deus Iſraël, ſi cœlum & cœli cœlórum non te cápiunt, quantò magìs domus iſta? 2. *Par.* 6. 17. 18.

Ant. 2. D. Tu, Dómine, elegíſti domum iſtam, ut eſſet domus oratiónis pópulo tuo. 1. *Mach.* 7. 37.

Ant. 3. a. Si deprecáti te fúerint in loco iſto, & convérſi à peccátis ſuis, exaúdi de cœlo, Dómine, & doce eos viam bonam. 2. *Par.* 6. 26. 27.

Ant. 4. E. Dimíttas.

Loco Cantici, Benedícite, *dicitur ſequens*

Canticum. *Tob.* 13. 13. *ad fin.*

Templi Dei majeſtas; maledicti qui contemnunt illud! Qui verò diligunt, beati!

JErúſalem cívitas Dei, ... luce ſplendidâ fulgébis, * & omnes fines terræ adorábunt te.

Natiónes ex longínquo ad te vénient; & múnera deferéntes, adorábunt in te Dóminum, * & terram tuam in ſanctificatiónem habébunt.

Nomen enim magnum * invocábunt in te.

Maledícti erunt qui contémpſerint te; & condemnáti erunt omnes qui blaſphemáverint te; * benedictíque erunt qui ædificáverint te.

Tu autem lætáberis in fíliis tuis, * quóniam omnes benedicéntur, & congregabúntur ad Dóminum.

Beáti omnes qui díligunt te, * & qui gaudent ſuper pace tua.

Anima mea, bénedic Dóminum, * quóniam liberávit Jerúſalem civitátem ſuam à cunctis tribulatiónibus ejus Dóminus Deus noſter.

Beátus ero, ſi fúerint relíquiæ féminis mei * ad vidéndam claritátem Jerúſalem.

Portæ Jerúſalem ex ſaphíro & ſmarágdo ædificabúntur: * & ex lápide pretióſo omnis circúitus murórum ejus.

Ex lápide cándido & mundo omnes platéæ ejus ſternéntur: * & per vicos ejus Allelúia cantábitur.

Benedíctus Dóminus qui exaltávit eam: * & ſit regnum ejus in ſécula ſeculórum ſuper eam. Amen.

Et dicitur per totam Octavam, cùm ſit de Octava.

Ant. Dimíttas pópulo tuo, quamvis peccatóri, & aures tuæ inténtæ ſint ad oratiónem quæ fit in loco iſto. 2. *Par.* 6. 39. 40.

Ant. 5. a. Tu exaúdies de cœlo, ut ſciant omnes pópuli nomen tuum, & cognóſcant quia nomen tuum invocátum eſt ſuper domum hanc. 2. *Par.* 6. 33.

CAPITULUM. 3. *Reg.* 8. 28. 29.

RESpice ad oratiónem ſervi tui, & ad preces ejus, Dómine Deus meus: audi hymnum & oratiónem quam ſervus tuus orat coram te hódie; ut ſint óculi tui apérti ſuper domum hanc nocte ac die, ſuper domum de qua dixíſti: Erit nomen meum ibi.

HYMNUS.

PATRIS ætérni Sóboles coæva,
Dum tuæ ſacros pia plebs honóres
Ædis inſtaúrat, Deus alme, noſtris
Annue votis.

HIC ſacri fontis látices ab ortu
Inditi purgant máculam reátûs:
Hìc & infúſum nova membra Chriſto
Chriſma coáptat.

HIC ſuâ paſcit pópulos fidéles
Carne, qui mundi ſcelus omne tollit.
Agnus, & fuſi prétium cruóris
Ipſe propínat.

HIC ſalus ægris ánimis parátur,
Hìc reos judex fácilis reláxat,
Atque lethálem redivíva pellit
Grátia culpam.

CUJUS in cœlo thronus eſt perénnis,
Incolit parvam Deus altus ædem.
Hìc adorátor ſibi quiſque ſedem
Præparat aſtris.

NULLUS hanc turbo quatit, irruéntis
Nulla vis nimbi, rapidíve fluctûs;
Cedit hanc contra furor inferórum
Irritus omnis.

LAUS Deo, virtus, honor, & potéſtas
Una ſit Patri, parilíque Proli;
Par ſit ambórum tibi nexus, omni,
Spíritus, ævo.
Amen.

℣. Domus tua in ſanctificatióne tua permáneat:
℟. Et omnes gentes agnóſcant quia tu es Deus. *Judith* 9. 18. 19.

Ad Benedíctus, *Ant.* 4. d. Voluíſti templum habitatiónis tuæ fieri in nobis. Et nunc, ſancte ſanctórũ ómniũ Dómine, conſérva in ætérnum impollútam domum iſtam. 2. *Mach.* 14. 35. 36.

Oratio. Orémus.

DEus, qui nobis per ſingulos annos hujus ſancti Templi tui conſecratiónis réparas diem, & ſacris ſemper myſtériis repræſéntas incólumes; exaudi preces pópuli tui, & præſta, ut quiſquis hoc Templum à te beneficia petitúrus ingréditur, cuncta ſe impetráſſe lætétur; Per Dóminũ.

[*Ipſo die Dedicationis & per Octavam, loco præcedentis Orationis, dicitur ſequens*

Oratio. Orémus.

DEus, qui inviſibíliter ómnia cóntines, & tamen pro ſalúte géneris humáni ſigna tuæ poténtiæ viſibíliter oſténdis, Templum hoc poténtiâ tuæ inhabitatiónis illúſtra; & concéde, ut omnes qui huc deprecatúri convéniunt, ex quacúmque tribulatióne ad te clamáverint, conſolatiónis tuæ conſequántur auxílium; Per Dóminum.]

AD HORAS.

In fine Hymnorum dicitur Doxologia,

Qui nos adóptat, laus Patri:
Qui nos coherédes facit,
Laus Fílio; par Flámini,
Qui viva templa nos dicat.
Amen.

Pſalmi de Dominica.

AD PRIMAM.

Ant. Dómine Deus Iſraël.

Oratio, Deus, qui nobis, [*ipſo die Dedicationis*, Deus, qui inviſibíliter,] & Dómine Deus omnípotens, *ſub una concluſione.*

Reliqua ut in Dominica.

CANON.

Ex Concílio Coloniénſi primo. *An.* 1536. *part.* 9. *cap.* 13.

SIgnat Templi Dedicátio tam fidélis ánimæ, quàm Eccléſiæ cum Chriſto deſponſatiónem. . . . . Quamóbrem niſi ómnia quæ in hujuſcémodi conſecratióne extériùs agúntur, in nobis ſpirituáliter impleántur, parùm hinc fructûs nobis accéſſerit.

AD TERTIAM.

Ant. Tu, Dómine.

Capitulum. *Deut.* 12. 5. 6.

AD locum, quem elégerit Dóminus Deus veſter de cunctis tríbubus veſtris, ut ponat nomen ſuum ibi, & hábitet in eo, veniétis; & offerétis in loco illo holocaúſta & víctimas veſtras.

℟. *br.* In multitúdine miſericórdiæ tuæ * Introíbo in domum tuam; * Allelúia, allelúia. ℟. In multitúdine. ℣. Adorábo ad templum ſanctum tuum in timóre tuo. * Allelúia, allelúia. Glória. ℟. In multitúdine. *Pſ.* 5. 8.

Poſt Septuageſimam non dicuntur Allelúia, allelúia,

ed reſumptio ſit ad Aſte-iſcum primum : & ſic ad Sextam & Nonam.*

℣. Introíbo in domum uam in holocaúſtis ; ℟. Reddam tibi vota mea. *Pſ.* 65. 13.

AD SEXTAM.

Ant. Si deprecáti te fúerint.

CAPITULUM. 3. *Reg.* 8. 38. 39.

SI quis cognóverit plagam cordis ſui, & expánderit manus ſuas in domo hac, tu exaúdies in cœlo, in loco habitatiónis tuæ; & repropitiáberis, & fácies ut des unicuíque ſecúndùm omnes vias ſuas, ſicut víderis cor ejus.

℟. *br.* Altária tua, Dómine, virtútum, * Rex meus, & Deus meus, * Allelúia, allelúia. ℟. Altária. ℣. Beáti qui hábitant in domo tua. * Allelúia, allelúia. Glória. ℟. Altária. *Pſ.* 83. 4. 5.

℣. Replébimur in bonis domûs tuæ : ℟. Sanctum eſt templum tuum, mirábile in æquitáte. *Pſ.* 64. 5.

AD NONAM.

Ant. Tu exaúdies de cœlo.

CAPITULUM 2. *Par.* 20. 9.

STábimus coram domo hac in conſpéctu tuo, in qua invocátum eſt nomen tuum ; & clamábimus ad te in tribulatiónibus noſtris, & exaúdies, ſalvóſque fácies.

℟. *br.* In conſpéctu Angelórum * Pſallam tibi ; * Allelúia, allelúia. ℟. In conſpéctu. ℣. Adorábo ad templum ſanctum tuum ; & confitébor nómini tuo. * Allelúia, allelúia. Glória Patri. ℟. In conſpéctu. *Pſ.* 137. 1. 2.

℣. Exaúdi, Dómine, vocem deprecatiónis meæ, dum oro ad te ; ℟. Dum extóllo manus meas ad templum ſanctū tuum. *Pſ.* 27. 2.

AD VESPERAS.

Ant. 7. a. UNus de ſeptem Angelis oſténdit mihi civitátem ſanctam Jerúſalem habéntem claritátem Dei. *Apoc.* 21. 9. 10. 11.

Pſ. Crédidi. 49.

Ant. 8. G. Erat ſtructúra muri ejus ex lápide jáſpide ; & fundaménta muri civitátis, omni lápide pretióſo ornáta. *Apoc.* 21. 18. 19.

Pſ. Lætátus ſum. 67.

Ant. 1. D. Templum non vidi in ea ; Dóminus enim Deus omnípotens templum illíus eſt, & Agnus. *Apoc.* 21. 22.

Pſ. Meménto. 104.

Ant. 3. E. Cívitas non eget ſole, neque lunâ, ut lúceant in ea ; nam cláritas Dei illuminávit eam, & lucérna ejus eſt Agnus. *Apoc.* 21. 23.

Pſ. Confitébor... quóniam audíſti. 124.

Ant. 6. C. Non intrábit in eam áliquod coinquinátum, aut abominatiónem fáciens & mendácium, niſi qui ſcripti ſunt in libro vitæ Agni. *Apoc.* 21. 27.

Pſ. Lauda, Jerúſalem, Dóminum. 147.

CAPITULUM. *Apoc.* 21. 24. 25. 26.

REges terræ ásserent glóriam ſuam & honórem in illam; & portæ ejus non claudéntur per diem; nox enim non erit illìc: & ásserent glóriam & honórem géntium in illam.

℟. Quando véniam, & apparébo ante fáciem Dei? * Hæc recordátus ſum, & effúdi in me ánimam meam: quóniam † Transíbo in locum tabernáculi admirábilis, uſque ad domum Dei. *Pſ.* 41. 3. 5. ℣. Oculus non vidit, nec auris audívit, nec in cor hóminis aſcéndit, quæ præparávit Deus iis qui díligunt illum. 1. *Cor.* 2. 9. * Hæc recordátus ſum. Glória. † Transíbo.

HYMNUS. *Beſnault.*

URbs beáta, vera pacis
Víſio, Jerúſalem,
Quanta ſurgit! celſa ſaxis
Cónditur vivéntibus:
Quæ polívit, hæc coáptat
Sédibus ſuis Deus.

SINGULIS ex margarítis
Síngulæ portæ nitent:
Murus omnis fulget auro,
Fulget uniónibus:
Anguláris petra Chriſtus
Fundat urbis mœnia.

EJUS eſt ſol cæſus Agnus,
Ejus eſt templum Deus:
Æmulántes hìc Beáti
Purióres Spíritus,
Laude jugi numen unum
Terque ſanctum cóncinunt.

UNDEQUAQUE ſunt apérta
Civitátis óſtia:
Quiſquis ambit huc veníre,
Inſeríque mœnibus,
Antè duris hic probári
Débuit labóribus.

SIT perénnis laus Paréntí,
Sit perénnis Fílio;
Laus tibi, qui nectis ambos,
Sit perénnis, Spíritus,
Chriſma cujus nos inúngens,
Viva templa cónſecrat.
Amen.

℣. Dómine, diléxi decórem domûs tuæ, ℟. Et locum habitatiónis glóriæ tuæ. *Pſ.* 25. 8.

Ad Magníficat, *Ant.* 5. F. Quàm diléćta tabernácula tua, Dómine virtútum! concupíſcit, & déficit ánima mea in átria Dómini. *Pſ.* 83. 2.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 8. G. Habitábo in médio Jerúſalem; & vocábitur cívitas veritátis, & mons Dómini exercítuum, mons ſanctificátus. *Zach.* 8. 3.

Ad Nunc dimíttis, *Ant.* 5. a. Implébo domum iſtam glóriâ, & in loco iſto dabo pacem. *Agg.* 2. 8. 10.

Orationes, Deus, qui nobis, & Véritas, *ſub uno*

Per Dóminum; *& ſic per totam Octavam.*

De Dominica, ſi quæ occurrat intrà Octavam Dedicationis, ſit Officium ut in Pſalterio, cum commemoratione Octavæ in utriſque Veſperis & Laudibus.

DIEBUS

Intrà Octavam Dedicationis Eccleſiæ.

Omnia ut in die, exceptis quæ ſequuntur.

Pſalmi de Feria.

AD OFFICIUM NOCT.

Tres Antiphonæ, ℣. *&* ℟. ℟. ℟. *ex Nocturno Feſti, juxta Feriam.*

Lectio j. *&* ij. *de Scriptura occurrente;* iij. *ut habetur infrà pro qualibet die.*

AD LAUDES.

Ant. ſola, Dómine Deus Iſraël, *prima de Laudibus diei.*

AD VESPERAS.

Ant. ſola, Unus de ſeptem Angelis, *prima Veſperarum diei. Non dicitur* ℟.

SECUNDA DIE.

Sermo ſancti Auguſtíni epíſcopi.

Serm. 336. *in Dedic. Eccl.* §. 1. *aliàs Serm.* 8.

Lectio iij.

CElébritas hujus congregatiónis, dedicátio eſt domûs oratiónis. Domus ergo noſtrárum oratiónum, iſta eſt; domus Dei, nos ipſi. Si domus Dei nos ipſi, nos in hoc ſéculo ædificámur, ut in fine ſéculi dedicémur. Ædificium, imò ædificátio habet labórem, dedicátio exultatiónem. Quod hìc fiébat, quando iſta ſurgébant, hoc fit modò cùm congregántur credéntes in Chriſtum. Credéndo enim quaſi de ſilvis & móntibus ligna & lápides præcidúntur: cùm verò catechizántur, baptizántur, formántur; tanquam inter manus fabrórum & opíficum dolántur, collineántur, complanántur. Verúmtamen domum Dómini non fáciunt, niſi quando caritáte compaginántur.

TERTIA DIE.

De ſermóne ſancti Auguſtíni epíſcopi.

Serm. 336. *in Dedic. Eccl.* §. 6. *aliàs Serm.* 256.

Lectio iij.

DUm novam conſtructiónem ſanctæ hujus Eccléſiæ libénter atténdimus, quam divíno nómini hódie dedicámus, invenímus à nobis debéri & Deo noſtro máximam laudem, & ſanctitáti veſtræ cóngruum de divínæ domûs ædificatióne ſermónem. Tunc autem ſermo noſter cóngruus erit, ſi in ſe áliquid ædificatiónis hábeat, quod utilitáti animárũ veſtrárũ, Deo vos intérius ædificánte, proficiat. Quod hìc factum corporá-

liter vidémus in pariétibus, ſpiritáliter fiat in méntibus; & quod hìc perféctum cérnimus in lapídibus & lignis, hoc ædificánte grátiâ Dei perficiátur in corpóribus veſtris.

QUARTA DIE.

De ſermóne ſancti Auguſtíni epíſcopi.

Serm. 336. *in Dedic. Eccl.* §. 6. *aliàs Serm.* 256.

Lectio iij.

GRátias agámus Dómino Deo noſtro, à quo eſt omne datum óptimum, & omne donum perféctum; & ejus bonitátem totâ cordis alacritáte laudémus, quóniam ad conſtruéndam iſtam domum oratiónis fidélium ſuórum viſitávit ánimum, excitávit afféctum, ſurrogávit auxílium; inſpirávit necdum voléntibus ut vellent, adjúvit bonæ voluntátis conátus ut fácerent; ac per hoc Deus, [qui operátur] in ſuis [& velle & perficere pro bona voluntáte,] hæc ómnia ipſe cœpit, ipſe perfécit. Et quia ópera bona in conſpéctu ſuo nunquam eſſe permíttit inánia, fidélibus ſuis, quibus operántibus præbuit virtútis ſuæ favórem, tribuet condígnam pro tanta operatióne mercédem. Adhuc ámpliùs agéndæ ſunt grátiæ Deo noſtro. Hanc enim Eccléſiam, quam fecit nómini ſuo cónſtrui, fecit étiam ſanctórum Mártyrum reliquiis ámpliùs honorári.

QUINTA DIE.

De ſermóne ſancti Auguſtini epíſcopi.

Serm. 337. *in Dedic. Eccl.* §. 2. *aliàs Serm.* 16.

Lectio iij.

DUm cædúntur de móntibus lápides, & ligna de ſilvis; dum formántur, dolántur, coaptántur; labor & cura eſt: cùm autem perfécti ædificii dedicátio celebrátur, gaúdium & ſecúritas labóribus curíſque ſuccédunt. Sic étiam ædificátio ſpiritális, cujus habitátor Deus, non ad tempus, ſed in ætérnum erit; dum ex infidéli vita hómines ſegregántur ad fidem, dum quidquid in eis non bonum atque pervérſum eſt, amputátur & cæditur, dum fiunt aptæ, pacíficæ piæque junctúræ; quantæ tentatiónes timéntur, quantæ tribulatiónes ſuſtinéntur? Cùm verò advénerit dies dedicatiónis domûs ætérnæ, cùm dicétur nobis: [Veníte, benedícti Patris mei, percípite regnum, quod vobis parátum eſt ab inítio mundi:] quæ illa exultátio, quæ ſecúritas erit? Cantábit cláritas, nec compungétur infírmitas.

SEXTA DIE.

De ſermóne ſancti Joánnis Chryſóſtomi.

Homil. 1. *in* Vidi Dóminum,

Lectio iij.

Cum ánimi divítias consídero in vobis augéſcere, gaúdeo ſemper, ut qui non fruſtra ſeméntem fécerim, ut qui non incáſſum labóres pertúlerim, ut qui in frugíferam pinguémque terram, & ad fructificándum idóneam ſemen jécerim. Unde ígitur hoc lucrum fore conjécto, undè perſpício ſermónes ad opus profícere? Nimírum ex hoc concúrſu; ex eo quòd Eccléſiam ómnium matrem ſtudióſè occupátis; ex hac pernócte perpetuáque ſtatióne; ex eo quòd Angelicórum órdinum ſtatiónem imitántes ſine ceſſatióne, laudes & hymnos offértis Conditóri. O mira Chriſti dona! In supérnis exércitus Angelórum canunt glóriam; in terris hómines in Eccléſiis choros agéntes, ad illórum exémplum eámdem canunt glóriam. In supérnis Séraphim ter ſanctum illum hymnum réſonant; in terris eúmdem hóminum promit multitúdo; communitérque tum cœléſtium tum terréſtrium feſtívus convéntus congregátur.

SEPTIMA DIE.

De ſermóne ſancti Joánnis Chryſóſtomi.

Homil. 1. *in* Vidi Dóminum.

Lectio iij.

Nulla res tantùm affert gaúdii vitæ noſtræ, quantùm hoc quod ex ánimo gaudétis in Eccléſia congregári. In Eccléſia, gaudéntium conſervátur gaúdium. In Eccléſia, ánimo dejectórum eſt recreátio. In Eccléſia, doléntium eſt volúptas. In Eccléſia, defatigatórum reſpirátio. In Eccléſia, laborántium réquies. [Veníte enim, inquit, poſt me, qui laborátis & oneráti eſtis; & ego reficiam vos.] Quid hâc voce poteſt eſſe deſiderabílius? Quid hâc invitatióne jucúndius? Ad épulum te vocat qui in Eccléſiam te vocat Dóminus. Ad revelatiónem pro labóribus adhortátur, ad relaxatiónem à moléſtiis transfert, pondus peccatórum állevans; delíciis ánimi moléſtiam, gaúdio mœrórem ſanat. O miram ejus curam! ô vocatiónem cœléſtem!

Ad Vesperas. *Omnia ut in primis Veſperis Feſti.*

OCT. DEDICATIONIS ECCLESIÆ.

Duplex-Majus.

Officium ut in die, exceptis quæ ſequuntur.

In I. Nocturno, *legitur de Scriptura occurrente.*

In II. Nocturno.

Ex enarratióne ſancti Auguſtíni epíſcopi, in Pſalmum centéſimum vigéſimum primum.

Lectio iv. §. 4.

Jerúſalem, quæ ædificátur ut cívitas.] Fratres, quandò dicébat iſta David, perfécta erat illa cívitas, non ædificabátur. Néſcio quam ergo civitátem dicit, quæ modò ædificátur, ad quam currunt in fide lápides vivi, de quibus dicit Petrus: Et vos tanquam lápides vivi coædificámini in domum ſpiritálem, id eſt, templum ſanctum Dei. Quid eſt, lápides vivi coædificámini? Vivis, ſi credis. Si autem credis, efficeris templũ Dei: quia dicit Apóſtolus Paulus: [Templũ enim Dei ſanctum eſt, quod eſtis vos.]

Lectio v.

Ipſa ergo modò cívitas ædificátur: præcidúntur de móntibus lápides per manus prædicántium veritátem, conquadrántur ut intrent in ſtructúram ſempitérnam. Adhuc multi lápides in mánibus artíficis ſunt: non cadant de mánibus artíficis, ut poſſint perfécti coædificári in ſtructúram templi. Eſt ergo iſta [Jerúſalem, quæ ædificátur ut cívitas:] fundaméntum ipſius Chriſtus eſt. Dicit Apóſtolus Paulus: [Fundaméntum enim áliud nemo poteſt pónere, præter id quod póſitũ eſt, quod eſt Chriſtus Jeſus.]

Lectio vj.

Fundaméntum quando pónitur in terra, déſuper ædificántur paríetes, & pondus paríetum ad ima tendit, quia in imo póſitum eſt fundaméntum. Si autem fundaméntum noſtrum in cœlo eſt, ad cœlum ædificémur. Córpora ædificavérunt iſtam ſtructúram, quam vidétis amplam ſurrexiſſe, hujus basílicæ; & quia córpora ædificavérunt, fundaméntum in imo poſuérunt. Quia verò ſpirituáliter ædificámur, fundaméntum noſtrum in ſummo póſitum eſt. Illuc ergo currámus, ubi ædificémur; quia de ipſa Jerúſalem dictum eſt: Stantes erant pedes noſtri in átriis Jerúſalem.

In III. Nocturno.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Joánnem.

c. 10. 22. *ad* 29.

Lectio vij.

In illo témpore; Facta ſunt Encænia in Jeroſólymis; & hiems erat. Et ambulábat Jeſus in templo, in pórticu Salomónis. Et réliqua.

Homília venerábilis Bedæ presbyteri.

Expoſ. in Evang. Joan. *c.* 10.

Encænia vocabátur ſolémnitas Dedicatiónis Templi, quam pópulus Dei

t antiqua patrum traditió-
e per annos ſíngulos cele-
ráre conſuéverat. Sed no-
ındum eſt quòd hæc Encæ-
ia quæ hìc legúntur, non
d primam templi dedica-
ónem, ſed ad últimam pér-
nent: quod ex eo fácilè
ollígitur, quia híeme facta
eferúntur. Prima síquidem
júſdem templi dedicátio à
alomóne témpore autúm-
i; ſecúnda autem à Zoró-
abel & Jeſu ſacerdóte tém-
ore veris; tértia à Juda
Machabæo témpore híemis
ſt facta, quando ſpeciáli-
er conſtitútum eſſe légitur,
t éadem dedicátio per om-
es annos in memóriam ſo-
émnibus renovarétur offi-
iis: quæ étiam ad tempus
ſque Domínicæ Incarna-
iónis obſerváta fuit, ſicut
nodò, cum legerétur Evan-
élium, audívimus. Quæ
tiam Dedicátio ſalúbri con-
uetúdine in Eccléſiis Chriſti
ervári modérno témpore
ignóſcitur.

Lectio viij. *Poſt pauca.*

ET ambulábat Jeſus in templo in pórticu Salo-
mónis.] Si ergo Dei Fílius
mbuláre vóluit in templo,
n quo caro & ſanguis bru-
orum animálium offerebá-
ur; multò magis noſtram
oratiónis domum, ubi car-
nis ipsíus ac ſánguinis ſa-
craménta celebrántur, viſi-
táre gaudébit. Si perambu-
láre non deſpéxit pórticum,
in quo rex quondam mortá-
lis ac terrénus, quamvis po-
tentíſſimus ac ſapientíſſi-
mus, ad orándum ſtare ſo-
lébat; quantò magis pene-
trália córdium noſtrórum
invíſere atque illuſtráre de-
síderat, ſi tamen ea pórti-
cum eſſe Salomónis, hoc
eſt, ſi ea timórem ſuum,
qui eſt inítium ſapiéntiæ,
habére perſpéxerit.

[*Si ſit Dominica, loco ſequentis Lectionis, pro* ix. *Lectione legitur Evangelium & Homilia Dominicæ occurrentis.*]

Lectio ix.

NEque enim putándum eſt, quia domus ſo-
lúmmodo, in qua ad orán-
dum, vel ad myſtéria cele-
bránda convenímus, tem-
plum ſit Dómini; & non
ipſi qui in nómine Dómini
convenímus, multò ámpliùs
templum ejus appellémur
& ſimus; cùm manifeſtè
dicat Apóſtolus: [Vos eſtis
templum Dei vivi,] ſicut
dicit Deus: [Inhabitábo
in eis, & inter illos ambu-
lábo.]

OFFICIUM BEATÆ MARIÆ IN SABBATO.

Ab Octava Epiphaniæ ad Septuageſimam.

Simplex.

IN VESPERIS *Feriæ ſextæ præcedentis.*

CAPITULUM. *Iſai.* 11. 1. 2.

EGrediétur virga de radíce Jeſſe, & flos de radíce ejus aſcéndet, & requiéſcet ſuper eum Spíritus Dómini.

HYMNUS.

AVE, maris ſtella,
Dei mater alma,
Atque ſemper Virgo,
Felix cœli porta.

SUMENS illud Ave
Gabriélis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Evæ nomen.

SOLVE vincla reis,
Profer lumen cæcis,
Mala noſtra pelle,
Bona cuncta poſce.

MONSTRA te eſſe matrem;
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus
Tulit eſſe tuus.

VIRGO ſinguláris,
Inter omnes mitis,
Nos culpis ſolútos,
Mites fac & caſtos.

VITAM præſta puram,
Iter para tutum;
Ut vidéntes Jeſum,
Semper collætémur.

SIT laus Deo Patri,
Summo Chriſto decus,
Spirítui ſancto;
Tribus honor unus.
Amen.

℣. Anima mea exultábit in Dómino, ℟. Et delectábitur ſuper ſalutári ſuo. *Pſ.* 34. 9.

Ad Mágníficat, *Ant.* 4. E. Exultávit ſpíritus meus in Deo ſalutári meo: quia reſpéxit humilitátem ancíllæ ſuæ. *Luc.* 1. 47. 48.

Oratio infrà in Laudibus.

Deinde fit Commemoratio de Feſto Simplici, ſi quod occurrat. Denique à Præſentatione Domini ad Septuageſimam, Suffragia de omnibus Sanctis; ut in Pſalterio, 149.

In Oratione, Concéde, *omittitur quod parentheſi includitur.*

COMPLETORIUM, *ut in Pſalterio. In fine Hymni Doxologia,* Qui natus es de Vírgine, &c. *infrà poſt Laudes;*

Laudes; etiamſi in Veſperis facta ſit tantùm Commemoratio de B. Maria.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Jeſum de María natum, * Veníte, adorémus. *Matt.* 1. 16.

Pſ. 94. Veníte. 2.

Hymnus. *Beſnault.*

Davidis ſóboles, glória vírginum,
Chriſti Virgo parens, te póſuit Deus,
Partu virgíneo quæ malè ſúbdoli
Anguis contéreres caput.

Rebus princípium qui dedit ómnibus,
A te princípium ſumpſit homo Deus;
Cunctis proſpíciens qui tríbuit cibos,
Paſtus lacte fuit tuo.

Per te quod múlier perdíderat vetus,
Humáno géneri rédditur auctiùs:
Tu clauſas míſeris, heu nímiùm diu!
Cœlórum réſeras fores.

Qui lucis pater eſt, glória ſit Patri;
Cujus Virgo parens, glória Fílio;
Quo fecúnda, tibi, nexus amábilis,
Sit par glória, Spíritus. Amen.

Pſalmi de Sabbato ſub tribus Antiph. infrà poſitis.

Ant. 4. f. Appáruit Móyſi Dóminus in flamma ignis de médio rubi; & vidébat quòd rubus ardéret, & non combureréctur. *Exod.* 3. 2.

Ant. 8. G. Cùm virgas poſuiſſet Móyſes coram Dómino, invénit germináſſe virgã Aáron. *Num.* 17. 7. 8.

Ant. 5. a. Abſciſſus eſt lapis de monte ſine mánibus; lapis autem factus eſt mons magnus, & implévit univérſam terram. *Dan.* 2. 34. 35.

℣. Fons parvus crevit in flúvium máximum, ℟. Et in aquas plúrimas redundávit. *Eſther* 11. 10.

Pater noſter.

Benedictio, Deus det nobis, &c. *poſt Pſalterium.*

Lectio prima & ſecunda de Scriptura occurrente: ex tribus fiunt duæ.

Poſt 1. *Lect.* ℟. Benedícam ei, & ex illa dabo fílium cui benedictúrus ſum; *Conſtítuam pactum meum illi in fœdus ſempitérnum, & ſémini ejus poſt eum. *Gen.* 17. 16. 19. ℣. Hic erit magnus, & Fílius Altíſſimi vocábitur, & regnábit in domo Jacob in ætérnum. *Luc.* 1. 32. * Conſtítuam.

Benedictio, Dignos fáciat nos, &c.

Poſt 2. *Lect.* ℟. Páriet María fílium, & vocábis nomen ejus Jeſum; * Ipſe enim ſalvum fáciet pópulum ſuum à peccátis eórum. *Matt.* 1. 21. ℣. Partúriens páriet, & relíquiæ fratrum ejus convertentur ad fílios Iſraël. *Mich.* 5. 3. * Ipſe.

Benedictio, Aperiántur, &c.

Pro tertia Lectione legitur una ex ſequentibus, ſecundùm diverſitatem menſium.

Poſt 3. *Lect.* ℟. Deus, ex ſémine David * Secúndùm promiſſiónem, † Edúxit Iſraël ſalvatórem Jeſum. *Act.* 13. 23. ℣. Jurávit Dóminus David veritátem: De fructu ventris tui ponam ſuper ſedem tuam. *Pſ.* 131. 11. * Secúndùm. Glória. † Edúxit.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Magnificáte Dóminum mecum, ℟. Et exaltémus nomen ejus in idípſum. *Pſ.* 33. 4.

AD LAUDES.

Pſalmi de Sabbato.

Ant. *ſola* 1. a. Sicut lux auróræ, oriénte ſole, manè abſque núbibus rútilat. 2. *Reg.* 23. 4.

Capitulum. *Cant.* 6. 9.

Quæ eſt iſta, quæ progréditur quaſi auróra conſúrgens, pulcra ut luna, elécta ut ſol, terríbilis ut caſtrórum ácies ordináta?

Hymnus. *Santol. Vict.*

Nunc auróra, novæ núntia lucis,
Triſtes orbe procùl diſſipat umbras:
O quàm lucídior, nocte ſepúltis
Portans ipſa diem, Virgo refúlges!
O quæ nunc hábitas lúcida regna,
Mittas inde tuæ múnera lucis.
Te ſi terra dedit munus olympo,
Quæ non dona memor reddet olympus?

Inter perpétuos Núminis hauſtus,
O regína, tibi ſánguine junctum
Ne dedíſce genus; noſtra fuíſti,
Summi facta parens Virgo Tonántis.

Divinæ Sóboli, qui dare matrem
In terris vóluit, glória Patri;
Cujus Virgo parens, glória Nato;
Quo fecúnda, tibi glória, Flamen.
Amen.

℣. Elégit eam Dóminus ℟. In habitatiónem ſibi. *Pſ.* 131. 13.

Ad Benedíctus, *Ant.* 1. *ſ.* * Ubi venit plenitúdo témporis, miſit Deus Fílium ſuum factum ex mulíere, factum ſub lege, ut eos qui ſub lege erant, redímeret, ut adoptiónem filiórum reciperémus. *Gal.* 4. 4. 5.

Ab Octava Epiphaniæ ad Præſentationem Domini.

Oratio. Orémus.

Deus, qui ſalútis ætérnæ, beátæ Maríæ virginitáte fecúndâ, humáno géne-

ri præmia præſtitiſti; tribue, quæſumus, ut ipſam pro nobis intercédere ſentiámus, per quam merúimus autórem vitæ ſuſcípere Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum; Qui tecum vivit.

A Præſentatione Domini ad Septuageſimam.

ORATIO. Orémus.

Concéde nos fámulos tuos, quæſumus, Dómine Deus, perpétuâ mentis & córporis ſanitáte gaudére; & glorióſâ beátæ Maríæ ſemper Vírginis interceſſióne, à præſénti liberári triſtítia, & ætérnâ pérfrui lætítiâ; Per Dóminum.

Deinde fit Commemoratio de Feſto Simplici, ſi quodoccurrat. Denique Suffragia de omnibus Sanctis, ut in Pſalterio, 149.

AD HORAS.

In fine Hymnorum Doxologia,

Qui natus es de Vírgine,
Jeſu, tibi ſit glória,
Cum Patre, cumque Spíritu
In ſempitérna ſécula.
Amen.

Pſalmi de Sabbato, ut in Pſalterio.

AD PRIMAM.

Ant. 2. D. Multæ fíliæ congregavérunt divítias; tu ſupergréſſa es univérſas. *Prov.* 31. 29.

Capitulum, Regi ſeculórum, *ut in Pſalterio.*

In ℟. *brevi*, ℣. Qui natus es de María Vírgine.

AD TERTIAM.

Ant. 4. *irreg.* c. Benedíctus Dóminus qui te diréxit in vúlnera cápitis príncipis inimicórum noſtrórum. *Judith* 13. 24.

CAPITULUM. *Gen.* 3. 14. 15.

Ait Dóminus Deus ad ſerpéntem: Inimicítias ponam inter te & mulíerem, & ſemen tuum & ſemen illíus: ipſa cónteret caput tuum.

℟. *br.* Benedíxit te Dóminus * In virtúte ſua; ℟. Benedíxit. ℣. Quia per te ad níhilum redégit inimícos noſtros. *In virtúte. Glória. ℟. Benedíxit. *Judith* 13. 22.

℣. Nova bella elégit Dóminus, ℟. Et portas hóſtium ipſe ſubvértit. *Judic.* 5. 8.

AD SEXTAM.

Ant. 7. c. Per manum féminæ percúſſit illum Dóminus Deus noſter. *Judith* 13. 19.

CAPITULUM. *Apoc.* 12. 9.

Projéctus eſt draco ille magnus, ſerpens antíquus, qui vocátur diábolus & ſátanas, qui ſedúcit univérſum orbem.

℟. *br.* Dóminus omnípotens * Nócuit eum, ℟. Dóminus. ℣. Et trádidit eum in manus féminæ. * Nó-

cuit. Glória. ℟. Dóminus. *Judith* 6. 17.

℣. Salvátæ ſunt relíquiæ pópuli; ℟. Dóminus in fórtibus dimicávit. *Judic.* 5. 13.

AD NONAM.

Ant. 1. a. Deus oſténdet ſplendórem ſuum in te, omni qui ſub cœlo eſt. *Bar.* 5. 3.

Capitulum. *Judith* 13. 25.

NOmen tuum Dóminus ita magnificávit, ut non recédat laus tua de ore hóminum, qui mémores fúerint virtutis Dñi in ætérnũ.

℟. *br.* Vocábunt te * Civitátem Dómini, ℟. Vocábunt. ℣. Sion ſancti Iſraël. * Civitátem. Glória. ℟. Vocábunt. *Iſai.* 60. 14.

℣. Glorióſa dicta ſunt de te, ℟. Cívitas Dei. *Pſ.* 86. 3.

Poſt Nonam nihil ſit de B. Maria, niſi conſueta ejus Commemoratio quæ fit in Veſperis uſque ad Præſentationem Domini.

LECTIONES ſequentes dicuntur ſingulis menſibus in Officio B. Mariæ in Sabbato.

MENSE JANUARIO.

Ex libro ſancti Irenæi Epíſcopi & Mártyris advérſus hæreſes.

Lib. 5. *c.* 19. *Lectio* iij.

MAniféſtè in ſua própria veniénte Dómino, & ſuâ própriâ eum bajulánte conditióne, quæ bajulátur ab ipſo, & reparatiónem ejus quæ in ligno fuit inobediéntiæ, per eam quæ in ligno eſt obediéntiam, faciénte, & ſeductióne illâ ſolútâ, quâ ſedúcta eſt malè illa, quæ jam viro deſtináta erat virgo Heva: per veritátem evangelizáta eſt benè ab Angelo jam ſub viro Virgo María. Quemádmodum enim, illa per Angeli ſermónem ſedúcta eſt, ut effúgeret Deum, prævaricáta verbum ejus; ita & hæc per Angélicum ſermónem evangelizáta eſt, ut portáret Deum, obédiens ejus verbo. Et ſi ea inobedíerat Deo; ſed hæc ſuáſa eſt obedíre Deo, uti vírginis Hevæ Virgo María fieret advocáta. Et quemádmodum adſtríctum eſt morti genus humánum per vírginem, ſalvátur per Vírginem: æquâ lance diſpóſita, virginális inobediéntia, per virginálem obediéntiam.

MENSE FEBRUARIO.

Sermo ſancti Gregórii Nyſſéni.

Orat. in Nat. Chriſti, poſt med. *Lectio* iij.

AUdi pudícam Vírginis vocem. Angelus partum núntiat: at illa virginitáti inhæret, & integritátem angélicæ demonſtratióni anteponéndam júdicat: nec Angelo fidem non habet, nec à propóſito recédit ſuo. Interdíxi, inquit, mihi conſuetúdine viri. [Quómodo iſtud erit mihi; quóniam

virum non cognóſco?] Hæc Maríæ vox declárat, ea quæ ex hiſtória incérti autóris commemorávi, non eſſe pénitus abſúrda. Si enim liberórum cauſâ ducta fuíſſet à Joſeph, quómodo paritúram Angelo prænuntiánti ſe rem novam & aliénam audíre præ ſe tuliſſet, cum ipſa quoque ſeſe obſtrinxíſſet natúræ lege, ut aliquándo mater eſſet. Verùm quia carnem Deo conſecrátam, tanquam ſanctum áliquod oblátum munus, oportébat intáctam integrámque præſtáre; idcírco, Licèt, inquit, Angelus ſis, licèt è cœlo vénias, licèt id quod oſténditur natúram ſúperet humánam; tamen me virum cognóſcere nefas eſt; quómodo ſine viro mater ero? Joſeph enim ſponſum novi, ſed virum non cognóſco.

INTONATIONES,

MEDIATIONES,

ET

TERMINATIONES

Pſalmorum & Canticorum, ſecundùm cujuſque Modi ſeu Toni differentias, cum Neumatibus.

o adhibetur tantùm ad primum Pſalmi ver- :liqui verſus à Nota Dominante in directum : in Canticis verò Benedictus *&* Magnificat, *us inchoantur ut primus vel ſecundus.*

fit in omnibus verſibus ut in primo, niſi onoſyllaba, vel Hebræa non declinata.

io in omnibus verſibus ſemper eadem eſt ac rſu.

z eſt Pſalmodiam ſolemnem infrà notatam Evangelicis, nunquam abhiberi in Officio xpreſsè notetur, neque in Officio Defuncto-

ones per litteras alphabeticas a, b, c, d, *nantur : quæ litteræ Notis cantûs reſpon- :*

b	c	d	e	f	g
ſi	ut	re	mi	fa	ſol

ures ſint Terminationes ; ut clarè diſtin- ſos adhibemus characteres ; majuſculos ignandis Terminationibus completis, minuſculos pro incompletis. Completæ dicuntur quæ in chorda finali deſinunt ; ſecus incompletæ.

Cùm etiam plures Terminationes completæ & incompletæ diverſimodè in eadem chorda deſinant ; ut diſtin-

ITONATIONES,

MEDIATIONES,

ET

'ERMINATIONES

ιorum & Canticorum, ſecundùm cujuſque Modi ſeu Toni differentias, cum Neumatibus.

natio adhibetur tantùm ad primum Pſalmi ver-; reliqui verſus à Nota Dominante in directum tur : in Canticis verò Benedictus *&* Magnificat, *verſus inchoantur ut primus vel ſecundus.*

Mediatio fit in omnibus verſibus ut in primo, niſi ſit dictio monoſyllaba, vel Hebræa non declinata.

Terminatio in omnibus verſibus ſemper eadem eſt ac in primo verſu.

Notandum eſt Pſalmodiam ſolemnem infrà notatam pro Canticis Evangelicis, nunquam abhiberi in Officio Feriali niſi expreſsè notetur, neque in Officio Defunctorum.

Terminationes per litteras alphabeticas a, b, c, d, e, f, g, *deſignantur : quæ litteræ Notis cantûs reſpondent hoc modo :*

a	b	c	d	e	f	g
la	ſi	ut	re	mi	fa	ſol

Cùm autem plures ſint Terminationes ; ut clarè diſtinguantur, diverſos adhibemus characteres ; majuſculos ſcilicet pro deſignandis Terminationibus completis, minuſculos pro incompletis. Completæ dicuntur quæ in chorda finali deſinunt ; ſecus incompletæ.

Cùm etiam plures Terminationes completæ & incompletæ diverſimodè in eadem chorda deſinant ; ut diſtin-

guantur, characteribus Romano & Italico utimur: quibus etiam non ſufficientibus, Aſteriſcos, vel alios aliquos characteres addimus, ut patet in Tabula ſequenti.

In Feſtis Annualibus, Solemnibus & Semiannualibus, in fine cujuſque Antiphonæ fit Neuma ſive Jubilum, ut notatur infrà, pro Modorum diverſitate.

Excipitur tamen Dominica Palmarum, in qua non fit Neuma niſi ut in Duplicibus.

In Feſtis Duplicibus, Semiduplicibus, Simplicibus & diebus Ferialibus, Neuma fit tantùm in fine ultimæ Antiphonæ Veſperarum, cujuſque Nocturni, & Laudum; poſt Antiphonas Canticorum Evangelicorum; & in fine Antiphonæ Primæ, Tertiæ, Sextæ, Nonæ & Completorii.

Fit etiam Neuma in fine Te Deum.

In quacumque Commemoratione non fit Neuma in fine Antiphonæ.

Die Nativitatis Domini, Te Deum *& Antiphonæ Laudum terminantur ſine Neumate.*

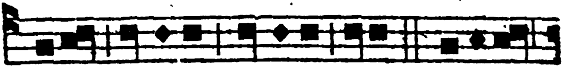
A Feria quinta in Cœna Domini ad Octavam Paſchæ incluſivè nullum fit Neuma. Quod & obſervatur in Officio parvo B. Mariæ Virginis, ac in Officio Defunctorum.

Jubilum, ſonus quidam eſt ſignificans cor parturire quod dicere non poteſt. Et quem decet iſta jubilatio, niſi ineffabilem Deum? Ineffabilis enim eſt, quem fari non potes: & ſi eum fari non potes, & tacere non debes, quid reſtat, niſi ut jubiles; ut gaudeat cor ſine verbis, & immenſa latitudo gaudiorum metas non habeat ſyllabarum? *Bene cantate ei in jubilatione.*

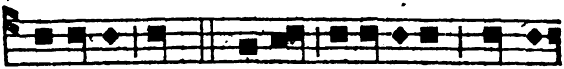
S. Aug. Enarr. 2. 5. 8. in Pſal. 32.

I. MODUS.

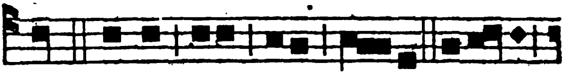
I. MODUS ſeu TONUS.

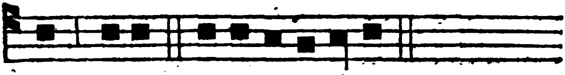
Di-xit Dominus Domino meo. *Cre-di-di...

lo-cu-tus ſum. *Lau-da, Je-ru-ſa-lem, Domi-

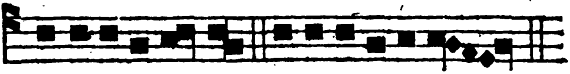
num, *lauda De-um tu-um, Si- on. Ju-di-ca

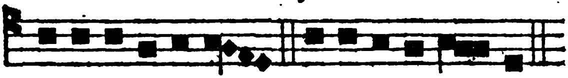
me, De- us. a.

a. â.

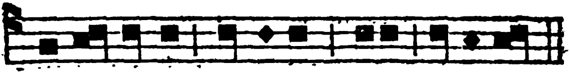

f. *f.*

D. *D.*

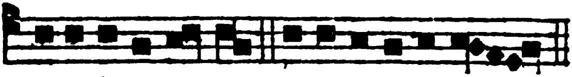
In Canticis Evangelicis, niſi ſint in a, *vel in a, vel in* â.

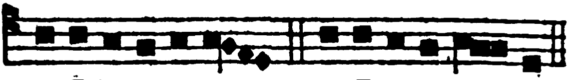
Be-ne-dictus Dominus De-us Iſ-ra-ël. *

Magni- ficat.* Et ex-ultavit ſpiritus me-us. *

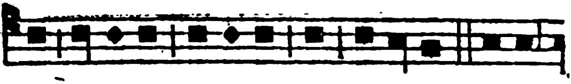

f. *ſ*.*

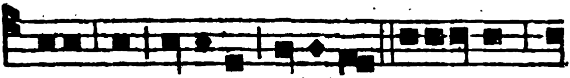

D*. *D*.

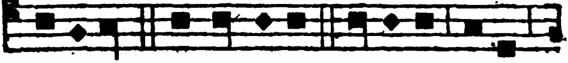
Pſalmodia primi toni per D⁑ *deſignati, etiam pro Canticis Evangelicis.*

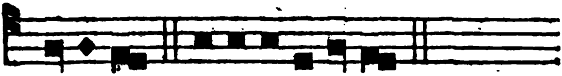
In ex-i tu Iſ-ra- ël de Ægypto,* domus

Jacob de popu-lo barba-ro. Benedictus...

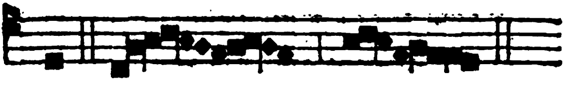

Iſ- ra-ël.* Ma-gni- fi-cat * a-nima me- a

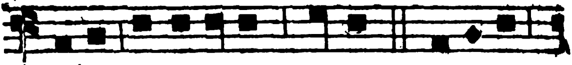

Domi-num. D⁑

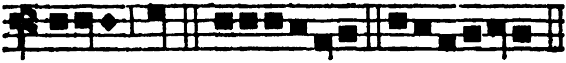
Neuma ſeu Jubilum.

II. MODUS.

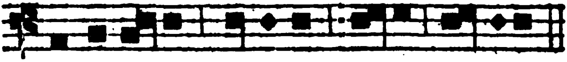

Qua-re fremu-e-runt gentes.* Cre-di-di....

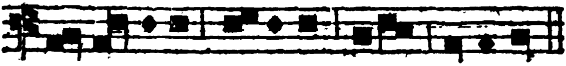

locutus ſum.* D. *D.*

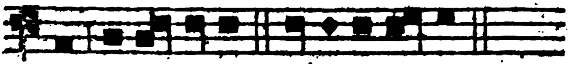
In Canticis Evangelicis.

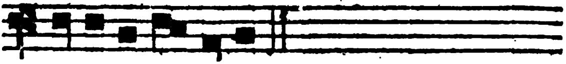
Be-ne-dictus Dominus De-us Iſ-ra-ël. *

Ma-gni-fi-cat * a-nima me-a Dominum.

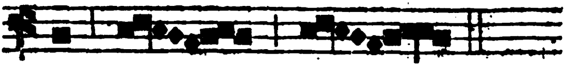

Et ex- ul-ta-vit. Glo-ri-a Pa-tri.

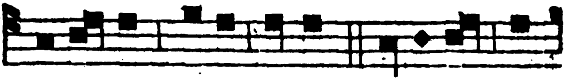

D*.

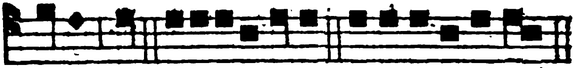
Neuma.

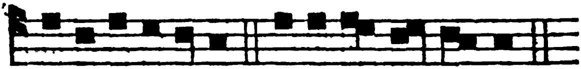

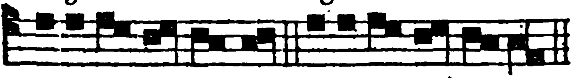
III. MODUS.

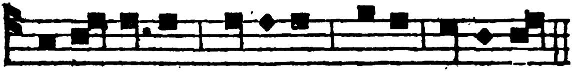
Lau-da-te... omnes gentes. * Dominus... in-

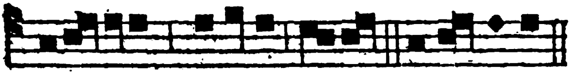

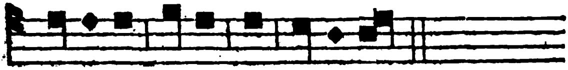

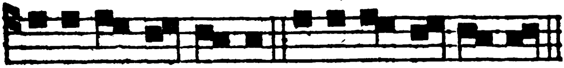

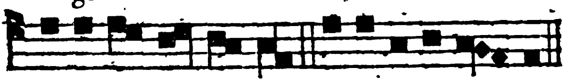
In Canticis Evangelicis, niſi ſint in c, *vel in a, vel in g.*

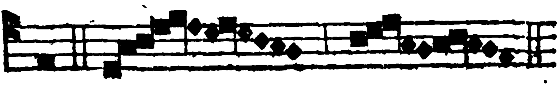

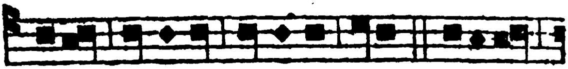

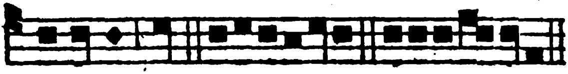
Neuma.

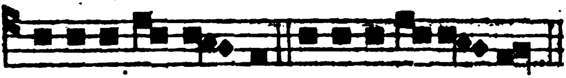
IV. MODUS.

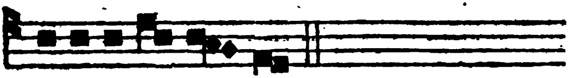
Di-xit Dominus Domino me-o.* Cre-di-di...

lo-cu-tus ſum.* a. E.

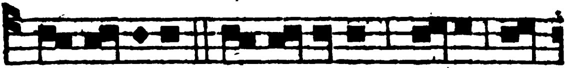

E. f.

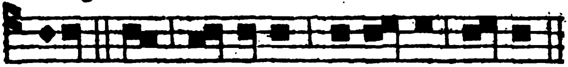

d.

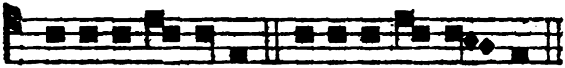
In Canticis Evangelicis, niſi ſint in a.

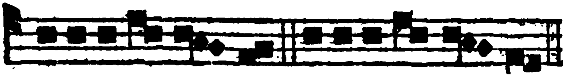
Ma-gni- fi-cat.* Be- ne-dictus... De-us Iſ-

ra-ël.* Et e - re-xit... ſa - lu - tis no-bis.*

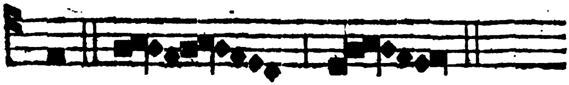

E. *E.*

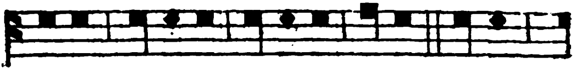
f. d.

Neuma.

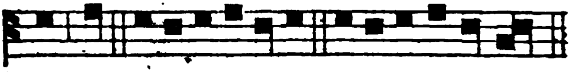

IV. Modi *ſpecies altera, vulgò dicta*

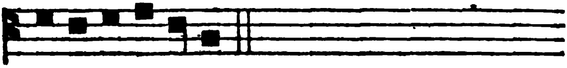
IV. IRREGULARIS.

Di-xit Dominus Domino me- o.* ſalvum

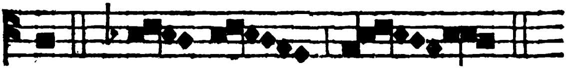
me fac.* d. c.

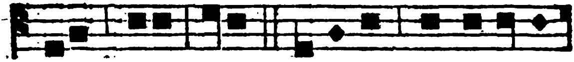
A.

In hac ſecunda ſpecie Cantica Evangelica non habent Pſalmodiam propriam, ſed cantantur ut alii Pſalmi.

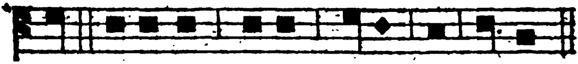
Neuma.

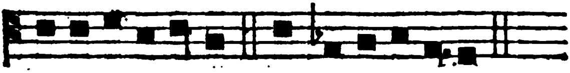
V. MODUS.

De-us De-us meus.* Domine... cogno-viſti

me.* ſe-cundum verbum tu-um in pa-ce.

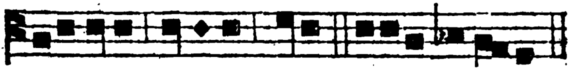

a. *F.*

Cantica Evangelica ſi ſint in F.

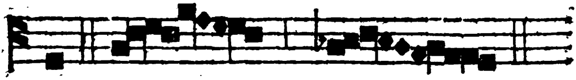

Bene-dictus... Iſ ra-ël.* Magni-fi cat.* Et

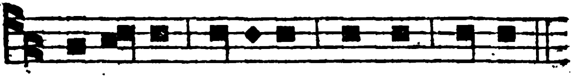
ex ultavit ſpiri-tus me-us.* F.

Neuma.

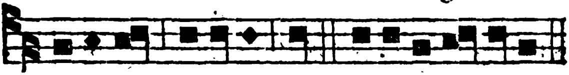

VI. MODUS.

In utraque ſpecie.

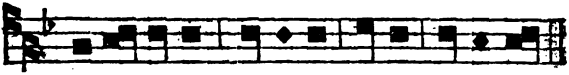

Lau-da-te Dominum, omnes gentes.*

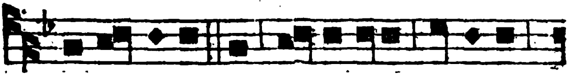

Cre-di-di... locutus ſum.* F. *vel* C.

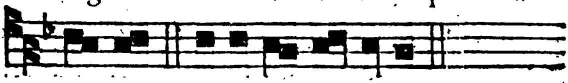
In Canticis Evangelicis.

Be-ne-dictus Dominus De-us Iſ-ra-ël.*

Ma-gni-fi-cat.* Et ex-ul-tavit ſpi-ri tus

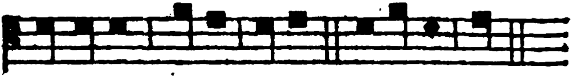

me-us,* *F. vel C.*

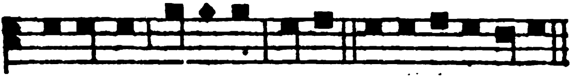
Neuma.

VII. MODUS.

Lauda-te... omnes gentes. * locu-tus ſum. *

Memento, Domine, Da-vid. * d.

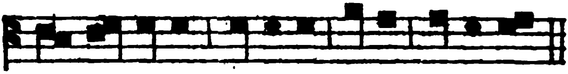

d. b.

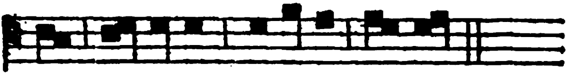

c. a.

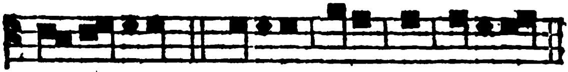
In Canticis Evangelicis, niſi ſint in d. *vel in* b.

Be- ne- dictus Dominus De- us Iſ- ra-ël.*

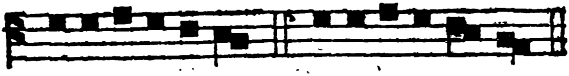
Et e- re-xit... ſa-lu-tis no- bis. *

Ma-gni-fi-cat.* Glori-a Patri & Fi-li- o. *

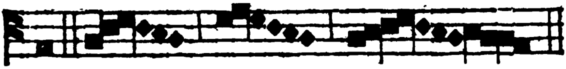

d. c.

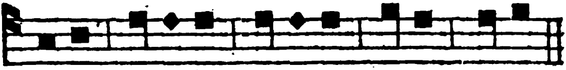

a. G.

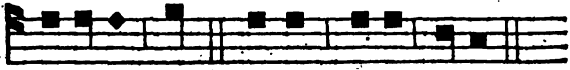
Neuma.

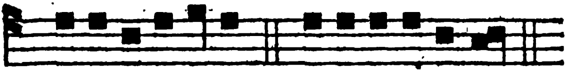
VIII. MODUS.

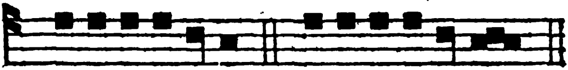
Di-xit Dominus Domino me- o.* Da-vid.*

lo-cu-tus ſum.* nomen De- i Ja cob.

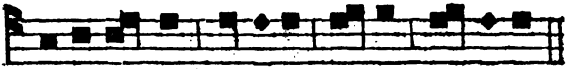

c. a.

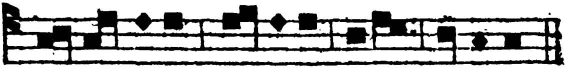

G. G.

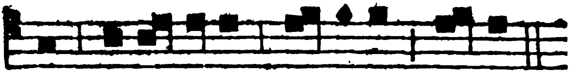
In Canticis Evangelicis, niſi ſint in c.

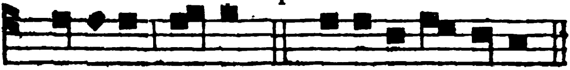
Be-ne- dic-tus Dominus De- us Iſ- ra- ël.*

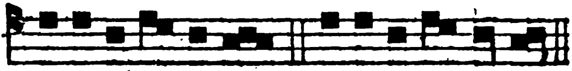
Ma-gni- fi-cat.* a-nima me-a Dominum,

Et ex- ul-ta-vit ſpi- ri-tus me- us.*

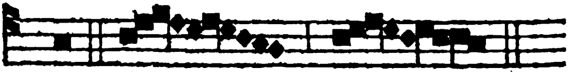

Glo- ri- a Pa-tri. G. . . .

*G.** a.*

Neuma.

F I N I S.

PRIVILEGE DU ROI.

LOUIS, PAR LA GRACE DE DIEU, ROI DE FRANCE ET DE NAVARRE, à nos amés & féaux Conſeillers, les Gens tenans nos Cours de Parlement, Maîtres des Requêtes ordinaires de notre Hôtel, Grand-Conſeil, Prévôt de Paris, Baillifs, Sénéchaux, leurs Lieutenans Civils, & autres nos Juſticiers qu'il appartiendra, SALUT. Notre amé & féal Couſin le Cardinal DE LUYNES, Archevêque de Sens, Nous a fait expoſer qu'il deſireroit faire réimprimer & donner au Public les Uſages de ſon Diocèſe de Sens, s'il nous plaiſoit lui accorder nos Lettres de Priviléges ſur ce néceſſaires, A CES CAUSES, voulant favorablement traiter l'Expoſant, nous lui avons permis & permettons par ces Préſentes, de faire imprimer, par tel Imprimeur qu'il voudra choiſir : *Tous les Bréviaires, Diurnaux, Miſſels, Rituels, Antiphoniers, Manuels, Graduels, Proceſſionnaux, Epiſtoliers, Pſeautiers, demi-Pſeautiers, Directoires, Heures, Catéchiſmes, Ordonnances, Mandemens, Statuts-Synodaux, Lettres-Paſtorales, & Inſtructions à l'uſage de ſon Diocèſe*, en tels volumes, formes, marges & caracteres, conjointement ou ſéparément, & autant de fois que bon lui ſemblera, & de les faire vendre & débiter par tout notre Royaume, pendant le tems de dix années conſécutives, à

compter du jour de la date des Préſentes ; Faisons défenſes à tous Imprimeurs, Libraires & autres perſonnes, de quelque qualité & condition qu'elles ſoient, d'en introduire d'impreſſion étrangere dans aucun lieu de notre obéiſſance : comme auſſi d'imprimer, ou faire imprimer, vendre, débiter ni contrefaire leſdits Livres en tout ou en partie, & d'en faire aucunes Traductions ou Extraits, ſous quelque prétexte que ce puiſſe être, ſans la permiſſion expreſſe & par écrit dudit Expoſant, ou de ceux qui auront droit de lui, à peine de confiſcation des Exemplaires contrefaits, & de trois mille liv. d'amende contre chacun des Contrevenans, dont un tiers à Nous, un tiers à l'Hôtel-Dieu de Paris, & l'autre tiers audit Expoſant, ou à celui qui aura droit de lui, & de tous dépens, dommages & intérêts ; à la charge que ces Préſentes seront entregiſtrées tout au long ſur le Regiſtre de la Communauté des Imprimeurs & Libraires de Paris, dans trois mois de la date d'icelles ; que l'impreſſion de ces Livres ſera faite dans notre Royaume & non ailleurs, en beau papier & beaux caracteres, conformément aux Réglemens de la Librairie, notamment à celui du dix Avril mil ſept cent vingt-cinq, à peine de déchéance du préſent Privilége ; qu'avant de les expoſer en vente, le Manuſcrit qui aura ſervi de copie à l'impreſſion deſdits Livres, ſera remis ès-mains de notre très-cher & féal Chevalier, Garde des Sceaux de France, le Sieur Hue de Miroménil, qu'il en ſera enſuite remis deux exemplaires de chacun dans notre Bibliothèque publique, un dans celle de notre Château du Louvre, un dans celle de notre très-cher & féal Chevalier Chancelier de France, le Sieur de Maupeou, & un dans celle dudit Sieur Hue de Miroménil, le tout à peine de nullité des Préſentes : du contenu deſquelles vous mandons & enjoignons de faire jouir ledit Expoſant & ſes ayans cauſes, pleinement & paiſiblement, ſans ſouffrir qu'il leur ſoit fait aucun trouble ou empêchement. Voulons que la copie des Préſentes, qui ſera imprimée tout au long au commencement ou à la fin deſdits Ouvrages, ſoit tenue pour duement ſignifiée, & qu'aux copies collationnées par l'un de nos amés & féaux Conſeillers, Secrétaires, foi ſoit ajoutée comme à l'original. Commandons au premier notre Huiſſier ou Sergent ſur ce requis, de faire, pour l'exécution d'icelles, tous Actes requis & néceſſaires, ſans demander autre permiſſion, & nonobſtant clameur de haro, charte normande & lettres à ce contraires ; Car tel eſt notre plaiſir. Donné à Paris le vingt-cinquieme jour du mois de Janvier, l'an de grace mil ſept cent ſoixante-quinze, & de notre regne le premier ; Par le Roi en ſon Conſeil.

Signé, LE BEGUE.

Regiſtré ſur le Regiſtre XIX de la Chambre Royale & Syndicale des Libraires & Imprimeurs de Paris, N°. 65, fol. 362 conformement au Réglement de 1723, qui fait défenſes, art. 4, à toutes perſonnes de quelque qualité & condition qu'elles ſoient, autres que les Libraires & Imprimeurs, de vendre, débiter, faire afficher aucuns Livres pour les vendre en leurs noms, ſoit qu'ils

ſ'en diſent les Auteurs ou autrement, & à la charge de fournir à la ſuſdite Chambre huit Exemplaires preſcrits par l'article 108 du même Réglement. A Paris, ce 30 Janvier 1775.

Signé, HUMBLOT, Adjoint.

CESSION DU PRIVILÉGE.

PAUL D'ALBERT DE LUYNES, par la Miſericorde Divine, Cardinal-Prêtre de la Sainte Egliſe Romaine, du Titre de Saint-Thomas *in Parione*, Archevêque-Vicomte de Sens, Primat des Gaules & de Germanie, Abbé-Comte de Corbie, Commandeur de l'Ordre du S. Eſprit, &c. Nous avons cédé & tranſporté, cédons & tranſportons par ces Préſentes, au Sieur PIERRE-HARDOUIN TARBÉ, notre ſeul Imprimeur & Libraire à Sens, le droit de Privilége qui nous appartient, en conſéquence des Lettres-Patentes de SA MAJESTÉ, à nous accordées le 25 Janvier 1775, pour, en vertu d'icelles, faire par ledit Sieur TARBÉ, imprimer, vendre & diſtribuer les Livres qui paroîtront ſous notre Nom, & à l'uſage de notre Diocèſe, tant en Latin qu'en François, & en Latin-François, en telle marge, forme & caracteres que bon lui ſemblera, & ce juſqu'à l'expiration de notredit Privilége, & eu égard aux dépenſes qu'il eſt & ſera obligé de faire pour les impreſſions deſdits Livres, nous conſentons qu'à l'expiration de notredit Privilége, il en obtienne à ſes frais une continuation pour dix autres années, ou tel autre temps qu'il conviendra. DONNÉ à Rome, ſous notre ſeing, le ſceau de nos armes, & le contre-ſeing de notre Secrétaire ordinaire, le premier jour de Mars mil ſept cent ſoixante-quinze.

PAUL, CARDINAL DE LUYNES, Archevêque de Sens.

PAR SON EMINENCE,

ROY, Secrét. de S. E.

Regiſtré la préſente Ceſſion ſur le Regiſtre de la Chambre Royale & Syndicale des Libraires & Imprimeurs de Paris, N° 569, conformément aux anciens Réglemens, confirmés par celui du 28 Février 1723. A Paris, ce 5 Avril 1775.

Signé, HUMBLOT, Adjoint.

Typis CL. SIMON, Sereniſſimorum Principum CONDÆI, Ducis BORBONII, necnon Illuſtriſſimi DD. Archiepiſcopi Pariſienſis Typographi, viâ Maturinorum. 1780.

1145 2
4 V.
m